ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

STRENGTHENING FAMILIES ACROSS THE WORLD

No. 62

In This Issue:

Trusting God in the Midst of Heartache
Hopes & Dreams
Treasure the Moment
Mother/Daughter Relationships
Birth Stories
Self indulgent Or Self-disciplined
Adoption Stories
What do the Young People Say
A Bicycle Built for Two

To receive weekly encouragement,
send a blank email to
subscribers-on@aboverubies.org

Revija je brezplačna. Že skoraj sedemindvajset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com
TISK: Courier Printing, ZDA
NASLOVNICA: Prijateljici – Josephine Campbell in T'Karia Barnett (obe stari sedem let, Franklin, Tennessee, ZDA

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, september 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org Številka: dvainšestdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom....4
Poročna pridiga 6
Zaupaj Bogu in naredi naslednjo stvar....7
Upanja in sanje....10
Čuvajte te trenutke....12
Potrebovala sem ljubezen....14
Moja tri dekleta....16
Ali stradate za spodbudo?....18
Čakanje na posvojitev....19
Samo-prizanesljiv ali samo-discipliniran....32
Zgodbe o rojstvu....37
Kaj pravijo mlajši?....48
Kolo zgrajeno za dva....53

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Nancy in Colin Campbell

Slika: Ker najine hčerke Evangeline, Pearl in Serene pišejo v večino revij Above Rubies, na ta način lahko vidite njihove različne fotografije. Toda ženske pogosto pripomnejo: „Me vidimo veliko fotografij vaših deklet, toda ne vidimo ali slišimo o vaših sinovih.“ Zato je tukaj slika najinih treh sinov. Od leve proti desni – Stephen z njunih najmlajšim sinom Oliverjem (2), Wesly z njuno najmlajšo hčerko Anno (3) in Rocklyn z Joshoa (3) – velikim bratom majhni Harrison ki se je rodila 23. julija 2004.

Ko tu v Tennesseeju gledamo kako se listje spreminja v rumeno, zlato in rdečo barvo, uživamo v jeseni. Kako čudovit letni čas. Ko se približujemo posebnemu prazničnemu obdobju se ne veselimo samo družinskih srečanj ob dnevu zahvalnosti, božiču, rojstnih dni in drugih posebnih priložnosti, temveč se prilagajamo da bomo sprejeli tri nove dojenčke. Pearl ima rok v novembru. Serenin rok je začetek februarja in Evangeline pričakuje njunega osmega otroka konec februarja.

Evangeline in Serene za tokratno izdajo *Above Rubies* nista utegnili pisati, toda upam da se bosta vrnili in z vami govorili prihodnjič. Pearlin članek si lahko preberete na strani šest.

Pred kratkim sta najina draga soseda, Ron in Joan Neall, praznovala njuno petdeseto obletnico poroke. Tukaj v gozdovih Tennesseeja imamo krasna soseda. Noseč svoje poročno oblačilo je bila Joan videti zelo čudovito. Le malo jih petdeset let kasneje še vedno lahko nosi svojo poročno obleko, kajne. Tekom let se je bela obleka obarvala rumeno. Ker je bila to zlata obletnica poroke, je tej priložnosti to popolnoma ustrezalo.

Njuna družina je pripravila video predstavitev njihovih življenj in celo ponovno uprizoritev njunega poročnega dne vključujoč krajšo pridigo duhovnika ki ju je poročil. To je bil pravzaprav Joanin oče. Ko sem poslušala sem bila do solz ganjena, tako zelo, da sem jih prosila za objavo v *Above Rubies*. Vem da boste tudi vi blagoslovljeni s temi besedami izročenimi pred petdesetimi leti. Ta duhovnik in njegova žena sta bila poročena devetinpetdeset let, čeprav je njegova žena potem živela še deset let.

Ali ni čudovito slišati o teh zvestih zakonih? Moli lastni starši bi bili sedaj poročeni že šestdeset let, ko ne bi moja mama pred šestimi leti preminula. Poroka je več kot samo do življenjska zaveza drug z drugim. Zakon je zaveza prihajajočim generacijam. Močni zakoni ki so si do konca zvesti blagoslovijo ne samo otroke

tega zakona, temveč tudi vnuke in prihajajoče generacije. Kadar zakon razpade je motena nepretrganost generacij. Kadar se pari soočijo z zakonskimi težavami je pomembno da ne razmišljajo samo o sebi, temveč da spoznajo, da je zakon blagoslov prihajajočim generacijam.

Velikokrat pride do težav. Toda to ni izgovor da se zakon konča. Vi ne bežite proč od težav. Vi gledate za potmi kako jih boste premagali. Imam dobra prijatelja ki nista imeli lahkega zakona, toda zaradi njune zaveze poročnim obljubam sta naredila odločitev da bosta ostala poročena. Tekom let sta se naučila živeti skupaj. Sedaj, štirideset let kasneje, drug z drugim resnično uživata in skupaj živita v miru in zadovoljstvu. To pričevanje je večkrat ponavljam. Svojih odločitev ne delajmo glede na trenutne krize, temveč v luči prihodnjih generacij.

Pravkar sem prejela telefonski klic in slišala o še enem možu ki je svojo ženo zapustil zaradi druge ženske! Verjamem da je čas da zavzamemo stališče proti tem strašnim osebam katerim primanjkuje zaupanja, 'strahopetcem' kot jim pravi moj mož. Spominjam se odraščanja v majhnem mestu na Novi Zelandiji. Če je se kaj takega zgodilo v mestu je bila ta oseba osramočena v očeh kristjanov in nekristjanov. Sedaj, po vseh teh letih, je to postalo sprejemljivo celo v krščanskih krogih. Verjamem da je čas da zavzamemo stališče proti takšnemu uničevanju družine. Vsak zvest prijatelj in znanec bi se moral s tem soočiti in braniti te, katere skuša hudič da bi zapustili svojo zakonsko zvezo in privedli opustošenje nad dragocene otroke katere jima je dal Bog.

Za to revijo sem sestavila in razposlala prošnjo za zgodbe o rojevanju in jih prejela toliko, da bi z njimi napolnila deset številk revije. Zahvaljujem se vsem ki ste poslali svoja pričevanja. Nimam dovolj prostora da jih vse natisnem v tej številki revije, toda nobeno ne bo izgubljeno. Vsako pričevanje je tako dragoceno da sedaj načrtujem da bi jih objavila v knjigi da bi v njej vsi uživali. To pomeni da je še vedno čas tudi za ostale da nam pošljete zgodbe o rojevanju. Pošljite mi jih kot priponko na naslov nancy@aboverubies.org.

Imam veliko drugih čudovitih pričevanj katerih ne morem objaviti v tej številki. Vsa čakajo na vas da jih preberete. Molite do bo denar hitro prišel. Kot veste vam je *Above Rubies* na voljo samo zaradi donacij. Ne tiskamo vsak mesec, toda v tiskanje gremo ko je denar pri roki. Prej ko pride, prej natisnemo naslednjo številko.

Hvala vam za vašo pomoč da ta revija še vedno prinaša moč in spodbudo zakoncem in družinam po vsem svetu. Sedaj jo tiskamo že preko sedemindvajset let. Kakšno pričevanje Božje zvestobe.

Dajmo, vsi molimo za krepitev družin.

NANCY CAMPBELL, ustanoviteljica in & urednica
Primm Springs, Tennessee, ZDA

Poročna pridiga

Nič drugega, le ljubeča srca lahko naredijo dom srečen. Lahko je bogastvo, moževe časti, čudovito pohištvo in veliko stvari, toda te doma ne naredijo srečnega. Nič drugega kot ljubezen, ljubezen do Očeta nad nami in ljubezen do drug drugega lahko prinesejo resničen mir in radost v krog domačih. Včasih je v srcu ljubezen ki ostaja neizražena. To je kot svet ki ima sonce, toda temni oblaki preprečujejo da njegova toplota in udobje posvetita skozi. Če pride bolezen, če smrt loči, potem ljubezen najde besede in sebe izraža v dejanjih, toda takrat je lahko že prepozno da bi zadovoljili lačno moževo ali ženino srce.

Dober dom je nepremagljiv oklep, ki nas v tem zlobnem svetu ščiti. Če ni ljubezni za dom, potem je nekaj narobe. Mož je potreben v svojem lastnem domu. Njega pričakujejo in hrepenijo po njegovem prihodu, ne pričakujejo nekoga drugega. Ni pomembno ali prihaja ali odhaja. Tam on razkriva svoje napake in ni osramočen. Tam on priznava svoje grehe in ni osramočen. On svojo najbolj notranjo dušo deli samo s tisto katero je naredil za kraljico svojega srca in doma in nobeno drugo.

Dve ptici v enem gnezdu,
dve srci v enih pljučih,
dva duha v eni igri.
Čvrsta zveza ljubezni in molitve.
Skupaj zvezana za vedno.
Skupaj blagoslovljena.

Uho ki čaka da ujame
roka že na kljuki;
korak ki hiti k svojemu sladkemu počitku zmage,
svet brez skrbi,
svet iz katerega je prepir izgnan
svet katerega obdaja ljubezen.

Dora Greenwood

Žena v v idealnem domu je hitro prepoznana po vzgajajoči nežnosti. Ona prezira skrajne besede grajanja in razdražljivosti. Ona nikoli z nemarnostjo ne zavrže večernih radosti, ki povzroče da čelo postane zaskrbljeno in prinese meglo v oči.

Velika pridobitev je ko dva slabotna grešna srca postaneta eno. Dva različna glasbena instrumenta ni lahko obdržati uglašena. Potrebno je nenehno prilagajanje in uglaševanje. Kaj se lahko pričakuje potem ko sta dve človeški srci s tisočimi nitmi ohranjeni v enosti in skladnosti? Za ohranjanje uglašenih poročnih harf mora mož narediti svoj del in žena svojega.

Mož in žena bosta drug drugega očistila vse sebičnosti katera slabi zaščito njunih ur druženja. On bo uporabil svoje najboljše moči da bo postal vreden njene lebdeče ljubezni. Ona bo v urah dvorjenja ohranjala vero ki je obema tako draga, toda prišle bodo preizkušnje težke za srečanje da bosta morala biti skupaj rojena.

Čeprav bodo lahko nastale težave, zmedenosti in oplašitve, naj niti žena niti mož ne dajeta zavetja misli da je njuna skupnost napaka ali razočaranje. Odločena bodita da bosta drug drugemu vse kolikor je le mogoče. Nadaljujta z zgodnjimi pozornostmi. Na vsak način drug drugega v življenjskih borbah spodbujajta. Proučujta napredovanje sreče drug drugega. Naj bo vzajemna ljubezen, vzajemna obzirnost. Njun zakon naj bo namesto konca ljubezni tak kot je bil na samem začetku ljubezni. Toplota resničnega prijateljstva, ljubezen ki povezuje srce k srcu, resnično s priokusom nebeške radosti.

Žena je resnična gospodinja. Glede na njeno upravljanje, dobro presojo, urejenost, red, okus, energijo in vedrino je odvisna struktura kateri pravimo 'dom'. To je njena služba, njen klic da znotraj zidov njenega prebivanja privede neopredeljivo ozračje ki spočije utrujenega moža in naredi da podviza svoje korake ko se približa hiši. Njen mir, počitek, upanje, omika, prijateljstvo naredijo dom za nebesa telesu in duši.

Mož je hišna vez, tisti, ki vse družinske člane močno veže skupaj. Moški na ulici je v hudi nevihti hodil pod drevesom ko se je od zgoraj k njemu spustil izčrpan, preplašen ptiček, se na lahno stisnil ob njegove prsi in se splazil pod njegov plašč po zaščito. Tako naj vsaka žena najde v svojem možu srce zaščite, tolažbo, počitek katerega potrebuje ko jo suvajo življenjske nevihte.

Vsak neomadeževan, srečen dom je utrdba držana za Boga v tem upornem svetu. Nič čudnega da sovražnik neomadeževanosti in sreče dela z vso močjo in strategijo da privede vanjo nesoglasje, prepir in sovraštvo ki razbija zaščito posameznika, družine, cerkve in naroda. Obstaja sodišče zadnjega priziva ki lahko poravna vsako težavo v zakonskem življenju. Obstaja vrhovna avtoriteta Božje Besede. Tisti ki svoje življenje usmerjajo po svojem svetovalcu nikoli ne bodo poznali poraza.

Naj vajin zemeljski dom postane kot majhna nebesa na zemlji, kjer se pripravlja za vstop v nebesa nad nami.

pastor E. L. Minchin

Zaupaj Bogu in naredi naslednjo stvar

Bila sem v devetnajstem tednu, komaj sem bila že videti noseča in počutila sem se premagano. Dvajset minutna vožnja do pisarne babice je bilo prav to kar sem potrebovala pri skrbi in izobraževanju na domu petih otrok starosti sedem in manj let. Prižgala sem si glasbo in med vožnjo slavila Jezusa.

V pisarni sem pričakovala da se bom lahko za nekaj tihih minut usedla in brala, toda Bobbie, moja babica ni bila zasedena, tako da sem bila takoj na vrsti. Ko s stetoskopom ni mogla zaznati srčnega utripa sem jo prosila naj uporabi Dopplerja. Še vedno ni mogla najti srčnega utripa. Name je padel občutek slutnje ko je Bobbie rekla: „Iti morate v bolnišnico in se dati pregledati.“ Medtem ko se je

dogovarjala za termin, sem poklicala svojega moža Chrisa da najde nekoga da ostane z otroci. Mislila sem da sem v svojem trebuhu čutila majhen gib ko sem stopila skozi vrata in sem se nasmehnila: „Vse je v redu!“ To sem si mislila sama pri sebi.

Na žalost ni bilo vse v redu. Ultrazvok je pokazal čudovitega popolnega dojenčka kako plava v mojem trebuhu. Ni bilo migotanja srca, ne premikov rok, ne mežikajočih oči, brez gibov.

Z možem sva bolnišnico zapustila v zamaknjenosti. Moje srce se je počutilo kot da je prebodeno in moj trebuh kot da bi bil preluknjan. Ko sva se usedla na kavč, sem jokala za svojim dojenčkom. Jokala sem da nikoli ne bom videla barve njegovih oči, slišala njegovega glasu ali njegovega smeha ali videla njegov nasmeh. Nikoli ne bom vedela kakšna osebnost bo postal. Vedela sem da je z Jezusom, toda jokala sem ker bom pogrešala njegovo pestovanje, dojenje, poljubljanje. Jokala sem ker so bile vse moje sanje za tega otroka neuporabne kot prah v vetru.

Naslednje jutro je Bobbie sprožila porod. Šestnajst ur kasneje sem rodila svojega čudovitega dojenčka, dečka ki je tehtal komaj 0,17 kg. Poimenovala sva ga Joel Michael. Imel je popolna, drobcena majhna ušesca ki so bila videti kot morske školjke iz obale. Njegovi prsti na rokah in nogah so bili popolnoma oblikovani.

Ko sem pogledala nazaj na svojo nosečnost sta me napolnili krivda in obžalovanje. Čeprav tega nikoli nisem izrekla svojim prijateljicam ali celo svojemu možu, sem bila jezna na Boga ki mi je dovolil da sem tako zgodaj noseča. Esther je bila stara samo tri mesece ko je bil spočet Joel. Njemu sem se nenehno pritoževala v skrbeh kako bom zmogla skrbeti za tega novega dojenčka, kot tudi za ostale in še vedno šolati na domu.

Čeprav so bili dnevi ko me je obžalovanje preplavilo, sem morala nadaljevati. Še vedno imam pet otrok da skrbim zanje in dva od njih izobražujem na domu. Ne morem samo tam sedeti in žalovati.

Med tem časom sem brala roman. Glavna oseba v knjigi je imela razgovor z Oswaldom Chamberjem, ki ji je rekel: „Zaupaj Bogu in stori naslednjo stvar.“ Teh sedem besed mi je izstopilo iz strani naravnost v moje srce. Posedanje naokoli in podoživljanje vsega v moji glavi me je naredilo samo še bolj razburjeno in jezno na Boga. Končno sem se odločila in naredila izbiro da bom zaupala Bogu, četudi nisem razumela in sem bila jezna Nanj. Utemeljevala sem kot Peter: „Kam drugam naj grem? Nihče drug nima besed življenja.“ (Evangelij po Janezu 6.68)

Ko se je moj um pričel mučiti z vprašanji o Joelovi smrti sem si rekla: „Zaupaj Gospodu in naredi naslednjo stvar,“ potem vstani si daj opraviti z umazanim perilom, operi posodo ali kuhaj. Naredila bom karkoli bo potrebno da se stori po hiši da me obdrži proč od sedenja na vseh teh vprašanjih ki nikoli ne bodo odgovorjena. Zavestno sem izbrala da bom zaupala Njemu in verjamem da je Njegova beseda resnica.

Po še enem srce trgajočem spontanem splavu sem ponovno postala noseča. Ko

sem gledala ne nosečniški test, se spominjam, da sem z rokami objela svojo glavo in s solznimi očmi rotila Boga: „Prosim, naj tega obdržim!“

Ko je nosečnost napredovala mi je veliko prijateljic povedalo da moli zame, kar je bilo tolažilno. Toda še vedno sem se vsak dan našla jokajočo in spraševalo ali bo dojenček živel. Bala sem se da mi bodo dali dojenčka in bala sem si celo načrtovati njegov prihod. Nenehno sem molila da bo vse v redu toda nisem mogla verjeti da bom ob koncu nosečnosti resnično imela dojenčka za ljubkovanje.

Nekega dne, med molitvijo s prijateljicami, je ženska položila roko na moj trebuh in rekla: „Dojenček Kralj, komaj čakamo da te vidimo, radi te imamo!“ Moja prijateljica je rekla mojemu dojenčku to česar sama nisem mogla. Odprla so se vrata poplave in izlila sem vsa moja čustva katera sem zadrževala med svojo nosečnostjo. Znotraj sem slišala tihi, majhen glasek, ki mi je govoril iste besede kot prej: „Zaupaj Vame in naredi naslednjo stvar.“

Ko se je v meni vzdignila bojazen in mi ovirala dihanje in ukradla mojo radost, sem to izgovorila in potem odšla pomivati posodo, ali moliti, ali objeti svoje otroke ali pripraviti učno uro. Naučila sem se svoje strahove in žalovanje nenehno dajati Bogu in iti naprej z življenjem.

Celo danes, dve leti po Joelovi smrti in eno leto po rojstvu Izabelle Grace je moj motiv: „Zaupaj Bogu in naredi naslednjo stvar.“ Izbiranje da zaupam Bogu s tem da vse svoje skrbi predam Bogu in nadaljujem z življenjem je postala moja navada. Moja radost je narasla in moj odnos z Bogom je močnejši. Če nisem prepričana v katero smer naj grem, ali ne slišim jasnih navodil od Boga, potem zaupam Bogu da bo naredil ko bom sama naredila naslednjo stvar. Ko ne morem videti kako se bo izšla poslušnost Gospodovim ukazom, zaprem svoje oči in si rečem: „Zaupaj Bogu in naredi naslednjo stvar.“

Če bi morala še enkrat vse to narediti ali bi izbrala da bi Joel umrl? Ne. Toda hvaležna sem za te lekcije katere mi je Bog pokazal skozi najtemnejše obdobje v mojem življenju.

DAWN KING, Hamilton, New Jersey, ZDA
momofkings@njcc.us

Chris in Dawn sta poročena že dvanajst let. Blagoslovljena sta s šestimi otroci: Ariella (9), Shane (8), Cedrick (6), Nathaniel (4), Esther (3) in Izabelle (1) poleg štirih ki so odšli z Jezusom.

Dawn piše knjigo poskusno naslovljeno *„Vodnik k nosečnosti in rojevanju za krščanske pare“.* Veseli se poročila prve osebe da ga vključi v knjigo. Če ji želite povedati o svojo nosečnosti in izkušnjah rojevanja ter odgovoriti na vprašanja, stopite v stik z Dawn na momofkings@njcc.us

Upanja in sanje

Slika: Dean in Melissa z njunimi otroci: Josiah (6), Joshua (5), Jahna (3) in Jonathan (16 mesecev).

„Bosonoga, noseča in privezana h kuhinjskemu pultu“ so me zasmehovali fantje v šoli ki od mene nikoli niso prejeli želenega odziva. To so bile moje sanje! Cilj za katerega sem v življenju hrepenela je bil biti žena in mati mnogih otrok!

Zaključila sem srednjo šolo in moje sanje dolge celo življenje se niso uresničile. Da sem zapolnila čas sem delala kot varuška na Novi Zelandiji. Ko sem potovala v Hong Kong in delala v sirotišnici sem še vedno čakala na 'Pravega'. Kot mlado dekle sem si v svoji Bibliji zapisala: „Ko bom odrasla želim delati to kar Bog želi da delam ter delati v sirotišnici.“ Bila sem v svojem elementu!

Vedno sem načrtovala da bom nekega dne posvojila otroka, toda medtem ko sem bila v Hong Kongu sem svoje načrte priredila. Videla sem da 'normalni' otroci hitro najdejo dom, toda otroci s posebnimi potrebami čakajo v nedogled. Odločila sem se da bom posvojila otroka s posebnimi potrebami in še bolj točno – otroka kot tako veliko teh ki sem zanje skrbela – enega z Downovim sindromom.

Še vedno sem bila v Hong Kongu ko sem srečala svojega 'Marinca v modrem oblačilu'! Končno, kot sem si sama mislila pri za dekleta visoki starosti dvaindvajsetih let, sem bila poročena! Kot 'po planu' sem takoj zanosila. Vse je bilo tako neverjetno odlično in preprosto, prav tako kot sem sanjala. V šestnajstem tednu nosečnosti sem se prebudila ker mi je odtekla voda in najin dragocen prvi otrok je odšel naprej k svojemu Stvarniku. Kmalu so mu sledili še štirje majhni bratje in sestrice – še dve spontani nosečnosti in dve zunajmaternični nosečnosti.

Kako se to lahko zgodi tako dobri kristjanki kot sem bila jaz? Bilo je tako zelo nepošteno! Celo odvisnice od drog so imele dojenčke! Moje telo me je izdalo! To ni bilo to kar sem načrtovala! Tako nepravična, sem čutila da je Bog bitje, k njemu sem se obrnila, Bogu vse tolažbe. Skozi čustvene razsežnosti sem prišla do sklepa resnice ki je nad vsemi občutki. Pričela sem čutiti življenje v pogledu večnosti, da resnično izmerim kako neverjetno kratek in minljiv je naš čas na zemlji.

Moja Biblija ima prav, moje življenje je megla ki se je za kratek čas prikazala in potem izginila! To je bilo zame resnično razodetje. Prav vseeno če nikoli ne bom imela otrok! Prav vseeno če se moje življenje ne odvija tako kot sem ga načrtovala. Ne gre samo zame! Želela sem da je moje življenje namenjeno Božji slavi! Lahko imam radost četudi nikoli ne bom imela otrok! Sedaj se je pričel resnični mir in ozdravljenje.

Odločila sva se da greva naprej s postopkom posvojitve. Konec koncev je bilo že od mladosti to na najinih srcih. Potem sem ponovno postala noseča. Oh, ne! Človek kot sem, ne glede na vse lekcije katere sem se naučila, sem se odvlekla z utrujeno malodušnostjo v ginekološko ordinacijo.

Predstavljajte si mojo nepredstavljivo radost in solze ki so tekle ko sem gledala bitje srca majhnega čudeža v mojem trebuhu! Bila sva tako prepričana o neizbežni slabi novici da moj mož niti ni skrbel da bi šel z menoj! Domov sem prišla mahajoč s sliko iz ultrazvoka. Prijel me je in med vrati sva padla na najina kolena slaveč in zahvaljujoč Gospoda. On nama resnično lahko da več kot midva lahko prosiva ali si predstavljava!

Imela sem čudovito nosečnost, jutranje slabosti in vse! Moj porod je bil hiter, čeprav intenziven in na svet je prinesel najinega prvorojenega sina! Devetnajst mesecev kasneje sem imela še en dve urni porod v vodi ki nama je dal še enega sina! Bog še ni zaključil. Ponovno, devetnajst mesecev kasneje sem imela svoj tretji porod. Šest ur kasneje je ven prišla najina ljubljena hčerka! Oh, silovita radost! Deklica! Babica jo je takoj položila v moje roke in zrla je vame ko sem zajokala: „Oh, ti si takoooo čudovita!“

Kmalu je babica prišla k moji postelji. Zelo nerodno je razložila da je poklicala zdravnike da si ogledajo dojenčico ker ima „ona nekaj znakov povezanih z...“

„Ali mislite da ima Downov sindrom?“ sem posegla vmes.

„Da,“ je rekla z očitnim olajšanjem da sem sama izpovedala besede.

Nisem čutila nobenega strahu, nobene panike in nobenega obžalovanja. „Oh, to pa res ni taka stvar če ima Downov sindrom,“ sem odgovorila.

Svojemu možu sem povedala in on je imel isti odziv. Zdravniki niso našli nobenih notranjih težav, niso dali nobene napovedi in prešli so v bolj resno prepričevanje da nam preprečijo da odidemo iz bolnišnice tako hitro po rojstvu! Ker smo se z vojsko preselili na Havaje in nismo našli porodnišnice je bila to najina prva (in po Božji volji) edina bolnišnična izkušnja. Zagrozili so nama celo z nujnim zaklepanjem v bolnišnico če si bova drznila pobegniti! Sedaj vidim Božjo nežno sočutje v 'slepoti' zdravnikov v sledečih mesecih, ko ni bilo opaziti Downovega sindroma.

Šele v starosti petih mesecev so naju pozvali da naj jo dava testirati glede Downovega sindroma. Ker sem v Hong Kongu delala z otroci z Downovim sindromom ne vem kako nisem videla vseh teh mesecev. Rada imam način kako je Bog med tem časom na naju nastavil plašnice tako da smo lahko uživali z našo mlado damo v blaženi, nevedni normalnosti!

Moj mož je vedno rekel da ne želi posvojiti otroka s posebnimi potrebami (kot Downov sindrom). Kakorkoli, Jahna je resnična radost njegovega življenja. Sedaj je stara tri leta in je popolna ljubezen najinih življenj! Moje srce poka od ponosa glede stvari katere zmore. Do naju je izjemno ljubka majhna deklica ki ima rada čevlje, obleke, punčke in kužke. Ona ima najbolj nedolžno in preprosto hihitanje katerega si lahko predstavljate; ona je tako ljubka in zaupljiva; Njeni bratje in sestrice in vsi ki jo srečajo jo občudujejo. Veva da ima Downov sindrom, toda kot na začetku sva skoraj blaženo nevedna. Za naju je normalna! Ona je Jahna!

Od tedaj naju je Bog blagoslovil s še enim sinom in četudi upava da bova imela

več otrok in jih nekaj celo posvojila, počivam v blaženi sigurnosti Božjih rok. Vem da Njegovi plani ne bodo samo prevladali, temveč da so zame najboljši. Oh kakšna radost je, vedoč da Bog vesolja skrbi zame in oblikuje moje življenje za Svojo slavo. Moji plani za popolnost niso Njegovi plani za popolnost!

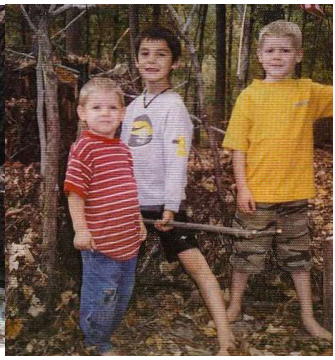
Upam da boste tudi vi spodbujeni da vse odstopite Bogu – vaša upanja, sanje in načrte.

MELISSA CALHOON, Ewi Beach, Havaji, ZDA
dmjjcal@yahoo.com

Melisa je moja nečakinja, moja edina bratova hčerka. Vedno sem mislila da je Melissa videti bolj podobna meni kot moje lastne hčerke. Melissa organizira *Above Rubies* kamp na Havajih. Ed.

Čuvajte te trenutke

Slika: Meadow s sestrično Chalice Allison v dekliški trdnjavi.

Slika: Noble, bratranec Arden Allison in Bowen stojita pred fantovsko trdnjavo (v katero je potrebno splezati). Arden in Bowen se vsakodnevno skupaj igrata.

To jutro sem odprla eno oko in zagledala svojo najstarejšo hčerko kako strmi vame. Bilo je ob dveh zjutraj.

„Mami, Noble joka in te kliče," je zašepetala.

„V redu, prihajam," sem zamomljala brez da bi čutila mnogo prisrčnih čustev napram temu dvoletnemu sinu ki vztraja v svojo nočni navadi da me potrebuje. Dvignila sem svoje osemmesečno noseče telo iz postelje in se namerila proti fantovski sobi. Kot običajno je sedel, si otiral oči in tarnal. „Zakaj ne moreš preprosto celo noč prespati?" sem zamomljala.

Prizadevala sem si prenesem Noblejevo težko telo nazaj v svojo sobo. Ves ta čas so se misli samo pomilovanja vmešavale v moj um. Odkar se je pred devetimi leti rodila moja prva hčerka nisem še imela cele noči spanja. Kako se je počutiti z osmimi urami spanja? Ali noseča ženska ne zasluži počitka? Ali dovolj ni dovolj slabo že to da mora vsako uro vstati da uporabi kopalnico?

Nadejala sem se da se bo ta sin naučil spati celo noč preden bo tukaj naslednji dojenček, toda stvari so videti daleč od obetajočih. Spraševala sem se kaj je narobe z najino vzgojo. Imam prijateljice katerih dojenčki pri treh mesecih prespijo celo noč! Enkrat sem poskusila celo z vnaprej določenim redom, toda to je

povzročilo več težav kot jih je rešilo.

S komolcem sem v postelji dregnila svojega moža in se z najinim sinom ulegla. Ravno sva se udobno namestila ko je zvok dirjajočih nog eksplodiral tišino v najini sobi. Najin štiriletnik je skočil v posteljo k nama in se pričel prerivati, nekaj v čemer je dobro podkovan. Noble je ponovno pričel tarnati.

Moj mož se je prebudil in me našel popolnoma izčrpano in slabo razpoloženo. „To je noro!“ sem zasikala.

Charlie je vzel štiriletnika v nezasedeno posteljo da je skupaj z njim spal da mi olajša nevšečnosti. On se je zelo privadil na igranje glasbe v postelji in je med v tem obdobju potrpežljiv z mojimi hormonskimi izbruhi.

Z Noble-om sva se ulegla nazaj in vedno bolj in bolj se je stiskal k meni. Ni mu dovolj da leži poleg mene. Odločen je da spi na moji rami z mojo roko ki ga objema. „Mama,“ je rekel z zadovoljstvom medtem ko je lezel v spanec. Lahko sem slišala nasmeh na njegovem obrazu. „Mama,“ je rekel ponovno, kot da bi ta ena sama beseda naredila njegov svet popoln.

Moje srce se je omehčalo ob zvoku tega majhnega glasu. Kaj ni to tisto za čemer sem molila? Prosila sem Boga da mi pomaga prepoznati posebne trenutke v tem vihravem življenju in jih čuvati. To je bil zagotovo eden od teh.

Poslušajoč zvok tega enakomernega dihanja, sem spoznala da bo vse prehitro prišel čas ko bodo otroci postali starejši in bova z možem imela posteljo samo zase. Nekako vem da bom pogrešala ta topla majhna telesa ki se ponoči stiskajo k nama. Čutila sem da se moj nerojeni otrok premika ko se je nadme priplazilo spanje in zahvalila sem se Bogu za Njegove blagoslove in prosila sem ga za bolj potrpežljivo srce.

Današnji dan ima svoje lastne izzive kot jih imajo večina drugih dni. Vesela sem ker sem prejšnjo noč prosila Gospoda za bolj potrpežljivo srce. Trije majhni fantje približno enakih starosti so stvari počenjali z urnimi koraki. Videti je bilo kot da so se med seboj borili, nekaj vrtali, tekli okoli kot divje živali ali imeli prepire ki so zahtevali moj poseg. Danes sem jih morala že nekajkrat disciplinirati.

Vse sem poslala ven in sedaj sedim tukaj s spoznanjem da danes nisem shranila niti enega trenutka. Priznala bom, veliko dni sem tako osredotočena na dovršitev opravil na svojem seznamu opravil da švignem mimo dragocenih trenutkov. Priložnosti da samo sedim in berem otroške zgodbe, odgovarjam na njihova vprašanja ali ko imamo čas za ljubkovanje so videti kot breme v nikoli končanem prizadevanju da se stvari spravijo v red.

Tukaj prihaja moj petletni sin s skokom skozi vrata v hišo. „Mama, pridi pogledat našo trdnjavo!“ vpije in njegov obraz je napolnjen z navdušenjem.

Odideva iz hiše. Danes je prvi jesenski dan in čeprav je še toplo, je v zraku svežina katero sem želela vsrkati vase.

„Mami! Mami!“ Moji ostali otroci vpijejo, me vlečejo za roke in v svojem razburjenju skačejo gor in dol. „Poglej kaj smo naredili.“

Ker me je moj petletnik prvi prosil je dobil prvo možnost govora. Bowen in njegov bratranec Arden sta svoja nahrbtnika obesila na drevo in naredila na videz negotovo gred na isti veji. Splezal je kot opica na drevo in se usedel poleg svojega bratranca. „Naša trdnjava je dobila slabe fante.“ je rekel. Poglejte! Odvezal je vrv in nahrbtnika sta s treskom padla na tla. „Glejte! To je past da jih udari po njihovih glavah.“

„To je grozno!“ sem spodbudila.

Njihovi obrazi, sijoč od ponosa, so spomin katerega si je vredno zapomniti.

Potem mi moja hčerka pokaže 'dekliško trdnjavo.' Je zelo urejena, vključno s prostorom za kuhanje hrane in jo je že okrasila z hišnimi drobnarijami. „Naredile bomo celo vas,“ me je obvestila. Spodbujala sem jo, vznemirjena da vidim njeno kreativnost in občutek domačnosti.

Moj štiriletnik je poklical moje ime in porinil svojo glavo skozi grmado vej ki jo je uredil. Opazila sem da nosi volnen klobuk in debelo jakno. „Če boš to nosil, ti bo postalo prevroče,“ sem ga opozorila.

Videti je bil začuden. „Toda mama, ti si rekla da ni več poletja. Pripravljen sem na sneg.“ Morala sem se nasmejati. Ta otrok vedno počne najbolj zabavne stvari.

Vsi so prosili za kosilo na pikniku. Ko sem odšla nazaj v hišo da ga pripravim je bilo moje srce polno. Da, življenje je naporno in pogosto utrudljivo, toda teh trenutkov ne bi zamenjala za ves mir in tišino ki je zagotovljena tistim ki nimajo hiše polne malčkov.

Včasih hrepeneče sanjam o upokojitvi. V duhu si sebe predstavljam da imam čas da se usedem in da če bi želela da bi ves dan izdelovala fotografski album. To je nekaj s čimer zadnji nekaj let nisem uspela ostati ažurna. Toda potem ne bom več imela majhnih obrazov da bi jih fotografirala. Kakšna bi bila slika čudovitega jesenskega drevesa brez otroka ki bi stal pod njim?

Moja mati mi vedno pravi da so to najbolj dragocena leta mojega življenja. Ko skozi kuhinjsko okno gledam svoje otroke kako se igrajo, odkrivajo in ustvarjajo, vem da ima prav. Moja molitev je da me bo Bog še naprej spominjal da bom čuvala te trenutke.

PEARL BARRETT, Primm Springs, Tennessee, ZDA
Charile in Pearl sta blagoslovljena z Meadow (9), Bowen (5), Rocklyn (4), Noble (2) in njun nov dojenček Autumn Rose rojena 7.11.2004, prav takrat ko pričeli s tiskanjem revije. Tukaj je, star nekaj ur.

Potrebovala sem ljubezen

Moji spomini iz otroštva so okuženi z občutki neljubljenosti in zavrnitve. Vse kar sem si želela je bilo to da bi me oče imel rad. On je bil moj junak, moj vitez in sijoč

oklep! Toda bilo je 'kot da me ni tukaj.' Tako močno sem si želela biti ljubljena da sem do takrat ko sem bila stara štirinajst let iskala 'ljubezen' pri fantu najstniku katerega sem srečala v diskoteki. Ljubezen sem iskala na vseh napačnih mestih in razmerja so se večkrat pričela in prekinila kot bi si upala omeniti.

Kasneje v mojem življenju, ko sva se z očetom pogovarjala in mi je povedal da me je moja mati, ko je spoznala da je bila noseča, skušala splaviti. Okoliščine obkrožene z mojo zanositvijo so bile zanjo travmatične. Oba moja starša sta bila rojena v Južni Afriki, kot tudi moja najstarejša brat in sestra. Ko sta bila moj brat in sestra zelo mlada se je moj oče odločil da spakira in si prizadeva za življenje v Rodeziji (sedaj Zimbabve). Ko so prispeli v moj rojstni kraj (majhno mesto imenovano Umtali) je moja mati zanosila z menoj. Morala se je počutiti uničeno – nova država, brez doma, brez denarja in v tem obdobju je bil moj oče brez dela.

Potem sem razumela čemu sem se vsa ta leta odraščanja počutila neljubljeno in zavrnjeno, toda nisem vedela kaj naj glede tega storim. Dve leti kasneje sem na Alfa tečaju, ki se je odvijal v cerkvi, svoje življenje predala Gospodu in se takoj zaljubila v Jezusa.

Šele takrat sem spoznala da je bila ljubezen mojega nebeškega Očeta tista katero sem vsa ta leta iskala! Dve leti po svoji zaobljubi sem obiskovala seminar „Novo življenje v duhu“ ki me je pripeljal še bliže k Gospodu. Ob koncu tega seminarja so voditelji molili nad menoj in v svojem duhu sem čutila globoko ječanje. Leta in leta ujete otožnosti so prišla iz mene in doživela sem popolnost katero prej še nikoli nisem čutila.

Naslednje jutro ko sem molila in slavila Boga, mi je On dal vizijo moje matere ko me je v bolnišnici rojevala. Jezus je stal ob vznožju postelje, oblečen v zeleno zdravniško oblačilo. Osvobodil me je, me vzel v Svoje roke, mi pogledal v obraz in rekel „Vedno sem te imel rad in želel da se rodiš. Vedel sem da boš rojena na ta dan, ker sem tvoje rojstvo načrtoval in te stkal v trebuhu tvoje matere. Ljubim te!“

Tega trenutka ne bom nikoli pozabila. V trenutku sem vedela da se nič in nihče ne more primerjati z ljubeznijo Boga. Karkoli se mi zgodi, On bo vedno z menoj. Njegovi načrti zame so v moje dobro in ne za moje uničenje, da mi dajo prihodnost in upanje. Kar je hudič nameraval v mojo škodo je Bog namenil za moje dobro.

LEONIE BREWER, Edenvale, Johannesburg, Južna Afrika
leonie.brewer@eskom.co.za
Kevin in Leonie imata dve hčerki: Sherinne in Julie. Sherinne je poročena z Brentom in meseca marca 2005 pričakujeta prvega dojenčka.

Moja tri dekleta

Slika: Vicki (sredina) z svojimi tremi ljubkimi hčerkami Hannah (16), Jasmine (25) in Cecelia (18).

Bil je miren in hladen večer. Pomladni ptički so žvrgoleli melodijo pred mojim odprtim oknom. Po dolgem in napornem dnevu sem bila udobno nameščena v svoji postelji srebajoč skodelico kamiličnega čaja. Veselila sem se tega tihega časa počitka in branja ob nežni toda učinkoviti svetlobi svetilke na petrolej (v našem domu nimamo elektrike). Nenadoma so moje tri ljube hčerke prodrle v moj majhen tihi svet.

Z dovolj energije da bi vzletela raketa so skočile skozi zrak in pristale na moji postelji. Sedaj sem „nosila“ večino svojega čaja in hvaležna sem bila da ni bil vroč! Tri dekleta so od smeha poskakovala in vsa tri hkrati govorila (nekaj kar pogosto počno in so pri tem precej uspešne). Nisi imele pojma o spokojnosti katero so pravkar zmotile.

Z njihovimi svetlimi nasmehi in veselimi novicami so pridobile mojo polno pozornost. Svojo zanimivo raziskovalno knjigo sem položila na stran. Medtem sem se na stari postelji bala za življenje. Le koliko teže lahko ta postelja prenese? Imela sem vizijo da smo se vse zrušile na tla. Seveda bi se dekleta 'vso pot smejale' – in pele na napev Jingle Bells!

„Mami, moraš videti Dotyjinega novega dojenčka, On je tako dragocen in moram ga pestovati,“ je izjavila ena od hčerk.

„Oh, mami“ ta „Oh, mami to!“ in to „Oh, mami to je bilo tako čudovito... tako imenitno...“ Tema se lahko spreminja tako hitro kot živahna družba pride k meni!

Te majhne „zabave“ so se tekom let večkrat pojavile. Včasih se jokamo dokler nas ne boli in solze ne tečejo po naših obrazih. In na moje veliko presenečenje se stara postelja še vedno drži pokonci! Naše odnose sem jemala kot dar vse dokler nisem nekega dne govorila z drugo materjo. Omenila je da smo se z dekleti precej zbližale.

„Da, hvaležna sem za to,“ sem odgovorila. Povedala sem ji kako še vedno skočijo na mojo posteljo in z menoj delijo svoja upanja, radosti, strahove, ideje, smeh in solze, prav tako kot so počele že od mladosti. „Seveda, veš kaj mislim,“ sem nadaljevala.

Žalosten izraz je prišel na obraz te matere in je rekla: „Ne, ne vem kaj misliš.“ Solze so se brale v njenih očeh ko je priznala: „S svojo hčerko nimava takšne bližine.“ Tedaj sem spoznala kako zelo posebno je razmerje med hčerkami in menoj. Hvaležnost je napolnila moje srce.

Nekega večera je moja hčerka Hannah dobila idejo 'kampiranja' pod zvezdami.

Jasmina in Cecilija sta se odločili da se igrata varno in ostaneta notri. To me ni zbegalo! Hitro sva zbrali odeje in blazine in s seboj vzeli par daljnogledov. Bilo je zelo temno. Mi živimo na deželi, proč od mestnih luči in obkroženi s hribi in tukaj sijejo samo zvezde! In kako so sijale.

Edini zvok katerega sva slišali je bil zvok listja pod najinimi nogami. Bilo je malce hladneje kot sem pričakovala. Imela sem misli da bi se pridružila mojima drugima dvema dekletoma in bi zaspala pod toplimi odejami. Toda navdušena Hannah je rekla da zvezde ne sijejo vedno tako bleščeče in da ne smeva zgrešiti tega krasnega dogodka! Kaj bi lahko rekla na to? Tukaj je bila moja priložnost da delim preprosto toda čudovito izkušnjo s svojo hčerko kar bo zgradilo najin odnos in ji naredilo čudovite spomine. Izbrali sva kraj kjer sva mislili da bo čudovita točka in se usedli. Zaradi nekaj razlogov se je bilo petnajstletni Hannah lažje počutiti udobno.

„Oh, mama, to je tako čudovito," je izjavila ko sva obe gledali v nebo. „Kako lahko kdorkoli verjame da ni Boga? Kako spoštovanja vzbujajoč Stvarnik!"

Medtem sem se skušala namestiti v bolj udoben položaj. Majhni kamenčki so prodrli skozi odejo in našli vse točke na katere je pritiskalo moje telo. Oh dobro, sem se tolažila, kako majhno neudobje v primerjavi s tem veličastnim zvezdnim nebom in druženju z mojo ljubljeno Hannah. Videti je bilo kot da je moja hčerka v samih nebesih. Štela je zvezdne utrinke, našla veliki in mali voz in druga sozvezdja.

Medtem ko je čas mineval mi je postalo hladno. Okoli sebe sem navlekla odeje, ko se je nenadoma neko bitje udobno namestilo med naju. Bilo je tako hladno da 'ga' nisva mogli videti. Upala sem da ni bil rakun ali še slabše oposum! Zvok predenja je prihajal od tega bitja in nama dal namig da naju je našla naša mucka. Ne spominjam se da bi povabila našo mucko, toda ona se je zagotovo namestila kot doma.

Ni trajalo dolgo ko sem resnično drgetala. Hannah je še vedno govorila o nebeški stvaritvi in kako veliko svetlobnih let so oddaljene zvezde. Vprašanja je zastavljala hitreje kot sem lahko nanje odgovarjala. Toda sedaj se nama je pridružila večja in celo bolj puhasta žival. Nesha, naš velik sibirski eskimski pes. Bila je prijazna in topla in veseli sva bili da nama je naklonila svojo prisotnost dokler nisva globoko zajeli sape in spoznali da je morala teči za dihurjem!

Sedaj smo se ljubkovali v naši temni, hladni in smrdljivi postelji. Hannah očitno celo ni motil nov podeželski vonj. Še vedno je bila navdušena nad fantastično razstavo našega neba. V samo nekaj minutah se nam je z veseljem pridružil naš drugi sibirski pes Bear. Tudi na njem je bil nek vonj. Kmalu so naše tri mačke našle najine glave in naša koza je prišla bliže ker je rada blizu nas. Svež podeželski zvok je bil napolnjen z dihurjevim ostrim vonjem. Hvaležna sem bila da so kure ostale na drevesnih vejah!

V sredi preživljanja moje skalnate postelje, hladom in dihurjevim ostrim vonjem je Hannah z najbolj mirnim in prijetnim glasom rekla: „Mami, ali ni preprosto

čudovito?“

Oh, ah, da, ah... čudovito,“ sem odgovorila s šklepetajočimi zobmi, smrkljem iz nosu in zmrzujočimi prsti. Toda bilo je čudovito, še posebej ko se ozrem nazaj na to. Tako sem blagoslovljena da imam trenutke kot je ta. Življenje z mojimi dragimi hčerkami je tako polno. One me več kot spobujajo da nadaljujem!

Me skupaj delamo, igramo, slavimo, molimo, pojemo in vrtnarimo. Na splošno je večji del našega doma poln smeha, radosti, hrupa, ustvarjalnosti in vseh vrst aktivnosti. Toda so časi ko nas ujame nepripravljene. Sovražnik hoče vstopiti kjer lahko in okamenjuje naša srca in razbija odnose.

Nekega dne sem bila ujeta brez oklepa. Zagotovo sem eksplodirala, oziroma vsaj sovražnik je naredil da to verjamem. Bila sem hitra s kritičnim duhom in grajala eno od svojih hčerk. S prizadetim srcem je stekla navzgor po stopnicah da bi bila sama. Odhitela sem ven v rastlinjak in skušala pobegniti tako da se zakopljem v svoje delo.

Sovražnik je v moje misli položil idejo da sem slaba mati. Zasmehoval me je da svojih besed ne morem vzeti nazaj (kanček resnice) in da mi moja hčerka nikoli ne bo oprostila (zanesljiva laž!) Moje srce je bilo zlomljeno zaradi mojega greha. „Ne,“ sem rekla sovražniku. „Hočem slišati od tebe, Jezus Kristus. Kakšna je resnica? Gospod, prizadela sem tebe in svojo hčerko. Kesam se. Sprejemam tvoje odpuščanje in te prosim za tvojo modrost.“

Potem me je Sveti Duh napolnil s Svojo ljubeznijo, milino in usmiljenjem. Resnično je bilo kar mi je bilo že povedano po hudem duhu, da svojih že izgovorjenih besed nisem mogla vzeti nazaj. Kar pa sem lahko naredila je bilo, da odidem nazaj k svoji hčerki, priznam svojo napako in jo prosim za njeno odpuščanje. Z iskrenim in skesanim srcem sem hitro odšla k njej in preprosto to storila. Moja sočutna hčerka me je objela in prosila če ji bom tudi jaz lahko odpustila. Z zakrpanimi srci in solzami ki so tekle sva bili hvaležni Gospodu za Njegovo večno ljubezen, usmiljenje in naklonjenost. Ponovno sva lahko pričeli, močnejši v najinem odnosu zaradi Božje zmagujoče ljubezni.

VICKI WEST, Lobelville, Tennessee, ZDA

Vicki in dekleta imajo na svojem domu „Majhno trgovino“ na podeželski cesti v Lobelville kjer prodajajo dobrine katere so same naredile. Vickijina posebnost je njeno zeliščno zdravilno mazilo narejeno iz svežih rastlin. Odlično je za zdravljenje manjših ureznin, kožnih izpuščajev zaradi plenic, vnetja ran, strupenega bršljana, hemeroidov in za še veliko drugih stvari. Na voljo je za 5,5 € ter stroški pošiljanja 0,8 € (samo za naročila v ZDA). Naročite na naslovu: Vicki West Rt 2, Box 177 Lobelville, TN 37097

Ali stradate za spodbudo?

Vsak teden lahko prejmete spodbudo s prejemanjem Nancyjinih tedenskih

sporočil predanosti.

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Čakanje na posvojitev

Samo v ZDA čaka 130000 otrok!

Neizmerna radost – sedem in še enega!

Slika:Chuck in Renee z njunimi osmimi blagoslovi: Adalia (8), Judah (7), Tilly (6), Almanzo (4), Kalina (3), Mordecai (2), Jubilee (2) in dojenček Hezekiah (na sliki star tri mesece)

Z možem sva vedno sanjala da bi imela veliko družino. Najin prvi dojenček je prispel devet mesecev po najini poroki in potem so prihajali v enoletnih presledkih. Življenje se je hitro odvijalo in denarja je bil komaj dovolj. Malo časa je bilo za razmišljanje o čemerkoli razen o uspešnem obvladovanju. Ko je bilo najinih prvih pet otrok starih pet, tri, dve, eno leto in tri mesece sva izvedela o tisočih otrocih v ZDA ki čakajo na dom da jih posvoji.

S Chuckom sva oba čutila, da sta najina srca nagnjena k otrokom katere starši niso želeli. Imela sva željo da preskrbiva dom za otroka ki nima doma. Jakobovo pismo 1,27 določa čisto pobožnost kot skrb za sirote in vdove. Naš dom sva želela deliti z otrokom ki obupno potrebuje dom. Pričela sva obiskovati šolo katero zahteva država Washington za tiste ki žele posvojiti otroka. Spoznala sva da je posvojitev lahko zelo poceni (celo brezplačna če uporabite državno agencijo). Otroci vzeti iz državnega sistema so primerni da prejmejo brezplačno zdravstveno zavarovanje in pomoč pri posvojitvi (mesečno štipendijo za neurejenost).

Pred nama sva imela več ovir. Najprej sva potrebovala dokaz o cepljenju vseh najinih otrok. Najin najstarejši otrok je bil edini ki je bil cepljen in s cepljenji sva zaključila ko je bil star leto dni. Nekaj najinih mlajših otrok ni nikoli videlo zdravnika, tudi kot pregled ne, tako da nismo imeli družinskega zdravnika. Po molitvi nad telefonskim imenikom (vem da se sliši neumno, toda nisem vedel kje naj pričnem) sem uredila pregled pri zdravniku.

Prva stvar katero mi je zdravnik rekel je bila da ne želi da bi zaradi plačevanja zdravnika ostali brez denarja. Zaračunal nam je samo 27€ po otroku, namesto običajnih 82€ (nismo imeli zdravstvenega zavarovanja). Potem ko sem mu razložila de je imela moja hčerka reakcijo na njen DPT (op. prev.: Kombinacijo vakcin za celjenje) pri štirih mesecih in je prenehala dihati, je naredil zaznamek v kartotekah ostalih otrok z izjavo da ne smejo biti cepljeni. Posvojitvena agencija je

to sprejela brez pripomb.

Naprej, agencija je želela vedeti kako bomo še enemu otroku zagotovili to kar je uradnica ki je delala na mojem primeru imenovala možev 'skromen' prihodek. To se je rešilo z poudarkom da nimava nobenih dolgov, samo najino hipoteko.

Strinjala sva se da posvojiva otroka kateregakoli spola, starosti pod sedem let, s posebnimi potrebami. Izraz 'posebne potrebe' je lahko pomenil karkoli od duševne do fizične prizadetosti, zlorabljenosti ali izpostavljenosti drogam, do tega da je starejši in celo črnec.

Posvojitvenim staršem ponudijo seznam s posebnimi potrebami tako da lahko določijo kakšnega otroka so pripravljeni vzeti. To je pomagalo svetovalki, ko je gledala na bodoče starše, narediti dober izbor.

Potem ko sva bila potrjena za posvojitev sva na najinega sina čakala štiri mesece. Med tem časom sva prejela štiri dolge telefonske klice o dojenčkih starih od še nerojenega do trinajstih mesecev starosti. Odprta sva bila da sprejmeva kateregakoli od njih, toda Bog je za vsakim zaprl vrata in našel drug dom za te dojenčke.

Septembra 2002 sva prejela klic o šest dni starem Afro-ameriškem dojenčku. Izpostavljen je bil alkoholu, tobaku, marihuani in kokainu in rojen je bil z nekaj manjkajočimi prsti na rokah in nogah. Poskočila sva v priložnosti da ga sprejmeva. Minila sta dva dolga tedna preden smo uredili papirje in se dogovorili za prevzem. To je vsebovalo pogodbo z njegovo materjo ki se je strinjala da občasno pošlje novice in svoje slike. Te so poslane skozi agencijo, tako da njegova rojstna mati ne ve kdo smo mi ali kje mi živimo.

Prvega oktobra 2002 sva sprejela najinega štiri tedne starega sina, Mordecai Courage. Kakšna radost je bila gledati tega novega sina in praznovati svežino življenja in se čuditi poti kako ga je Gospod privedel v našo družino. Sedem tednov kasneje sem rodila najinega sedmega otroka, Jubilee Harvest. Sedaj imamo dva dojenčka dva in pol meseca narazen in sedem otrok starosti pod sedmimi leti.

Nadejala sem se da bom otroka katerega sva posvojila tudi dojila. Teh sedem tednov preden je bila rojena Jubillee sem se osredotočila na zvezo z Mordecai. Med pripravami da ga bom dojila, sem želela da je zelo navezan name. Ponoči je z nama spal; dala sem mu vse njegove stekleničke in ga dnevno nosila v vreči okoli telesa. Trud se je izplačal. Takoj ko je po Jubileejinem rojstvu prišlo mleko sem se usedla k spečemu Mordecai da bi ga dojila. Na moje presenečenje je takoj zagrabil in ko je zaključil s hranjenjem je na mojih prsih celo zaspal!

Ne glede na dober začetek se je izkazalo da je dojenje Mordecaija neverjetno težko. Zaradi nerazvitega živčnega sistema je imel 'neurejeno sesanje.' Pogosto je imel težave z vzpostavitvijo dobrega sesalnega vzorca. To sva opazila pri hranjenju s stekleničko, toda to je naredilo dojenje skoraj neznosno na mojih že ranjenih bradavičkah. Edina stvar ki me je prvih nekaj mesecev gnala je bilo da če bom odnehala da bom to vedno obžalovala.

Sledili so meseci neprespanih noči ko sem naprej dojila enega dojenčka in potem še drugega. Vsako noč sva pričela z vsakim otrokom v svoji stajici. Ko se je Jubilee zbudila za dojenje, sem jo prinesla v najino posteljo. Ko se je zbudil Mordecai sem se ulegla in ga dojila na kavču. Z njim sem spala dokler ni bil Jubilee zopet pokonci, potem sem Mordecaija položila nazaj v njegovo stajico in odšla dojiti Jubilee. Od tega sem bila tako utrujena da se mi je dvakrat pripetilo da sem zamenjala dojenčka, misleč da dojim enega, toda odkrila sem da dojim drugega!

Mordecai je še naprej rasel in se razvijal. Teden dni po tem ko se je pričel dojiti je popolnoma zavrnil stekleničke in nikoli več ni poskusil mlečnega nadomestka. Še naprej je bil na razvojni tarči ne glede na izpostavljenost drogam. Niti nekaj manjkajočih prstov na nogah ga ni zaustavilo – hodil je pri dvanajstih mesecih.

Pri starosti osemnajstih mesecev se mi je pri pregledu njegov zdravnik zahvalil ker sem ga pripeljala in rekel: 'Veste, bolje mu je kot sem pričakoval da mu bo. Pravzaprav se tako dobro razvija, boljše kot sem kadarkoli upal da se bo.' Vesela sem ko povem da je pri starosti dveh let samo enkrat videl zdravnika zaradi njegovega sistematskega pregleda in zaradi bolezni niti bil niti enkrat na obisku!

Mordecai in Jubilee sta neločljiva. Imata zelo posebno medsebojno razmerje in sta prepričana da sta dvojčka. Vedno sta skupaj in bolj pogosto kot ne v težavah. Jubilee je Mordecaijino darilo. Zaradi njenega rojstva se je lahko lepo razvijal na mojem mleku.

Na Žalost sem oba dojenčka odstavila pri enem letu zaradi jutranjih slabosti (da, postala sem noseča med dojenjem dveh dojenčkov). Četrtega maja 2004 se je rodil najin osmi otrok Hezekiah.

Rada bi spodbudila vsako družino naj premisli o posvojitvi. Ali je vaše srce odprto za še enega? Mordecai je v naša življenja prinesel neizmerno radost.

RENEE BERGERON, Bellingham, Washington, ZDA
tel: (360) 592 8301
Renee je vesela dati informacije vsakomur ki ga zanima.

Moja srčna želja – devet in še dva!

Slika: Tom in Candy in njuni blagoslovi: Jack (19), Rachel (17), Chelsea (15), Hannah (13), Thomas ml. (10), Maura Fatu (10), Caleb (8), Charlea (6), Hawa (6), Olivia (2 ½) in Cecilia Faith (8 mesecev). Na sliki boste opazili da je Maura (10) manjša kot Caleb (8). To je rezultat nezadostne prehrane.

V Clarence, New York je bilo sveže mrzlo jutro**.** Med vožnjo s svojim možem v njegovem avtomobilu se je iskril sneg. Vedno je bil dobrodošel odmor da gre ven in si deliva

vročo čokolado ter se pogovarjava medtem ko ima na svojem plužnem obhodu za očistiti nekaj avtocest. Pogovarjava se lahko brez prekinitev o domu in naših treh domačih podjetjih in naši živahni družini osmih otrok.

Tom je spregovoril: „V glavi nenehno slišim to besedo in nimam pojma kaj pomeni, toda noče iti stran. Jaz... jaz ti niti ne želim povedati.“ Bila sem rahlo presenečena glede njegove neodločnosti, toda spodbudila sem ga: „Bog ti bo že razodel pomen če je kaj na tem. Kakšna je beseda? Zajel je globok vzdih in rekel: „To je beseda 'posvojitev'.“

Skomignila sem. „Ni videti da bi mi s tem imeli kako povezavo, toda lahko moliva glede tega. Bog ti bo pokazal kaj je s tem.“

Minilo je nekaj tednov. Tom je poklical dobrega prijatelja katerega že nekaj časa ni videl in odšla sta ven. Ken je posvojil dve dekleti iz Sierra Leone, majhnega in od vojne raztrganega mesta na zahodni obali Afrike. S solzami je govoril o stvareh katerim je bil priča med potovanjem tja. Govoril je o bednih življenjskih pogojih in o strašni revščini. Toda prav tako je povedal da je na delu Božja roka ki pomaga tem vojnim sirotam, drugo dekle katero je posvojil je prišla domov nekaj mesecev prej.

Nekako mesec dni kasneje sva prejela povabilo na banket za zbiranje denarja kot pomoč tem otrokom v sirotišnici v Sierra Leone.

Sedaj moram podpreti in dati nekaj ozadja. Poročena sva že več kot dvajset let, najin najstarejši je letos dopolnil devetnajst let. Verjetno imam že zadnjih petnajst let od Boga dano željo posvojiti otroke, še posebej črne. Tekom let sem spraševala moža če bi želel posvojiti in odgovarjal mi je: „Če bi imel resnično željo za to, bi ti povedal. Toda ne čutim tako kot ti. Bog nama daje mnogo otrok. Osredotočiva se na to kar imava. Strinjala sem se s to odločitvijo, toda to moje želje ni spremenilo.

Pred kratkim so imeli najini najstniki podobno željo. Bili smo na nakupovanju in videli so družino z otroci različnih ras: „Oh mami poglej jih... ali niso čudoviti? Ali ne bi preprosto imela rada otroke kot so tile? S težavo sem potlačila cmok in jim razložila da Bog tega nima pripravljenega za nas. Toda vedno sem jim rekla naj molijo. Če je bilo to želja njihovega srca, bo Bog to nekako dovolil... mogoče kadar se bodo poročili.

Nekega dne sem s svojim devetletnim sinom Thomasom prihajala iz trgovine Walmart. Bilo je vetrovno in deževno. Zgrabila sva najine pakete in tekla proti najinemu avtomobilu. Pred trgovino poleg naju je bil mlad črnček star okoli šest let ter pregledoval avtomobile na parkirišču kot da bi nekoga iskal. Opazila sva črnko ki je s svojo roko mahala proti njemu. Pokazala sva mu kje je in stekel je proč v njeni smeri. Sekundo kasneje se je vrnil, se zarežal z srce topečim nasmehom XX in zaklical: „Hvala za pomoč.“ Nasmehnila sem se mu nazaj in ponovno požrla ta stari cmok, ki je prišel takoj nazaj ko se je moj sin obrnil k meni: „Mami, kaj ti niso ti črni otroci preprosto všeč? Tako lepi so. Čemu ne bi enega posvojili? Lahko bi, imamo prostor!“ Takrat sva prispela do najinega avtomobila in čutila sem se šibko. Zakaj ti občutki v meni ne gredo proč?

Na banketu za sirotišnico v Sierra Leone so napovedali da bo tiha dražba za afriška likovna dela in druge podarjene stvari. Ko sva jih tja čez opazovala se je najin prijatelj Ken prerinil do Toma: „Hej, Zack, ali si videl ta les? Nate sem mislil odkar si gradiš hišo – zakaj ne preveriš?“ Bila je velika paleta afriškega lesa, odličnega za izdelavo elegantnega pohištva ali lesenih tal. Bila je zelo dobra kupčija in Tom je vložil ponudbo in dobil zadevo. To je bil dober način kako pomagati sirotišnici in dobiti nekaj za novo hišo.

Domov sva s seboj vzela nekaj kosov lesa. Naslednji večer sem odšla v Tomovo pisarno in ga našla kako strmi v ta dva kosa lesa. Ko je v svoji roki kosa obrnil je razmišljal: „Mislim da bo ta les naredil odlična tla za našo novo hišo. Odnesel jih bom na žago in naredil to... tako da ko bomo domov pripeljali Afriške otroke jim bomo lahko povedali da je to prišlo iz njihove dežele.“ Svojega pogleda ni odmaknil od koščkov lesa.

„Ali se zavedaš tega kar si rekel?“ sem končno vprašala.

„Da, zavedam se.“ Pogledal je vame: „Že od prejšnjega večera razmišljam da sem naredil dobro delo s pomočjo sirotišnici in nakupom tega lesa, toda mislim da Bog od naju hoče več. Midva lahko pomagava sirotam iz njihove situacije in jim dava dom. Kaj misliš Cand? Se strinjaš?“

Ta kepa je bila na tem da se razpoči. „Niti ti ni treba da me sprašuješ,“ sem odgovorila in solze radosti so se prikazale v mojih očeh.

Iz sirotišnice so prispele fotografije. Prepoznala sem majhno deklico z zelo temno kožo. Pokazala sem jo Tomu: „To majhno dekle, Hawa, je videti kot majhno dekle v sanjah katere mi je Bog dal o otrocih v Sierra Leone.“ Bili sta dve skupni h katerima naju je potegnilo – brat in sestra ki sta imela težave s prilagajanjem na sirotišnico in sta prišla iz težkih okoliščin in majhna Hawa s svojo sestro. Tom je opazoval dva seta fotografij in rekel z dokončnostjo: „Mislim da naj bi posvojili dve dekleti.“ Čeprav sva 'spoznali' najini dve majhni dekleti, je bil pravzaprav Bog tisti ki ju je resnično izbral.

Ko sva bila do kolen v posvojitvenih postopkih sem spoznala da pričakujem še enega dojenčka. Bila sem zaskrbljena da bo Bog na najino posvojitev rekel: „Ne“ s tem da nama bo dal še enega dojenčka, toda kar je On resnično počel je bilo da nama je kazal Sebe mogočno v najin prid!

Toda bila je težava – in še ena in še ena. Ena izmed njih je bila osebna finančna s katero smo se morali soočiti, drugo pa so bile vse samo 'grbine na cestišču' da sva vsakomur ki je posvojen zagotovila tukaj in tam XX. Zadela sva ob vsako 'grbino' in prav tako prišla do naslednje!

Ko je za najini deklici prišel čas da v Afriki gresta na sodišče je bila tam na sodišču v Freetownu v Sierra Leone povsem nova sodnica. Slišala je o slabih posvojitvah in ni dovolila da gresta ti dve deklici skozi njeno sodišče dokler se nisva pokazala v njeni sodni sobi – in to v vsega dveh tednih! To se še nikoli doslej ni zgodilo v vseh posvojitvah iz te sirotišnice. Zgodilo se je da je ameriški direktor imel načrtovan izlet in je, ko je slišal za najin primer, prišel na sodišče da pričuje za

naju s tem da nama je ponudil pismo z obrazložitvijo. Pokazala je usmiljenje in dovolila posvojitev. Toda čas je šel mimo. Sedaj je bilo zgodaj novembra.

Šestnajsti december je bil grenko sladek dan. Trije drugi otroci iz naše sirotišnice so 'prišli domov' in mi smo morali biti tam na letališču da jim zaželimo dobrodošlico. Dva od njih sta bila brat in sestra o katerih sva premišljevala. Tako zelo sva hvaležna da sedaj živita v naši bližini. Toda to sta bila otroka s katerima naj bi prispela domov najini dekleti. In midva sva še vedno čakala, brez določenega datuma potovanja, da ne omenim da je bil rok za najinega dojenčka v naslednjih osmih tednih!

Naslednje jutro sem poklicala v lokalni urad za tujce da preverim ali so poslali papirje naprej v državni center. Kar sem slišala so bile vse prej kot dobre novice. Da, naše papirje so potrdili, toda... toda od včeraj je bil njihov urad seznanjen da pričakujeva novega dojenčka kar je vse spremenilo. Naš domači študij bi se moral izboljšati. Nič se ni dalo nadaljevati dokler ni bil njihov urad zadovoljen z našo situacijo. Bila sem obupana.

Tom je molil in prosil Boga naj pokaže pot iz tega. Potem se je spomnil. Spomladi sva se ukvarjala z zahtevnimi papirji/obrazci na Uradu za preseljevanje. „Ali poznava koga v tem uradu?“ je vprašal Tom. Nisva, toda molila sva posebej za to. Bog je nekaj dni kasneje odgovoril s tem da je stranka poslala nazaj svojo pogodbo za košnjo trave s pripeto poslovno vizitko. Bil je uradnik v našem domačem uradu za preseljevanje! Sedaj je bil čas za Toma, da ga pokliče. „Dobra stvar je da ste me poklicali danes,“ je povedal gospod Matecki. „Sem v postopku upokojitve in se selim na Florido. Danes je moj zadnji delovni dan.“

Uradnikova vpletenost je pomagala bolj hitro premakniti stvari. Sedaj je bil štiriindvajseti december. S Tomom sva ravno nakupovala ko sva prejela telefonski klic na Tomov mobilni telefon. Bila je ženska iz urada za preseljevanje: „Pozdravljeni!“ je veselo pozdravila: „Želim vam povedati da so vaši papirji odobreni in bodo v ponedeljek zjutraj poslani v Nacionalni center za vize. Želim vam vesel božič!“ Prijela sva se za roke in na sedežih tovornjaka na parkirišču Walmarta jokala .

Odobreno! Sedaj sva skoraj končala državni del – bližje k dogovorjenemu datumu v Afriki!

Načrtovala sva rojstvo na domu in Tom tega ni želel zamuditi. Imela sva možnost da pošljeva posrednika po najini dekleti, toda Tomu se to ni zdelo primerno. „Candy, tega rojstva ne želim zamuditi in mislim da ga ne bom. Toda moram biti tam v Afriki, kot njun oče, da najini novi hčerki pripeljem domov. Glede datuma rojstva morava zaupati Gospodu. Še nikoli naju ni pustil na cedilu. On pozna našo situacijo in ima to v Svojih rokah. Moliva in verjemiva.“

„Dobila si e-sporočilo od veleposlanika!“ mi je Chelsea zavpila navzdol po stopnicah. „Ponuja nam osemnajsti februar da v Afriki dokončamo posvojitev!“ Devet mesecev noseča sem poletela po stopnicah da sporočilo še sama preberem! Sprejela sva datum, čuteč da je to posebno darilo – datum najine

dvajsete obletnice poroke.

Tom in Rachel sta mi prinesla otroško volno ter nov vzorec in Tom mi je ukazal: „Hočem da sediš in kvačkaš in ne počneš nič drugega! Nikamor ne hodi. Ta dojenček bo počakal dokler ne pridem domov. Ostali otroci lahko naredijo vse kar je potrebno narediti. Ti ostani tu.“ Obljubila sem mu da bom in tudi sem. Toda bili so najdaljši štirje dnevi mojega življenja!

Devetnajstega februarja smo odšli ob dogovorjenem času na letališče. Vsi najini prijatelji so bili tam. Vsaka družina ki je že prej posvojila in njihovi otroci in vse družine iz cerkve. Ko me je Hawa zagledala je stekla k meni, obe sem močno objela. Bil je neverjeten trenutek ko sem ju končno držala v svojih rokah! Odšli smo tja kjer so nas vsi pričakovali in dekleti sta prvič spoznali njihove nove brate in sestre. Deset dni po prihodu najinih deklet domov je bil, na prestopni dan, rojen najin mali dojenček Cecilia Faith. Poimenovali smo jo po Tomovi babici, toda pomen njenega imena je 'slepa vera. To opisuje točno to k čemer naju je poklical Bog, da ko ne veva kaj bo prišlo naslednje, da mu brezpogojno zaupava. To je bila pustolovščina vere.

Ko smo dekleti klicali v sirotišnico, kar smo zadnjih osem tednov ko sta bili tam storili vsako nedeljo, smo jima govorili in peli. Zaradi slabe povezave med New Yorkom in mobilnim telefonom v majhni vasi v Afriki in ne vedoč koliko angleščine razumeta nismo bili nikoli prepričani ali sta razumeli kar smo jima govorili – dokler nista prišli domov. O tem sva govorila z Mauro. „Maura ali si vedela da prihajam? Ko so drugi otroci zapuščali sirotišnico da bi šli v Ameriko, ali si se spraševala ali bomo res prišli pote?“ „Oh, da, oče! Vedela sem da boš prišel!“ nama je zagotovila. „Kako si vedela?“ sva jo vprašala. Svoj živahen obraz je obrnila k njegovemu obrazu: „Ker si mi rekel, oče, zato sem vedela.“ Kakšno zaupanje! Preprosto je verjela besedam očeta katerega še nikoli ni videla.

Nekaj tednov kasneje, po rojstvu najinega dojenčka in ko sta se dekleti vselili, je imela naša cerkev veliko zabavo za 'trojčke' kot so jih nežno poimenovali! Vsi naši prijatelji, družine ki so posvojile,.. so prišli da jih uradno pozdravijo. V vnaprejšnjem obredu sva posvetila tri najnovejše Zackeye.

„Ne piši vse tako rožnato in čudovito, mami!“ me je posvaril eden od mojih najstnikov! Ne, ne bom vam povedala da je življenje sedaj ko smo dodali še tri, lažje! Moj dojenček se me zelo oprijema. On hoče samo mamico! Mi imamo sedaj dva deset let stara in dva šest let stara in Tavie, prejšnji 'dojenček' je sedaj razvit dvoletnik v vse. Toda utrujeni in izčrpani kot včasih postanemo, vendarle vemo da delamo to kar nam je Bog dal da delamo!

Maura in Hawa se prilagajata nenavadno dobro. Učita se o vseh stvareh katere počnemo in o hrani katero jemo Američani. Mi počnemo isto s tem da dajemo pozornost afriški hrani. Oni dve imata radi njun novi dom in družino.

CANDY ZACKEY, Clarence, New York, ZDA
cedarz@thecedarhouse.com (op. prev.: povezava ni prava, skrbijo pa za spletno stran http://www.childrenconcerned.org/)

Zasuta z blagoslovi – štiri in še pet dodatnih!

Slika: Prvi teden doma z vsemi otroci: Jacob (13), Anna (10), Bibianna (10), Joseph (8), Janey (7), Tatianna (6), Corina (5), Esther (3) in Joshua (3).

Pred petimi leti, preden sva od Campbellovih slišala sporočilo da 'so otroci blagoslov' sva bila s svojim možem Mitchaelom zadovoljna z najinimi tremi otroci (tako sva mislila!) in najinem napornem življenju izdelave dokumentarnih filmov.

Potovanja, vzgoja in šolanje Jakoba (8), Anne (5) in Janey (2) je pričela dosegati moje meje. „Popolnoma sem zasedena," je bila moja pogosta izjava. Toda Gospod nama je pričel šepetati da ima za naju v mislih še več 'blagoslovov' če bova zaupala Njegovi Besedi in ne najini lastni moči, sredstvom in razumevanju. Torej sva razširila področje omejevanja družinske velikosti in leto dni kasneje naši družini dodala Esther Hope.

Bilo je med obdobjem poznega nočnega dojenja ko sem se počutila tako hvaležno za privilegij dojenja še enega otroka da sem prosila Gospoda da mi pokaže kako lahko molim za to kar je na Njegovem srcu. Takrat je moje srce pričelo hrepeneti za vsemi temi dragocenimi otroci brez mamic ki bi jih sredi noči objemale. Ko sem to breme delila z mojimi malčki smo skupaj molili: „Gospod pošlji prosim matere in očete da bodo ljubili sirote." Takrat nisva vedela, toda tla najinih src so se pripravljala za nekaj o čemer midva nikoli ne bi sanjala.

Leto dni kasneje sva bila povabljena da se udeleživa pri nastajanju dokumentarca o Indijanskem rezervatu v sosednji državi. Molila sva Jabezovo molitev (op. prev: Prva kroniška knjiga 4,10), proseč Gospoda da poveča najin domet vpliva Zanj. Kot družina smo imeli privilegij prijateljstva z mnogimi domorodnimi američani in naučila sva se o zgodovisnkih ranah ki so pogosto ovira evangeliju. Bila sva navdušena da gremo, toda na tem področju ni bilo hotelov in edini prostor kjer bi se naša družina lahko nastanila je bila soba za goste v bližnji Krščanski rejniški skupnosti.

Medtem ko sva bila tam sva naletela na pet otrok, bratov in sester od starosti enega leta, treh, štirih, šestih in sedmih let ki bodo kmalu na voljo za posvojitev. Brez staršev ki bi skrbeli zanje so ti dragoceni bratje in sestre čakali na 'večno družino' toda najbolj verjetno bodo zato da bi našli trajen dom ločeni eden od drugega

> In Jabez je klical Boga Izraelovega, govoreč: O da bi me obilo blagoslovil in razširil mejo mojo .(Prva kroniška knjiga 4,10)

Ali bi jih sploh lahko vzela kot najine lastne? Ali naju Bog vabi da bi bila njegova roka in sprejela te sirote? Ideja dodati pet dodatnih otrok k najini obstoječi družini šestih je bila obotavljajoča.

Kakorkoli, Gospod je najina srca spremenil in v zadnjih nekaj letih najin se je celoten odnos do družine in vzgajanja prestavil. Pričela sva verjeti Njegovi Besedi

ki pravi da so otroci blagoslov in ne breme in da nama je dan nenavaden privilegij treniranja 'spreminjevalcev naroda' za Njega.

V mesecih ki so sledili so se navdušenje, strah in dvomi vrtinčili okoli nas. Kaj pa potrebe štirih otrok katere že imava? Ali resnično lahko učinkovito vzgajava devet otrok? Ali si jih lahko privoščiva? Kako se bomo vsi namestili v našo hišo s tremi spalnicami? Ali bomo lahko še vedno potovali?* Ali bova zmogla nadaljevati s šolanjem na domu in tudi sicer "trenirati' najine otroke tako kot Gospod svetuje?

Ko sva molila in preiskovala Besedo sva našla preko štirideset odlomkov ki razodevajo Božje srce za 'sirote.' Čutila sva da Gospod pravi: „Sprejmita te otroke. V vajinih srcih naredita prostor zanje in jaz bom naredil prostor v vajini hiši, vaši družini, vašem delu in vašem življenju.“ Ob enem od naših družinskih molitev je najin najstarejši sin Jacob molil: „Naj bo prosim Tvoja volja za nas da pomagamo tem otrokom. Ko to ne bi bila Tvoja volja?“

Naredili smo še en družinski izlet in obiskali otroke. Ko smo jih s seboj vzeli na kratek izlet je bil nered! Z Michaelom nama je popolnoma vzelo pogum v najinih naporih kontrolirati množico vseh devetih. Toda ko smo se vozili nazaj v njihov vzgojni dom smo skupaj pričeli peti slavilne pesmi in naša srca so se spojila. Njihove čudovite rjave oči so se iskrile z veseljem in začutila sva prisotnost in radost našega Očeta. Imela sva spodbudo katero sva potrebovala za pričetek posvojitve.

Ko smo se vrnili nazaj domov se je moralo zgoditi še veliko stvari da so se te sanje resnično uresničile. Bilo je treniranje in licenciranje za vzgojni/posvojitveni program. Najina hiša je morala biti prilagojena. Najina cerkev je prihitela s spodbudo, molitvami in pomočjo. Les in delo so nama podarili. Konstrukcijska/misjonarska ekipa in prijatelji so našo garažo spremenili v še dve dodatni spalnici in kopalnico. Zmožna sva bili kupiti velik avtomobil za petnajst ljudi. Končno smo bili pripravljeni.

Na zahvalni dan, točno devet mesecev po prvem srečanju s petimi otroci smo jim prikazali video katerega smo naredili in jim razkazali okolico našega doma in jim povedali da želimo da so del naše družine. Čeprav so nas poznali že iz obiskov, jim nikoli nismo povedli da jih nameravamo posvojiti. Njihov odziv njihovi socialni delavki ki je delala na tem primeru je bil: „Kdaj lahko gremo?“

S solzami radosti in predani novemu obdobju v našem družinskem življenju in usodi smo naredili izlet da vzamemo s seboj najine najnovejše otroke. Ko smo naslednje popoldne prispeli so nas pozdravili z: „Mama! Oče!“ in velikimi objemi. Molitev je pripravila pot. Njihov odziv je bil tako pozitiven da je njihova socialna delavka rekla da jih lahko odpeljemo domov ne da bi z njimi skupaj preživeli tri običajne dneve. Avantura se je pričela!

Danes, že dvajset mesecev v naši avanturi smo z najinimi otroci verjetno še vedno v stanju medenih mesecev. Medtem ko sva večino dni izčrpana z izzivi odnosov med brati in sestrami, umazanim perilom, obroki hrane in šolanjem, čutiva presenetljivo milost nad našo družino. Mi se tako zelo ZABAVAMO

doživljajoč dnevne čudeže ljubezni v našem domu ko se učimo hoje v odpuščanju in služenju drug drugemu. „Hoka Hey“ v jeziku Lakota Sioux Indijancev pomeni 'Tako dober dan da je za umreti!' To je bil krik bojevnikov ko so se oblekli za spopad in je postal naš družinski motiv ko si mi prizadevamo da položimo naša življenja za drug drugega.

Izzivi so resnični in naju držijo na najinih kolenih. Vseh najinih pet posvojenih otrok je bilo v maternici izpostavljenih vplivu alkohola znanemu kot FAS (Zarodni alkoholni sindrom) ali FAE (Zarodni alkoholni efekt). V bistvu je to organska poškodba možgan in ima lahko menjavajoče se manifestacije od daljšega učenja do nezmožnosti povezovanja obnašanja in posledic obnašanja. Pred posvojitvijo je bila glede tega velika zaskrbljenost in nekateri dnevi so dnevi razočaranja in jemljejo pogum. Toda čutiva da Gospod prosi da na tem področju zaupava Njemu, da moliva zanje, jih napolniva z Božjo Besedo in jim ne dajeva strahu.

Najini rojstni otroci so si občasno prizadevali da si delijo mamo in očeta, toda kot gre čas mimo je to postala 'nova običajnost.' Naučila sem se zaupati Gospodu da mi pokaže kateri otrok potrebuje napolniti 'svoj rezervoar' z ljubeznijo in On je zvest in mi daje kreativne načine da preživim čas z vsakim od njih kadar potrebujejo čas za crkljanje z mamico.

Proces posvojitve 'čakajočih otrok' v naši državi poteka skozi Foster Adopt program kjer so otroci katere nameravate posvojiti do zaključene posvojitve v vaš dom nameščeni za določeno število mesecev kot rejenci. V pripravah sva morala obiskovati dvaindvajseturni tečaj vzgoje rejniških otrok. Najine izkušnje s socialnimi delavci so bile pozitivne. Najina socialna delavka je bila kristjanka. Poslala nam je kartice, fotografije in zahvalna pisma v katerih nam govori v kakšno spodbudo je bila naša družina in ta posvojitev vsemu osebju. Zaposleni v Foster care in adoption služijo v negativnem okolju napolnjenim z žalostnimi zgodbami nezaželenih otrok.

Najina svetovalka za posvojitve, določena da naredi našo domačo študijo in po-namestitvene obiske ni bila vernica. V našem domu je preživela ure in nama ob dveh priložnostih v solzah povedala da ne more verjeti 'kako dobro naša družina deluje' in je vprašala: 'kako vama to uspe?' Uganite komu sva pripisala vse zasluge za to?

V nedavnem pogovoru z misijonarjem v Afganistanu sva izvedela da je bilo devet od štirinajstih teroristov bomb pravzaprav sirot katere so posvojile muslimanske družine in jih namestile v šole za treniranje teroristov. Rejniški skrbniški sistem v naši deželi je v krizi. Z možem sva pred kratkim prisostvovala 'Srečanju posvojencev' v Washingtonu DC z Thomasom Thompsonom iz oddelka za zdravje in sekretarjem za človeško pomoč. Naša vlada kliče 'ljudi vere' da pridejo na pomoč 130.000 otrokom ki so danes v ZDA na voljo za posvojitev. Rejniški otroški skrbniški sistem spoznava da potrebuje cerkev. Spoznali so da so najbolj uspešne namestitve za te otroke krščanski domovi.

Kot je ogrožena opredelitev poroke in družine v našem narodu, veliko istospolnih

partnerjev želi posvojiti sirote naše dežele. Ali lahko mi kot cerkev stojimo proč in dopustimo da so ti malčki izgubljeni? Ali ne bomo kot narod sojeni za to kako smo skrbeli za sirote v naši sredini?

To je lahko zgodovinska priložnost za resnično cerkev da pokaže srce Očeta s tem da sprejme te sirote. In kdo je na boljšem položaju da skrbi za te malčke kot verniki ki že razumejo Božji čudoviti načrt za družino?

Za naju je to potovanje ki sloni na odvisnosti na Gospoda. To je čudovito mesto da se razširimo preko naših lastnih moči in da vemo da ima samo Sveti Duh modrost katero potrebujemo za izzive otroške vzgoje, discipliniranja in mnogih odločitev in potreb s katerimi se dnevno soočamo. Mi nismo popolna družina, toda midva sva sama sebe dala na voljo.

Slika: Družina Lineau avgusta 2004.

Sedaj redno priznavam: „Otroci so blagoslov. Zasuta sem z blagoslovi! Je devet dovolj? Midva ne veva. Kdo bi še več Gospodovim blagoslovom hotel reči 'ne'?

SHARI LIENAU, Camano Island, Washington, ZDA

** Ob času nastajanja tega članka je družina Lienau v drugem tednu devettedenskega potovanja da odkrije zgodovino in na novo prikaže čez atlantsko trgovino s sužnji. Shari bi z veseljem slišala vaše zgodbe o posvojitvi, pripombe ali vprašanja. Pošljite ji e-mail na shari@globalnetproductions.com*

Življenje ali smrt – devet in še štiri!

To zgodbo pišem s pet tedensko dojenčico ShaHannah ki se ljubkuje v upogibu moje roke. Zelo smo blagoslovljeni da se nam je petindvajsetega avgusta varno rodil naš deveti otrok. Tako je na našem domu skupaj dvanajst otrok. Prav tako sva posvojila štiri otroke katerih niso želeli zaradi njihovih posebnih potreb. Tally, najina lastna dojenčica je bila rojena z Downovim sindromom in je pred petnajstimi leti odšla da bi bila z Jezusom.

Kakorkoli, ne pišem vam da bi vam pripovedovala o naši družini, čeprav bi lahko napisala knjige o tem kako Bog blagoslavlja naš dom. Namesto tega vam želim povedati kako običajne družine kot vaša ali naša pravzaprav rešujejo dojenčke pred noži teh ki opravljajo splave in razrežejo zarodke (ang. section tube).

Zadnji izraz za splave je ostuden. Ali ste sploh kdaj videli fotografije? Nežno poljubim svojo najnovejšo ljubico in njeno nežno puhasto glavo. Ne morem pomagati toda drhtim za dva fantka dojenčka jutro preden je bila rojena ShaHannah. Prišla sta tako blizu točki raztrganja udov. Eden je bil triintrideset tedenski s pritlikavostjo. Drugi je bil trideset tedenski z deformiranim srcem. Do konca dneva sta njuni mami zanju izbrali življenje. Njuni dve družini ju že imata rada in pričakujeta da se bosta rodila.

S Tomom sva del organizacije imenovane CHASK - Krščanski domovi in posebni otroci. Torej pravzaprav manjše služenje katerega sestavlja okoli petnajst tisoč družin ki svoje otroke s posebnimi potrebami šolajo na domu imenovane NATHHAN (nacionalni izzivi šolajočih na domu). Ti kristjani smo si v svojem verovanju da so otroci blagoslov od Gospoda 'nadeli usnjene čevlje'. Otroci rojeni z medicinskimi okvarami so prav tako del Kristusovega telesa kot otroci rojeni brez okvar.

Sedaj Amerika govori o tem ali naj vlada financira splave zarodkov z okvarami. Opomnjena sem na Pregovore 12,10b (NAS - op. prev: Nova ameriška standardna Biblija): „Toda celo usmiljenje krivičnika je kruto.“

Skozi CHASK delujejo tisoči od nas ki skušamo najti te dragocene dojenčke preden je prepozno. Večina medicinskega osebja ni seznanjena s tem da obstajajo družine ki čakajo na posvojitev dojenčka s posebnimi potrebami. Oni spodbujajo proti na hitro narejenim odločitvam za splav. Resničnost za nas pri CHASKu je da ne obstajajo neželeni še nerojeni dojenčki s posebnimi potrebami. Zelo lahko jih je oddati. CHASK nima čakajočih otrok, samo stotine čakajočih staršev z mehkim srcem.

Ali vam lahko povem o nekaj teh dojenčkih v zadnjem letu ki so bili zgrabljeni v pravem času, tik pred smrtjo?

Jeffery Jack Williams

Pridite z menoj v dnevno sobo starejšega doma. Bodoča mamica, v osmem mesecu sedi jokajoč na kavču. Smrt njenega dojenčka je ključ k njenemu ekonomskemu preživetju. Oba z možem imata diagnozo shizofrenije. Da bi še vedno prejemala njen SSI dodaten varnostni prihodek, v svojem domu ne smeta imeti otroka. Pred kratkim sta sprejela Jezusa za svojega Odrešenika. Ne moreta si predstavljati da bi kdo posvojil njunega otroka z morebitnimi posebnimi potrebami. Edina druga možnost je bila nasilno prekiniti nosečnost.

Zazvonil je telefon. Bila je njena sestra. Poslušajoče uho je pomirilo njeno boleče srce. Pravzaprav ji je sestra dala njeno upanje - „Ali boš rodila če v treh dneh najdem krščansko posvojitveno družino za tega dojenčka?“

Bodoča mati in oče sta hvaležno sprejela sestrino ponudbo. Sestra se je povezala s CHASK. V nekaj dnevih so bile v rokah tega prizadetega para pisma in slike od številnih družin. Tukaj je odlomek od družine NATHHAN ki ga vidi vsak teden v cerkvi z njegovo novo mamo in očetom.

„Imela sem privilegij preživeti čas z našim novim pastorjem in ženo in njunim novim čudovitim fantkom dojenčkom! On je tako krasen dojenček in tako ljubljen! Radost je biti del te posvojitve.

Sean Andrew Peterson

Sedeč s prekrižanimi nogami v kotu njenega skupnega doma so solze preplavljale njeno raztrgano Kleeney. Melissa,

triindvajsetletnica, dekle s posebnimi potrebami pozna razliko med dobrim in slabim. V svojem srcu je vedela da je ubijanje dojenčkov napačno. Ni mogla iti skozi splav. Njen fant je želel vzgojiti svojega otroka. Kakorkoli, prizanesljivo duševno zaostal je bil prav tako nezmožen skrbeti za dojenčka. Že mesece so zelo pritiskali nanju naj splavita.

Pred nekaj meseci je agencija našla družino ki bo njunega dojenčka ljubila. Ta družina se je umaknila. Našla se je druga družina. Tudi ta se je umaknila. Nihče ni želel njenega dojenčka. Ponovno se je morala soočiti s socialno delavko. Njene neprijazne besede 'to sem ti že povedala' so jo pustile trepetati z bridkostjo. Zato se je soočila da naredi najbolj strašno odločitev.

CHASK je poklical zaskrbljen odvetnik. V nekaj urah smo imeli dve družini ki bi zelo z veseljem posvojili njunega dragega dojenčka. Sean Peterson je bil rojen prejšnji teden in je sedaj doma in se greje v ljubezni mame in očeta ki ga bosta imela rada ne glede na to kakšne so njegove miselne zmožnosti.

Ezekiel Creamer

V osamljeni bolnišnični posteljici temen kodrolasi fant rojen samo z eno delujočo možgansko poloblo leži vreščeč. Njegova glava je močno prizadeta. Oteklina je z dodatno tekočino pritisnila na njegovo lobanjo. Operacija je bila odpovedana. Videč da ima delujoče samo osnovne možganske funkcije se je zdravnik odločil naj umre naravne smrti. Ni moč najti staršev za tega otroka. Socialna delavka ki se jo je ta primer dotaknil je vzpostavila stik s CHASK in nas nujno prosila naj najdemo družino da rešimo dojenčkovo življenje.

V nekaj urah je bilo nekaj CHASKovih družin pripravljenih jamčiti za pomembnost življenja za tega prizadetega fantka dojenčka. Izbrana je bila družina v Kansasu ki je takoj naročila premestitev odprtine. Življenja dojenčka Ezekiela je bilo rešeno. Sedaj je doma z ljubečo družino in mu gre dobro po treh premestitvah odprtine.

Tej družini prinaša radost in je pričevanje za Kristusa v prizadevanju in skrbi za 'najmanjše do teh.'

Ezikielovi starši pravijo: „On se bolje razvija kot si je kdorkoli lahko mislil da si bo! Slavimo Boga za to rešeno življenje.“

Verjameva da bi mnogi kristjani, če bi le vedeli kako, z veseljem zastavili svoja življenja za 'najmanjše od teh.' CHASK ne zaračunava stroškov. Vse države zahtevajo študijo doma (okoli 550€) in stroške odvetnika (340€ - 1030€). Najverjetneje je potrebno potovanje. Veliko CHASKovih družin je našlo odvetnike ki svoje delo opravijo brez plačila. Trenutno je CHASK sposoben spojiti družine v ZDA in Kanadi.

Pred Bogom se počutimo moralno odgovorne da se kar najbolj potrudimo da rešimo življenje vsakega dojenčka ki pride na našo pot. Včasih zmaga smrt, toda večinoma ko rojstna mati pokliče CHASK, si ona obupno prizadeva najti način za rešitev njenega dojenčka. Najina družina, vključno z otroci s posebnimi potrebami

neustrašno molimo za majhna drobcena življenja ki so na kocki. Tako ganljivo je videti najinega sina z Downovim sindromom kako iskreno moli za življenje drugega z njegovo nezmožnostjo. Neenakost je grozna. Devetdeset odstotkov vseh dojenčkov z Downovim sindromom splavijo.

Ali nam lahko pomagate? Iščemo krščanske družine ki bi posvojile in tiste ki bi nam pomagali najti družine ki bi posvojile. Mi potrebujemo bojevnike v molitvi.

Posebej oblikovane brošure 'Neugodna predporodna diagnoza' so tukaj v pisarni in čakajo da jih izročimo staršem v krizi. Mi potrebujemo finančno pomoč da lahko nadaljujemo z delom v pisarni. CHASK je 501-C-3 neprofitna organizacija. Vse donacije se odštejejo od davka davkoplačevalca.

Prosim molite za varnost naše družine ko se mi dnevno srečujemo z tvorcem splavov. Iztrganje otrok iz njegovih globeli ga naredi jeznega!

Pregovori 24,11-12 „Otmi nje, ki jih vlečejo v smrt, in ustavi jih, ki gredo na morišče! Če praviš: Glej, nismo vedeli tega! – ali ne bode on, ki srca pretehtava, pazil na to, in ki straži dušo tvojo, ne bo vedel tega? In ne povrne li vsakemu po delu njegovem?“

Slika: zadnja vrsta od leve proti desni: Jacob (21), Tom in Sharry, Zack (13), Jayben (3), Mercy Grace (7), Joshua (19), Liza – srednje mentalno prizadeta (19); prednja vrsta: Jordan – Downov sindrom (16), Sheraya (9), dojenček ShaHannah (2 meseca), Lynny – cerebralna paraliza in avtizem (11), Sheela – popolnoma slepa (15) in Zeph (11).

CHERRY BUSHNELL, Porthill, Idaho
(kilometer proč od kanadske meje), ZDA

Za več informacij kako se tudi vaša družina lahko vključi v reševanju otrok s posebnimi potrebami s pomočjo CHASK: chaskinfo@aol.com

NATHHAN / CHASK, P.O. Box 39, Porthill, ID 83853, tel: 208-267-6246, http://www.chask.org, http://www.nathhan.com

Samo-prizanesljiv ali samo-discipliniran

„Uči nas kako naše hrbte obrniti od brezbožnega prizanesljivega življenja; in kako vzeti nase od Boga napolnjeno, Bogu čast izkazujoče življenje“ (Pismo Titu 2,12, The message)

Kakšno vrste vizijo imate za vaše otroke? Prepričana sem da želite da odrastejo v odkrite, trdo delajoče in samo disciplinirane otroke. Ali se bo to preprosto storilo z mišljenjem polnim želja? Redko. Na svojem vrtu imam nekaj dreves ki rastejo postrani. Moram priznati da nisem imela časa da bi se jim posvetila in jih zravnala

pokonci. Oh, če bi zanemarjala svoje otroke tako kot zanemarjam ta drevesa ne vem kje bi bila danes.

Navada je vrv; mi vsak dan tkemo niti in nazadnje je ne moremo pretrgati.
-Horace Mann

Če želimo da bodo naši otroci, ko bodo odrasli, imeli dober značaj, jih moramo trenirati ko so še mladi. Bistvena stvar je treniranje. Za trenutek o tem premislimo. Mi želimo da naši otroci odrastejo da bi bili požrtvovalni, vendar jih oviramo v navadah samo prizanesljivosti. Pričakujemo da bodo odrasli v močne može in žene ki bodo vedeli kako se upreti zapeljevanju tega zlobnega sveta, toda vendarle prepogosto popuščamo vsaki njihovi želji.

Satan je zunaj da ukrade misli in srca naših otrok. Naša naloga je da naše otroke treniramo in pripravljamo da bodo lahko nasprotovali hudičevim zvijačam in vsaki meseni skušnjavi. Kako lahko to storimo? V srce jim vcepimo da bodo sovražili zlo in ljubili dobro. Mi jih učimo hoje v strahu Gospodovem. Mi jih učimo da bodo skozi moč živega Kristusa ki živi v njih lahko imeli zmage nad skušnjavami. Učimo jih da ga premagajo z avtoriteto imena Jezus in skozi Njegovo dragoceno krvjo.

Prav tako jih moramo že od otroštva vzgajati v življenjskem stilu da jim bo lažje skušnjavam reči „Ne.“ Mi moramo v njih vzpostaviti navade ki bodo ostale v njih celo življenje. Mi jih moramo opazovati da jim ne dopustimo da zapadejo v navade samo prizanesljivosti. To je v naši zahodni kulturi izziv ker imamo tako obilje. Veliko otrok pričakuje da bodo vsakokrat ko bodo odšli v trgovino nekaj dobili. Oni nekaj vidijo in sitnarijo dokler tega ne dobijo.

Kakorkoli, če smo zapadli v navado dajanja vsakokrat ko kaj vidijo, kaj torej mi počnemo? Mi vanje vgrajujemo mišljenje ki verjame da imajo lahko vedno vse kar si zaželijo.

Pozabili smo Božjo Besedo za nas v Pismu Titu 2,11-13: (CHR) „Kajti prikazala se je milost Božja zveličalna vsem ljudem, učeč nas, da se odpovejmo brezbožnosti in posvetnim poželenjem ter živimo zmerno in pravično in pobožno v sedanjem svetu...“ Ali ste opazili besedo 'odpovedati?' Da bi v tem svetu hodili vredno Gospoda se moramo odpovedati posvetnim poželenjem. Beseda 'odpovedati' pripada krščanskemu življenju. Mi to besedo pogosto pozabimo ker živimo v sredini obilja. Jezus je rekel: „Nato reče Jezus učencem svojim: Če kdo hoče za menoj iti, naj zataji samega sebe in vzame križ svoj nase in gre za menoj.“ (Evangelij po Mateju 16,24 CHR)

'The Message' Biblija nam govori naj iztrebimo težnje 'početja česarkoli si zaželimo kadarkoli si zaželimo in prisvajanja česarkoli kar pritegne našo domišljijo. To je življenje oblikovano s stvarmi in občutki namesto z Bogom.' (Pismo Kološanom 3,5-6)

Mislim da otroci ki takoj dobijo karkoli si zaželijo prav tako zgrešijo nekaj posebnega. Zgrešijo čakanje. Zgrešijo pričakovanje in odločilno radost morebitnega prejetja stvari po katerih so hrepeneli. Spominjam se ko sem kot otrok celo leto čakala, od enega božiča do drugega, da prejmem darilo. Čakanje

se je zdelo kot večnost. Toda radost ob koncu je bila vredna čakanja. Nekateri otroci imajo božič vsak dan in zato nikoli ne cenijo osuplosti in spoštovanja prejetja darila ob posebni priložnosti.

Čemu je toliko družin v dolgovih in na svojih kolenih zaradi negativnega stanja na bančnih računih. Zato ker se niso naučili lekcije čakanja. Naše otroke moramo učiti potrpežljivosti in celo radosti čakanja.

Verjamem da naj bi bili otroci nahranjeni z polnozrnatimi, hranljivimi in okusnimi obroki. Kakorkoli, ne verjamem da naj bi jim pustili jesti piškote, bombone, čips in ostalo slabo (ang: junk) hrano kadarkoli tekom dneva. To prav tako vzpostavlja navado vzorca samo prizanesljivosti. Odrastejo misleč da lahko svoja telesa razvesele kadarkoli želijo.

Ta navada vpliva na druga področja njihovih življenj. Ko postanejo starejši in se soočijo z čutnimi skušnjavami ima njihovo telo navado razmišljanja da ima lahko vse karkoli si želi, kadarkoli si želi. Bolj lažje lahko klonejo poželenju ker je to njihov način življenja. Nimajo navade mesu reči: „Ne.“

Rada imam NIV prevod Pisma Titu 2,11-14 ki pravi: „Milost Božja ki prinaša zveličanje nas uči da rečemo 'Ne' brezbožnim in svetnim poželenjem in da živimo v samoobvladovanju, pokončno in bogaboječe življenje v tem sedanjem veku, medtem ko čakamo na blagoslovljeno upanje – veličastno pojavitev našega velikega Boga in Odrešenika, Jezusa Kristusa ki je sam sebe dal za nas da nas odkupi od vseh naših zlobnosti in da očisti zase narod ki je povsem njegov, željan delati to kar je dobro.“

Trenirajte svoje otroke dokler so še mladi,
da bodo samo disciplinirani namesto samo prizanesljivi.

Če bodo otroci zavračali potrebo za nezdravim sladkorjem in slano hrano ki zadovoljuje meso tekom njihovega življenja, verjamem da se bodo lažje uprli skušnjavam mesa. Ali to pomeni da otroci nikoli ne smejo imeti sladkarij? Seveda ne. Bog je naredil naravno sladko hrano. Nezdrava hrana ki sicer zadovolji meso, toda nima hranil, je navada ki se oblikuje.

Poglejte Danijelov primer. Namenil se je da ne bo jedel okusne kraljeve hrane in da bo namesto tega živel na naravni hrani. Kakšen je bil rezultat? Njegov obraz je bil jasnejši in njegovo mišljenje je bilo bolj čisto. Preberite si o tem v Danijelu 1,8-20.

Nekaj mesecev nazaj je moj vnuk Arden odšel na zabavo kjer ne bodo jedli ničesar drugega kot slabo (ang: junk) hrano. Vso pot domov mu je bilo slabo. Ali ne bi bilo bolje če bi naši otroci odraščali v slabosti, rajši kot da so skušani z zlom tega sveta?

„Recite 'Ne' brezbožnim in posvetnim strastem...„
Pismo Titu 2,12 NIV

Približno enak način je s televizijo in videorekorderjem. Otroci katerim je dovoljeno gledati vse kar želijo, kadarkoli želijo, ker imajo to radi, so bolj dovzetni za

vzpostavitev navad razveseljevanja njihovih mesenih občutkov. Ni da mi ne bi mogli uživati v samem sebi. Lahko je zabaven večer, ob posebnih priložnostih se kot družina zavijete na kavču in gledate koristen video.

Ne govorim o ozkosrčnosti/legelizmu. Bog nam je obilno dal vse stvari da v njih uživamo. On naša srca napolnjuje s hrano in zadovoljstvom. On Svojim ljudem ukazuje da ohranijo letne zabave. On želi da so naša srca napolnjena z radostjo, toda samo s smernicami Njegovih principov. Bog je ustvaril Njegovo naravno hrano da nas vzdržuje, toda da je hkrati čudovitega okusa. Kakorkoli, ko mi jemo zato da zadovoljimo meseno hrepenenje namesto da bi jedli zato da zadovoljimo telo, potem to postane samo prizanesljivost.

Verjamem da je prav tako pomembno v domu imeti red. Mi naj bi svoje otroke trenirali da pomagajo vzdrževati snažen in urejen dom. Nedavno sem slišala psihologa ki je izjavil da bo otrok katerega naučimo navad reda, kot je jutranje postiljanje postelje, ohranjevanje svoje sobe čiste, jesti obroke ob uri, itd. imel več zmožnosti da premaga skušnjave pornografije.

Eden od največjih grehov ki danes uničuje našo družbo je internetna pornografija. Ta greh ne cilja samo na odrasle, temveč tudi na naše dragocene otroke. Obstaja 4,2 milijona spletnih strani kjer prodajajo pornografijo v obliki 2,5 milijonov e-sporočil dnevno in štirideset milijonov odraslih redno obiskuje te strani. To je podatek samo za ZDA. Povprečna starost prve izpostavljenosti je enajst let. In najbolj uničevalno od vsega – največji potrošniki tega strašnega zla so stari med dvanajstim in sedemnajstim letom.

Da, mi uporabljamo internetne zaščite in prepričamo se da se vsi računalniku uporabljajo na odprtem (ne za zaprtimi vrati), toda naše otroke moramo pripraviti da bodo sami vstali zoper skušnjave. To počnemo s sedanjim treniranjem. Verjamem da moramo naše otoke učiti, da so neusmiljeni v upiranju skušnjavam, dokler so še mladi. Jezus je rekel: „Če te desno oko pohujšuje, ga iztakni in vrzi od sebe... In če te desna roka pohujšuje, jo odsekaj in vrzi od sebe, kajti bolje je zate, da izgubiš en del telesa, kakor da bi célo tvoje telo prišlo v peklensko dolino.“ (Evangelij po Mateju 5,29-30)

Sijajno! To je krepek jezik, kajne? Toda to je način na katerega Bog hoče da se soočimo s skušnjavami. Mi se z njimi ne igramo. Mi jih izdolbemo ali odrežemo stran!

Prepričana sem da mi želimo da naši otroci odrastejo v delavne može in žene. Zakaj jim potem dovoljujemo da so leni? Naše otroke moramo že od mladih let učiti principov in navad dela. Delo ni slaba stvar. Bog nam je dal delo da nam da radost in zadovoljstvo. Delo je zakon človeškega obstoja. Je navdihnjeno od Boga. Če ne delamo bomo trpeli slabljenje telesa, mišljenja in duše. Delo nas zvišuje fizično, čustveno in miselno.

Slišim o otrocih ki so zjutraj preveč leni da bi vstali! Naše otroke moramo trenirati da gredo vsak večer ob določeni uri spat tako da bodo osveženi in pripravljeni pričeti nov dan. Bog je naredil dan za ustvarjalnost in noč za počitek. Moja mati mi

je vedno govorila da so ure pred polnočjo najboljše za zdravje. Od takrat sem slišala da so to znanstveno dokazali. Moram priznati da se tega (v svojo škodo) pri sebi ne držim, toda vsaj verjamem da je za otroke ki potrebujejo več spanja to zelo pomembno.

Sejte dejanje in poželi boste navado,
sejte navado in poželi boste značaj,
sejte značaj in poželi boste usodo.
- Charles Reade

Kaj pa poslušnost? Otrokom so v Božji Besedi dani dve posebni zapovedi – da spoštujejo svoje starše in so poslušni svojim staršem. Blagoslov doma zavisi od njihove poslušnosti. Blagoslov njihovih življenj zavisi od njihove poslušnosti. Ko jih mi treniramo že takrat ko so mladi (in kot iz izkušenj veste se to ne zgodi po naravni poti) bo to postala navada njihovih življenj. Ko se učimo poslušnosti svojim staršem, se bodo naučili poslušnosti Bogu. Če ne prejmejo navade poslušnosti svojim staršem in poslušnosti Bogu so sedeče race za hudiča da jih ustreli in skuša zapeljati proč od njihove hoje z Bogom. Vsi blagoslovi so odvisni od poslušnosti. Prekletstvo je rezultat neposlušnosti (preberite si Devteronomij - Peto Mojzesovo knjigo poglavje 28).

Obstaja še veliko več vidikov treniranja v samodisciplini, toda omenila bom še enega preden s tem člankom zaključim. To je navada obiskovanja cerkve. Jezus je pokazal primer na sebi. Evangelij po Luku 4,16 nam govori: „V soboto je po svoji navadi šel v shodnico...“ To je bila njegova navada. Verjamem da moramo mi svoje otroke prav tako trenirati v tej čudoviti navadi slavljenja Gospoda in srečanja s svetimi na soboto ali nedeljo (katerikoli dan že slavite). Ne glede ali greste v običajno cerkev ali imate cerkev na domu, ohranjajte to obvezo.

Bili so časi ko sem opazila da družine ni v cerkvi in sem vprašala kje so: „Oh, oni so danes na svoji nogometni tekmi,“ je prišel odgovor. Kaj mi svoje otroke učimo? Da je nogometna tekma bolj pomembna od naše zaveze Bogu in Njegovim ljudem? Ali smo tako ukoreninjeni v našo športno kulturo da je ta sedaj bolj pomembna kot Bog? Ali mi naše otroke učimo da gremo v cerkev le če se ne dogaja nič bolj pomembnega? Od kod pride beseda 'zanikati'? Jezus pravi da ne moremo biti njegovi učenci če nismo pripravljeni zanikati samih sebe.

S temi stvarmi smo se srečevali tudi ko so najini otroci odraščali. Ko so bili najini otroci mlajši, jim nisva dala druge možnosti, toda ko so postali starejši (in so še vedno živeli doma) sva jim dala dovoljenje v prizadevanju za njihove zunanje interese vse dokler se niso prepletali z njihovim obiskovanjem jutranje in večerne cerkvene službe. Pismo Hebrejcem 10,25 nam predpisuje da „Ne zapuščajmo svojega zbora.“ Ali to pomeni „ne zapuščajmo“ ali pa to pomeni da uporabljamo situacijsko etiko?

Navada se premaga z navado.
- Thomas A Kmepis

Kakšne vrste otrok treniramo? Otroke katerim vladajo njihove želje in apetiti ali

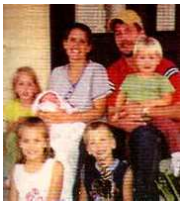
utrjene vojake ki vedo kako prenesti vztrajnost in ki se ne zapletajo z opravili tega sveta? (Drugo pismo Timoteju 2,3-4)

Ali želimo da odrastejo v prijazne in dobre državljane? Da. Toda naša vizija mora biti večja od te. Mi moramo imeti vizijo vzgajati otroke ki bodo znali skušnjavam reči: „Ne“, otroke ki imajo vizijo uničenja hudičevih del in za Kristusa zavzeti svet.

Rada imam besede Williama Bootha, ustanovitelja Odrešilne vojske ki je davno nazaj, leta 1884 napisal: „Razmislite o možnosti vzgajanja množine mož in žena katerih telesa niso bila nikoli zastrupljena z izprijenim razvajanjem, katerih misli so bile razsvetljene in napolnjene s principi božanske resnice od rosnega otroštva in katerih srca so bila že od njihovih najzgodnejših dni navdihnjena s Kristusovo ljubeznijo in prevzeta z edino najvišjo srčno željo da poveličajo Očeta, pahnejo hudiča iz oblasti, uničijo greh in rešijo svet!“

NANCY CAMPBELL

Zgodbe o rojstvu

Presenečeni zaradi April Joy

Slika: Družina Roth z April v očetovem naročju.

Moja mlajša sestra Chris je sistematično vlekla kartice in me spraševala iz moje skrinje „Verzi katerih se ne spomnim.“ Kartice v tej skrinji vključujejo verze iz Pisem katere sem si zapomnila, toda pogosto zdrknejo iz mojih sivih celic. Potem ko sem se spomnila samo štirih verzov iz tridesetih kartic, se je odločila da odneha. Zadnji verz katerega sem se uspešno spomnila je bila Geneza (Prva Mojzesova knjiga 28,15a): „Glej, jaz bom s teboj in varoval te bom, kjer koli boš hodil...“

Ne samo da je bila moja sestra mogoče rahlo razočarana nad mojim slabim nastopom, prav tako ji je postajalo neudobno. Bila je noseča z njenim četrtim otrokom in rok naj bi imela zelo kmalu. Kot rezultat se je obrnila k svojemu možu Jeffu in predlagala da gresta v porodnišnico.

Sama sem veliko število let preživela v šoli in v Zračnih silah in nisem bila v mestu ali celo državi takrat ko je moja sestra rodila (dve sestri – ob tistem času pet rojstev). Molila sem da mi Bog omogoči da bi bila tokrat tod okoli in bila sem hvaležna ker je očitno On odgovarjal na to molitev. Moja sestra me je okoli polnoči poklicala, da mi pove da se ni veliko spremenilo, toda da jo zdravnica želi še nekaj ur opazovati. Bila sem rahlo razočarana ko sem ju po nekaj več kot dveh urah videl hoditi v istem stanju!

Vstala sem ob okoli 6:15 in se takoj oblekla tako da bom pripravljena za karkoli bo Bog imel zame. Moja sestra in njen mož sta vstala ob približno istem času in se še enkrat pričela pripravljati da se odpravita v porodnišnico. Ni mogla najti svojih čevljev in tako smo vsi nekaj minut preživeli z iskanjem čevljev po hiši. Četudi je

bila pokonci in je hodila naokoli je očitno imela popadke.

Bilo je med iskanjem njenih čevljev ko se je Christ odločila da naredi zadnji obisk kopalnice. Kmalu ko je vstopila smo zaslišali njen glas. Jefu je s precej mirnim glasom rekla: „Dragi, voda mi je odtekla.“ Hitro se je iz iskanja njenih čevljev spremenil v iskanje telefona in poklical 911. Stekla sem v kopalnico in svojo sestro vprašala če želi da ji pomagam na tla. Mirno je odgovorila: „Ne, samo ujemi dojenčka.“

Prva misel ki je prišla v moj um je bila ponovitev Waltonovega filma z žensko ki je z vrelo vodo sterilizirala vse – v pripravah na rojstvo. Odločila sem se da naredim naslednjo najboljšo stvar in si hitro oprala roke.

Devetega aprila 2002 Ob 7:00 smo bili vsi presenečeni nad April Joy ki je na svet vstopila v kopalnici samo nekaj večji od tiste katero najdete na letalu. Njen oče je bil privit k tlom govoreč z operaterjem na 911, njeni trije bratje in sestre (starosti 6, 4 in 2) so bili v vrsti poleg odtoka, ter nas opazovali kot radovedni gledalci in jaz (njena teta) sem imela privilegij da sem jo ujela svoje roke. Molila sem da bi bila za njeno rojstvo prisotna, toda naj raje rečem da mi je Bog dal „več kot sem prosila ali si predstavljala.“

„Njemu pa, ki more po môči, katera deluje v nas, v vsem napraviti neznansko več od tega, kar prosimo ali mislimo... “ (Pismo Efežanom 3,20)

PAULA THORSON, Viroqua, Wisconsin, ZDA
helplessshepp@yahoo.com

Paula je samska z veliki upanji da bo nekega dne mati in žena. Medtem pa temeljito uživa z njenimi nečaki in nečakinjami. Paula je bila ljubka gospa ki je živela v našem domu in skrbela za pisarno Above Rubies medtem ko smo bili v Avstraliji in na Novi Zelandiji.

Paula je pred kratkim na CD posnela pesem o tej zgodbi skupaj z enajst drugimi otroškimi in družinskimi pesmimi. CD je na voljo za samo 3,4€ z dodatnim brezplačnim pošiljanjem za prijatelje Above Rubies. To pravzaprav ni njen zaslužek, toda dovoljuje ji da jih še naprej izdeluje in deli. Naročila: Paula Thorson, S5770A County Rd NN, Viroqua, W1 54665 ZDA.

Tašča v devetih nebesih

Slika: Bruce in Suzy Rea s Sammy-Jo (3 ½) in Troy Jordan (16 mesecev).

Ne povabite pogosto svoje tašče na obisk in ne pride do tega da bi ga uspela pojesti! Namesto obroka hrane pade, udari z glavo v leseno mizo, si nategne mišice na nogi, naredi špago, si zlomi svojo medenico, rodi našega dojenčka... in končno domov pride lačna in poškodovana, toda v devetih nebesih.

Pozno sobotno popoldne sedmega junija 2003 je prispela moževa mama da

pomolze kravo. Ko sva z mamo kravo pripeljali v jasli ter je bila zaposlena z molžo sem odšla nazaj k hiši da pripravim večerjo. Namesto da bi šla skozi leso sem splezala preko živinske ograde. Krči so prišli ravno v trenutku ko sem bila na vrhu ograde. Te krče imam že od svojega dvajsetega tedna nosečnosti in sem se nanje privadila in o njih nisem veliko premišljevala.

Splezala sem iz ograde in za nekaj trenutkov sem se morala ustaviti. Čeprav krči niso bili boleči so me zagrabili bolj kot predtem. Mama je končala z molžo in odšla nazaj domov, rekoč da se bo kasneje vrnila da večerja skupaj z nami. Spekla je eno od naših doma vzgojenih kokoši, ki je bila v njeni pečici in bo pečena okoli pol osme ure.

Za večerjo sem pričela pripravljati zelenjavo in jo postavila v pečico. Krči so pričeli prihajati pogosteje in postajali so močnejši. Nenadoma sem se počutila precej utrujeno in sem odšla navzgor da se uležem. Dvoletna Sammy-Jo mi je po stopnicah sledila in se ulegla na njen trebušček v popolnoma enak položaj kot jaz. Počutila sem se zelo mirno in sem molila. Sammy-Jo me je s svojimi velikimi modrimi očmi pogledala in rekla: “Jezus... mami.“

Bruce je zaznal da se stvari dogajajo in je poklical svojo mamo in očeta da prideta na večerjo takoj ko bosta lahko. Bila sta tik pred odhodom in sta prispela ob 19:15. Slišala sem ju ko sta prispela v kuhinjo in iz svoje postelje sem poklicala mamo rekoč da je zelenjava v pečici ter da sama počivam in da bom kmalu prišla navzdol da ji pomagam.

V tem trenutku sem v sebi začutila živahne občutke, katerim so sledili občutki da so moje hlačke premočene. Poklicala sem mamo naj pride gor ker sem sklepala da mi je odtekla voda. Mama je prišla navzgor in medtem ko je prihajala k postelji ji je zdrsnilo na preprogi (ravno nedavno smo lesena tla povoskali in spolirali). Z glavo se je udarila ob posteljni stebriček in padla je na tla. Pogledala sem jo iz najine postelje in bila sem osupla da svojo taščo vidim kako dela špago!

Vstala sem iz postelje da bi ji pomagala in začutila sem kako se velik curek vode zliva po mojih nogah. Mama se je precej grdo urezala v čelo. Kri je tekla iz rane in brizgala na tla. Medtem ko sem stala na nogah sem čutila močan občutek da se sklonim.

V tem času sta spodaj Bruce in oče zaslišala padec in pritekla navzgor. Mama je bila zaskrbljena glede mene in mi je rekla naj grem takoj navzdol in povem Brucu naj napolni porodni bazen. Odšla sem navzdol vedoč da mora mama čutiti da otrok ni daleč proč. Čutila sem se tako pod nadzorom da se mi ni zdelo da bi lahko bilo tako blizu. Moje misli so se še vedno ukvarjale z njenim padcem in izvajanju njenih gimnastičnih trikov na tleh najine spalnice!

Prispela sem v porodni bazen. Usedla sem se in se počutila sproščeno, mirno in v popolnem nadzoru svojega telesa. Sammy-Jo je bila prav poleg mene ter vztrajala da skoči z menoj v bazen. Mama je od zgoraj prispela in je svojo vnukinjo prosila naj si nadene svoje kopalke. Ni želela zamuditi nobenega dela teh razburjenj.

Ko je bila enkrat v bazenu za rojevanje je pljusknila v malo vode ki je bila v njem

in njen glas je vreščal od veselja. Odločila se je da pomaga očetu in dedku glede vode. Prijela je mrzlo gumijasto cev ki je visela v vodo in jo nameravala usmeriti naravnost vame da mi pošprica moj hrbet. Od mraza sem drgetala. Takoj sem jo prosila da odmakne cev toda Sammy-Jo je sama preveč uživala da bi se ustavila – nisem imela predstave.

Medtem se je mama nagibala čez stranico bazena in povedala sem ji da čutim da bi morala pritisniti navzdol. Mama je vedela da sem blizu tega da tega dojenčka rodim in poleg ni bilo nobene babice. Iz zunanjosti bazena ni mogla priti dovolj blizu da bi videla kaj se dogaja in tako je rekla da bo šla sama v bazen in da sama pomaga pri rojstvu tega dojenčka.

Sammy-Jo je bila zamaknjena ko je opazovala kako njena mama pleza v bazen z nama. Ne njenem obrazu sva videli razburjenje ko je mami vpila naj si pogleda njene okrašene kopalke medtem ko je mrzla cev še vedno špricala po meni. Za trenutek sem pozabila da smo bili pravzaprav v bazenu, ker sem se smejala svoji hčerki ker je tako uživala. Kako nepozaben trenutek je bilo opazovati Sammy-Jo kako uživa v pričakovanju dojenčkovega prihoda.

Poklicala sem Bruca naj pride in moli, ker sem vedela da je bil dojenček blizu tega da se rodi. Nisem čutila močne potrebe da bi pritisnila, toda lahko sem čutila kako se dojenček premika navzdol in prihajajočo glavo. Molil je in počutila sem se mirno in sproščeno. Vse kar se je v mojem telesu dogajalo je bilo čutiti zelo naravno. Bila sem polna energije in čutila sem se pripravljeno.

Ozračje je postalo naelektreno. Celo čas se je zaustavil. Na delu je bilo nekaj močnejšega kot sem bila sama. Ko je prišel naslednji popadek sem čutila potrebo da se spustim četudi nikoli nisem čutila nikakršne potrebe da potisnem. Samo tri ali štiri popadke kasneje ko sem čutila da pritisk glave prihaja skozi in najin dojenček je bil zunaj prav pred nama. Bila sem presrečna da je najin dojenček zunaj. Vse se je dogajalo tako hitro da se moram ustaviti in trenutek ponovno priklicati v spomin.

„Fantek je," je mama ponosno zajokala. Ni dihal, zato sta ga mama in Bruce oba udarila in v trenutku je zajel sapo in z njega je prišel prvi jok ki nas je privedel nazaj v čas. Ura je bila 19:50.

Mama mu je takoj nadela čepico in okoli njega ovila brisačo. Ostali smo v bazenu za rojevanje čakajoč da pride porodna babica Gretchen in na prihod posteljice. Prispela je ob 20:20 in presenečena je bila da se je dojenček že rodil.

Gretchen me je razbremenila posteljice in mi pomagala iz bazena pod tuš. Dedek je odšel domov in nazaj prinesel praznični kolač v katerem smo vsi uživali s toplo pijačo. Smejali smo se medtem ko smo se spominjali zabavnih dogodkov večera.

Na našem domu je moralo biti to noč velikansko število hormona endorfina. Šele ko je bilo vsega konec je mama v sebi začutila sunek bolečine zaradi njenih poškodb. Vse dokler je niso čez dva dni v bolnišnici Palmerson North obsevali z rentgenskimi žarki se nam niti sanjalo ni da si je na dveh mestih nalomila medenico.

Zahvaljujoč našemu čudovitemu Bogu, Stvarniku življenja je bil Toryjev porod najbolj neverjetna izkušnja. Rojevanje otrok ni nekaj česar bi se bali. Rojevanje daje ženskam moč in jih spodbuja.

SUZY REA,Martin, Nova Zelandija
ngamara@xtra.con.nz

Bruce in Suzy pridelujeta naravno žito kot je visoko beljakovinska pšenica za domače uporabnike ki si svojo moko sami meljejo, oves katerega lahko kosmičimo za ovseno kašo, misli ploščice, naravna krma za živino (za perutnino), grah, ječmen, piro (pirjevico) – starodavno žito. Prav tako pridelujejo naravno jagnjetino in govedino. Stara starša sta Keth in Lorraine Rea.

Končala sem s svojim prizadevanjem

Najin prvi dojenček je v svet vstopil prejšnje leto skozi od človek narejeno odprtino – s carskim rezom. Od tega trenutka je bil za naslednjega dojenčka v mojih mislih VBAC (vaginalni porod po carskem rezu). Brez dvoma sem želela odplesati v porodnišnico in imeti 'normalno' rojstvo.

Tako sem bila navdušena da sem ponovno noseča ter da imam v porodni sobi drugo možnost. Moževa služba ameriškega mornariškega častnika nas je preselila na Japonsko. Komaj sem čakala svoj prvi sestanek v mornariški bolnišnici!

Kakšno razočaranje. Zdravnik je ves čas obiska porabil za pripovedovanje groznih stvareh katere se lahko pripetijo z VBAC. Omenil je da imam glede na velikost medenice petdeset odstotne možnosti in mi končno ponudil ponovljen carski rez. Jokajoč sem zapustila porodnišnico.

Trije drugi zdravniki so mi vsi dali isto sporočilo: VBAC je tvegan. Čutila sem kot da me vsi vidijo kot materinsko bombo ki bo eksplodirala! En zdravnik je rekel: „Nekatere ženske lahko rodijo dojenčke in nekatere ne morejo. Ni potrebno da se slabo počutite.“ Bila sem bleda! Veliko literature sem prebrala o VBAC ki nasprotuje bolnišničnemu vedenju in postopkom. Kot rezultat sem razvila najslabši odnos napram porodnišnicam. Sovražila sem porodnišnico!

Izčrpala sem vse možnosti. Skušala sem najdi babice ali klinike za rojevanje na domu, toda večina jih ne govori angleško in nihče si ni upal poskusiti VBAC. Klicala sem na pomoč in svoja daleč pošiljala e-sporočila. Vrata so ostajala zaprta. Najela sem asistentko pri porodu ki bi en teden pred mojim načrtovanim porodom priletela iz Los Angelesa. Ona je bila edina oseba na katero sem lahko računala da bo prisotna, kot je bila tudi dobra možnost da bo v bližini moj mož. Stvari so bile videti brezupne, toda nadaljevala sem z borbo za moj VBAC.

Priskrbela sem si kopijo pacientovih pravic in odgovornosti v mornariški porodnišnici. Osredotočila sem se na izjavo: „Pacient ima pravico da zavrne večino medicinskih zdravljenj.“ Odšla sem k vodji porodnišničnega oddelka da

vprašam kaj pomeni 'večina medicinskih zdravljenj.' Odgovorila je na vsa moja vprašanja, toda to niso bili odgovori katere sem bila voljna sprejeti. To srečanje sem ponovno zapustila v solzah.

Dobila sem občutek da imam malo ali nobenih pravic pri upravljanju svojega poroda. Povedali so mi, na primer, da nimam pravice zavrniti hormona Oxytocina za pohitritev mojega poroda, če ne napreduje eden do dva cm v eni ali dveh urah. Enostavno in preprosto – nimam pravice zavrniti preprosto zato ker sem VBAC pacientka.

Bila sem zrušena. Pes ima več pravic do naravnega rojstva kot sem jih imela jaz! Počutila sem se tako brezupno. Postala sem depresivna in prenehala skrbeti za svojo hčerko, skrbela sem samo za njene nujne potrebe. Postala sem utrujena in večino dneva preležala. Imela sem manjše napade panike ko sem nekontrolirano jokala. Končno sem imela tudi velik čustveni zlom kjer med ihtenjem celo nisem mogla dihati. Počutila sem se tako zadrgnjeno zaradi zavrnitve bolnišnice katera mi pri mojem rojevanju ni dala nobene izbire.

Ta večer sva se z mojim možem pogovarjala. Naslednje jutro je odhajal za dva tedna. Iskreno nisem vedela kako se bom obdržala. Končno mi je naročil naj se spustim v VBAC stvar. Rekel mi je naj ne pošiljam ljudem e-sporočil, naj ne berem VBAC literature ali se ženem za katerim koli drugim vodstvom, temveč naj ga čakam da pride domov.

Svojega moža sem upoštevala in naredila sem natančno tako kot me je prosil. Bila je takojšnja svoboda! Tako dobro je biti ponovno vesel! Ko sem iz situacije stopila korak nazaj, sem spoznala da sem vso to stvar pripeljala predaleč. Gospod mi je razkril mojo napako. Prizadevala sem si s svojimi lastnimi močmi in sem zanikala svojo zavezo in vero Vanj. Čas je bil da se prepustim.

Medtem je nekaj visokih živin v bolnišnici ujelo veter mojega raziskovanja pacientovih pravic. Po prihodu mojega moža sva prejela e-sporočilo prijatelja odvetnika ki je najin primer našel na svoji mizi. Spominjam se kako sem razmišljala: „Primer? Kakšen primer?“ Očitno se je porodnišnica preplašila in vzpostavila stik s pravnim uradom.

Sesula sem se! Planila sem v solze in svojemu moži izdavila: „Vseeno mi je. Lahko naredijo karkoli želijo. Samo povej jim da se jim opravičujem.“ Bila sem jezna ker so me tako napačno razumeli. Moj mož je poklical vodjo ginekološkega oddelka da razčisti nesporazum. Ponovno sem prepustila stvari. Izbrala sem da bom počivala v Gospodu in ne bom delala panike. „Gospod to dajem tebi,“ sem molila. „Ne bom si več prizadevala. Ti nadzoruješ to rojstvo. Klicala bom tebe v dnevu stiske: Ti me boš osvobodil in jaz te bom poveličevala.“ (Psalm 50,14-15)

Nekaj ur kasneje sem prejela nepričakovan klic vodje ginekološkega oddelka. Zagotavljala mi je da imam popolno neodvisnost glede upravljanja svojega poroda. Ko mi je obljubila da bodo opazovali in dajali predloge, toda da bom sama imela dokončno izbiro v vseh odločitvah, nisem prišla do besede. Ponovno sem se ji opravičila ker 'delam težave,' toda zahvalila se mi je!

Očitno se je podala v lastno raziskovanje zadeve in se odločila da ideje potrebujejo nekaj prilagajanja.

Na svojem naslednjem pregledu sem s seboj prinesla porodni načrt. Zdravnica ga je z menoj pregledala in odobrila vsako mojo zahtevo. Z možem sva se potem srečala z izvršim direktorjem bolnišnice. Popolnoma je podprl najine želje po naravnem rojstvu in se nama zahvalil ker sva nepopustljiva. To je izzvalo vse ki so bili vpleteni da ponovno ocenijo njihov pristop. „Mi nimamo pravice da vam rečemo kaj naredite. Mi lahko svetujemo, toda ne moremo vas prisiliti," je dodal.

Še zadnjič sem obiskala babico. Obe z vodjo ginekološkega oddelka sta obljubili da bosta prisotni na mojem porodu.

Bila sem v globokem spoštovanju Boga! Mesece sem si prizadevala in borila ter se dobesedno uničila, toda v trenutku ko sem stvari prepustila in dovolila da jih prevzame Gospod, se je vse popolnoma obrnilo na bolje.

Dvajsetega junija je babica odkrila da sem že tri cm odprta. Dvaindvajsetega junija je moja babica prispela na Japonsko. Triindvajsetega junija je moj mož prispel v pristanišče. Štiriindvajsetega junija mi je odtekla voda in popadki so se pričeli petnajst minut kasneje, povsem tako kot sem načrtovala!

Obe osebi ki sta obljubili da bosta na mojem porodu nista bili prisotni. Vodja ginekološkega oddelka je bila čez noč zunaj mesta. Babica mojega sporočila ni prejela vse dokler nisem že rodila. Toda izkazalo se je popolno – kot sem vedno sanjala. Dežurni zdravnik je bil najbolj miren moški in pustil mi je da sem sama rodila prosto in mirno. Že tedne pred porodom sem nenehno razmišljala o 'miru' in 'spokojnosti'. To je bilo ozračje katerega sem si želela.

Vso noč sem imela popadke. Moj mož je med večino popadkov spal, ker že dva dni ni spal. Dežurna sestra je tiho opazovala diagrame ter sledila monitorju in moja babica me je vodila.

Prekinitve so bile minimalne. Uporabljenih ni bilo nobenih zdravil. Noben nujni poseg ni bil izveden. Dojenček je bil s hrbtom obrnjen proti mojemu hrbtu in po tridesetih minutah je bil obrnjen v položaj za klečanje. Vse sem čutila: njegovo majhno glavico kako vstopa v medenico in napreduje navzdol, krono, njegovo glavo ki se je rodila in ko se je rodilo njegovo telo. To je bila najbolj razveseljiva izkušnja. Ne samo da sem imela dojenčka, imela sem VBAC!

Petindvajsetega julija ob 7:11 je bil rojen Seth Abriel Sundaramurthy.

ANGELA SUNDARAMURTHY, Yokosuka City (30 milj južno od Tokija), Japonska
yellowbunnys@hotmail.com

Zabava s presenečenjem za koga?

Slika: Spredaj od leve proti desni: Tim (21), Sarah (13); zadaj od leve proti desni: Amy (22) o kateri pripoveduje to pričevanje, Elisabeth (26) in Matt (24) poročen in živi na

Floridi.

Pred skoraj triindvajsetimi leti sem spoznala da sem že tretjič v zadnjih štirih letih noseča. Povsem odkrito povedano, bila sem prestrašena. Četudi sem bila že vrsto let kristjanka in sem večino življenja obiskovala cerkev sem bila še vedno mlada kristjanka ko je prišlo do zadev ki so te dotikale vere. Prav tako nisem bila še izpostavljena resnicam v Božji Besedi da so otroci resnično blagoslov od Gospoda. Namesto tega je bila popularna feministična filozofija zelo močno vpletena v moj pogled materinstva. Medtem ko nisem v nobeni od svojih nosečnosti nikoli niti od daleč premišljevala o splavu, sem se počutila razočarano in v strahu glede tretje nosečnosti. Kot dodatek svoji bojazni sem bila zasmehovana celo od krščanskih družinskih članov in prijateljic o moji očitno obilni plodnosti, vštric s takimi komentarji kot: „Kaj še nisi odkrila kako se tej stvari streže?“

Vse to kombinirano skupaj z strašno 'celodnevno slabostjo' (nikoli nisem imela dolgotrajnih jutranjih slabosti!) dvema groznima, bolečima porodoma in prvih dveh rojstev ter vzgajanju dveh malčkov. Vse to je bilo dodano ogromni paniki. Resnično, moje prvo rojstvo se je skoraj končalo s carskim rezom, toda po Božji milosti in moji vztrajni babici se je po sedemindvajsetih urah, hvala Bogu, zaključilo v vaginalen porod. Drugo rojstvo je bilo prav tako boleče onemoglo in izčrpavajoče in je trajalo devetindvajset ur.

Med to nosečnostjo sem bila, ne po naključju, vpletena v žensko Biblično skupino. Končno sem zbrala pogum da svoje strahove delim z vodjo Biblične skupine. Nekako teden dni kasneje me je vzela na stran in rekla da je molila in čutila vtis da Bog zame želi da stojim na obljubi Druge Kroniške knjige 20, še posebno na verzih 15 in 17. To je zgodba o Jozafatu ki je prihajal nad mogočno vojsko. Potem ko je čakal na Gospoda mu je Bog naročil naj vodi Izraelce naprej s petjem in slavljenjem. Rečeno mu je bilo: „Ne bojte se, ne plašite se... zakaj boj ni vaš, ampak Božji,“ in „Vam se ni treba bojevati v tej bitki: razpostavite se in tiho stojte ter glejte rešenje Gospodovo...“

Zelo sem bila spodbujena s tem in te vrstice sem v naslednjih mesecih mnogokrat prebrala.

Možev trideseti rojstni dan je bil nekaj dni po uradno napovedanem roku, petega maja. Ker sem prvi dve nosečnosti rodila po roku, sem mislila da bo varno da mu pripravimo zabavo s presenečenjem dva tedna pred njegovim siceršnjim rojstnim dnevom. S pomočjo moje matere sem načrtovala veliko zabavo v soboto štiriindvajsetega aprila.

Zjutraj, na dan zabave sem se zbudila in pričela z zadnjimi pripravami. Nekje tekom tega dopoldneva sem pričela čutiti majhna zbadanja za katere sem mislila da so najbrž razvpiti Braxton-Hicksonovi krči, ki se tako lahko zamenjajo s popadki. Bili so malce drugačni kot tisti katere sem čutila svoji prvi dve nosečnosti, toda sprva se jim nisem preveč posvečala. Ko so se nadaljevali cel dan in vsakokrat dosegli vrhunec in se potem izgubili, sem svoji materi povedala da sem

mogoče v zgodnjih popadkih. Nisem želela prestaviti zabave ker sem bila prepričana da ne bom napredovala nič drugače kot v preteklih nosečnostih ko sem se po dvajsetih urah razširila samo na žalostnih 3-4 centimetre.

Zabava se je pričela. Prispelo je več kot petindvajset prijateljev in moj mož je bil zagotovo presenečen. Tekom vse zabave so se popadki nadaljevali, ne močni, toda ravno prav močni da so me spomnili da so.

Ko se je zabava končno zaključila, se vzorec popadkov ni spremenil, zato sem odšla v posteljo. Naslednje jutro so bili še vedno prisotni. Moj mož se je spraševal ali naj gre v cerkev in spodbudila sem ga naj gre. Ni bilo videti kaj drugega kot lažni popadki, toda čutila sem da je najbolje da ostanem doma.

Ves ta čas sem še vedno sklicevala na obljubi iz Svetega pisma „Bitka ni tvoja, pravi Gospod," in „Tiho stojte in videli boste osvoboditev Gospodovo." Dopoldne se je nadaljevalo in ko je prišel čas za večerno služenje, se je Bill ponovno spraševal ali naj gre. Zanj nisem videla nobenega razloga da bi ostal – nič se ni spremenilo.

Popadki so se nadaljevali kot doslej, čeprav malce bolj močnejši so vedno po dosegu vrhunca takoj izginili, tako da nisem doživela nobene bolečine. Končno sva poklicala babico in ji razložila kaj se dogaja. Njen nasvet je bil naj jo ponovno pokličeva ko se ne bom mogla več smejati in potem se bomo odločili kaj narediti.

Končno, okoli enajstih dopoldan popadki niso bili več tako zabavni, čeprav nisem mogla ugotoviti zakaj. Ponovno sva poklicala babico in nama je svetovala da prideva do ordinacije da se vsaj preveri če je vse v redu. Predvidevala je hiter pregled in da naju bo potem poslala nazaj domov. Samo za vsak slučaj je Bill v avto natovoril vse najine načrtovane potrebščine: odeje, blazine, vodo, posodo za hlajenje s hrano in vse karkoli bi mogoče potrebovala v primeru da se bo pravzaprav zgodilo rojstvo. Midva sva, prav tako kakor babica, o tem resnično dvomila.

Na poti v ordinacijo ki traja okoli petnajst minut mi je nenadoma postalo zelo hladno in obupno sem si želela vročega tuša. Popadki so še vedno ostajali isti, samo močnejši, toda brez bolečin. Bilo je zelo čudno.

Ko sem se pripravljala na pregled je Bill poklical najine starše da jim pove kje se nahajava. Babica je med njegovim telefonskim pogovorom, po hitrem pregledu mojega materničnega vratu docela trezno oznanila da sem razširjena okoli devet cm toda popolnoma smo podcenjevali. Če želim lahko kadarkoli pričnem potiskati. Pogled na Billov obraz je zagotovo odseval mojega lastnega – obema nama je zaprlo sapo! Amy Catherine Meng je bila rojena v manj kot petinštiridesetih minutah po najinem prihodu v ordinacijo.

Presenetljivo, edina bolečina katero sem sploh doživela tekom celotnih popadkov in poroda je bila ko je ven pogledala glavica.

Tri ure nazaj sva se odpeljala nazaj po avtocesti domov še vedno omamljena in v Božjem strahospoštovanju z zvokom novega dojenčka ki je zaspal na otroškem

sedežu med nama. Čutila sva kot da sva pravkar odšla v trgovino in domov pripeljala dojenčka! Božje okrepčujoče usmiljenje, milost in zvestoba so bile tako očitne tekom vseh popadkov in poroda. On je resnično 'boril bitko' zame in On me je 'osvobodil' vseh mojih strahov in bolečin v najbolj čudežni obliki – tako zelo da ko nas je šestnajst let kasneje obdajal še en velik izziv z isto hčerko je Bog ponovno uporabil ti dve isti vrstici da nas ohrabri in nas privede skozi zelo intenzivno bitko! Kako velik je naš Bog!

CATHERINE MENG, San Jose, Kalifornija, ZDA
cmeng1@juno.com

Devetnajst mesecev počitka v postelji

Kaj je nekaj mesecev počitka v postelji v zameno za večno dušo ki bo za vedno uživala prisotnost našega Stvarnika in ki bo zapolnil čudovito večno usodo katero je načrtoval Bog?

Slika: Natalie in Joe vzgajata Samuel (10), Phillip (8), Aimee (4), Timothy (2) in Stephanie (11 mesecev).

Moja mati me je vzgojila da verjamem da je biti mama najboljša služba na svetu! Od vsega začetka sem si želela otroke z vsem svojim srcem. Poročila sem se s svoji najboljšim prijateljem Joe pri starosti petindvajsetih let in v devetih mesecih sva pričakovala najinega prvega. Na dan ko sem izvedela da sem noseča sem v dnevni sobi padla na kolena in slavila Boga s solzami ki so tekle po mojem obrazu. V tistem trenutku ni bil nihče na celem svetu srečnejši od mene!

Pet mesecev kasneje sem slišala zdravnika reči: „Žal mi je toda vašega dojenčka boste izgubila. Že ste odprta tri centimetre.“ Diagnoza: Neprimeren maternični vrat. V moj vrat so vstavili zasilen šiv, me dali na zdravila za preprečevanje popadkov in počitek v bolnišnični postelji. Dva tedna kasneje sem bila v neustavljivih popadkih. Moja dojenčica Elisabeth Anne (kar pomeni 'pomembna za Boga') je bila na tem da se rodi prezgodaj da bi preživela. V nekaj urah sem v svojih rokah držala drobno, brezživljensko telo prvorojenega otročička. Bila sem v megli in komaj se kaj spominjam tednov ki so sledili.

Tri mesece kasneje sem ponovno spočela. Tokrat sem bila prerešetana s strahom. Pri osmih tednih so se mi pričeli izcedki ter krči in dali so me v posteljo na počitek. Pri dvanajstih tednih je zdravnik v moj vrat namestil šiv in me še naprej obdržal na postelji. Veliko ur sem porabila jokajoč z žalostjo nad svojim prvim dojenčkom in strahom da bom tudi tega katerega nosim izgubila. Imela sem preobčutljivo maternico in dali so mi Terbutaline, zdravilo ki sprošča maternico da preprečijo prezgodnje popadke. Pri devetindvajsetih tednih se je rodil najin sin Samuel Joseph (kar pomeni 'izprošen od Boga') V bolnišnici so ga obdržali dva meseca. Imel je mnogo zdravstvenih težav, nekatere so bile v prvem letu njegovega življenja precej resne. Nenehno in obupno sem molila da nama Bog

dovoli da vzgojiva Samuela. Bil je tako daleč!

Ko je bil Sam star osemnajst mesecev sva bila ponovno noseča. Ponovno so pri dvanajstih tednih namestili šiv s šestimi meseci počitka v postelji. Bog je tega dojenčka milostno privedel do polne nosečnosti! Rojen je bil Phillip Nathaniel ('dar od Boga')!

Leto dni kasneje sva imela spontani splav in še leto dni nisva mogla zanositi. Poskušala sva in poskušala, toda ni bil Gospodov čas! Midva popolnoma verjameva da je Bog tisti ki odpira in zapira naročje! Končno naju je Bog blagoslovil s še eno nosečnostjo. Tokrat sem preživela štiri mesece počivajoč v postelji in Aimee Rose ('ljubljena') je bila rojena – na Elizabethin rojstni dan!

Prijatelji so naju pričeli spraševati ali sva 'zaključila,' še posebej ker sem morala tako veliko časa preležati v postelji. Moje telo je bilo precej oslabelo od mnogih mesecev v postelji. Toda midva gledava na vsakega otroka in rečeva: „Tega so bili vredni! Za te dragocene ljudi bi dala svoje življenje. Kaj je nekaj mesecev počitka v postelji v zameno za večno dušo ki bo za vedno uživala prisotnost našega Stvarnika in ki bo zapolnil čudovito večno usodo katero je načrtoval Bog?

Enaindvajset mesecev kasneje je po štirih mesecih posteljnega počitka prišel Timothy Dominick ('čaščeč Boga'). Enaindvajset mesecev za njim je prišla Stephanie Grace ('kronana'). In uganite kaj? BREZ POSTELJNEGA POČITKA! Bog je osupljiv! Tega oktobra bo stara eno leto.

Ali sva 'zaključila'? Molim da še nisva! Devetnajst mesecev počitka v postelji me je naučilo potrpežljivosti, vztrajnosti in prepustiti stvari. Ta čas sem uporabila da sem prebrala čudovite duhovno hranljive knjige in revije (kot *Above Rubies*), molila in izvezla sem čudovito blazino za vsakega od mojih zakladov! Ne bom se pretvarjala da je bilo to lahko. Veliko izzivov je ko si ves čas v postelji – še posebno ko otroke šolaš na domu! Toda Bog je ta čas v mojem življenju uporabil da mi pokaže kaj je Njemu najbolj pomembno. In On se je iztegnil in me izzval da postopoma svoje lastne beležnice zamenjam z Njegovimi.

Moj poseben verz je Drugo pismo Korinčanom 4,16-18: „Zato ne omagujemo. Nasprotno, čeprav naš zunanji človek razpada, se naš notranji iz dneva v dan obnavlja. Naša trenutna lahka stiska nam namreč pripravlja čez vso mero težko, večno bogastvo slave, ker se ne oziramo na to, kar se vidi, ampak na to, kar se ne vidi. Kar se namreč vidi, je začasno, kar pa se ne vidi, je večno.“

Imam slabotno telo, toda imam radost in privilegij vzgajanja petih bojevnikov za Božje kraljestvo. To je razlog za katerega je vredno živeti in zanj tudi umreti!

NATALIE KLEJWA, Apple Walley, Minnesota, ZDA
klejwa@hotmail.com

Kaj pravijo mlajši?

Uživaj v vožnji!

Vedno sem rad živel v veliki družini, celo ko so se moji starši odločili da postanejo rejniki in je naša družina postala celo večja. Imeli smo tudi še enega brata, toda on je sedaj v nebesih in je tako na varnem in srečen.

Moja mama na domu šola moja dva brata in mene, (preostala dva še nista v šoli). Tekom let sem se naučil da naredim vse za kar je potrebno poskrbeti in vzgajati dojenčka. Vem da mi bo ta 'vaja' nekega dne zagotovo pomagala vzgojiti moje otroke.

Veliko ljudi misli da imeti veliko družino pomeni da ni zabavno in da ne moreš ničesar postoriti. Toda to je napačno. Naredil sem več 'stvari' kot mnogo drugih otrok moje starosti in zagotovo sem imel več zabave. Mi gremo s čolnom na vožnjo po jezeru, ribarimo pri Pawpawu, se vozimo s kolesi, kampiramo in vsako zimo smučamo. Mi pečemo kruh, delamo dobre recepte, se igramo s kartami, z očetom se igramo rokoborbo in se vozimo z našim štirikolesnikom. Vsak dan plavam in grem med Morske kadete, ker upam da bom nekoč marinec. Vsak dan je izlet po polju, četudi je to naš lastni gozd na našem dvorišču.

Moja mami vedno pravi: „Življenje je avantura, uživaj v vožnji!“ Mislim da je bilo moje življenje doslej več kot avantura!

NICK MANN (14 let), Elgin, Južna Kalifornija, ZDA
randamann@aol.com

Davidovi in Randini otroci so: Alex (12), Luke (7), Angel (3), Robert (1) in Evan (z Jezusom).

Še več otrok, prosim!

Želim da bi moja mama imela več otrok. V svetu je tako veliko otrok brez staršev ali domov. Molim da če je Gospodova volja, da bosta oče in mami posvojila. Rada berem revije od posvojitvenih organizacij in jih pokažem svoji mami. Še posebej rada bi imela azijsko dojenčico. Ko bom odrasla bi rada odšla kot misijonarka na Kitajsko. Zato ker nisem dovolj stara da bi sama posvojila, skozi krščansko služenje Bethany sponzoriram azijsko deklico ki živi v sirotišnici na Kitajskem.

Prav tako sem bila že nekajkrat v centru za splave da bi poskušala in ustavila ubijanje dojenčkov. Zadnjič ko sem šla tja sem s seboj prinesla slike mojega majhnega brata Johna in sliko moje družine. Ena od gospa ki je proti splavom se je pogovarjala z dekletom ki je nameravala splaviti. Odšla sem k njej in ji pokazala slike. Povedala sem ji da je radost biti v družini in njen dojenček bo prav tako poseben kot moj bratec. Zajokala je in svojega fanta prosila naj jo odpelje nazaj domov!

BECKY GRAHAM (11 let), Altamonte Springs, Florida, ZDA
rmlgraham@juno.com

Ostali otroci v Beckyjini družini so Brittany (14), Katie (8), Stephanie (6), Stephen (4) in John (1).

Zunaj škatle

Želim si da bi bil svet tak da bi 'razmišljal zunaj škatle'. Zame je to edina pot k uspehu. Bog je bitje ki je prvotno izven škatle. On nikoli ne bo znotraj škatle, zato moramo naše mišljenje premakniti tja in se povezati... temu se reče molitev!

Moja vizija življenja ni prilepiti Boga v škatlo. Dobila sem premnogo čudovitih idej kako naj se moje življenje poveže z Bogom v škatli. Ali želite biti vi zaprti v škatli in onemogočeni? Imate Boga ki je ustvaril svet, zvezde in sonce. On ti ne more dati sanj, vizij in čudežev če živiš v škatli in če še Njega postaviš vanjo! Osvobodi se. Dvigni se iz blata in splezaj ven iz svojega groba.

Če si želiš biti uspešen, če si dovolj pogumen da odpreš škatlo, najdeš Boga brez omejitev in rečeš: „Ne glede na karkoli, ne bom šel v grob brez da to dokončam," potem tudi boš uspešen. To je dokazana trditev. Če misliš da je tvoje življenje nemogoče, potem tudi je.

Če si v življenju želiš uspeh potem moraš misliti na ta način. Tako veliko ljudi dobi priložnosti brez da bi jih videlo, ker so znotraj škatle. Pojdite ven iz škatle. Bog te kliče. Naštej cilje in dovrši jih z Bogom. Vse naredi z Bogom. Tukaj imaš partnerja in Njegovo ime je Bog! Tukaj ni take stvari kot je lenoba. S svojim Stvarnikom ustvari novo idejo. Prični razmišljati o tem kar lahko zgradiš. Živi svoj vsakdanjik. Načrtuj jutrišnje dneve!

Edini kraj kjer se lahko dolgočasiš je kadar živiš znotraj škatle. Bog je ustvaril dimenzije nad našimi mislimi. Moj načrt je da nenehno podiram šest zidov in dopustim da Bog prevzame moje mišljenje in moje življenje.

ZADOK JOHNSON (11 let), Primm Springs, Tennessee, ZDA
Howard in Evangeline imata še: Sharar (10), Rashida (8), Crusoe (7), Jireh (5), Arrow (3) in Tiveria (1).

Mama ve najbolje

To bo moje drugo leto šolanja na domu. Rada ga imam! Toda nisem vedno tako mislila o tem. Sedaj sem v devetem razredu, toda bilo je ob koncu mojega sedmega razreda ko je moja mama oznanila da me bo vzela iz javne šole in me šolala na domu. Vsak dan sem iz šole prihajala resnično slabe volje in utrujena. S svojo sestro nikoli nisva šli skupaj in ves čas sem bila zaposlena.

Takrat je bila to moja najhujša nočna mora. Za razliko od mojih bratov in sester se še nikoli nisem šolala na domu. Mislila sem da ne bom imela nobenega socialnega življenja in da bom to sovražila. Svoje starše sem prosila in prosila naj

mi dovolijo da ostanem v javni šoli. To je bilo moje življenje! Toda rekla sta ne in to je bilo dokončno. Bila sem resnično jezna na oba od svojih staršev, še posebno na svojo mamo. Sedaj vem da je imela prav. Zakaj morajo mame vedno imeti PRAV?

V aprilu 2003 je moja mama vzela mene in mojo sestro na Ženski kamp zunaj Palestine v Teksasu in Nancy Campbell je govorila, njeni hčerki Serene in Pearl pa sta peli. Všeč mi je bilo! Srečala sem veliko drugih na domu šolajočih otrok in pričela razmišljati da mogoče vse to šolanje na domu konec koncev niti ni tako slabo.

Sedaj nisem ves čas slabe volje, utrujena ali zaposlena. S svojo starejšo sestro Susanno sva najboljši prijateljici in moj odnos s Kristusom je minulo leto tako zelo zrasel, postal bolj intimen in močnejši. Bogu se zahvaljujem za starša z bistroumnostjo ki sta si izbrala da me bosta šolala na domu celo ko tega sama nisem želela.

MARY PARSONS (14 let), Jasksonville, Teksas, ZDA
dnparsons@juno.com

L'chaim! (heb.: živeti)

Nedavno smo v nabiralnik prejeli časopis o naravnem zdravljenju. Vzela sem ga in postala zainteresirana glede tega kar je imel ta moški za povedati. Na kratko rečeno: „Živite veliko, vse naredite z okusom in veseljem. Ko pride do smeha ljubezni, igranja in življenja, pritisnite na vse zavore. Imejte preveč veselja. Poskusite pravzaprav umreti v smejanju. Ljudje so preveč zadržani, hladni, preplašeni, depresivni, pobiti, zaspani in mrtvi! Ne igrajte se več smrti in pričnite biti živi!“

In veste kaj? Prav ima! Dokazano je da so depresivni ljudje bolehnejši ter da so pozitivni ljudje ki se veliko več smejijo bolj zdravi, toda... ali si lahko predstavljate kako bi bilo če bi se vsi kristjani pričeli obnašati kot naš Odrešenik in Mesija, Božji Sin?

Ali mi lahko predolgo molimo, preveč plešemo, preveč navdušeno slavimo ali Boga prepogosto hvalimo? Ali lahko preveč ljubimo, imamo preveč strasti ali smo lahko preveč goreči Zanj ki je Svoje življenje dal za nas? Mislim da ne. In če nek zdravnik ne misli da je preveč narediti samo za zdravje, potem zagotovo ne more biti preveč narediti tam kjer šteje večnost.

Psalm 150,3-6 pravi: „Hvalite ga z glasom roga, hvalite ga s harfo in citrami; hvalite ga z bobnom in plesom, hvalite ga s strunami in flavto; hvalite ga na cimbale zvočne, hvalite ga na cimbale doneče! Vse, kar diha, naj hvali Gospoda.“ Ne vem za vas, toda to je meni slišati veselo, glasno in živo!“

Prenehajmo se obnašati kot mrtveci in ŽIVIMO Zanj!

HANNAH WEST (16 let), Lobelville, Tennessee, ZDA

Radost življenja

Tukaj je življenje ki je tako dobro,
to ni za tiste ki čakajo na usodo!
Dani so nam bili talenti in tudi osebnosti -
torej pojdi ven in jih uporabi, oni čakajo nate!
Ne posedaj po kavču pretegujoč se,
Brcni ven brezbrižnost in naredi da se stvari dogajajo!
Obstaja milijon stvari ki so zabavne za početje,
vstani iz svojega stola in poskusi nekaj novega!
Znebi se televizije in video police,
Resnično življenje je zate izkustveno življenje!
Čemu gledati življenje skozi oči drugega,
to ni Božji plan, povem ti brat da ni!
Tukaj so avanture za mlade in pogumne,
To je samo en majhen vidik življenja katerega nam je Bog dal!
Plavanje z delfini ali iskanje zlata -
počni kar ti je všeč in splezaj ven iz blata!
Plezanje v hribe, borbe z meči -
glasba življenja ima tako veliko strun!
Kakšna je tvoja vizija? Kaj požene tvojo ročico?
Vstani in doseži jo ali pa ti bom dal zaušnico!
„Nauči nas Gospod, oštevilči naše dni.“
Ne čakaj na druge, ti prični z naslednjo prismojenostjo!

ZADOK JOHNSON (11 let)

Zaupen pogovor

Hladna, jesenska noč**.** Vsi ostali otroci v naši družini so že pospravljeni v postelje. Z mamo sediva v mamini in očetovi postelji. Dragi majhen Adam je zaspal poleg naju. Z mamo srebava vroč čaj in imava 'zaupen pogovor.' Ta prizor zavzame svoje mesto skoraj vsako noč. Zaupni pogovori z mojo mami so eden od viškov mojega dneva. S svojo mamo imam posebno razmerje. Povem ji lahko vse – svoja upanja, svoje strahove, svoje grehe in svoje skrbi. Ne spominjam se več kako mnogokrat mi je moja draga mami pomagala hoditi po ravni in ozki poti.

Nekoč sem hotela nositi oblačilo za katerega je mama menila da ni spodobno. Jaz sem mislila da je v redu in sem bila razburjena. Toda moja čudovita mama mi je razložila čemu to ni v redu. Bilo mi je zelo žal za moje neubogljive misli in moja mami mi je popolnoma odpustila. Moje srce je usmerila k nebeškemu Očetu in mi pokazala kaj pravi Pismo o ljubezni in odpuščanju.

Privilegij je biti hčerka tako bogaboječe matere. Upam da bom nekega dne lahko imela zaupne pogovore s svojo hčerko!

ANNA MOSELEY (11 let), Travel's Rest, Južna Kalifornija, ZDA

moseleyhome@charter.net

Robovi in Robinini ostali otroci so: English (7), Caleb (5), Joshua (3) in Adam (15 mesecev).

Kje je to?

„Kje je to?“ vpijem dan za dnem. Včasih govorim o svoji edini ščetki za lase; drugič govorim o svoji štiriletni sestri. Nekatere dneve ne morem najti svoje ure; in druge dneve ne najdem avtomobilskih ključev. Včasih sem vesela da se kaj izgubi (kot predšolska matematika katero že nekaj dni pogrešamo). Mnogokrat izgubim stvari in niti ne vem za to. Samo pogled pod blazino našega kavča in tam bodo stvari za katere niti ne vemo da jih imamo. Ko devet ljudi živi skupaj, povsem naravno zberete mnogo stvari.

Kakorkoli, med vsemi temi stvarmi boste vedno našli otroke. Če ne morete najti ničesar drugega, boste zagotovo povsod videli otroke. Včasih so to naši otroci ali sosedovi ali otroci od prijateljev. Včasih so stari tri mesece; včasih so stari tri leta.

Nekje boste našli mojo mamo. Običajno jo je težko najti ker skuša biti naenkrat vsepovsod. Imamo določena mesta kjer vemo kamor moramo pogledati ko jo iščemo. Ima mnogo klobukov katere dnevno nosi. Je kuharica, šoferka, učiteljica, žena in mati. Po ljubečem Bogu z vsem njenim srcem in tem da je izvrstna žena mojemu očetu, je njena najpomembnejša naloga da nam je mati. Četudi to pomeni da je v hiši nered in da čakajo neodgovorjena telefonska sporočila, si vzame čas da je z nami. Kadarkoli jo potrebujem, vem da bo vse pustila da mi bo pomagala.

Potem je tukaj moj oče. Moj oče še nikoli v svojem življenju ni pestoval dojenčka dokler ni bila moja mama noseča z menoj! Sedaj, po šestih otrocih je moj oče pestoval, nahranil in preoblekel mnogo dojenčkov. Moja mama mu celo zaupa da nas od takrat naprej vse varuje! Vedno je pripravljen da nam pomaga in se igra z nami. Prav tako išče poti kako bi pomagal mami. Prav tako podnevi upravlja gospodinjstvo tako da lahko ona počiva.

Še en dodatek naši družini je moja babica ki se je pred štirimi leti preselila k nam. V ozadju ima svoj lasten apartma s spalnico in kuhinjico/dnevno sobo. Ona je energična in ima naporno življenje. Teka z nami okoli moje mame, je tedenska prostovoljka v njeni cerkvi in hodi na plavalno aerobiko. Prav tako me, takoj ko za ta dan končam s svojo šolo, vzame s seboj na nakupovanje.

Rada sem del velike družine. Mi vsi duhovno rastemo s prebiranjem Biblije, skupnim slavljenjem in v skupnem pogovoru. Prav tako me okarajo če vidijo da na določenem področju grešim. Tudi pri praktičnih stvareh mi pomagajo. Na primer, prejšnji večer sem nameravala oditi ven in moja sestra je namesto mene zložila perilo. Ena stvar glede družine je da si drug drugemu pomagamo. Jezus je na svet prišel kot služabnik in to nam mora biti na domu vzor. Naučila sem se mnogih praktičnih stvari o tem kako upravljati s hišo katerih sem sama nikoli ne bi naučila. Moja družina me je prav tako pripravila na življenje zunaj doma.

Zelo smo si blizu. Drug z drugim se odprto pogovarjamo. Četudi nismo popolni, se redko pričkamo z drug drugim ker drug drugemu želimo kar je zanj najboljše. To ne pomeni da mi nimamo teh trenutkov sebičnosti kjer skrbimo samo sami zase. Ko zaupaš družini glede stvari v svojem življenju, to omogoči da lažje rasteš bliže k njim.

„Družina, rada te imam.“

BRITTANY GRAHAM (14 let), Altamonte Springs, Florida, ZDA
rmlgraham@juno.com

Kolo zgrajeno za dva

Sončna krema, pripeti čeladi, sinhronizirana pedala in že smo na naši poti. Po nekaj minutah je Johny čez svojo ramo zaklical: „Dobro ti gre glede na to da si prvič na tandemu.“ Brez da bi pomislila sem odgovorila: „Ugibam da so bila vsa ta leta poroke dobra vaja.“

Tukaj je nekaj naključnih lekcij naučenih prejšnji teden med vožnjo vzdolž steze po kanjonski dolini za svojim možem na kolesu zgrajenemu za dva:

Če svojo težo prenašam sem in tja se opotekava in nenadno zavijava.

Moja začetna 'morska bolezen' je odlegla ko sem se prenehala upirati in mu pustila da je nagnil kolo v ovinek in v zavoje na poti.

Velikokrat se počutim kot da sama ne dodam veliko k naporu. Toda zagotovo opravljam svoje delo kajti če popustim s pritiskanjem to začuti in vpraša: „Ali si še vedno tam?“

Ima me da močneje pritisnem na pedala da sem gotova da peljem svoj del bremena. Toda ko to storim mi pravi: „Upočasni. Ne porivaj me tako hitro.“

Ko preko njegove rame opazujem, vidim veliko tega kar on vidi, toda ne tega kar je takoj pred nami. Dobro je da je on ta ki krmili, zavira in menja prestave. Na drugi strani sem bolj prosta in lahko gledam naokoli in opozarjam na cestne kamne ter na želve ki se sončijo na hlodih.

Ne morem zavirati, toda imam moč da ustavim kolo in uničim vožnjo. Če trdno stojim na pedalih odločena da se ne premaknem jih ne more zavrteti.

Všeč mi je ko sva na ravnini in uporabljava prestave ki nastavijo počasno, stalno valovanje ki naju ziba naprej. Toda potrebujem opozorilo ko spremeni v prestavo ki zahteva hitre gibe nog. Ko me ujame brez pozornosti moje noge zdrsijo iz pedal in umetnost jih je dati nazaj na mesto brez oviranja napredka v strm hrib.

Ko ugotovim da držim za balanco se moram opomniti. „Pusti! Vedno si se želela peljati 'brez rok.' Sedaj se lahko!“

Ko sem pripravljena da se obrnem nazaj on namerava voziti še naslednjo miljo. Ko sem pripravljena lahkotno zaključim mi pravi: „Poglejva če lahko premagava

najin rekord.“ S tako vrsto vzpodbude naredim to česar nikoli ne bi naredila sama od sebe.

Skoraj pri koncu, ko vidim še en hrib odprem svoja usta in rečem: „Naj grem dol. Hodila bom.“ Potem ugotovim kako neumno bi bila videti oba. Jaz bi naporno hodila in on bi se trudil sam voziti kolo. Zato utihnem in še naprej vrtim pedala.

In odkrila sem da kadar skupaj vrtiva pedala nemogoče postaja mogoče.

Mogoče je bil pisec pesmi iz devetnajstega stoletja modrejši kot mi to vemo ko je ustvaril snubitveno prošnjo ki pravi: „Videti boš ljubka na sedežu kolesa zgrajenega za dva.“ To mi daje misliti na to kar je Pavel napisal v Pismu Efežanom 5,22-24 „Žene naj bodo podrejene svojim možem kakor Gospodu, mož je namreč glava ženi, kakor je Kristus glava Cerkvi: on, odrešenik telesa. In kakor je Cerkev podrejena Kristusu, tako naj bodo v vsem žene možem.“

NOËL PIPPER, Minneapolis, Minnesota, ZDA
©Desiring
Spletna stran: www.desiringGOD.org e-pošta: mail@desiringGOD.org,
Brezplačni klic: 888-346-4700

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od

prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 32 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA

Box 152, New Bothwell MB R0A 1C0
Melisa Kauenhofen: ceducate@mts.net
tel: 204-388-6015, mobilni: 204-355-7682

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: lisathorpeclan@bigpond.com

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues:linnie@aboverubies.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

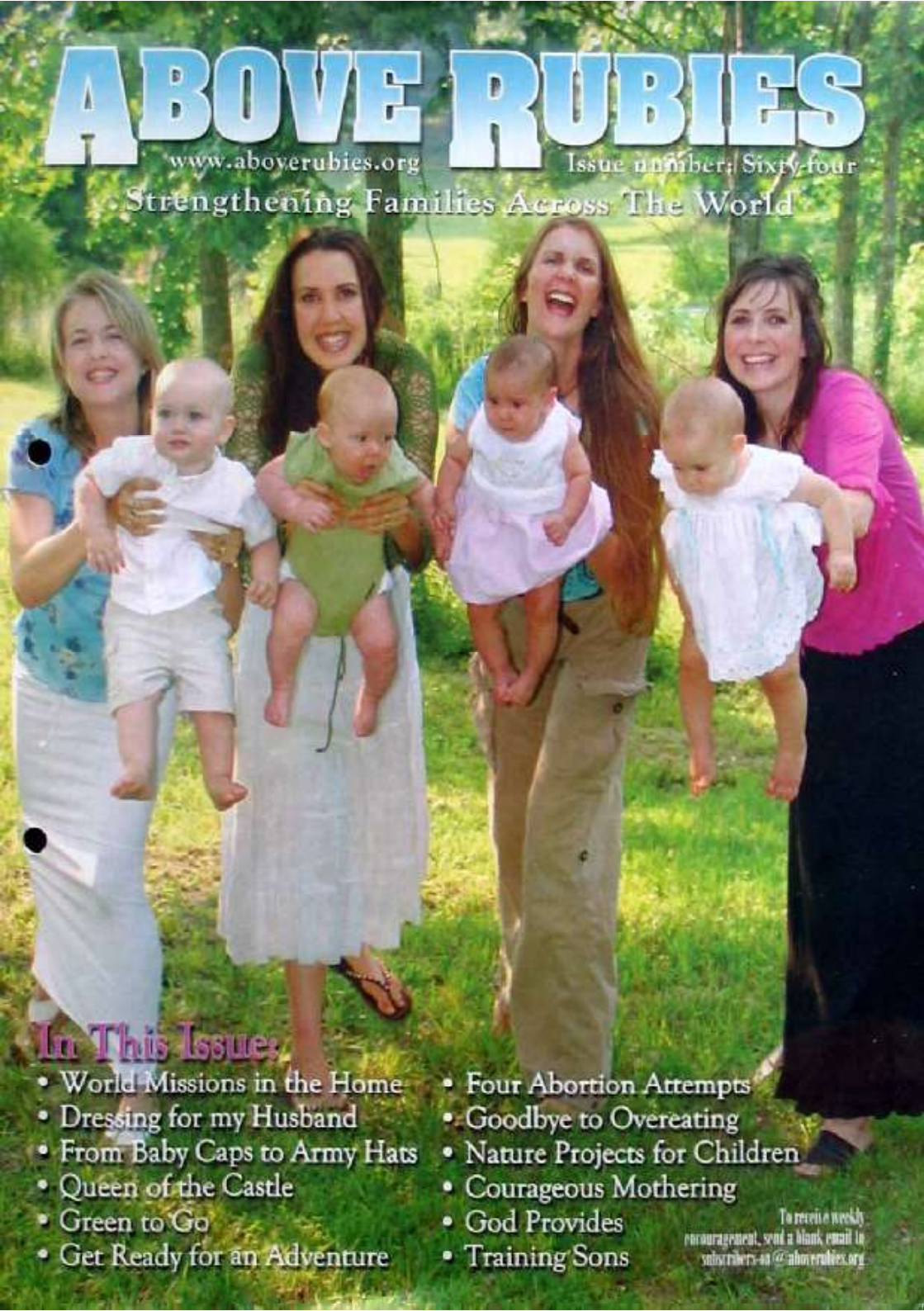
* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org Issue number: Sixty-four

Strengthening Families Across The World

In This Issue:

- World Missions in the Home
- Dressing for my Husband
- From Baby Caps to Army Hats
- Queen of the Castle
- Green to Go
- Get Ready for an Adventure
- Four Abortion Attempts
- Goodbye to Overeating
- Nature Projects for Children
- Courageous Mothering
- God Provides
- Training Sons

To receive weekly encouragement, send a blank email to subscribers-on@aboverubies.org

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES, PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates
TISK: McQuiddy Printing Company, ZDA
NASLOVNICA: Vesele matere. Od leve proti desni: Monique Campbell z njunim drugim sinom – Harrison vernon (11 mesecev), Serene Allison z njunim četrtim otrokom – Vison James (4 meseci), Evangeline Johnson z njunim osmim otrokom – Sahara Oasis (4 mesece) in Pearl Barret z njunim petim otrokom - Autumn Rose (7 mesecev). Slikala: Danna Nicholson.

Tiskano: julija 2005
Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, avgust 2009,

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org

Številka: štiriinšestdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom....4
Rada imam darila....6
Svetovni misijoni za mojo mizo....7
Pustite jih naj zajadrajo kvišku....9
Neizgovorjeno sporočilo!....11
Najboljša mamica....14
Otroška čepica vojaškemu klobuku....14
Življenje kraljice....15
Na pohodu je zeleno....19
Spoznajte družino Arndt....23
Ste pripravljeni na avanturo?....29
Tuckerjeva zgodba....31
Hočem moškega....37
Kasneje....37
Reševanje dojenčkov s posebnimi potrebami....37
Ste utrujena od stalne utrujenosti?....38
Vzemite si čas za Božja ročna dela....42
Pet jopičev....44
Treniranje Jacka....45
Midva jih ne zaščitiva....48
Avtomobilski ključi niso za dojenčke....48
Kaj ste naredili glede najbolj pomembnega dogodka v zgodovini?....49
Sonce še vedno vzhaja....49
Materinstvo....53

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Mnogo žensk pošilja e-sporočila in prosi za naslovnico revije z najinimi hčerami in njihovimi novimi dojenčki. Upam da boste uživale. Prav tako sem vključila najino snaho Monique, ki trenutno z nami živi na posestvu. Lahko si predstavljate ljubke trenutke katere smo imele skupaj z našimi dojenčki. Imava še dve drugi ljubki snahi – Simone in Sharon katera pričakuje v septembru. Od leve proti desni so: Pearl z Autumn, Serene z Vision, Monique s Harrisom in Evangeline s Saharo. Te fotografije so bile posnete na našem dvorišču v ljubkih gozdovih Tennesseeja. Vsaka od deklet je ponovno nekaj napisala v tokratno številko Above Rubies, tako da si jih boste na ta način lahko približale.

Minuli teden so se moje hčere odločile, da bodo imele piknik z otroki pri bližnjem potočku. Ko sem se jim pri kosilu pridružila, sem videla 19 otrok (štirje dojenčki) kako se veselo skupaj igrajo. Potem sem spoznala. Vsi ti otroci so moji vnuki. Vsi so ena družina. Imajo zabavo in nimajo potrebe da bi še koga dodatno povabili! Pravzaprav, za najine vnuke (trenutno 19 od 25) je tukaj na našem posestvu je vsak dan zabava. Razen kadar se se šolajo na domu, so sicer vsak trenutek skupaj. Odločili smo se da če se bo hotel odseliti eden, da se bomo odselili vsi skupaj.

Vem da boste navdušene ko boste izvedle da je končno na voljo Serenin in Pearlin nov CD, *Soothe Me (Pomiri me)*. Všeč vam bo. Ne samo da boste pomirjene, blagoslovljene in navdihnjene, temveč boste z veseljem opazovale ples vaših hčera. Pesmi življenja bodo v njihova srca posejala semena resnice o materinstvu in zakonu, ki bo z njimi živel za vedno.

Spomnili se boste čudovitega majhnega Liberijskega otroka na naslovnici zadnje številke revije *Above Rubies* #63. Grace je eden od trojčkov, katere je posvojila družina Forder iz države Washington. Robert in Kimberly Forder sedaj njun dom

prodajata in se selita v Nigerijo skupaj z njunimi osmimi posvojenimi otroki. Na kakršen koli način želita pomagati obnoviti življenja ljudi v od vojne raztrgani Liberiji. Veliko veselje je bilo ko smo bili pred kratkim pri njih in se veselili z njunimi otroki. Trojčki so videti zelo zdravi in so zelo zrasli odkar sem jih iz Liberije pomagala odnesti domov. Ena od njihovih starejših bioloških hčerk je prav tako na njeni poti služenja Gospodu v Liberiji.

Prav tako sem imela privilegij biti pri Zackeyevi družini v zvezni državi New York. Družinam pomagata posvojiti otroke iz ACFI (Afriškega krščanskega mednarodnega združenja) sirotišnic v Liberiji. Več o njuni družini boste prebrali v tokratni številki revije *Above Rubies*. Razburljivo je bilo gledati fotografije posvojitvenih družin. Tam je sedaj okoli sedemdeset otrok, ki so v postopku posvojitve iz ACFI sirotišnic in nova povpraševanja dnevno prihajajo.

Zanimivo je da imajo skoraj vse posvojitvene družine že pet ali več otrok. In nobena družina ne posvoji samo enega otroka. Vsi posvojijo dva, tri, celo štiri in jih sprejmejo v svoje velike družine. Dve družini sta jih posvojili pet! Ti otroci bodo šli domov v Arizono, Kalifornijo, Kolorado, na Florido, Havaje, Illinois, Kansas, Michigan, Montano, New York, Ohio, Tennessee, Texas in Wisconsin in še v Avstralijo, Kanado, Veliko Britanijo in na podeželje Grčije!

Sirotišnica Acres of Hope običajno vsak mesec pošlje ven okoli dvajset informacijskih paketov; sedaj jih mesečno pošiljajo ven šestdeset! Prav tako jih je veliko v postopku posvojitve skozi WACSN.

Zame je to izpolnitev zadnje preroške obljube, ki nam jo je dal Bog in s katero se Stara zaveza zaključi. Malahija 4,5-6 (CHR) pravi: „Glej, jaz vam pošljem Elija preroka, preden pride dan Gospodov, veliki in strašni. In on obrne srce očetov k otrokom in srce otrok k njih očetom, da ne pridem in ne udarim dežele s prokletjem.“

Mi vemo, da so se te besede prvotno izpolnile v življenju Janeza Krstnika. Evangelij po Luku 1,16-17 nam govori: „Veliko Izraelovih sinov bo spreobrnil h Gospodu, njihovemu Bogu. In on sam bo hodil pred njim z Elijevim duhom in močjo, da obrne srca očetov k otrokom, nepokorne k modrosti pravičnih in ustvari za Gospoda pripravljeno ljudstvo.“ Bog je pripravil ljudstva za Jezusov prvi prihod z obrnitvijo src očetov (in seveda to vključuje tudi matere) nazaj k njihovim otrokom.

Bog je Oče. On hrepeni po tem da bi videl da se podoba Njegovega očetovstva razodene in deluje v svetu. Bog je avtor družine. To je prišlo iz Njegovega srca in to je način katerega je On načrtoval za nas kako živeti na tej zemlji. Božji dokončni načrt je da bi vsaka oseba živela v družini. On želi da osamljeni živijo v družinah. On želi da se naša srca obrnejo k Njegovemu srcu, ki je družinsko srce. Božje srce je za otroke. Oni so del Njegovega kraljestva. On jih nikoli ne odslovi.

Ko so apostoli pograjali starše ker so svoje otroke pripeljali k Jezusu, je bil On zelo nejevoljen in jim je rekel: „Pustite otročiče, naj pridejo k meni, ne branite jim, zakaj takih je kraljestvo Božje.“ (Evangelij po Marku 10,13-15 ,CHR)

Kakorkoli, mi bomo dokončno izpolnitev Malahija 4,5-6 šele videli. Mi še nismo videli „velikega in strašnega dne Gospodovega“ in Bog pripravlja poti za Jezusov drugi prihod na isti način, kot jih je On pripravil za Njegov prvi prihod. Obljuba ne govori da bo to On naredil z velikimi znamenji in čudeži. On pravi da bo On to naredil z obrnitvijo src očetov in mater k otrokom.

Bog se dotika src očetov in mater po vsem svetu. Veliko src se predaja Bogu da objamejo otroke katere On želi da jih imajo. Mnogi so se pokesali ker so sprejemanju Božjih otrok rekli „Ne“ in so opravili obratno sterilizacijo. To vse pripravlja pot za Gospodov prihod. Toda to še ni vse. To obračanje ni samo obračanje k otrokom katere nam je Bog dal biološko, temveč tudi k otrokom ki nimajo družin. Bog jih ne želi pustiti brez matere ali očeta. Ni mišljeno da bi otroci živeli v inštituciji. On želi da živijo v družinah. To je čista in pristna vera. To je to kar ugaja Očetu. (Jakobovo pismo 1,27)

Videti je kot nemogoče opravilo. V svetu je danes milijon sirot. Kako lahko poskrbimo za vse? Eden za drugim. Prepričana sem da poznate zgodbo o tisočih zlatih ribicah, ki so nasedle na obali. Neka ženska jih je pričela eno za drugo metati v vodo. Moški, ki je prišel mimo je vprašal: „Kaj počnete?“ „Rešujem zlate ribice,“ je odgovorila. „Nemogoče opravilo,“ se ji je posmehoval. „Ne morete narediti razliko glede na vse te tisoče nasedlih na obali.“ „Jaz lahko naredim razliko tej,“ je odgovorila medtem ko jo je vrgla v morje.

Vsaka sirota ki je posvojena in zanjo skrbi ljubeča družina, temu otroku naredi spremembo. Ta otrok lahko naredi spremembo svetu!

NANCY CAMPBELL

Rada imam darila

Ljubim darila! Kdo jih ne? To je tako dobro kot sem odrasla v svoji družini kjer so nam dajali čudovita darila, celo v rosnih letih! Eno od največjih daril, katerega smo kadarkoli prejeli, nam je bilo dano ob mnogih priložnostih. Seveda je prišlo v različnih ovojnih paketih! Tukaj je nekaj teh ovojev:

„Vange! Nadeni si nasmeh na svoj okrogel obraz!“

„Prenehaj z jokom ali pa ti bom dal nekaj da boš imela za kaj jokati!“

„Znebi se kislega pogleda iz svojega obraza!“

Mogoče si ne boste mislili da je bil to material za ovijanje daril!

Pravzaprav je bil to največji dar katerega sta nam naša starša kdajkoli dala. Darilo je bilo Nobenega samopomilovanja! Nikomur ni bilo dovoljeno da bi se valjal v samopomilovanju – kadarkoli. Pod nobenim pogojem. Pika. Nobenih šob, nobenih tihih mulanj, nobenih slabih razpoloženj kadarkoli sploh!

Zakaj? Zato ker samopomilovanje uničuje usodo. Ker ta usoda zavisi od Boga, samopomilovanje pa je glede samega sebe! Najhitrejši način za uničenje vaše

vizije materinske usode v vaših otrocih je dovoliti samopomilovanje. Najhitrejša pot za uničenje gorečnosti vaših otrok, trdnosti in življenjske izkušenosti je, da jim dovolite samopomilovanje.

Besede: „Kaj pa jaz?“ ali „To ni pošteno!“ so prišle iz brezna in so ostale v breznu. Naš dom je bil napolnjen z obilico ljudi, obliljem vizij, obiljem hrane, brezkompromisnimi osebnostmi in mnenji ki so letela sem ter tja, toda temu darilu nikoli ni bilo dovoljeno da bi odletel iz naših življenj. In tako tudi ni.

Mogoče boste rekli da so naši starši šli do skrajnosti, da to uveljavijo, toda to nas je naredilo zelo prožne v svetu, ki ni vedno pravičen! Trda trkanja življenja postanejo otekline namesto zlomov, težave postanejo izzivi, pogrebne pesmi postanejo čudovita glasba, zato ker kislo zvenečemu zvoku samopomilovanja nismo dovolili izvajanja!

Ljudje vas ne bodo užalostili in same sebe boste v življenju našli stoječe, namesto naglega padca zaradi neštetih ljudi ki vam govorijo da: „Življenje ni pošteno, torej zakaj ne bi priredili samopomilovalno zabavo.“ Kot bi moj oče rekel v enem izmed ovojnih paketov: „Preboli to!“

Kakšna darila dajete svojim otrokom?

Vaša prijateljica Vangi!

p.s. „Nasmehni se – kadar si mrk si videti grd!“

EVANGELINE JOHNSON
Primm Springs, Tennessee, ZDA
Howard in Evangeline imata sedaj osem otrok: Zadok (12), Sharar (11), Rashida (9), Crusoe (7), Jireh (6), Arrow (4), Tiveria (2) in dojenčica Sahara Oasis (njeno ime se ne izgovori Sahara, temveč Sa-hah-ra).

Svetovni misijoni za mojo mizo

„Mami, mami! Ali uganeš?“ mi je moja osemletna hčerka navdušeno povedala po enem od naših prebuditvenih srečanj v cerkvi. „Odšla sem gor in se predala da bom šla na misijonsko polje! Gospod mi je rekel da On želi da odidem na Kitajsko!

Mama, moram se naučiti kitajščine! Ali lahko letošnje leto izobraževanja na domu počneva to?“

Nežno sem se za nekaj minut pogovorila s svojo zelo navdušeno hčerko in ji zagotovila da bova več izvedeli o kitajskem učnem načrtu, jo objela, in poslala da čudovito novico pove očetu. Kasneje, po cerkvenem prigrizku, smo se o tem pogovarjali za našo mizo. Pogovarjali smo se o služenju in kaj je Gospod vsakemu izmed nas pokazal. Bili smo za mizo ko je moja draga hčerka nam vsem naredila najbolj presenetljivo globokoumno izjavo. Rekla je: „Mama, mislim da se nekateri ljudje bojijo podati v misijone, ker še nikoli niso imeli misijonarja pri sebi na kosilu.“

Nisem se mogla otresti teh besed! Cel teden sem o njih razmišljala v svojem srcu. Ko sem jih preko tedna opazovala, sem opazila navado za našo jedilno mizo. Ob vsakem obroku – zajtrku, kosilu in večerji – smo izvlekli misijonarsko molitveno kartico in molili za različne misijonarje. Imamo preko sto molitvenih kartic v košarici na naši mizi, kar predstavlja misijonarje ki služijo v šestdeset različnih državah sveta. V naši družini nas je sedem in vsak ima določen drug dan kot njegov dan da moli pri vsakem obroku in izvleče misijonarsko kartico. Za kako veliko misijonarjev so najini otroci v zadnjem letu osebno molili!

Nekega večera pri večerji je moj sin izvlekel misijonarsko kartico, in molili smo za to družino. Premišljevala sem o njih ko so bili še okoli naše jedilne mize. Spomnila sem se čudovitega časa za druženje ki smo ga delili z njimi, ko so se nam lansko leto za praznik dela (op. prev.: v ZDA je to prvi ponedeljek v septembru) pridružili na pikniku. Tudi otroci so gotovo premišljevali o tem. Kmalu so se tudi pričeli pogovarjati o tej misijonarski družini. Po obroku so sedeli za mizo in risali slike za to družino, da bodo vedeli da smo zanje molili ter mislili nanje, medtem ko so služili Bogu v oddaljeni deželi.

Te noči, potem ko so bili otroci v postelji, sem se usedla za našo mizo z našo košarico misijonarskih kartic pred seboj. Ena misijonarska družina ima sedem kartic v naši košarici. Vsakokrat ko izvlečem njihovo kartico se nasmehnem. Prišli so k nam na večerjo, na dopust iz zahodno afriškega naroda. Ko so zagledali našo molitveno košarico, so „položili karte na mizo“ rekoč da potrebujejo dodatno molitev in obljubili smo jim da bomo molili.

Tam je bila družina z devetimi otroci, podobnih starosti kot moji otroci, ki so se ob obisku v naši hiši tako dobro zabavali. Potem je bila še druga družina z majhnim dojenčkom katerega so vsa najina dekleta želela pestovati!

Tam je tudi star misijonarski par ki je svoje otroke vzgojil na polju in je v Južni Ameriki posejal na ducate cerkva. Osvežili so nas z zgodbami o igranju nogometa z najstniki, kjer so jih še istega dne polovico pripeljali k Jezusu. Naslednja kartica me spominja na mladi par, oba vzgojena na misijonskem polju. Sedaj se pripravljata na služenje Gospodu na še enem polju v potrebi. Naši otroci so uživali ob pripovedovanju kako so se vsako nedeljo z ladjo odpeljali po reki navzgor in kako v deževnem gozdu spijo v visečih mrežah.

Oh, ti časi so bili več kot romantični ideali potovanja z letalom po svetu! S približno vsakim ducatom misijonarjev ki so v zadnjih nekaj letih prisedli in jedli z nami, smo se mi naučili o otrocih v tistem delu sveta. Vedno smo izzvani zaradi velike potrebe in ognjih prebujenja ki migotajo v mnogih delih našega sveta. Spoznali smo misijonarje in njihove otroke in lahko zanje molimo z razumevanjem. Lahko jim pišemo in smo jim v vzpodbudo.

Gostoljubnost je tak blagoslov zame in za našo celotno družino. Nimamo samo misijonarjev, temveč se naša miza razprostira za vse vrste ljudi! Verjamem da kadar smo mi „gostoljubni drug do drugega brez godrnjanja.“ (1. Petrovo pismo 4,9), da to jača telo Jezusa Kristusa. Kakorkoli, misijonarji za našo mizo imajo

posebna mesta v naših srcih. Na nek majhen način, je to ena izmed poti da smo tudi mi kot družina soudeleženi v Veliki Nalogi (Evangelij po Mateju 28,18-20).

Povzpela sem se po stopnicah in eno izmed najinih deklet našla s prižgano lučjo. Njen atlas je imela (atlasi so med najinimi otroki zelo popularni – sprašujem se čemu?) odprt in gledala na določen del sveta.

„Kaj počneš, draga?“ sem jo vprašala.

Presenečeno je pogledala. „Pravkar sem razmišljala o vseh mojim prijateljih, ki živijo na tej strani. Mogoče bom tudi sama nekega dne odšla tja. Ali pa mogoče Bog hoče da ostanem tukaj, da povem ljudem o Jezusu in imamo misijonarje na kosilu in da zanje tudi molimo.“

To je zapuščina na katero bom ponosna da bo šla naprej!

KIMBERLY EDDY, Fostoria, Michigan, ZDA
kimberly@joyfulmomma.org
Žena Martinu že 13 let in radostna mati Ruth Christene (12), Judah Martin (10), Anastasia Noelle (8), Esther Dagmar (7) in Isobel Kimberly (6).

p.s. Kimberly je našla spletno stran www.chinese-holybible.com s kitajskim učnim načrtom za najmlajše. Kupili so knjigo „Kitajske pismenke za najmlajše“ in so se doslej, kot družina, že naučili štiri pismenke.

Kimberly je napisala dve knjigi

Uspevati na enem dohodku
Kako ne samo PREŽIVETI, temveč CVETETI na enem dohodku!

Časi tišine v glasnem gospodinjstvu
Kako kot mati imeti predano življenje!

Obe knjigi sta na voljo kot običajni knjigi, kot tudi v elektronski verziji na spletni strani www.joyfulmomma.org – Majhen košček spletne spodbude ene matere drugi materi

Pustite jih naj zajadrajo kvišku

Z razburjenjem in pričakovanjem v najinih srcih sva s sedemnajst letno hčerko Liso odšli na Južni Wisconsinski *Above Rubies* družinski kamp. Medtem ko sva se vozili, mi je povedala o čudovitem razgledu katerega je to jutro opazovala. Medtem ko smo bili zunaj na dvorišču, je njeno pozornost pritegnilo nebo na katerem je sonce čudovito metalo svoje žarke okoli robov velikega valovitega belega oblaka. Ko je srkala

lepoto tega pogleda je opazila velikega ptiča jadrati pred oblakom. Svoja krila je premikal komaj zaznavno. Zračni tokovi so ga dvigali malo tu in tam, toda večinoma je brez napora lebdel visoko v zraku. Dolgo časa je opazovala, osupla nad tem veličastnim ptičem. Čutila sem, da si moram to opažanje vtisniti v svoje srce. Naslednje jutro sva se odpravili na zgodnji jutranji sprehod po zemljišču centra za oddih. Nenadoma je Lisa s pogledom bežno oplazila nebo in osupla vzkliknila: „Mama! Poglej! Ptič!“ Pogledala sem navzgor in zelo verjetno je bil nad nama še en beloglavi orel, veličastno in tiho lebdeč v višavi. Obe sva v osuplosti stali in čutili Gospodovo prisotnost. Gospod je pritegnil mojo pozornost in odločila sem se da pogledam kaj Beseda pravi o orlu.

V Devteronomiju (5. Mojzesova knjiga) 32,11 (CHR) je orel prvič omenjen v Bibliji. Kakšen materinski verz! „Kakor orel izpodbuja k letanju gnezdnike svoje in nad svojimi mladiči leta, razprostira peruti svoje, jih nanje jemlje in jih nosi na krilih svojih: tako ga je Gospod sam vodil...“ Ah! Kaj Gospod tukaj poudarja? Dragulj našega starševstva je „pošiljati jih ven.“ To je čas prehoda iz odvisnosti od nas, do neodvisnega življenja z Gospodom. Kako pomembno mora to biti Bogu, da je to tu omenil do takšne podrobnosti.

Rojeni so za polet v višino!

Orlove samice so znane po tem da so čudovite matere in dobre dreserke. Toda pride čas ko bo mati rekla: „V redu, vi strašni orliči, zelo vas imam rada, toda nisem vas vzgojila samo zato da ostanete tukaj v zaščiti mojega toplega gnezda. Čas je da poletite! Čas je da preizkusite svoja krila! Čas je za polet v višino!“ Ona vzpodbudi svoje gnezdo! Ve da imajo njeni mladiči višji namen kot da ostanejo v njenem zaščitenem bivališču. Tako gredo ven da izpolnijo njihov od Boga dani namen za katerega so bili prizadevno pripravljeni odkar so se njihovi majhni kljuni prvič prebili skozi njihovo lupino. Bodite pozorni na to, da je ona tam da jim pomaga v prehodni dobi, toda cilj je da jih pošlje ven da poletijo v višave v vsej njihovi veličastnosti!

Oh, da bi se mi učili od orla! Mi imamo tako radi svoje otroke. Zanje smo položili svoja življenja. Mi se zavedamo da je tam zunaj hudoben svet. To je nevaren kraj, z mnogimi ropa željnimi ljudmi. Je možno, da Bog resnično želi da jih pošljemo tja ven?

„Drži jih za roke tako da lahko hodijo,
spusti jih tako da lahko tečejo,
spodbujaj tako da lahko letijo.“

Rebbitzen Lori Palatnik

Med vikendom na tem družinskem kampu je temeljno učenje katerega je Nancy učila temeljilo na Genezi (1. Mojzesova knjiga) 1,27-28, kjer je Bog za moškega in žensko dal zapoved naj se plodita in množita. TODA! Povedala je da to samo po sebi še ni vse. Bog želi da se plodimo in množimo, da si bomo potem lahko podvrgli zemljo in imeli gospostvo! Bog je osnoval Njegov zakon, in ta je – da bo

Njegovo gospostvo izpeljano na zemlji skozi družine! Pojdite naprej in berite Genezo (1. Mojzesovo knjigo) 1,27-28. Vse je tam! Mi moramo živeti s to vizijo. Mi moramo dnevno živeti v razumevanju da ima Bog večji namen kot samo gnezdo polno ljubeznivih, poslušnih otrok.

Mi vzgajamo potomce da vodijo in vladajo!

Mi vzgajamo potomce da vodijo in vladajo. Mi jih nenehno pripravljamo tako, da jih bomo nekega dne lahko popolnoma zaupali v Božjo oskrbo, ven iz gnezda, da bodo izpolnili njihove poklicanosti.

V zadnjih letih sem osebno opazovala nekaj krščanskih družin, ki se nagibajo k temu da otroke zadržijo v gnezdu, skoraj v samostanskem okolju, do takrat ko bo gnezdo mogoče spodbujeno. Ni več videti, da bi bil v ozračju doma duh življenja. Videti je kot da smrt pričenja z delom. Če pomislite na nosečniško obdobje dojenčka vsi vemo, da če dojenček ostane v trebuhu preko „roka," da lahko nastanejo resne težave. To je točka na kateri smrt lahko prične z delom.

Svojo hčerko sem vprašala ali je Gospod v tej izkušnji kaj spregovoril njenemu srcu. Njen hiter odgovor je bil: „Da, On želi da smo kot orli!" Orli so veličastna bitja. Pregovori 30,18-19 pravijo: „Tri reči se mi zde prečudovite..." Prva je: „pot orla po nebu..." Drage mame, ne bodite prestrašene da spodbudite vaše gnezdo ko je čas, izpustite vaše otroke Bogu in naj polete kvišku!

SHEILA LAWRENCE, Black Creek, Wisconsin, ZDA
wdlawrence1@juno.com
Wendell in Sheila sta blagoslovljena z desetimi otroki: Joseph (19), Lisa (17), Daniel (15), Timothy (14), Joshua (12), Samuel (10), Stephen (8), Isaac (6), Andrew (4) in Desiree (2½).

Neizgovorjeno sporočilo!

Slika: Charlie in Pearl sta blagoslovljena s petimi otroci: Meadow (10), Bowen (6), Rocklyn (5), Noble (3) in Autumn Rose (7 mesecev).

„Kako sem videti?" sem vprašala svojega moža. Bil je sredin večer in pripravljena sem bila na tedensko cerkveno srečanje. Sveže našminkana in s čistimi oblačili sem se počutila precej čedno. Moja običajna pojava okoli doma je bila razkuštrana in staromodna, tako da sem vedela da sem nocoj videti precej bolje. Prepričana sem bila, da mi bo moj mož izrazil poklon. Namesto tega je rekel nekaj česar nisem bila vesela.

„Čemu se oblečeš za druge, zame pa se ne?" je vprašal.

„Jaz kuham, čistim in pazim na majhne otroke ves dan," sem hitro izgovorila svoj neumen izgovor. Zagotovo ni bilo nobenega razloga da sem se tako oblekla. Ali

on ne more sprevideti, da je brezvezno tratenje časa da samo sebe naredim spodobno, razen če sem namenjena ven?

Doslej sva poročena osem let in nekje tekom teh let sem mislila da je v redu če preneham z delanjem vtisa na svojega moža s svojim videzom doma. Zagotovo, skušala bom videti urejena, če bova sploh kdaj šla na zmenek, toda to je bila redka priložnost. Mislila sem, da je vsakdanji napor da se oblečem za svojega moža le za novopečene neveste.

Toda tega vprašanja si to noč, ko sem skušala zaspati, nisem mogla izbiti iz glave. Zakaj se lepo oblečem samo za druge, zanj pa ne? Ko sem sami sebi dovolila priznati resnico, je bilo grdo. Razlog je bil preprost - da se nisem mučila s tem. Urejanje mojih las je bilo videti takšno zapravljanje časa, ko pa me ni videl nihče drug razen njega. Spoznala sem, da je bilo neizgovorjeno sporočilo katerega sem pošiljala svojemu možu uničevalno – on tega ni vreden.

Samo zanj

Ko je naslednjega večera prišel iz dela, sem se počutila zelo bedasto, ko sem ga pozdravila s čisto srajco, počesanimi lasmi in naličenim obrazom. „Si bila zunaj?“ me je vprašal, presenečen nad mojo zunanjostjo. Ko je naenkrat opazil da je bil moj trud namenjen samo njemu, mi je izrazil poklon kot če bi mi ponovno dvoril. Samo nekaj dodatnih minut na moji strani je iz njega naredilo srečnejšega moža. Seveda, ni bilo samo črtilo za ustnice katerega je imel rad. Pokazala sem mu, da mi je on bolj pomemben kot kdorkoli drug.

Ni mi bilo pretežko opravilo dati na stran pet do deset minut da izboljšam svoj videz preden moj mož prispe iz dela. Od takrat sem to vključila kot del svojega rednega dela. Nekateri dnevi so bolj neurejeni kot drugi in lahko zgrabim samo nekaj minut, toda so dnevi ko imam nekaj dodatnega časa da se uredim posebej zanj. Rada vidim odobravanje v moževih očeh.

Vprašajte svojega moža

Vsak mož si ne želi da njegova žena nosi make-up. Nekateri možje bolj cenijo da so njihove žene svežega obraza. Ste svojega moža vprašale kako on želi da ve izgledate? Mnogo žena se preprosto obleče tako da zadovoljijo samo sebe, oziroma oponašajo stil drugih žensk s katerimi se istovetijo. Ali ima vaš mož rajši da nosite obleke in krila, ali vas ima rad v športnem videzu hlač in kavbojk?

Rada nosim spete lase, ker me dolgi spuščeni lasje med hišnimi opravili zelo motijo. Moj mož ima rad spuščene lase, tako da jih preden pride domov običajno spustim in razčešem. Isto storim s krajšimi hlačami. Rada jih imam. Toda moj mož jih nima rad, tako da jih zvečer ne nosim. Temu se ni bilo pretežko odreči.

Rešite se preznojenosti

Še nikoli nisem srečala osebe, ne moškega ne ženske, ki bi mislil da so viseče

preznojene hlače in prevelike majice privlačne. Ker je ta vrsta oblačil tako udobna se pogosto nagibamo k njim. To je prav tako res z brezobličnimi jopicami. (Oh! Ali sem stopila na kak prst?) Soočimo se; tudi preprosta Amiška ženska obleka ima še vedno obliko. V životu se zoži.

Če z veseljem nosite takšne vrste oblek in bi prav tako tako rade naredile več iz vašega truda da počastite svojega moža s svojim videzom, jih tekom dneva nosite in jih potem pred moževim prihodom zamenjajte. Če ste blagoslovljena da vaš mož dela od doma, potem boste morala najti neko srednjo pot. Izbrskajte udobna oblačila, ki imajo še vedno žensko milino.

Oblecite se z namenom

Izkazovanje časti svojemu možu s prijetnim oblačenjem samo zanj ni banalna zadeva! Kraljica Estera je rešila njen celoten narod, ker se je pred svojim možem prikazala na lep in dostojanstven način. Tako mu je ustregla, da ji je kralj ponudil vse do polovice svojega kraljestva. Vzeti si nekaj minut dnevno da svojemu možu izrazite spoštovanje ni veliko v primerjavi s celim letom katerega je Estera preživela v lepotnih pripravah.

Estera 2,17 pravi da si je pridobila naklonjenost in milost pred kraljem. Verz 18 govori kako so zanjo celo razglasili gostijo. Ali mislite da bi bil kralj tako voljan uslišati njene želje in rešiti Esterine ljudi, če bi se pred njim pokazala kot se nas tako mnogo prikaže zvečer pred našim možem?

Oblačenje samo zanj prav tako našim otrokom kaže da spoštujemo in cenimo svojega moža. Moji otroci se so sedaj privadili moji dnevni spremembi. Ko so me videli da sem prišla iz kopalnice z mnogo bolj urejenim videzom so me sprva pogosto vprašali ali bova odšla ven. Te priložnosti uporabim da jim povem kako zelo imam rada njihovega očeta in kako hočem biti zanj čedna.

Obojestranski blagoslov

Ne samo da je moj mož blagoslovljen z mojim izboljšanim videzom, tudi sama sem. Ko odvržem dnevna umazana oblačila in si nadenem čistejša in bolj privlačna, se pogosto počutim kot da sem odvrgla dnevna razočaranja.

Kadarkoli sem možev prihod pozdravila z obupnim videzom, je moje razpoloženje pogosto odsevalo moj videz. Lahko je stokati o težkem dnevu katerega ste imele ko ste resnično videti, kot da ste imela slab dan. Ko se zaradi svojega videza bolje počutim, moje razpoloženje pogosto sledi oblačilom. Rajši kot samo vse prepustiti izobešeno in izpljuvati negativne nesmisle iz svojih ust, sem se našla bolj smejočo in z ukročenim jezikom.

Moj mož je odsoten od pol osmih zjutraj do pol osmih zvečer in pogosto pride še kasneje. Tekom njegovih dolgih ur sem imela samopomilovalne zabave. Sedaj skušam gledati na dobre stvari. Ob njegovem prostem večeru imamo ponavadi naš poseben družinski obrok. Na običajen večer končamo z večerjo, počistimo, se

umirimo in bolj osredotočimo na očeta kadar pride na vrata. Z ličilom na ustnicah sem v tem našla večjo radost. Namesto da se vlečem naokoli in se pritožujem: „Končno si doma!“ se počutim pripravljeno izreči dobrodošlico svojemu možu z nasmehom in objemom.

PEARL BARRETT, Primm Springs, Tennessee, ZDA
pearlbarrett@yahoo.com

Najboljša mamica

Na *Above Rubies* koledarju za leto 2004 je Nancy Campbell napisala: „Vzpodbuda je bogata zemlja v kateri bodo zrasli vaši otroci do svoje polne zmožnosti.“ Pričela sem s tem.

Ko svojo dvoletnico položim k opoldanskemu počitku, stojim pri njenih vratih in ji rečem: „Julija, rada te imam. Mislim da si čudovita... ti si poslušna... ti znaš tako dobro poslušati... Jezus te tako zelo ljubi... in ne morem te dovolj pohvaliti!“

Ko sem končala, me je nekega dne pogledala in rekla: „Ti si najboljša mamica.“

Oh, radosti materinstva!

DENISE LONG, Norfolk, Virginia, ZDA
dblong@cox.net

„Pravičnost povišuje narod, greh pa je ljudstvu v nečast.“
Pregovori 12,34 (CHR)

Otroška čepica vojaškemu klobuku

Pred kratkim smo odšli na „družinski dan“ v vojaško bazo v Washingtonu, ker je naš 23-letni Toby odhajal v Irak. Dan je bil sestavljen iz „navodil“ kaj pričakovati če se našemu vojaku karkoli zgodi. Zelo sem bila ponosna na svojega sina. On je HOTEL oditi v Irak in pripravil je vrsto podrobnosti da se je to zgodilo. On je v civilnih zadevah, del leteče posebne operacije in ga ne bo 547 dni.

Tam je stal v svoji uniformi in s črnim klobukom. Videti je bil tako močan in čeden. Zdelo se je kot da je šele včeraj nosil otroško čepico in bil zavit v odejico. Jokala sem ko je narednik govoril o žrtvovanju katerega so delale družine da bi bila v Iraku zagotovljena svoboda. Moj sin je vpleten v obnovitveni del Iraške svobode in pomaga pri obnovitvi šol in domov, itd.

Ko smo se v slovo objeli so tekle solze. Nisem želela jokati. Imel je nalogo; on ne potrebuje solzave jokajoče mame! Toda nisem imela NOBENEGA nadzora. Moji otroci so ga objeli in bil je tako nežen in tako pogumen.

Moje delo z njegovim „vzgajanjem“ je končano. Prepričana sem da se je rodil včeraj! Želela bi ga dvigniti in pestovati na svojih rokah, toda to je samo oddaljen spomin. Sedaj ga pestujem v svojem srcu in povijam v molitve. Molim da bi semena ljubezni in žrtvovanja sejana triindvajset let, služila in ga tolažila in ga držala na Gospodovi poti.

Tako sem hvaležna, da nisem odrezala blagoslova katerega je Bog imel zame. Moja 21 letna hčerka se bo junija poročila in trenutno živi na svoje. Moj, sedaj bi bil 19-letni sin, je odšel k Jezusu pri starosti desetih let. Moje gnezdo bi bilo sedaj prazno. Kakšno prekletstvo bi bilo to. Namesto tega v moji hiši zvoni še šest otrok. Oni so zdravilna uteha mojemu prizadetemu srcu. Lahko sem zvesta visokemu klicu materinstva in ne postanem izčrpana.

Če imate malčke, te trenutke objemajte z njimi. Vsi smo slišali: „Čas tako hitro teče.“ Sedaj vstopam v vrsto tistih, ki vedo da je to dejstvo.

SHARON HOCKENBURY, North Bend, Washington, ZDA
loveinthehouse@comcast.net
Bog je Dougha in Sharon blagoslovil z Toby (23), Tori (21), Trey (11.4.1986 – 14.10.1996), Tasby (16), Taryn (13½), Tevis (11½), Tenille (8½), Trajen (6½) in Taylyn (2½).

p.s. Prosim molite za Tobyja ko služi njegovi domovini – in za vse zveste može in sinove v Iraku.

Sharon dodaja:
Mi bomo molili za tvoje vojake

Če imate moža ali sina v vojski in želite da molimo zanj, smo postavili „molitveni zid,“ kamor pripnemo fotografije. Lahko nam po e-pošti ali navadni pošti pošljete fotografijo in sliko bomo objavili na zidu. Pošljite na Hockenburys, 13825 409th Ave. SE., North Band, WA 98045

Tisočkrat hvala.

Rada bi zbrala milijon pisem zahvale za Tobyja in njegovo celotno ekipo v Iraku. Ti mladi možje potrebujejo vso spodbudo katero lahko dobe. Če želite biti del tega, kliknite na spodnjo povezavo, ter napišite vaše pismo zahvale in kliknite pošlji. Vsa sporočila bom natisnila in mu jih poslala. Email: loveinthehouse@comcast.net s temo „Thanks_A_Million“

Življenje kraljice

Slika: Tomovi in Candyjini otroci so: Jack (20), Rachel (18), Chelsea (16), Hannah (14), Thomas Jr. (11), Maura (11), Caleb (9), Charlea (7), Hawa (7), Olivia (3) in Cecillia (16 mesecev).

Če trenirate... boste kraljevale!

„So VSA ta dekleta vaša?“ me je pred kratkim na otroškem tušu (op. prev.: praznovanje pred porodom, ko bodočo mamico razvajajo, ji dajejo darila...) vprašala mlada mamica. Njene oči so opazovale medtem ko sem se pogovarjala z najinimi štirimi hčerkami.

„Oh, ne!“ sem smeje odvrnila, „to je samo polovica mojih deklet.“ Pustila sem da je novico vsrkala. Sedaj njene oči niso bile samo opazujoče – njena usta so se povesila! S težavo se je prebijala z njeno zvito dvoletnico. Imela je „izčrpano mlado mati“ ki je skrbela zanjo. „Imate OSEM hčera?“ je vprašala vsa prepadena. „Da, in tri fante,“ sem dodala.

Naslednje vprašanje je bilo tisto ki vedno sledi temu pogovoru in na katerega rada odgovorim: „Kako vam le uspe?“

Ta draga mamica ima napačno predstavo da jaz delam za vsakega od svojih otrok kar ona dela za „njuna dva otroka do štirih let starosti.“ Nasmehnem se in ji to povem, verjeli ali ne, zame je bilo težje ko sem imela samo dva ali tri otroke.

Nežno se spominjam dni ko je bila najina tretja (v šali sva ji rekla najin „zadnji otrok“) šele dojenček. Imela sem tri otroke pod tremi in pol leti in bilo je TEŽKO! Spominjam sem, da sem si zjutraj nadela natikače in moje noge niso počivale dokler se zvečer nisem zrušila v posteljo! Nikoli nisem prespala cele noči. Spominjam se ko sem vse tri po vrsti razvrstila na tla da jim pred spanjem zamenjam plenice (seveda, bombažne plenice katere sem sama prala!). To so bili težavni dnevi, polni začudenja, dragoceni dnevi – čudoviti dnevi za katere ne vem če bi še imela energijo da bi jih ponovila!

Toda, hvala Bogu, ni mi treba več vsega postoriti sama. Sedaj sem kraljica kraljevskega rodu v svojem gospodinjstvu! Ne perem ne posode, ne umazanega perila. Ne čistim kuhinje, ali ribam stranišč. Ne sesam preprog, ne pometam in ne pomivam po tleh. Ne pripravljam obrokov in redko sploh kupujem špecerijo ali karkoli drugega. Živim življenje kraljice!

Tu živijo princi in princese!

Čemu bi vsa ta opravila delala sama ko pa imam vse te dame in gospode na čakanju in potrebujejo vajo ter treniranje za delovanje Gradu? In to je Grad! Ker kje drugje boste vzgajali otroke Kralja kraljev? Tu mrgoli Princev in Princes. Eden je Gospod Kosil. Drugi je Šef Pomivanja posode. Bi rada bila Glavna gospa Kopalnic?

In ali veste da najpomembnejše delo v kuhinji pripada tistemu ki izprazni

pomivalni stroj? Če postavijo stvari tja kamor spadajo, celotna kuhinja gladko teče. Njihovo delo je NAJPOMEMBNEJŠE. Otroke sem prosila da mi povedo katero je NAJPOMEMBNEJŠE opravilo v kuhinji. Ugibali so vse mogoče. Videti bi morali njihove obraze, ko sem jim povedala odgovor.

Kaj pa počnem jaz? Igram se z mojim dojenčkom, menjam plenice (če se počutim pri volji), berem svojim malčkom, vrtnarim, se sprehajam in se pogovarjam o načrtih. S svojim zlatim možem se pogovarjava o upanjih in sanjah in delava na vseh teh potrebah ki morajo biti narejene da pripeljemo domov pet novih prirastkov – Heretta Joy, Ethan Dennis, Nikki-Dean Hope, Lawson Isaac in Areta Peace – sirote katere sva posvojila iz Liberije. Vse nadziram in preživljam čas z otroci – najmlajšimi, srednjimi in velikimi fanti; jih ljubim in govorim o Božjih načrtih za njihovo prihodnost. To je čudovito, delavno, polno do prenapolnjeno življenje!

Tudi ve boste kraljevale kot Kraljice!

Mnogo mater je tam kjer sem bila sama pred desetimi leti. Vi trenirate nezrele sadike, toda vi boste požela, če le ne izgubite poguma! Tudi ve boste nekega dne kraljevale kot Kraljice!

Vztrajajte v treniranju in vzgoji vašim majhnih sadik, ker potrebujejo stalno, pozorno negovanje. Ne zapravljajte svojega časa na stvareh ki so majhnega pomena, kot je zapravljanje dragocenih ur na telefonu ali računalniku. Uporabite vašo telefonsko tajnico. Naj vašim klicateljem pove, da lahko ponovno poskusijo popoldan ali pustijo sporočilo. Veliko časa preživite za vzdrževanje razmerja z vašim dragim možem, s tem ki vam daje izjemno pravico da ostanete doma in trenirate vaše otroke. On je ta s katerim boste ostala, ko bodo ta majhna bremena odrasla in odšla. Prav tako vlivajte vanj – predvsem! Bogato boste nagrajena. Pomagajte mu da sledi svojim ciljem zanj in za vašo družino. Svojim otrokom pokažite kako ga spoštovati in se mu pokoravati. Radi imejte njegove in vaše starše, dokler jih še imate.

Ko sem šla skozi težavno nosečnost sem vsakokrat obžalovala kako otroci niso dovolj dobili od mene in če bi se le počutila bolje oni ne bi bili tako prepuščeni „sami sebi.“ Toda Bog je ta obdobja uporabil da sem stopila nazaj in jim dovolila da so stopili NAVZGOR! To je bilo v tistih časih, ko se je osemletnik naučil pripraviti zajtrk. Najmlajši so se bolje naučili skupaj igrati. Vsi smo jo dobro odnesli, pravzaprav še bolje.

Katera opravila so danes pred vami? Če je večer, s čim preživljate ure? Naredite popis in sprevidite kako delati brez dela. V naši hiši med delovnim časom VSI delamo, kadar je čas za počitek mi VSI počivamo!

Pred mnogimi leti ko so bili vsi majhni, me je moj mož po svojem prihodu domov opazil delati in me vprašal: „Ali je res treba da to delaš ravno sedaj?“ Toda, moralo je biti narejeno! Spodbudil me je da vse svoje „delo“ opravim (ne mislim na čiščenje po kosilu in nujno oskrbo otrok) medtem ko njega ni, na isti način kot nekdo ki ima službo. To mi je pomagalo.

Nagrada grajskemu kralju!

Delo v hiši se preneha preden vstopi oče. Pol ure preden vstopi se vsi oprimemo dela, ter očistimo sobe in sebe. To daje grajskemu kralju (kot tudi vam in vašim otrokom) resničen občutek dovršenosti, da se počutijo da ima vse to delo katerega so opravili vrednost. To on dobi za svoje delo v službi – da pride v svoj dom, v urejeno hišo in družino!

CANDY ZACKEY, Akron, New York, ZDA
cedarz@thecedarhouse.com

Zackeyeva družina je predstavnica sirotišnice ACFI v Liberiji. Pomagali vam bodo da najdete pravega otroka za vašo družino in nudili vam bodo pomoč pri vaših vprašanjih glede posvojitvenih postopkov. Vzpostavite stik z Jackom, Rachelo ali Chelseo na: adoption@childrenconcerned.org http://childrenconcerned.org/ ali na Rachelin mobilni telefon: (716) 954 3646

Naš urnik!

Tukaj je primer prilagodljivega urnika v našem domu.

7:00 Vsi morajo vstati. Oblečemo se, pospravimo postelje in si očistimo naše zobe. Pred zajtrkom mora vsak otrok narediti jutranja opravila. V naši hiši so: kopalnice, koš za odpadke, hranjene domačih ljubljenčkov (psov, mačk in pujsov), pripravljanje kosila za velike fante, pometanje tal, sesanje, čiščenje dnevne sobe, oblačenje malčkov, itd.

8:00 To je čas ko zaključimo z „dnevnim delom“. Nekatere dneve čistimo spalnice, drugič je na vrsti kuhinja kjer pospravljamo kredence, čistimo hladilnik, ribamo pulte in tla, ali je mogoče na vrsti dnevna soba ali zadnje preddverje.

9:00 Skupaj se zberemo in pojemo ter beremo Sveto pismo. Potem gremo na naloge. Ali če smo zaključili s šolskim letom – vrtnarimo ali počnemo kaj drugega.

11:00 Imamo sadni prigrizek in otroci imajo nekaj prostega časa. Običajno grem z dojenčki na sprehod.

12:00 Čas za kosilo. Imamo preprosta kosila, bodisi ostanke, pečen krompir ali sendviče.

13:00 do 14:00 Čas za tišino. To je čas katerega nikoli ne spreminjamo. V naši veliki družini potrebujemo čas da se oddvojimo drug od drugega. Gremo narazen – da ne bi prišli narazen! Dojenčki in malčki počivajo, kot lahko tudi starejši (kot jaz!) Lahko berejo knjige, toda nikomur pod nobenim pogojem ni dovoljeno biti z drugim. Ločene sobe! To traja vedno eno uro – ali, dokler se mami ne zbudi.

14:00 Zabava zlaganja perila. Otrokom berem naglas, medtem ko vsi zlagajo perilo v svoje dodeljene košare.

15:00 Prosti čas.

17:00 Čas za večerjo – potem pospravljanje, prosti čas, poprijeti pred časom za

posteljo in branje z očetom.

20:00 Čas za spanje.

Na pohodu je zeleno

Strmim skozi okno svojega majhnega doma, s priokusom debel Tennesseeja. Je sredina poletja in okoli mene je vse zeleno.

„Katero barvo ima Bog najrajši?“ me je nekega dne vprašala moja petletnica. V odgovor ji nisem mogla ponuditi verza iz Svetega pisma, temveč sem odgovorila: „Ne vem za Njegovo najbolj priljubljeno, toda prepričana sem da je zelena med tistimi katere ima najraje.“

„Poglej naokoli Chalice,“ sem nadaljevala medtem ko je z očmi na široko preiskovala panoramo ki nas obkroža. Bog je uporabil VELIKO zeleno barvico na večini Njegovih naravnih stvaritev (razen če nisi kit ali ne živiš v puščavi.) Ti veš kako imaš rada svojo roza barvico in skoraj vse pobarvaš z njo, vključno z lasmi in očmi vsakogar na tvojih slikah? Dobro, Bog ima resnično rad njegovo zeleno barvico.“

To je moja priljubljena barva in mojim malčkom je postala najljubša. Na našem domu žvečimo zelenjavo, pijemo zelenjavne sokove, srebamo zelenjavo in žvižgamo zelenjavo. Če pričnemo z zelenim je odlično. Če ne, potem v moji praktični kuhinji ne traja dolgo dokler ni zeleno. Kateri odtenek si želite? Citronsko zeleno, gozdno zeleno, vojaško zeleno ali močvirsko zeleno? Imenujte jo, mi jo bomo naredili.

Slogan v mojem domu je „ZELENA JE TAKO ZELO V REDU.“ Ko otroci pojedo karkoli zelenega, mi morajo pokazati svoje mišice. Ponosno trenirajo njihove zelene brke, zategujejo svoje mišice dokler jim ne izstopijo vene na njihovih vratovih in s poklicnim zaupanjem razkazujejo svoje triglave (triceps) in dvoglave mišice (biceps). Oh da, ne smem pozabiti na zvočne efekte: „rrrrr, gggrrr,...“

Pojedla sem tako veliko zelenjave da sem v eni od svojih nosečnosti mislila da bom rodila zelenega dojenčka! Ko je otroška glavica pokukala ven se je dvignil zbor veselja tistih ob moji postelji: „Serene, on ni zelen!“

„Počakajte!“ Slišim vas klicati. „Vem kam ta članek vodi. Skušali me boste prepričati da pojem več od teh stvari ki me pripravljajo k davljenju!

Tako je. Bom.

In vi odgovorite „Toda sovražim zelenjavo. Nikoli je nisem mogla jesti in moji otroci so podedovali moje izbirčne gene.“ Žalostna stvar glede teh posebnih genov je da so to zgolj navada kot modre kavbojke. Verjetno boste peli bluz ko bo vaše življenje napredovalo od manjših do večjih prehranskih težav.

Čemu ne bi poskusili na paru „zelenih kavbojk?“ One vas zagotovo pripravijo da naredite majhen ples in prevrnete kozolec ali dva. Imeli boste tako veliko energije da ne boste vedeli kaj početi z njo! Zelene kavbojke pravzaprav delujejo v manjših

odmerkih. One so resnično docela neverjetne. Nataknete si jih in one zrastejo do vaše popolne od Boga dane velikosti. Ne vsebujejo praznih želatinastih kalorij in oblikujejo vaš stas. Ne šalim se ko uporabljam izraz „kavbojke geni (op. prev.: jeans/gens - besedna igra)“. Znanstveniki so dokazali da lahko dobesedno zaustavite genetiko in omrtvite dedne bolezni na njihovih poteh, s tem da ojačate in pomladite vaše telo. Slab vpis genov lahko prepišete z obnavljanjem svojega telesa na celični ravni. Ali veste da vsakih sedem let celotno telo samo sebe popolnoma obnovi – vsako celico!

Zeleno barvilo ki zeleno naredi zeleno je znano pod imenom klorofil. To je edina molekula ki se v lepotičenju razlikuje od človeške krvi. Kadar se zelena hrana jemlje v zeleni obliki (močno premešana ali spremenjena v sok), ali še celo bolje, zmešana s sokom mladega kokosovega oreha (najbolj sterilna voda kar jo je najti v naravi in najbogatejša oblika elektrolitov, obogatenih z minerali in na zunaj podobna človeški plazmi), je to kot bi prejeli krvno transfuzijo.

Klorofil se bojuje z rastjo tumorja; deluje na nadledvične žleze, čisti limfne vozle, osvobaja arterije in oplemeniti kri. Pomaga proti radiaciji. Klorofil je ena od mnogih koristi zelenjave. Prav tako zagotavlja velik obseg vitaminov in mineralov, fitonutrientov in celuloze katera čisti debelo črevo.

Znanstveniki so poskušali, toda niso mogli reproducirati klorofila. Ne morete ga kupiti po pretirani ceni iz visoko razvitih laboratorijev v Švici. *Lahko* ga brezplačno najdete v užitnem divjem plevelu na zadnji strani vašega dvorišča ali za cente iz posejanega semena v vašem doma rastočem vrtu. Če že morate, ga lahko za primerno ceno kupite v vaši bližnji trgovini, toda zapomnite si da vašo zelenjavo kupite ekološko pridelano. Zakaj? Ker je to vaša super hrana – snov ki polni vaš rezervoar in poganja vaš stroj. Prepričana sem da v vaše vozilo, za katerega želite da ostane v dobrem stanju ne bi vlili slabega goriva.

Žalostno dejstvo je da trgovska proizvodnja zraste v izčrpani zemlji. Zato, poleg dejstva da je škropljena s strupi, ima le majhno prehransko vrednost v primerjavi z njihovimi naravnimi brati. Naravna proizvodnja kmetuje z metodami ki obogatijo zemljo in so prehransko močne hiše. Če morate kupovati trgovinsko zaradi vaših drugih špecerij, potem zmolite molitev in naredite kar morate, toda vaša zelenjava naj bo naravna.

Zelenjava je vaše zdravilo. Ko jo boste boste gledali na ta način, postane umazano cenena.

Ko že govorim o umazaniji, tudi če imate čisto majhen košček zemljišča na svojem dvorišču ali ozek trak v prehodu pred vašo hišo, pričnite vrtnariti. Brazdali boste do „zdravilne pese.“

Vrtnarjenje, celo v lončkih na okenskih policah šiva luknje v vašem žepu ali denarnici.

Vrtnarjenje je odličen domači projekt za šolanje na domu. Mogoče si boste mislili da je vaš urnik za to leto poln in se ne morete srečati z nobeno drugo stvarjo. Verjamem da je to projekt za katerega naj bi pripravili prostor, četudi bomo morali

odstraniti druge tako-imenovane „pomembne“ poučevalne cilje. Mi lahko vzgojimo bistre otroke, ki bodo živeli neučinkovita življenja zaradi fizičnih težav.

Če se vaši otroci odlikujejo v možganskih zadevah, toda ne vedo nič o praktičnih stvareh kot je pridobivanje hrane iz zemlje in ne čutijo izpolnjenosti z delom za obilno žetev vštric z Bogom, smo izven ravnovesja. Skrb za vrt je bila prva naloga ki je bila dano človeštvu in priložnosti za duhovne lekcije in razprave so bile številne. V Pregovorih 24,27 govori o tem da vaš vrt spravite v cvetoči red preden delate na vašem domu. Hrana ni bila nikoli mišljena da se kupuje samo v trgovinah in to v plastičnih vrečkah.

Otroci morajo svoje roke dati v umazanijo in jih vložiti v dobro delo tega dne, postati močnejši, da jih poljublja sonce in se naučiti od kje prihaja resnična hrana. Ko se usedejo za jedilno mizo, se lahko ob dovršitvi počutijo ponosne in bodo rajši jedli svojo zelenjavo brez sitnarjenja – konec koncev so paradižniki Johnova nagrada.

Mogoče se boste spraševali kje lahko dobite čas za vrtnarjenje z velikim krdelom otrok. Razburljivo dejstvo je da vam bo s tako veliko rokami, ki pomagajo, komaj potrebno dvigniti motiko. Na vrtu se lahko usedete na vrtni stol in dojite dojenčka ter dajete navodila vašemu krdelu. To je popolno družinsko veselje. Pravzaprav bi želela da je vsak od najinih otrok zadolžen za svojo gredico.

Mogoče boste v času svojega življenja, ko ne bo na voljo niti en otrok starejši od petih let in bo vaš vrt kot goščava plevela. Tudi sama sem bila v tem obdobju, toda še vedno sem dobila obilno nagrado rdečih paradižnikov. Moji malčki morajo kopati ob robu vrta (rob med drevesi in vrtom, kjer plevel zraste v drevesa) samo da dosežem njihovo nagrado.

In vi nadaljujete: „Še vedno sovražim zelenjavo in svojemu nosu bom morala povedati da se umiri.“ Dobro, tukaj sem da vam povem veselo novico da so končani vaši izsiljeni zeleni dnevi, za vas, za vašega moža in otroke.

Moji prijatelji zelenjave in jaz smo se spomnili „prijetne zelene“ ideje. Je slastna in odlična. Tako zelo je premešana, da dojenčki ki pričenjajo s trdo hrano in malčki ki ne morejo gristi zelenjave lahko požirajo to močno hrano in jim ne maši ust. Nič več ni skrbi kako pripraviti otroke da jedo solato. Celuloza je zmleta in zelenjava je tako lažje prebavljiva da se prične presnavljati medtem ko je še v ustih.

Moj mož in otroci, pravzaprav kdorkoli živi na „zemlji“ ker prebiva moja rodbina, imajo vsak dan zeleno tekočino. Je hitro, preprosto in nobenega sitnarjenja. Prav tako prihrani precej časa v primerjavi z rezanjem velike solate.

Še vedno se veselim slastne solate, toda prav tako kadar imam svojo tekočo podvojim zeleno porcijo. Če tekom dne jem hrano iz kateregakoli drugega surovega zelenega recepta, moj „zeleni meter“ nadaljuje z rastjo.

Preizkusite recepte.

SERENE ALLISON, Primm Springs, Tennessee, ZDA
Sam in Serene imata trenutno štiri otroke: Arden (7), Chalice (5), Cedar (2½),

Vision (4 mesece) in so v postopku posvojitve bratov in sester iz Liberije – 6 let, 10 let in 14 let.

Zeleno na pohodu – za družino

Sledi temeljni recept. Prilagodite ga lahko potrebam vaše družine. Uporabite lahko več sadja kot zelenjave in počasi, ko se navadite, dodate več zelenjave. To vam bo dalo energije da boste „šli in šli“ cel dan. Lahko ga boste spili „ob odhodu“ in zagotovo vas bo naredil da boste „šli“!

1 zrela banana
2 šalčki prečiščene vode (nikoli vode iz vodovoda)
1 žlička svežega neogretega medu (poglejte pri bližnjem čebelarju) ali ga nadomestite z nekaj datelji, suhimi figami ali karkoli sladkega naravnega in polnega mineralov
2 žlički lanenega ali deviškega kokosovega olja (če teh sestavin nimate jih lahko izpustite)
Polna pest ledu

Mikser poln zelenjave (okoli pet polnih pesti – ko so zmleti, se stisnejo!) Uporabite lahko katerokoli zelenjavo – zeleno solato, špinačo, artičoko, zeleni ohrovt, listni ohrovt, regrat, peteršilj ali katerokoli zelenjavo ki raste v vašem vrtu ali se nahaja v vašem hladilniku. Zmešajte jo v Vita-Mix mešalniku na srednji hitrosti za 30 sekund in potem na največji hitrosti za 30 sekund in potem ponovno na srednji hitrosti še za nekaj sekund. Če nimate tega čudovitega mešalnika, ne zavrzite ideje, mešajte malce dlje! Uživajte v veliki solati v lončku.

Moje osebno zemeljsko mleko

1 zrela naravna hruška (katerokoli zrelo sadje bo v redu)
2 šalčki vode
2 žlički lanenega olja
1 majhna pest lanenih semen (po izbiri, toda to ne doda samo sestavin ki se bojujejo proti raku, temveč doda tudi bolj mazave značilnosti napitku)
2-4 naravno osušene fige
Polna pest ledu
Mikser poln zelenjave (prav tako v sezoni poberem tudi divji trpotec ali plevel in ga vržem v zmes).
Sledi zgornjim navodilom.

Zelena transfuzija

1 zvrhana žlička alg *Spirulina*
1 kozarec ledene vode kokosovega oreha
Zmešajte in počutite se prenovljeni in osveženi.

Zeleni zob Halvah

V vašem mlinčku za kavo zmeljite neko količino zelenega neoluščenega sezama katerega nameravate uporabiti. Položite ga v posodo za mešanje. Dodajte 2 zvrhani čajni žlički (ali celo več) alge *Spirulina* za dobro mero (3-4 kavne mlinčke semen). Alge *Spirulina* kupite v velikem paketu od vaše prehrambene zadruge, ne v majhnih predpripravljenih škatlicah ki so predrage. Spirulina je resnična superhrana s 70% napadalnih proteinov. Vsebuje vse potrebne aminokisline v njihovih pravih vsebnostih. Lahko zamenjate tudi z *Perfect Food* ali *Barley Green*.

Dodajte nekaj zamaškov čistega (brez alkohola) izvlečka iz poprove mete.

Dodajte dovolj kokosovega olja in svežega medu da poveže sezamova semena. Če nimate kokosovega olja, lahko uporabite deviško olivno olje.

Poskusite in po potrebi dodajte še malo olja in medu.

Zvijte v kroglice in hranite v zamrzovalniku.

Jejte ko se strdi, če je ne boste že med mešanjem vso pojedli.

Sprijeta omaka

Položite sveža jabolka v Vita-Mix ali mešalnik. Olupite jih, če so iz trgovine, če so naravna so lahko neolupljena. Dodajte zelenjave kolikor si jo srce poželi – na začetku malo in potem več ko se navadite okusa. Okus ima podoben jabolčnemu soku, toda ima prednost zelenega klorofila. Ta sok je odličen za pomladitev. (za recept glej knjigo Pomladite svoje življenje – recepti za energijo)

Spoznajte družino Arndt

Slika: Otroci Arndtove družine so: Paul (24), John (23), Mark (22), Luke (20), Jude (18), James (16), Philip (15), Seth (13), Jacob (11), Nathan (10), Mary-Elizabeth (8), Caleb (6), Peter (4) in David (2).

Pokazali so mi čudovito sliko Arndtove družine. Kakšna radost je videti vse te postavne mlade fante vse hodeč po Gospodovih poteh. Poklicala sem jih in jih prosila ali bi napisali članek za *Above Rubies*. Ne samo da ga je napisala Cathy, temveč tudi njen mož Rick in njun tretji najstarejši sin Mark. Vsak od njih je napisal čudovito pričevanje in težko se je bilo odločiti katerega izbrati. Odločila sem se da natisnem odlomke iz vsakega od njih. Urednica.

Hočem ženo kot je ona

„Ena, dva, tri, štiri, pet, šest.“ Sprva je bil ženski glas komaj šepetajoč, toda medtem ko je štela, je postal glasnejši in bolj navdušen. Njeni prsti so delali po zraku nevidne krivulje. „Sedem, osem, devet, deset.“ Njen glas je postal znaten in pričela je šteti z večjim poudarkom. „Enajst, dvanajst, trinajst, štirinajst!“

Ustavila se je, usta so se ji povesila za slab centimeter in še enkrat je pogledala na našo družinsko fotografijo. „Štirinajst?“ je izustila.

„Da. To je pričetek,“ sem se namuznil. Rad povem ta stavek.

Da je pritegnila pozornost njenih sodelavk, je pomahala s prosto roko. V trenutku sta še dve dami šteli, zajemali dih in svoje roke tresli v osuplosti.

Stal sem tam in žarel. Uporabim izgovor da razkažem sliko svoje družine. Ko je gospa pri blagajni vprašala čemu na svetu sem kupil trideset škatel žitaric, se nisem mogel upreti priložnosti. Vrsta za menoj je naraščala, toda tri gospe tega niso opazile.

„Tvoja mami!“ je vzkliknila. „Videti je tako mlada! Videti je kot da je obdržala zdravo pamet!“

„Veš kaj ti povem, vzgojila sem enega dvoletnika in to mi je naredil,“ je dodala druga. „Gotovo je svetnica!“

„Ne vem kako ji uspe!“ se je hihitala druga in dvigovala roke v zrak.

Končno je zaračunala mojo špecerijo in mi pokazala veliko skupno vsoto. Z brezizraznim obrazom sem segel v svoj žep in rekel: „V redu, rad bi plačal v centih, če vam je prav.“

Rad živim v veliki družini. Rad imam svojo mami in rad vidim ko so ljudje osupli nad njo. Ko ljudje slišijo o naši družini – to je potem ko zopet pridobijo zavest – želijo vedeti eno stvar: v čem je mamina skrivnost? Mislil sem da je bila moja mama kot večina drugih ljudi že rojena vesela. Konec koncev, nikoli se ne pritožuje, nikoli se ne smili sama sebi, in ne glede kako težka je situacija, je vedno nasmejana. Mogoče je bila ona ena izmed teh redkih posameznic ki uživajo ob menjavi plenic in izgubljenem spancu med nočnim dojenjem malčkov.

Nekega dne, ko sem se prestrašen soočil z menjavo plenice, se mi je nekaj zgodilo.

„Ne želim delati tega.“ Mrko sem gledal opravilo pred seboj. „Mogoče bo mami to naredila. To delo je bolj njeno področje.“ Nenadoma me je zadelo: „Mogoče tudi ona ne mara menjati plenic.“

„Nemogoče,“ sem ostro odvrnil. „Zakaj bi se potem ves čas smehljala? In čemu se ne pritožuje? Lahko stavite, da če jaz česa ne maram, bi se prav gotovo pritoževal – kot sem se nameraval sedaj.“

Tega dne sem spoznal da mamina nenehna radost, zahvaljevanje in hvaležnost niso nekaj s čemer se je ona rodila. To je bila prej odločitev in občasno zelo težka,

boleča, pogumna odločitev. Ker se je odločila da bo svoje misli osredotočila na Boga in druge in ne nase, je bila zmožna ostati nad vsako situacijo ki se ji je znašla na poti. Ne glede kako visoki življenjski valovi so, njeno vedenje vedno povzroča da splava na vrh. S tem ko je izbrala biti radostna ko bi se lahko pritoževala in hvaležna kadar bi se lahko počutila samopomilujočo, je svoje srce spremenila v vodnjak mladosti, ljubezni in življenja. Ne samo da jo je to naredilo srečnejšo, temveč je družino to naredilo srečnejšo.

Med odraščanjem sem vedel eno stvar. Od ničesar nisem mogel pobegniti. Če sem naredil nekaj narobe, sem bil kaznovan in to je bilo to. Ta doslednost z disciplino je meni in mojim bratom ter sestram zagotovila zelo potrebno varnost. Mama je bila nezmotljivo nežna in ljubeča, celo kadar nas je grajala, toda nezmotljivo trdo. Resnica je stala kot opečnat zid okoli mene. Prizadet bi bil samo če bi treščil vanj, toda dokler sem ostal znotraj meje sem bil popolnoma svoboden, siguren in varen.

To sem tako občudoval na mami. Bila je tako močna kot njene besede. Ko je bila jezna ni nikoli prekomerno kaznovala. Ko je bila izčrpana ni nikoli premalo kaznovala. Ni mi dovolila da svoj obraz skrijem pred drugimi. Kadar me je imela na samem ni postopala bolj rezko. Bila je samo nepopustljiva, toda vedno ljubeča.

Svoje mame ne vidim več kot tako super žensko ki neutrudljivo počne karkoli. Namesto tega, vidim neverjetno ljubečo, nesebično osebo ki je izbrala in na prvo mesto postavila mene ter moje brate in sestre. Dovolj je bistra, pametna in dovolj trdo dela da bi lahko bila karkoli bi želela biti in bi bila v tem odlična. Namesto tega je izbrala da bo mama – moja mama. Lahko samo molim, da bom nekega dne našel ženo kot je ona.

MARK ARNDT
mark@arndt.com

„Če mama ni vesela, nihče ni vesel!“

Najina edina majhna hčerka se ni prikazala vse dokler nisva imela 10 velikih bratov da jo zaščitijo in sedaj ima še tri brate da jo občudujejo. Spominjam se kako sva se mnogim najinim prijateljem smilila ker imava fanta za fantom, vedno domnevajoč da sva razočarana. Težko jih je bilo prepričati da z velikim veseljem sprejmemo karkoli se je Bog odločil da nam da.

Sedaj ko so fantje odrasli, se nikomur več ne smilimo. Opazovali so te fante kako so Ricku na koruznem polju pomagali graditi dom za nas in se tako učili vsakršnih gradbeniških spretnosti ki so jih potrebovali. Sedaj, s temi na novo-najdenimi spretnostmi, so pripravljeni skrbeti za svoje lastne domove v prihodnosti. Bog je našo potrebo za večjim domom postavil na zelo omejen proračun in nas naučil kako delati težje kot smo delali

kadarkoli prej. Počutim se tako ponosno na to kar smo dokončali kot družina. Če bi imeli obilo denarja, verjetno ne bi prosila fantov da so tako trdo delali, toda sedaj lahko vidim da je bilo to tako dobro zaradi njihovega samospoštovanja. Ozrejo se lahko nazaj na vsako steno in vedo kaj je bilo potrebno narediti da sedaj stoji tam.

Ko je bil najin najstarejši, Paul, star šest let sva čutila da naju Bog kliče k šolanju na domu. Sedaj je star štiriindvajset let in se uči za svoje državne teste iz pravniškega izpita, skupaj z najinim drugim najstarejšim, Johnom, ki je star triindvajset let. Oba sledita stopinjam svojega očeta. Naslednja dva fanta, Mark, enaindvajset let in Luka, dvajset let, študirata isti poklic z nama na domu. Jude, James in Philip svoje srednješolske ure študirata v našem domu, in Seth, Jacob, Nathan, Mary-Elizabeth in Caleb so z nami v osnovni šoli. Peter prične jeseni s predšolskim izobraževanjem.

Prišla sem do tega da bolj kot kdajkoli resnično uživam s šolanjem otrok na domu. Lahko vidim zmožnost mladih mož v kar so se starejši fantje razvili. Spraševala sem se ali sva najine otroke prikrajšala, toda sedaj sem v sebi gotova da počneva to kar je zanje resnično najboljše. Kadar imajo na primer na izpitu težave, gremo nazaj čez težavo in delamo z njimi dokler niso sposobni testa narediti z odliko. Učiteljica v šoli si preprosto ne more vzeti tako veliko časa za enega študenta, brez da bi zapostavila druge študente. Mati si vedno lahko najde čas da pomaga svojim najmlajšim. Rada jih opazujem kako se učijo!

Mislim da je za starše zelo pomembno da spodbujajo odgovornost in posebno pravico discipliniranja svojih otrok. To je ena od najbolj ljubečih stvari katere bomo zanje kadarkoli naredili. Nihče drug na svetu nima pravice disciplinirati vaše otroke podobno kot vi. Vi jih morate disciplinirati še tisto minuto ko imajo slabo vedenje. Verjamem da jih naredi vesele in zadovoljne vedoč da jih bosta mama in oče disciplinirala kadarkoli bodo naredili nekaj narobe. Vi jih pripravljate za kasnejše resnično življenje ko jih bodo grdo vedenje in slabe navade lahko spravile v veliko težav. Spoznala sem, da po tem ko sem enega od otrok disciplinirala, smo končali bližje drug drugemu kot pred pripetljajem!

Radostno, z upanjem napolnjeno vedenje je dar
katerega mati dolguje družini.

Mi moramo tudi verjeti v najboljše v naših otrocih in jim pomagati da bodo verjeli sami vase. Ko sem odraščala, se spominjam ko me je moja mama v naši kuhinji precej močno disciplinirala, samo minuto preden je prejela telefonski klic ene od njenih prijateljic. Ko sem prisluškovala njunemu pogovoru in slišala omenjeno svoje ime sem se prihulila. Pričakovala sem da bom svojo mamo slišala kako omenja nespodobno stvar katero sem pravkar naredila. Namesto tega je njeni prijateljici povedala o nečem drugem kar sem ta dan dobro opravila. Hvalila me je! Komaj sem verjela. Ona je verjela vame celo ko sem pravkar nekaj narobe naredila. Počutila sem se tako hvaležno, ker je tako visoko mislila o meni, in bolj kot kdajkoli sem hotela to živeti. Več je naredila s tem ko je verjela vame, kot bi lahko naredila s tem da bi vpila name.

Prav tako sem se naučila kako pomembno je moliti k Bogu da Bog tudi nas starše disciplinira. Kot mlada mati se spominjam, da sem bila malce prezaposlena s tremi fanti v plenicah in skušala poskrbeti za vse njihove potrebe medtem ko sem bila noseča s četrtim otrokom. Tisti teden, ko sem se počutila še posebej utrujeno, sem slišala o dojenčku, ki je bil rojen s tako neurejenimi notranjimi organi da ni mogel v svoje plenice niti prdniti. Potreboval je obsežno operacijo. Spominjam se da sem razmišljala kako hvaležna bo ta mati ko bo njen otrok končno lahko napolnil svojo plenico. Spoznala sem da se lahko vsakokrat zahvaljujem Bogu, kadar otrok potrebuje menjavo plenice, ker vsak črevesni dogodek daje jasen dokaz da njegovi organi dobro delujejo!

Verjamem da Bog želi da omehčamo svoja srca za naše može in otroke ter dopustimo da se Njegova ljubezen vsak dan pokaže skozi naša dejanja. Me ne vemo ali bo današnji dan zadnji dan ko bomo lahko svojo ljubezen pokazale naši družini. Če imamo težko depresivno obnašanje, bo to okužilo ozračje z žalostjo. Kot pravi stari pregovor: „Če mama ni vesela, nihče ni vesel!“ Radostno, z upanjem napolnjeno vedenje je dar katerega matere dolgujejo članom njene družine.

Preprosto je postati preplavljen z vsemi odgovornostmi v skrbi za družino, toda me moramo gledati na Božjo modrost. Spominjam se težav katere sem imela kot nevesta v najinem majhnem apartmaju z dvema spalnicama samo s tem da sem kuhala in skrbela za umazano perilo za naju z Rickom. Če bi takrat premišljevala o tem kako bom v prihodnosti upravljala veliko večje gospodinjstvo, bi me mogoče zagrabila panika. Toda tekom let me je Bog naučil boljših poti upravljanja hiše in zadovoljiti potrebe vseh. Vsakokrat ko je bila potreba, je On imel odgovor in vedno bo imel odgovor.

CATHY ARNDT
mom@famteam.com

Njen mož jo hvali

Pred tremi minutami sem prejel od svoje žene Cathy, ki je odšla ven na nakupovanje, telefonski klic.

„Ali uganeš?“ je vzkliknila z glasom tresočim se od veselja: „Jaz sem bljuvala!“

Sijajno, sem si mislil, to je izvrstna Cathy! Med nakupovanjem ji je bilo slabo in veseli se ker je zaradi slabosti to znak da se njena dvajseta nosečnost mogoče izteče v njeno petnajsto dopolnjeno nosečnost in ne njen šesti spontani splav!

Pravkar sva praznovala šestindvajseto obletnico poroke in se pred mnogimi dnevi naučila, da nosi na novo spočetega otroka. Stara je petinštirideset let, jaz pa devetinštirideset let. Ta nosečnost ki prihaja v jeseni njenega biološkega koledarja je Cathy napolnila z žarom upanja. Z navdušenjem praznuje neudobje nosečnosti, slabosti in vrtoglavice. Nihče od naju ne ve kakšen bo končni rezultat te

nosečnosti, toda midva čakava v pričakovanju.

Ko je bila Cathy še zelo mlada, je molila za modrost. Lahko pričujem da je bila ta prošnja obilno uslišana. Videl sem jo kako se bori ko so otroci drug za drugim prihajali na svet in uspeva v raztegovanju skromnega prihodka. Že štiriindvajset let opazujem njeno delo olepšanja stare hiše, pomivanja tal, barvanja lesenih delov in stanja na vrhu majave stare lestve da nalepi tapeto ki jo je našla na razprodaji. Pred dvema letoma, ko je te iste veščine uporabila in se pridružila meni in starejšim fantom v gradnji družinske kmetije na kmečkem polju, sem jo opazoval pri barvanju prečk v preddverju, fugiranju kopalniških ploščic in opremljanju kopalnice s policami.

Cathy je drobna oseba, toda zmožna je delati obroče okoli vsakogar. Izogiba se samo pomilovanju in zatopljenosti samo vase in sebe daje v življenja teh okoli nje. Kmalu na začetku najinega zakona sva sprejela odločitev, da omogočiva dojenčkom da se dojijo pri njej, ter da ostanejo v družinski postelji tako dolgo kolikor je to potrebno. Ko je Cathy, kot pravkar poročena nevesta prvič te misli delila z žensko ki je že imela otroke, so ji pogosto rekli: „Poglej draga, to se sliši dobro, toda počakaj dokler ti majhni navihani dojenčki ne pričnejo dobivati zob! Dojenje ti takrat ne bo videti več tako očarljivo!“ Vendarle, navzlic resničnosti dojenja mnogih doječih Arndtovih dojenčkov, je Cathy zmogla „teči tekmo“ in ostati v smeri njenih prvotnih obljub.

Pogosto je tekom let, ko se je z novorojenčkom odpravila na nakupovanje in je medtem ko je bilo njenih deset, enajst, dvanajst otrok doma, prejela dobro misleče lekcije od utrujenih mamic z razigranim malčkom okoli nje: „Mogoče se sedaj smehljaš, draga, toda samo počakaj dokler ne boš skušala vzgojiti svojega dvoletnika!“ Cathy se je smehljala in ni nič povedala o „skupini“ katero je pustila doma!

Ena od Cathyjinih skrivnosti je da dovoli smehu da prežene možne preplavljajoče situacije. Njen smeh in nasmejan obraz dviguje duha družinskih članov in prijateljev, njeno telo navdihuje z vitalnostjo in življenjem ter celo mehča srca upnikom. Ob brezštevilnih situacijah, ko so moja ramena pričela popuščati pod težo dnevnih odgovornosti, je preprost dotik, beseda njene molitve spremenila moj dan.

Ko sem pogosto opazoval kako se Cathy sooča z neusmiljenimi valovi popadkov ki prihajajo med težavnim porodom, sem razvil opis ki opisuje metodo s katero zmore obstati nad njimi - „pod-reagiranje.“ Videl sem Cathy postati tiho, skoraj ravnodušno, izbrala si je da bo popadke obravnavala samo kot začasne obiskovalce, kot če bi se na kratko ustavili in bodo kmalu zopet na svoji živahni poti. Med popadki je pogosto postala tako sproščena in malomarna (celo kadar jo je znotraj mikalo da bi paničarila) da zdravniške sestre ne bi vedele da so na poti težki popadki. Svetlega srca, voljnega obnašanja kot je njeno, uvaja občutek miru in lagodnosti v naš vsakdan in ga varuje pred napetostjo in težo. Tekom let sva se borila s plačilom naših izdatkov in s tem omogočila materi da je ostala doma. Kot mnogo družin smo se morali navaditi na rabljeno pohištvo, rabljena kolesa, pičlosti

v kopalnici in podobno. Navzlic temu je Cathy doma vedno uspela ustvariti veselo vzdušje. Ceni preprosto, odkrito zunanjost tem ki so pretirano neurejeni in verjame da občutek reda naravno vodi v občutek miru.

Že skoraj dve desetletji otroke poučuje na domu, načeluje nad velikimi nakupovalnimi odpravami špecerije, ukvarja se s tridesetimi do štiridesetimi stroji umazanega perila tedensko, služi kot domača knjigovodkinja za družinske posle, vodi striženje las in najde čas za obisk osamljenih, bolnih in prizadetih.

RICK ARNDT, Millstadt, Illinois, ZDA
dad@famteam.com

STOP PRESS:

Pravkar sva spoznala da se je najina zadnja nosečnost končala s spontanim splavom. Našega malega sva izročila v roke Jezusu in prosiva za Njegovo ozdravljajočo tolažbo med obdobjem žalovanja. Najina srca so se zlomila ob izgubi najinega malega. Ponovno sem imel privilegij biti priča temu kako je Cathy, četudi je doživela uničujočo bolečino splava, našla pot da se izogne običajni pasti grenkobe in samo pomilovanja in tem okoli nje žari Jezusov značaj.

Samo včeraj dopoldan sem moral svojo običajno pogumno ženo, uničeno zaradi alarmantnih neprizanesljivih krčev povezanih s spontanim splavom, s še dvema njenima sinovoma prenesti iz avtomobila v zgornjo posteljo. Ta večer, ko to pišem, ona v tej isti spalnici zlaga perilo, se smeje in poje z mlajšimi otroci in se pripravlja da bo naslednji teden, četrtega julija, gostila veliko zabavo.

Rick Arndt

Arndtovo družino lahko obiščete na naslovu www.famteam.com Več o Cathy lahko preberete v njenem Kotičku za materinska vprašanja. Prav tako lahko najdete Očetov dnevnik, Posnetek dneva in FamTeam danes!

Kot dodatek, Arndtovi konec tedna gostijo zbiranja na njihovi družinski zemlji kjer se ljudje lahko zberejo za zabavo, molitev in medsebojno pomoč.

Ste pripravljeni na avanturo?

Ali ste vedeli da je vsakomur od nas v našem življenju Bog dal „usodo.“ To sem nedavno spoznala v Svetem pismu ki ga vsi tako dobro poznamo: „Vrzi na Gospoda breme svoje, in On te bo podpiral“ (Psalm 55,22 CHR) Beseda 'breme' v tem verzu ni točno to kar sem mislila da je – skrbi, zaskrbljenosti in srčne težave. To je hebrejska beseda *yhab* kar pomeni, 'dar, ki je dan po Božji Previdnosti, ki je bil določen za vas, vaša življenjska usoda'.

Vaša življenjska usoda – vaše okoliščine, vaš zakon, vaša usoda v vašem domu, in celo vaše nadloge – mogoče niso to kar ste vi planirali! Temveč je to usoda, ki vam je bila dana. Namesto da se vaši življenjski usodi upirate - čemu je ne pošljete nazaj k Gospodu in zaupate Njemu da bo On opravil Svoje delo v vas?

Postavil vas je v vaše okoliščine, da vas prečisti kot zlato, da vas spremeni v podobo Njegovega dragega Sina, da iz vas naredi čudovito osebo katero je On načrtoval da postanete in da vas pripravi za Njegovo večno kraljestvo.

Če ste na tem da si izberete svojo lastno pot, vem da bi izbrali lažjo pot. Vsi smo nagnjeni k temu, kajne? Toda lažja pot vas nikoli ne bo vodila bližje h Gospodu, nikoli ne bo poglobila razumevanja Gospodovih poti, in nikoli ne bo dovolila da se spremenite v Kristusovo podobo. Vedno sem bila blagoslovljena z naslednjimi vrsticami...

Daleč najbolje je izbiro prepustiti Njemu
pot katero naj bi izbrali;
če bi mi le prepustili svoja življenja z Njim,
bi nas On vodil brez napak.

Mi, v naši slepoti, ne bi nikoli
izbrali temne ali neprijetne poti,
in tako mi nikoli ne najdemo v Njem
BOGA KI JE ZADOSTEN!

V razočaranju, težavi ali bolečini,
se mi obrnemo k Edinemu Nespremenljivemu,
in dokazujemo kako zvest, ljubeč in resničen
je Božji ljubljeni Sin.

Psalm 55,22 nam ne pravi naj se valjajmo v naši nesrečni usodi. Ne govori vam da svoje dneve pokvarite s samo-pomilovanjem. Ne. Govorim vam da svoje breme vržete na Gospoda. Ko to storite, On ne bo samo nesel namesto vas, temveč bo On tudi vas nesel. On je obljubil da vas bo oskrboval v usodi, ki vam jo je On dal. Neki pisatelj pravi: „Kar Bog položi na vas, to položi na Gospoda.“

Beseda 'vreči' (ang: cast) v hebrejščini pomeni 'vržti proč, met, dogodivščina.' Sijajno! Všeč mi je pridih koščka 'dogodivščine,' vam ne? To je ista beseda, ki je uporabljena v Sodnikih 9,17 (KJV) „Moj oče (Gideon) se je bojeval za vas in znatno tvegal svoje življenje in vas je rešil iz roke Midiancev.“ Slovarski pomen besede 'dogodivščina' je 'tvegana ali razburljiva izkušnja, drzen in težak podvig, borbeno tveganje, nekoliko nevarno.' To postaja razburljivo, kajne? Si želiš postati pustolovec živeč na robu? Celo pripravljen za nekakšno nevarno življenje?

Ko si želite urediti svoje lastno življenje in ga narediti da bo šlo po poti katero vi hočete, zgrešite vse to kar je Bog načrtoval za vas. Najbolj verjetno boste imeli zelo nezanimivo življenje brez dogodkov. Pozabite dolgočasno življenje. Ko svojo usodo vržeš na Boga, življenje postane pustolovščina! Soočali se boste z izzivi. Morati boste premagati mnogo ovir. Soočili se boste s stisko in trpljenjem. Toda to je pustolovščina življenja. Pripravlja vas na večno življenje. Drugo pismo Korinčanom 4,17-18 pravi: „Naša trenutna lahka stiska nam namreč pripravlja čez vso mero težko, večno bogastvo slave, ker se ne oziramo na to, kar se vidi, ampak na to, kar se ne vidi. Kar se namreč vidi, je začasno, kar pa se ne vidi, je večno.“

Čemu ne bi odvrgli, vaše 'toda' in 'ubogi jaz' ter ostala nikalna vedenja? Namesto tega odvrzite svoje življenje na Gospoda. Četudi se mogoče soočite s težavami, je potrebna vsa moč iz življenja ko svoje življenje odvržete na Gospoda. Veste da karkoli se zgodi, dobro ali slabo, ste ve v popolni Gospodovi volji. Kadar svojo plodnost predate Gospodu, ste lahko vesele vedoč da imate otroke katere je Bog načrtoval da jih imate, bodisi dva ali deset.

Mnoge skušajo zbežati pred svojimi okoliščinami, pred odgovornostmi njihovega doma ali celo njihovega zakona. Predstavljajte si da stojite pred sodnim stolom Kristusa in Bog vam pravi: „Zakaj si zapustila svojega moža?“

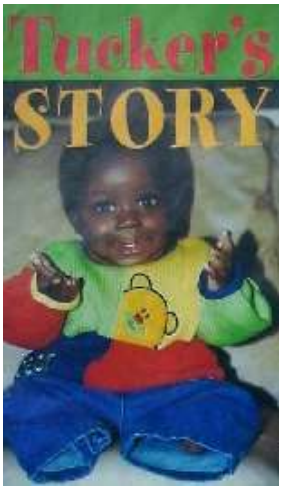
„Oh, Bog,“ se vi zagovarjate. „Z njim ne bi mogla živeti niti enega dneva več. Ti veš da je bilo težko živeti z njim. Bil je vedno jezen in razdražljiv in nikoli se ni ukvarjal z otroki.“

„Toda moja draga hčerka,“ ji Bog odgovori. „Ali nisi vedela da sem ti ga dal zato da te vodi bližje k Meni, da moj značaj vdela vate in te spremeni v mojo podobo. Dal sem ti ga, da bi se lahko naučila biti prijetna in podrejena. Tvoj značaj do njega razkriva tvoj odnos do Mene. Zgrešila si najvišji namen v svojem življenju.“

Ali se trudite življenje olajšati ali ste pripravljeni na pustolovščino?

NANCY CAMPBELL

Tuckerjeva zgodba

Mami, kdaj greš v Afriko da mi pripelješ domov mojega brata dojenčka?“ je zašepetal majhen glas, ko sem potegnila odejo čez Zacharyja preden izrečemo naše večerne molitve.

„Dragi, kako to da misliš da imaš v Afriki brata dojenčka?“ sem ga vprašala.

„Vem mami, in prav tak je kakor jaz! Moj dojenček nima nog kot jih imam jaz in tudi prstov nima, mami.“

Pred nekaj dnevi sem govorila o tem da se razlikuje od ostalih otrok. Zachary je bil rojen brez spodnjega dela nog in brez spodnjih delov rok. Vprašal me je ali so tam v svetu tudi drugi otroci podobni njemu. Rekla sem da, toda on ni bil podoben nobenemu drugemu otroku v severnem podeželskem Wisconsinu. Spraševala sem se ali bi se Zachary rad s kom istovetil. Ker je bil po rojstvu Nigerijec, je bilo videti smiselno iti v Afriko in dobiti dojenčka ki bi bil videti prav tako kakor on!

Zacharyja sem poljubila na čelo in mu povedala kako zelo poseben je bil in da je Bog resnično dal mamici in očetu najbolj popolnega fanta na svetu. Povedala sem mu da imam rada da njegovo srce želi deliti naš dom, toda nisem poznala

nobenega takšnega otroka v Afriki kot je on.

„Prosim, mami, pojdi po mojega brata dojenčka, ker nas potrebuje in on joka.“ Zagotovila sem Zacharyju da če bom kadarkoli izvedela da ima brata v Afriki, da bom zagotovo odšla in ga privedla. To noč sva molila za dojenčka Zaca, se pogovarjala o njem in prosila Jezusa da ga zaščiti in skrbi zanj.

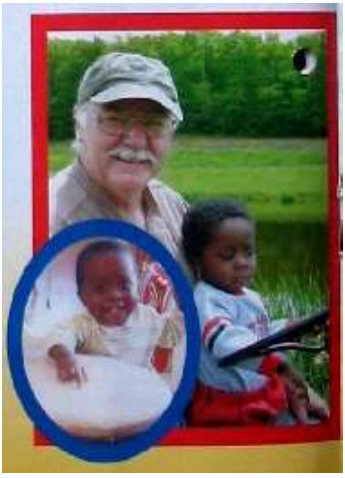
„Zachary, ti si prijeten fant in mogoče nas bo Bog nekoč blagoslovil s tem da nam bo dal nekoga ki je podoben tebi.“ Nasmehnil se je in rekel: „Mami, počakaj in boš videla. Moj dojenček JE v Afriki in ti boš šla ponj in ga pripeljala.“ Usedla sem se na posteljo in strmela vanj dokler ni zaspal.

Moje srce je jokalo ko sem pomislila na izzive mojega dragega fanta s katerimi se bo moral soočiti nekega dne, toda zahvalila sem se Gospodu da nama je dal možnost biti njegova starša in radost katero imava ko ga vzpodbujava da bi bil tako dober kot je le lahko, ne glede na okoliščine.

Tedne kasneje sem prejela telefonski klic ženske ki mi je povedala o tem kako ji je moj sorodnik dal knjigo katero sem napisala leta 1998 z imenom Acres of Hope (Polja upanja). Povedala mi je kako ji je moj sorodnik pripovedoval o našem sinu Zacharyju. Pretekla so leta odkar je prebrala to knjigo, toda nekega dne je slišala o dojenčku v Afriki ki je potreboval dom.

„Ne vem če me poznate, toda čutim da vas poznam skozi vašo knjigo,“ mi je pojasnila. „Vem da se vam bo to zdelo čudno, toda jaz verjamem da imate sina v Afriki.“ Ko sem slišala za tega dojenčka, sem vedela da mora biti vaš. Naravno je moja radovednost prekomerno delovala.

„Vem za dojenčka v Liberiji, Zahodni Afriki, ki je bil med civilno vojno splavljen v sedmem mesecu nosečnosti. Postopek pri splavu mu je odrezal noge od njegovega telesa in prav tako manjka večina njegovih prstov. Po čudežu je preživel.“ Mraz je šel skozi mojo hrbtenico ko sem se spomnila Zacharyjeve besede. Nemudoma sem brez dvoma vedela, da Zacharyjev brat pričakuje da grem ponj.

Težko je z besedami opisati preplavljajočo ljubezen in povezanost katero sem čutila napram temu majhnemu dojenčku ki je bil tisoče kilometrov proč v izčrpani in raztrgani deželi. Presenetljivo je bilo kako mi je Bog odprl moje srce in mi dal mir glede dobrodošlice drugega otroka v našo družino. Komaj sem čakala da to povem Zacharyju, da se je njegov brat dojenček našel.

Liberija je majhna država na obali zahodne Afrike. To je bila prva Afriška republika, ki so jo ustanovili nekdanji črno-ameriški sužnji. Liberijska civilna vojna se je pričela leta 1989 in je bila ocenjena kot ena izmed najbolj smrtonosnih in uničujočih vojn ki

so kadarkoli bile v Afriki. Njena besnost je izpridila Liberijsko ljudstvo in pustila trpeti celotno populacijo s tisočimi otrok ki so postali sirote. Tam ni tekoče vode, elektrike ali pošte. Generatorji, vodnjaki in mobilni telefoni so razkošje. Ljudje so ostali z zlomljeno in raztrgano deželo. V mnogih delih države se boji še vedno nadaljujejo in zaradi tega država ni varna za potovanje vanjo.

Takoj smo stopili v stik z Liberijskim zastopnikom v Washingtonu, v zveznem okrožju Kolumbiji, ki se je ponudil da gre v Liberijo in za nas dokonča posvojitev. Vedela sva da je bil čas bistven, ker je otrok potreboval medicinsko pomoč in politično ozračje je bilo napeto. Pet dni kasneje je najin zastopnik odšel da nam pomaga rešiti najinega sina. Skozi sodne postopke je sledilo mnogo ovir s papirji, toda končno sva prejela klic iz liberijskega sodišča da sva najinega dojenčka pravno posvojila.

Prav takrat ko sva se pripravljala za odhod v Afriko sva prejela strašljive novice o še enem vojnem izbruhu. Uporniki so se približali bliže mestu Monrovia-Ganta, mestu v katerem je bil najin dojenček. To je bil za naju težak udarec. Skušala sva izvedeti kako se počutijo dojenček in njegovi skrbniki. Dnevi so tekli brez besed. Ne morem izraziti panike in praznine katero se čutila, ker nisem vedela kje se nahaja najin sin. Vpila sem k Bogu in ga rotila da prizanese življenju mojega sina. Brezupnost ki se je zgrnila nadme je bila tolikšna, da sem jo komaj prenašala. Moje srce je krvavelo za mojim sinom in Liberijskim ljudstvom da bi oni vztrajali v takšni tragediji in žalosti.

Potem sem začutila Zacharyja plezati v svoje naročje. Gledal me je, ovil svoje majhne štrclje okoli mojega vratu in zašepetal: „V redu je mami, ni potrebe da jokaš. Bog pazi na najinega dojenčka in ne bo dovolil da se mu karkoli zgodi.“ Oh, otroška vera! Ko sem se z Zacharyjem ljubkovala dokler ni zaspal, sem razmišljala o tem kako Bog joka za vsemi tistimi ki prestajajo takšne stiske. Razmišljala sem o tem kako je dal Svojega lastnega Sina, da se ne bi nihče pogubil, temveč bi imel večno življenje. Potrebovala sem otroško vero, kot jo ima Zachary.

Slika: Zachary s svojim bratom Tuckerjem

Naslednje jutro smo dobili sporočilo od naše zveze v Liberiji. Najin dojenček in njegovi skrbniki so bili na varnem v Monroviji. Ker se je vojna tako zaostrovala, je mnogo misijonarjev zapuščalo Liberijo. Razmišljala sva da bi ga lahko pripeljali domov, toda viza še ni bila pripravljena. Trajalo bi nekako teden dni preden bi pripravili papirje za potovanje in do takrat bi misijonarji že odšli.

Nekaj mesecev prej smo praznovali selitev v naš nov po meri narejen dom. Ko sem razmišljala o vsem kar imamo in kako malo ima Liberijski narod, je mojega duha skoraj zmečkalo. Zahvalila sem se Gospodu za najine blagoslove in prosila Njega, da še naprej bedi nad najinim dragim

dojenčkom v Liberiji.

Tri dni kasneje se je zgodilo neverjetno. Naš pravkar zgrajen 557 m^2 velik dom je zajel ogenj in ga požgal do tal. Samo po milosti Božji sva uspela vseh sedem otrok pravočasno spraviti iz hiše. Zacharyja smo našli zadnjega, spečega na tleh med nočno omarico in posteljo! Izgubila sva vse zemeljsko imetje – naše fotografije, video posnetke otrok kot dojenčkov, dragoceno družinsko dediščino in spomine iz svojih dni ko sem kot otrok odraščala v Afriki! Ostalo ni nič drugega kot kup pepela.

Ali naju je Bog zapustil? Ali mu nisva bila zvesta? Kako bomo preživeli to težko preizkušnjo? Izčrpana in čustveno izmozgana sem se usedla in gledala kar je ostalo od našega čudovitega sanjskega doma, na izgradnjo katerega smo morali čakati petindvajset let. Solze so padale iz mojih oči in potem sem zaslišala Zacharyjev sladek glas: „Mami vse bo v redu, Bog bo poskrbel za nas.“ S čim sem si zaslužila tako čudovitega majhnega fanta? Zagotovo mi je Bog dal več kot vse te zemeljske materialne zaklade, katere kdorkoli lahko končno doseže. Imela sem moža in svoje otroke. Resnično sem bila blagoslovljena, toda ena stvar je manjkala... najin sin Tucker.

Po solzah, razočaranju in naselitvi v staro podeželsko hišo nismo imeli razkošja da bi se valjali v samo-pomilovanju. Tucker je bil še vedno v Liberiji in v nevarnosti pred kroglami vojne, stradanja in izpostavljenosti zdravstvenim tveganjem kot sta kolera in malarija. Preden otrok dopolni prvo leto starosti je malarija ubijalec številka ena. Hrana je postala nezadostna in medicinske oskrbe skorajda ni. Vsak drugi dan smo bili v stikih z ministrstvom za zunanje zadeve.

Potem so prispele strašljive novice... uporniki so zavzeli mesto Monrovia. Veleposlaništvo v njem je bilo zabarikadirano, streljanje z orožjem, okopi na ulicah in zaloge hrane so bile kritične. Tucker je bil bolan in potreboval je medicinsko oskrbo. Niso imeli mlečnega nadomestka da bi mu ga dali in verjetno ne bodo mogli ponovno poklicati. Prosili so nas naj molimo in rekli so še da se bodo trudili obdržati dojenčka pri življenju. Te besede so odzvanjale v mojih ušesih. Trudili se bodo dojenčka obdržati pri življenju? Prelivala sem solze in bojevala boj za ohranitev svoje vere. Medtem ko sem se bala novih poročil iz Liberije, sem se obupno držala Zacharyjevih prejšnjih besed vzpodbude: „Mami, Bog bo poskrbel za našega dojenčka.“

Slika: Tuckerjevo posvetilo

Vedela sem da ima Zachary prav. Bog je poznal tega dojenčka že v materinem trebuhu. Rešil ga je pred štirimi različnimi poskusi splava in četudi je ob svojem zadnjem poskusu splava izgubil svoje noge in prste, je Bog prizanesel njegovemu življenju in On je to storil z razlogom. Našla sem tolažbo, vedoč da Tuckerjeva zgodba še ni končana. Bog zagotovo v naše življenje ne bi pripeljal dojenčka samo zato da bi njegovo življenje upihnil.

Dnevi so minevali tako počasi. Trudili se smo osredotočiti na zamenjavo nekaj gospodinjskih stvari, misleč da bo to zaposlilo naše misli proč od tega kar se je dogajalo v Liberiji, toda mali Tucker nikoli ni bil izven naših misli. Kot mati sem našla tolažbo v pestovanju Zacharyja, najinega najmlajšega. Vedela sem, da ima Zachary posebno povezavo s Tuckerjem in na nek nenavaden način sem čutila kot če bi objemala oba.

Toda sedaj sva sodelovala z agencijo imenovano Ethica ki zagovarja v prid otrokom ujetih v neobičajnih okoliščinah.

Po skoraj dveh tednih smo prejeli klic od naše zveze. Tucker je bil resno bolan. Veliko otrok je bilo veliko dni brez hrane. Vedela sem da to za dojenčka kot je moj sin lahko pomeni smrt. Besno se poklicala Trish, direktorico Ethice. Predlagala je da se sklicujeva na humanitarno častno besedo in skušava Tuckeryja spraviti ven na ta način. Hiteli smo s pridobivanjem papirjev in Trish jih je osebno dostavila v Washington. Med njenim strokovnim znanjem in vedenjem za kaj spraševati in mojimi neizprosnimi telefonskimi klici politikom v Washington, smo končno prejeli odobritev da Tuckerju dovolijo izhod iz dežele..

V nekaj urah sem imela letalsko vozovnico za zahodno Afriko. Poklicala sem zdravnika iz naše cerkve ki mi je pomagal zbrati nujno medicinsko pomoč proti dehidraciji, antibiotike, sredstva za zmanjšanje telesne temperature, obveze, itd. Na srečo sem kot laboratorijska asistentka imela medicinsko ozadje in če bi bilo potrebno bi lahko pričela z intravenoznim postopkom ter z mojimi izkušnjami življenja v Afriki sem bila logična izbira da grem namesto svojega moža.

Ko sem pristala v zahodni Afriki sem bila hitro opomnjena na odraščanje v Kongu. Okolica in zvoki ter vonjave so prežele vsako bit mojega telesa. Zajela sem globok vdih, za kratek čas uživala v spominih in se potem pričela osredotočati na to za kar sem bila tam. Prevzeta sem bila s pričakovanjem prvega pestovanja mojega dojenčka v svojih rokah. Ko sva prispela na dogovorjeno točko in sem spoznala, da bo v nekaj minutah moj dragoceni dojenček v mojih rokah, je moje srce dobesedno preskočilo utrip. In potem se je zgodil čudežni trenutek. Iztegnila sem se za najčudovitejšim dojenčkom na svetu! Ko sem ga privila k sebi, so se najine oči srečale. Bilo je kot bi me poznal... in da sem jaz že od nekdaj poznala njega.

Zahvalila sem se našemu Liberijskemu prijatelju, ki je skrbel za Tuckerja na najboljši način kot je lahko glede na stresne vojne okoliščine. Tucker je bil podhranjen, dehidriran, imel je visoko vročino, napihnjen trebušček in grd kašelj. Pričela sem mu dodajati intravenozno tekočino, zdravila proti malariji in uporabila sem tekoče sredstvo za zniževanje vročine. Potem sem ga vso noč držala trdno ob sebi.

Zjutraj sem lahko videla očitno izboljšanje, čeprav je bil eden od Tuckerjevih štrcljev vnet in otekel. To bi lahko bilo življenjsko nevarno. Naredila sem kar sem lahko, da zagotovim da bo kasneje to noč pripravljen za pot domov. Veliko sem molila in ostalo prepustila Gospodu.

Malo preden sem poletela za ZDA, sem Tuckerja odpeljala na plažo opazovati

valove ki prihajajo na plažo. Nekaj tihega in mirnega je glede oceana. V zadnjih nekaj mesecih se je zgodilo tako veliko stvari. Težko jih je bilo vse pogledati od daleč. Bila sem na drugi strani zemeljske oble, vendarle pa sem se počutila kot če bi bila doma. Kaj je vse to pomenilo? Zahvalila sem se Bogu za rešitev Tuckerjevega življenja in ga tam na plaži na 'Afriški način' dvignila v zrak k podaljšku nebes. Potem sva sedla in se kratek čas ljubkovala. Opazovala sem tega čudovitega dojenčka katerega je Bog prihranil in bila sem prevzeta z radostjo nad darilom, katerega je Bog dal naši družini. Pričela sem razmišljati o vseh osirotelih otrocih ki so ostali tam in ki mogoče nikoli ne bodo spoznali družinske ljubezni, kot jo bo Tucker. Prosila sem Gospoda da mi pomaga da nikoli ne bom pozabila „vojnih sirot."

Potem mi je Bog spregovoril, kot če bi sedel poleg mene. „Moj otrok, dovolil sem da doživiš ogenj in izgubo, vse to zato da odprem tvoje srce za delo katerega imam zate. Ko si bila stara dvanajst let, sem ti dal srce da dosežeš osirotele otroke v Afriki. Sedaj te kličem na misijonsko nalogo. Ogenj je vzel tvoj dom in te slekel tvojega zemeljskega lastništva. To boš ponovno zgradila, toda to bo za Afriške otroke."

Sedaj je vse imelo smisel! Ko sem bila stara dvanajst let sem si nekoč želela imeti sirotišnico v Afriki. Le malo sem vedela da bo potrebno čakati štirideset let preden mi bo Bog dal želje mojega srca. Bog ima Njegov popoln časovni razpored in točen načrt za vaša življenja. Izkušnje skozi katere nam dovoli da gremo, so pogosto priprava na to k čemur nas bo poklical kasneje.

Tragedijo izgube našega doma sva spremenila v čudež reševanja človeških življenj v Afriki. Leta 2003 je pričelo z delovanjem podjetje Acres Of Hope Liberia, Inc. z ustanavljanjem sirotišnic, prehrambenih programov, zdravstvenih domov in šol. Sedaj služimo okoli trinajsttisoč otrokom. Bog je videl vrednost enega drobcenega splavljenega osirotelega otroka, se dotaknil srca štiriletnega Zacharyja in nam dal možnost da tragedijo preobrnemo v blagoslov.

PATTY ANGLIN, Mason, Wisconsin, ZDA

Harold in Patty sta starša šestnajstim otrokom, devet od teh je posvojenih. Osem od posvojenih otrok še vedno živi doma – Cierra (14), Ari (14), Serina (13), Tirzah (10), Tyler (9), Levi (8), Zachery (5½) in Tucker (sedaj 2½ – ko ga je Patty prinesla iz Liberije je bil star 8 mesecev).

Za več informacij kako lahko tudi vi postanete del tega
življenje rešujočega služenja prosim kontaktirajte:
Acres of Hope, Inc. & Acres Of Hope Liberia, Inc.
Attn. Patty Anglin, 29525 Four Corners Store Rd.
Mason, Wisconsin 54856
telefon: 715-765-4118, telefax: 715-765-4119
email: thenest@cheqnet.net
spletna stran: www.acresofhope.org

Hočem moškega

Kot ta s katerim delim svoje življenje;
bila je moja izbira postati njegova žena!
In za najino delo, če bi lahko izbirala,
ne bi hotela nositi njegovih čevljev.

Ne, ne bom se podpisala pod peticijo svobode
da gre ženska podrejenost proč,
morala bi biti bedak da bi gospodarila svojemu soprogu,
hočem moškega in ne miš!

Ni mi porebno dokazovati svoje moči
ker pred Božjimi očmi sva enaka,
toda delujeva različno,
Bog naju je z namenom dal na to pot.

On je moj hranitelj, kakšen dragulj,
in jaz sem pomočnica, pravšnja zanj.
Živeti vlogo ki jo je Bog planiral zame z radostjo,
me naredi popolnoma svobodno!

Kasneje...

Sedaj je čas da so stvari narejene...
bredenje po vodi, ležanje na soncu,
blato stisne moje prste pri vratih,
Razišče svet fant komaj štirih.

Sedaj je čas učenja knjig,
rože, polž, kako je videti oblak;
Razmišlja visoko kjer Bog prespi noči,
zakaj komarji naredijo tako velik ugriz.

Kasneje bo čas za šivanje in čiščenje,
Pobarvati dvorano tako nežno novo zeleno,
narediti nove gube, čiščenje tal,
Kasneje... ko ne bo imel samo štiri!

Reševanje dojenčkov s posebnimi potrebami

Vedno sem imela srce za posvojitev otrok s posebnimi potrebami in še vedno verjamem, da ima Bog tudi v prihodnosti to za naju. Kako veliko mladih mater je, ki svoje dojenčke splavijo zaradi prirojenih okvar, itd, ki bi zaključile nosečnost če bi vedele da ljubeča družina HOČE njihovega dojenčka? Brala sem da je detomor dojenčkov z Downovim sindromom okoli 90 odstoten. Grozno! Prav tako sem na internetu brala da je SAMO v Cincinnatiju v zvezni državi Ohio na čakalni listi za

dojenčka z Downovim sindromom 150 družin!

Pisala sem na CHASK (Krščanski domovi in Posebni otroci) da mi pošljejo brošuro. CHASKova ekipa najde dom za dojenčka s posebnimi potrebami in prav tako najde dojenčke s posebnimi potrebami družinam ki jih pričakujejo. Kako lahko bi bilo bralcem *Above Rubies* napolniti bolnišnice, klinike, porodnišnice in celo klinike za splave s to informacijo! Da bi svet za to izvedel, bi lahko te zgibanke puščali na celo običajnih mestih kot puščajo *Above Rubies* (čakalnice pri zobozdravnikih, frizerke, bolnišnice, itd.)!

Da prejmete brošure lahko kontaktirate CHASK na tel: 208-267-6246 ali preko e-pošte, chaskinfo@aol.com, spletna stran: www.CHASK.org

KELLEY KROEKER, misijonarja z Wyaclihhe v Braziliji
jonathan_kroeker@sil.org

Jonathan in Kelley njunega prvega otroka pričakujeta oktobra 2005.

Več o CHASKu si lahko preberete v Bushnellovem pričevanju v Above Rubies številka 62 na straneh 15 do 18.

Ste utrujena od stalne utrujenosti?

Slika: Prejšnja slika Jenny, slikana 3. junija, noseč krilo številka 20.

Slika: Jennyjina slika „potem“ z njenimi kavbojkami številka 20, katerih nikoli več ne bo nosila.

Bila sem debela, z umetnim mlekom hranjen otročiček in debela, majhna deklica. Kot najstnica sem postala članica Anonimnih prekomernih jedcev in kot odrasla sem postala zelo debela. Pred dvema letoma sem tehtala 100 kg in imela 34 kg odvečne telesne teže.

Vedno lačna in utrujena

Debela oseba trpi od lakote. Vedno sem bila lačna. Verjamem da sem bila že od rojstva hranjena s premalo kvalitetno prehrano. Ko sem bila deklica, sem hrano kradla. Kot odrasla sem postala prekomerno ješča, toda še vedno sem bila nenehno lačna. Pojedla bi cel zavitek polnozrnatega toasta in še vedno ne bi bila zadovoljna. V svojih dvajsetih letih sem poskušala z različnimi dietami za izgubo telesne teže. Poimenujte dieto in najverjetneje sem se z njo že trudila. Dieta z „Morsko hrano“ je moja priljubljena. Jo poznate? Kadar vidite hrano, jo pojeste.

Ko sem dopolnila štirideset let je moje telo pričelo razpadati. Imela sem enainpetdeset simptomov bolezenskih in prehranskih težav, kot so artritis, srbeča koža, razbijanje srca, glavoboli, bolečine v hrbtu, bolečine v mojih kolenih in

nenormalno nizek krvni sladkor. V posteljo sem odšla zgodaj in spala, si vzela čas za počitek, toda še vedno sem bila nenehno utrujena. Poleg debelosti sem trpela zaradi depresije, prisilne prekomerne ješčnosti in nenehno sem bila bolna. Bala sem se, da bom dobila raka ali srčno kap.

Bolečina vas primora da se spremenite. Postala sem bolna in utrujena od tega da sem bolna in utrujena in pitana s tem da sem bila debela. V svoji stiski sem klicala k Bogu: „Pomagaj mi Gospod!“ V prizadevanju kako negovati svoje telo sem postala „iskalka zdravja.“

Slovo od prekomerne ješčnosti!

Prijateljica mi je posodila knjigo z recepti Serene Allison o jedi presne žive prehrane z naslovom „*Pomladite svoje življenje – Recepti za energijo*.“ Med branjem sem se naučila, da naša telesa stradajo za živimi encimi in hranili, svežimi vlakni, svežimi proteini, nekuhanimi jedmi in svežimi bistvenimi maščobami. En poseben stavek je pritegnil mojo pozornost - „Kuhana hrana sproži prekomerno ješčnost in odvisnost od hrane.“ Spoznala sem da imam odvisnost od kuhane hrane.

Slišala sem o presni prehrani, toda mislila sem da bom stradala če bom jedla na ta način. S polno podporo svojega moža in njegovim blagoslovom sem se odločila jesti presno. Pred dvema letoma, 10. julija 2003, sem pričela jesti 100% presno sadje, zelenjavo, oreščke in semena in vsak dan sem telovadila. Uporabila sem video s prikazom telovadbe z naslovom „*Odidite kilogrami*,“ - živahna aerobična hoja naokoli, vsako jutro za okoli 30 minut (razen nedelje.) Pred nekaj meseci sem se pridružila telovadbi z imenom Ovinki, ki kombinira aerobiko in vzdrževanje teže. Statistika prikazuje da so ljudje, ki redno izvajajo aerobiko in trening z utežmi ali trening za moč, tisti ki uspešno dosežejo trajno izgubo teže.

Nič več nimam hrepenenja po hrani. Odkrila sem sitost. Ko jeste vse presno, lahko jeste vse kar želite, vse dokler je hrana presna iz rastlin in še vedno boste izgubili presežek telesne teže. Presna hrana je obnovila moj naravni apetit, tako da vem kdaj imam dovolj. Adijo prekomerno prehranjevanje! Čutim jasnost, kot je nisem še nikoli doslej, ker sem prelomila odvisnost od hrane.

Dnevna prehrana

Iz dneva v dan jem zelo preprosto in potem ob posebnih priložnostih izvlečem Serenino knjigo „*Pomladite svoje življenje*“ in se zabavam s preizkušanjem nečesa novega. Za zajtrk, po telovadbi, spijem dve skodelici svežega zelenjavnega soka. V sok spremenim špinačo, zeleno, peteršilj, bučke, jabolka, in korenček. Kadarkoli lahko, kupujem naravno pridelano hrano. Sprva zelenjavni sok ni bil dobrega okusa, toda sedaj ko so se moje brbončice ozdravile se mi zdi odličen. Sok gre mimo prebavnega trakta, direktno v krvni obtok in celice preplavi s hranili za takojšnjo energijo in miselno čistost. Odlično za mamo z na domu šolajočimi otroci! Prav tako v sok spremenim tudi pirnico (kalčki) rastočo na

pladnju kuhinjskega pulta. Ta dvajset cm velika mladika ima skoraj vsa hranila kar jih človeštvo pozna!

Sillimanjin solatni preliv

- ½ skodelice deviškega olivnega olja
- ¼ skodelice Braggovega jabolčnega kisa
- ½ čajne žličke soli
- ¼ čajne žličke črnega popra
- 1 čajna žlička sesekljanega ali v kašo spremenjenega česna

Mogoče dodam Italijanski preliv ali Kitajski solatni preliv kateremu dodam zmlet sezam (zmlet v majhnem električnem mlinčku za kavo) in sončnična semena ter dodam 2 čajni žlički svežega jabolčnega soka in Braggovo sojino tekočino z aminokislinami. Za Mehiški solatni preliv dodam sveže v kašo spremenjene paradižnike, koriander in čisto malo čilija v prahu.

Sok poteši lakoto in ozdravi hrepenenje

Za kosilo ali prigrizek, kadarkoli sem lačna, uživam v sezonskem sadju. V svežem sadju so dobri ogljikovi hidrati, katere je Bog ustvaril za našo prehrano. Dajejo vam energijo in za vas niso slabi, razen če so kuhani. V Genezi beremo da je Bog Njegovim otrokom dal sadje v katerem je seme, in zelišča ki imajo botanično rečeno zelene liste. Pravzaprav je rekel: „To je tvoja hrana in zelo dobra je.“ To je resnica! Zeleno listna zelenjava je zapakirana prehrana. Vsebuje klorifilno hrano direktno od sonca! Verjamem da ima večina od nas primanjkuj zelenih listov.

Vsak večer imamo za večerjo veliko zeleno solato s kumarami, paradižnikom, avokadom, rdečo papriko in na koščke narezanim korenčkom. Potem moja družina je kuhane casserole (op. prev.: Jed iz kuhanega riža, krompirja, makaronov, pečeno in potem napolnjeno z zelenjavo ali mesom.) katere sama ne jem. Moja družina jé precej običajno, po moževih željah. Trudim se o tem biti tiho, toda vesela sem da imajo radi solato.

Vsak dan, potem ko se napolnim s svežim sokom ali zelenjavo, uživam v polnem prgišču (ne več!) oreščkov in semen. Naenkrat kupim samo skodelico oreščkov, ker se jih zlahka preobjem in moje telo jih dnevno ne potrebuje več kot prgišče.

Predlogi

Za pravilno prebavo jejte najprej to kar je najlažje prebavljivo. Če v svojo prehrano dodate več presne hrane in imate kake težave s slabo prebavo, mogoče najprej poskusite jesti sadje, potem solato, potem oreščke in semena in potem vašo kuhano hrano. Slednjo naj bi jedli zadnjo. Vedno si zapomnite da jeste najprej svežo in šele potem kuhano hrano.

Prav tako, kadar jeste mnogo zdrave, sveže hrane, gre vaše telo skozi postopek očiščevanja. Nekateri ljudje mislijo da so alergični na presno vegetarijansko prehrano, ker se ne počutijo dobro ko poskušajo jesti presno. Ko telo prejme

zdrava hranila, bo naredilo nekaj notranjega čiščenja hiše. Mogoče se boste za nekaj dni počutili kot da imate gripo. Kar sama naredim je to da grem v vročo banjo in počitek ali grem bolj zgodaj v posteljo. Strupene snovi so skladiščene v naših zalogah maščob. Po razstrupitvi sem izgubila nekaj kilogramov teže in sedaj to pozdravljam. Kasneje sem se počutila nadvse odlično.

Pred kratkim sem imela nekaj luksuza. Na najino srebrno petindvajseto obletnico poroke sva odšla ven na večerjo z zrezkom! S mojim možem Cliffom misliva da je biblično imeti naša praznovanja in naše „dneve za praznovanja." Mogoče na dan zahvaljevanja uživam v koščku purana, ali nekaj jagnjetine ko s posebno večerjo praznujemo vstajenje. Namesto da jem meso trikrat dnevno ali celo trikrat tedensko, ga jem trikrat letno. Takrat je čas za uživanje v bogati hrani, kot je meso ali celo čokoladni posladek. Potem se takoj vrnem nazaj k mojemu dnevnemu hranjenju s preprosto, zdravo presno hrano.

Vedno mi zastavijo vprašanje: „Kaj pa beljakovine?" Zeleni listi vsebujejo okoli 50% beljakovin in presna stroga vegetarijanska prehrana zagotavlja vse beljakovine katere človeško telo potrebuje. Pomislite na dirkalnega konja z njegovimi velikimi in močnimi mišicami, zobmi in kostmi. Od kje dobi svoje proteine?

Prav tako me vprašajo kako najdem čas za izdelavo soka in pripravo solat, in: „Ali niso vsi ti izdelki, posebej naravni, predragi?" Računi zdravnikov, lekarnarjev, bolnišnic in zobozdravnikov so tisti ki so dragi! Če bi mi bil dan drag avtomobil ki naj bi mi služil celo življenje, ali ne bi potrošila časa, denarja in energije da bi ga ohranila v dobrem stanju? Jaz vlagam v svoj bančni račun zdravja zavoljo svoje družine. Oni želijo da bi bila mama zdrava, vesela, budna, odločna in osvobojena zasvojenosti s hrano! Cena zdrave prehrane je tega vredna. Prav tako je pomembno prejeti zadosti sončnih žarkov, svežega zraka, vode in spanja.

Manjše velikosti oblačil

Izgubila sem 27 kilogramov in da dosežem idealno telesno težo mi manjka še 9 kilogramov. Navajena sem bila nositi velika ženska oblačila, toda sedaj nosim oblačila skoraj otroške velikosti!

Uživam v bleščečem zdravju. Sem odločna in ne zapadem v depresijo. Moja koža je nežna in gladka. Imam umsko jasnost. Nisem bolna in vse dokler ostajam na presni prehrani in telovadbi, ne bom nikoli več ponovno zelo debela! Čudovito se je zbuditi zgodaj – živahna, energična in navdušena v novem dnevu služenja Jezusu. Ker je presno sadje in zelenjava bazične oblike in ima veliko vsebnost kisika, malo maščob in veliko vlaknin, nam to pomaga preprečiti srčna obolenja in raka kot tudi druga obolenja.

Slavim Gospoda Jezusa Kristusa ker mi je odgovoril na moj klic na pomoč in me pomagal naučiti kako skrbeti zase, izgubiti dodatne kilograme in odkriti sijajno zdravje.

JENNY SILLIMAN, Sequim, Washington, ZDA
jennysillman@juno.com, (360) 681-2611
Cliff in Jenny imata osem otrok: Daniel (23), Valerie (20), David (18), Michael (15), Josh (12), Steve (8), Luke (5) in Peter (2).
http://www.jennysilliman.blogspot.com/

Jenny piše brezplačni e-časopis. Iz dneva v dan piše o njenem lastnem potovanju iskanja zdravja, deli drugim kar se je naučila in spodbuja druge kristjane da bi bili dobri služabniki templja/telesa s katerim jih je Bog blagoslovil.
Za prijavo pošljite prazen e-mail na: jennysjournal-subscribe@associate.com ali preberite prejšnja sporočila na http://www.associate.com/groups/jennysjournal/

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Podporo lahko prejmete vsak teden s prejemanjem Nancyjinih tedenskih e-predanosti.

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Vzemite si čas za Božja ročna dela

Ideje in projekti za vaše otroke

Raziskovanje narave od mladih let je odlična namera predstaviti svojim otrokom znanost in ustvarjeno okolje v katerem živimo! Ni potrebno da otroci živijo na kmetiji ali na velikem posestvu da pridjo v stik z naravo. Mnogo priložnosti obstaja v mestih in v predmestjih. Skupaj si poglejmo nekaj idej:

1. Pritisnite in pritrdite nekaj cvetlic na karton. Lahko so uporabljene za zaznamke za druge delovne projekte. Pripišite ime cvetlic in kdaj ter kje ste jih našli. Med plastmi cvetlic uporabite papir ki pije odvečno barvo in položite nanje nekaj težkega za 2-3 tedne. Prepričajte se da bodo cvetlice pred stiskanjem popolnoma suhe.

2. Poslikajte fotografije različnih stvari v naravi in jih nalepite v album. Z drugimi besedami, naj serije fotografij prikazujejo rast in cvetenje in potem umiranje. Čudni vzorci oblakov, mavrica, zanimivi sončni vzhodi ali zahodi, ali serija posnetkov ki prikazujejo sončni vzhod ali zahod. Pajkova mreža ali bližnji posnetki žuželk, ptic ali divjih živali – ali vaših lastnih domačih ljubljenčkov. Zanimive liste ali drevesa v gozdu ali grmovje, stvari katere lahko najdete na plaži kot so drevesne korenine, školjke ali morske trave.

3. Vzdržujte koledar ali dnevnik posvečen naravnim opazovanjem s preprostimi

vnosi. Kdaj in katero drevo je jeseni prvo odvrglo svoje liste, kdaj sadite stvari ki jih sami vzgajate in kdaj jih pobirate. Obdobja ko drevesa na vašem dvorišču poganjajo in cvetijo in to leto rodijo svoje prve sadeže.

4. Zbirajte liste. Študirajte in jih označujte, lahko tudi s pomočjo knjige iz knjižnice, če niste prepričani da jih poznate. Zbirajte mnogo različnih barv in stopenj razvoja listov in posebej tiste ki imajo podobno strukturo. Vtisnite list na glino preden ga pritrdite, potem poglejte kakšne čudovite vzorčke naredijo. Zapečite jih v sušilni peči in tako za seboj pustite edinstveni vzorec.

5. Opazujte rože na svojem dvorišču, lokalnem parku, otroci naj bodo zmožni ločiti med različnimi tipi cvetlic in naj bodo zmožni tudi poimenovati njene dele.

6. Dajte otroku povečevalno steklo in mogoče mikroskop. To naj bo uporabljeno za raziskovanje stvari od blizu, katere bi mogoče z prostim očesom zgrešili.

7. Pričnite z zbiranjem kamenčkov ali lupin.

8. Na dvorišču si naredite vetrnico ki kaže smer vetra. Svoje otroke naučite kako povedati iz katere smeri piha veter. Pogovarjajte se o različnih imenih vetrov in pogovarjate se čemu so nekateri vetrovi hladnejši od drugih. Pogovarjajte se o modnih tokovih in naredite zgodovino nakupovanja.

9. Vzemite svoje otroke in nahranite mestne ptiče kot so vrabci, labodi, race in golobi. Vzemite svinčnik, radirko in skicirko in jih poskusite narisati; ali naredite nekaj fotografij.

10. Vzgojite rastlino z velikimi bodičastimi baloni (lat: Asclepias physocarpa) in opazujte kako bo metulj odložil jajčeca ki se bodo spremenile v gosenice, potem v bube in končno v drugega metulja. Vaši otroci bi lahko naredili diagram in jih tekom vsakega cikla opazovali.

11. Imejte mravlje ali gojišče črvov. Velik steklen kozarec ali posodo napolnite z zemljo ki vsebuje črve ali mravlje in jih potem opazujte kako kopljejo jame in izdelujejo tunele. Prepričajte se da je v zemlji kaka naravna sestavina da bodo uživali in preverite da ne bodo mogli uiti v vaše stanovanje!

12. Vzgojite nekaj stvari skupaj v vrtu ali lončku. Zaznamujte si kaj je bilo posejano, koliko ste jih zalivali in kolikšen pridelek ste vzgojili.

13. Obiščite plažo in opazujte skalne zalivčke in ob oseki opazujte naravno okolje rastlin in živali.

14. Kupite ali naredite ptičjo hranilnico in jo obesite tja kjer lahko vaši otroci opazujejo kako se ptiči hranijo.

15. Iz knjižnice si sposodite knjigo o vremenskih vzorcih in tvorbi oblakov. Preučujte jih in si delajte zaznamke različnih tipov oblakov katere vidite. Med deževjem lahko na dež postavite majhen merilni vrč in opazujete koliko centimetrov vode se nateče.

16. Na krožnik na vašem dvorišču dajte nekaj zrnja ali hrane domačih ljubljencev in poskusite spodbuditi ježe ali druga majhna bitja da ga ponoči obiščejo, pač

glede na deželo v kateri živite.

17. Pojdite skupaj na sprehod v naravo in glejte ali lahko najdete neobičajne stvari kot prazne škržatove levke, koščke lubja ali karkoli drugega kar se vašim otrokom zdi zanimivo.

VICTORIA PURDIE, Wellington Point, QLD, Avstralija
vpurdie@optusnet.com.au © 2005

Pet jopičev

Potem ko sem svojim otrokom prebrala življenjepis Georga Mullerja, sem bila izzvana da svoje otroke učim kako živeti življenje vere.

Moja najstarejša hči Kaila je zelo potrebovala zimski plašč. Predlagala sem ji da glede tega moliva in vidiva kako Bog deluje. Običajno glede takšnih stvari ne molimo. Kadar kaj potrebujemo navadno gremo v bližnjo Goodwill ali Salvation Army in kupimo kar potrebujemo. Rekla sem ji: „Mogoče Bog želi da ta denar uporabimo za nekaj drugega. Moliva torej in glejva kaj dela Bog."

Obve sva pričeli z dnevno molitvijo da ji Bog zagotovi zimski plašč. Postajalo je vse hladneje in hladneje, toda še vedno ni bilo plašča! Kakorkoli, ostala sem trdna in rekla: „Morava še počakati. Bog bo plašč priskrbel."

Nekaj dni kasneje je gospa iz cerkve prinesla dva plašča za katera je mislila da jih bomo potrebovali – enega za mojo hčerko in enega za mojega najstarejšega sina. Sijajno! Bili smo tako hvaležni in razburjeni ko smo videli kako je Bog deloval. Naslednji teden ji je babica podarila povsem nov zimski plašč. Tri dni kasneje ji je naša soseda dala dva zimska plašča katera je njena hčerka prerasla. Kaila je pristala na štirih plaščih in moj sin z enim! Molili smo samo za enega!

Moja hčerka je lahko blagoslovila drugo deklico ki je potrebovala plašč. To me je spomnilo na Pismo Efežanom 3,20: „Njemu pa, ki more po môči, katera deluje v nas, v vsem napraviti neznansko več od tega, kar prosimo ali mislimo,.." Bog je izbral da nam pokaže kako On skrbi za nas, prav tako kot je On rekel. Vemo da Bog lahko stori karkoli, toda mnogokrat mu ne damo priložnosti.

Sedaj je v našem domu postala navada da kadar kaj potrebujemo molimo in čakamo. To daje našim otrokom priložnost da vidijo kako Bog deluje.

HANNAH BABIAK, Pell Lake, Wisconsin, ZDA
rhbabiak9@genevaonline.com
Robert in Hannah imata blagoslovlje: Kaila (10), Michael (8), Rachel (5), Kendra (3), Jared (18 mesecev) in sta v procesu posvojitve treh otrok iz Liberije: Bobby (7), Princess (10) in Rachel (ki bo kmalu 10). Princess in Rachel sta najboljši prijateljici.

Ena unča (0,028 kg) matere je vredna več kot funt (0,45 kg) duhovščine.

Treniranje Jacka

Slika: Jack z Wiliamsonom (devet let) v ACFI sirotišnici v Liberiji. Wiliamson in njegov brat Nay (sedem let) čakata na mamo in očeta da ju posvojita.

Ko je najin najstarejši sin dopolnil deset let, smo se preselili iz zahodnega dela države New York na Florido. Moj mož Tom je že trinajst let delal v trgovini s stroji in želel si je iti na svoje. Vedel je da če teh sanj ne bo pričel uresničevati, bo čas šel mimo in tega nikoli ne bo storil. Stopil je v veri in pričel z majhnimi deli za košnjo in oskrbo zelenic v Brandentonu na Floridi. Tom je vsak dan s seboj na delo vzel tudi Jacka. Sprva je bil Jack samo deček za vodo, toda bila sta skupaj.

Bilo je kar precejšnje prilagajanje ker najstarejši otrok ni bil vsak dan z menoj! Primoralo me je, da sem svoje napore osredotočila na hkratno treniranje treh deklet starosti osem, šest in štiri leta (poleg skrbi za malčka in dojenčka).

Jack se je pravzaprav priučil rokovanja z vsakim orodjem. Najprej je prišel na vrsto nahrbtni puhalnik za listje (obešen na hrbtu mu je visel skoraj do kolen!), potem stroj za urejanje robov zelenic. Do takrat ko je bil star dvanajst let je lahko na velikem odprtem območju upravljal s profesionalno kosilnico širine 1,2 m. Bil je dodaten par rok in učil se je kako mu biti v oporo, toda kar je bolj pomembno, Tom je v Jackovo življenje vnašal in ga treniral.

Oni zmorejo!

Ko pričnete s treniranjem vaših otrok ni lažje učiti nekoga mlajšega! Mnogo lažje jih je poslati da se igrajo in sami opravite delo. Vendarle bomo nekoč poželi sad samo če bomo vztrajali v tem opravilu treniranja. Stopite nazaj, prekrižajte vaše roke na hrbtu in povabite otroke da poskusijo – ne glede ali na vrtu delate jamice za saditev semen, merite količino soli za kruh ali pometate po vogalih. Dajte jim priložnost da se izkažejo. Oni zmorejo!

Ko zaključijo ne bo dobro narejeno; toda ne popravljajte za njimi. Hvalite jih za to kar so dobro naredili ali popravite kar je napačno narejeno in naj ponovno poskusijo, vse dokler jih ne boste pohvalili za pravilno opravljeno delo!

V treniranju svojih otrok sem vpeljala naslednje: NAUČI, PREGLEJ; POPRAVI, PREGLEJ! Zakaj? Ker otroci ne bodo naredili tega kar pričakujete. Oni bodo naredili to kar pregledate! Takšna je človeška narava. Prav zato vaš dom, kadar pričakujete družbo, malce bolj očistite. Naši otroci prav tako hočejo našo potrditev, toda zanjo ne bodo prosili, če ne bodo poznali vrednosti odlično opravljenega dela.

Ko je Tom prvič odšel z Jackom na delo ni pričel z delom. Jaz sem ga že naučila kako se dela! Do takrat ko je bil Jack star devet let je lahko posesal celotno hišo, z lopato uredil da so bile vse poti popolnoma čiste za poštarja, skrbel za psa, mačko, hrčka, njegove majhne sestrice in brata dojenčka, pomil posodo prav tako kot sem jo sama, pomil kuhinjska tla bolje od mene in spekel nekaj povprečnih palačink!

Sestopajoča pooblastitev

Obstaja mnogo družin kjer so nekako trije najstarejši zelo dobro vzgojeni, toda mlajši ostanejo nevzgojeni. To v družini preobremeni starejše otroke in lahko povzroči da se jim mlajši bratje in sestre zamerijo! Starši morajo vzdrževati premike odgovornosti! Ideja katero pri učenju mlajših koristno uporabim je: sestopajoča pooblastitev.

Kdorkoli je NAJMLAJŠI otrok, ki je zmožen opravila, je ta ki mu je opravilo namenjeno. Na primer, pogosto pošljemo otroka da nam nazaj prinese kos obleke ali kuhinjsko krpo. S sestopajočo pooblastitvijo razmišljate: „Kdo se mora naučiti kako to narediti zame?“ Namesto da pošljete najbolj zanesljivega, pošljete triletnika ki se igra pri vaših nogah. Trenirajte jih da gredo kadar jih pošljete in jih ob dokončanju naloge nagradite z odobravanjem!

Sveto Pismo v Žalostinkah 3,27 pravi: „Dobro je možu, da je nosil jarem v mladosti svoji.“ Ta verz se je v življenju najinega sina Jacka potrdil za resničnega. Moj sin ni vedno hotel iti na delo. Kar se tega tiče, tudi moj mož ni želel! Naredila sta to zato ker je to tisto kar delajo možje!

Kot mati nisem želela videti svojega majhnega fanta tako trdo delati. Bilo je zelo vroče! Dan je bil tako dolg. Ponjave z listjem so bile tako težke in njegove mišice so bile boleče! Toda ni se pritoževal. In poznala sem boljšo pot kot pa da bi skušala spremeniti svojega moža. Jacka sem zaupala Bogu s tem da sem zaupala moževi razsodbi.

Na samem mi je bilo žal za Jacka, toda sedaj mi ni nič več. Tako sem blagoslovljena s tem ko je postal mlad mož! Tako sem hvaležna za to pred čemer je bil rešen! Medtem ko je z očetom delal je bil prezaposlen da bi padel v težave. Njegov oče je imel nad njim nadzor. Razvil je spoštovanje do svoje matere in sester in je hvaležen za vse kar storimo zanj.

Danes smo nazaj v državi New York in Tom ima cvetoče pokrajinsko podjetje z dvema tovornjakoma, ki vsak dan obratujeta! Jack ima sedaj dvajset let in vodi eno moštvo, Tom pa drugo. Tudi najine hčere so se vpletle v delo. Rachela (sedaj 18) dela skupaj z Jackom in tedensko pokosita 125 košenj.

Tom s Chelseo (starosti 16 let) dela krajinarstvo in kadar Chelsea ni zunaj na delu, skrbi za papirni del posla! Chelsea dela z računalnikom, upravlja z zaračunavanjem in prejemanjem plačil in polaga denar na banko. Skrbi da ne lezemo v dolgove!

Z zadnjimi dodatki naši družini (v letu 2004 smo posvojili dve dekleti iz zahodne Afrike ter dobili novega dojenčka!), smo sedaj v procesu posvojitve še petih otrok iz Liberije v starosti od 10 do 14 let, in morala sem pustiti delo v pisarni in se osredotočiti na družino, na učenje in treniranje ostalih najmlajših!

Hannah, starosti štirinajst let, nas dobro zalaga z doma pečenim kruhom, obroki in čistim perilom (kar ni majhno opravilo)! Thomas ml. (starosti enajst let) je odgovoren za kosila ki vsak dan gredo z ekipo. On in mlajši brat Caleb (starosti devet let) skrbita za živali in sta pravkar končala z opravilom prekopavanja vrta v dvignjene gredice! Naredila sta osemindvajset gredic velikosti 0,9 m * 1,5 m.

Moj mož svoj tovornjak menja za takega ki bo imel večjo kabino, da se mu lahko pri delu pridružijo mladi fantje. Ponovno sestopajoča pooblastitev. Dokler ne morejo iti, jih zaposlujem in treniram tako da bodo lahko odlični očetovi delavci.

To pa še ni vse! Maura (starosti 11 let) zjutraj prične z zajtrkom za celotno družino in je spretna v čiščenju hiše in menjavi Cecilijinih plenic! V Ameriki je šele petnajst mesecev!

Charlea in Hawa (oba starosti sedem let – dva tedna narazen!) sta odgovorna za dnevno čiščenje vseh petih kopalnic, čiščenje in sesanje, itd. Tavie, stara tri leta, prazni smetnjake in pomivalni stroj! Vso svojo posodo in skodelice imam na višini malih ljudi.

Priprava na življenje

Kaj pa izobrazba? Jack marljivo dela v prostih mesecih (šest mesecev letno medtem ko smo bili na Floridi, tri do štiri mesece tukaj v New Yorku). Je izjemno inteligenten in razgledan. On ve kako delati s programi na mojem računalniku. Pomaga mi pri mojih matematičnih spretnostih. Vedno je pripravljen da me oskrbi z osupljivimi podrobnostmi o katerikoli temi. Vadi svojo glasbo (igra na instrumente s strunami – viola, violina, čelo in kitara). Izziva me v moji veri in me drži odgovorno. Sedaj preučuje svojo prihodnost. Mogoče bo odšel na medicino. Globoko je vpleten v delo služenja v Liberiji v zahodni Afriki. Njegovo srce ljubi sirote, tiste ki so ostali brez očetov in mater. Prejšnjo zimo je preživel živeč z mladim fantom njegove starosti v sirotišnici z imenom Pastirska vas, kjer je 50 fantov starosti od 15-25 let. Ti fantje so odrasli kot sirote, nekateri od njih so bili stari štiri do pet let ko so prvič prišli v sirotišnico. Ohranja prijateljstva s temi mladimi možmi in raziskuje poti kako jim pomagati najti podjetnost ali njihovo veliko željo, dom z družino v Ameriki.

Ko je zvečer doma, je običajno zaposlen z premnogimi e-maili katere prejema od družin iz vse države (in drugih delov sveta) ki se zanimajo za posvojitev. Njegova vloga v Children Concerned je snemanje fotografij in sledenje skoraj 500 otrokom katerim skušamo pomagati in delimo njihove fotografije z družinami ki bi mogoče odprle svoje srce za posvojitev.

CANDY ZACKEY, Akron, New York, ZDA

cedarz@thecedarhouse.com
Jacka dobite na jack@childrenconcerned.org

Midva jih ne zaščitiva

Naš ugleden obiskovalec s snežno belimi lasmi in urejenimi ter snažnimi brki stoje trka na naša vrata. Bil je dober prijatelj, katerega že dolgo časa nismo videli. Kar naenkrat... bum! Padel je skozi tla! Tam je bil, ugreznjen do kolen!

Ni bil poškodovan, toda na ves glas se je smejal. Po začetnem šoku smo se vsi smejali. Pomagali smo mu vstopiti in zamenjali smo to preperelo desko. Lahko verjamete? Od takrat so še trije drugi ljudje „šli skozi“ tla!

„Ooops marjetica!“

„Oprosti! Je vse v redu?“

„Pomoč! Dragi, ponovno se je zgodilo!“

Mogoče bi morali zamenjati celotna tla. To so bila močna čudovita tla narejena iz sijajnega javorja pred samo dvema letoma. Toda nismo ga zaščitili.

Nauk te zgodbe je: Če ni zaščiteno se tudi to kar je močno in čudovito lahko spremeni v staro šaro!

Ali svoje otroke zaščitite pred uničujočimi vplivi, ki lahko njihovo razmišljanje, srca in telesa spremenijo v staro šaro?

Vaša prijateljica Vangi.

p.s. Če se oglasite naokoli pazite kam stopite!

EVANGELINE JOHNSON, Primm Springs, Tennessee, ZDA

Avtomobilski ključi niso za dojenčke

Pred kratkim smo se spogledovali z nakupom starejše hiše. Ena stvar o kateri smo razmišljali je bila barva s svinčeno podlago na prednji strani hiše. Ta hiša je bila zgrajena pred letom 1940 in večina teh starih hiš je uporabljala barvo na osnovi svinca, kar sedaj povezujejo z mnogimi boleznimi. V skrbeh sem bila za svoje otroke. To me je vodilo na spletno stran kjer so naštete stvari na katere je potrebno biti pozoren da preprečite zastrupljanje vaših otrok s svincem.

Moje zanimanje je vzbudilo dejstvo da tudi avtomobilski ključi vsebujejo svinec. Zatorej naj našim dojenčkom ne bi dovolili da žvečijo ali se igrajo z avtomobilskimi ključi. Prav tako naj bi se dojenčki, ki dobivajo zobe, izogibali izdelkom ki so pobarvani s svinčenimi barvami.

Če želite izvedeti več informacij obiščite spletno stran www.keepkidshealthy.com.

MONIQUE CAMPBELL, Primm Springs, Tennessee, ZDA

Rocklyn ki je najin sin in Monique imata dva otroka: Joshua (4) in Harrison (skoraj 1).

Kaj ste naredili glede najbolj pomembnega dogodka v zgodovini?

Kateri dogodek je bil največji? To je bilo takrat ko je Jezus, Božji Sin na križu umrl za človeške grehe. „Vprašali boste, kaj ima to opraviti z menoj?“ Vse. Kaj boste storili s tem dogodkom bo določilo vašo sedanjo in prihodnjo usodo.

„Toda jaz živim dobro življenje. Nikoli nisem naredil ničesar kar bi prizadelo nekoga drugega. Sem član cerkve.“ Da, toda če je bilo to vse kar je bilo potrebno da vam da večno življenje, potem ni bilo razloga da je Jezus umrl. Če bi obstajala drugačna pot, potem Jezusu ne bi bilo potrebno kruto trpeti in preliti Njegovo kri.

Jezus Kristus je edina pot k Bogu, v nebesa in v večno življenje. Sam Jezus je rekel: „Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni.“ (Evangelij po Janezu 14,6) Ali ste se Jezusu že kdaj osebno zahvalili da je umrl za vas in da je prejel kazen za vaše grehe? Ste se kdaj pokesali vaših grehov, ki so Jezusa pribili na križ?

Če tega še niste storili, lahko to takoj storite. Zaključite svoje staro življenje in hojo po vaših lastnih poteh. Zato smo bili rojeni – da hodimo z Bogom in imamo prijateljstvo z Njegovim Sinom, Jezusom Kristusom – da smo rojeni v Njegovo družino in pridemo pod Njegovo osebno zaščito in nego.

Zakaj torej prav sedaj ne pokleknete in na glas molite to molitev: „Gospod Jezus, verjamem da si ti Božji Sin in zahvaljujem se Ti da si umrl za moje grehe. Kesam se. Obračam se stran od hoje po lastni poti in prosim Te da me Ti očistiš s Svojo krvjo. Prosim, pridi v moje srce in prevzemi nadzor nad mojim življenjem. Priznavam, na glas, da si Ti moj Gospod in moj Rešenik. Zahvaljujem se Ti da sem sedaj ponovno rojen v Tvojo družino. Amen.“

Sedaj si vzemi Jozuetov slogan...

„Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu.“ Jozue 14,15

Sonce še vedno vzhaja

Cathy je svojega dragocenega dojenčka v trebuhu izgubila pri dvaintridesetem tednu. Njihova srca so bila razparana, toda na dan ko so se sprožili popadki je njen sedemnajstletni sin Travis prišel k njej s tole pesmijo ki jo je napisal.

Sonce še vedno vzhaja na vzhodu,
in mirno zahaja na zahodu,
toda mi smo sedaj sklonjeni v žalovanju,
ker si ti odšel na počitek.

Kakšno glasbo iz Božjega svetišča slišiš?
Kaj te je pozvalo da si zapustil maternico?
In skočil skozi nebeško modrino,
na pot tvojega lastnega groba?

To ni bila žetvena neusmiljena kosa,
šapa na smrtni kruti roki,
temveč klic od Boga, k miru, v življenje,
glas prek obale.

Skozi nebeška vrata priplešeš z veseljem
in skozi žarečo dvorano,
in na tak blišč kot ga ni na zemlji,
ti strmiš v globokem spoštovanju.

In tam slišiš harfe angelov,
in tam sveti pojejo,
in tam nad vsemi iskrivimi zvezdami,
si ti pokleknil pred Kraljem.

In tam zveni veselo smejanje,
razveseljevanje okoli prestola,
glasne pesmi hvalnic pojejo kerubi,
ker je Božji otrok prišel domov.

Čeprav smo tukaj ostali da dan prejokamo,
in žalujemo v človeškem svetu tem,
nebesa zvonijo z vzklikanjem igranja,
in mi se bomo srečali ponovno.

Sonce še vedno vzhaja na vzhodu,
in mirno zahaja na zahodu,
toda ti si odšel na pojedino nebeško,
da v počitku z Bogom bi živel.

TRAVIS VICK, Lyles, Tennessee, ZDA
jvick@juno.com

„Nebo in zemljo kličem danes za pričo proti vam: predložil sem ti življenje in smrt, blagoslov in prekletstvo. Izberi torej življenje, da boš živel ti in tvoj zarod.“

Devteronomij – 5. Mojzesova knjiga 30,19

Above Rubies e-poštni seznami

Pridite in se pridružite preko 1.000 ženam iz 16 različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/

Moč materinstva: http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/
Družinska jedilna miza in gostoljubnost:
http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/
Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:
http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/

Vprašanja prosim na e-mail: Tamie Krawczeski na tamielovestn@hotmail.com

Debie Strobel na dstrobel@amerytel.net

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 28 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod
Za naročilo knjig in CD-jev:
General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0
Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca
Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi gredo na:
C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5
Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod
PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3
Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg
Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA

John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Materinstvo

„Na svetu ni dela ki bi bilo bolj zahtevno,
nič več spoštovanja vzbujajočih opisov služb kot vzgajanje božjih semen.
To bo izzvalo vso nadarjenost, sposobnost in milino
katero ima katerokoli človeško bitje lahko v lasti...
To je najvišji klic v katerega katerakoli ženska lahko vstopi.“

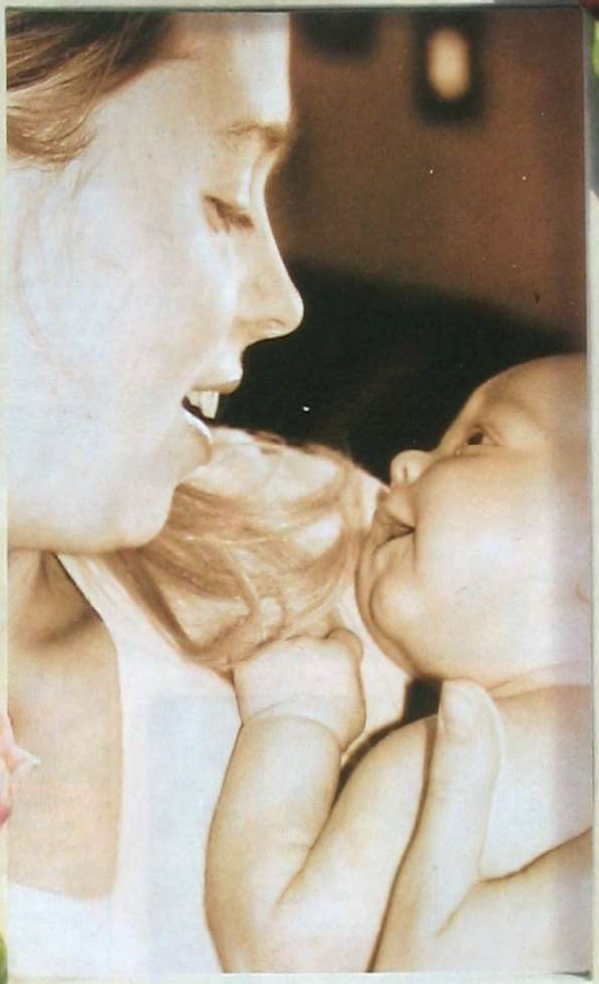
Walter J. Chantry

"Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri"

Pregovorov 31,10 (AMP)

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org Issue number: Sixty-seven

Strengthening Families Across The World

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES, PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead@excite.com
TISK: McQuiddy Printing Company, ZDA
NASLOVNICA: Virginia Haab in dojenček Gavrin, slikana kmalu po vrnitvi iz porodnišnice Forth St. John, BC, Kanada. Gavrin je čudežni deček. Rojen je bil z hemolizo – uničeval je svoje lastne rdeče krvne celice in ni proizvajal novih. Tisoči so molili zanj po vsej Kanadi in ZDA – in Bog ga je ozdravil. Zdravniki ne morejo pojasniti čudeža! Sedaj je star 20 mesecev - slika zdravja. Pogosto ima sijoč nasmeh in iskrico v svojih očeh.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, maj 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

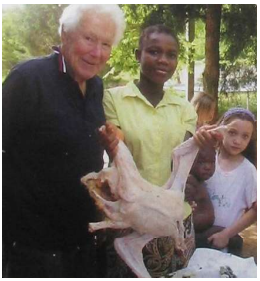
www.aboverubies.org Številka: sedeminšestdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom....4
Stiki za posvojitev v Liberiji....7
Kaj se je zgodilo?....8
Hladna voda žejnim....8
Živa, da povem zgodbo....10
Skrivanje svoje človečnosti....12
Zadnji izvodi prejšnjih številk!....13
Odrekla sva se dolgočasnemu življenju....13
Lahko bi zgrešila....15
Resnično odpuščanje....15
Zaupanje Bogu v neplodnosti....16
Še eno rešeno življenje....18
Okno v trebuhu....19
Ni večje ljubezni....21
Poseben zmenek....21
Povsem ženska....24
Sindrom gospodinje....28
Zaklad iz nebes....31
Blagoslovljena zaposlitev....33
Kako narediti kefir?....35
Naš hišni gost....36
Velika ideja....38
Mamin predpasnik....38
Spoznati Tebe....39
Čudovite roke....40
Najpomembnejša odločitev vašega življenja....41
Dvanajst točk olike pri mizi....42
Osebno s skupnim....43
Močan narod....46

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Moj oče s Promise, sestrino posvojeno hčerko iz Kitajske.

Slika: Moj oče s Selah. Gos je oskubljena in pripravljena za pečenje.

Slika: Moje sadike paradižnika bodo zrasle do vrha te skoraj 1,5 m visoke kletke.

Slika: Nenazadnje imam dve čudoviti cvetlici v svojem vrtu, rumeno in oranžno (Meadow).

Slika: Candy Zackey in Nancy skupaj z nekaj ljubkimi otroci v ACFI posvojitvenem centru v Dixville. Trenutno je tam petdeset fantov starosti deset do trinajst let, ki obupno potrebujejo posvojitev. Ne bo dolgo, ko bo izgubljena priložnost za posvojitev.

Slika: Sadie Wisseh, Candy Zackey, Lillian Toe in Nancy v afriških oblačilih. Sadie je ta, ki vodi vse posvojitve za ACFI v Liberiji in Lillian je vodja ACFI.

Slika: Selah poje s svojimi prijatelji, Leah, Sarah in Bobby (posvojila jih je družina Babiak) na Wisconsinskem družinskem kampu marca 2006.

Pravkar sem se vrnila iz letališča, kjer sem se poslovila od svojega devetdesetletnega očeta, Ivana Bowena, ker se vrača nazaj na Novo Zelandijo. Vsako leto pride k nam in ostane z nami okoli šest tednov.

Za praznovanje njegovega devetdesetega rojstnega dne smo imeli dve družinski proslavi. Prvo, ki je vključevala vse otroke in razširjeno rodbino živečo v ZDA. To proslavo smo imeli na našem domu. Okoli šestdeset se nas je stisnilo v našo sobo za pakiranje *Above Rubies*, v kateri imamo vsa družinska srečanja in praznovanja. Skuhala sem velikega purana in velik kos jagnjetine (za Novozelandca je jagnjetina zagotovo del vseh naših praznovanj) in vsaka družina je prinesla druge jedi in tako smo

imeli veliko pojedino. Otroci so se imeli krasno in so uživali pri izdelavi specialitet za svojega velikega pradeda. Z vsemi svojimi sedemintridesetimi prisotnimi pravnuki je bilo, kot si predstavljate, precej težko slišati lastne misli. Zato smo načrtovali še drugo praznovanje.

Tokrat smo najeli zasebno sobo v restavraciji in se skupaj zbrali kot pari (najinih šest otrok in njihovi zakonci ter nečak in njegova žena ki vsi živimo tukaj) da s pradedkom ponovno proslavimo. To je bilo nekaj, česar še nikoli nismo naredili. Z nami ni bilo niti enega dojenčka! Komaj smo verjeli!

Družini Bowenovih / Campbellovih so bili vedno veliki govorniki. Govore imamo radi na vsakem družinskem srečanju. (Na našem božičnem kosilu je vsakdo razmišljal o nekom ali nečem, o čemer bi lahko naredil govor in temu nazdravil. Pradedek je največji govornik od vseh. Z nami je delil precej zgodovine njegovega življenja in potem mu je vsak od nas naredil govor o tem koliko nam on pomeni. Bil je najbolj dragoceni čas in resnično smo lahko slišali govore.

Toda to ni bilo edino praznovanje medtem ko je bil naš oče z nami. Vsak obrok na našem domu je poseben, ko povabimo Gospodovo prisotnost in potem beremo Božjo Besedo in potem ob koncu kosila skupaj molimo. Toda tudi vsaka družina je pripravila kosilo posebej zanj.

Že vrsto let je tradicija za Rashido, Evangelinino hčerko, da ko pride pradedek k nam sama skuha kosilo za pradedka. Spomnim se kosila katerega je skuhala zanj ko je bila stara šele šest let (sedaj je stara deset let). Bilo je osupljivo. Spekla je velikega purana, katerega je napolnila z polnilom kuskus (op. prev: testenina iz trde pšenice). Naredila je posebno riževo jed iz šetraja, tamarind chutney, krompirja in veliko solate. Pripravila je bližnje vzhodno jed iz oliv, fig in dateljnov aranžiranih v grejpfrutove liste. Oh da, naredila je še puding (priljubljen na Novi Zelandiji) katerega še nikoli prej ni naredila, temveč je poskusila da bi blagoslovila svojega pradedka. In naredila je presne rožičeve kroglice. Rashida je letos nadaljevala s tradicijo – vsako leto z drugačnim menijem.

Da ne bo prekošena, je Meadow, Pearlijina hčerka (prav tako deset let) tudi letos zanj skuhala posebno kosilo. In potem je Serenina hčerka Selah (14) pripravila slastno kosilo zanj. Ko je Selah prvič prispela iz Liberije, sta Serene in Sam imela štiri gosi, ki jima jih je dala Samova mati in so se prosto sprehajale po dvorišču. Serene se jih je hotela znebiti, dokler ni Selah videla da so „hrana.“ Z lastnimi rokami je eno ubila, oskubila in spekla družini. Potem je preostale tri imenovala – Thanksgiving, Christmas in Birthday. Thanksgiving in Christmas sta bili ubiti in pojedeni na njuna datuma in ubogi osamljeni Birthday je še naprej pohajkoval okoli ter čakal na Selahin rojstni dan.

Kakorkoli, ko je prišel veliki pradedek, se je odločila da ga bo ubila zanj. Užival je ko ji je tokrat lahko pomagal. Imeli smo čudovito gosje kosilo z rižem in aromatično afriško juho, ki je bila celo za mojega očeta preveč pekoča da bi jo lahko spravil po grlu, četudi je imel rad pekočo hrano!

Moj vrt je nasajen in že uživamo v žetvi zelenja. Letos sem nasadila sto sadik

paradižnika in še nekaj dodatnih. Pred nekaj leti je moj mož naredil čudovito železno kletko. To je najboljša ideja katero sem kdajkoli našla za podporo svojih paradižnikov. In imela jo bom za vedno. Ob koncu leta jo shranim, pripravljeno za naslednje leto.

Moj cvetlični vrt še zdaleč ni tako dober kot moj zelenjavni vrt. Svoj zelenjavni vrt religiozno hranim z gnojilom, kompostom in minerali, toda cvetlični vrt izpade. Pogrešam več časa za delo na njem, toda najprej je na vrsti hrana!

Velik blagoslov se je bilo marca letos ponovno vrniti v Liberijo. Kakšna radost je biti med otroci, jih imeti rad, jih objemati in blagoslavljati. Tam sem bila s skupino dvanajstih, toda še vedno nas ni bilo dovolj da bi šli naokoli. V Liberiji je veliko sirotišnic, toda naša misija je bila pri Afriški mednarodni krščanski družbi (ACFI). Ostali smo pri največji ACFI sirotišnici, kjer je trenutno preko 350 otrok. Ko sem vstopila v eno od fantovskih spalnic, ki daje streho 72 mladim fantom, sem se počutila zelo nemočno! Imajo tri upraviteljice, ki zanje skrbe, toda nikogar ni ki bi jih ljubil, jih vzgajal, nobene ni ki bi jim bila mati. In kako bi lahko preživeli čas s tako veliko otroci in vse ostale pustili osamljene?

Tukaj je velika potreba po domovih za vse te otroke. Toda Bog odgovarja na neverjeten način. Sedaj je okoli 150 otrok, ki so že doma ali v procesu posvojitve iz ACFI sirotišnic. To vključuje osem gluhih otrok. Ali ni to čudovito? Božji dokončni plan je, da vsak otrok živi svoje življenje v družini. Bog je načrtoval, da bi mi vsi tako živeli. Karkoli drugega je manj kot Njegov prvotni namen.

Medtem ko sem bila tam je ACFI ponovno odprl Pastirsko vas, ki je dom za starejše otroke. Lahko smo se udeležili odprtja in videli veliko otrok, ki so prišli da bi se vselili v njihovo novo sirotišnico. Ti otroci hrepene po očetu in materi. In zanje ni več veliko časa. Po dopolnjenem šestnajstem letu starosti jih ni mogoče več posvojiti. Tam je veliko število starejših fantov katere sem vzljubila. Potem ko sem jim dala CD predvajalnike katere sem to leto kupila zanje, sem enega od fantov vprašala kaj si želi da bi mu naslednje leto prinesla. Za trenutek je pomislil in potem rekel: „Ne želim si ničesar. Želim si mamico in očeta.“

Ena od največjih radosti z otroci v sirotišnici je, da jih poslušamo kako pojejo. Ves čas pojejo in pojejo z vsemi svojimi srci. V veselje mi je bilo letos na tri *Above Rubies* srečanja vzeti s seboj Selah, kjer se je lahko srečala s prijatelji, ki so bili prav tako posvojeni iz Liberije. Na vsakem srečanju so nas blagoslovili s svojim petjem. Na zadnji strani te revije boste opazili, da oglašujemo nov DVD. Verjamem da lahko sporočilo iz tega DVD-ja spremeni usmeritev narodom. Spodbujam vas da si enega kupite. Oglejte si ga sami in potem se zberite z nekaj prijatelji in sosedi in si ga skupaj oglejte. V njem govorim o od Boga navdihnjeni viziji za vašo jedilno mizo, ki lahko obrne srca družin nazaj k drug drugemu in nazaj k Bogu.

Prav tako boste srečali druge družine in jih videli okoli njihove mize in uživali v pogovorih z njimi. Vem, da bi radi prišli in nas obiskali v našem domu. Na tem DVD-ju boste prišli v naš dom in srečali mojega moža Colina in spregovoril bo z

vami. Pravzaprav boste obiskali tri generacije, ker vam bosta spregovorili tudi Pearl in Meadow.

Ta DVD traja eno uro, dodane ima še številne dodatke ob katerih se lahko razveseljujete – različne poti za pripravo ustvarjalnih obrokov, še en pogovor s Colinom in še več!

Pri svojem dnevnem branju sem pred kratkim prebrala Levitik (3. Mojzesova knjiga) 26,7-8 (Knox) „Izruvali boste svoje sovražnike in premagani bodo pred vami, pet izmed vas jih bo sto pripravilo k pobegu in sto izmed vas deset tisoč; tako bodo vaši sovražniki padali na tla ob vašem približevanju.“ Ta močna obljuba je bila dana Izraelcem, če bodo ohranili Njegove zapovedi in jih izpolnjevali. Božji blagoslov in naklonjenost, ko se mi pokoravamo Njegovim zapovedim, nam daje zmago nad našimi sovražniki in dnevnimi napadi na naša življenja.

On ne želi, da naši sovražniki vladajo nad nami, temveč mi naj bi vladali nad njimi in jih potolkli v prah. Dandanašnji imamo mnogo zlobnih sovražnikov v naši deželi, Zlo splava, homoseksualnosti, zlom družinskega življenja, ljubljenje užitka bolj kot ljubečega Boga, kot tudi grožnje napadov proti našemu narodu. Da jih uničimo, mi potrebujemo Božjo mogočno moč.

Naša največja bojna orožja niso meči in sulice, ali celo puške in tanki. Naša največja moč je molitev. Ta verz nas spodbuja da združimo moči v borbi s sovražnikom – pet izmed vas jih bo sto pripravilo k pobegu in sto izmed vas deset tisoč! V molitvi posameznikov imamo moč proti sovražniku. Toda še celo večja moč je v skupni molitvi. Mislim da nam hudič zaslepljuje naše misli pred to resnico. Žalostno je da so molitvena srečanja običajno najmanj obiskana srečanja vseh srečanj v cerkvi. Toda v tem leži naša moč! Vedno sem govorila, da kadar bomo imeli tako veliko ljudi na molitvenih srečanjih, kot jih imamo pri cerkvenem služenju, da bomo takrat imeli prebujenje!

Kaj pa naše družine? Mi imamo največjo možnost za skupno molitev v naših lastnih hišah. Kadar mož in žena skupaj molita, je sproščena velika moč. Jezus v Evangeliju po Mateju 18,19 pravi: „Resnično, povem vam tudi: Če sta dva izmed vas na zemlji soglasna v kateri koli prošnji, ju bo uslišal moj Oče, (Db. se jima bo zgodilo od mojega Očeta.) ki je v nebesih.“

Še celo več moči je kadar skupaj molijo družine. Več puščic v tulu za puščice ki se pridružijo molitveni sili, več sovražnikov bo popadalo! Hrepenim po tem, da bodo Bogaboječe družine po vsem narodu in svetu prišle nazaj, da bi jedle skupaj za svojo jedilno mizo. Ne samo zbiranje pri mizi, temveč da bi skupaj imeli družinske pobožnosti in da bi dvigovali mogočno orožje molitve. Ko starši in otroci skupaj molijo, lahko vidimo kako se dogajajo mogočne stvari, ki sovražnika potiskajo stran od naših narodov. Bog bo v naš prid pokazal svojo mogočno desnico.

Ali se boste pridružili silam, skupaj kot družina, da molimo in posredujemo?

NANCY CAMPBELL

Stiki za posvojitev v Liberiji

ACFI SIROTIŠNICA: Družina Zackey: adoption@childrenconcerned.org, tel: Rachelin mobilni telefon: (716) 954 3646, www.childrenconcerned.org

Children Concerned ima sedaj na voljo predstavitveno datoteko za vaše cerkve ali skupnosti. Da jo prejmete ali se dogovorite za vključitev, se povežite z jack@childrenconcerned.org ali na tel: (716) 954-3373 (EST).

ACRES OF HOPE (Polja upanja): Patty Anglin: thenest@cheqnet.net, telefon: (715) 765 4118, www.acresofhope.org

WACSN: Pam Gremillion: tel: (901) 383 7969 gremillionp@bellsouth.net, www.wacsn.org

POMOČ ZA POSVOJITEV V KANADI: Connie Kupsch, connie@forthechildren.ca, www.forthechildren.ca

Kaj se je zgodilo?

Kaj se je zgodilo tem dnevom, ko se je družina zvečer skupaj zbrala? In zakaj družine ne obedujejo skupaj? Nedavni članek v reviji z naslovom 'Kako ostati skupaj kot družina?' našteva deset idej. Prva se glasi: 'Najmanj enkrat tedensko jejte kosilo skupaj.' Smo prišli tako daleč? Smo postali takšni samoljubneži? Samo enkrat tedensko? Kaj pa vsak dan! Kaj pa ob zajtrku in večerji? Povprečna družina modernih dni je samo eno uro dnevno hkrati skupaj zbrana v družinskem domu (če ne štejemo časa za spanje). Zato imamo šestdeset odstotkov zakonov ločenih in zato je samomorilnost pri mladostnikih na prvem mestu glede vzrokov smrti.

Philip Zeiter

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klicu žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci, dokler ne pride naslednja izdaja.

„Prejemanje vaših e-sporočil je okoli lastništva računalnika najboljša stvar! Nimate pojma kako blagoslovijo mojo vero. Besede nenehno govorijo mojemu srcu o določenih področjih mojega življenja.“

„Vaša pisma predanosti so kot voda moji duši.“

„So kot hrana moji materinski duši.“

„Vaša e-pisma predanosti katere pošiljate so natrpana – kot MOČNA PIJAČA!“

„Vaše študije so moje priljubljeno branje informacij za ženske vseh starosti.“

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Hladna voda žejnim

„Ali so to vsi vaši?“ To me pogosto sprašujejo v naši lokalni trgovini, ko me ljudje opazijo skupaj s skupino svojih petih otrok. „Imaš polne roke dela, kajne?“, je še eno vprašanje, katerega mi pogosto zastavijo. Imela sem prehodne zamisli o tem, da bi nosila znak, ki pravi: „Da, vsi so moji in vesela sem, da imam polne roke dela.“

Verjamem, da nas je zanimivo pogledati. Nosim otročička (nahrbtnik Ergo carrier), medtem ko moja starejša hčerka Meadow poriva voziček v katerem je naš štiriletni fantek in nakupljene stvari. Ostala dva fanta hodita ob vozičku. Pravilo je, da mora biti vseskozi ena roka na vozičku. To pravilo izvira iz zelo glasnega in dramatičnega incidenta, ko se je s truščem zrušil lepo zložen stolp konzerv. Eden od mojih radovednih dečkov se je spraševal, kaj bi se zgodilo, če povleče konzervo iz najnižje vrste skladovnice. Medtem ko sem letala za kotalečimi se konzervami in mi je bilo nerodno, je del mene moral priznati, da je bil to zanimiv znanstveni poizkus. Moj drugi del je bil zgrožen in pograjala sem svojega malega znanstvenika, da trgovina ni kraj, kjer bi izvajal takšne poizkuse.

Da povem resnico, pet otrok se mi ne zdi zelo velika družina. Bila sem ena izmed šestih otrok. Obe moji sestri jih imata po osem in upamo, da jih bo še več. Mnogi izmed mojih prijateljev imajo tolikšne družine, da je moja ob njih videti majhna.

Moj mož vedno komentira da sliši ljudi ki se nam smejijo ko gremo kot družina vsi skupaj ven. Opazim hihitanje, toda opazim tudi, da nam nekateri izmed ljudi pošiljajo poglede, ki so vse kaj drugega kot nasmeški. Najbolj žalostno se mi zdi, da mnogo izmed hladnih pogledov prihaja od starejših žena. Celo moj navihani štiriletni fant jih ne more spraviti v smeh. Ob njihovih pogledih sem zbegana, ko vidim, kako smo jim nadležni. Vem, da zasedemo veliko prostora v prehodih med trgovinskimi policami, toda moji otroci vsaj slabe volje ne raztresajo. Vedno sem se spraševala, kaj se je zgodilo z materinskim instinktom teh žena. To mi daje razumevati klic tolikih mater: „Kje so žene iz Drugega pisma Titu (Tit 2)? Kje so starejše žene, ki naj bi učile in spodbujale mlajše žene vzgajati njihove otroke in ljubiti svoje može?“ V naši družbi so zelo redke in maloštevilne.

V svojem materinstvu mi ne manjka spodbude, ker sem hčerka Nancy Campbell, toda slišim glasove mnogih žena, ki hrepene po materah, ki bi jim nudile oporo in modrost bolj kot jemanje poguma in dajanja feminističnih nasvetov. Nedavno sem prejela navdih od starejše gospe, naj spodbujam in hrabrim druge matere, ki jih videvam na vsakdanjih mestih, kot so trgovine. Res da nisem starejša mati, toda pri petintridesetih sem starejša od nekaterih in lahko opravim svoj delež.

Ta gospa mi je nadoknadila vse grenke izraze, ki mi jih dajejo nekatere druge. Približala se nam je na oddelku s sadjem in zelenjavo.

Njen obraz je sijal in smeh je bil v njenih očeh, ko me je pozdravila in nato ponudila prijazno besedo vsakemu izmed mojih otrok. Pohvalila me je zaradi njihovega lepega obnašanja. Toda mislim, da bi menila, da so dragoceni, tudi če bi divje dirkali med policami. Vsakdo bi lahko videl, da ta ženska ljubi otroke. Ni si mogla pomagati, da ne bi mojim fantom skuštrala las in jim rekla, da jih tako zelo spominjajo na njene tri lastne fante, ko so bili majhni.

„Oh, torej veste, kako je to videti“, sem v šali odgovorila.

„Da, ali ni čudovito?“, je ona vztrajala in ignorirala vsako negativnost v moji pripombi. „Po mojih fantih sem imela zaporedoma pet deklet,“ je povedala. Potem je njen obraz postal hrepeneč in pristavila je: „Rada sem imela leta, ko so bili vsi moji doma.“

V trenutku sem se počutila blagoslovljeno, ker sem imela polne roke dela kot mati. Samo nekaj besed od te materinske ženske in nisem se več počutila uničeno in obteženo. Ponovno sem se spomnila kakšen privilegij je biti mati.

Ta draga žena, ki mi je povedala, da je stara dvainosemdeset let, je še vedno izžarevala veselje in vitalnost. Spremljala me je vzdolž dveh trgovinskih polic in mi pomagala kolikor je mogla, medtem ko je odgovarja na moja vprašanja glede njene družine. Večina izmed njenih otrok je še vedno živela v Tennesseeju. To je imelo smisel. Zakaj bi kdor koli želel biti zelo daleč stran od nje? Ponašala se je s svojimi vnučki in pravnuki in velikimi družinskimi srečanji ki jih imajo še vedno.

„Poskrbi za te čudovite otroke,“ me je nežno opomnila, ko sva se ločili blizu oddelka z morsko hrano.

Zagotovila sem ji, da bom in v svojem srcu sem se namenila, da v svojih zrelih letih želim biti prav takšna. Okrog nje je bila toplina, ki je povzročala, da sem si želela biti v njeni bližini.

Kasneje, ko sem se napotila proti blagajni, sem jo opazila kako govori z drugo materjo in po glavi gladi njeno dekletce. Bilo je, kot bi dajala hladne vode žejnim kamorkoli je šla. Njeni lastni otroci so resda že odrasli, toda ni mogla prenehati biti mati drugim.

Hvala tej ženi, čigar imena ne poznam. Sedaj se bom smehljala drugim materam, ki imajo s seboj svoje otroke. Morda bom tako kot ona spraševala po njihovih imenih in jim ponudila prijazno besedo in se spominjala, da v Pregovorih (Prg 12,25) piše „skrb človeka tare, beseda spodbude pa dela čudeže.“

Moje soočenje z njo je resnično naredilo čudeže v mojem odnosu do vsega. To bi rada prenesla naprej.

PEARL BARRETT, Primm Springs, Tennessee, ZDA
Charlie in Pearl sta blagoslovljena z Meadow (10), Bowen (7), Rocklyn (6), Noble (3) in Autumn Rose (18 mesecev).

Živa, da povem zgodbo

Slika: John in Vanessa z njunimi štirimi fanti – Seth (9), Jared (7), Noah (4), David (2) in julija 2006 pričakujejo še enega dojenčka.

Predstavljajte si sebe v poznih šestdesetih letih prejšnjega stoletja staro osemindvajset let. Pravkar ste spoznala da ste noseča, ne s svojim prvim, drugim ali celo tretjim otrokom, temveč s vašim petim. Vaš mož in starši so navdušeni nad tem da boste imeli novega dojenčka. Vaša najstarejša hčerka, ki bo kmalu dopolnila enajst let, si obupno želi sestrico, ker ima tri mlajše brate.

Takoj veste da z vami nekaj ni povsem v redu. Naredijo vam diagnostično operacijo, da vidijo kje bi mogoče bil problem. Po operaciji ni več zaznati dojenčkovega srčnega utripa. Med operacijo so našli znake raka, ki raste poleg vašega dojenčka. Ker so to pozna šestdeseta leta, tehnologija še ni dovolj dovršena, da bi lahko točno povedali kje rak je ali kako bo vplival na dojenčka – če je seveda še vedno živ! Vsi so v strahu za vaše življenje! Zdravnik katerega ste obiskovali pri prejšnjih otrocih, predlaga, da nemudoma opravite operacijo, da se odstrani vse ženske organe, zato ker niso prepričani kje rak je in koliko je doslej napredoval. Poleg tega je dojenček verjetno že preminil, ker ni slišati srčnega utripa.

Strah vas je za dojenčkovo življenje. Kaj pa če je z dojenčkom še vedno vse v redu? Bi lahko živela sama s seboj? Kaj bi Bog želel da storite? Vaš mož in vaši starši želijo, da greste na operacijo, da rešite svoje lastno življenje, toda kaj pa dojenček? Zdravnik je rekel da če bi se dojenček rodil, obstaja samo majhna možnost da bi bil normalen. Kaj potem? Vprašate zdravnika: “Če je dojenček umrl, kaj se bo potem zgodilo, če sama nič ne ukrenem?“ Nekako sovražno odgovori: „Vaše telo ga bo odvrglo. Toda prepričan sem, da je vaš dojenček mrtev. Zakaj mi ne pustite da ga vzamem?“

Kljub zdravnikovemu vztrajanju in strahom pred vašimi starši in možem, se odločite da ne storite ničesar in nadzor v tej situaciji prepustite Bogu. Nekaj dni kasneje čutite majhen dojenčkov gib in v svojem srcu veste da je on ali ona živ! Vaš mož je v skrbeh za vaše življenje. Za vas, dojenčka in zase je kupil prostor na pokopališču! Ni videti da bi kdorkoli razumel vaš pogled. Nihče drug resnično ne verjame, da ima Bog nadzor nad to situacijo. Počutite se osamljeno, razen neverjetnega miru katerega vam je dal Bog, da delate pravo stvar. Čutite da vas Božja roka izpeljuje, ker ni nobene druge možnosti da bi to opravila sama.

Končno, približal se je dan ko se bo vaš dojenček rodil. Zdrava dojenčica težka 2,95 kg. Brez defektov ali popačenosti, brez duševnih težav! Popolna! Bog jo je ves čas varoval in ščitil, prav tako kot je varoval vas.

Šest tednov kasneje imate operacijo za odstranitev raka. Nobenih sledu o raku ni

bilo najti v vašem telesu že več kot petintrideset let. Izbrali ste da spoštujete življenje v sebi in Bog vas je nagradil z življenjem.

To zgodbo sem prvič slišala od svoje mame, ko sem bila stara trinajst let. To je resnična zgodba tega kaj vse je morala prestati medtem ko je bila noseča z menoj. Dokler nisem na srednji šoli sprejela Kristusa za svojega Odrešenika, me poln vpliv te zgodbe ni resnično prizadel. Šele takrat sem spoznala kako je bila Božja roka nad menoj, še preden sem bila rojena. Moje življenje ni bilo v mojih rokah – bilo je v Njegovih.

Vsako leto se na moj rojstni dan moja mama spominja kaj vse je preživela in kako blizu tega sem bila da bi me ubili. Čudim se dejstvu da me je Bog izbral da živim in da je On zame želel da se rodim. Daje mi veliko varnost da ne samo da je Bog ki me je ustvaril, temveč da me On zaupno ljubi in celo sedaj skrbi za vse podrobnosti mojega življenja. Varna sem v spoznanju da ima On načrt za vsak dan mojega življenja.

Zaradi te situacije mi je Bog dal vero, ki veliko potrebuje, preden se prične tresti. Tudi skozi težke preizkušnje in negotove okoliščine resnično verjamem da Bog vse dogodke dirigira v vaše dobro. Verjamem, da vas Božja volja ne bo nikoli vodila tja kjer vas milost Božja ne bi mogla ohraniti. David je v Psalmu 71,5-6 (NLT) napisal: „Da, Ti si bil z menoj že od rojstva; od trebuha moje matere si skrbel zame. Nič čudnega da te vedno slavim! Moje življenje je vzgled mnogim, ker si bil Ti moja moč in moja zaščita. Zato te nikoli ne morem prenehati slaviti; Tvojo slavo razglašam ves dolgi dan.“

VANESSA STROHMEYER, Colfax, Iowa, ZDA
vlalyn@wwdb.org

Naša jedilna miza je oltar, in obkrožena z družino ima možnost da postane najsvetejši kraj na svetu

Wendy Mogel

Skrivanje svoje človečnosti

Prva omemba mize v Bibliji je v Eksodusu (2. Mojzesovi knjigi) 25,23-24. V tem odlomku Bog pove Mojzesu naj naredi mizo iz akacijevega lesa in naj jo potem prevleče s čistim zlatom. V Bibliji les pogosto govori o človečnosti. Čisto zlato govori o božanstvu Kristusa. Zanimivo je da je morala biti miza zgrajena iz lesa in zlata, kar govori o Kristusovi človečnosti in Njegovi božanskosti. Kakorkoli, verjamem da se prav tako nanaša na mize katere imamo v svojih domovih.

K naši mizi pridemo napolnjeni s človečnostjo. Pridemo z našimi slabostmi in napakami. Naši otroci pridejo k mizi v njihovi človečnosti. Oni zagotovo niso popolni. Včasih so sitni. Včasih ne želijo jesti. Lahko godrnjajo in se pritožujejo.

Lahko imajo celo prepire. Brez Božjega posredovanja lahko postane popolno klanje! Toda Bog, predstavljen z mizo prevlečeno s čistim zlatom želi priti k vaši mizi.

On želi prinesti Njegovo prisotnost k vaši mizi. On želi pokriti vašo človečnost z Njegovo božanskostjo. On si želi družbe z vami pri vaši mizi. Kar je On storil na začetku stvarjenja z Adamom in Evo, želi On nadaljevati skozi vse generacije. (Geneza - 1. Mojzesova knjiga 3,8-9) Vsak dan je prišel da bi se pogovarjal z Adamom in Evo. On ni prišel k njima v dnevni vročini ali ob urah dela (ker Bog je ustvaril princip dela preden je greh vstopil v Edenski vrt). K njima je prišel v hladu dneva, v večernem času – času ko se skupaj zberemo okoli jedilne mize da jemo skupaj, se družimo in se sprostimo.

Bog se ob tem času vsakega dne želi pridružiti tudi vam. Povabite Njega da pride. Ne skrijte se pred Njegovo prisotnostjo kot sta se Adam in Eva potem ko sta grešila. Prepričani bodite, da se zberete skupaj kot družina z namenom srečanja z Njim. Mislim, da Bog velikokrat pride k domovom in čaka da se jim pridruži, medtem ko skupaj sedijo pri mizi – toda miza je prazna! Nobena hrana ni pripravljena, mati je preveč zavzeta z drugimi stvarmi ali je še vedno zunaj v avtomobilu z otroci ali družina obeduje pred televizijo!

Miza iz lesa in čistega zlata, katero je Bog rekel Mojzesu naj naredi, je bila za Sveti kraj, v svetišču, v divjini. Vsak teden so duhovniki spekli dvanajst hlebov kruha, katerega so položili na mizo. Ti hlebi so se imenovali Hlebi Njegove navzočnosti. Ob koncu tedna so duhovniki hlebe pojedli v Gospodovi prisotnosti. To prav tako govori o Bogu ki se razveseljuje ob druženju z nami pri naši mizi. Spominja nas kako pomembno je biti deležen hleba ko mi beremo Božjo Besedo med družinsko pobožnostjo.

Kadar se na začetku vsakega obroka zahvaljujete, povabite Boga da z vso Njegovo božanskostjo pride k vaši mizi. Potrdite Njegovo prisotnost. Njegova prisotnost bo prinesla vzdušje nebes. Pokrila bo vašo zemeljsko človečnost. Pri svoji mizi ne morem brez Njega. Vi lahko?

NANCY CAMPBELL

Zadnji izvodi prejšnjih številk!

Zadnje izvode *Above Rubies* je tako težko najti kot 'zlato.' Redko imamo na zalogi zadnje izvode, toda trenutno jih imamo od številke 63 do številke 66. Vabimo vas da jih naročite zase, za prijatelje, družino in sosede dokler so še na voljo. V zadevo e-sporočila vpišite **Back Copies** (ang: zadnji izvodi) in povejte koliko izvodov vsake številke želite in dodajte poln poštni naslov.

Above Rubies, PO BOX 681687, FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
nancy@aboverubies.org
Veseli bomo donacij.

Odrekla sva se dolgočasnemu življenju

Večino svojega življenja sem odraščala v 'popolni' družini štirih. Moji starši so imeli dva otroka, punčko in fantka in med nama je bila triletna razlika. Ne morete postati bolj popolni kot smo bili mi, kajne? Ali nekako tako smo takrat mislili. Obiskovala sem javno šolo do sredine tretje stopnje. Moje sanje in življenjsko hrepenenje je bilo postati babica in pomagati pri porodih dojenčkov.

Ko so se moji starši odločili za šolanje na domu, sva bila z bratom pravzaprav navdušena in zagreta. Precej mojih nevoščljivih sošolcev je želelo da bi njihovi starši storili isto. Mislila sem, da mi ne bo potrebno tako zgodaj zjutraj vstajati in da bo vse moje šolsko delo 'domača naloga.' Izkazalo se je da bo zabavno, toda le malo sem vedela da bo dejstvo da so me vzeli iz javne šole ena glavnih sprememb, ki bodo zavzele mesto v mojem življenju v naslednjih nekaj letih!

Prenehali smo z gledanjem televizije in izbirali samo določene filme. Pričeli smo zahajati v hišno cerkev. Da speče kruh je moja mati iz pšenice pričela mleti moko. Da bi nam pomagalo rešiti se posojil smo se preselili. Mojima staršema je bilo predstavljeno snubljenje in dekleta ki ne gredo proč v srednjo šolo in potem sta se odločila da bosta imela več otrok!

Stara sem bila dvanajst let in moj brat devet, ko sta moja mati in oče odšla na obratno sterilizacijo. Ne dolgo kasneje je imela moja mati dva splava in pri starosti trinajstih let sem dobila bratca dojenčka ki je bil rojen šest tednov prezgodaj in je živel samo pet kratkih ur. Na tej točki sem bila še vedno premlada da bi me njegova smrt prizadela; toda vedela sem, da sem hotela dojenčka v hiši in hotela sem svojo vedro, veselo mamo nazaj.

Nekaj mesecev kasneje je bila mama ponovno noseča. Videla je babico in z očetom sta načrtovala rojstvo na domu in povedala je da bom lahko ob rojstvu prisotna. Bilo je čudno, toda ko sem se pri maminih popadkih usedla in opazovala babico, sem vedela da dojenčke ne želim roditi v bolnišnici temveč doma! Nenadoma sem spoznala da želim biti babica. Ko sem bila stara nekaj čez štirinajst let, je bila moja prva sestra rojena doma v naše ljubeče in pričakujoče roke. Ne spomnim se, da bi bil kdaj kateri dojenček tako objeman in poljubljan kot je bila ona.

Potrebno je bilo nekaj prilagoditev da smo se privadili temu da je v hiši dojenček, toda morali smo se precej dobro prilagoditi, ker sem trinajst mesecev kasneje dobila še eno sestro. Med tem časom sem dokončala dopisni tečaj za babico in za

čas pripravništva so me dali v uk z babico v Ohio. Štiri mesece po vrnitvi domov sem imela veliko čast, da sem doma ujela svojo tretjo sestro dojenčico. In zagotovo je imela posebno vez katero ne bi zamenjala za ves svet. Lahko jo vprašate čigava deklica je in vedno bo rekla „NaNajina deklica.“ Skoraj dve leti kasneje smo bili ponovno blagoslovljeni s še eno deklico. Večini ljudi se je moj devetnajstletni brat smilil, ker je edini fant izmed petih deklet, toda rad je bil njihov veliki „Bubby“ in prejemal več pozornosti kot jo je potreboval! Sedaj, ko sedimo okoli jedilne mize, se smejimo in se zbadamo, si ne morem predstavljati kakšno bi bilo življenje brez njih.

Tako so razpoloženi in počnejo tako veliko zabavnih stvari, da si ne morem predstavljati kako dolgočasna družina smo morali biti pred njimi. Zagotovo, vedno več in več 'svojega' časa sem morala nuditi v pomoč, toda naučila sem se več potrpežljivosti.

Sedaj se počutim da imamo pravo družino in veselim se dneva ko bomo vsi odrasli, poročeni in imeli svoje otroke. Komaj čakam na te dneve, ko se bomo vsi skupaj ob počitnicah zbrali in se smejali, drug drugemu pripovedovali zgodbe in bomo preprosto veseli da smo drug z drugim. Da ne omenim dneva ko bo moja sestra prišla in mi pomagala pri mojih otrocih! Ti otroci ne jemljejo od 'mojega' življenja – oni mu dodajajo.

Poleg tega da pomagam skrbeti za svoje majhne sestrice, sem babica, strokovnjak za naravno zeliščarstvo in s svojim bratom in prijateljico imamo glasbeno skupino. Kot skupina pogosto igramo zunaj in se veselimo da bomo vključili mlajše sestre ko bodo starejše.

Naša družina ima rada čas katerega preživimo skupaj. Vemo kako delati skupaj in se smejati skupaj. Ne verjamem da lahko veliko družin reče da imajo tako bližino drug z drugim, kot jo imamo mi.

AMY LEITER, Summertown, Tennessee, ZDA
Amy (22) živi doma s svojima čudovitima staršema Dave in Sherri in bratom Bradom (19) in sestrami Sarah (8), Marybeth (7), Anna (4) in Kristen (21 mesecev).

Lahko bi zgrešila

Slika: Gregovi in Kristyjini štirje ljubki otroci – Wilson (7), Daisy (2), Murphy (5) in Haddley (9).

Pravkar sem za lahko noč poljubila svojega majhnega fanta – svojega majhnega fanta katerega sem pred desetimi leti skoraj splavila. Bila sem stara petindvajset let in uživala sem v obetajoči karieri ter očeta poznala šele šest mesecev. Moja prijateljica mi je svetovala splav. Takrat bi bila ustrezna priložnost da bi mi odstranili 'vsebino moje maternice'.

Naj vam povem, 'vsebina moje maternice' je čudovit majhen fant ki je tako nežen, ljubeč in pozoren da si je zaslužil svet! Zvečer poslušam njegove molitve in vidim kako so čudežno uslišane. Ko pomislim kakšen bi bil svet, če bi to 'vsebino' odstranila me do dna duše zazebe, ne samo mene, temveč tudi mojo družino. Slavim Boga da mi ni dal samo vest, temveč da mi je dal tudi pogum da nisem izbrala tega, temveč sem sledila vnaprej določeni poti ki je bila položena pred menoj.

Oče mojih otrok je sedaj moj mož in blagoslovljena sva bila s še tremi otroci. Tekom let so se najina življenja zagotovo spremenila. Po rojstvu najinega drugega otroka sem svoje življenje predala Gospodu. Po mnogih s solzami napolnjenih molitvah je moj mož, kmalu po tem ko je najin tretji otrok prišel na svet, predal svoje življenje Gospodu. Ker zaupava najinim od Boga danim željam in ne slediva mnenju sveta, naju je Gospod neizmerno blagoslovil.

KRISTY ENGLAND, Winmalee, New South Wales, Avstralija
greg.kristy@optusnet.com.au

Resnično odpuščanje

Mislila sem da sem odpustila vsem, ki so me prizadeli, ko je nedavno prišel moj mož in povedal da misli da ga ne ljubim, ker mu tega ne pokažem. To mi je oči napolnilo s solzami in zadalo skrito bolečino v moje srce. Ko sva se s svojim možem prvič srečala, sem bila vanj zaljubljena do ušes. Do njega sem bila ljubeča in rada sem bila z njim.

Prišla so začetniška leta zakona in z njimi mnoge nepričakovane spremembe. Spominjam se dneva, ko mi je moj mož priznal svoje skušnjave k nezvestobi. Čutila sem kot če bi mi potegnil srce ven, ga pohodili in ga postavili nazaj v moj prsni koš. Potrebovala sem nekaj časa in pomoč svetovalca iz cerkve, da sem zakrpala zakon. Sledilo je osem let in Bog je v najinih življenjih storil veliko delo. Dal nam je novo življenje, napolnjeno z dokazom krivde in radost v najina srca v služenju Njemu.

Bog naju je blagoslavljal in vse je bilo videti dobro, dokler moj ni mož izrekel izjave: „Mislim da me nimaš rada, ker mi tega ne pokažeš.“ Potrebovala sem noč premišljevanja, da sem videla kako mu resnično nisem odpustila. Kje je bila ljubeča žena katero je imel nekoč, ta ki ga je tako očarljivo ljubila? Bila je zaprta skupaj z zlomljenim koščkom srca. Spoznala sem da mu nisem 'resnično' odpustila. Prosila sem Gospoda da mi pomaga odpustiti svojemu možu, kot je Kristus odpustil meni; kot je vzhod daleč proč od zahoda.

Sedaj molim za odpuščanje in pozabo. Samo Gospod lahko uredi moje zlomljeno srce, toda prositi moram Njega da On to stori. Odpuščanje ni nekaj kar storim sama. In sedaj razumem, da je popolno odpuščanje tudi popolno ne-spominjanje.

Toda kako to storimo? Rada imam pesem ki pravi...

Odpusti, pozabi, za vedno, amen! (ang. Forgiven, forgotten, forever, amen!)
Ne more se jih spomniti,
ni potrebe po Njegovem odpuščanju znova in znova,
naši grehi so odpuščeni, pozabljeni, za vedno, amen!

Če nekdo resnično prosi odpuščanja, moramo to odpuščanje obravnavati tako kot Bog obravnava naše priznane grehe. Lahko je potreben čas in napor iz vaše strani, toda kadar mi resnično odpustimo in se ne oziramo nazaj, lahko pride Kristus in prinese obnovitev.

JESSICA CAMPBELL, Mt. Enterprise, Montana, ZDA
ejjcky@juno.com
Eric in Jessica imata tri otroke – Jerica (9), Rebecca (3) in Ethan (4 mesece).

Zaupanje Bogu v neplodnosti

Mnogo ljudi se boji zaupati Bogu, da bi On načrtoval njihove družine. Bojijo se da bi končali s 'tako mnogo' otroci, po starosti zelo blizu skupaj. Toda ravno tako je težko zaupati Bogu kadar želite otroke in ne morete zanositi.

Z možem sedaj vstopava v najino peto leto neplodnosti, ki je sledila rojstvu najine hčerke. Hčerka Murren je čudež. Sedem mesecev preden sem zanosila so mi diagnosticirali neplodnost. Moder zdravnik za plodnost nama je svetoval, da če želiva da postanem noseča, da on lahko stori da se to zgodi. „Toda," je rekel „čutim da obstaja razlog da vaše telo ne zanosi po naravni poti in mislim da bi bilo nepremišljeno sprožiti to na silo." Nedvomno je čutil da je moja neplodnost povezana z mojo cistično fibrozo. Glede na takšne okoliščine ni bil prepričan ali bo povzročitev nosečnosti zame in otroka zdrava. Z Johnom sva molila in čutila sva da naj si ne prizadevava k zdravljenju neplodnosti. Imela sva mir, da bo Bog storil to, kar On vidi da je najbolje.

Bilo je težko. Tako zelo sva si želela otroke. Pričela sva gledati tudi za posvojitvami, toda na tej točki najinih življenj to ni bila opcija. Dan za dnem, mesec za mesecem sva prepuščala najino neplodnost in starševstvo v Božje ljubeče roke.

Že leto dni sva se trudila, ko je bila spočeta najina hčerka. Slavila sva Boga in se veselila milosti katero nama je On dal in blagoslovu tega drobcenega življenja. Med čudežem rasti znotraj mene sem bila prepričana da so vse težave z neplodnostjo ozdravljene in da nikoli več ne bom ponovno imela bolečine kot je ta. Potem ko se je rodila je bilo življenje tako razveseljivo. Dojila se je in veliko me je naučila. Ko se mi je dan pred njenim prvim rojstnim dnevom menstruacija vrnila sem bila zamaknjena. Preprosto vedela sem da to pomeni, da bova kmalu ponovno spočela in da se bodo uresničile najine nove sanje o veliki družini.

Kmalu je postalo očitno da čeprav se je moja menstruacija vrnila, da je bilo moje

telo še vedno neplodno. Od takrat so minila štiri leta in mojemu telesu sva pomagala priti nazaj na pot. Vsakokrat mi je ginekologinja skušala predpisati, tablete za uravnavanje nosečnosti, antidepresive ali me opozorila ne zdravljenja neplodnosti. Sedaj sem izbrala babico (pomaga pri porodih) in ji povedala da se zanimam za pomoč svojemu telesu da bi delovalo pravilno, toda ne z izsiljeno nosečnostjo. Bog je dajalec življenja in odpiralec ter zapiralec naročij in ne ljudje ter medicina.

Vsak dan molim da naju Bog blagoslovi z otroci. Murren moli naj nama Bog prinese dojenčke tako da bo lahko velika sestra. Radi vidimo noseče mamice in novorojenčke, toda to je hkrati vedno boleč opomin. Noč za nočjo kličem k Bogu za ponovno življenje v svojem trebuhu.

Zaupanje Bogu ni vedno lahko. Težko je biti izven nadzora. Težko je čakati. Težko je odložiti svoje želje na stran in sprejeti to kar mi daje Bog, ko to ni kar jaz mislim da si želim.

Skušam se spomniti da slavim Njega. Razlog je da Pismo Hebrejcem 13,15 pravi: „Po njem torej Bogu neprenehoma prinašajmo na oltar hvalno žrtev, namreč sad ustnic, ki slavijo Njegovo ime.“ Ko prejmem revijo *Above Rubies* ali vidim osebne podatke Texasovega letnega srečanja *Above Rubies*, je moje prvo nagnjenje preskočiti besedilo in pogledati koliko otrok ima vsaka izmed družin. Resnično se moram boriti, da slavim Boga, ker imam samo enega. To je žrtev, da slavim Njega zaradi Njegove dobrote, medtem ko se jok mojega srca nadaljuje.

Poveličujem Njega, ne zato ker sem vesela, temveč ker je vreden poveličevanja. Hvalim Njega, ker sem mati, kot sem si vedno želela biti. Hvalim Njega, ker vem da so Njegove poti višje nad našimi. Hvalim Njega, ker še vedno obstaja upanje. On je že prej delal čudeže in naju blagoslovil na presenetljive načine in vem da to On lahko stori ponovno.

Zaupanje Bogu prav tako pomeni učiti se uživati biti mati enega otroka. Včasih se je težko veseliti Murren, ker sem tako zaposlena z žalostjo da nima bratov in sester. Vem da se moram s svojo hčerko veseliti posebnega obdobja življenja katerega imam prav sedaj, samo mi trije. Mogoče bom čisto nepričakovano končala s polno hišo otrok in si bom takrat mogoče želela imeti čas za uživanje v tišini in možnost pogovora eden z enim ko je to še na voljo. Ali pa bom lahko konec koncev končala s samo enim dragocenim otrokom in bom njeno otroštvo zaradi želja zapravila.

Počasi se učim „Zaupati in biti poslušna, ker ni druge poti veseliti se v Jezusu kot zaupati in biti poslušen,“ kot pravi pesem. Učim se razumeti svoj namen, ne iz vidika matere enega, petih ali desetih otrok, temveč iz vidika koliko zaupam in sem poslušna Bogu v vsem kar mi On daje.

HOLLY LOUGHLIN, McKinney, Texas, ZDA
jaynaych@netzero.net
Holly Catherin in John Allan sta blagoslovljena z Murren Nohah (4).

Holly vzdržuje spletno stran: „Od potrpežljivosti do starševstva“ (http://www.geocities.com/MurrensNatureMama/), služenje upanja drugim odraslim s cistično fibrozo in ki si žele osnovati družine.

Ko duhovnikova pridiga odpove, lahko otroška molitev doseže zmago.
Charles Spurgeon

Še eno rešeno življenje

Leta 1992 sem spoznala da pričakujem svojega drugega otroka. Moj prvi, Seth Christian je imel komaj dve leti in navdušena sem bila da bosta blizu skupaj. Kakorkoli, otroški zapredek v mojem telesu je bil več kot v odličnem okolju. Moj družinski zdravnik je opazoval moje kronično nizko stanje belih krvnih teles, stanje imenovano neutrophylia. Vsak dan sem se zbujala z vročino. Komaj sem uspela skrbeti za majhnega Setha. Utrujenost in vročina sta me izčrpavala.

Po številnih krvnih testih so ugotovili, da nosim virus z imenom cytomegalovirus (CMV). V knjižnici sem pregledala knjige o CMV-slepoti, gluhoti in duševni zaostalosti. Običajno sem nagnjena k skrbem, toda nebeški Oče mi je dal mir. V svojem srcu sem bila prepričana da bo vse v redu.

Vročina je sedem tednov vztrajala vsak dan. Moj porodničar, vernik, me je usmeril k drugemu ginekologu, ki jemlje primere z visokim tveganjem. Na enem izmed pogovorov naju je z možem prosil, da prideva v njegovo ordinacijo.

„Ne vemo ali je virus iz vaše krvi prešel v otrokovo kri. Moramo se pogovoriti o dejstvu da bi bilo najbolje narediti splav,“ je rekel. „Ne,“ je odločno rekel moj mož, „O tem se nočeva pogovarjati.“

„Toda če ne boste splavili, morate vedeti za možne komplikacije,“ je dodal ginekolog.

„Splav je nekaj o čemer ne želiva premišljevati,“ sem mu povedala in to tako da o tem ni nikoli več spregovoril.

Dojenček je še najprej rasel in od suhice sem postajala vedno bolj oblina. Približal se je dan dojenčkovega prihoda in specialisti so se ukvarjali z naraščanjem količine amnijske tekočine, katere je bilo manj kot naj bi je bilo. Nizko stanje amnijske tekočine kaže na nenormalnost.

Končno je bila po dvanajstih urah popadkov 6. maja 1996 rojena Summer Gabrielle. „Čudovita je,“ je naznanil moj ginekolog. In resnično je. Summer ima veliko ljubeče srce, mika jo življenje in želi ugajati Jezusu. Igra nogomet, igra na violino in se odlično počuti z njenimi prijateljicami in tremi brati.

Spominjam se kako sem jo zibala ko sva prišli iz porodnišnice, medtem ko so mokre tople solze kapljale po mojih licih. Imela sem tako veliko ljubezen in hvaležnost, da se nisem mogla obvladovati.

Na enem sestanku je bilo njeno življenje rešeno s strani dveh staršev, ki sta bila

pripravljena ljubiti otroka ne glede na njegovo zdravje ali miselne sposobnosti.

AMY PREVOST-PAUSCH
aprevostpausch@ohdela.schoolone.com
Otroci Keitha in Amy so: Seth Christian (12), Summer Gabrielle (10), Devon Liberty (8) in Henry David (2).

Okno v trebuhu

Kadar spoznam, da pričakujemo novega dojenčka, sem vedno napolnjena z globokim spoštovanjem. Mislim, da sem sedaj že sedem tednov noseča in preseneča me da ima ta drobcena oseba majcene prstke na rokah in nogah in utripajoče srce. Isaac, moj najstarejši, se nadeja bratca in moje štiri majhne deklice so prav tako vznemirjene da je na poti nov dojenček.

Spominjam se, da ko sem spoznala, da pričakujem svojega prvega dojenčka, sem bila preprosto presenečena. Novo življenje je raslo znotraj mene in nekako sem vedela, da bo čez devet mesecev, ob pravem času za najino poročno obletnico, prispela nova majhna oseba. Presenečenje! Nameravala sva malce počakati preden pričneva z družino, toda bila sva zelo vesela da stvari niso potekale tako kot sva načrtovala.

Bila sem zelo radovedna o razvoju svojega drobcenega otroka. Prejela sem izvod publikacije „Ko vaš otrok raste.“ Bilo je neverjetno! Njeno majhno telo je pričelo dobivati obliko dojenčka pri samo treh tednih! Na poletu domov iz najinih medenih mesecev v Evropi je moj mož vsakomur dal vedeti o novem dojenčku in jim kazal slike nerojenega dojenčka pri starosti treh tednov. Večina od njih sploh ni vedela, da ima fetus pri starosti treh tednov roke in noge!

Če bi me v tistih dneh srečali, bi vam verjetno na mah pokazala knjigo o razvoju fetusa z namenom pokazati Isaacovo trenutno stopnjo. Rekla bi: „Si lahko predstavljate da ima prste samo pet tednov star dojenček?“ Ali pa bi vam povedala, da je pri sedmih tednih starosti drobcena oseba občutljiva na dotik in se že premika naokoli. Če bi bilo okno v trebuh bi lahko celo ujeli šestnajst tedenski fetus kako sesa svoj palec ter kako se igra s popkovino.

Ko sem bila v petem mesecu nosečnosti, se spominjam da sem sedela v cerkvi. Dojenček v trebuhu je vedno resnično močno brcnil ravno takrat, ko so prenehali z igranjem. Po tem ko je bil rojen, je bil med petjem tako tih, toda v premoru med pesmima je jokal, kot bi hotel povedati: „Še mi pojte!“

Razburjena sem bila da bom imela svojega prvega dojenčka v dobi znanosti in tehnologije. Tu je bilo še toliko novih informacij za raziskati. Samo dvajset ali trideset let nazaj je mnogo ljudi mislilo da se življenje prične z rojstvom, kot da bi duh in mišljenje otroka lebdela naokoli po nebesih in pričakovala dih življenja. Sedaj vemo, da so te ideje ravno tako smešne, kot ideja da je zemlja ravna in da je luna narejena iz sira.

Sedaj se moramo odločiti kaj narediti s to novo informacijo o življenju pred rojstvom. Nekatere matere svojim še nerojenim otrokom predvajajo Mozarta. Nekateri očetje govorijo svojim drobcenim, majhnim fantkom in dekletom o življenju, ljubezni in velikem svetu. Večina mater se trudi jesti zdravo hrano in mnogo žensk preneha s kajenjem in uživanjem alkohola. Večji bratje in sestre pojejo dojenčkom pesmi in dojenčki se odzivajo z rahlimi sunki. Drugi molijo, se ponudijo in prosijo zavoljo nerojenih ki so žrtve izbire in nevednosti.

Ko se enkrat naučimo novih stvari, moramo biti pripravljeni sprejeti resnico in se ravnati po njej. Tu je razlika med nevednostjo in ignorirati očitno. Žalostno je da mnogo Američanov še vedno misli, da je trimesečni nerojeni dojenček še vedno kepica tkiv. Če je to res, potem sem tudi jaz samo kepica tkiv. Verjamem, da če bi več mam vedelo za resnico o nerojenih otrocih kadar so soočene s kritično nosečnostjo, bi razmislile o življenju njihovega otroka.

Nove informacije odkrivajo resnico in nas silijo da spremenimo naše mišljenje. Spreminjanje naših mišljenj zahteva da spremenimo naša dejanja. Spreminjanje naših dejanj od nas zahteva, da priznamo, da smo bili v zmoti. To naj bi nam dalo hrepenenje za spremembo prihodnosti, da tudi drugi ne bodo ponovili naših napak. Ozdravljenje in upanje imata priložnost kadar mi sprejmemo resnico.

Ljudje lahko sprejmejo pogubne in škodljive odločitve, temelječe na nevednosti, toda kadar pride do življenja v trebuhu, naj ne bomo več nevedni. Govorimo o majhnih ljudeh, tako resničnih kot sva ti in jaz. Vsak otrok je darilo in življenje je dragoceno že od vsega začetka.

SARAH BROWN, Fortville, Indiana, ZDA
sarah@ruralvillage.org www.ruralvillage.org
Josh in Sarah sta blagoslovljena z Isaac (7), Anna (6), Estera (4), Rachel (3), Naomi (1) in novorojenčkom septembra 2006.

Ni večje ljubezni

ZAME
je bilo bičano, bičano, bičano in razparano Njegovo meso!

ZAME
je bila krona z debelimi, ostrimi bodicami potisnjena na glavo Njegovo.

ZAME
so bili veliki jekleni žeblji zabiti v Njegove roke in noge!

ZAME
ga je Njegov lastni Oče zapustil, ko je On vzkliknil od bolečine!

ZAME
je raztrgano, pretepeno, krvaveče telo nosilo križ do smrti!

NIKOLI VEČ

ne bom dvomil v Njegovo besedo, Njegovo resnico, Njegovo luč, Njegovo pot.

NIKOLI VEČ
ne bom zatajil Njegovega imena pred tistimi, ki Njega ne poznajo!

NIKOLI VEČ
ne bom izbral svetovne, modne avtoceste preko Njegove popolne poti!

NIKOLI VEČ
ne bo križ karkoli drugega kot Njegovo ogromno, neizmerljivo darilo ljubezni!

NIKOLI VEČ,
se ne bom jaz, grešnik, počutil neljubljenega in nezaželenega.

Nimam večje ljubezni ki bi mi bila dana, kot je ta na križu!

Donna Kwiatkowski

Poseben zmenek

Si predstavljate moje presenečenje, ko sem nekega dne med obiskom mame prejela telefonski klic od naše patronažne sestre, Lindsay pri Bethany Krščanskem centru. Sledila mi je vse do mojih staršev, ker je imela nujno vprašanje. Na voljo za posvojitev je bila tri dni stara dojenčica. Ali bi jo mi sprejeli? Dojenčica je mešanka, rojena v rešilcu na poti v porodnišnico, katere mati se je odvajala od kokaina.

Kako vi odgovorite na vprašanje kot je takšno? Z možem sva upala da bova ponovno posvojila (pred dvema in pol leti sva posvojila Mordecei), toda v mislih sva imela malčka ali predšolskega otroka. Nenazadnje sem bila v šestem mesecu nosečnosti in doslej sva imela že osem otrok do starosti desetih let. Popolnoma nobenega namena nisva imela ponovno imeti dva dojenčka. Vendar je bilo tukaj to darilo - dojenček - ponujeno nam, dojenček brez doma in družine; dojenček ki bi zagotovo ostal v rejništvu če ne bi mi poskrbeli zanj. Seveda sem rekla da.

Lindsay me je potem vprašala ali sem prepričana. „Da," sem ji rekla: „vzeli bomo dojenčico."

„Odlično," je odgovorila. Trenutno se nahaja v Seattle; jo lahko pridete iskati? Sedaj? Ne, seveda ne morem. Moji malčki potrebujejo počitek, moj mož je na delu (si predstavljate da se pojavim v Seattlu s svojimi osmimi otroci, da poberemo še enega dojenčka).

„Dobro, kaj pa če jo grem iskati in jo pripeljem k vam domov?" se je ponudila. Ne, tudi to ne bo šlo. Mojega moža ne bo doma da bi podpisal skrbniške papirje (poleg tega sem imela občutek popolnega nereda – malčki se zbujajo, vreščeč dojenček, neurejena hiša, itd.) Končno sva se strinjali, da se srečava v pisarni v mestu, potem ko bo moj mož prišel iz dela domov.

Vse dokler nisem odložila telefonske slušalke nisem popolnoma doumela tega kar sem storila. Strinjala sem se da sprejmem tega dojenčka, brez da bi svojemu možu povedala eno samo besedo. Vedela sem da bo Chuck prevzet z dojenčico, toda midva odločitve vedno sprejemava skupaj. Ko sva posvojila Mordecai je od takrat ko sva se strinjala da ga sprejmeva, do takrat ko sva ga dejansko prevzela minilo tri tedne. Med telefonskim razgovorom si nisem predstavljala, da bomo še danes prevzeli dojenčico.

Preostanek popoldneva je bil neurejen. Izbrskala sem otroški stolček in vse najine dekliške obleke za novorojenko in jih oprala. Naredila sem seznam za v trgovino Wal-Mart – plenice, stekleničke, mleko za dojenje. Ves ta čas so moji otroci opazovali in se spraševali o moji nenadni želji da se pripravimo na dojenčka (bila sem noseča!) Nisem jim mogla povedati o tej dojenčici, ker sem morala najprej povedati svojemu možu ki je bil na delu.

Bog je tako čudovit. Ravno tako je naneslo, da je ta večer prišla varuška (naročena tedne pred tem), tako da sva lahko imela redek prosti večer. Ko me je Chuck poklical da mi pove da je službe prost in da je na poti, da pobere varuško ki bo varovala otroke, sem mu povedala da imam veliko novico in da naj se pripne.

„Dragi, ko boš prišel domov morava iti takoj v Bethanyjev urad. Tam naju pričakuje dojenček.“

Hvala Bogu je bil navdušen! Pobral je varuško in ji na hitro sporočil spremembo plana, medtem ko sem okoli sebe zbrala otroke da jim povem novico. Bili so tako navdušeni. Zasuli so me z vprašanji, na večino katerih nisem mogla odgovoriti. Ime najinega dojenčka - Avi Providence - sva izbrala med petnajstminutno vožnjo v urad. Avi je hebrejska beseda za 'Bog je moj oče;' nekaj kar upamo da ji bo tolažba skozi njeno življenje. Ime Providence (ang: previdnost) je bilo izbrano da nas spominja na Božjo suverenost ki jo je pripeljala v našo družino.

Ko sva vstopila v urad, sva se pozdravila z najino patronažno sestro, ki je pestovala krasen rožnat zavitek z neverjetno množico kodrčkov in dveh osupljivih modrih oči. Po podpisovanju papirjev sva se z najinim novim dojenčkom odpravila v Wal-Mart in imela večer, ki se nama je v zadnjih desetih letih zakona najbolj vtisnil v spomin.

Življenje hodi s hitrimi koraki. Sedaj skrbim za devet otrok (štirje od treh so stari manj kot tri leta) in bila sem noseča. Izkazalo se je, da se sladka majhna Avi ni odvajala od kokaina, kot so dejali v bolnišnici (pri rojstvu so jo testirali in bila je pozitivna). Imela je zelo nereden čas za spanje, včasih je čez noč spala samo nekaj ur (in ne, ne nekaj ur zaporedoma) in imela je zelo nepredvidljivo hranjenje. Toda nismo imeli opravka z jokanjem in občutljivostjo na pomanjkanje droge.

Kakorkoli, Bog je še vedno imel v mojem srcu delo. Jasno se spominjam Mordecai in Jubileejinega prvega leta. (Mordecai je bil posvojen pri starosti štirih tednov in je bil prizadet od drog. Ko je bil star dva meseca sem rodila Jubilee in potem sem oba dojenčka dojila.) Spominjam se, da sem bila tako utrujena, da sem komaj skrbela za vse. Spominjam se Mordoceaijevih mnogih ur jokanja, ker je iz svojega

telesa izločal droge. Spominjam se kako težko je bilo dojiti oba dojenčka in biti ponoči neprestano pokonci z dvema dojenčkoma. Nisem vedela, da sem to zmožna storiti ponovno. Mislila sem, da Avi mogoče ne bom dojila. Mogoče ji bom lahko stekleničko napolnila z mlečnim nadomestkom in mogoče imela ponoči nekaj spanja. Konec koncev je dojenček hranjen po steklenički. Zagotovo ni pravilo da se posvojenega dojenčka doji.

Dva dni preden sva prevzela Avi, je Bog moje srce pričel pripravljati na čudovit način. Na predporodnem obisku pri moji babici, sem ji povedala da je bilo mogoče noro, toda ali mi lahko zagotovi, da je notri samo en dojenček. Babica si je vzela dodaten čas za pregled in poslušala je dojenčkovo srce ter mi povedala da zagotovo misli, da je možno da nosim dvojčke. Bila sem obilna, dojenček je bil videti povsod okoli in glede bitja srca ni bila gotova. Wov, s Chuckom sva si vedno želela dvojčke!

Imela sem dva dni za premišljevanje ideje o dvojčkih, dokler Avi ni naredila svoj nepričakovani vstop. Kaj sedaj? Trije dojenčki naenkrat? Negotovost je vstopila z vsakim obiskom babice, ker ni mogla niti potrditi, niti zanikati možnosti dvojčkov. Več tednov sem se spraševala o tem kako je imeti tri dojenčke. Vedno sva si želela dvojčke, toda sedaj? Kakorkoli že, Bog je v mojem srcu delal. Vedela sem, da če bi imela dvojčke, ne bi niti premišljevala o tem da bi dojila samo enega od njih. Nikoli ne bi rekla: „Dobro, pretežko je biti ponoči pokonci z dvema in dojiti dva, zato bom enega hranila s stekleničko in tako ne bom tako utrujena.“

Ko sem končno odšla na ultrazvok, da vidim ali sta dvojčka, je bilo potrjeno da nosim samo enega. Samo enega? Brez težav. Ko sem si zamišljala življenje s tremi dojenčki, sta bila dva nenadoma slišati pomirjujoče. Ne samo to, sedaj sem vedela da bom, ko se bo dojenček rodil, Avi dojila. Prav tako kot ne bi nikoli izbrala da bi dojila samo enega od dvojčkov, tako ne bi izbrala da bi dojila samo enega od svojih dveh dojenčkov. Nenadoma je vse imelo smisel. Bala sem se vsega težkega dela, ki je bilo pred menoj. Bog je moral pritegniti mojo pozornost in me postaviti nazaj v red in zato da bi v mojem srcu deloval je uporabil možnost dvojčkov.

Slika: Chuck in Renee z njunimi desetimi otroki – Adalia (10), Judah (8), Tilly (7), Manly (6), Kalina (5), Mordecai in Jubilee (3), Hezekiah (2), Avi (10 mesecev) in Tucker (7 mesecev).

Tucker Benaiah je bil rojen ko je bila Avi stara tri mesece in pol. Avi je tako dobro sprejela dojenje, da se je pravzaprav v začetku dojila boljše kot Tucker. Dojenčka sta sedaj stara deset in šest mesecev. Avi hodi in Tucker se plazi in pleza vsepovsod. Oba dojenčka sta vesela, zdrava in oba se dojita. In, oh, občasno ponoči dobim celo nekaj spanja.

RENEE BERGERON, Bellingham, Washington, ZDA,
bergerondozen@yahoo.com

Zgodbo o Chucku in Reneejini prejšnji posvojitvi si lahko preberete v Above Rubies #62.

Veliko klečanja vas bo ohranilo stoječega!

Povsem ženska

V začetku je Bog ustvaril moškega in žensko. Namesto moškega in ženske On ni ustvaril dva moška. Skupaj sta narejena kot celota, čeprav se drug od drugega razlikujeta. Če si želite biti moški, vas bo izpolnjevanje njegove vloge razočaralo. Zadnjih nekaj desetletij so trume žensk brez pomisleka sledile feminističnim nazorom in se odvrnile od svoje ženske vloge, da bi se kosale na moškem področju. Nismo videle samo neizogibnega uničujočega propadanja družinskega življenja, temveč tudi slabljenje moškosti.

Čas je, da se prebijemo skozi meglo zmote in pridemo nazaj k temu za kar nas je Bog ustvaril. Če ste se rodila ženska, jo prav tako lahko z vsem srcem sprejmete vase in svojo ženskost živite do polnosti. Narediti karkoli manj, je bližnjica k usodi vašega življenja!

Kaj pomeni biti povsem ženska? Naj nam Bog da razumevanje, ko z vrha gledamo to besedo, ŽENSKA.

Ženskost

Moškost je dana moškim, ženskemu svetu pa ženskost. Tako je bilo namenjeno. Žalostno je, da dandanašnji mnogo otrok odrašča brez polnega razumevanja resničnega namena moškega in ženske. V njihovem družinskem življenju vloge niso določene in vidijo razmazano sliko. Ko postanejo starejši, izkrivljenost vnesejo v svoje zakone in družine. In zlom družinskega življenja se nadaljuje.

Blagoslovljena sem da sem odrasla v domu, kjer sta bila spola jasno določena. Ni bilo potrebno da bi me moji starši učili, to se je odsevalo v njihovih življenjih. Moj oče je bil 'mož v moškem svetu' in še vedno ljubeč mož in oče. Težko je delal da bi nas preskrbel in se razveseljeval ob dejstvu da je njegova žena lahko varna v svojem gnezdu in vzgaja njune otroke. On gre rad ven na lov in stori svoje moške stvari, toda ljubi ženskost svoje žene. Bila je šivilja, ki si je sama sešila vse njene obleke, s prelepimi klobuki. Ko sta šla ven je bil tako ponosen nanjo, vedno čudovito oblečeno z videzom kraljice.

Verjamem da bi kot ženske morale gledati da bi bile čimbolj ženske. V svoji ženskosti bi morale sijati. Govorile naj bi žensko. Obstaja še kaj bolj odvratnega kot je na ves glas kričeča ženska? Me naj bi govorile žensko in tudi naše hčere učile enako. Oblekle naj bi se žensko, se pravi znotraj svobodne izbire, kakor je Bog vsako izmed nas edinstveno ustvaril. Bog nas ni naredil kot robote, tudi nas ni naredil da bi bile sužnje. Obstaja nekaj žensk ki ljubijo nabrano obleko in pentlje in so druge ki to sovražijo. Nekatere so bolj športne. Toda kakršna koli je že naša edinstvenost, bodimo prepričane da svoji družini in svetu okoli nas razkrijemo

ženskost naše ženskosti.

Enake v vrednosti, toda različne v dejavnosti

Kot moški in ženska smo pred Bogom popolnoma enakovredni. Mi moramo biti, ker smo eno! Nemogoče bi bilo da bi bila ena polovica bolj pomembna kot druga! Toda naša enakost ni v početju istih stvari. To bi bilo nepotrebno! Bog je ustvaril moškega in žensko skupaj, da razodene Svoje obličje – in vsak razodeva različne vidike Boga. Beseda 'ženska' v Genezi 1,28 preprosto pomeni 'nasprotno od moškega'. Moški razodeva očetovsko maziljenje Boga. V božanskem vrstnem redu ustvarjanja mu je Bog dal vodstveno vlogo. Njegovo pooblastilo od Boga je pokriti svojo ženo s skrbjo za njene potrebe, fizične in duhovne. On jo pokriva z ljubeznivostjo, z isto vrsto ljubezni s katero Kristus ljubi cerkev. On jo oskrbuje, tako da ona lahko varuje njun dom in ji svojih najmlajših ni potrebno zapustiti na milost in nemilost drugim. On jo ščiti pred prevarami tega sveta tako da lahko hodi v varnosti in miru. Privilegij ženske je, da se podvrže temu kritju in je s tem blagoslovljena.

Moderen pojav je, da je mnogo žensk bolj podvrženo svojemu delodajalcu na delu, kot svojemu možu doma. Zaklenjene so v tempo, katerega narekuje njihov delodajalec, namesto gledanja na želje svojega moža.

1 Pismo Korinčanom 11,7 nam govori da je moški „podoba in slava Boga. Ženska pa je slava moškega.“ Me ne postanemo moževa slava kadar poskušamo biti kot moški, temveč kadar sprejemamo svojo ženskost.

Materinstvo

Popolna slava in lepota ženske je njeno materinstvo. Tako jo je Bog ustvaril – da je vzgojiteljica, hraniteljica in graditeljica gnezda. To je največje maziljenje v katerega naj bi kot ženske vstopile. To je več kot me delamo, to je kar me smo. Večina ženskih stvari katere lahko naredimo, je sprejeti svoje materinstvo in ga živeti v polnosti. To ni nepomembno. Materinstvo ima izvor prav v Gospodovem srcu. Eno izmed Božjih imen je v hebrejščini El Shaddai in se prevaja Vsemogočni in pomeni „prsati.“

Vsaka ženska ima materinska čustva, ne glede ali ima ali nima otrok. Če vas je Bog blagoslovil z otroci, izlijte nanje svojo materinsko naklonjenost. Ve delate za kar ste bile rojene da delate. To je slava vaše ženskosti. Če niste bila blagoslovljena z otroci, prosite Boga da vam pove, na koga On želi da izlijete svoje materinske hormone. V današnjem svetu je tako veliko bolečine – sirote, vdove, samohranilke, ostareli, revni in ti v potrebah. Na ta način boste izpolnile svojo usodo.

Sidro

Naravno je da ženska ljubi dom, razen če ji niso oprali možgane s humanistično propagando dandanašnje posvetne družbe. Bog je najprej ustvaril Adama in

potem še rajski vrt. Še preden je On ustvaril žensko, je tako imela dom, ki jo je pričakoval. Ustvarjena je bila za dom. Bog ji je za njeno gnezdenje dal dom, da vzgaja njene otroke in kot možnost za njeno kreativnost.

V Psalmu 128 Bog slika hišo družine ki jo je blagoslovil Gospod. V tretjem verzu je žena v samem srcu njenega doma. Popolna Judovska biblija to prevaja kot: 'Tvoja žena bo kakor rodovitna trta v notranjih delih tvojega doma.' Ko v svojem domu vzgajate bogaboječe otroke, imate moč za spreminjanje usode narodov. Prav tako je to kraj, kjer boste našla mir in počitek.

V Pregovorih 24,15 Bog imenuje dom 'kraj za počitek' in v Ozeju 11,11 beremo: 'In v njihovem lastnem domu, pravi Gospod, jim bom dal počitek.' (Knox) Ne samo da On dom imenuje kraj počitka, temveč tudi kraj razveseljevanja. Geneza (1. Mojzesova knjiga) 2,8 pravi: 'Bog je zasadil **vrt radosti** v katerega je postavil človeka, ki ga je ustvaril.' (Knox) Prvi dom, ki je prototip vseh prihodnjih domov, je bil kraj radosti. Bog je tudi vaš dom namenil za razveseljevanje. Čemu ne pričnete jutranjo molitev z: 'Kako naj danes svoj dom naredim bolj radostnega?' Kako naj prinesem več veselja v svoje zakonske odnose? Kako v današnjem dnevu prinesem več radosti v življenja svojih otrok?'

Kot ženske imamo privilegij, da smo sidro našega doma. Sidro našemu zakonu v časih stisk in nemirov. Da zasidramo naše otroke ko se soočajo s skušnjavami in nevihtami življenja in da zasidramo naš dom, da bi bil varna skala in trdnjava sredi nevarnega sveta. Dom ne deluje učinkovito, razen če je mati v srcu doma in je dom v njenem srcu.

Vrla žena v Pregovorih 31,27 'Pazi na poti svoje družine in ne jé lenuharskega kruha.' Beseda 'pazi' je ista hebrejska beseda kot je uporabljena za čuvaja, ki varuje mesto. Prav tako kakor možje čuvajo mestna vrata, je Bog ženskam dal veliko opravilo čuvanja vrat njenega doma.

Dajalka življenja

Geneza (1. Mojzesova knjiga) 3,20 pravi: 'In Adam je imenoval svojo ženo Eva, ker je postala mati vseh živih.' Pomen beseda Eva v hebrejščini pomeni 'dajalka-življenja.' Ta beseda ni negativna, kot je mnogo žena zavedenih da to verjamejo, temveč je najbolj pozitivna, močna in vplivna stvar katero v svojih življenjih lahko izvršimo. Lahko spreminja svet s tem da prinese vanj življenje. Nek pisatelj pravi: „Ko je Bog videl da v tem ubogem starem svetu napačnost potrebuje pravilnost, da resnica potrebuje pridiganje ali da morajo biti prednosti iznajdene, je On v ta svet poslal dojenčka da to stori.“

Ne samo da imamo me privilegij rojevanja življenja v ta svet, temveč tudi za večni svet. Vsak otrok je večna duša, ki bo živela za vedno! Pravzaprav, edina stvar katero bomo s seboj odnesle v večno realnost je naša odkupljena duša in odkupljene duše naših otrok. Vse ostalo za kar trošimo svoje življenje bo ostalo za nami.

Theodore Curler piše: „Otrokovo rojstvo je mogočen trenutek... v najtemnejši kolibi

na Brooklynu, na umazanem podstrešju ali umazani kleti ali v katerem koli mestu kjer človek vidi prvi žarek svetlobe, oko Vsevednega zagleda pripetljaj presenetljivega premikanja. Življenje je pričeto, življenje, ki se nikoli ne bo končalo. Srce je pričelo z bitjem in bo bílo z najbolj vneto radostjo ali najostrejšo tesnobo. Več kot to – duša prične z življenjem, ki bo preživelo zemljo na kateri se premika. Duša vstopa na osnovi obstoja katerega čas ne bo spremenil, ko bo sonce na nebu pogašeno kot sveča, luna izbrisana in se bo podaljšek nebes zvil skupaj kot obleka in se bo za vedno spremenil.“

Zanimivo je, da je danes tako veliko žensk izobraženo preko svoje razumnosti, da nič več ne razumejo poti ki jih je Bog zanje ustvaril – s trebuhom da vzgaja življenje in prsmi za hranjenje tega dragocenega življenja. Namesto da so dajalke življenja, so postale mašilke življenja in s tem zanikajo Božji cilj in namen.

Obogatiteljica

Ženska ima z njeno občutljivostjo in neposrednostjo za potrebe okoli nje, privilegij postati obogatiteljica doma. Ona obogati njen zakon, obogati otroke katere ji je dal Bog in obogati vzdušje njenega doma.

Ali je vaš dom napolnjen z Gospodovo ljubeznijo in radostjo? Z več ljubezni ga naredite bogatejšega. Mogoče v vašem domu ni ljubečega vzdušja. Pričnite ga napolnjevati z ljubeznijo. To se ne bo zgodilo, razen če ne boste ve to storile. Se spomnite, ve ste bogatilke doma. Ve ste ta ki vaš dom z vsemi stvarmi naredi bogatejšega. Ko zagrabite vizijo biti bogatiteljica vašega doma, boste prav tako...

Usposobljevalka – svoje otroke usposabljate da dosežejo svojo polno usodo.

Hrabrilka – dnevno bodrite svojega moža in vsakogar izmed vaših otrok za to kar so in za majhne stvari katere delajo za vas.

Ta ki se prikupi – v vaši družini prikupite enega k drugemu.

Povečevalka – povečujte vzdušje ljubezni in radosti v vašem domu in jo iz dneva v dan bogatite.

Povečevalka – svoje srce povečujte za sprejemanje ubogih in teh v potrebah.

Pojasnjevalka – z dajanjem razumevanja in pojasnjevanja Božjih poti svojim otrokom.

Razveseljevalka – s prizadevanjem da z Božjo prisotnostjo vaš dom naredite živahen.

Oplemenjevalka – da svoje otroke naredite spoštovanja vredne in plemenite v vseh stvareh.

Ta ki očara – svoje otroke očarajte z novimi zamislimi, ustvarjalnostjo in osupljivostjo Božjih stvaritev.

Navduševalka – svoje otroke navdušite da bodo goreči za Boga.

Zabavljalka – svoje otroke ohranite vesele.

Privabljalka – svoje otroke privabite v radost molitve in branja žive Božje Besede.

Zavijalka – svoje otroke omotajte z zaščito in ljubeznijo.

Dajalka vizij – dajajte vizije in upanje vsakemu družinskemu članu.

Spodbujevalka – na domu sprostite duha delavnosti in ustvarjalnosti.

Graverka – na svoje srce si vgravirajte imena svojih otrok (Eksodus – 2. Mojzesova knjiga 28,29-30).

Rotilka – svoje otroke rotite da na Gospodovih poteh ohranijo ravno smer.

Ker ste v srcu svojega doma, imate moč da storite vse te stvari.

NANCY CAMBELL

Sindrom gospodinje

Pred dvema letoma se je naša družina preselila za 320 kilometrov, da bi živela na majhni kmetiji. Sanje so postale resničnost! Toda... za seboj smo morali pustiti vse kar je bilo domače, vključno s cerkvijo, prijatelji in družino. Ko smo si uredili hišo, smo na posestvo takoj dodali živali. Potrebovala sem razvedrilo, ki me je obdržalo da nisem bila zmedena, medtem ko se je moj mož na delo vozil 320 kilometrov puščajoč mene in otroke samo. Živali, četudi očarljive, so se izkazale kot velik zalogaj dela katerega nisem bila navajena. Šolanje na domu, spoznavanje novega mesta in domotožje so me vlekli k tlom. Imela sem strašen odnos glede vsega tega. Namesto da bila hvaležna Gospodu ki je uresničil moje sanje, sem pričela dvomiti v modrost te selitve.

Slabe prehranjevalne navade tekom mojega življenje so vzele svojo ceno. Čeprav sem svoje prehrambene navade pred letom dni spremenila, sem pričela z izleti v mesto, da bi dobila posladke kot so sladoled in Italijanska soda, misleč da bo to malce zmanjšalo domotožje otrok in moje domotožje! Sebe sem preko poletja skoraj dnevno pričela razvajati s frapeji (mešanica kave). Nisem spoznala da sem s seboj ravnala slabo. To nisi bili posladki, temveč s sladkorjem obremenjen strup. Preveč pogosto sem pričela dobivati napade silovite migrene. Zgodaj jeseni sem spoznala, da sem alergična na beli sladkor in iz celotne hiše sem odstranila ves sladkor! Nič več nisem trpela za migrenami, razen 'če sem padla iz vagona' in jedla beli sladkor.

Na žalost je bila škoda že storjena. Bila sem strašno utrujena, nisem mogla jasno misliti ali osredotočiti svojih misli in stvari so se še poslabšale. V svojih dimljah sem imela zelo otekle žleze. Pričela sem dobivati rahlo temperaturo, ki me je vsako popoldne pripravila da sem se počutila grozno. To mi je zelo otežilo hlevska opravila, molžo koz in kuhanje kosila za vso družino. Bila sem tako utrujena, da

smo pričeli jesti slabo hrano, ker sem bila preveč izčrpana in bolna da bi skuhala primerne obroke.

V danem primeru sem imela vročino devet dni. Bila sem uboga in rahlo preplašena. Na dan ko sem se počutila najslabše je bil Doug 320 km stran na delu. Nisem se počutila da bi otroke pustila doma same, ne vedoč kaj se bo zgodilo, ali kako dolgo bom proč. Tako sem se z otroci odpeljala v najbližji zdravstveni dom, oddaljen približno 20 minut.

Potem ko so me izprašali, zbadali in preluknjali je zdravniška asistentka mislila da bi morala iti na odvzem tekočine iz hrbteničnega kanala. Odklonila sem. (Ko sem pred leti delala v bolnišnici, sem videla tiste ki so jim to naredili ter jim pomagala.)

Rekla je da ker se z njo ne strinjam, da ni nič več drugega kar bi lahko storila z menoj. Potem me je pričela nežno seznanjati s tem da sem trpela zaradi prevelikega stresa. Pogledala me je s sočutjem, (njene obrvi so se raztegnile v skrb ali neodobravanje, ne morem povedati točno) ko je s kretnjo svoje roke pokazala v smeri mojih treh tihih in dobro vzgojenih otrok, ki so čakali zunaj sobe na hodniku. Vztrajala je, da 'je zagotovo takšno veliko število otrok breme za vsako žensko.'

Pogledala sem jo s presenečenjem. Zagotovo sem slišala napačno! „Tam so samo trije otroci," sem zajecljala. Pogledala me je z žalostnimi očmi in mi povedala da to ni presenečenje. Da bi morala biti bolna ko imam tako veliko otrok za katere moram skrbeti in s svojim možem ki dela precej daleč. Z negotovimi izrazi mi je povedala, da trpim za 'sindromom gospodinje,' ter pričela s pisanjem dveh receptov.

„Ali mislite resno?" sem jo prekinila. Vztrajala je, da je to dokumentirana bolezen. Bila sem osupla. Imela sem čudovito življenje in sijajnega moža ki me je ljubil in težko delal da sem z najinimi otroci lahko ostala doma. Spomnila sem jo, da so moji otroci pokazali svoj značaj in oliko med čakanjem v čakalnici z menoj. Priznala je da so neobičajno prijazni otroci. Vključila se je njena zdravniška sestra, da pove da misli da so to najbolj prijazni otroci katere je doslej srečala.

Prijela sem svojo torbico in ji rekla naj odloži njeno beležnico z recepti, ker ne nameravam jesti teh tablet ne glede kaj bo rekla. Zbrala sem svojo 'veliko' množico treh otrok in temeljito potrta odšla.

Spoznala sem da potrebujem iskati Gospoda. Bila sem resnično bolna, toda ne za tem kar mi je ta uboga razočarana ženska rekla da imam! Pričela sem preučevati zdravilne rastline in prehranjevalne navade in naredila nekaj resnih sprememb. Prav tako sem se pokesala za nespamet svojega samo pomilovanja. Prosila sem Gospoda, da mi oprosti ker sem svoje očarljivo življenje naredila tako neprijazno drugim. Postila sem se, naredila čiščenje jeter in pričela jesti 50-60% presne zelenjave brez bele moke, predpripravljene hrane ali sladkorja. Moje otekle žleze so izginile in moja vročina je izginila.

Od takrat sem spoznala, da je bila problem moja nadledvična žleza, slabe prehranjevalne navade združene z negativnimi čustvi. Ni me naredil bolno stres

težkih okoliščin, temveč način kako sem se s stresom soočala. Spoznala sem veliko lekcijo – vrednost pravilnega mišljenja, in vsako misel podrediti ujetništvu. Nič več si ne dovolim valjanja v samo pomilovanju in svojemu mesu popuščati da kompenzira pomanjkanje mojega značaja. Gospod je dober! V svoji Besedi nam je povedal da bodimo stanovitni, stojmo trdno in imejmo pogum! Odločila sem se da bom verjela Vanj.

Potem sem bila blagoslovljena še med branjem Nancyjinega članka v Above Rubies #60 z naslovom 'Poklicana k dostojanstvu kraljice.' To je spremenilo moje življenje. Sedaj sem spremenila svoje mišljenje o svojem zakonu in sebi kot gospodinja. Vedno sem se spraševala čemu je najin zakon videti kot breme in prekletstvo, namesto da bi bil blagoslov. Skoraj vse slabe stvari ki se v zakonu lahko pripetijo so se nama pripetile; včasih celo več kot enkrat. Velikokrat sva prišla zelo blizu ločitve. Da, te grozne stvari v najinem zakonu so naju pripeljale h Gospodu. Nekega dva sva sredi groznega padanja spoznala, da morava temu narediti konec. Najina težka srca sva predala Gospodu in obljubila, da ne glede kakšni bodo najini občutki, da bova ostala eno meso in se še bolj stisnila bliže h Bogu po pomoč. Ta čas iskrene skupne molitve in spoznanje tega da je Bog vzpostavil najin zakon in pričevanje za Svojo slavo ter najina povezanost za bogaboječe otroke, je zacementirala najino zavezo.

Sem prva ženska v mnogih generacijah moje družine v več kot sto letih ki se ni ločila. Že od mojih pra, pra, pra, starih staršev in naprej se je vsaka ženska ločila vsaj enkrat, nekatere mnogokrat. To je pet generacij ločenih družin za katere jaz vem in mogoče jih je bilo celo več. Vem za uničenje katerega te ločitve prinesejo – prešuštvo, alkoholizem, zloraba drog, nasilje, nezakonski otroci in splavljeni dojenčki! To je dolga in žalostna zgodba. Samo zaradi Božje milosti sva še vedno poročena in vesela.

Izaija 58,11-12 pravi: „Gospod te bo vedno vodil in ti sitil dušo v suhih krajih, okrepil ti bo kosti in postal boš kakor namakan vrt, kakor vodni vrelec, ki mu voda ne usahne. Pozidal boš prastare razvaline, vzpostavil boš temelje prejšnjih rodov. Dobil boš ime Zazidalec razpok, Obnovitelj ulic za prebivanje.“

Te besede so mi pomagale dvigniti glavo in slaviti Boga za Njegovo slavo in milost. Kako milostljivo od Njega da naju je z možem izbral da postaneva zazidalca razpok. Kako čudovito da je On izbral najine otroke da obnovijo prastare razvaline!

Z mnogo hvaležnejšim srcem si bom nadela majhen predpasnik, čistila hišo, kuhala obroke in se trudila z umazanim perilom. Moje delo ni tako zemeljsko kot sem prej mislila da je! Sem bojevnica v prvih vrstah! To je boj in jaz sem v njem. Moji otroci so plen za katerim teži sovražnik. Moje orožje je Božja Beseda in molitev. Počnem življenjsko pomembno delo.

V Eksodusu (2. Mojzesova knjiga) 1,15-21 je faraon hebrejskima babicama zapovedal naj ubijata fante-dojenčke rojene Izraelkam. Ti dve ženski ga nista ubogali. Cenili sta Božji namen, da je človeško življenje dragoceno. Kaj se je

zgodilo s tema dvema ženama, ki sta kljubovali močni faraonovi poganski vladavini? Ker sta hebrejske dečke pustila pri življenju, ju je Bog blagoslovil. Dal jima je njuna lastna gospodinjstva! Wow! Kaj menite o vašem nazivu Gospodinja? Bog očitno misli da je to nagrada in blagoslov. Kako si upamo to zmanjšati?

DALYN WELLER, Yakima, Washington, ZDA
dailywalkinfarm@yahoo.com
Dalyn Weller je poročena z Dougom, gasilcem ki ljubi Jezusa in svojo družino. Blagoslovljena sta s Tori – ki je bila rada na zadnjem Above Rubies oddihu v Olympia, Washington in zatrjuje da je to spremenilo njeno življenje! (14), Taylor (12) in Ben (7). Živijo na kmetiji s konji, mlečnimi kozami in običajnimi domačimi živalmi.

„Naši otroci so sporočilo katerega pošiljamo vnaprej v čas
katerega ne bomo nikoli videli.“

Zaklad iz nebes

Slika: Robert in Linda z njunimi otroci: Amanda (18), Samantha (9), Sean (6), Julia (4), Joshua (2) in Isaac (7 mesecev).

Osmega oktobra 2005 smo jasno izvedeli da prihaja na ta svet naš šesti otrok. Bili smo tako vznemirjeni da nas je Bog pripeljal tako daleč brez ostre realnosti umetno povzročenih popadkov. Prispela sva v bolnišnico in ugotovili so da sem razširjena 6 cm, precej dehidrirana in da potrebujem intravenozno tekočino. Po urejenih papirjih in intravenozni tekočini, sem lahko vstala in pustila da zemeljska težnost pripomore k pomiku dojenčka navzdol. Prehodila sem tri kroge okoli bolniške sobe in bila sem pripravljena da porinem. To je bil doslej moj daleč najboljši porod!

Pri tem otroku sem molila za tri stvari. Prvič, da bi dojenček imel srce brez napake, ker je bil najin peti otrok rojen z redko prirojeno nepravilnostjo. Drugič, da se bo ta dojenček dobro dojil in tretjič, da bo on/ona imela pohlevnega in tihega duha.

Ta nosečnost je bila 'rizična' nosečnost zaradi materine starosti in možnosti deformiranega dojenčkovega srca. Bog je bil do naju tako čudovit. V dvajsetem tednu smo na ultrazvoku lahko opazovali čudovito sliko dojenčkovega srca. Vidni so bili vsi štirje prekati in resnično je bil to dar, da smo lahko videli tako jasno sliko. V sedemindvajsetem gestacijskem tednu (op. prev.: šteto od spočetja) je drug ultrazvok potrdil da je bil ta otrok zdrav. Med svojim porodom sem zdravniški sestri pričevala o najinem najmlajšem sinu in kako je v njegovem življenju Bog naredil čudež. Povedala sem ji kako smo bili navdušeni da bo ta dojenček rojen po naravni poti in kakšna radost bo ko bo on/ona končno prispel.

Vse do rojstva najinih otrok nisva nikoli vedela za spol. Tako malo presenečenj je

v življenju in eno izmed teh je: „Dragi, midva sva noseča“ kar ni nič več presenečenje in drugo je ko moj mož ponosno izjavi: „To je princ ali princesa!“ Običajno najinih otrok vse do rojstva ne poimenujeva. Položim ga slečenega, si ga dobro ogledam, molim zanj in pustim da mu Gospod da ime kakor ga je On že od začetka časov poimenoval. Mislim na Izaija 49,1 (RSV – op. prev: Revised Standard Version) ki pravi: 'Poslušajte me, otoki, prisluhnite, ljudstva iz daljave! Gospod me je poklical v materinem telesu, mi dal ime že v materinem naročju.'

Končno, dve ure po prihodu na porod sem bila odprta 10 cm z razpokom ovojnic. En popadek, nekaj potiskov in ven je prišel najbolj čudovit dojenček fantek! Oh, še en moj fant! Sedaj imamo tri dekleta in tri fante. Tega majhnega moža so položili na moj trebuh in obrnil je svojo majhno glavo in me pogledal naravnost v oči. Takoj takrat sem vedela da smo bili blagoslovljeni.

Moj mož je po pregovornem: „Dobro delo, draga,“ odšel da pogleda svojega novega sina. Svojega moža sem slišala hihitati in ponosno je izjavil: „Mama, on je lačen.“ Po tem kar je bilo videti kot neskončno čakanje je zdravniška sestra povila najinega moža ter mi ga podala. Ko sem navdušeno prejela tega fanta sem se nasmehnila in dejala: „Bog ve kako zelo imava rada otroke in tako nama je dal enega, ki naju nikoli ne bo zapustil.“ Obrnila sem se k svojemu dojenčku in rekla: „Ti, mladi mož si najslajši otrok z Downovim sindromom katerega sem kdajkoli videla.“

Zdravniška sestra je stala tam, presenečena da sem vedela. Potem je rekla: „Da, ima nekaj telesnih značilnosti otroka z Downovim sindromom, toda edina prava pot da to zagotovo izveste, je kromosomski test. Poljubila sem ga na njegovo lice in ga pristavila za dojenje.

Naslednjih nekaj ur sva se z možem pogovarjala, molila in izpovedovala nad najinim novim dojenčkom. Kako bova povedala ljudem? Ali se bo sploh kdaj poročil in ime svoje lastne otroke? Kdo mu bo povedal kako čudovit je? Ali bo potreboval posebno nego? Porajala so se nama vsa ta vprašanja.

Svet v katerem živiva bi rekel: „Splavite ga, saj ni popoln.“ Za kratek trenutek je ta isti duh prišel v najina srca in najinega otroka sva primerjala z „merili sveta.“ V nama je Bog hitro deloval in tako povzročil da sva prepoznala najino grešnost. Ponižno sva se pokesala in iskala Njegovo odpuščanje za najine misli, takšno vrsto kesanja, ki prinese ozdravitev, obnovi radost in naše oči odpre za resnico. Z možem nama je bilo namenjeno da imava tega čudovitega otroka zato da Njemu prineseva slavo in čast. Bog naju je spomnil, da On ne dela napak in da ima ta otrok namen in usodo, z namenom v prihodnosti in upanjem!

Naslednji dan so ga prišli obiskati tudi najini preostali otroci. Prosila sva Boga, naj nama da ime in čutila sva naj mu dava ime Isaac; kar pomeni 'smejati se z radostjo.' Ko sva jim predstavila njihovega novega brata, otroci nikoli niso spraševali čemu je videti drugačen, temveč so ga preprosto imeli radi. Poljubili so ga in ga zabavali. Bili so tako ponosni da imajo novega dojenčka, kar me je spomnilo da je Jezus popolna ljubezen.

V privilegij nam je in počaščeni smo da imamo v naših življenjih Isaaca. Prinesel nam je več radosti, miru in ljubezni, kot si kdorkoli lahko predstavlja. 1 Samuelova knjiga 1,27-28 (RSV) 'Za tega otroka sem molila in Gospod mi je dal to za kar sem ga prosila. Zato ga sedaj izročam Gospodu. Za njegovo celotno življenje bo izročen Gospodu.'

Bog nas neprenehoma opazuje. On ve za naše misli, naša srca in vsak naš dih On drži v Svojih rokah. Bog nas preizkuša da nas ojača, nam pomaga da ga bolj spoznamo in da zgradi našo vero – takšno vrsto vere ki ne zahteva pojasnjevanj, temveč počiva na Božjih obljubah.

LINDA PENDRYS, Clearwater, Florida, ZDA
pendrys@verizon.net

Blagoslovljena zaposlitev

Ko sem svoje otroke pred časom opazovala kako so se zunaj igrali, sem bila prevzeta s čustvi in radostjo in se Bogu zahvaljevala zanje. Spoznala sem kakšen dar od Gospoda so. Blagoslovljena sem ker vem kaj mojo štiriletnico motivira da se premika tako počasi (potrpežljivo stremljenje k popolnosti), da lahko razumem edinstven jezik svojega svojega dvoletnika in da sem vpletena v poučevanje branja svoje šestletnice. Blagoslovljena sem z njeno dozorelostjo in ljubko osebnostjo, ko poleg mene tiho sedi da bere ali mi priskoči na pomoč ko so moje roke zaposlene.

Zahvaljujem se Gospodu da lahko opazujem kako se moji otroci igrajo drug z drugim, kako v svojih okornih snežnih oblačilih štorkljajo skozi sneg in sledijo drug drugemu po dvorišču od ene dejavnosti k drugi, sodelujejo, si delijo in pomagajo drug drugemu. Hvaležna sem, ker mi ni potrebno svojega dragocenega dojenčka prepustiti nekomu drugemu, zato ker ne glede kako zmožen ali ugleden bi lahko bil, ne more zamenjati njihove matere. Moji otroci so zame resnično blagoslov, ne zato ker so popolni, preprosti za vzgajanje, ker sem vedno sanjala da bom imela otroke, temveč ker je sam Bog obljubil da je to tako in On ne laže.

Sem zadnja oseba na svetu za katero bi pričakovali da napiše ta članek. Pred desetimi leti sem diplomirala na veterinarski fakulteti (da, preživela sem devet let na univerzi) in imela resen namen specializacije kot kirurg. Rada sem bila veterinarka, toda z možem sva, oba profesionalca, dolge ure delala in si ustvarjala udobno življenje. Ko je prišel čas za otroke, sva se soočila z odločitvijo (takrat sva mislila da je najina odločitev imeti otroke kadar nama ustreza.) Ali bova naredila prilagoditve katere zahteva življenje s samo enim prihodkom? Ali bova uporabila vrtec in živela bolj udobno?

Odločila sva se da bova živela z enim prihodkom in zaupala Bogu, da nama zagotovi vse kar bi potrebovala. Bog je milostno deloval, tako da je moj mož imel možnost ob petkih ostati doma (otroški poseben dan za očeta) in jaz sem lahko med obdobji ko v hiši ni bilo dojenčkov, delala na bližnji kliniki. Na ta način sem

lahko ohranila svoje veščine, toda počutila sem se kot mati, ki je ostala na domu. Spoznala sem kakšen blagoslov je takšen sporazum, ki te ne veže preveč. Če bi postalo pretežko biti pomočnica svojemu možu, šolati otroke ali upravljati naše rastoče gospodinjstvo, sem pripravljena od vsega skupaj odkorakati stran.

Kadar je prihodek pičel (moj mož je samozaposleni fizioterapevt, katerega prihodek ni vedno zajamčen in nima nobenih ugodnosti) pritegnem k sebi tolažbo iz Evangelija po Mateju 6,31-33, ki pravi: 'Ne skrbite torej in ne govorite: ›Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli? (ali kako bomo plačali zobozdravnika?) Po vsem tem sprašujejo pogani. Saj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujete. Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.'

Slika: Ron in Robin z njunimi otroci, Rebecca (7), Naomi (4), Gregory (3) in Abigail (6 mesecev).

Tekom let smo videli kako Bog na čudovit način poskrbi. Resnično, On ni poskrbel samo za to kar smo potrebovali, temveč v obilju še za obrobne stvari. Vsako leto z lahkoto imenitno in nedoumno vodi vsakega od otrok. Na našem dvorišču so igrala, katera bi vsakega učenca naredila ljubosumnega (vsa so bila kupljena na razprodajah, z denarjem danim kot darilo) in za naše šolanje na domu sem brez omejitev nakupila najkvalitetnejše učne pripomočke.

Bili so časi, ko je v meni narasla skušnjava oditi na delo. Ker ne delam več, so mnogi skeptični. „Zapravljaš svojo izobrazbo," mi pravijo. Moj odgovor na to je najti v Evangeliju po Mateju 6,19, kjer je sam Jezus dal moder nasvet: 'Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer uničujeta molj in rja in kjer tatovi vlamljajo in kradejo; nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.' Kaj ima bolj večen pomen? Nadaljevanje moje kariere in finančna uspešnost v nabiranju še več 'stvari' in živeti bolj udobno ali moj najboljši čas in energijo vložiti v moj dom.

Žalosti me da je mnogo žensk 'osvobojeno' pred svojimi domovi in verjamejo laži da bi nekaj zamudile če bi ostale na domu. Psalm 113 pojasnjuje to zmoto. To je psalm poveličevanja našemu Bogu ki 'Iz prahu vzdiguje slabotnega, iz blata potegne ubogega, da ga posadi med kneze, med kneze svojega ljudstva. Nerodovitni ženi daje bivati v hiši kot veseli materi otrok. (verzi 7-9)

Kateri od teh omenjenih ubogih bi hrepeneče gledal iz sedeža princev h gomili ostankov in bi izbral da se vrne nazaj? Samoumevno je to prav tako nesmiselno za nas mame, da se oziramo ven iz naših domov in iščemo Božjo voljo za naša življenja.

Oswald Chambers v knjigi 'Moj največji za Njegovo najvišjost' pravi: „...Če živite življenje vere, se boste urili kako se odpovedati svojim pravicam in pustili, da namesto vas izbere Bog." Da, otroci s seboj zagotovo prinesejo obdobje garanja,

samo odpovedovanja in celo stiske, toda kateri od teh večnih duš bi se sedaj odpovedala da bi pridobila več ugodja? In katerega od teh, ki mi jih Bog v prihodnosti želi podariti bi zavrnila? Nobenega! Z veseljem bom ponovno trpela neudobnost nosečnosti, boleče rojevanje, utrujajoče dojenje vsakega dojenčka in vpletenost v nenehne napore v skrbi za dom in pospravljanje! Medtem ko to pišem, moja šestletna hči iz vseh pljuč prepeva: „Odločila sem se slediti Jezusu!“

Kako blagoslovljen poklic zavzema moj čas! Nenehno se zahvaljujem Bogu za privilegij vsakega dne katerega preživim z njimi!

ROBIN HERMAN, po poklicu veterinarka, po izbiri pa mama ki je ostala na domu.
Collingwood, Ontario, Kanada
rherman@bmts.com

Kako narediti kefir?

Ta slika je posebej narejena za Dalyn – www.clipartbytrina.com

Kefir je starodavna hrana! Je kisel, nekoliko peneč vzgojen mlečni napitek podoben jogurtu, toda z veliko več zdravimi prednostmi. Kefirjeva 'zrnca' so beli ali rumeni želatinasti delci sprijeti v grudice podobni koralam ali cvetači. Kadar zanje pravilno skrbimo se ti užitni (probiotični in antibiotični) delci množijo in zagotovijo nikoli končan izvor!

Kefir je osupljivo hranilo, napolnjeno z minerali, vitamini in več encimi kot surovo sadje ali zelenjava. Vzpostavlja zdravo črevesno floro, čisti debelo črevo in je odličen pri prebavnih motnjah debelega črevesja, sindromu preobčutljivega črevesja in zaprtju. Na telo deluje alkalno. Lahko se uporablja celo zunanje, za mozolje.

Naenkrat vzgojim dve ali tri skodelice kefirja in kadar moje koze dajejo veliko mleka, ga dnevno naredim tudi do dva litra! Da najdete zrnca pojdite na internet in poiščite nekoga ki ima na vašem področju zrnca kefirja.

Spodnji recept je za okoli liter kefirja.

- 4 majhne žličke kefirjevih zrnc
- posodo s širokim ustjem in plastičnim pokrovom (ali uporabite plastično folijo pod kovinskim pokrovom). Če delate 1 liter, potem boste želele večji kozarec. Jaz za to količino uporabljam pol literski kozarec.
- Cedilo iz nerjavečega jekla ali plastike in plastično žlico, (sama uporabljam posebno posodo v kateri je že cedilo)
- Še en kozarec za shranjevanje vašega narejenega kefirja.
- Liter svežega, nekuhanega kozjega ali kravjega mleka. Uporabite lahko tudi

večino trgovinskih, toda ne riževega mleka. Sveže pa je najboljše. Uporabljam svoje lastno sveže kozje mleko. Je okusno in za vas sanjsko. Če v mleku ne trpite laktoze (mlečnega sladkorja), vam bo s kefirjem šlo izvrstno kajti grudice 'pojejo ali prebavijo' laktozo. Ne uporabljajte visoko pasteriziranega mleka. To mleko nima niti kefirju, niti vam kaj ponuditi!

Izlijte mleko v posodo s širokim grlom. S čisto žlico v mleko dajte zrna kefirja. Kozarec pokrijte s pokrovom in vsebino rahlo premešajte. Rahlo odvijte pokrov in kozarec postavite na varno, temno mesto. Svojega imam kar v shrambi. Dobro je če tekom dneva kefir nekajkrat premešate. Če se loči, se tekočina imenuje sirotka in to je normalno.

Sirotko uporabite za kisanje zelenjave oziroma jo popijte. Je zelo koristna. Ko odvijete pokrov lahko zašumi in tudi to je v redu. Kadar je vreme toplo svoj kefir gojim 24 ur in včasih če so temperature višje še manj. Pozimi pogosto pustim kefir 36-48 ur. Rada imam kisel okus in šumenje!

Ko je vaš kefir narejen, ga precedite. Potem preko zrn prelijte sveže mleko in ga tako prihranite za novi kozarec. Nikoli ne zavrzite mleka uporabljenega za izpiranje ali vzgojo. Napolnjeno je z otroškimi zrni, ki so bila izprana iz materinih. Izlijte jih v kozarec in z žlico dodajte kefirjeva zrna, premešajte in pokrijte s pokrovčkom.

Tako končan kefir popijte takšnega kot je ali ga pustite še dan ali dva v shrambi preden ga popijete. Po dveh dneh ga morate do uporabe postaviti v hladilnik. Svoje kozarce operem enkrat tedensko ker veliko otroških zrn ostane znotraj kozarca. Če jih boste prali dnevno, boste izgubili veliko otročičev. NE uporabljajte nobenih čistil.

Če boste zdoma, kefir postavite v hladilnik da še kak dan ali do enega tedna vre.

DALYN WELLER, Yakima, Washington, ZDA
dailywalkinfarm@yahoo.com
Daily Walkin' Farm redi nubijske & burske koze
http://www.freewebs.com/dailywalkinfarm/

Kefirjev napitek

- 2,5 dcl narejenega kefirja (kadar jih je preveč, dodam tudi kefirjeva zrna)
- prgišče svežih ali zmrznjenih jagod ali katerekoli druge vrste jagod
- polovico ali celo zmrznjeno banano
- 2 žlički oluščenih lanenih semen
- 2 žlički posebno čistega kokosovega olja
- ne dodam nobenega sladila, toda če imate rajši slajše kot kislo, lahko dodate nekaj medu, nekaj fig ali dateljnov ali stevio za okus.
- zmešajte v mešalniku dokler ne postane gladko.

Naš hišni gost

Nekaj mesecev preden sem se rodil, je moj oče srečal tujca ki je bil nov v našem mestu Tennessee. Od začetka je bil oče navdušen nad tem očarljivim prišlekom in kmalu ga je povabil da živi z našo družino. Tujec je bil hitro sprejet in je bil nekaj mesecev kasneje poleg da mi izreče dobrodošlico na svet.

Ko sem odraščal se nikoli nisem spraševal o njegovem mestu v naši družini. V mojem mladem umu je vsak član imel posebno nišo. Moj pet let starejši brat Bill je bil moj vzor. Fran, moja mlajša sestra mi je ponudila priložnost da se igram 'velikega brata' in razvijem umetnost tolaženja. Moji starši so bili dodatni učitelji – mama me je naučila ljubiti Božjo Besedo in oče me je učil poslušnost Besedi.

Toda tujec je bil naš pripovedovalec zgodb. On je lahko stkal najbolj privlačne zgodbe. Pustolovščine, skrivnosti in komedije so bili moj dnevni pogovor. On je lahko celo našo družino držal kot okamenelo cel večer.

Če sem hotel vedeti o politiki, zgodovini ali znanosti, jo je vso poznal. Vedel je o preteklosti, razumel sedanjost in dozdevno je lahko napovedoval prihodnost. Slike katere je lahko risal so bile tako podobne življenju, da sem se pogosto smejal ali jokal, ko sem jih opazoval.

Bil je kot prijatelj celi družini. Vzel je očeta, Billa in mene na našo prvo glavno nogometno tekmo. Vedno nas je spodbujal naj gledamo filme in še celo zmenke je pripravil da nas je predstavil posameznim filmskim zvezdam.

Tujec je bil odličen govornik. Očeta to očitno ni motilo, toda mama je včasih tiho vstala – medtem ko smo bili ostali zasužnjeni z eno od njegovih zgodbic iz oddaljenih mest – in šla v svojo sobo, brala Sveto pismo in molila. Sedaj se sprašujem ali je kdaj molila da bi nas tujec zapustil.

Vidite, moj oče je vladal v našem gospodinjstvu z določenim moralnim prepričanjem. Toda tujec se nikoli ni počutil dolžnega da bi ga spoštoval. Brezbožnost, na primer, v naši hiši ni bila dovoljena – ne od nas, ne od naših prijateljev, ne od odraslih.

Kakorkoli, naš dolgoletni obiskovalec je občasno uporabil besede s štirimi črkami (op. prev.: nespodobne besede, kletvice) ki so žgala moja ušesa in pripravila očeta da se je nemirno presedal. Kolikor sem seznanjena, tujec nikoli ni bil v zadregi.

Moj oče je bil abstinent, ki v svojem domu ni dovolil alkohola – tudi za kuhanje ne. Toda tujec je čutil kot da mi potrebujemo izpostavljenost in nam je razsvetlil življenjske poti. Pogosto nam je ponujal pivo ali druge alkoholne pijače.

Naredil je da so bile cigarete videti okusne, cigare možate in pipe ugledne. On je prosto govoril (veliko preveč svobodno) o spolnosti. Njegova tolmačenja so bila pogosto vulgarna, včasih namigovalna in na splošno so spravljala v zadrego. Sedaj vem, da je tujec vplival na moje zgodnje dojemanje razmerja med moškim in žensko.

Tujec se je pričel pogovarjati o osebnih zadevah in boleznih brez ozira na nežna ušesa ki bi mogoče poslušala ali dejstvu da je čas za kosilo. Nekatere od tem so povzročile da je mama odšla od mize! Od časa do časa je nasprotoval vrednotam mojih staršev. Doslej je bil redko pokaran in nikoli zaprošen da odide.

Več kot trideset let je minilo odkar se je tujec vselil v mlado družino na ulici Morningside Drive. Mojemu očetu ni več tako zanimiv kot je bil v tistih zgodnjih letih. Toda če grem danes v delovno sobico svojih staršev, ga boste še vedno videli kako sedi tam v kotu in čaka da ga bo nekdo poslušal kako govori in ga opazoval kako riše slike.

Nikoli nam ni povedal svojega imena – vedno smo uporabljali njegove začetnice. TV.

Neznani pisec

Hodil bom v popolnosti svojega srca, v notranjosti svoje hiše. Ne bom postavljal pred svoje oči pogubnih reči. [Db. reči/besede Beliála.] Delo odpadnikov sovražim, ne bo se me držalo.

Psalm 101,2-3

Velika ideja

Kot družina radi sedimo skupaj okoli jedilne mize. To nas je vedno napolnilo z zabavo in smehom. Z mojim možem želiva najine fante spodbujati da molijo drug za drugega. Pred kratkim smo naredili načrt.

Enkrat tedensko napišemo (vsak otrok ter oče in mama) vsako ime na svoj kos papirja in zmečkane koščke položimo v vrečko. Ko ob sobotnih večerih sedimo okoli jedilne mize vsak pride na vrsto da izvleče ime. Potem je vsak od nas odgovoren da en teden moli za to osebo ki je napisana na tem zmečkanem kosu papirja. Prav tako imamo za vsakega otroka zvezek katerega uporabljamo za vodenje dnevnika našega družinskega molitvenega potovanja. Vanj lahko zapisujemo molitve in slavilna poročila.

Že vidim razliko v obnašanju naših fantov in odprtosti v prošnji za molitev.

PATRICIA FOBES, Franklin, Tennessee, ZDA
prayergirl55@yahoo.com
Tom in Patricia imata pet fantov: Michael (17), Joshua (16), Stephen (13), Jonathan (12) in Samuel (10).

Mamin predpasnik

…. ikona industrije
…. oklep častihlepja
…. uniforma radosti

…. davek garanja
…. znak pomočnice
…. model materinstva
…. simbol ženske sužnosti
…. znamenje žrtvovanja in ljubezni.

REBECCA BARNES, Gridley, Illinois, ZDA
jbfamily@gridcon.net

Spoznati Tebe

Ko smo z družino leta 2001 skupaj brali Nancy Campbellin priročnik 'Družinska miza in gostoljubnost,' smo bili navdihnjeni da gostoljubnost z vso močjo uresničimo. Tekom izvajanja te umetnosti smo spoznali radost služenja Gospodu.

V tem času smo bili soočeni z nekaj trpljenja ki je našo moč, potrpežljivost in vero položila na test. Gostoljubnost je bila od drugih izlita na nas in počutimo se zelo 'gostoljubno debele,' tako debele, da smo morali to radost deliti z drugimi. Tako to gre. Ko dajemo, je pomnoženo in se nam vrne nazaj. Služenje gostoljubnosti je da daješ velikodušno, raztegnjeno preko naše udobne cone.

Najmanj enkrat tedensko smo pričeli vabiti druge na naš dom, pogosto v zadnjem trenutku. Celo tujca iz špecerijske trgovine smo povabili da pride k nam. Takrat smo živeli v nedokončani hiši, v kateri so žice molele ven, s škatlami naokoli polnih stvari in da, otroci ki so bili (in še vedno so) v procesu učenja lepega vedenja. Vse to bi lahko bil velik izgovor da se izognemo izvajanju gostoljubnosti katerega Biblija zapoveduje.

Sodoben slovar daje izrazu gostoljubnost pomen: radodarna in prijateljska pot pogostitve ljudi, še posebej gostov, tako da se počutijo udobno in domače. Slovar Noah Webster iz leta 1828 pravi: umetnost izvajanja sprejemanja in zabave tujcev ali gostov brez plačila ali z ljubeznivostjo in radodarno darežljivostjo.

Z našimi gosti se radi igramo majhne igre. Pripravila sem ovojnico z vprašanji katero damo vsakemu okrog naše jedilne mize ali dnevne sobe. To je prav tako čudovito da se to igrate s svojo družino. Vsakokrat ko se igramo, izvlečejo različna vprašanja od okoli petdesetih v ovojnici. Tukaj je nekaj vprašanj katere lahko izvlečejo iz ovojnice:

„Katere je tvoja priljubljena soba v hiši in zakaj?“
„Kaj ti pomeni odpuščanje?“
„Kaj želiš nekega dne postati?“
„Kaj pomeni da imaš nekoga rad?“
„Kdo je najbolj prijazna oseba katero poznaš in zakaj?“
„Kako lahko naše besede povzročijo da se nekdo slabo počuti?“

„Katere nove stvari bi se rad naučil početi?“
„Katere stvari te pripravijo do smeha?“
„Zakaj si najbolj hvaležen?“
„Kakšne so tvoje sedanje sanje ali vizija tvojega življenja?“
„Po čem si želiš da se te bodo spominjali?“
„Če bi ti bilo dano milijon evrov, kako bi jih porabil?“
„Če bi lahko živel v drugi državi, katero bi si izbral in zakaj?“

Medtem ko skupaj sedite za družinsko jedilno mizo in uživate v družbi drug z drugim in druženju, vprašajte nekaj teh vprašanj za vzpostavitev zabavnih trenutkov in da drug drugega bolj spoznate.

p.s. Spodbujam vas da si naredite ovojnico ali škatlo z vprašanji. Če potrebujete ideje ali vprašanja, ste vabljeni da mi napišete e-sporočilo.

KAY KATTKE, Ramona, Kalifornija, ZDA
bkatke@sbcglobal.net
Brian in Key z njuno družino – Jessalyn (14), Joshua (11), Elijah (7), Rebecca (5), Able (z Jezusom 3½), Seth in Benjamin (2½) in Tanner (10 mesecev).

Čudovite roke

Ljubeče roke moje dragocene babice so na mojem srcu pustile večen odtis. Skozi svojo roke je pokazala ljubezen za njeno družino – vrtnarjenje, vlaganje, kuhanje, likanje in čiščenje. Njena notranja lepota je bila izražena skozi njene roke.

Rada sem šla k njej in ostala skupaj z njo. Vedno je trdo delala. Spominjam se kako je vsako jutro do šestih zjutraj zvaljala piškote in nas poklicala iz postelj na zajtrk, vseh nas sedem vnukov. Nikoli si ni uprla priložnosti, da bi nas med počitnicami zadrževala. Njen čas je bil razdeljen, toda njena ljubezen je bila pomnožena. Spominjam se časa ko je rekla da je hladno in vendar so te dragocene roke odgrnile njen lastni šal in ga nežno položile preko mojih ramen. Čutila sem njeno nežnost, ko me je držala za roko, ko sem se bosonoga spotikala na poti v vrt, izmikajoč se vsem trnom in osatom.

Spominjam se polne čaše ljubezni izlite na nas, ko za jedilno mizo vsi skupaj drug drugega primemo za roko in se zahvalimo za blagoslove tega dne. Spominjam se njenih rok, ki so hitro počivale na moji glavi, medtem ko je molila za mojo potrebo, kadarkoli je to bilo. Mnogokrat so me te roke kot majhnega otroka negovale in skrbele za moj prsni koš med zimskimi prehladi in gripami. Krtačila je moje dolge lase in jih lično spletala za v cerkev.

Te roke so bile, kolikor se lahko spomnim, vedno zaposlene s početjem mnogo nesebičnih del. Razumem kaj je moralo to pomeniti mojemu dedku tistega dne ko jo je prosil za roko. To je bil trud ljubezni, da je skrbela zanj tekom njegove dolge borbe z rakom. Spominjam se dneva, ko je bilo vse njeno delo na zemlji končano. Pred mano se je ulegla k počitku z njenimi rokami lično sklenjenimi preko njenega

prsnega koša.

Potem ko sem svoje srce predala Bogu, sem se spomnila čudovitih rok vseh ljudi, ki so se dotaknili mojega življenja z Njegovo ljubeznijo. Pogledala sem svoje roke in spoznala da niso več moje, temveč da pripadajo Jezusu. To so Njegove roke in tako kot moja babica, želim da moji otroci vidijo Jezusa skozi moje roke.

Spominjam se časa ko je bil moj najstarejši sin star okoli štiri leta in je razlil ostanek mleka. Živeli smo kar precej daleč stran od mesta in mikalo me je da postanem jezna, toda zavrnila sem misel ter svojo roko iztegnila ter segla za brisačo.

Naše roke so mogočno orodje
skozi katerega Bog lahko Svojo ljubezen pokaže drugim.

Spomnila sem se, da moje roke niso moje lastne in namesto tega sva se malce nasmejala in skupaj počistila. Na takšen način je delala moja babica. Skozi te primere s svojimi otroci delim vizijo služenja drugim z njihovimi čudovitimi rokami ki pomagajo.

Naše roke pustijo trajajoč vtis na življenju drugih. So mogočen instrument skozi katerega Bog lahko Svojo ljubezen pokaže drugim, še posebej našemu možu in otrokom doma.

PAMELA DYESS, Millbrook, Alabama, ZDA
dyess@softhome.net

Scot in Pamela imata otroke: Seth Toy (11), Samuel (rojen v roke Boga 11. marca 1997), Victoria (7), Shaun (5), Lucas (3) in novorojenček začetek junija 2006.

Najpomembnejša odločitev vašega življenja

„..Izberite danes, komu hočete služiti... Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu.“ (Jozue 24,15)

Ali ste naredili to najpomembnejšo odločitev v svojem življenju? Tako veliko zakonov in družin razpada. Samo življenja in domovi, ki so zgrajeni na temelju Jezusa Kristusa in Njegovih zapovedi bodo obstala. Kako lahko postavim svoje življenje na pravi temelj in prejmem Božje odrešenje?

1. **SPOZNAJ** da si grešnik. Tvoj greh je tisti, ki te ločuje od prijateljstva z Bogom. (Apostolska dela 18,13; Pismo Rimljanom 3,21)

2. **KESAJ** se svojega greha in se obrni proč od njega. (Evangelij po Luku 13,3; Apostolska dela 2,38-39, 3,19)

3. **PRIZNAJ** svoj greh Bogu in On te bo očistil in ti odpustil. Njegovo odpuščanje je popolno. Ko On odpusti, On pozabi! (Psalm 32,2; Prvo Janezovo pismo 1,7-9; Pismo Rimljanom 10,9-10)

4. **OPUSTI** svoje lastne poti in spoznaj in sledi Božjim potem. (Izaija 48,18, 55,7; Evangelij po Marku 8,24-38)

5.**VERJEMI**, da je Jezus Kristus, Mesija Božji Sin. On je tisti ki je pretrpel kazen za tvoj greh. (Evangelij po Janezu 3,16; Evangelij po Marku 16,16)

6. **SPREJMI** Njegovo veliko odrešenje, katero je On pridobil tebi v prid. (Evangelij po Janezu 1,12)

7. **DAJ SE KRSTITI**. (Evangelij po Marku 16,16), Apostolska dela 2,38, 8,38)

8. **ZAHVALI** se Njemu za Njegovo veliko odrešenje in Njegovo kri katero je On prelil zate. Sprejmi Njega z veseljem in prosi ga naj prevzame nadzor nad Tvojim življenjem.

9. **DOLOČI** da boste ti in tvoja hiša vsi služili Gospodu.

Dvanajst točk olike pri mizi

1. Pridite pripravljeni.

K mizi pridite s počesanimi lasmi, rokami in obrazom umitim z milom in vodo ter osušenimi z brisačo. V tišini vstopite v jedilnico in se usedite.

2. Pričnite obrok.

V tišini počakajte na očeta ali mati (ali gostitelja ali gostiteljico) da prične z molitvijo zahvale za obrok. Če to ni običajno, hitro sklonite svojo glavo in tiho izgovorite molitev zahvaljevanja in prosite Boga da blagoslovi vašo hrano. Evangelij po Marku 8,6 pravi: „Vzel je sedem hlebov, se zahvalil...“ Preden pričnete jesti, počakajte da so vsi postreženi in da gostitelj ali gostiteljica vzame svoj prvi grižljaj. Če je postrežen še en obrok, kot je poobedek, ponovno čakajte dokler gost ali gostiteljica ne vzame svojega prvega grižljaja.

3. Prtiček.

Po molitvi si položite svoj prtiček v svoje naročje. Ne mahajte z njim naokoli. Za odstranitev vsakršne hrane iz vašega obraza, si ustnice brišite samo s prtičkom. Po obroku prtiček urejeno položite na mizo, levo od svojega krožnika, ne na krožnik ali stol.

4. Jedilni pribor.

Naučite se pravilno držati in uporabljati jedilni pribor. Da ob svečanem obroku z več jedilnega pribora uporabite pravilen pribor, sledite zgledu gostitelja. Na primer, najprej uporabite tiste vilice, ki so bolj na levi. Po obroku jedilni pribor položite na krožnik, na njegovo desno stran.

5. Podajanje hrane.

Posode s hrano podajajte na svojo levo. Če nekdo prosi da mu nekaj podate, mu podajte preden postrežete sebi. Če prosite za posodo s hrano izgovorite ime

osebe ki je najbližja posodi, na primer: „John, podajte mi prosim grah.“ Spomnite se da izgovorite „prosim“ in „hvala“.

6. Kako sedeti.

Roke in komolce držite stran od mize. Ne segajte pred nekoga ali da ga odrinete. Sedite bliže k mizi, tako da vam hrana ne pade na vaše naročje. Sedite pokončno v primerni drži. Ne cmokajte.

7. Pogovor.

Naučite se prevzeti svoj delež v izgradnji prijetnega in zanimivega pogovora. Poslušajte. Ne prekinjajte in ne govorite preveč, ali da ste preveč osebni ali preveč tiho.

8. Kako jesti.

Jemljite majhne koščke in jih grizite z zaprtimi usti. Ne govorite s polnimi usti. Svojih prstov si ne oblizujte. Jejte z zmernim tempom, ne prehitro in ne prepočasi. Grizite in požirajte tiho, brez kakršnih koli srebanj ali goltajočih zvokov. Za pomoč uporabite nož, ne prstov.

9. Repete.

Če je na voljo dovolj hrane si vzemite skromno drugo porcijo hrane. Iz krožnika ne jemljite zadnjih stvari. Neolikano si je še tretjič vzeti hrano. Poobedek ne jemljite ponovno.

10. Bodite vljudni.

Med jedjo ne berite, ne momljajte, ne pojte, ne pripovedujte grobih šal ali da ste žaljivi.

11. Po obroku.

Otroci morajo vedno prositi za dovoljenje da lahko gredo proč od mize, na primer: „Sem lahko prosim oproščen?“

12. Pohvalite kuharico.

Ne pozabite pohvaliti kuharico. Možje in otroci naj bi se materi zahvalili za vsak obrok katerega skuha. In vedno se zahvalite svojemu gostitelju kadar prejmete gostoljubnost.

JENNY SILLIMAN, Sequim, Washington, ZDA
jennysilliman@juno.com
Tiskano z dovoljenjem „Seznam Jennyjinih dvajset“ Vse pravice pridržane, ©2001

Osebno s skupnim

Matere, še posebej te z velikimi družinami me pogosto prosijo kako naj izkažejo osebno pozornost vsakemu izmed njihovih otrok.

Čudovit kraj da to storite je pri družinski jedilni mizi. Ko so najini otroci odraščali

sva pri mizi pogosto zastavljala vprašanja. Nekateri od priljubljenih vprašanj so: „Katera je najbolj vznemirljiva stvar ki si danes počel?“ Ali: „Katera je bila najbolj zanimiva stvar katero si se danes naučil?“ Vsak otrok od najmlajših do največjih mora odgovoriti.

Pri tem je pomembno, da ko je vrsta na vsakem otroku, so oči vseh uprte vanj in vsa ušesa pozorna temu kar pravi. Čeprav sedijo pri skupinskem sedenju, imajo priložnost za osebno pozornost od vsakega družinskega člana, vključno z očetom in mamo. So središče pozornosti.

Ko to počnete za vašo jedilno mizo tako ne boste izpustili nobenega otroka!

NANCY CAMPBELL

Above Rubies e-poštni seznami

Pridite in se pridružite preko 1.000 ženam iz 16 različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/
Moč materinstva: http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/
Družinska jedilna miza in gostoljubnost:
http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/
Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:
http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/

Spodnja polobla e-poštni seznami:
http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/
Velika Britanija e-poštni seznami: http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/

Vprašanja prosim na e-mail: Tamie Krawczeski na tamielovestn@hotmail.com

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 28 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod
Za naročilo knjig in CD-jev:
General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0
Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca
Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi gredo na:
C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5
Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod
PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3
Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg
Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Močan narod

„Oče in mati ki živita skupaj z njunimi otroci, nežna v njuni ljubezni, čista v njunih življenjih, močna v svojih prepričanjih, preprosta in urejena v svojih navadah, naredita neizmerno več kot lahko pri izgradnji močnega naroda storijo predsednik in voditelji, zakonodajalci, vzgojitelji in duhovniki. In besedo „več“ lahko zamenjamo z besedo „nič drugega.“ Resnična moč lahko pride v narod samo tako, da dom prežema celotno notranje življenje ljudi. Domači narodi so najbolj trajni narodi...“

Iz knjige „Tihi pogovor o družinskih vzorih“ avtorja S. D. Gordona

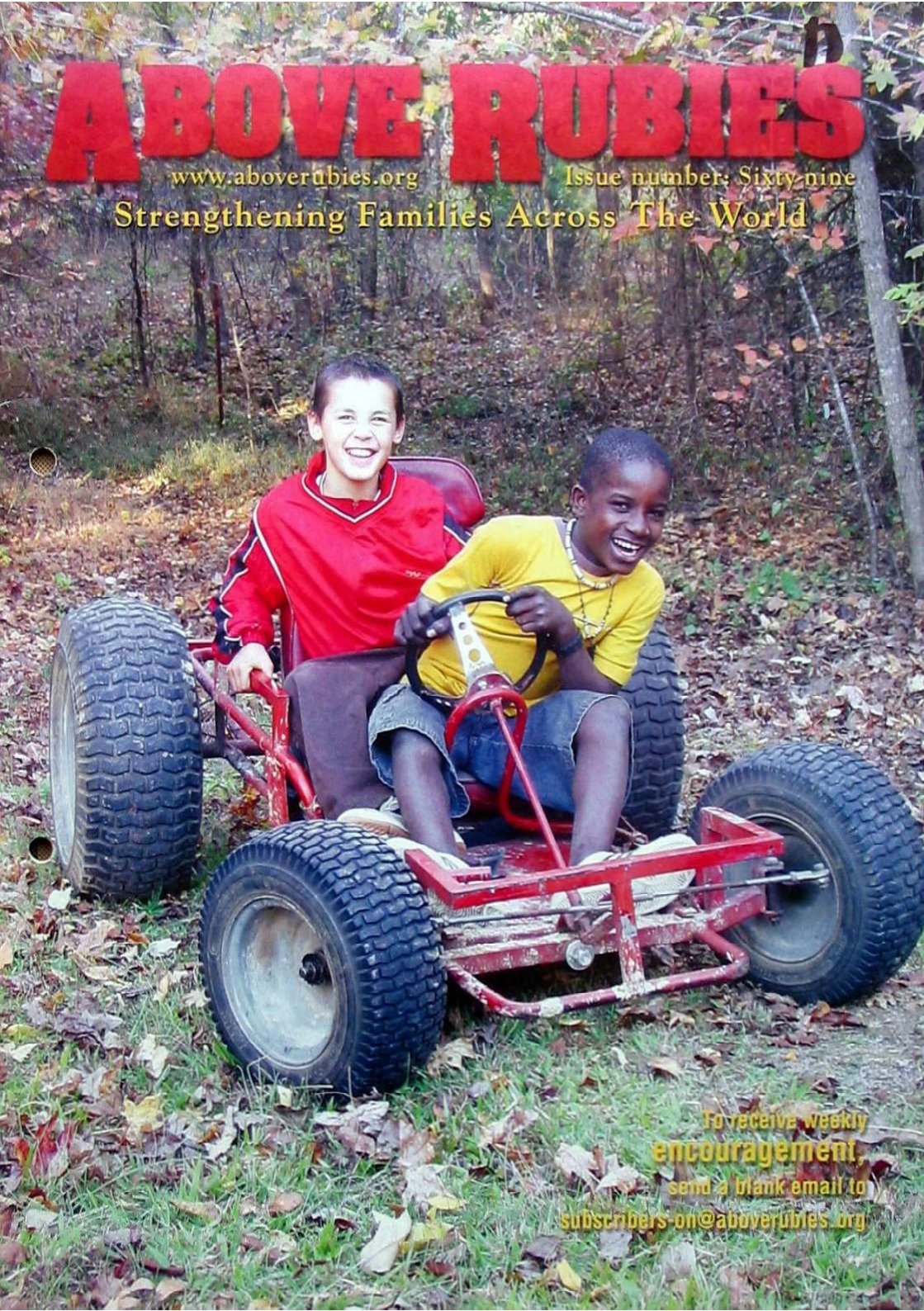
"Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri"

Pregovorov 31,10 (AMP)

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org Issue number: Sixty-nine

Strengthening Families Across The World

To receive weekly **encouragement**, send a blank email to subscribers-on@aboverubies.org

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com
TISK: Printed by McQuiddy Printing Company, ZDA
NASLOVNICA: Isaiah in Arden Allison, Primm Springs, ZDA. Fotografija: Shay Nicholson.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, avgust 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org Številka: devetinšestdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom....4
Možje potrebujejo spodbudo....8
Prekomerno blagoslovljena....18
Svojo radost sem pustila za seboj....20
Čisti kamen....22
Hrabro srce....23
Gledati dobro....25
Otroške žoge....25
Poster o govorjenju....27
Spodbujajte svoje otroke....28
Majhna deklica,
veliko srce!....37
Dajanje svetu....39
Čas je za molitev....41
Čakanje na moža?....41
Ljubezen daje....44
Od izgube do zmage!....44
Skesana mama....47
Poročilo iz Nove Zelandije....48
Avstralsko poročilo 49
Moč molitve....52
Bog te ima rad!....54

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Selah in Kula

Slika: Serene in Sam Allison z njuno družino: Selah (15), Kula (14), Jabin (13), Isaiah (10), Arden (8-prvorojenec), Chalice (6), Cherish (6), Cedar (4), Engedi (skoraj 3) in Vision (20 mesecev).

Slika: Meadow (Pearlijina hčerka) in Rashida (Evangelina hčerka). Večino dni sta skupaj in rada skupaj kuhata. Tukaj delata rožičeve kroglice katere običajno delata kadar organizirata čajanko.

Slika: Priljubljena stvar katero naši vnuki radi počno je oblačenje. Skoraj vsak dan prekopavajo skrinjo z oblekami. Od leve proti desni: Chalice, Cherish, Engedi, Promise (majhna deklica od moje sestre Kate katero je posvojila iz Kitajske in je videti takšna kot moji vnuki) in Cedar.

Slika: Štiri moje čudovite pomočnice med septembrom in oktobrom leta 2006: Zgoraj: Shay Nicholson (Texas); levo: Sarah Herzog (Texas), Shay in Sarah sta prijateljici ki sta prišli skupaj; desno: Kristin Petersen (Washington); spodaj: Destiny Holowell (Pennsylvania).

Slika: Destiny se je zaljubila v Serenino majhno deklico Engedi (kar se zgodi večini deklet). Tukaj je, urno dela red v pisarni, medtem ko Engedi spi na njenem hrbtu.

Slika: zgoraj: Najini sinovi – Stephen, Rockly poriva in Wesley na desni strani go-karta s prijatelji. Majhna Pearl je na levi strani slike in nadzira dogajanje.

Slika: Ti go-karti postajajo večji. Wesley za krmilom.

Slika: Sedaj izdelujejo motorizirane go-karte. Majhna Serene ga preizkuša!

V zadnji številki *Above Rubies* sem govorila kako Serene šteje do osem da se prepriča da so vsi njeni otroci v avtomobilu. Otroci potem spontano odgovarjajo z devet, deset, enajst! Devet in deset sta Kula in Jabin ki sta sedaj prišla domov iz Liberije da se pridružita svoji družini. Od začetka leta je bilo dolgo čakanje na ta dva otroka in pravzaprav sta bila v sirotišnici deset let.

Sedaj Serene pričakuje novega dojenčka, številko enajst z rokom v maju! Evangeline ima rok z številko devet praktično ob istem času. Tako se bo doslej skupno število povečalo na 34 vnukov in še vedno moliva za več! Več bogaboječih otrok kot bova imela, več vpliva za Boga bodo imeli v tem svetu.

Navdihujoče je videti kako se Bog premika v tem času. Odkar sem marca 2005 v *Above Rubies* govorila o sirotah v od vojne uničenemu narodu v Liberiji, je bilo posvojenih na stotine otrok. Otroci ki so hrepeneli po mamici in očku sedaj uživajo v blagoslovu pripadnosti ljubeči družini. Lahko se to ne bi zgodilo. Nihče ne bi mogel družine pripraviti do posvojitve otrok. Mnogo jih je ranjenih. To je finančni korak vere. Še naprej morate pritiskati in vseskozi moliti. In doslej je reagiralo na stotine družin. To je delo Svetega Duha. Verjamem da je to zelo blizu Božjemu srcu in Bog se dotika src da privede Svoje namene v dovršitev.

Božji končni plan je da vsak otrok živi v družini. Tako je Bog načrtoval da bi ljudje živeli. On želi da bi vsak otrok, tudi tisti ki je postal oropan staršev, živel v družini. Bog to orkestrira po Svojem Svetem Duhu. Ne samo da so družine po vsem svetu odprle svoja srca za sprejem otrok katere jim On želi dati naravno, toda On izliva Svojo slavo v njihova srca tudi za osirotele otroke. Kakšno čudovito stvar dela Bog.

Kadar Bog povzroči da se nekaj zgodi kar je v Njegovem srcu, On ne spregovori samo enkrat ali samo eni osebi, temveč mnogim ljudem po vsem svetu. Čutila sem močno Božje srce za posvojitev. Samo pred nekaj dnevi sem slišala da so posredniki ki molijo za Ameriški narod čutili težo da molijo za en milijon otrok katere bi posvojile družine po ZDA. Kličejo za ljudmi ki se nahajajo kjerkoli da se jim pridružijo v tej molitvi. (Tako kot mi molimo da bi se v tem narodu spremenil zakon o splavih, moramo biti prav tako pripravljeni sprejeti dragocenega dojenčka ki se bo rodil.) Ko mi molimo sem prepričana da se bo Bog dotaknil ljudi ki pred tem nikoli niso o tem razmišljali.

S Colinom si nikoli nisva mislila da bova počela takšno stvar, toda Bog je spremenil najina srca. Čutila sem breme da delim to potrebo z mladimi pari in družinami, nikoli misleč da je to nekaj kar naj bi počeli starejši pari. To prvo noč ko sem o tem govorila sem se vrnila v posteljo in nisem mogla spati. Čutila sem da mi Bog pravi: „Kaj pa ti?“

Mislila sem da bom o tem zjutraj govorila s Colinom. Zagotovo bo rekel Ne in tako bo s tem konec. Namesto tega je odgovoril: „Pojdimo ponje!“ Pomoč! Sedaj ni bilo nobenega izhoda! Bolj kot sva najina srca odpirala in v veri stopala naprej, bolj razburjena sva postajala. Midva sva sedaj, potem ko sva dobila ameriško državljanstvo, v postopku posvojitve treh najstnikov iz Liberije in se veseliva da jih

bova sprejela v naš dom.

Bog to breme izliva ne samo na družine, temveč tudi na samske. Po vsej deželi sem srečala mnogo samskih na katere je Bog izlil močno breme za sirote. Fakultetna diplomantka katero še nikoli nisem srečala je prejšnji večer ostala na našem domu. Bog je nanjo močno naložil breme za vdove in sirote. Že mnogo let ji je na misel prihajala številka 1018. Spraševala se je čemu. Prijateljica ji je predlagala da naj te številke preveri v Svetem Pismu. Ko je to naredila sta ji izstopili dve številki 1018. Prva je bila Devteronomij (5. Mojzesova knjiga) 10,18 „Ki pomaga do pravice siroti in vdovi, ljubi tujca in mu daje kruha in obleke.“ Bog je potrdil Svoj namen zanjo skozi Svojo Besedo.

Videti je da moji uvodniki postajajo kot zbirka slik vnukov, toda govorijo zgodbo naših življenj. Štiriindvajset od najinih dvaintridesetih vnukov živi tukaj na posestvu. Imajo čudovito skupno življenje in otroci ves dan skačejo ven in noter iz moje pisarne.

Pred kratkim sem na svoj e-poštni seznam poslala sporočilo s prošnjo za ideje kako spodbuditi može in otroke. Dobila sem na stotine odgovorov – preveč da jih natisnem v tej reviji. Vem da boste navdihnjeni s pričevanji natisnjenimi v tej številki. Če bi jih radi prebrali še več, preverite ali ste prijavljeni na e-poštni seznam tako da pošljete prazno sporočilo na naslov susbcribers-on@aboverubies.org. Več jih bom objavila v prihodnjih e-sporočilih.

V zadnji številki smo oglaševali *Vedenjske plakate*. V tej številki (stran petnajst) sem za vas natisnila še enega. To je zadnji katerega bom natisnila v reviji. Da prejmete še druge plakate, boste morali kupiti celo serijo. Ugotovili boste da so blagoslov v vašem domu. Serene jih v svoji družini s svojimi otroci uporablja vsakodnevno.

Kaj pa je posebnega v tej številki? Podaljšujem ponudbo „Moč materinstva“ ker je na stran za naročilo prišla šest tednov prepozno. Ker stane samo 7 EUR – (najnižja cena!) deset odstotkov stroškov pošiljanja pride samo 0,7 EUR. Kakorkoli stane 1,4 EUR da vam jo pošljemo. Če ste tako prijazni do *Above Rubies* lahko oddate dodatne pošiljke z darom – klik na gumb za darovanje.

Mimogrede, vem da si mnogi od vas želite dodatnih informacij na naši *Above Rubies* spletni strani. Imam obilje pripravljenega, toda malo časa da dam to na stan. Kakorkoli, spletna stran je v postopku krpanja in obnavljanja! Spremljajte jo. Pripravljena in delujoča bo v prvih dneh meseca decembra.

Eden od največjih blagoslovov v služenju *Above Rubies* so moje pomočnice. Brez njih ne bi mogla nadaljevati s tem delom ljubezni. Da, *Above Rubies* je služenje ljubezni. Zastonj dajem svoje življenje in čas in to počnem doslej že devetindvajset let, da ojačam, spodbujam, navdihujem in podprem zakone in družine po svetu. Kakorkoli, postalo je preplavljajoče. Spraševala sem se kako bi dobila pomoč, ko sem pomislila na idejo prositi za pomoč mlada dekleta v poznih najstniških letih in zgodnjih dvajsetih da pridejo na misijonsko potovanje v Tennessee! Ostanejo v našem domu in dnevno pomagajo v pisarni *Above Rubies*

(ki je del našega doma). Običajno pridejo za obdobje dveh mesecev. To so najbolj čudovita dekleta. Večine od njih dokler niso prispele nisem nikoli prej srečala, toda bila sem osupljivo blagoslovljena da prejmem smetano žetve. Prihajajo iz Avstralije, Anglije in mnogih različnih države Amerike.

Pričela sem z eno pomočnico, potem sem potrebovala dve, potem tri. V zadnjih dveh mesecih sem imela štiri dekleta ki so živela z nami in mi pomagala v tem svetovnem služenju. To je tudi zanje čudovit blagoslov. Pridobijo si življenjske prijateljice.

Z vero smo močno raztegnili našo *Above Rubies* pisarno in dodali dodatne spalnice. Služenje raste. Ostajamo brez sob za delo in shranjevanje revij in knjig. Poleg tega potrebujemo sobo za naše pomočnice ki živijo z nami (včasih morajo spati na kavču) – in posvojene otroke iz Liberije.

Naš prijatelj je imel težaven čas da je našel zidarje za nas. „Nihče noče delati.“ se je pritoževal. Verjamem da če vzgajate svoje otroke da trdo delajo in vedno naredijo po svojih najboljših močeh ne bodo nikoli prikrajšanji službe ko bodo odrasli. Trenirajte jih sedaj da delajo doma. Vaše sinove pripravite da bodo v prihodnosti oskrbovalci svojih družin. To se ne prične s poroko. Oni naj bi bili trenirani v tem in povečevali hitrost sedaj ko so še mladi. Najin zet Sam je svoja sinova, desetletnega Isaiaha in osemletnega Ardena vključil da mu pomagata zgraditi njihov dom. Fanta sta vso izolacijo položila sama, položila večino lesenih tal pripravljenih da jih Sam pribije, pomagala sta Samu dvigati stene in polniti stene. Fanta sta pogosto želela dan preživeti z očetom in sta se že naučila beliti.

Upam da vam je naslovnica všeč. To sta Isaiah in Arden ki jahata njun go-kart katerega sta kupila z denarjem ki sta si ga prislužila skozi trdo delo. Go-karti so bili vedno del naše družine. Najini lastni sinovi so zgradili go-karte ko so bili še zelo mladi. Naredili so jih iz lesa in koles stare kosilnice. Mislim da so več časa preživeli pri popravljanju kot pa v vožnji! Napredovali so in narediti motorizirane go-karte in ko so postali starejši so vozili motokros motorje. Sedaj so v svojih štiridesetih in se za rekreacijo še vedno vozijo.

Verjamem da je čas da mi pričnemo resnično sijati kot luči svetilnika v tem svetu varanja. Zelo mi je žal da mnogi kristjani danes v svetu ne živijo nič drugače. To je obtožba zoper Boga in Njegovega sina Jezusa Kristusa da mi celo lahko slišimo o prešuštvu med tistimi katerih ime je ime Kristusovo. In to se dogaja. Naj On pomaga vsem poročenim parom da bodo živeli kot je Bog predvidel in da so pred svetom okoli nas slika Kristusa in Njegove neveste. Kristus je večno zavezan k svoji nevesti. To je slika katero naj bi mi pokazali svojim otrokom in svetu.

Kaj pa vedenje do otrok? Se to kaj razlikuje od trenutnega svetovnega sistema? Večina kristjanov omejuje svoje družine na enega ali dva otroka, kar je sistem vere ki je zakoreninjena v humanizmu in feminizmu. Ne prihaja iz Svetega Pisma.

Pismo Filipljanom 2,15 pravi: „da boste neoporečni in nepokvarjeni, brezgrajni Božji otroci sredi sprijenega in pokvarjenega rodu, med katerim žarite na svetu kakor zvezde.“

Knoxov prevod daje dober prevod te vrstice: „Vi živite v času ki je izkrivljeno ven iz svojega pravega vzorca in med takšnimi ljudmi vi žarite, ste svetilniki svetu, držite dvignjeno sporočilo življenja.“ Kako resnično. Živimo v obdobju ki je izkrivljeno ven iz pravega vzorca katerega je Bog postavil v začetku. Kot Božji ljudje nismo mišljeni da bi bili del tega izkrivljenega vzorca. Mišljeni smo da smo svetilniške luči, da kažemo Božji načrt katerega je On določil v najbolj prvih poglavjih Geneze (1. Mojzesove knjige).

Nismo mišljeni da bi bili na hudičevi strani, pomagajoč mu da „krade, ubija in uničuje“ življenja. Mi naj bi bili na strani Boga, sprejemali življenje in otroke katere nam On želi dati. Bog je Bog življenja. On je stvaritelj, dajalec in ljubitelj življenja.

Naj vi in vaša družina sijete kot zvezde v tem goljufivem svetu.

NANCY CAMPBELL

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klici žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja.

„Vaša pisma pridejo ravno takrat ko jih potrebujem. Čutim da so pisana prav zame.“

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Above Rubies e-poštni seznami

Pridite in se pridružite preko 1.500 ženam in šestnajstih različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/

Spodnja polobla e-poštni seznami:
http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/

Velika Britanija e-poštni seznami: http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/

Informacije: Jillian Stonesifer LtStoney@aol.com

Možje potrebujejo spodbudo

„Beseda spodbude dela čudeže.“

Pregovori 12,25 (TLB)

Naredite dneve ob koncu tedna posebne

Moj mož Jeff med tednom dela dolge ure in tako se trudim da mu njegove dneve ob koncu tedna naredim vredne ponedeljkovega „hvaljenja“ na delu. Prepričam se da spi, medtem zgodaj z malčkom vstaneva in mu narediva poseben zajtrk. Jutro in večer sta njegova da uživa. Karkoli on želi početi, to mi vsi počnemo. In sama to počnem z radostjo. To kar želi Jeff početi ni vedno pretežno zabava, kot kopanje jarkov, raztresanje komposta ali sprehod v trgovino s stripi, toda še vedno to počnem brez pritoževanja in z nasmehom.

To soboto smo našo družino srečali pri stiskanju mošta in pobiranju jabolk. V nedeljo smo po cerkvi odšli na dolgo vožnjo z motorjem.

Kadar mi Jeff pravi: „Želim si da bi imel več časa, rad bi počel to...“ si vzamem trenutek za razmislek in naredim da se to zgodi. Da Jeffu pripravim posebne dneve ob koncu tedna zame pogosto to pomeni veliko dela, toda ko v ponedeljek odhaja v svojo službo in pravi: „Amber, pogrešal te bom. Nisem želel da se vikend konča,“ je vredno vsake žrtve.

AMBER ARNOLD, Casco Twp, Michigan, ZDA
amberjancki@yahoo.com
Jeff in Amber imata Kyra (21 mesecev) in dojenčka predvidoma maja 2007.

Ena dobra stvar

Nekega dne, približno dve leti po poroki se mi je posvetilo da mož s katerim sem se poročila ni takšen kakršnega sem si predstavljala. Spraševala sem se čemu sem se poročila z njim. Nič več nisem mogla videti dobrih stvari – samo slabe! Te misli so kmalu odsevale tudi v mojem obnašanju do njega.

Na srečo sem našla članek ki me je spodbudil da pogledam ENO dobro stvar na svojem možu in se Bogu zahvalim zanjo. Ne samo da sem to storila, temveč sem se Bogu zahvalila tudi za kvaliteto ko sva skupaj na glas molila. Primer: „Hvala tebi Bog za Krista in njegovo potrpežljivost z otroci.“

Ta članek me je prav tako spodbudil da se Bogu zahvalim za njegovo možatost. V svojih molitvah sem se Bogu pričela zahvaljevati za njegove močne mišice in za način kako jih uporablja da nas preskrbi. Chris se je zahvalil za moje molitve in hodil z lažjimi koraki.

To molitve so se nadaljevale. Moja pozornost na eno lastnost Kristusove podobnosti je rasla in rasla dokler nič več nisem videla napak in sem vse več in več premišljevala o moževih dobrih lastnostih. V tem času je bil Chris zelo spodbujen. Celo danes je najbolj spodbujajoča stvar katero lahko naredim zanj da na glas molim zanj in se Bogu še posebej zahvalim za njegove Kristusu podobne lastnosti.

JANICE WILLS, Wairoa, East Coast, Nova Zelandija
willstribe@quicksilver.net.nz

Družina Chrisa in Janice: Brett (24), Rachel (22), Kieran (20), Jessie (17), Tori (10), Alec (8), Warren (7) in Lydia (3). Jessie se je letos poročila z Hamish Andersonom in Rachel je zaročena z Nathanom MyGimpseyem.

Ljubezenska pisma

Nekako enkrat mesečno izvlečem nekaj lepega papirja in pišem svojemu možu. Če nimam lepega papirja, potem na prazen papir narišem srčke in rože. Včasih na karton skupaj zlepim naše fotografije. Izrazim kako zelo ga imam rada in kako zelo ga cenim. Na ta način je spoznal da „majhne“ stvari katere on počne niso neopažene. Pogosto govorim o najinih sanjah za prihodnosti kar ga spodbudi da se „bori za dobro stvar.“

Svoja ljubezenska pisma mu pustim v posodi za kosilo, na sedežu njegovega avtomobila, pod njegovo blazino ali na dnu tuš kabine, da ga zjutraj najde. Vem da moj mož uživa v teh ljubezenskih pismih ker ima še nekaj dni po tem ko je enega prejel na svojem obrazu velik nasmeh in svojo glavo nekaj dlje časa drži pokonci!

RASHEA COX, Talent, Oregon, ZDA
thecoxcrew@wmconnect.com
Lee in RaShea sta blagoslovljena z Sheldom (10), Austin (9), Sadie (7), Ellie (5), Jared (3) in Zachary (20 mesecev).

Očetov alarm

V našem domu imamo „Očetov alarm.“ To je ponavljajoč alarm ki je nastavljen na mojem mobilnem telefonu. Vključi se eno uro preden moj mož prispe iz službe. Moje otroke spomni da po hiši počistijo vsako nesnago in se očistijo. Starejše otroke in mene opomni da pričnemo s pripravo kosila. Prav tako me opomni da se prepričam da je moja obleka sveža, da si popravim ličilo, svoje lase in zmolim molitev za mojega dragega moža.

Če sem odkrita, s tem nismo tako dosledni kot bi rada da bi bili. Včasih alarm zvoni in ga ignoriram, misleč da sem „prezaposlena.“ Toda kadar smo dosledni rezultat ni samo blagoslov mojemu možu, temveč je to blagoslov celotnemu našemu gospodinjstvu. Moj mož ni nikoli „prezaposlen“ da ne bi odšel na delo in delal da preskrbi svojo družino in ta družina naj nikoli ne bi bila preveč zaposlena da zanj zagotovi topel, čist: „Dobrodošel doma“.

JULIE BANTON, Pierson Station, Illinois, ZDA
mothering9@yahoo.com
Doug in Julie sta blagoslovljena da imata Jordana in njegovo ženo Lesli (ki imata eno hčerko in še enega otroka na poti), Levi (17), Noah (16), Caleb (13), Gideon (11), Glory Hosanna (10), Charity Joy (8), Jonah (6) in Elijah (3).

Pustite zvočno sporočilo

Kadar se moj mož počuti stresno ali ima v službi težke čase, rada pokličem v njegovo pisarno in mu pustim zvočno sporočilo. Prepričam se da opravim klic takoj za tem ko odide iz hiše. Ko pride v službo je na njegovi zvočni pošti. Povem mu kako zelo spoštujem njega in njegovo predanost preskrbeti našo družino, kako močno cenim vse težko delo katerega opravi za nas in kako ponosna sem nanj ko opravlja delo celo takrat kadar je zelo težko. Sporočilo si shrani in kadar potrebuje spodbudo, si ga ponovno predvaja.

DINA McINTOSH, Fort Collins, Kolorado, ZDA
ginamcintosh@yahoo.com
Družina Jima in Gine: Mitchell (doma pri gospodu pri starosti osmih let), Tatum (8), Sophie (5), Kendra (4), Riley (4), Isabel (2,5) in Priscilla (1).

Dejanje govori glasneje kot besede

Že dvaindvajset let skoraj vsak dan vstajam s svojim možem petnajst minut do petih, mu zlikam njegovo srajco, pripravim njegovo kosilo in mu skuham kavo. Edinkrat ko tega nisem naredila je bilo takrat ko sem bila po porodu v bolnišnici in ob redkih prilikah kadar sem bila bolna.

Mnogo prijateljic mi je reklo da sem nora in da naj vse to naredim pred spanjem in potem spim. Prvič ko mi je nekdo dal ta nasvet sem poskušala in potem nikoli več. Kakšno jutro sem lahko zaspana, v bolečinah, razdražena ali samo sebična, toda izbrala sem da bom vse to odložila za seboj in ukrepala prijazno proti svojemu možu. To naju je tekom let oba blagoslovilo. Gospod me je naučil da je ljubeče dejanje mojemu možu pomembnejše kot kako se ta trenutek počutim.

Želim da moj mož ve, da je to NAJIN skupni čas. Moj mož vsakodnevno potuje 120 km (po prometnih cestah!) in tam so pogosto nesreče. Imam tolažbo vedoč da če ga bo Bog poklical domov, vem da bodo najine zadnje besede drug drugemu: „Ljubim te.“

Druga pot s katero hrabrim svojega moža je kosilo pripravljeno ob njegovem prihodu domov. Četudi ni še popolnoma končano, da vsaj nekaj prijetno diši in je skoraj pripravljeno, je to že velik blagoslov zanj. Opazila sem da je tako vesel kadar se lahko takoj usede in poje dišeč, topel obrok.

SANDRA GRAMMER, Aberdeen, Maryland, ZDA
bryangrammer9@msn.com
Bryan in Sandra sta blagoslovljena z Lindsay (20), Meredith (18), Kelsey (17), Daniel (13), Evan (12), Jillian (6) in Delaney (4).

Ploskajte mu!

Skoraj pred letom dni si je moj mož odsekal svoj levi palec. Skušala sem mu osvetliti mnogo stvari, katere lahko naredi z enim palcem (kot na primer

vodovodarstvo) kar veliko moških z dvema palcema še vedno ne more storiti. Mislim da ga to ohrabri ko vidi kako je napredoval s svojim okrevanjem. Kadar se počuti razočaranega ali brez poguma, je zanj dobro da me sliši govoriti da je on v mojih očeh zmagovalec!

BECKY MESSER, misijonarja v San-Pedru, Cote d'Ivoire, Zahodna Afrika. Kadar so v ZDA, živijo v Winston-Salem v Severni Karolini.
andymesser@aviso.ci
Andy in Becker imata šest blagoslovov - Leah (9), David (8), Nadia (6), Lexie (4), Prisca (2) in Hadassah (1).

Oblečena da ugajam

Pred kratkim sem svojemu možu pričela izkazovati čast s tem da se oblačim bolj žensko in ljubko. Nosim precej več kril kot sem jih prej. Nosim svetle barve in skrbim za svoje lase in ličilo. Moj mož ima ob prihodu domov rad da ga pozdravi žena ki se je resnično trudila da bi mu ugajala. On vedno pravi da me ima rad ne glede kakšna sem videti, toda spodbujen je s tem da ve da ga dovolj ljubim da porabim dodaten čas da mu ustrežem.

LOUISE SHAW, Gerlandine, South Canterbury, Nova Zelandija
shawtribe@paradice.net.nz
Družina Jasona in Louise: Grace (6), Esther (4) in Samuel (2).

Nič boljšega kot molitev

Verjamem da je najboljša pot za spodbuditev mojega moža skozi molitev. Tukaj je nekaj vprašanj katere si zastavim. Ta vprašanja sem našla na internetu: http://www.doorposts.com/Samples/aul_prayer.pdf, Toda dodala sem svoje lastne pripombe.

1. Ali iskreno molim za moževo duhovno rast in modrost ko on vodi našo družino? Molim da moj mož išče in da spozna Božje in Svoje načrte za svoje življenje in jaz molim zanj Pavlovo molitev iz Pisma Kološanom 1,9-12. Iskreno molim za svojega moža medtem ko on vodi našo družino. Molim da aktivno išče Boga v vsem kar počne. Jaz molim za Gospodovo modrost ko on odgovarja na vprašanja naših otrok o duhovnih zadevah.
2. Ali molim za svojega moža na njegovem delovnem mestu, za njegove vodstvene odgovornosti in njegovimi odnosi z drugimi? Ko moj mož sodeluje z ljudmi pri svojem delu, molim da bo vodil bogaboječe in pošteno življenje, takšno ki odseva odrešenjsko milost Gospoda Jezusa Kristusa. Molim da bi ti okoli njega lahko videli razliko katero je Bog naredil v njegovem življenju. Kako pogosto mi pozabljamo da je moževo misijonsko polje na njegovem delovnem mestu.
3. Ali molim za spoštujoče srce in podrejen odziv svojemu možu? Naučila sem

se da zanemarjanje moje duhovne hoje z opravljanjem drugih navidezno pomembnih del ne pripomore nikomer, še posebno pa ne meni. Gospodu služim skozi služenje svojemu možu. Božje volje se učim tako da svojemu možu izkazujem spoštovanje. Ne morem biti žena kakršno je Bog ustvaril da bi bila, če moje srce ni resnično z Njim. (Psalm 139,23-24)

4. Ali molim za odnos mojega moža z vsakim od najinih otrok? V Malahija 4,6 pravi naj se očetovo srce obrne k njegovim otrokom. Dnevno molim da je srce mojega moža obrnjeno k njegovim otrokom. Molim da bo videl potrebe posameznega otroka in da ga bo Bog vodil ko se z njimi pogovarja. Dobra knjiga je *Ohranjanje src najinih otrok* avtorja Steve in Teri Maxwell.
5. Ali molim za svojega moža kadar vem da gre skozi čase preverjanja in stisk? Mi naj „nosimo bremena drug drugega.“ (Pismo Galačanom 6,2) Me moramo biti pozorne na vse kar naš mož prestaja. Določim si cilj da izvem kaj muči mojega moža tako da lahko molim posebej za to. Vprašala ga bom: „Kako lahko danes molim zate?“
6. Ali molim za svojega moža da bo močan na svojih določenih področjih slabosti in skušnjav? Vem da se moj mož čez dan sooči z mnogimi skušnjavami. Ko vsako jutro odide skozi vrata, običajno skušam nad njim moliti molitev zaščite. Za moža je v tem svetu težje ostati trden ko se vse nanaša na humanistični vrednotni sistem brez strahu Gospodovega. Toda Bog bo iz skušnjave izvlekel kar je božjega. (Drugo Petrovo pismo 2,9)
7. Kadar je moj mož v grehu ali kadar verjamem da dela nespametno odločitev,... ali ga ponižno rotite in potem iskreno, potrpežljivo in tiho molite da ga Bog vodi? Kadar je moj mož v zmoti ali dela napačno odločitev ga včasih govorno napadem. Kolikokrat sem rekla nekaj samo zato da sem to dve sekundi kasneje obžalovala? Čemu se ne spomnim na Božjo besedo v Eksodusu (Druga Mojzesova knjiga) 14,14: „Gospod se bo bojeval za vas, vi pa ostanite mirni!“? Vem da je moževo srce v Božjih rokah in On ga bo obrnil tako kot On želi. (Pregovori 21,1) Ko jaz zvesto molim k Bogu da spremeni moževo srce, se trudim da ne bi rekla „Saj sem ti povedala“ kadar Bog spremeni njegovo srce. Moram dati slavo Bogu ker On zasluži poveličevanje.
8. Ali za svojega moža molim kadar me je užalil ali ga kritiziram in najdem zavetje v grenkobi? Odpuščanje je težko. Nikoli ne bom razumela kako nam je Bog odpustil. Samo po Njegovi milosti. Molim da Bog v situacijah kot je ta drži moj jezik. V Pregovorih 21,9 in 19 pravi da je bolje biti kjerkoli drugje kot s prepirljivo in jezljivo ženo. Ko nisem imela prav (ali mislim da nisem imela prav) sem nesrečna ženska ki moram s tem živeti. Pomembno je da ste s svojim možem glede svojih občutkov odkrita. Običajno sem presenečena ker moj mož niti ne ve da me je prizadel. Molim da mi Gospod pomaga odpustiti, me odmakne ter da pozabi. Kaj če bi se Bog še vedno ves čas spominjal mojih preteklih grehov? Moj priljubljeni verz ki mi pomaga spomniti se na molitev za svojega moža se nahaja v 1. Samuelovi knjigi 12,23 (CHR)

„Tudi jaz – Bog ne daj, da bi se tako pregrešil Gospodu, da neham moliti za vas.“ Proti Gospodu grešim s tem da ne molim za svojega moža.

HEIDI KEMP, Nassau, Bahamas
the_kemps_nas@yahoo.com
Otroci *Egana in Heidi so: Anri (8), Celina (7), Samuel (3) in Elijah (2).*

Majhne stvari

To je kar sem se naučila da blagoslovim svojega moža.

1. Poslušaj ga brez kakršnih koli pripomb ali nasvetov.
2. Dajte mu pet minut druženja z njim ko on to ne pričakuje.
3. Veliko se mu smehljajte!
4. Vprašajte ga kakšen je bil njegov dan brez da bi karkoli omenila o vašem lastnem dnevu.

LORI CHIRICO, Lithia, Florida, ZDA
Believelc2@aol.com
Otroci Phila in Lori so: Trevor (12), Shawn (10) in Jason (8).

Majice s kratkimi rokavi

Posebej zanj sem naročila majico s kratkimi rokavi na kateri je napisano: „Jaz ♥ Doug!“ On je gasilec in na drugi majici katero sama nosim je napisano: „Zaljubljena sem v gasilca!“ S tem sem ga zelo presenetila.

DALYN WELLER, Yakima, Washington, ZDA
doughanddalyn@earthlink.net
Otroci Dougha in Dalyn so: Tori (14), Taylor (12) in Ben (7).

Zapojte mu pesem

Moj mož Jim dela v prodaji ki ima vzpone in padce, podobno kot vrtiljak. Kadar je moj mož zaključil s prodajo, sem mu pričela peti: „Ponosna sem nate, ponosna sem nate, oh da, tako ponosna sem nate. Boop, Boop, Dee, Do!“ Presenečena sem bila, toda to ga je resnično spodbudilo naprej. On se trudi po svojih najboljših močeh da naredi dnevno čim več prodaj, tako da me lahko pokliče in posluša kako mu v povračilo zapojem pesem. Vem, da mu to resnično pokaže kako cenim da gre on ven in trdo dela za našo družino.

ANGI MARTIN, Crete, Illinois, ZDA
martinclan99@sbcglobal.net
James in Angi sta blagoslovljena s petletnima dvojčkoma Maxom in Molly.

Krepčilna knjižica

Za možev triintrideseti rojstni dan sem prosila družino in bližnje prijatelje da pošljejo svoje besede spodbude meni na moj e-naslov – priljubljene spomine, pismo, pesem, verz iz Pisem ali besedo spodbude od Gospoda. Potem sem vsa ta sporočila zbrala v knjižico katero lahko Jeremy bere kadar potrebuje okrepčilo.

LORIE DILLER, Upland, Indiana, ZDA
florenceflow@hotmail.com
Jeremy in Lorie imata tri sinove – Judah (4½), Asher (2½), in Tristan (2 meseca).

Nagrada

Najin avtomobil je pred kratkim potreboval nov akumulator. Moj mož Larry je preveril ceno. Vgrajen stane preko 70 EUR! Pogledal me je in rekel: „Lahko najdem cenejšega.“ Našel ga je. Toda vgraditev akumulatorja v naš avtomobil je precej naporno opravilo in vključuje odstranitev številnih sestavnih delov okoli akumulatorja. Zbirajoč pogum je Larry rekel: „Odšel bom tja ven in ga razstavil s svojimi rokami!“

Spodbujala sem ga ko je s seboj pritegnil vse tri fante. Precej kmalu je najin najstarejši sin vtaknil svojo glavo med vrata in izjavil: „Mami, oče pravi da bo kmalu odstranil vse potrebne dele.“ Odgovorila sem mu: „Povej svojemu očetu da če bo uspešen, bo dobil od mene VELIK poljub!“ Torej, to jih je spodbudilo.

Nekaj minut kasneje so se vrnili in med pripovedovanjem žareli: „Novo baterijo vstavlja na svoje mesto!“ Rekla sem: „Povejte mu raje da naj se prične pripravljati. Ravno sesam limono da bom zanj RES imela pripravljen velik poljub.“ Zahihitali so se in mu predali moje sporočilo.

Kmalu so poročali: „Mami, nova baterija je vgrajena in vse je nazaj na svojem mestu!“ Ko so me v pričakovanju gledali, sem rekla: „Povejte očetu, da ga mora preizkusiti preden zahteva svojo nagrado.“ Stekli so ven skupaj z menoj. Kmalu je motor zarohnel v življenje in trije fantje so vpili: „Uspelo mu je!“ Potem je šest oči opazovalo (in kdo ve še koliko drugih sosedov), ko sem zagrabila njihovega očeta in nanj položila kot nagrado velik poljub. Otroci so ploskali!

To je bila spodbuda tudi za moje otroke ko so me videli da sem si vzela čas za zahvalo njihovemu očetu za dobro opravljeno delo. In seveda, bilo je tudi zelo zabavno!

HOPE WARE, Peoria, Illinois, ZDA
iware@mtco.com
Larry in Hope imate tri sinove: James (10), John (7½), Daniel (2) in en dragi dojenček v nebesih.

Deset namigov

Sledi seznam mojih „najboljših deset“ stvari katere rada počnem da ohrabrim

svojega moža:

1. Kadar je na potovanju v njegov kovček na skrivaj vtaknem kartico ali ljubezensko sporočilo.
2. Kadar s seboj na delo vzame vrečko s kosilom katerega sem pripravila zanj, priložim poleg še sliko katero so otroci narisali posebej zanj.
3. Na delovni dan ko je pred njim nekaj še posebej težkega, mu pustim spodbudno sporočilo na polici njegovega avtomobila.
4. Zjutraj mu pripravim njegovo kavo in zajtrk.
5. Kradoma se ozrem na njegov seznam opravil in najdem stvari katere lahko storim zanj.
6. Kadar odide iz hiše se z otroci stisnemo okoli prednjega okna in mu mahamo zbogom, medtem ko se on odpelje, mi pa mu z znakovnim jezikom kažemo znak „rad te imam," in dovolj na glas vpijemo da zbudimo vse sosede: „Adijo, radi te imamo!"
7. Vsak delovni dan ga opoldan pokličem da mu povem da ga imam rada, ter vprašam ali je kaj kar naj bi naredila. Zadnjih nekaj let to počnem tako redno da postane zaskrbljen, če se zgodi da sem pozna pri klicanju.
8. Redno se mu zahvaljujem ker je tako dober hranitelj in ker trdo dela tako da sem lahko doma z otroci. Prav tako mu povem kako dober oče je in izpostavim njegove očetovske lastnosti kadar so na kakem področju še posebej dobre.
9. Ko pride iz službe je moj cilj da ga pozdravim s tremi čuti. To skušam početi:
   VIDEZ – ko pride skozi vrata sem jaz, otroci in hiša videti spodobni.
   DOTIK – ko pride skozi vrata, ga pozdravim s toplimi objemi, poljubi in mogoče celo z majhnim masiranjem ramen!
   ZVOK - ko pride skozi vrata,...
   - ne govorim po telefonu. Vsakdo ki z menoj redno govori po telefonu ve, da ko zaslišim svojega moža pripeljati po dovozu, se telefonski klic konča.
   - televizijo imam ugasnjeno (razen če je ponedeljkova večerna nogometna tekma)
   - brez cmeravih, jokavih ali kričečih otrok.
   - svojo potrebo po pripovedovanju vseh dnevnih dogodkov prihranim za kasneje in ga pozdravim samo z besedami blagoslova in: „Tako vesela sem da si doma."
   - občasno se sliši njegova priljubljena sproščujoča glasba – slavilna glasba, jazz ali druga pomirljiva glasba.
   VONJ – moj mož rad vidi da ko vstopi skozi vrata, da je kosilo že pripravljeno. Vonj kuhane hrane je tako tolažilen.
   OKUS – če večerja ni pripravljena imam zanj kot predjed majhen krožnik da žveči medtem ko čaka in na njem sir in kekse, čips, preliv, itd.
10. Zanj prizadevno molim.

Imej svoja usta zaprta

Kolikor dolgo že poznam svojega moža, to je devetnajst let, se on bori s slabim mnenjem o sebi. Najboljša pot da ga spodbudim je da ob „kritičnih trenutkih“ obdržim svoja usta zaprta. To je tako lahko reči: „Povedala sem ti – moral bi me poslušati!“ ko naredi napako, veliko ali malo. Še vedno imam napade odpiranja svojih ust in potem tepem svoj jezik preden preveč povem. To je nenehna dnevna bitka da vrata svojih ust ohranim zaprta pod tesno inšpekcijo.

Svoje mnenje skušam dati samo takrat kadar me moj mož prosi zanj. Kadar tega ne stori je mojega moža težko gledati kako dela napake, celo z najinimi denarnimi sredstvi. Kakorkoli, uživam v opazovanju Gospodovega dela v srcu mojega moža, nekaj na kar lahko sama vplivam, toda ne tudi resnično spremenim. Ključ je v zaupanju. Vem da si Bog za Svoje otroke želi najboljše, prav tako kot si jaz za svoje. Hočem da moj mož čuti svobodo vodstva in razburljivo ga je opazovati kako raste v veri in duhovnem razumevanju.

Četudi sem na neznanem ozemlju na smrt prestrašena, sva pričela plezati in moj duh se počuti zmagovalno, ker sem zvesta Božji nespremenljivi roki.

ANGELA PRINE
tchrmom22@yahoo.com
Dennis in Angela sta blagoslovljena da imata Nathaniel (11), Katie (7) in Noah (14 mesecev).

Najprej postavi njega!

Poročena sem skoraj dvanajst let. Pred tremi leti sem končno prenehala z osredotočanjem samo nase! Kadar sem čutila da mojim potrebam ni ugodeno sem običajno skakala okoli svojega moža. To je bilo večino časa, ker sem bila popolnoma osredotočena samo nase! On se je počutil tako neodločen in „podrejen“ meni, samo da je ohranil mir.

Sedaj je moj mož samozavesten in odličen vodja in radostno stojim za njim. Odkar sem pričela to izvajati imava tolikšno sožitje in ljubezen v najinem domu.

ERIKA SCHAMBACH, Elgin, Illinois, ZDA
erika.schambach@sbcglobal.net
Otroki Erica in Erike so Joseph (10), Kathleen (8½), Jask (7), Kaelin (6), Jesse (4), Kalli (2½), James (1) in radostno pričakujeta njunega osmega otroka.

Objemi in poljubi

Kvaliteten čas drug z drugim je potreba in ima pozitiven vpliv tudi na otroke. Kadar sta oče in mama strastno zaljubljena bodo otroci cveteli. S svojim možem vedno izvajava navado objemov in poljubov po skupnem kosilu, preden odide in ko se vrne iz dela. Otroci ne zamudijo veliko. Ko naju vidijo objeta, pritečejo in tudi sami počno isto.

Še ena stvar je ki je blagoslovila najin zakon – čas za pogovor pred spanjem. To je odličen čas za razrešitev, pripovedovanje o dogodkih najinega dne in poljub in objem to vedno zapečatita. Svojemu soprogu dnevno povem kako ga imam rada in da si ne morem življenja predstavljati brez njega. Najin zakon je dnevna izročitev, ne enkratna in dokončna stvar.

JEWEL NOLT, Lititz, Pensilvanija, ZDA
jewinbunch@dejazzd.com
Otroci Winifreda in Jewel so Brandon (14), Janisa (12), Cherise (10), Victoria (8), Mean (7) in dvojčka Kendall in Zachary (2½).

Presenečenje za rojstni dan

Moj mož Karl je ravno okoli svojega rojstnega dneva šel skozi težke čase. Dobila sem idejo. Za rojstni dan sem mu dala vizitko in ga povabila ven na večerjo. Tekom dneva sem pripravila vse kar bova potrebovala za kampiranje. Zapakirala sem zabavno pojedino, njegovo priljubljeno igro in knjigo za skupno branje. Nekaj prijateljev je odšlo v kamp in njihov kamper pripravilo za naju da ostaneva v njem. Tega večera sva najinega sina oddala babici in dedku in moj mož je mislil da greva ven samo na večerjo.

Po večerji sem mu dala novo vizitko s povabilom da konec tedna preživi z menoj. Bil je popolnoma presenečen! Skupni čas nama je bil v blagoslov in lahko sva nekaj časa uživala sama brez dragih hotelskih stroškov!

S Karlom prav tako uživava v klepetu na „Instant Messengerju.“ Pogosto grem gor medtem ko je on na poti na delo in mu pustim spodbudna sporočila. Kadar ga čez noč ne bo, mu puščam sporočila skozi njegove osebne stvari. V njegovi denarnici, toaletni torbici, med njegovimi pižamami, itd. Zabavno je razmišljati o presenečenju katerega bo doživel ko bo odprl svojo toaletno torbico.

SARAH SNEATH, Salina, Kansas, ZDA
krawllandsarey@gmail.com
Otroci Karla in Sarah sta Josiah (10 mesecev) in 2 majhna ki slavita z Jezusom.

Prekomerno blagoslovljena

Ko sva se s Philom pred petindvajsetimi leti poročila sva pred prvim otrokom nameravala nekaj let počakati. Kakorkoli, najin prvi otrok je bil spočet nekaj tednov po poroki namesto nekaj let po poroki! Ryan je bil rojen naslednje leto in midva sva bila presrečna.

Kmalu za njim je bil na poti najin drugi dojenček, ko sva s pomočjo ultrazvoka izvedela da je anacephaličen – usodna poškodba živčnega kanala. Ultrazvok je pokazal da bo umrl in da se nič ne da storiti. Čustveno uničujoče je bil nositi

dojenčka, vedoč da njegovo rojstvo pomeni njegovo smrt. Ryan je bil star malce več kot leto dni ko je bil blizu napovedanega roka rojen Timothy. Živel je eno uro in pol ter umrl v mojih rokah. Vedela sva da če bi se to ponovno zgodilo da ne bi prekinila nosečnosti, zatorej sva se odločila da zaupava Bogu in v prihodnjih nosečnostih ne bova imela več ultrazvočnih pregledov, razen če bo prisoten dober medicinski razlog.

Molila sva za novega otroka. Za Ryana sem si posebej želela majhnega brata. Shayne je bil rojen decembra 1984. Kakšno čudovito božično darilo in odgovor na molitev! Natasha, najina prva deklica je bila rojena septembra 1986. Navdušena sva bila da imava najino prvo deklico. Mnogo ljudi nama je reklo, da „morava zaključiti ker imava sedaj deklico.“ Mislila sva: „Mogoče imajo prav.“ Ko sem odkrila da sem ponovno noseča sem imela recept za kontracepcijske tabletke katere naj bi vzela. Bila sem šokirana; toda med to nosečnostjo nama je Bog pokazal da naj velikost najine družine zaupava Njemu.

Zachary je bil rojen junija 1988. Kakšen blagoslov je bil to najini družini in skorajda bi ga zgrešila! Ko sva raziskovala sva spoznala da kontracepcijske tabletke ne samo preprečijo nosečnost, temveč prav tako pogosto povzročijo tudi splav!

Od takrat sva bila blagoslovljena s še desetimi otroci. Tako hvaležna sem da je posredoval Bog. Ne morem si predstavljati življenja brez enega od njih.

Prva beseda katero sem izrekla ko sva se določila da prepustiva Bogu izbiro velikosti najine družine je bila: „Kaj če bova imela ducat otrok?“ Torej ko se je rodil najin dvanajsti otrok Nina, ji nisva izrekla dobrodošlice samo midva temveč prav tako enajst ljubečih bratcev in sestric!

Bog je vedno poskrbel za naše potrebe in velikokrat še več kot to. Šest od najinih zadnjih otrok je bilo rojenih na domu. Kakšne čudovite in miroljubne izkušnje so bile to. Kmalu po tem ko se je rodil Zachary, sva pričela tudi z izobraževanjem na domu.

Prav tako je v Božjem načrtu tudi dojenje naših otrok in to daje otroku Božjo pot. Svoje otroke pogosto nosim v kengurujčku. To mi omogoča da skrbim za druge otroke medtem ko imam dojenčka vedno s seboj. Nikoli si ne bi mislila da bom po petindvajsetih letih zakona še vedno dojila dojenčka, jih šolala na domu, toda tako sem blagoslovljena. Ali je bilo lahko? Ne! Toda karkoli vrednega potrebuje nekaj napora. Šla sva skozi mnoge preizkušnje, toda blagoslov odtehta preizkušnje.

Verjamem da je plodnost dar ki naj ne bi bil vržen proč.

CYNTHIA HOUNSOME, Coldwater, Ontario, Kanada
hounsome@hdcanada.com
Phil in Cynthia z njuno družino: Ryan (24) s svojo ženo Jillian in dojenčkom Rhys, Shayne (21), Natasha (19), Zachary (18), Gabriel (16), Zoë (15), Jonathan (13), Nekoda (12), Benjamin (10), Sebastian (8), Bronwyn (6), Nina (5), Adam (3) in PJ (9 mesecev).

Svojo radost sem pustila za seboj

Slika: Gary in Patti z njunima otrokoma Gabrielle (16) in Garrett (14).

V začetku leta 1993 sem prvič slišala evangelij in odgovorila z radostjo, ter sprejela Kristusa za svojega Odrešenika. Moje življenje je bilo čudovito. Imela sem čudovitega moža ki je trdo delal, dva ljubka otroka, čudovit dom in Gospodovo radost ki je vrela iz mene. Bila sem vesela mama ki je ostala doma, izjemno zadovoljna in popolnoma zaljubljena v življenje.

Moje srce je bilo v mojem domu. Svojemu možu sem rada vzdrževala dom, mu pripravljala slastne obroke, mu prala in likala njegova oblačila. Rada sem se igrala in brala najinima otrokoma, odšla z njima na dolge sprehode, jima pela pesmi, pekla v svoji kuhinji in neštete druge k domu usmerjene stvari.

Toda, stvari so se spremenile. Sporočilo katerega sem nenehno slišala – v cerkvi, v krščanskih knjigah in seveda od krščanskih prijateljic – je bila potreba po večji vključitvi v cerkveno služenje. Imela naj bi „služenje.“ Čutila sem se poklicano k tej miselnosti in sem se vkrcala. Pričela sem z vodenjem svetopisemskih ur za ženske (včasih dve naenkrat, katerih rezultat je bil dvajset in več strani domačega dela tedensko), poučevanje v nedeljski šoli, nadziranje otroškega vrtca za štiriletnike, pridružitvi molitveni verigi, bolniško oskrbo in nego na domu, tajne sestre in mnogo drugih „služenj“ v cerkvi.

Čeprav sem bila s služenjem svoji družini zelo vesela, sem bila naučena da to ni pravo „služenje“, da mora biti „pravo“ izven doma. Ni veljalo kot „Božje delo,“ če ni vključevalo cerkvene plane in aktivnosti. Svoja dva otroka sem posadila v njuna otroška sedeža in se odpeljala na svetopisemsko proučevanje ali na ta ali oni sestanek. Svojo radost sem pustila doma – in tam je ostala skoraj dvanajst let!

Ko sem bila vedno bolj vpletena v cerkvene aktivnosti, sem imela vedno manj in manj časa za svojo dragoceno družino. Na to kar je bil nekoč izvir moje radosti, sem sedaj gledala kot na motenje „dela za Boga“. Nič več nisem imela časa za čiščenje doma. Prah se je nabiral in kot rezultat je prišla alergija in navsezadnje je astma udarila mene (in prav tako moja otroka). To je vodilo v kronični bronhitis, celo pljučnico in veliko mesecev antibiotikov.

Nisem imela časa kuhanja zdravih obrokov. Jedli smo večinoma slabo hrano, pakirane stvari ter hitro hrano. Nisem imela časa oprati perila, razen če je seveda moj mož omenil da potrebuje nogavice ali spodnje perilo. V jezi bi napolnila stroj. Redko sem ga zlagala in naučil se je vsako jutro iz sušilnega stroja potegniti kar je potreboval. (Medtem ko to pišem jokam, ker je ta leta zelo boleče zopet podoživeti).

Svojima otrokoma nisem nič več brala in se z njima igrala. Preprosto nisem imela časa in če sem brezčutno odkrita, sem rekla da imam za početi „bolj pomembne stvari.“ Niso bile samo cerkvene aktivnosti tiste ki so me držale zaposleno in proč

od doma. Bila sem zelo vpletena v družabne izlete, učnih ur različnih stvari za svoje otroke in aktivnosti šolanja na domu.

Moje zdravje se je pričelo slabšati. Med temi dvanajstimi leti sem trpela za migrenami, prebavnimi motnjami, zaprtjem, kožnimi izpuščaji, bolečinami v mišicah, avto imunskimi težavami, motnjami z vidom, nezmožnostjo ponovne zanositve, alergijami, vrtoglavicami, težavami s sinusi, utrujenostjo, nespečnostjo, pridobivanjem in zmanjševanjem telesne teže in strašno depresijo. Sedaj vem da je moje telo VPILO naj se vrnem nazaj domov. Moja radost je popolnoma izginila. Bila sem le še lupina osebe ki sem bila nekoč. Nisem mogla razumeti kaj je bilo narobe. Čemu sem bila tako bedno nesrečna? Čemu nisem bila izpolnjena? Čemu sem se počutila kot da sem nekaj izgubila, kar ne morem dobiti nazaj?

Končno je nekaj manj kot leto dni nazaj Bog mojemu srcu spregovoril skozi mnogo vrstic Svetega pisma. Ena od njih je Pregovori 7,11 ki govori o ženi prešuštnici katere noge ne obstanejo doma. Druga je iz Pregovorov 19,3 kjer govori o oseba ki ruši svoje življenje skozi svoja lastna nora dejanja in je potem jezna na Boga. Še ena je iz Psalma 77 kjer David tarna za dobrimi dnevi ko so bile njegove noči še napolnjene z radostnimi pesmimi.

Ko sem premišljevala o svojih „dobrih starih dnevih napolnjenih z radostnimi pesmimi,“ me je Bog pripeljal k Pismu Titu 2,3-5. Na tej točki sem JASNO videla čemu sem izgubila svojo radost (in svoje zdravje). Prenehala sem s početjem tega kar mi Bog ni položil na moje srce. Gledala sem za izpolnitvijo v cerkvenem služenju medtem ko mi je Bog dal služenje prav v svojem lastnem domu. Imela sem moža kateremu naj bi služila, ga spodbujala in ljubila. Imela sem otroka potrebna vzgoje in učenja za Gospoda. To sem zanemarjala z namenom da bi počela to kar sem mislila da je „bolj pomembno.“

Sedaj je moje srce prišlo domov in ponovno sem najbolj radostna. Zadovoljna sem s svojim ljubečim možem ter svojima otrokoma ter varuhinjo doma. Moje zdravje je boljše kot je bilo že leta.

Služenje je da služite svoji družini. Bog vas ni namenil da počnete ducat opravkov v cerkvenih služenjih. Njegova volja je da ljubite svojega moža, svoje otroke in gospodinjstvo. (Pismo Titu 2,3-5 (NIV) Starejšim ženskam ni bilo rečeno naj mlajše ženske uče obiskovanja vseh svetopisemskih učnih ur ali početi vse cerkvene aktivnosti, temveč da „ljubijo svojega moža in otroke in naj doma gospodinjijo“. (Pismo Titu 2,3-5)

Pravzaprav vam niti ni potrebno iti ven iz vaše hiše na biblični tečaj. Trenutno proučujem Nancy Campbellino knjigo *Moč materinstva*. Je čudovita, oči odpirajoča in zelo jo priporočam. Ko bom z njo zaključila me pričakuje „*Družinska jedilna miza in gostoljubnost.*“

Verjamem da je danes veliko žensk danes brez radosti, obteženih, brez poguma, bolnih in izčrpanih ker si prizadevajo za početje stvari za katere jih Bog ni poklical da jih počno. Njihove duše in telesa jočejo da upočasne njihove nore korake, ter da položе svoje celotno srce služenju svojim družinam.

Žalostno, toda podobno kot jaz, so bile mnoge zavedene v mišljenju da to ni služenje. Materinstvo je služenje. Ni nič bolj pomembnega kar bi lahko počele.

PATTI GARDNER, Nampa, Idaho, ZDA
idgardners@msn.com

Čisti kamen

Vsak dan je popolnoma nova priložnost da postanem boljša mati kot sem bila včeraj. Pri mami ki je ostala na domu mi je to najbolj všeč.

Priznam da so nekateri večeri ko se odpravim v posteljo s počutjem bedaka v materinskem oddelku. Včasih izgubim svojo hladnost z otroci in se odzovem z nepotrpežljivostjo ali reagiram kot star čemernež. Po dnevu kot ta, se boleče zavedam da nimam dovolj svojih lastnih vrednot biti odlična mati. Soočena s svojim lastnimi nezadostnostmi svoje srce izlijem Bogu. Nekatere večere so moje molitve obupne prošnje da mi jutri On pomaga biti ljubeznivejša, nežnejša in bolj potrpežljiva mati.

Rada imam Sveto pismo ki pravi da so Božje dobrote vsako jutro nove. Sonce ponovno vzide in imam čist kamen da ponovno pričnem. Ni potrebno da reagiram na način kot sem reagirala včeraj. Lahko se zbudim s čistim srcem, pripravljena slediti Bogu da mi pomaga na novo služiti svojim otrokom.

Ali imamo lahko boljša delovna tla kot biti na domu s svojimi otroci? Me imamo tako veliko priložnosti da treniramo sadove duha. Dveletni otrok polije svojo ovseno kašo na tla, po tem ko je ravnokar polil svoj sok sestri na glavo. Kakšen pričetek dneva! Meso hoče raznesti. Namesto tega lahko to uporabimo kot trenutek da ignoriramo naš prvi odziv in dovolimo da Božja potrpežljivost dela skozi nas. Bolj kot to izvajamo, bolj se lahko naučimo kako disciplinirati s potrpežljivostjo, trdnostjo in ljubeznijo.

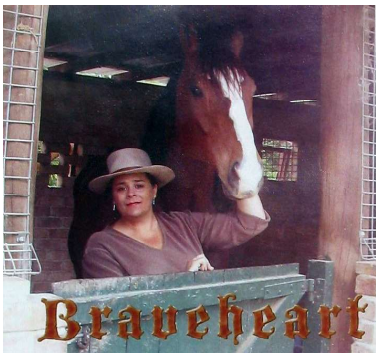
Seveda je to lažje reči kot storiti. Mi vsi občasno bedno padamo, toda kot nas apostol Pavel roti, sledimo k cilju. Verjamem da me treniramo same sebe ravno tako kot treniramo svoje otroke. Bolj kot izvajamo Božjo ljubezen in dobroto To se ne dogaja preko noči. Malo po malo se spreminjamo v Kristusovo podobnost in potem te vidike Njegovega značaja razodenemo otrokom.

Ne mika me da bi ostala ista. Na materinstvo gledam kot na spretnost katero me lahko brusimo. V tem mandatu lahko postanemo izkušene. Vsak dan je nov dar katerega lahko uporabimo da svoje domove napolnimo z čudovitimi besedami in dejanji. Če skazimo, brez dvoma vemo, da je Njegova dobrota vsako jutro nova.

Tukaj je jutrišnji dan – nov svež pričetek.

PEARL BARRETT, Primm Springs, Tennessee, ZDA
pearlbarrett@yahoo.com

Hrabro srce

Slika: mark in Natalie z njunimi sedmimi otroci: (Calais (17), Jaeger (15), Paige (14), Anais (13), Kaylah (11), Jace (0) in Jordan (6).

Priznam da sem sto odstotno strastno zasvojena s konji. To sem bila že vse življenje! Svoj obraz rada zakopljem v njihov vrat in vonjam ta nezgrešljivi vonj. Nekaj čudovitega in veličastnega je glede te Božje stvaritve - konja!

Kakorkoli, v uživanju čudovite Božje stvaritve, sem nekako včasih uspela prečkati mejo čaščenja stvaritve namesto čaščenja Stvaritelja. Ves moj čas in misli so bile usmerjeno v literaturo o konjih. Medtem je moje Sveto pismo na polici nabiralo prah, da ne omenim zanemarjanje svojega časa na samem z Bogom.

Prav tako je trpela moja družina. Da, bila sem prisotna na domu, počela dnevna opravila in šolanje sedmih otrok na domu skupaj s svojim možem, toda razlika je bila da je bilo moje srce ločeno od moje družine. Nisem se več osredotočala na odnose s svojo družino, temveč nase in gojenjem odnosov s svojim konjem. Moje sanje so bile da z konjem vzpostavim partnerski odnos tako da kadar bi imel svobodo prihajanja in odhajanja, da bi izbral da bi bil z menoj. Prav tako sem si želela da bi ga lahko jahala brez pomoči brzd ali sedla. Sledila sem programu *Parellijevega naravnega druženja s konji* in imela zelo dobre rezultate. Bila sem ujeta.

Nič ni narobe imeti želje ali celo početja teh stvari, toda to česar nisem videla je bilo zanemarjanje nečesa kar je bilo mnogo bolj vredno. Svoje odnose s svojimi otroci! Ti čudoviti otroci so moja dediščina od Gospoda. V izgubljanju svojega fokusa sem dala prostor sovražniku da je vstopil v mojo hišo in nas oropal polnosti Božjega blagoslova katerega nam je dal Bog. Večino svojega časa in energije sem porabila drugje.

Januarja 2006 me je Bog pripeljal nazaj k sebi in popolnoma priklenil moje srce. Nekega jutra mi je On pokazal kako strateško smo postavljene v naše domove. Pogledala sem za pomenom besede strateško in odkrila da je sorodna besedi strategija kar pomeni: namenjena da omaja sovražnika da je nezmožen vojskovanja z uničevanjem stvari, tovarn, itd. Kot posledico mi uničujemo te stvari ki bi sovražnika naredile močnega. Mi to moč odvzemamo.

Toda kaj sem počela? Sovražniku sem dala prostor, ker sem odstopila svoje stražarsko mesto. Vrata sem pustila na široko odprta. Nisem opazovala ali celo bila zavestna tega da sem bila ujeta. Medtem je bil na delu tat, ki je skušal oropati

in uničiti mojo družino.

Gospod mi je pokazal da smo mi starši Njegovi predstavniki na tej zemlji. Ko sebe podvržemo Jezusovemu vodstvu, smo maziljene za učenje, vodenje in grajanje otrok katere nam je postavil v našo oskrbo. Mi smo njihov plašč varnosti in zaščite pred sovražnikom. Naša dolžnost v služenju našemu Gospodu je da oblikujemo Bogaboječe rodove za našega Kralja.

Kot mati me je Bog strateško umestil v mojo družino. Ko poslušam in izpolnjujem Njegove zapovedi delam sovražnika nezmožnega bojevanja. Vzamem proč njegovo moč, ter sem na preži in se premikam po poti katero mi narekuje Bog.

Nekega dne me je Gospod prebudil z vizijo Hrabrega srca – mojega konja. Precej oddaljen je bil od mene in prosila sem ga da pride k meni, njegova ušesa so bila ošiljena naprej in njegova pozornost je bila na meni. Pričel je jezditi proti meni. Ko me je dosegel se je ustavil in se s svojim nosom skoraj dotaknil mojega. (Velik konj je, visok 165 centimetrov. Ko to počne je lahko zelo grozno in spraševala sem se ali bo imel čas da se bo ustavil!) V tem trenutku sem slišala kako mi je Bog spregovoril. „Natalie, prav tako kot se tvoje srce razveseljuje in je vznemirjeno s tem kako Brave heart jezdi proti tebi kadar ima možnost iti kamorkoli, tako se Jaz počutim ko tečeš k Meni.“

Tedaj sem se spomnila kako je bil Brave heart zadnje dni raztresen. Namesto da bi z vsem svojim navdušenjem tekel k meni, je upočasnil korak in preudarjal da bi zavil v drugo smer. Njegova pozornost ni bila več popolnoma na meni. Bila sem tako razočarana. Izgubil je željo da bi tekel k meni. Bog je ponovno spregovoril mojemu srcu: „Razočaranje katerega čutiš je isto razočaranje katerega čutim ko ti izbereš da ne tečeš k Meni.“

Moje srce je upadlo. Spoznala sem da Gospoda nisem postavila na prvo mesto v svojem življenju. Moj Bog je bil dovolj milostljiv da mi je to pokazal in me privedel v tesnejši stik z Njim. Jezus hrepeni da bi mi tekli k Njemu. Sedaj vem da če bi me Bog prosil da se zaradi Njega odpovem konjem, bi morala ubogati svojega Nebeškega Očeta, ker vem da ima On zame načrt za dobro in ne slabo, da mi da prihodnost in upanje. Doslej On tega še ni zahteval. Ah! Toda zamenjala sem svoje prioritete in jih prizadevno varujem.

Matere, ali vas lahko spodbudim da nenehno bdite nad svojimi družinami? To ni vedno lahko in da ne rečem da lahko postane zelo izzivajoče, toda držite trdno in gradite ta odnos z otroci. Naj sovražnik ne odtegne od vas tega položaja, ker ve ste srce vašega doma. Vas je pooblastil sam Gospod, da ste graditeljice narodov. Njegova nagrada bo precej večja od katerekoli nagrade tukaj in sedaj. Vaša strast naj ne bodo konji, naj bo nekaj drugega. Ohranite to na pravem mestu. Ne dopustite da bi vas užitki tega sveta zasužnjili vašega kraljevskega položaja v vašem domu.

NATALIE STRIPP, Tallai, Queensland, Avstralija
admin@aboverubies.org.au

Gledati dobro

Videti je da nisem sestavljena skupaj kot sem nekdaj bila.
Stvari so se malce spremenile, odkar imam tri otroke tukaj.
Ne nosim veliko ličila, ker imam obraz za poljub.
Raje bi barvala s prstnimi barvami, kot slikala svoje prstne namige.
Dojenček rad mi puli lase, jaz jih moram nositi na hrbtu.
Upam da me praznina naredi močno, ker mi manjka časa za delo.
Čevlji z visoko peto so ob strani, lahko stopim na igračo.
In kril ne delamo na tleh, medtem ko se kockamo z otroci.
Vsa moja dobra oblačila so izginila, ker se vse po njih polije,
In polovica nosečniških oblek, ker polovico časa nosim te.
Kavbojke, mikice so zakon za čiščenje, igranje, šolo,
Poročni prstan in veselna smeh sta za nekaj časa ves moj nakit.
In ko se pogledam v ogledalu, še nikoli nisem bila videti dobro!
Uganite, nikoli mi ni nič pristojalo, kot tudi materinstvo ne!

NICOLE SIDDALL, žareča, vesela mati!, Shadow Hills, Kalifornija, ZDA
msiddall@horwathcal.com
Mark in Nicole sta blagoslovljena z Anne (7), Emily (7) in Caleb (1).

Otroške žoge

Otroška žoga je v teh dneh pogoso pozabljena igrača. Otroci so prevladani z računalniki, video igricami in drugimi zapletenimi izumi na baterije. Žoge so odlične za razvijanje samopodobe, zaupanja, koordinacije in potrebnih gibalnih veščin. Žoge so večinoma poceni in najboljše od vsega, ne potrebujejo baterij! Prav tako so prestavljive, kar jih dela odlične za igranje kjerkoli. Tukaj je nekaj idej:

Hitre žoge

Preprosto par nogavic zvijte same vase in tako hitro naredite žogo za podajanje okoli. Ne bodo poškodovale stene v vaši hiši in dovolj je mehka da se majhen otrok uči lovljenja.

Metanje v koš

Pripravite koš, stopite nazaj in vrzite vanj žogo primerne velikosti. Vsakokrat ko vržete koš, stopite korak dlje, da vidite kako daleč lahko pridete. Uporabite lahko koš z luknjami ki ne drži več vode, ali pa lahko dno koša tudi odrežete in pribijete na ograjo ali na steber na svojem dvorišču kot majhen koš za košarko.

Kegljanje

Pripravite nekaj doma narejenih ali kupljenih kegljev in vadite kegljanje vašega

balinčka v keglje da jih pomečete na tla. Šest čistih in praznih plastenk so dobri kegljI. V vsakega od teh nalijte vodo in jih tako naredite bolj stabilne. Uporabite lahko žogice za tenis ali za igro doma narejene žoge.

Zabava z radirkami

Čudovito kako nekaj tako majhnega in prožnega tako dolgo zabava otroka – lovljenje, poskakovanje, kotaljenje in metanje. Če je vaš otrok mlajši od treh let, mu kupite večjo žogo katere ne more po nesreči pogoltniti.

Kotaleče žoge

Ko so bili moji otroci majhni sem z njimi veliko ur preživela na tleh in jim kotalila žogice da sovjih potem lahko ujeli in odkotalili nazaj do mene. Ko se nam je pridružilo še več otrok smo razširili naše noge in tako oblikovali različne oblike in se še naprej igrali. Takoj ko so dojenčki lahko sami od sebe sedeli, to je pri šestih mesecih so lahko uživali v tej nežni igri.

Pujsek v sredini

Nekaterim otrokom se zdi ta igra jalova, drugi ljubijo izziv ujeti žogo in v sredini visoko skakati.

Treniranje brcanja

Za dober udarec v ozadju vašega dvorišča pripravite gole ali obiščite vaše bližnje nogometno ali šolsko igrišče takrat ko je prazno in vadite nastavljanje žoge in streljanje na gol.

Žoga za ravnotežje

Z majhno žogo, katero si položite na otrokovo glavo ali pričnite z vašo lastno, jim pokažite kako nagniti glavo na eno stran in skotalite žogo na eno ramo in naprej na vašo roko brez da vam pade na tla. Prav tako lahko vadite ravnotežje na kaki dvignjeni stvari in odskočitvi na vašo drugo stvar in nazaj ali pa vrtenje žoge na prstu.

Vrtenje cevke

Svojemu otroku dajte majhno žogo in kartonski valj ki vam je ostal od aluminijaste ali plastične folije. Pokažite jim kako kotaliti žogo skozi cev. Zelo majhni otroci uživajo pri teh preprostih in ponavljajočih igricah.

Metanje in lovljenje

Svojega otroka učite različnih načinov metanja in lovljenja žoge, pač glede na njihovo starost in zmožnost. Mecite žogo preko glave, pod roko, udarite s pestjo,

odbijte jo z glavo, pod nogo. Pokažite jim tudi raznolikost načinov lovljenja teh metov.

Osliček

Ko vaš otrok dobro lovi in meče, se z njim igrajte igro osliček. Prvi ki zgreši met dobi črko 'o' in tako naprej dokler ni zbral vseh črk in se izgovori 'osliček'. Z resnično manjšimi otroci se igrajte igro 'miš'.

Izmikanje žogi

Sedaj ko so moji trije otroci nekako zrasli, se ob zgodnjem večeru in ob igrah konec tedna igramo izmikanje žogi. Cev za zalivanje vode uporabljamo za označitev polovice igrišča in na to črto položimo več velikih žog. Vsi gremo nazaj na svojo polovico dvorišča in ena oseba zakliče: „Vrzi žogo.“ Vsakdo teče k središču in poskuša zgrabiti toliko žog kot jih lahko. Potem se vrnejo na svoja označena travna dela in igra se prične.

Cilj igre je na lahno zadeti osebo od ramen navzdol. Če ujamete žogo ki vam jo je vrgla druga oseba, dobite dodatno 'življenje.' Prva ekipa ki vse nasprotnike spravi iz igre je zmagovalec. To je zabavna igra za igranje in tudi odraslim daje nakaj vaje. Sosedje mislijo da smo nori ko ves čas mečemo žoge drug na drugega, toda vsi imamo radi to igro. Uporabite samo velike mehke žoge, ne teniških žogic ali karkoli težkega kot so žogice za kriket kajti potem lahko naredite resnično škodo.

Ne glede na to ali organizirate povezano igro z žogami ali jo samo brcate s svojimi otroci, si bodo zapomnili čas ki ste ga preživeli medtem ko ste se z njimi igrali.

VICTORIA PURDIE ©, Wellington Point, Queensland, Avstralija
vpurdie@optusnet.com.au, http://boatwife.freeservers.com

Poster o govorjenju

Besede izgovarjaj jasno. Ne momljaj!
Človeka s katerim govoriš glej v obraz.
Govori vljudno. Vedno reci: „Prosim,“ „Hvala“ in „Ni za kaj.“
Govori hrabrilno, pozitivno, prijazno in življenje-dajajoče besede. Blagoslavljaj ljudi namesto da jih kritiziraš.
Rajši govori z nasmehom kot pa z z mrkim pogledom.
Otroci, ne prekinjajte pogovorov odraslih. Počakajte dokler oseba ne preneha z govorjenjem in potem recite: „Prosim“ in nato pričnite govoriti.
Ne govori drug čez drugega. Tudi drugim dajaj besedo.
Ne boj se povedati svojih prepričanj, toda deli jih z nežnostjo in milino.
Ne vdiraj v osebni prostor nekoga. Kadar s kom govoriš se mu ne približaj preveč.
Ne bodi opravljivec.
Ne govori z rokami v svojih žepih.

Vedno govori resnico. Lažnivci so strahopetci brez poguma povedati resnico. Ne pretiravaj.
Z zanimanjem poslušaj kaj ima nekdo drug povedati. Zastavljaj vprašanja o njegovem življenju namesto da govoriš o sebi. Bodi pozoren in dober poslušalec.
Na telefonski klic se oglasi s svetlim in veselim glasom.
Vedno premisli preden spregovoriš. „Pred odprtjem svojih ust postavi svoje možgane v delovanje.
Kadar nas nekomu predstavijo, si stisnita roke in reci: „Kako se imaš?“ kar je tradicionalno, ali „Zelo vesel sem da sem te srečal,“ kar je bolj pomembno, ali „Zelo sem vesel da sem vas srečal, gospa Jones,“ kar je celo bolje in bolj osebno.
Starejše ogovarjajte z „gospod“ in „gospa“ razen če vam je drugače rečeno.
Možje in žene, vsak dan svojemu zakoncu in vsakemu od vaših otrok recite: „Rad te imam“.
Otroci, vsak dan svojim staršem ter bratom in sestram recite: „Rad te imam.“

Spodbujajte svoje otroke

Verjamem da je spodbujanje rodovitna zemlja v kateri naši otroci rastejo do svojih polnih zmožnosti. Blagoslovljena sem bila da sem odraščala z spodbujanjem. Svoje lastne otroke sva vzgojila z vzpodbujanjem. To je bil njihov dnevni kruh, prav tako kot njihova hrana. Spodbujanje naših otrok in vsakogar okoli nas, naj bi bila v našem življenju navada. Ne bodite majhen spodbujevalec. Bodite velik spodbujevalec. Bodite običajen spodbujevalec. Verjamem da vas bodo naslednje ideje navdihnile v tem pomembnem služenju vaši družini.
Nancy Campbell.

Večerni pogovor

Mi vsak večer molimo in se pogovarjamo z vsakem od najinih otrok. Dokler nisem nekega večera svoje malčke basala v svoje postelje nisem spoznala kako pomemben je za moje otroke ta čas. Moja najstarejša hčerka me je čakala in opazila sem da ji nekaj leži na njenem srcu. Potem ko sva skupaj molili sem jo vprašala ali mi ima kaj kar bi rada delila z menoj. Povedala mi je kar je ležalo na njenem srcu in skupaj sva se pogovorili. Medtem ko sem zapuščala njeno sobo je rekla: „Tako vesela sem da sva se pogovorili, mami.“

Spoznala sem da je otrokom pomembno da se pogovorim z vsakim posameznim otrokom. Zaradi tega se zdi dan celo daljši, toda to je zagotovo vredno tega. Njihova nežna majhna srca potrebujejo spodbudo njihove matere in potrdilo njihovega očeta. Čeprav jih tekom dneva hvalim, je večer večinoma čas ko pohvalim njihove dnevne dovršitve in jim povem kako zelo slavim Boga ker nama jih je dal.

Spodbujanje je zidak za zidanje ki je potreben kasneje. Slovar Ameriške dediščine razloži spodbujanje kot: „navdihniti za nadaljevanje izbrane smeri; dati pogum ali zaupanje.“ Mi želimo naše otroke spodbujati v nadaljevanju izbrane smeri sledenja Gospodu z zvestim srcem in voljnim mišljenjem.

MARIA MALKASIAN, Sequim, Washington, ZDA
customsupply@juno.com
Osem blagoslovov Billa in Marie so: Elisa (11), Samuel (10), David (8), Matthew (7), Daniel (5), Nathanael (4), Mary (3) in Sarah (2).
Vidite jih lahko na sliki na vrhu te strani.

Mala pesem

Kadarkoli moji otroci potrebujejo moralno spodbudo, ali potem ko so bili disciplinirani in so pripravljeni za tolažbo, jim vedno pojem tole malo pesmico na napev: „Imela sem majhno sestro, njeno ime je bilo Susie Q, položila sem jo v kopalno kad da bi videla kaj naredila bo...“

Rada te imam, rada te imam, rada te imam, ne glede na karkoli!
Vedno, vedno, vedno, rada te imam!
Rada te imam, rada te imam, rada te imam, ne glede na karkoli!
Nič kar rečeš ali narediš, ne prepreči da imam rada tebe, tebe, tebe!“

Želim jih spomniti na mojo brezpogojno ljubezen do njih, tako da lahko voljno povzamejo idejo o Božji brezpogojni ljubezni namenjeno tudi njim!

GINA CALLAGHAN, Walnut Creek, Kalifornija, ZDA
gina.ed@sbcglobal.net
Ed in Gina sta blagoslovljena z Francesca „Kiki“ (5), Lily (2) in Peter „PJ“ (2).

Hvalite pozitivno

Dolgo preden sem imela svoje lastne otroke sem odkrila da otrok želi pridobiti vašo pozornost na kakršen koli način, ali da deluje pozitivno ali negativno. Še preden je bil najin prvi otrok rojen sva se z možem odločila da bova vedno spodbujala pozitivno vedenje. Delovalo je čudežno.

Hvalim način na katerega opravijo svoja jutranja opravila. Hvalim način kako učinkovito izrabijo svoj čas v živahnem jutru, ko se vsi pripravljamo na nov dan. Svoji najstniški hčerki povem besede kot: „Rada imam ogrlico katero so si danes izbrala. Tako je ljubka kot si!“ Ali: „Všeč so mi knjige katere si izbrala danes v knjižnici. Ponosna sem da si tako dobra bralka!“

Ko je bil moj sin drobcen, me je moja tašča vprašala čemu mu pravim: „Sin, všeč mi je način kako si to sliko tako lepo pobarval. Kakšne čudovite barve!“ Ali: „Sin, s tem ko mi danes pomagaš pri nakupih delaš sijajno delo. Hvala ti!“ Tega ni mogla razumeti in je mislila da sem se iz svojega otroka norčevala ali udarjala njihov ego. Ravno obratno! Moji otroci se počutijo odlično kadar vedo da so dobre stvari

katere delajo opažene in upoštevane!

Najdite pozitivno! Svoje otroke moralno dvignite z dobrim ki ga počno, četudi je to samo: „Hvala ker si si to jutro umil svoje zobe.“ Takoj ko najdete stvari katere delajo pravilno, bodo naredili še VEČ stvari pravilno in se ODLIČNO počutili z ugajanjem vam!

Veliko več POZITIVNEGA obnašanja dobim ko komentiram pozitivne stvari!

MICHAE'L ALEGRIA, Spokane, Washington, ZDA
thewritegirl@journalist.com
Tonyjeve in Michae'lijine puščice so: Bronson (15), Sydne (13) in Amadi (10).

Dnevnik „Daj nazaj“

Brala sem o dnevniku „Daj nazaj“ katerega sedaj uporabljamo v našem domu. Izbrala sem lep v spiralo zvezan zvezek in napisala pisemce svoji osemletni hčerki v katerem sem ji razložila, da je knjiga namenjena nama, da si piševa osebne zapiske druga drugi. Pričela sem s tem ko sem ji napisala kako lepa je – na zunaj, toda še bolj pomembno, na znotraj. Z njo sem podelila nekaj svojih molitev in ji opisala nekaj poti na katerih vidim da Bog daje rast njenemu značaju. Povabila sem jo naj mi napiše karkoli mi želi napisati.

Rada je sprejela idejo in v enem njenih prvih zaznamkov je prosila ali bi lahko samo midve skupaj naredili nekaj posebnega – recimo odšli na sprehod. Imam velik odpor proti sprehajanju zaradi številnih filozofskih razlogov (zadnji od njih je prodoren materializem) in lahko sem uporabila dnevnik da ji razložim svoj pogled in jo spodbudim da razmisli o „večji sliki“ kot je pred tem premišljevala. Vrnila mi je drugo možnost – izlet v živalski vrt (za katerega je pred kratkim pridobila družinsko vstopnico). Navedla je vpletene ekonomske faktorje (bilo bi brezplačno zaradi vstopnice, za kosilo bi uporabili kupone in opisala je vse čudovite stvari katere bova skupaj videli in počeli, samo midve.)

Odpravili sva se v živalski vrt. Kako čudovit dan je bil to! Brez naglice smo obiskali njene priljubljene živali in celo odpotovali na kanadsko razstavo (kar je vsebovalo sestopanje in potem vzpenjanje po stopnicah na hrib) katero še nikoli nisva obiskali zaradi ovire vozičkov in mlajših bratov in sestric. Obe sva spoznali kako sva večkrat omenjali kako veseli sva bili da sva cel dan sami skupaj. Ker je popoldan oče otroke odpeljal ven do večera, sva odšli na večerjo v njeno priljubljeno restavracijo in potem poležavali na kavču ter skupaj brali.

Skupaj sva preživeli tako prijeten dan in svojo radost sva obe zabeležili v najin dnevnik „Daj nazaj.“

Dnevnik je spodbuda ki spodbuja dajanje, kar bo nama obema ponovno v spodbudo ko bova brali prehojeno pot in oživljali najine spomine na tej stopnji v najinih življenjih.

PAULA PIKE, Stouffville, Ontario, Kanada,

paulapike@sympatico.ca
Blair in Paula imata tri otroke – Mattea (9), Tamas (7) in Talia (4).

Sladoledna zabava

Kadar gre mojim otrokom pri šolanju na domu dobro, jih spodbudim z risanjem sladoledne nedelje, del za delom (en del za en dan ko jih gre dobro). Ko je končana celotna sladoledna Nedelja, imamo vsi veliko družinsko sladoledno zabavo. Spoznali so da jih to zelo spodbuja.

BECKY MESSER, misijonarja v San-Pedru, Cote d'Ivoire, Zahodna Afrika. Kadar so v ZDA, živijo v Winston-Salem v Severni Karolini.
andymesser@aviso.ci
Andy in Becker imata šest blagoslovov - Leah (9), David (8), Nadia (6), Lexie (4), Prisca (2) in Hadassah (1).

Reki o resnici

Ena od poti s katero svoje otroke spodbujam je, da jim dam izgovarjati majhne reke. Temu pravim „govorjenje resnice“ drug drugemu. Isti rek ponovim vsakokrat kadar so v določeni situaciji kamor rek sodi in ne mine veliko časa ko si jih pričnо govoriti drug drugemu. Fraze delujejo kot konstrukcija zidarskega odra da jih podpira in jim pomaga razvijati značaj in samokontrolo.

Če se jim opravilo zdi pretežko pogosto rečejo: „Tega ne morem narediti!“ Če je nekaj kar vem da lahko naredijo z malo truda, jim tega ne naredim. Namesto tega jih spodbudim: „Ti lahko to narediš. Samemu sebi govori resnico.“ Potem poskusi ponovno, rekoč samemu sebi: „Jaz zmorem,“ kar se hitro izkaže kot navdušen vzklik: „Naredil sem!“ Imajo zadovoljstvo dobro opravljenega dela in še za prihodnjič so motivirani da se bodo bolj potrudili.

Še en rek katerega sem uporabljala je bil: „To ni tako slabo.“ Včasih slutijo da bodo šli skozi nekaj s strahom kot na primer striženje las, tuširanje po kopanju, izvedbo preobsežnega opravila, potem spoznajo da ni bilo tako slabo kot so mislili da bo. To mišljenje skušam spodbuditi, da se ga bodo prihodnjič spomnili ko bodo skušani delati paniko.

Ob drugih priložnostih rečejo: „Moram biti potrpežljiv,“ in pričnejo si peti pesmico „Imej potrpežljivost“ katero sva jih naučila. Ali pa bo: „Zaupal bom Bogu,“ in zapeli si bodo pesem: „Ko se bojim bom zaupal Vate...“ Držijo se majhnih rekov katere so se naučili iz Pisma, pesmi in zgodb in uporabljajo resnico ki jim pomaga izbrati pravo. Njihove želje se s tem „govorjenjem resnice“ trenirajo. Spodbudno jih je slišati kako drug drugega poučujejo v tem kaj izbrati.

Moč je v govorjenju resnice nam samim in našim otrokom. Laž nas premaga, toda resnica nas osvobodi. Mnogo naših bitk se bori v našem umu. Govorjenje resnice je postopek prenavljanja našega uma. (Pismo Rimljanom 12,2)

Ko mi našim otrokom damo resnico za njihove ume, njihova srca to prevzamejo in

pričnejo na tej resnici delovati. Moj sin mi je rekel da me ni ljubil in da je ljubil samo svojega očeta. Namesto da bi mu povedala kako me je prizadel, sem mu pričela govoriti: „Rada sem v družbi s teboj.“ Ni trajalo dolgo da so on in ostali moji otroci pričeli to govoriti meni, mojemu možu in drug drugemu. To je v naši družini povzročilo takšno spremembo.

S tem ko moji otroci govorijo te pozitivne reke, jih vidim osvobojene od stvari za katerimi sem kot odrasla sama trpela. In sedaj ko sem skušana v strahu, pomanjkanju zaupanja, ali sem nepotrpežljiva, moji otroci te fraze ponavljajo meni!

CASSIE TYNAN, Crestview, Florida, ZDA
RCTynan@cox.net
Otroci Roba in Cassie so: Matthew (6), Christopher (5), Sarah Elizabeth (2) in Laura (1).

Igramo se Pollyanno

Tukaj je nekaj stvari katere počnem da spodbudim vsakega posameznega svojega otroka.

1. Pustim jim pisemce kjer sem prepričana da ga bodo našli (na njihovi mizi, pod blazino, pritrjenega na desko,...) Pisemca jim dajem kadar se slabo počutijo ali so naredili nekaj dobrega.
2. Občasno zanje opravim njihova opravila. Si predstavljate njihovo hvaležnost ko pridejo dol da bi opravili njihovo „zemeljsko“ opravilo in je to že opravljeno! Presenečeni so da bi nekdo nekaj opravil zanje, ko ni njihov rojstni dan ali katerakoli posebna priložnost. Stisnem jim roko in jim povem da se to naredila jaz, ker jih imam rada.
3. Mi imamo spodbudne pogovore (ang.:pep). Spomnim jih na to kako blagoslovljeni so v primerjavi z večino preostalega sveta. Nežno jih spomnim na sirote, preganjane kristjane in reveže po svetu. To jim pomaga da pozornost preusmerijo proč od sebe. Mi potem pričnemo naštevati stvari za katere smo lahko hvaležni.

Tukaj je nekaj spodbudnih stvari katere počnem ko celotna skupina potrebuje „dvig.“

1. Spečem ali domov prinesem posebno gostijo za vsakogar izmed njih.
2. Zakličem: „Vsi v avto“ XX in gremo v bližnji muzej v naravi; hodimo ob reki ali pa se igramo v parku.
3. Igramo sem „Pollyanno.“ Za tiste ki se ne poznajo z njo - ona je majhna deklica ki je v vsem našla svetlo stran. Iz tega je naredila igro in se razveseljuje v izzivih iskanja nečesa za kar je lahko hvaležna v najbolj težkih trenutkih. Knjiga je vredna branja. Ne menite se za filmske inačice!
4. Mi imamo „slavilen“ obred. Skupaj se pridružim otrokom da pojemo in delamo obrate v poimenovanju stvari za katere smo hvaležni. To iz njihovih

obrazov hitro odstrani kisle poglede!

5. Z možem otroke pripraviva za na pot ven k eni čudovitih znamenitosti okoli našega doma – hribi, jezera, reke, votline, itd. Ko se čudimo Božjim stvaritvam je zelo težko biti slabe volje.

STACY SCHNIEPP, Bend, Oregon, ZDA
jandsschniepp@aol.com
Jack in Stacy sta blagoslovljena s Caleb (14), Elizabeth (9) in Faith (7).

Mamice v vzgajanju

Svoja majhna dekleta spodbujam da so mi v pomoč. Izpostavim jim cilj in jim pustim da sodelujejo v stvareh katere počnem. To na splošno pomeni da bo opravilo dvakrat daljše toda blesk v njihovih očeh, potem ko bo opravljeno, je vreden tega. Tako zelo so ponosne na dejstvo, da so mamina majhna pomoč.

Pomagajo mi sesati in brisati tla, narediti kruh, izprazniti pomivalni stroj, prinesti drva, pomagajo pri umazanem perilu in tako naprej. One so majhne mamice v vzgajanju in pohvalim jih ker so tako dobre majhne pomočnice.

NICOLE STOL, Ortonville, Michigan, ZDA
nstol@comcast.net
Malčki Hansa in Nicole so; Elizabeth (3), Morgan (2) in Haley (1).

Poseben krožnik

Tukaj na Novi Zelandiji je posebna starševska skupnost imenovana „*Starševstvo z zaupanjem*.“ Eden od izdelkov katerega reklamirajo je tudi „Rdeči krožnik.“ To je rdeč krožnik za kosilo, ki ima v sredini napis: „Ti si zvezda.“ Kadar v naši hiši starša opaziva, da je otrok tekom dne naredil nekaj odličnega, je ta večer pri večerji na mizi pred njim rdeč krožnik. Redko vedo da pride in uporabiva ga samo enkrat ali dvakrat tedensko in je vedno presenečenje. Ko ga vidijo na svojem mestu, takrat nastanejo vzkliki veselja in veliko je razburjenje ter negotovost XX preden spoznajo „čemu so ga prejeli.“

Medtem ko do tega pride zaradi očitnih uspehov, recimo treniranje čiščenja stranišča, branja prvih besed, prvega plezanja na težko mesto na igrišču, itd..., prav tako pride tudi zaradi značajskih posledic, kot ko se recimo sramežljiv otrok na ulici dobro obnaša z odraslim, ali ko malček pomaga svoji sestri pospraviti igrače.

Ni vam potrebno kupiti rdečega krožnika da to uvedete v svoje življenje. Vsak „poseben“ krožnik iz garažne razprodaje bo zadoščal. Skrivnost je v tem da nekomu izkažemo čast!

Kot spodbujanje „otroka tega trenutka,“ prav tako spodbuja tudi druge otroke da se učijo drug drugemu čestitati in se soočiti s tem da tokrat niso bili „izbrani.“ Kadarkoli se sedaj zgodi kaj takega (recimo prva vožnja s kolesom brez pomoči

koleščkov) lahko slišimo otroke kako drug drugemu pravijo: „Mogoče boš nocoj dobil rdeč krožnik!“

LOISE SHAW, Geraldine, South Canterbury, Nova Zelandija
shawtribe@paradice.net.nz
Jason in Louise sta blagoslovljena z Grace (6), Esther (4) in Samuel (2).

Mapa s pohvalami

Na oglasno desko pripnem mapice z žepki za vsakega družinskega člana in dodatnega za koščke papirja. Kadar tekom dneva vidim nekaj za kar lahko otroka pohvalim, to zapišem na listek barvnega papirja in položim v njihov žepek. Po večerji (toda medtem ko še vsi sedijo za mizo) jim jih moj mož na glas prebere da jih vsi slišimo. Otroci so tako navdušeni da so pohvaljeni, še posebej pred svojim očetom. To je prav tako dobra pot da Mike ohranjuje božji značaj svojih otrok.

Vse listke zbiram in po tednu ali dveh ima vsak član stran polno spodbudnih listkov. Ne vzame mi veliko časa da jih nalepim na kos belega fotokopirnega papirja (enega za vsako osebo), stran vložim v plastificirano srajčko in jo vložim v mapo. Otroci se radi ozirajo nazaj na svoje spodbudne listke. Prav tako hkrati hvalim svojega moža za opravljene stvari, s tem da tudi njemu vsak dan nekaj napišem.

To prav tako pomaga mojim otrokom učenja umetnosti dajanja hvale. Tudi oni drugim družinskim članom pišejo listke. Celo moj štiriletnik, ki še ne piše dobro, vsakemu izmed nas rad napiše „Hoj.“

SHELLY McALISTER, Bowling Green, Kentucky, ZDA
richpond@bellsouth.net
Mike in Shelly sta blagoslovljena z Brent (6), Kara (4), Bryce (2½) in Katelyn (6 mesecev).

Vrč s frnikolami

Vsakokrat ko vidim da moji otroci počnejo nekaj dobrega, na primer da so prijazni drug z drugim, da pazljivo barvajo do črte, naredijo opravilo brez da jih je potrebno opomniti, pišejo še posebej lično, mogoče rečem: „Daj frnikolo v vrč!“ Obstaja poseben steklen vrč med bratci in sestricami da jih spodbuja da skupaj delajo za skupen namen in skupaj potem ko je kozarec poln dobijo nagrado. To je lahko družinski večer s filmom, pokovko in čokolado ali čajni piknik v parku.

LIAN PEET, Belgrave Heights, Victoria, Avstralija
Na svojem dvorišču pogosto vidijo kenguruje in kljunate ježke!
jeptte@ihung.com.au
Jeremy in Lian doslej vzgajata tri otroke: Samuel (12), Caleb (10) in Anna-Rose

(3).

Vzemite si čas da prisluhnite

Glavna pot za spodbujanje mojih otrok je da jih poslušam in čakam na njihov pogled preden sama povem odgovor. Poslušajte, potem še več poslušajte. Mislim da so objemi ena od najboljših poti za spodbujanje nekoga, ne glede ali je utrujen, se ne počuti dobro, je zagrenjen ali razočaran.

SARAH FRANTZ, Salpulpa, Oklahoma, ZDA
foundinhisgrace@aol.com
Otroci Lana in Sarah so: Allison (19), Hannah (14), Jacob (13), Grace (11) in Rinnah (6).

Upanje namesto kritiziranja

Svoje slabe navade sem morala spremeniti in prestopiti kritično pot s katero sem popravljala svoje otroke. Šla sem od „da nikoli več ne storiš tega," kar jih je nastavilo na neuspehe in s tem tudi malodušnost do „Vem da boš prihodnjič bolje naredil." Moji otroci so s kritiziranjem vedno prizadeti, toda ko jih popravim z upanjem na izboljšanje, temu ne pravijo več „kritiziranje."

Bila sem utrujena s tem da sem jih samo popravljala. Sedaj gledam za stvarmi da jih pohvalim. Vsaka prijazna beseda ali dejanje, vsaka dobrodošla akcija, vsako Kristusovo vedenje, vsako izboljšanje na področjih glede razvoja dobi prijazno besedo, nasmeh ali mamin kompliment. Mogoče se ne bodo odzvali na viden ali govoren način, toda vem da to sprejmejo.

Včasih dam samo spodbuden pogled. Ujamem njihovo oko, se potem na široko nasmejim rekoč: „Rada te imam, ti si poseben."

Matere, ne odnehajte. Me smo učiteljice in trenerke naših otrok, ki bodo že v bližnji prihodnosti voditelji.

MARY ANN AVERY, Dickson, Tennessee, ZDA
kdmaavery@bellsouth.net
Ken in Mary Ann sta blagoslovljena z Ann (16), Emma (14), Audrey (10) in Andrew (8).

Dotikajte se jih

Otroke je lahko vzpodbuditi. Namesto da smo na preži za tem kar naredijo „narobe" ali „slabo," moramo biti na preži za tem kar naredijo „prav" ali „dobro." Neprestano ponavljati negativno? Naveličate se biti poleg takšne vrste osebe ne glede kdo to je! Mislim da moramo svojim otrokom z besedami povedati da so dobro naredili.

Prav tako se dotikam svojih otrok. Kdo nima rad tolažilnega dotika? Ko kdaj s kom

hodim, jih malce podrgnem po hrbtu, se dotaknem njihovih las ali malce zmasiram njihove rame. Celo moja devetnajstletnica še vedno uživa v „maminem objemu!“

Prav tako gremo na „zmenke“ - samo jaz in eden od otrok. Ne glede ali je to izlet v trgovino ali greva samo na pijačo, sva samo midva. Na ta način se odlično pogovarjava in tudi poslušava. Brez nasvetov, samo pripravljeno uho.

Otroci prav tako uživajo prejemanje pošte, tako da jim pogosto pošljem majhno kartico.

MOLLY MAHNKE, Raytown, Missouri, ZDA
madamegooseberry@yahoo.com
Otroci Edija in Molly so: Emily (19), Abby (15), Misty (17), Logan (14), Wesley (12) in sedaj so sredi papirnega postopka posvojitve Misty.

Bodite spodbujene da spodbujate

Za spodbujanje svojih otroke pričnem najprej s spodbujanjem same sebe. To počnem skozi prebiranje Božje Besede. Potem ko smo leta 1997 pričeli s šolanjem na domu sem pričela s pisanjem dnevnika. Spoznala sem da je to mnogo večje opravilo kot ga lahko obvladujem sama s svojo močjo. Gospoda sem prosila, da mi vsak dan ko berem Pismo On da posebno spodbudo da jo zapišem v dnevnik. To je moja prioriteta in to naredim preden karkoli jem.

Ob posebnih trenutkih dneva si skušam te besede z namenom priklicati v spomin in le te mi pomagajo spodbuditi moje otroke. Izzvana sem s sloganom: „Mi bomo učili kar mi znamo, toda vi boste posnemali nas.“

Skušam uporabiti osebno spodbudo. Namesto splošnega „to mi je bilo v pomoč“ rečem: „Videl si umazano posodo katera mora biti pospravljena in to si naredil. Hvala ti.“ Posebne spodbude so zelo spodbujevalne!

Prav tako opazujem njihove edinstvene vrednote in si predstavljam kako lahko Bog te kvalitete uporabi da zgradi Svoje kraljestvo. Moj sin ima briljanten razum, toda občasno prizadene svoje brate in sestre. Ne govori vedno razumljivo, toda od drugih pričakuje da razumejo njegovo momljanje. Redno mu pravim da verjamem da bo nekega dne govoril Božje resnice in imel vpliv na Božje kraljestvo. Pričel je jasneje govoriti in svoje darove uporablja da se skrbno izraža.

Še ena velika pot s katero spodbujam svoje otroke je, da jim berem življenjepise velikih kristjanov ki so imeli vpliv na svet. Po prebranem poglavju iz Biblije jim običajno preberem še eno poglavje iz življenjepisa. Ko beremo kako so naredili težke odločitve z namenom slediti Bogu ali našli edinstvene poti kako uporabiti svoje talente in darove za Njegovo delo, smo navdihnjeni nad tako velikimi življenji. Zelo sem spodbujena ko svoje starejše sinove vidim iskati Boga in hoditi po Njegovih poteh. Čudovito je da se lahko o Božjih stvareh pogovarjamo s svojimi odraslimi otroci in slišati kako njihovo breme dosega njihovo generacijo!

BECKY HASTINGS, Cape Town, Južna Afrika,

jhastings@worldonline.co.za
John *in Becky sta blagoslovljena z Nathanael (24), Matthew (21), Michael (17), Rachel (13) in Leah (6).*

Odpuščajoč odnos

Resnično želim da se moji otroci, ko so nekaj narobe naredili Bogu ali nekomu drugemu, naučijo iskati odpuščanja**.** Toda ne želim da prosijo za odpuščanje zato ker jim je bil dan ukaz**.** Bog je na moje srce naložil vzorec kako prositi za odpuščanje da jih spodbudim da tudi sami to store. Ko grešim proti svojim otrokom, prosim za njihovo odpuščanje. Osupljivo je videti njihove odzive in kako veliko se naučijo iz mojega primera. Sedaj moji starejši otroci pridejo k meni kadar niti ne vem da so naredili kaj narobe, to priznajo in prosijo za odpuščanje.

MERCI HALE, Olathe, Kansas, ZDA
mercilee@sbcglobal.net
Aaron in Merci sta blagoslovljena z Seth (8), Zach (6), Cade (3), Jake (2) in Morgan (1).

Majhna deklica, veliko srce!

Slika: Zara pripada Laanu in Joelene Booth. Njuni otroci so: Zara (5), Xavier (4), India (3), Levi (15 mesecev) in novorojenček predvidoma aprila 2007.

Pridite k Zarini trgovini, kjer bo porabljena vrednost zaslužila veliko več. Če potrebujete žele, med, marmelado, potem potrebujete mene in tukaj sem.

Z veseljem vam povem o svoji vnukinji Zari**.** Približno pred tremi leti je njena prababica (Granny Joy) pokazala Zari video *Misija brez meja* ki predstavlja svoje programe med narodi tretjega sveta. Zara je bila zelo zaskrbljena, ker so otroci živeli brez vseh stvari za katere je mislila da jih imajo vsi. Kmalu zatem je prejela mojo revijo *Above Rubies* številka 63 z Nancyjinim prvim člankom o sirotah v Liberiji in zgodbo je prebrala Zari.

Ob tem času sem Zaro učila kuhati marmelado. Medtem ko sva skupaj delali je Zara rekla: „Mi bi lahko poslali nekaj marmelade revnim otrokom.“ Razložila sem ji čemu mi ne moremo poslati v Afriko kozarcev marmelade. Nekaj minut kasneje je Zara rekla: „Če je ne moremo poslati, lahko marmelado prodamo in pošljemo denar otrokom.“ Dober odziv za štiriletnico! Nisem mogla nasprotovati ideji, tako da sva pričeli z najinim projektom!

Čutila sem da je bilo za Zaro pomembno da se nauči da je žrtvovanje samega sebe velik del pomoči drugim. Pomagala je oprati steklene kozarce, odlepila je nalepke, izmerila sestavine, naredila nove nalepke, izrezala material za pokritje

pokrovčkov in najpomembneje, naredila je veliko marmelade! Zara je edina petletnica katero poznam ki mi lahko pove kdaj je marmelada pripravljena!

V preteklih osemnajstih mesecih sva naredile marmelade, kutine in limonade, imele prodajo kolača in prodali vreče doma vzgojenih pomaranč. Da je opravila delo, je Zara neutrudno delala. Pred kratkim sva prešteli koliko se je kupček povečal. Presenečeni sva bili ko sva spoznali da je bilo to 610 EUR! Niti ni slab dosežek za majceno deklico! Sredstva bodo poslana sirotišnicam v Liberijo.

Zara je prav tak pričela pomagati pri tedenskem čiščenju babičine hiše. Ta denar uporablja za spozoriranje majhne deklice njene starosti v Indiji. Kot del Zarinega šolanja na domu piše pisma, riše slike in izdeluje stvari za otroka katerega sponzorira. Celo otrok ki nima možnosti velikega zaslužka je lahko spodbujen da dela nekaj tako majhnega kot je to.

Granny Joy je pričela Zaro učiti plesti in Joelene, Zarina mati jo je naučila šivanja in polnjenja prevlek. Odejice – tukaj mi prihajamo!

COLLEEN BRIGDE,Takou Bay, Nova Zelandija
wild-palms@extra.co.nz

Tri generacije!

Colleen prav tako piše: Sedaj so v naši družini tri generacije na katere je *Above Rubies* služenje pozitivno vplivalo. Pred devetindvajsetimi leti sem bila na Auckladskem kampu ko je imela Nancy prvo številko *Above Rubies*. Povedala je nekaj kar je na tem kampu spremenilo moje življenje. Govorila je naši bogaboječi dediščini in rekla: „Vstani če si prva oseba v vaši družini da postaneš kristjan.“ Vstala sem. Kot mlada kristjanka sem se počutila preplašeno, vendar je rekla: „Čestitam, si na začetku bogaboječe poti.“ To je spremenilo moj celoten pogled. Sedaj vidim svojo čudovito hčerko, drugo generacijo ki hodi po Gospodovih poteh in ima radost deljenja Božjih stvari s tretjo generacijo vnukov!

Služenje z odejami

Morali boste prebrati o *Služenju Jabez* v zadnji številki Above Rubies #68 ki pospešuje pošiljanje odej sirotam po svetu. Ker je sedež organizacije v Kanadi, za bralce na spodnji polobli to ni tako prikladno. Kakorkoli, Colleen pomaga pri izdelovanju odej za projekt imenovan „*Operacija pokrij*“ z *Misijo brez meja*. Pričelo se je pred petimi leti ko je gospa iz Taupe na Novi Zelandiji sešila odejo za njenega sponzoriranega otroka v Ukrajini. Od takrat se je *Operacija pokrij* pričela. Prejšnje leto so Novozelandske ženske sešile pettisočosemsto odej in prek dvaindvajsettisoč pletenih stvari. Če bi se rade vključile s pletenjem ali kvačkanjem odej potrebnim, stopite v stik z Colleen ali Joelene na naslovu wild-palms@extra.co.nz in poslali vama bosta dodatne informacije.

Dajanje svetu

Kakšna radost je biti živ! Kakšna radost je imeti v življenju namen! Verjamem da je naš najvišji namen v življenju nositi podobo Boga. Zato smo ustvarjeni! Da nosimo Božjo podobnost – v našem vsakdanjem življenju, pred našimi otroki in svetu okoli nas. Nič ni bolj močnega in vplivajočega kot razodetje Jezusovega značaja.

Komu je Bog podoben? Božja Beseda razodeva Njegov značaj. Ko mi beremo, mi vidimo da bolj kot karkoli drugega – Bog daje. On je dajalec. On brezplačno izliva svoje blagoslove. On je dal največji dar. Odrekel se je svojemu lastnemu ljubljenemu Sinu, da je umrl za naše grehe. Bog je življenje in On brezplačno daje življenje. On je luč in On s Svojo lučjo žari v temo naših src. In seveda, On je ljubezen ki izliva Svojo ljubezen in milost na nas nezaslužne grešnike. Me matere imamo privilegij razodevanja teh sijajnih lastnosti skozi naša življenja.

Me smo DAJALKE ŽIVLJENJA!

Geneza (1. Mojzesova knjiga) 3,20 nam govori da je Adam svojo ženo klical Eva. Hebrejska beseda za Evo je Chavvah, kar pomeni dajalka-življenja! Eva je bila prva od njene vrste, pralik vseh bodočih žensk. Bog, ki je dajalec življenja, je ženski dal blagoslovljen privilegij prinašanja življenja. Me smo dajalke-življenja svetu in večnosti! Kako osupljivo!

In me še vedno dajemo življenje. Ob rojstvu majhnega dojenčka ga pristavimo k prsim, da vanj teče življenje. Medtem ko oni rastejo, me nadaljujemo z dajanjem življenje-dajajoče hrane našim otrokom. Ker smo dajalke življenja, me izlivamo življenje v naše otroke na vse načine – ne samo s hrano katero jim dajemo, temveč v naših dejanjih in besedah katere jim govorimo. Nam materam naj bi bila navada govoriti življenje-dajajoče besede. (Pregovori 10,11 in 18,21)

Naj nas Bog reši pred tem da bi bile zaustavljalke življenj ali da bi govorile besede smrti. Namesto tega se vsako jutro prebudite in glasno izpovejte:

„Sem dajalka-življenja!
Danes sem dajalka-življenja svojim otrokom.
Sem dajalka-življenja svetu.“

Me smo DAJALKE-SVETLOBE!

Bog je Luč in v Njem sploh ni teme. Jezus je Luč sveta in On želi da Njegova luč sveti v nas in skozi nas, ter razkriva temo v temu svetu. Me matere smo dajalke-svetlobe svojim otrokom.

Židinje vsako soboto za kosilo prižgo na mizi sveče. Na ženski je odgovornost da ohranja gorenje Boga v njenem domu in zaradi tega ima privilegij prižiganja sveč.

Božja Beseda nam govori da je učenje matere luč ki varuje njene otroke pred hudičevo potjo. Besede matere dajalke-svetlobe bodo še naprej vodile njene otroke ko bodo zapustili dom, jih bodo varovale med spanjem in jih spominjale na

Božje poti med hojo v tem življenju. (Pregovori 6,20-23) Največja izobrazba katero lahko damo našim otrokom je vstop Božje Besede v njihova življenja! (Psalm 119,105 in 130)

Ko se zjutraj zbudite izpovejte...

Jaz sem dajalka-svetlobe!
Moje besede bodo mojim otrokom danes dale luč.“

Me smo DAJALKE-LJUBEZNI!

Bolj kot karkoli drugega me vemo da je Bog Ljubezen. Če me hodimo v Njegovi podobnosti, bomo nenehno izlivale ljubezen. Ljubezen ni mirujoča. Je glagol. Je akcija. Ljubezen ni ljubezen, razen če jo dajemo. Me matere imamo privilegij dajanja ljubezni trenutek za trenutkom in dan za dnem.

Kako to naredite? Dajajte. Dajajte nasmeh. Dajajte objeme. Spodbujajte. Dotikajte. Govorite prijazno. Delajte ljubeča dejanja. Dajajte spontano. Dajte požrtvovalno. Izkazujte gostoljubnost. Sebe potopite v Božjo ljubezen in jo brezplačno izlivajte.

Lahko je dajati ljubezen kadar so otroci ljubeči. Kaj pa kadar so naporni in uporni? Še vedno ljubite. Seveda, ne dajajte daj mi-dam ti ljubezen. Božja ljubezen je nad vsako ljubeznijo in daje neizmerno. Ona ljubi tudi takrat kadar smo uporni proti Njemu, toda ni suhoparna ljubezen. Četudi mislimo da se Njegova ljubezen nikoli ne ustavi, ne moremo imeti druženja z Njim in prejeti polnost Njegove ljubezni kadar smo v grehu. Edini način je da mi priznamo in se skesamo našega greha je da nam On odpusti in obnovi prijateljstvo z nami.

Na isti način tudi vi še naprej ljubite svojega upornega najstnika in izlivajte svoje srce v priprošnjah, toda ne morete delati kompromisa Božjemu standardu glede vašega doma. Mnogo staršev na skrivaj tipa okoli svojih otrok. Ne zavzamejo trdnega stališča proti grehu, ker ne želijo da jih njihov sin zavrne. To je bolna ljubezen. Resnična ljubezen moli, milo prosi, dviguje standarde in jih vleče ven iz ognja. (Judovo pismo 1,23) In včasih je potrebno počakati!

Lahko je ljubiti druge ljudi kadar so do nas prijazni. Kaj pa kadar ljudje govorijo proti vam? Kaj pa kadar imajo sorodniki proti vam krvno maščevanje? Še naprej ljubite. Še naprej jih blagoslavljajte in molite zanje. Ljubezen vedno prevlada.

Ko se naslednje jutro prebudite, priznajte...

„Jaz sem dajalka ljubezni! Danes bom svojemu možu in otrokom izlila ljubezen.
Govorila jim bom besede ljubezni.“

Tukaj ni več prostora za zabavo smiljenja, ker me „nihče ne ljubi ali skrbi zame.“ Tukaj ni več sob za razmišljanje: „Jaz dajem in dajem in nikoli ne dobim ničesar nazaj.“ Ljubezen ne ljubi zato da prejme. Ne ljubi da bi se dobro počutila. Ljubi ker je Ljubezen.

Izlijte ljubezen ne glede na to kako se počutite. Izlijte ljubezen ne glede kaj vam

ljudje rečejo ali vam naredijo. Vi ste nosilka podobe Boga svoji družini – in Bog je ljubezen.

NANCY CAMPBELL

Čas je za molitev

Ako se bo ljudstvo moje, ki je imenovano po mojem imenu, ponižalo in molilo in iskalo obličje moje ter se odvrnilo od hudobnih poti svojih: tedaj uslišim iz nebes in odpustim njih greh in ozdravim njih deželo.

Druga kroniška knjiga 7,14 (CHR)

Čakanje na moža?

Ste sploh kdaj premišljevali o čakanju kot o darilu od Gospoda? Tega nisem vedno vedela, toda vesela sem, ker mi je On odprl moje oči! Ni potrebno da je to 'preizkušnja' ali 'prizadevanje.' Če smo voljne lahko to postane eno najslajših obdobij našega življenja z našim Odrešenikom.

Čakam na Gospoda za nekako neobičajno darilo – moža! Ne kateregakoli moža. Verjetno bi to lahko pridobila že pred leti in se vdala v vse 'poroke' s kateremi so se moje prijateljice in družina trudile, ali še bolje da bi izbrala nekoga na svojo roko. Toda na teh pomembnih področjih življenja ne zaupam svoji lastni sodbi. Spoznala sem da bi bilo zame strašno lahko narediti slabo izbiro na načem tako pomembnim in trajnim.

Nekega dne, ko sem bila stara okoli osemnajst let in sem ravno za vedno zapustila dvorane javne srednje šole, sem se odločila da potrebujem dati Bogu nadzor nad vsakim področjem svojega življenja. Prosila sem Njega da On izbere zame soproga – tistega katerega je On pravzaprav ustvaril pred pričetkom sveta, tistega katerega sama, neodvisno od Božje suverene modrosti, nikoli ne bi bila zmožna najti.

Zakon je tako sveta stvar, nekaj kar popolnoma prikazuje Kristusovo ljubezen do nas, Njegove neveste. Ko pride zame čas da bom hodila po cerkvenem ladji, hočem biti prepričana da je moški katerega bom ljubeče gledala tisti, katerega je Bog izbral zame! Zaradi tega razloga sem naredila sklep da ne bom hodila na zmenke – mnogi so mi rekli da je to radikalna odločitev, toda ta po kateri me Bog vseeno vodi. Kot sta Eric in Leslie Ludy čudovito spesnila: „Bogu sem dala 'pisalo' in svobodo da piše mojo ljubezensko zgodbo s tem da sem odstranila svoje roke polne napak.“

Kakorkoli, naučila sem se da s to čudovito idejo pride učenje kako biti potrpežljiv. To je najtežji del. Težko je verjeti temu kar ne moremo videti. Tekom let me je Gospod naučil nekaj stvari o čakanju in zadovoljstvu in moje nekoč vihravo srce

se je končno naučilo 'počivati' v Božji volji dokler On ne prebudi mojega 'Adama'. Če bo On v Svoji suverenosti izbral da mi nikoli ne bo dal moža, potem lahko v resničnem od Boga danem zadovoljstvu rečem: „To je v redu, ker Jezus je več kot dovolj in moje življenje je polno in preplavljajoče zaradi Njega. Za popolnost ne potrebujem nič drugega.

Božja sveta in popolna Beseda nam v Izaija 49,23 govori: „da niso osramočeni tisti, ki vame zaupajo.“ Verjamem da to pomeni da je Bog zagotovil da ne bomo osramočeni s tem ko čakamo Njega, kajti zaradi naše potrpežljivosti na Gospodov čas smo lahko tem okoli nas videti neumne, občasno celo same sebi. Kakšno olajšanje! Njegova Beseda nam prav tako govori da tisti ki „čakajo GOSPODA, dobivajo nove moči, dvigajo se na perutih kakor orli“ (Izaija 40,31 CHR) Pogosto sem si skušala predstavljati kako se mora počutiti orel ko brez napora lebdi med oblaki. Edina beseda katero si lahko zamislim ob opisovanju te izkušnje je svoboda. Ko mi čakamo na Gospoda, najdemo svobodo in prav tako moč!

Apostol Pavel nas spodbuja naj bomo zadovoljni v vsaki situaciji. To je lahko narejeno samo z Božjo močjo na delu v naših življenjih. V našem naravnem mesenem stanju mi preprosto nismo sposobni imeti miru in vedrine ko so stvari v našem življenju videti tako negotove. Kakorkoli, skozi Kristusa smo zmožni imeti nedoumljiv mir, mir katerega naši človeški možgani ne morejo razumeti.

Obstaja veliko stvari katere nas Bog tekom našega 'obdobja čakanja' želi naučiti ne glede za katero stvar mi čakamo Nanj. Vem da se imam za naučiti še veliko stari. Lahko samo molim da bom ostala odprta in učljiva. On si želi da je naš čas 'v čakalnici' radostna izkušnja. On želi da 'uživamo v dogajanju' in da ne vztrajamo samo v cilju. Ko resnično razumemo da sta Njegova pot in Njegov čas povsem popolna, šele potem lahko izključno, brez zadržkov zaupamo Njemu. In ko zaupamo Njemu, celo kadar ne moremo videti, bomo zmožni prejeti resnično zadovoljstvo katerega nam lahko ponudi samo Jezus Kristus.

Bog mi je pokazal štiri temeljne poti na katerih lahko sprejmem dar čakanja in kar največ naredim iz tega obdobja svojega življenja.

1. Uživati vsak trenutek

Bolj kot je objekt vašega čakanja postavljen ob stran, bolj bodo spremembe zavzele mesto in življenje katerega poznamo bo drugačno. Kadarkoli je sprememba bomo mi izgubili posebne pravice, četudi so nadomeščene z novimi. Vzemite ta čas katerega vam je dal Bog in ga uživajte! Dobro se zavedajte da točni ti trenutki vašega življenja ne bodo nikoli več prišli nazaj. To obdobje najbrž ne bo trajalo večno, zato si zapomnite da ne glede na to za katero stvar čakate Gospoda, so sedanji dnevi samo enkrat vaši. Ne bodite v taki naglici da zgrešite vse sedanje blagoslove s katerimi vas Bog tušira.

2. Ne čakajte brezdelno

Ohranite se delavni za Gospoda in svojo družino. Prosite Njega da vam pripravi

priložnosti za služenje, pričevanje in tako privede slavo Svojemu imenu. Počnite stvari katere vam bodo pomagale da se pripravite na to za kar čakate. Spoštujte očeta in mati in druge v svojem življenju s tem da zanje naredite posebne stvari. Vežbajte podrejenost in umiranje same sebe s tem da potrebe drugih postavljate pred svojimi. Ponudite se za varuško medtem ko gresta mami in oče na tako potreben 'zmenek.' Moram povedati da sem bila blagoslovljena s tem ko sem to počela! Tako veliko sem se naučila. Vsakokrat ko vstopim v bogaboječ dom poln smeha in topotanja dragocenih majhnih nog, si naredim miselno opombo o namigih katere bom nekega dne tudi sama uporabila. Pustim občutek ki ga Bog tako nagradi. Zavračam gledanje na moj čas kot na 'pomilovalno zabavo', temveč kot služenje drugim in prejemanje radosti ki pride s poslušnostjo! Ostanite delavni zaradi Gospodove slave. Nič kar storite Zanj ne bo brez koristi!

3. Bodite počena posoda

V Gospodovih očeh sebe ponižajte in On vas bo dvignil. Z Njim delite svoje najgloblje želje. Jokajte k Njemu brez kritike. Izlijte se v molitvi in slavljenju. V Rokah Svojega Stvarnika postanite košček mehke upogljive gline. Prosite Njega da se vam razodane na način katerega še niste poznali. Bodite voljni da dovolite da vaše želje umrejo s tem da vzamete Kristusa kot svojega vse v vsem. Prosite Njega da vam zagotovi da je On več kot dovolj za vas. Naredil bo. Takrat ko rečemo: „Ne moja volja, temveč naj se zgodi Tvoja volja,“ On resnično deluje v naših življenjih. On hrepeni da bi imel naše popolnoma predano srce.

4. Delajte dvojni čas za Gospoda

Čutim da je samskost čudoviti čas ko svojo moč damo Gospodu skozi misijone. Zapomnite si da misijoni niso samo tam preko svetovnih oceanov. Lahko so čez cesto ali celo znotraj vašega doma! To je tako idealen čas da postanete marljiv delavec v Njegovem obilnem vinogradu pridobivanja duš. Mogoče čakate da ozdravljenje zavzame prostor v vašem telesu, mogoče na posvojitev, ali privedete bližnjega k Jezusu ali da Bog vaš trebuh napolni z življenjem – ali mogoče kot jaz čakate na moža in ste to položili v roke Gospodarja ženitnega posredništva. Spodbujam vas da z menoj hodite v veri in opazujete Božje premike ob Njegovem popolnem čudovitem času. Na ta način On dobi vso slavo. On vse to dirigira. Vse kar moramo narediti je poslušati, zaupati in se pokoravati.

CANDACE DAVIDSON, Big Stone Gap, Virginija, ZDA
candace714@ntelos.net
Candace (26) je blagoslovljena da živi na domu s svojima staršema v 'gorah' Virginije in zadovoljno čaka na Boga da ji razodene njenega moža ob Njegovem času.

Candace je prišla v naš dom na misijonaski izlet da med poletjem pomaga v pisarni *Above Rubies*. Bila je zelo prijeten blagoslov. **Nancy**

Ljubezen daje...

Ljubezen vedno daje,
odpušča,
prestaja,
in medtem ko živi,
daje!
Zato ima ljubezen posebno pravico,
da daje,
in daje,
in daje!

Od izgube do zmage!

Februarja 2005 sem se pravkar vrnila iz izleta v Houston kjer smo za en teden z mojimi otroci obiskali mojo dobro prijateljico Heather Harrison in njene otroke. S Heather sva se imeli lepo ko sva se obiskovali in pripravljali naš drugi *Above Rubies* ženski kamp v mesecu aprilu**.** Bila sem v dvanajstem tednu in v tednu ki je sledil izletu sem imela prvi sestanek s svojo babico.

Porabili sva skoraj eno uro da sva šli skozi mojo preteklost in se pogovarjali o prejšnjih rojevanjih preden je pričela z fizičnim pregledom. Ko ni mogla najti srčnega utripa je pripeljala priročen aparat za ultrazvok. Tam na majhnem zrnatem ekranu sva videli čudovitega popolno oblikovanega dojenčka. Videli sva drobceno lobanjo in vsa majhna vretenca na hrbtu, majcena rebrca, dve roki in nogi. Po še nekaj dodatnih minutah tihega opazovanja je svojo asistentko prosila naj gre po ginekologinjo. Previdevala sem da je to preprosto njen postopek za potrditev. Ena od ginekologinj je vstopila v sobo za preglede, se predstavila in pričela opazovati ekran. Nekaj minut kasneje je pričela govoriti kako žal ji je...

Četudi je bil dojenček videti popolnoma oblikovan in je bil velik ravno prav glede na fazo mojo nosečnosti niso mogli zaznati srčnega utripa. Ko sem bolj pozorno opazovala sem opazila da ni bilo premikov rok in nog. Babica je povedala da je to „naravna pot“ zaščite moje mlade družine pred prizadetim otrokom ki bi imel visoke potrebe. Počutila sem se preveč omamljena da bi se odzvala in mislila sem da mi bo slabo. Hitro sem zbrala svoje otroke in odšla domov. Na poti sem poklicala Kevina in preostanek poti tiho ihtela. Babica je naslednji dan poklicala in izjavila da zdravnica ki je vstopila med ultrazvokom želi iti naprej in je določila datum za D&C (op.prev.: dilatacijo – razširitev - maternične**g**a vratu in kiretažo - ostrganje stene maternice)**.** Zavrnila sem**.** Želela sem počakati in pustiti stvari da naravno napredujejo. Če bi želela iti naprej bolj agresivno, potem bi si želela vsaj ginekologinjo po svoji izbiri.

Naslednjih nekaj tednov sem v razpoloženju divje omahovala med izjemnimi višinami in izjemnimi globinami in nazaj. Občasno sem prosila Boga da mi pusti iti

naprej da splavim, ker je bil najin otrok mrtev. Drugič sem strastno prosila Njega naj vse preobrne. Spominjam se molitve: „Ti si vdihnil življenje nazaj v Lazarja! Vem da lahko vdihneš življenje nazaj v najinega dojenčka!“ Skušala sem prepričati Njega kakšno čudovito pričevanje bi to ponudilo. Zagotovila sem mu da bo Njemu dana vsa slava. In tako naprej...

Po treh tednih sem se zlomila med svojo žensko biblično skupino. Vse sem jim izlila. Svoji skupini sem povedala da nikoli nisem imela veliko sočutja do 'žrtev.' Imela sem manj kot ustrezno otroštvo s starši ki so šli skozi več porok, ki so uživali alkohol in druge droge,... Vendarle sem močno verjela da je bilo življenje takšno, kakršnega si narediš. Lahko izbereš da boš večno živel kot žrtev svoje preteklosti, ali pa se lahko 'potegneš gor s svojimi vezalkami' in nadaljuješ z življenjem. Padla sem v drugo kategorijo. Kot dodatek sem na splošno verjela da če dovolj trdo delaš lahko popraviš karkoli. Tekom življenja sem redko sprejela 'ne' kot odgovor. In sedaj sem se soočila z nečem nad katerim nimam popolnoma nobenega nadzora. Ne glede kako trdo sem se trudila ali na kako veliko različnih načinov sem molila, nisem mogla garantirati kakšne koli spremembe v tej situaciji.

Nenadoma sem mi je posvetilo – nisem zaupala Gospodu. Bila sem v skrbeh da bo On naredil napačno izbiro, da On resnično ne bo naredil to kar je najboljše za mojo družino. Bila sem prizadeta, zlomljena in zmedena prepričana da sem naredila nekaj narobe da se je vse to zgodilo. Ženske so molile nad menoj in prvič doslej sem začutila mir v svojem srcu in vedela sem da lahko vse obrnem k Bogu.

Tri dni kasneje sem imela polni ultrazvok. Na tej točki bi morala biti noseča petnajst tednov, toda ultrazvok je še vedno kazal dvanajstmesečnega dojenčka. Še vedno nobenih gibanj. Še vedno ni srčnega utripa. Globoko sem vdihnila in v svojem srcu rekla “adijo.“ Naročila sem se na svoj naslednji ginekološki pregled zgodaj naslednji teden. Na tem pregledu sva se odločili da uporabim zdravilo ki povzroči popadke. Naš Above Rubies camp je bil na tej točki že čez en mesec in nisem imela težav da bi bila brez dela. Vse sem izlila svoji družini in na kampu in skušala da se moj um ne sprašuje kaj vse bi se lahko zgodilo.

Mesec dni kasneje sem bila ponovno noseča in imela upanje za mnogo srečnejši izplen. Nisem mogla imeti pregleda pri babici v dvanajstem tednu. Imela sem ga v trinajstem tednu!

Bila sem noseča skoraj dvanajst tednov in iz cerkve smo se vozili domov. Dve ali tri milje od našega doma smo se čelno zaleteli v drugo vozilo. Vsi smo bili vreščeči in pretreseni, toda ni bilo videti da bi bil kdo poškodovan. Ko je prišel policist in vprašal ali kdo potrebuje reševalno vozilo smo rekli da se dobro počutimo, potem pa sem se spomnila da sem noseča. Panika je vstopila v moje srce, toda odločila sva se da počakava in pokličeva v ponedeljek zjutraj in se naročiva na pregled pri babici. Nekaj dni me niso mogli naročiti, tako da sva nadaljevala s čakanjem. Vstopila sem na ultrazvok na dan ko sem bila noseča dvanajst tednov!

Ekran je bil obrnjen rahlo proč od mene in skušala sem delati globoke,

enekomerne vdihe ter se sprostiti. Ultrazvok sta delali ista babica in sestra in spominjam se da sem imela določen občutek že videnega in sem molila: „Pomagaj mi počivati v Tebi, Gospod!“

Tiho sta preučevali ekran. Minute so polzele mimo. Tišina je bila neznosna. Končno sem vprašala: „Kaj je narobe?“ Tišina je bila predolga da bi bilo vse običajno. Babica me je zelo svečano pogledala in vprašala: „Ali so v vaši družini dvojčki?“ Val popolnega nezaupanja in radosti je zdrvel preko mene! Izbleknila sem da imamo tri pare dvojčkov v naši družini! Obrnila je ekran da mi pokaže dva drobna, popolnoma oblikovana dojenčka!

Najini enojajčni dvojčici sta bili rojeni 27. decembra 2005. Njuni imeni sta Chaella (Kay-ella) Jean in Amaris (izgovori se Ama kot Bama-riss) Mireya.

Zagotovo, to je konec, kajne? Ne še čisto... pravzaprav verjamem da je še vedno začetek**.** Gospod je pred leti v moževem srcu prižgal iskro o viziji posvojitve, toda nisem bila še povsem pripravljena. Prejšnje leto je naš pastor v cerkvi vprašal: „Kaj bi naredili če denar ne bi bil problem?“ In moje srce je izkričalo: „Posvojitev!“ Pravzaprav je Gospod ločeno na najina srca položil dva ista cilja, (1) izvleči se iz dolgov in (2) posovojiti skupino bratcev ali sestric ki drugače ne bi bilo posvojeni. Ker so stroški posvojitve tako visoki nisva vedela kako bova vse skupaj zmogla, toda nadaljevala sva z molitvijo.

Najin dolg sva zmanjšala in od zadnje jeseni odplačala skoraj 14.000€. Še vedno je pred nama pot s študentskimi posojili, vendarle Gospod v najinih srcih še vedno govori in naju spodbuja da zaupava Njemu.

Med enim od pastorjevih sporočil je govoril o ne stopanju ven v veri in poslušnosti ker se nama čas ni zdel primeren, kot: „Otroke bomo imeli ko si bomo privoščili večjo hišo!“ Gospod je to sporočilo velikokrat privedel nazaj v najina srca. To je prav tja kjer sva bila z najinim postopkom posvojitve. Govori nama naj nekaj ukreneva, toda nama to ni smiselno! „Toda Gospod, mi imamo hišo s samo tremi spalnicami...“ „Toda Gospod, midva imava pet otrok starosti devet in manj let...“ „Toda Gospod, midva še nisva odplačala najinega dolga...“ „Toda Gospod, posvojitev je draga...“ In vsakokrat On odgovori nazaj, rekoč: „Zaupaj Vame!“

V veri sva pričela posvojitveni proces in načrtujeva posvojitev skupine bratcev ali sestric iz Liberije**.** Midva imava za najino družino večgeneracijsko vizijo, ki vključuje te otroke katerih doslej še nisva srečala. Verjameva da bodo ti otroci uspevali v ljubečem, krščanskem domu. Močno verjameva da naju Gospod ne kliče da bi vzela še več kreditov, prav tako nimava ideje od kje bo denar prišel. In še vedno, še nikoli nisva imela takšnega miru v najinih življenjih! Bila sem tista ki je imela „vse pod kontrolo in je potrebno takoj vse urediti“, sedaj pa sem zadovoljna z uživanjem v ježi**.**

CANDICE STEWART, Midwest City, Oklahoma, ZDA
candice@texasrubies.com
Posvojitveni dnevnik: www.bringingthemhome.org (ne dela)

Kevin in Candace sta blagoslovljena z Abigail (9), Emma (6), Samuel (3), Chaella (1) in Amaris (1).

Candace pomaga organizirati njihov četrti ženski Above Rubies kamp na Mt. Lebanon Baptist Camp, Cedar Hill, Texas ob koncu tedna 20.-22. aprila 2007. Za več informacij in online prijavo pojdite na www.texasrubies.com ali pošljite e-sporočilo na 2007retreat@texasrubies.com. Če nimate dostopa do interneta prosimo da se povežete z Jeanette Watje na 830-609-6155.

Skesana mama

Pričelo se je popolno jutro. V spalni halji in natikačih sem se po prstih odpravila navzdol in se s svojo Biblijo namestila v naslonjač. Sončni vzhod in čudovita tišina hiše s spečimi otroki. Brala sem svoj „Materinski priročnik“, Biblijo in potem sem molila o tem kar sem prebrala. Prosila sem Boga da me naredi krotko mamo s „pohlevnim in tihim duhom,“ molitev katero sem predtem že velikokrat molila. To je nekaj kar sem kot mati obupno potrebovala. Moja vroča nemška kri in rdeči lasje pristojajo mojemu temperamentu. Zagotovo bodo po takšnem duhovnem pričetku dneva moja dekleta in jaz videle razliko na boljše. Odločena sem da bom ostala mirna ne glede na karkoli.

Stvari so nekaj časa potekale gladko. Tekom polivanja in pričkanja sem bila navdušena nad svojo zmožnostjo „ostati prijazna“. Tako dobro sem se počutila glede same sebe! To je vse do dogodka s šivanjem.

Na roke sem popravljala srajco, obkrožena z gumbi, bucikami in nitkami. Dekleta so se v bližini igrale z igračami in opozorila sem jih naj ne pridejo preblizu. Toda nenadoma se je moja najmlajša skorajda potopila v moje šivalne potrebščine, vsepovsod raztresla gumbe in se zapletla v tri barve niti. Izgubila sem – ne samo gumb v svoji roki, temveč vsak delček samokontrole katero sem ponosno nosila naokoli. Zgrabila sem njeno roko in z glasom segajočim do neba zahtevala: „Sedaj vidiš zakaj sem ti rekla da ostani proč?“ Vlekla sem jo naokoli da jo soočim z njenim zločinom. „Samo poglej kaj si naredila! POGLEJ KAJ SI NAREDILA!“ Njene solze sramote in moje solze razočaranja so se pričele v sozvočju ko sem jo pričela oštevati ker je moj projekt vrgla na tla. Obrnila sem jo ven iz sobe in navsezadnje sva se obe pomirile.

In potem je nastopila krivda. Vedno po takšni epizodi pride plazeč se okoli mene kakor kača – težka, zadušljiva krivda. To je kot žgižganje v mojem ušesu ki me opominja kakšna polomija sem kot mati in da se to nikoli ne bo spremenilo. Nekaj naslednjih ur preživim v prepričanju da sem trajno poškodovala hčerkina čustva napram njeni materi in sebi.

Počutila sem sem zelo osramočeno,
toda hkrati sem nenadoma spoznala
da je bila to priložnost katero bi lahko zgrabila.

Kje je bilo upanje katerega sem to jutro čutila? Kako sem doseženo v vročici trenutka lahko nenadoma izgubila?

Ko sem o tem razmišljala sem poleg sebe zaslišala majhen glas. Obrnila sem obraz k moji triletnici z njenimi drhtečimi ustnicami. S prosečimi modrimi očni je prosila: „Mama, čemu si se drla name? Jaz ne wike nate XX (Wike je kratica za 'wet-like' (moker)) kadar ti vpiješ name? Počutila sem sem zelo osramočeno, toda hkrati sem nenadoma spoznala, da je bila to priložnost katero bi lahko zgrabila. Pritegnila sem jo bliže in jo tesno držala. Izdavila sem besede: „Tako mi je žal, otrok. Mami je tako zelo žal. Nisem mislila kričati nad teboj. Nikoli ne želim kričati nad teboj, toda včasih ne morem pomagati. Postanem tako razburjena. Toda to je narobe z mamico. To želim spremeniti. Ali lahko prosim moliš zame da bom boljša mamica?“

In je storila: „Dragi Dod, plosim pomagaj mami da ne bo kličala name. V Jezusovem imenu, amen.“ Potem je molitev končala z: „Lada te imam, mami.“ Zajokala sem in ji povedala da jo imam tudi jaz rada.

Nekaj časa sem jo držala in pestovala in potem sva se izgubili v nežnosti in v poljubih druga drugi. Čutila sem da se je plazeča stara krivda stopila pod hčerkinim tesnim objemom. To je bil trenutek za ljubkovanje.

Še vedno občasno izbruhnem pred otroki, toda nešteti spomini kot je ta, dokazujejo da je Bog na delu. Ta sprememba ne bo preko noči, toda On malo po malo gladi ostre robove, kot jaz dovolim Njemu da vstopi v valovanje materinstva. Mislim da On želi da me spremeni prav pred mojimi otroki in s pomočjo mojih otrok. In boleč moment kot je ta lahko naredi dragocene trenutke pobotanja – trenutke katere ne bi zamenjala za vso mirnost katero zavidam v svojih bodočih mamicah.

Moja dekleta so lahko podedovala mojo hitro varovalko, toda molim da se prav tako naučijo soočiti z njihovimi napakami s skesanim srcem. Odrasle bodo bližje svojim otrokom, kot tudi jaz z mojimi. In ostale bodo blizu Bogu, ki je potrpežljivo na delu in jih dela za mamice kakšne želijo biti.

FAITH BOGDAN, Gillett, Pennsylvania, ZDA
faithjoy@npacc.net
David in Faith sta blagoslovljena z dvema paroma prijateljic: Sarah in Anna (8 in 9) ter Ruthie in Rebecca (3 in 4). Sarah še vedno moli za mamico.

Poročilo iz Nove Zelandije

Dragi bralci *Above Rubies*,

Še enkrat nam je v radost da vam prinesemoto novo številko revije. Iskrena hvala

vse ki pomagate s financami in za vse dodatne številke revij katere naročite da jih delite z drugimi. Vedno sem osupla ko mi kristjani povedo da še nikoli niso slišali za revijo!

Krščanska ženska s katero sem se pogovarjala je rekla si ni naročila Above rubies ker se počuti krivo ker ima samo dva otroka. Kako žalostna misel. Kako daleč so mnigi od nas padli stran od Božje resnice o družini. Vprašala sem jo koliko spodbude je dobila ko je imela dva otroka. „Na kupe," je odgovorila.

Potem sem jo vprašala koliko spodbud misli da dobijo velike družine. „Rekla bi da zelo malo," je bil njen odgovor. Prosila sem jo naj bo hvaležna za spodbudo katero *Above Rubies* prinese tistim ki izberejo da imajo veliko otrok. Odšla je z spremenjenim pogledom na stvari.

Molim da bi vse matere majhnih družin (vključno z menoj) prav tako vzpodbujene. Če se počutite krive glede odločitve majhne družine, potem mogoče potrebujete več otrok dokler se „krivda" ne izgubi, kajti naš ljubeči nebeški oče je ta ki nam daje vest! Toda ne pozabite: „Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu." (Pismo Rimljanom 8,1)

Ste prebrali list katerega smo priložili k zadnji številki revije? Želimo da določite kolikšno število revij želite prejemati. Nekaterim revije ostanejo, medtemko drugi glredajo okoli koliko ljudi bi še lahko blagoslovili. Prosim povejte mi ali povečamo ali zmanjšamo vaše naročilo revij. Veseli smo da vam pošljemo toliko revij kot jih lahko učinkovito uporabite.

Rada bi vam predstavila Amy Lauder. Ona piše: „Približuje se naša druga letna konferenca Dekleta za Kristusa v krasnem Južnem Islandu. Odprta je za vsa samska dekleta starosti dvanajstih let in več. Prosim molite glede pridružitve nam v zabavnem času spodbud druga drugi v naši hoji z Gospodom Jezusom Kristusom in skupenm doživljanju novih spretnosti/veščin."

29. januar do 2. februar 2009, Wooden Camp. Vzpostavite stik z Amy: gfc_conferences@xtra.co.nz

Molim da ta številka revije ne samo blagoslovi in vzpodbudi samo vas, temveč tudi vse tiste katerim jo boste dali. Ko delite Njegovo ljubezen, naj bo v vaših življenjih slavljeno Jezusovo ime.

HEATHER JONES, Novozelandska direktorica

Avstralsko poročilo

http://www.aboverubies.org.au/

Pozdravljeni in blagoslovljeni dragi bralci,

Tukaj v naši majhni „hiši v preriji" sem zelo blagoslovljena. Imam svojih desek kokoši. Rade imajo ostanke naših sokovnih prizadevanj in te darove nagradijo z brezplačnim nizom jajc.

Po pakiranju številke #67 je mi je družina Simard, ki je prišla na pomoč vso dolgo pot iz Brisbana,pridružila na kratkem sprehodu ob potočku da si okopamo naše vroče noge v ljubki hladni vodi. Bili smo presenečeni da vidimo na robu tako veliko čebel piti in smo jih morali s palico previdno premakniti proč da smo lahko svoje noge dali v vodo. Bile so zelo uslužne in so jo z nami delile brez jeze.

Družinski kampi za leto 2007

Tukaj na robu čudovitega Lamingtonskega narodnega parka načrtujemo naš naslednji Družinski kamp. Mi nimamo nobenega načičkanega udobja. To veliko avanturo bomo pričeli v resničnem avstralskem 'kampiranju v grmovju.' Že veliko let smo želeli narediti te kampe takšne da si jih lahko privoščite. Veliko vas je ki bojujte finančne boje in prav tako potrebujete spodbudo in pomoč v svoji pomembni vlogi vzgajanja naslednje generacije krščanskih prič.

Naš plan je da bi imeli tekom leta 2007 štiri kampe – v januarju, aprilu, juliju in oktobru. Prvi bo namenjen pretežno zabavi, skupnem druženju, preostali trije pa bodo vključevali tudi poučevanje.

Čeprav je januar običajno zelo vroč mesec, trdo delamo da pripravimo kočo kot kraj pobega pred večino intenzivne vročine. Imamo potoček za hlajenje in ponoči načrtujemo „taborniški ogenj," kjer bomo slavili našega Kralja z glasovi, kitarami, ustnimi organi in katerim koli instrumentom ki ga lahko prinesete – in molili za naše družine in narod.

Za vse otroke bomo pripravili zabavne stvari. Imeli bomo tekme v žakljih, tekmo z jajci in žlicami in miniaturno tekmo z ladjicami v potoku,... Imeli bomo družinski koncert in okoli ognja pečene sladkarije.

Druženje je vedno temeljni del spodbujanja, zato je naš plan da imamo na kupe časa za odmor, za učivanje v družbi drug drugega in čas za pripovedovanje o zgodbah katere Bog v naših življenjih dela. Vsaka družina bo s seboj morala prinesti svojo lastno hrano in gorilnik za kuhanje. Bili smo že blagoslovljeni s hladilnikom in zmrzovalno skrinjo. Veselim se že da bom videla šotore in avtodome okoli posestva in kako družine medsebojno vplivajo druga na drugo.

Obilne družine!

Rada imam poročilo v Numeri (4. Mojzesovi knjigi) 22-24 o Balaku in Bileamu kjer Bog prepreči da bi bili Njegovi ljudje prekleti. Numeri (4. Mojzesova knjiga) 24,5-7 (CHR) pravi: „Kako so lepi šatori tvoji, o Jakob, prebivališča tvoja, o Izrael! Kakor doline se razprostirajo, kakor vrtovi poleg reke, kakor alojeva drevesa, ki jih je Gospod zasadil, kakor cedre pri vodah. Voda poteče zvrhoma iz veder njegovih in seme njegovo bode v obilnih vodah."

Kako Bog ljubi družine. On uporablja tako slikovite opise. S tem apelira posebej na tiste v Avstraliji ki trpijo zaradi velike suše in posledic obračanja od Božjih poti.

„Kakor doline se razprostirajo" kliče vizijo velikega števila družin. Obilnih

družin. Močnih družin dokelr seže pogled. Ta slika mi daje kurjo polt!

„Kakor vrtovi poleg reke.“ Vidim družine nahranjene in zdrave pod požjo roko obilnega blagoslova.

„Kakor alojeva drevesa, ki jih je Gospod zasadil.“ Niti ena družina ni po naključju ali pomoti. Vsaka je ročno delo Očeta. Vse so zdrave, ker je na delu On, ljubeče skrbi za Svoja drevesa in semena – vas in mene, naše otroke, stare starše in veliko pravnukov generacijam ki bodo šele prišle!

„Kakor cedre pri vodah.“ Čudovita slika močnih družin, krepkih družin, stebrov družbe. So rodovitni, lepi in uporabni, brez gnitja ali propadanja. Nobena ni požrta od kobilic!

„Voda poteče zvrhoma iz veder njegovih in seme njegovo bode v obilnih vodah.“ Kot so zaradi suše vsiljene vodne omejitve, smo osredotočeni z zalivanju naših vrtov z vedri. Menim da je vedro bolj osebno kot zalivanje z gumijasto cevjo. Mi smo bolj nagnjeni k večji skrbi da ima vsaka rastlina dovolj vode in da se z vodo ne tracka.

Hrani nas Božja roka!

Bog je zelo oseben. On nas ne zaliva s cevjo ker nas je tako veliko in upa da se bodo morda nekateri obrnili na dobro. Niti On ne nastavlja škropilnico in upa da bodo vsi dobili dovolj. Ne! **On nas hrani z rokami!** On osebno zaliva s količino ki je ravno prava za vsakega posameznika. Kako velik je naš Bog? Se počutite kot nekaj posebnega?

Da bi v našem narodu imeli družine kot so **„Kakor doline se razprostirajo“** je potrebna poslušnost Božjemu načrtu. Potrebna je vizija in seveda, veliko trdega dela. Več kot je enakomislečih vizionarjev, lažje je breme.

Above Rubies je zavezana da spodbuja in krepi družine, toda potrebnih je več kot prgišče zvestih delavcev ki požrtvovalno dajejo svoj čas, energijo in finančna sredstva. Potrebni smo mi vsi – dajalci financ, molitveni bojevniki, tisti ki marljivo zastonj delijo revijo z drugimi in tako dovoljujejo Svetemu Duhu da opravi svoje delo v srcu prejemnika.

Še najprej delite Above Rubies!

Ali vas lahko izzovem da napnete moči, se iztegnete in delite revijo z drugimi tako da bodo duhovne in naravne doline tukaj v Avstraliji cvetele in rastle.

Pred kratkim mi je Nancy napisala... Of kako hrepenimo po obilni žetvi parov da pridejo do razumevanja zaupanja Bogu za sprejemanje otrok katere On želi da jih imamo; obilno žetev mater ki pridejo iz svajih karier nazaj v dom; obilno žetev mater ki resnično sprejmejo njihov visoki klic materinstva; obilno žetev v srcih očetov in mater da se obrnejo nazaj k svojim otrokom na domu; obilno žetev obnovljenih zakonov ter Božjih poti in obilno žetev družin ki vzgajajo bogaboječe otroke ki bodo določili smer narodov da sledijo Božjim potem. Mi ne želimo

skopega povratka k tem močnim resnicam. Mi želimo obilno žetev! Mogočno žetev! Toda da to nardimo moramo obilno sejati.“

V Pregovorih 11,24 pravi: „Nekateri razdaja obilo in bogatí še bolj; drugi zadržuje celó, kar se spodobi, pa gre v siromaštvo.“

Če nimate dovolj revij, nam prosim pišite za več, ker nam je ostalo nekaj škatel prejšnjih številk. Če lahko, bomo hvaležni za finančno pomoč pri pošiljanju teh starejših številk, toda prosim ne dovolite da vam finančno stanje preprečuje razdeljevanje revije med ljudstvom. Zaupajmo Bogu da nas oskrbi glede naših potreb.

Pripravila sem majhen 'Uvodni paket' katerega pogosto izročimo ob proslavah na koncu šolskega leta, kampih,... da jih razdelijo. Prijetno sem bila presenečena kako je bilo to priljubljeno. Če bi radi vzorček katerega lahko naredite sami, prosim zaprosite zanj ko mi boste pisali.

Še ena stvar. V reviji bi želeli več Avstralske vsebine. Če bi radi videli več avstralskih pričevanj, potemje na vas da jih napišete. Bog je tisti ki nam je dal pričevanje, kaj torej mi počnemo z njim?

Naj bo nad vami obilen Božji blagoslov.

VAL STARES, Avstralska direktorica, Cangura, Queensland.

Moč molitve

Zvesta skupina molitvenih pomočnic je na voljo 24 ur dnevno da moli za vas in za vaše potrbe. Mi smo že priče tako mnogim čudovitim odgovorom na molitve. Če želit emolitev prosim pošljite svojo prošnjo na prayerrequest@aboverubies.org.au ali pošljkite SMS na številko 0423161651.

Če bi se želeli pridružiti naši molitveni skupini pošljite e-sporočilo Tammy na prayer@aboverubies.org.au ali pojdite na stran http://groups.yahoo.com/group/aboverubiesprayerteam/

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 32 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA

Box 152, New Bothwell MB R0A 1C0
Melisa Kauenhofen: ceducate@mts.net
tel: 204-388-6015, mobilni: 204-355-7682

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: lisathorpeclan@bigpond.com

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues:linnie@aboverubies.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Bog te ima rad!

Bog želi biti tvoj prijatelj tukaj na zemlji in želi,
da bi z Njim večno živel v Nebesih.

Toda, mi smo grešili in kazen za greh je smrt.
Odgovorni smo, da plačamo kazen za naš greh.

Toda, ker te Bog tako ljubi, je poslal Svojega edinorojenega sina, da plača kazen za tvoj greh.
On je na križu umrl krute smrti in svojo kri je prelil, da bi te odkupil.
Jezus Kristus je tretji dan vstal od mrtvih, da dokaže,
da je Bog sprejel Njegovo žrtev za tvoje grehe.

Se Mu boš zahvalil in Ga sprejel za svojega Gospoda in Odrešenika?
Tvoja večna usoda je odvisna od sprejetja in zaupanja v Jezusa Kristusa.
Sedaj moli to molitev:
„Gospod Jezus Kristus, kesam se vseh svojih grehov.
Sprejemam tvojo žrtev na križu v odpuščanje mojih grehov.

Takoj sedaj te sprejemam v moje srce kot mojega Gospoda in Odrešenika.
Hvala ti, Gospod Jezus da si slišal mojo molitev. Amen.“

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org Issue number: Seventy

Strengthening Families Across The World

To receive weekly
encouragement,
send a blank email to
subscribers-on@aboverubies.org

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead@excite.com
TISK: Ambrose Printing, ZDA
NASLOVNICA: Michaelova in Pamelina majhna hčerka Julia Turner duha rože. New Jersey, ZDA.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, marec 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org Številka: sedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom....4
Oče številka 1 - Spoštovanje očeta....8
Misijonarka v svojem domu – povej prodajalcu....9
Rekli so, da je moj otrok umrl....11
Moje dekle Brandi....12
Degeneracija ali regeneracija....14
Molitev za svojega moža....18
Blaženost materinstva!....18
Zaključena šola? Kaj sedaj?....22
Majhen dečko, ki hodi za menoj!....24
Ovtsvešrats – Starševstvo nazaj!....24
Vredno je prevzeti T-V-E-G-A-N-J-E....28
Glej navzgor....32
Morala bi biti nora!....33
Bog te ljubi!....37
Otroci so sovražniki....37
Majhne lisice....39
Izvleči bistvo....41
Igra s slamicami....42
Danes je materinski dan....42
Andrewovi zgodbi....45
Potrebe ali zahteve?....46
Nasmehni se!....47
Odkod je ta otrok prišel?....50

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Nancy s Trish Evans. Trish in njen mož Gary pripravljata njun petnajsti Above Rubies kamp v avgustu tega leta (op. prev. 2007) (poglej na stran 27 za podrobnosti). Trish pričakuje svojega sedmega otroka v septembru.

Slika: Zgoraj: Harry Campbell, drugi sin Rocklyna in Monique. Kaj si mislite o teh očeh?

Slika: Sharon z Johnom Wesleyem (Jackom), najmlajšim otrokom Wesley in Sharon.

Slika: Rdečelasi Vision, Samov in Serenin najmlajši. On ni podoben nikomur v svoji družini, toda seveda je videti kot njegova babica! Kadar želimo da se Vision nasmehne mu rečemo: „Nadeni si svoj božični nasmeh, Vision," in tukaj je rezultat!

Slika: Cherish je tako močna majhna deklica in vedno vso pot iz Sereninega doma do našega skozi gozd nosi na svojem hrbtu Engedi. Razveseljuje se z nošenjem najtežjih tovorov in mislim da bi lahko v nošenju premagala nekatere mlade može!

Slika: Ta slika ni bila načrtovana. Evangelinin fantek, Arow Masada (5 let) je v cerkvi zaspal na tleh, ne vedoč da spi poleg knjige „Sanje z Bogom" (katero je nekdo pustil na tleh). Morali so ga slikati.

Vedno se veselim, da v vaš dom prinesem revijo *Above Rubies*. Nikoli se ne utrudim pri pripravi te spodbude za vas. Morala bi reči da se utrudim, toda ne utrudim se opravljati tega dela! Sedaj sem v tridesetem letu izdajanja te revije in to je še vedno moja največja radost, da podprem, ojačam, krepim, navdihujem in spodbujam matere in družine po svetu. Ko to delam, čutim da je to zelo blizu Božjemu srcu, ker vem da je Njegovo srce naklonjeno družinam. On želi da so družine – očetje in mame – okrepljeni in navdihnjeni v njihovem družinskem življenju in zato se počutim kot da delam z Bogom.

Celotno revijo bi lahko napolnila z opombami, ki dnevno prispejo od žena in mater katerih življenja so se spremenila z revijo *Above Rubies*. Nekaj jih bom delila z vami:

„Vaša revija je kot sladek med moji duši.“

„Po branju *Above Rubies* sem bila ohrabrena, da smo se za kosilo skupaj usedli za mizo in pojedli naše jedi. Ko sem svojega moža vprašala kaj je čutil glede tega, mi je odgovoril: „Resnično, to bi bilo lepo.“ Nikoli prej nisem o tem razmišljala, dokler nisem prebrala *Above Rubies*.“

„Nekega dne sem bila 'v mesu' in pripravljena da se razpočim! Prav takrat se je zgodilo da sem prejela *Above Rubies*. Ko sem jo prebirala od strani do strani, se je moja slaba volja počasi razpršila. Opomnjena sem bila kako ima moj klic kot žena in mati moč za blagoslavljanje in spodbudo, grajenje in vzgojo. Ob času ko sem zaključila branje se je jeza že raztopila. Čutila sem da Sveti Duh popravlja in prepričuje. Pokesala sem se in dan preživela blagoslavljajoč svojega moža in družino z ljubeznijo in naklonjenostjo.“

„Zaljubila sem se v vašo revijo.“

„S svojo desetletno hčerko razglabljava o vsaki številki revije *Above Rubies* in vneto srkava vsa čudovita zlata zrnca, ki jih ponuja. Zahvaljujoč vašemu služenju sem bolj potrpežljiva in ljubeča mati. Sedaj končno razumem kaj pomeni biti podrejena svojemu možu in na tem področju sem se pokesala svojih grehov. Sedaj z radostjo sprejemam svojo vlogo matere, učiteljice, žene, kuharice in gospodinje. Pokesala sva se svojih grehov kontrole rojstev in moj mož je leta 2005 opravil obratno sterilizacijo. Z navdušenjem vam sporočava da pričakujeva najinega četrtega dojenčka!“

… Zahvaljujoč A*bove Rubies* in vaši predanosti služenju Gospodu, se je najina družina naučila kako jesti resnično hrano, ki daje življenje.

Samo pred dvema letoma je naša družina trpela za rednimi boleznimi in jemala sem pet vrst zdravil. Rekli so mi, da bom na teh zdravilih do konca življenja in da ni ozdravitve za mojo bolezen. Danes ne jemljem nobenih zdravil, prav tako ne receptov ali zdravil katere se dobi brez recepta. Hvaljen bodi naš mogočen Gospod Jezus, danes se pri starosti sedemintridesetih let počutim bolje kot med svojo prvo nosečnostjo pri sedemindvajsetih! Vaše delo resnično dela spremembe v življenju vaših bralcev.“

„*Above Rubies* je moja priljubljena revija! V trenutku ko pride, jo pohrustam in nikoli me ne razočara.“

„Pričakujeva najinega šestega otroka in počutiva se neverjetno blagoslovljeno. Pred branjem Above Rubies, ne vem če bi imela to čudovito izkušnjo, toda Bog je v najinih srcih in umu naredil čudeže.“

„*Above Rubies* me izziva vsakokrat ko odprem naslovnico. Od minute ko prispe v nabiralnik, se usedem in pogoltnem vsak majhen članek, preberem vsak opis pod fotografijo in potem vse še enkrat ponovim.“

„Revija *Above Rubies* je pomagala spremeniti moje življenje! Vneto čakam vsako novo številko in kot majhen otrok poskakujem od navdušenja kadar prispe nova številka!“

„Tako sem dvignjena s članki mater iz vsega sveta, da dobesedno letim od enega do drugega opravila z nasmehom. Za nekaj tednov ljubkujem svoje malčke, dokler ne pričnejo loviti sapo, ter prostor za dihanje in tesneje objemam svojega moža. Včasih se kot matere počutimo da opravljamo nehvaležno delo in se zagotovo sprašujemo ali ne 'bijemo dobrega boja' same, toda ko prispe vaša revija, sem opomnjena da delam točno to, za kar me je Bog ustvaril.“

„Vaše revije so najbolj dragoceno branje, katerega sem kadarkoli imela poleg svoje Biblije. Vaših vzpodbudnih besed se spomnim, da mi dajo moč v težkih trenutkih.

„Rada imam *Above Rubies*. Je kot pitje iz svežega vodnega izvira v puščavi. Še posebej rada berem o vaši družini in opazujem kako vnuki odraščajo.“

„Vsakokrat ko prispe *Above Rubies* ga požiram in ga hitro predam naprej dolgemu seznamu prijatelj v potrebah.“

„Vaša revija je svetilka v mojem življenju!“

„Moja prijateljica je s svojim otrokom nakupovala, ko ji je ženska ponudila štiri izvode *Above Rubies*. Potem ko je bila z njimi blagoslovljena, je enega dala meni in še eni prijateljici in tudi midve sva bili blagoslovljeni. Zelo se vam zahvaljujem za vaše spodbudno služenje.“

Tudi možje - “Moj mož je videl *Above Rubies* in ga prijel. Bral je in bral in bral. Njegova pripomba namenjena meni je bila, da je ostal brez sape!“

Sedaj se moram ustaviti ali pa bom napolnila celotno revijo! Pripravljamo se k prirastku novega otroka v našo razširjeno družino – Evangeline pričakuje njenega devetega otroka aprila in Serene se veseli enajstega otroka sredi meseca maja. Mislila sem, da bomo do sedaj že imeli najine otroke iz Liberije, toda tipično so pri posvojitvah zamude. Upamo da bodo prišli konec marca. V naslednji številki vam bom imela veliko za povedati.

Pearl in Serene postopoma delata na njunem novem CDju. Pearlin mož Charlie, ki je njen producent, je zaključil z vso glasbo za njun Lullaby CD (ang: uspavanke) in sedaj dekleta pojeta vokale. Molite, da bo Serene našla nekaj trenutkov za snemanje v sredi materinstva njenih desetih otrok in kmalu pričakujejo številko enajst!

Serene in Pearl sta napisali tudi celotno besedilo in vso glasbo za naslednji projekt ki bo CD za otroke. Ne, niso otroške pesmi, temveč pesmi za služenje življenjem vaših otrok. Ko sta pisali uspavanke, sta čutili, da morata prav tako napisati pesmi, ki bodo navdihnile otroke in „govorile“ besede navdiha otrokom vseh starosti. Ta CD vam bo prinesel velik blagoslov v vaš dom. Želeli si ga boste predvajati dan in noč!

Toda, to ni vse. Charlie in še druga dva očeta z nadarjenim glasom, pišejo najbolj čudovite pesmi za može. Upamo da bo CD pripravljen do dneva moških, toda čas nam uhaja. Ohranite si ga v mislih kot posebno božično darilo za vašega moža.

Toda tu je še več! Ko bodo ti projekti zaključeni, prihaja nekaj zelo razburljivega na

glasbenem področju. Preveč dobro da bi vam že sedaj povedala. Počakala bom da se časovno približa. Z vsem tem glasbenim dogajanjem tukaj na posestvu obupno potrebujemo studio. Trenutno se vsi posnetki snemajo v eni izmed Pearlinih spalnic, tako da morajo biti vsi otroci, kadar snemajo, izven hiše. To nas resnično upočasnjuje!

V tem uvodniku vam bom dala bežen vpogled v še nekaj več najinih vnukov. Zdi se, da so bralci radi na tekočem z našo družino. Veliko stvari se dogaja v tako kratkem času!

Vztrajajte s sijajnim delom starševstva. In ohranite radost v vašem domu. Bog je namenil da je dom poln radosti. On želi da so matere vesele. Žalostno, obstaja veliko domov, kjer je radost izginila skozi okno.

To je zato, ker jih je oropal sovražnik naših duš. Hudič je zunaj, da uniči domove in uniči radost. Ne dopustite da bi imel zmago v vašem domu.

Namesto da se osredotočite na vse težave, negujte radost. Ko vsi otroci „ponorijo“ ustavite delo katerega opravljate, se z njimi usedite in skupaj berite. Ali se vsi skupaj zberite, naredite krog in drug drugega spodbudite tako da poveste nekaj posebnega o vsakem v družinskem krogu. To počnite pogosto, tako da vsi pridejo na vrsto. Načrtujte nekaj posebnih obrokov okoli vaše mize. Načrtujte nekaj zabavnih stvari katere počnite skupaj kot družina.

Otrokom se nasmehnite. To prinese radost vašemu srcu in vašim otrokom. Če se namesto mrščenja veliko več smejite, bo veliko več radosti prišlo v vaš dom. Ne čakajte da bi se počutile srečno ali da bi se počutile tako da bi se nasmehnile. Vsekakor to naredite. To dejanje bo spremenilo vzdušje. Pred kratkim sem brala Jobovo knjigo. V nekem delu se je spominjal dobrih časov ko je bil nad njim Gospodov blagoslov (ki je prav tako potem prišel nazaj nadenj dvakratno). Rekel je: „Kadar so bili brez poguma, sem se jim nasmehnil in to jih je ohrabrilo in razbremenilo njihove duše.“ (Job 29,24, The Living Bible).

Moffatov prevod pravi: „Kadar se nasmehnem, jih ohrabri; moj veder pogled položi srce v brezupne.“ Rada imam ta prevod. Ali v svojem domu čutite brezupnost? Nasmeh bo to spremenil. Nasmeh bo odgnal malodušnost, potrtost, prevaro in celo nezadovoljstvo. Nasmeh bo privedel luč v temo vašega doma. Nasmeh bo povzročil, da bodo težave odletele.

Smejite se s svojimi usti in smejite se s svojimi očmi. Knoxov prevod Pregovora 15,30 pravi: „Oko ki se smeji, kako razveseljuje srce.“

NANCY CAMPBELL
Primm Springs, Tennessee, ZDA

Above Rubies e-poštni seznami

Pridite in se pridružite preko 1.500 ženam iz 16 različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/
Spodnja polobla e-poštni seznami:
http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/
Velika Britanija e-poštni seznami: http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/

Študirajte Above Rubies priročnike online
Moč materinstva: http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/
Družinska jedilna miza in gostoljubnost:
http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/
Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:
http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/

Vprašanja prosim na e-mail: Tamie Krawczeski na tamielovestn@hotmail.com

Oče številka 1 - Spoštovanje očeta

Moj mož je pomorski letalski oficir in običajno preživi najmanj pol leta proč od nas. On ni samo branilec naše družine, temveč tudi branilec prostosti in svobode, katera je nam kristjanom tako dragocena. Včasih odide nenadoma in ga ne bo več mesecev. Pogosto se selimo – štirikrat v zadnjih dveh in pol letih. Naša okolica in hiše se lahko zelo razlikujejo iz meseca v mesec, toda ena stvar ostaja stalna – najinih sedem otrok in jaz spoštujemo očeta.

Tako kot otroci spoštujejo in služijo svojemu očetu, tako slišijo in spoštujejo Kristusa. Kadar je oče tukaj, je on prvi postrežen. Ob času kosila obrok prejme prvi in dobi največjo porcijo. Ob času za igranje je središče njihove pozornosti in oboževanja. Ko smo nakupovali, smo nakupovali hrano da naredimo „očetove najbolj priljubljene jedi," ali posebno pogostitev za očeta.

Otroci se, medtem ko on počiva, zberejo skupaj in očistijo očetov avtomobil kot „posebno presenečenje". V žepih njegove letalske obleke ali službenem kovčku mu puščajo majhna pisemca ali slike. V njegovo posodo za kosilo mu prilepijo papirne srčke popisane z x-i in o-ji. Prepričajo se da skrbijo da so čisti, urejeni in tudi drugače dostojni, „da bi bili videti zgledni za očeta kadar pride domov." Pazljivi so pri svojih zadolžitvah, da olajšajo očetovo breme, ker „oče tako trdo dela."

V javnosti se vedno zelo vzorno obnašajo, tako da lahko ljudje vidijo, da „so ubogljivi očetu zato ker ga imajo radi." Naši dnevi so osredotočeni okoli služenja očetu in služenja Bogu.

Kadar je oče na dolžnosti, mu pošiljajo pisma in slike. Izdelujejo dnevnik tega kar on zamuja. Pišejo mu pesmi in poezijo. Pošiljajo mu pakete z domačimi dobrotami in priboljški. Slišala sem, da se možje ki letijo z mojim možem, s prav takšnim pričakovanjem veselijo naše pošte, kot se je moj mož. Veliko teh mož zelo čisla mojega moža preprosto zaradi našega oboževanja in spoštovanja do njega. Oni mogoče ne prepoznavajo ljubezni njihovega nebeškega Očeta, toda povsem

jasna jim je ljubezen ki jo ima ta oče do in od svojega malega zaroda.

Želim da me moje odraščajoče hčere vidijo da ljubim, spoštujem in se pokoravam svojemu možu. One bodo delale prav tako, ko bo prišel na vrsto njihov čas. Želim da moji fantje vidijo, da je eden izmed blagoslovov biti bogaboječi mož ta, da imaš ženo ki te obožuje in otroke ki te obožujejo. Nekaj prvih verzov katere so si moji otroci zapomnili iz Biblije sta bila Psalma 127 in 128. Trudimo se in naša življenja živimo tako da bodo ljudje videli, da je moj mož blagoslovljen s svojim majhnim tulom za puščice.

LESLIANNE, West Coast, Kalifornija, ZDA
onehipmommy@hotmail.com
Ta ljubka družina je blagoslovljena s sedmimi otroci – Samuel (11), Jacob (9), Chloe (7), Lydia (6), Daniel (4), Henry (17 mesecev) in Sophia (3 mesece).

Misijonarka v svojem domu – povej prodajalcu

Sedela sem na svojem preprostem stolu, brala Biblijo in molila. „Dragi Bog," sem molila na glas: „Prosim pomagaj mi, da bom v današnjem dnevu pričevala zate. Amen." Potem sem vstala in pričela z brisanjem prahu po hiši.

Ring-g-g-g!

LINDA: Oh, spet ta telefon... in najbrž je še en prodajalec. Tokrat ne bom dvignila. Sem preveč zaposlena!

GLAS BOGA V MOJEM SRCU: Linda, kaj nisi molila za priložnost, da bi drugim ljudem povedala o Meni?

LINDA: (Videti osupla) Uh, torej, uh...

Ring-g-g-g!

LINDA: OK, potem se bom najbrž oglasila... Halo?

PRODAJALKA: (z nosljajočim enoličnim glasom) Ali lahko govorim z gospodom Beerisom? („Burris, napačno izgovorjeno")

LINDA: Se opravičujem... ni dosegljiv.

PRODAJALKA: (še vedno z nosljajočim enoličnim glasom očitno bere besedilo) Oh, ali je to gospa Beeris? Gospa, ko bi si lahko vzeli samo minutko vašega časa. Danes imamo posebno ponudbo za hišna popravila. Kajne da je v vašem domu projekt katerega želite videti dokončanega?

LINDA: Torej, iskreno, trenutno nimamo ničesar kar bi želeli narediti... vas lahko nekaj vprašam?

PRODAJALKA: (še vedno z nosljajočim enoličnim glasom, toda rahlo presenečena). Torej... da gospa.

LINDA: Jezus je rekel: „Jaz sem pot, resnica in življenje... nihče ne pride drugače

k Očetu razen po Meni.“ Toda, kaj pa vi... Kaj pravite, kdo je Jezus?

PRODAJALKA: (nič več nosljajočega glasu, z normalnim glasom) Jaz... ali sprašujete mene?

LINDA: Da, gospa.

PRODAJALKA: (presenečena) Torej, uh, uh, ne vem, ne poznam ga.

LINDA: Gospa, jaz verjamem da vas je Bog danes nagovoril da pokličete, da boste lahko slišala da vas ima Jezus zelo rad.

PRODAJALKA: (še vedno presenečena) Kaj?

LINDA: (nežno) Jezus je umrl za vaše grehe, in On želi da bi z Njim večno živela v nebesih.

(Tukaj je daljši premor, ker je prodajalka strmela v telefon)

PRODAJALKA: (zopet nazaj z nosljajočim enoličnim glasom, kot če bi ponovno brala besedilo) Oh, dobro, zelo se vam zahvaljujem, gospa Beeris. Če imate kakšna vprašanja, prosim pokličite 1-800-444-3333. Imejte lep dan. Nasvidenje.

(Po telefonskem klicu je prodajalka očitno razmišljala o tem kar sem ji povedala... mogoče si je trepljala brado ali je imela sklenjeni roki) Tukaj želim izpostaviti da se sejanje Božje resnice nikoli ne vrne brez uspeha, čeprav velikokrat ne 'vidimo' uspehov.)

Nasmehnila sem se Bogu in nežno odložila slušalko. Sklonila sem svojo glavo v molitvi za prodajalko: „Hvala ti Bog, da si mi dal priložnost da danes pričujem Zate, četudi sem mama, ki je ostala na domu.“

Zadnjih deset let in nekaj sem z mnogimi prodajalci govorila o Jezusu. Samo eden od okoli stotih... če jih je bilo toliko, je odložil telefon. Velika večina je za nekaj trenutkov pogovor nadaljevala. Seveda nekaj jih je, potem ko sem jim pričevala, še vedno upalo da mi bodo nekaj prodali, toda če jim že na začetku povem da me njihovi izdelki ne zanimajo, običajno tega ne storijo.

Naj vam povem o Marku iz Indije, ki je rekel da je verjel v Jezusa, toda prav tako je rekel da prav tako verjame v druge „bogove!“ On ni verjel da bi kdorkoli lahko zagotovo vedel, da bo po smrti odšel v nebesa. Povedala sem mu kaj pravi Biblija o Jezusu, da je On „edina pot k Bogu“ in o čaščenju drugih bogov. Prav tako sem mu povedala kaj pravi o tem, da zagotovo veš da si lahko pripravljen iti v nebesa.

„Nisem poznal te dobre novice.“ je rekel. „O tem bom povedal svojim prijateljem. Vi ste edini Američan, ki mi ji je kdajkoli kaj povedal o tem. Kupil si bom Biblijo.“

Potem sem ga vprašala če bi prav sedaj želel moliti o tem kako verjeti v „edinega resničnega Boga.“ Rekel je: „Dobro-o-o-o.....“, potem je trdno rekel „Da!“ Skupaj sva molila in slišati je bil precej vznemirjen o veri v samo enega Boga, pojem o katerem očitno prej še nikoli ni razmišljal. Rekel je da bi poiskal cerkev „kjer učijo o edinem resničnemu Bogu.“ Zaključil je z besedami: „Bog vas blagoslovi in Bog naj blagoslovi Ameriko.“

Prav tako sem spoznala da je mnogo (mogoče celo polovica) prodajalcev kristjanov. Torej če sem groba s prodajalci, lahko mogoče prizadenem krščanskega brata ali sestro.. In če on/ona ni kristjan, potem je to misijonska priložnost da pričuješ za Jezusa. Celo če je to „prekinitev“ v mojem dnevu, jaz verjamem da je to Božja prekinitev.

LINDA BURRIS, Pensacola, Florida, ZDA
2cor520@bellsouth.net
Don in Linda imata dve poročeni hčeri in eno novo vnukinjo, Isabella.

Rekli so, da je moj otrok umrl

Bila sem noseča z najinim petim otrokom in pričela sem krvaveti. Po dvotedenskem krvavenju sem se odločila iti na urgenco. Upala sem na ultrazvok, toda to noč so bili preveč zaposleni. Naredili so preiskavo krvi in mi rekli, da je beta (HCG - nosečniški hormon) na vrednosti 122xxx in mi povedali naj naslednji dan pokličem zdravnico.

Poklicala sem zdravnico in dva dni kasneje sem šla zopet na odvzem krvi. Dan kasneje sem šla nazaj k zdravnici. Povedala mi je, da so moje vrednosti padle na 111xxx. Rekla je, da to kaže na splav in potrebo po ultrazvoku. Strah me je bilo in vztrajala sem v molitvi. Šli smo v sobo za ultrazvok in začela je s preiskavo. Videli smo nekaj, kar je bilo videti kot mrtev plod starosti približno 4-5 tednov. Ni bilo srčnega utripa, samo mrtva oblika. Takrat sem bila noseča devet tednov. Povedala mi je, da je otrok umrl in mi ponudila tri možnosti:

1. Vzeti tablete, da bi se splav dovršil.
2. Imeti D&C (op. prev.: dilatacijo – razširitev - maternično vratu in kiretažo - ostrganje stene maternice)
3. Počakati in pustiti, da narava opravi svoje.

Odločila sem se, da bom počakala. Tisti dan se je moja krvavitev popolnoma ustavila. Mnogo ljudi je bilo zelo vznemirjenih zaradi mene, ker se nisem naročila na D&C. Povedali so mi, da bi lahko umrla ali izgubila maternico. Rekla sem jim, da dokler nimam vročine, čutim, da sem v redu. Čutila sem mir glede svoje odločitve in nadaljevala sem z molitvijo.

Pred mnogimi leti sem prebrala članek z naslovom „Zaščiti svoja rodila“ na spletni strani *Above Rubies*. Od takrat naprej sem začela moliti za zdravje svojih rodil. To se je velikokrat med čakanjem vrnilo v moj um. Naslanjala sem se na Gospoda in še naprej zaupala.

Vsak dan sem čakala na krče, za katere sem vedela, da bodo prišli. Nikoli niso. Po dveh tednih bi morala iti nazaj do zdravnice, toda eden od mojih otrok je

zbolel. Nisem uspela priti nazaj, dokler niso minili štirje tedni. Dan preden sem se srečala z zdravnico, sem govorila z ženo v cerkvi in ji povedala, da se ni zgodilo nič in da sem se bala, da me bo zdravnica skušala prepričati, da bi imela D&C. Temu sem se resnično želela izogniti. Pogledala me je in rekla: „Ali misliš, da so se zmotili? Ali misliš, da bi še vedno lahko bila noseča?“ Na to nisem pomislila. Videla sem sliko na ultrazvoku. Strinjala sem se s tem, kar je videla zdravnica. Najprej sem pomislila, da je bilo kruto od nje, da mi daje majhen košček upanja. Nisem se mogla soočiti s svojo žalostjo in imeti tudi to majhno upanje.

Naslednji dan sem šla do zdravnice in sestra me je vprašala kaj se je zgodilo. „Nič,“ sem rekla: „nisem imela niti krvavitve, niti krčev“.

„Mogoče je otrok še vedno tam,“ je ona odgovorila. Začela sem razmišljati: „Ne, ne položi tega v moje misli.“ Majhen delček upanja je bil tam, toda nisem si mogla dopustiti razmišljati o tem. Toda, kaj če?

Prišla je zdravnica: „Torej, se ni zgodilo ničesar?“ je vprašala. Povedala sem ji, da ne. Vprašala je, če sem še vedno imela znake nosečnosti. O tem sem morala za trenutek razmišljati, ker niti nisem pomislila na to, da imam znamenja nosečnosti. Mislila sem si, da je otrok umrl in da je to to. Toda čez nekaj časa sem morala odgovoriti: „Da!“

„Narediva ultrazvok,“ je rekla. Povedala sem ji, da ni bilo možno, da bi se moji datumi motili, ker sem si naredila zgodnji nosečnostni test in sem vedela za datum, ko sem zanosila. Ulegla sem se. Komaj sem lahko dihala. Preiskala me je in rekla: „Tukaj je otrokova glava!“ Premaknila se je malo niže: „Vidim dve roki in PREMAKNILI STA SE!“ Potem je videla srčni utrip! SRČNI UTRIP! Ali lahko verjamete? Bila sem pretresena, navdušena in prestrašena, vse hkrati. Plod je bil velik 13 tednov, natančno tako kot bi moral biti!

Ko sem zapustila pisarno, sem se zlomila. Klicala in hvalila sem Gospoda, zahvaljevala sem se Njemu, ker je ohranil življenje mojemu otroku. Če bi izbrala katerokoli drugo možnost, kot počakati, bi svojega otroka ubila. Poklicala sem svojega moža in ni mogel verjeti. 14. julija 2005 sem odšla na svoj peti carski rez in moj čudežni otrok je bil rojen. Imenovala sva jo Julianna Grace (Milost), ker je Bog milostno ohranil njeno življenje.

Po petih carskih rezih me je zanimalo, kakšno je stanje moje maternice. Vprašala sem zdravnika, kako je videti moj uterus (maternica). On mi je povedal, da je videti zelo dobro in, da je bil začuden, ker je bilo po petih carskih rezih tako malo brazgotinastega tkiva. Zahvalila sem se Gospodu. Vem, da sem dobila odgovor na molitve za svoja rodila.

ANNETTE WAY, Springfield, Missouri, ZDA
way8@sbcglobal.net
Reeseovi in Annettini otroci so Audrey (14), Brionna (10), Amanda (7), Joseph (4), Julianna (18 mesecev) in najmlajša deklica Erica rojena januarja 2007.

Moje dekle Brandi

Ali je še kdo tako vznemirjen glede rojstva otrok kot sem sama? Rada vidim kako popolnoma nov dojenček vstopi na svet. Vznemirim se kadar se znanka odloči, da se vkrca na materinstvo prvič, drugič, tretjič ali celo desetič! Čudovito je videti popolnoma novega dojenčka v vsej njegovi nežni nedolžnosti, poljubiti puhasto glavico in majhno telo priviti bliže k sebi. Kakšen dragocen pogled je videti doječo mati kako nežno ziba njen majhen zavojček radosti. Dojenčki so tako prijeten blagoslov!

Moja hčerka se bo na pot materinstva vkrcala prvič. Opazujem jo in spoštujem. Kako je to mogoče? Še ni dolgo tega kar sem jo nosila v svojem trebuhu, bila vznemirjena ko so jo po rojstvu položili v moje roke in molila k Bogu za nežen majhen zavojček po imenu Brandi. Še pred nekaj dnevi je bila nežna puhasta glavica, katero sem med dojenjem poljubljala, ji pela, molila zanjo in se igrala z njo. Bila je moj mali malček, polna norčavih burk in smešnih izrazov. Bila je moja mala razposajenka, ki je vztrajala nositi krilo, najbolj nagubano kar sem jo lahko našla zanjo in v njej igrala nogomet, košarko, ameriški nogomet in se vozila s kolesom.

Ona je bila ta, ki bi bila ogrnjena s princeskino krono ter njenim nagubanim majhnim krilom in bi vladala nad njenim „gradom.“ Ona je bila ta, ki se je pri treh letih rada vzpenjala in sestopala iz svojega tricikla in iz vseh pljuč vpila: „Jezus me ima rad, jaz to vem.“ Ona je bila ta, ki je bila navdušena nad vsakim Biblijskim verzom katerega si je zapomnila in je popravila vsakega odraslega, ki je v prazno izgovoril Gospodovo ime in ki je bila zelo občutljiva na Svetega Duha v njenem življenju.

Ona je bila tudi ta, ki je šla skozi obdobje okoli desetih mesecev na glavo postavljenih dni v njenih zgodnjih najstniških letih, kar je povzročilo da sem zanjo molila bolj kot kdajkoli in vladala nad njo s čvrsto ljubeznijo. Prizadela je moje materinsko srce tako kot nič kar bi lahko opisala, toda Gospod je bil zvest in jo pripeljal nazaj v vero Vanj.

Ona je bila ta, ki je postala čudovita nevesta pri rosnih sedemnajstih letih in se poročila z moškim ki ljubi Gospoda in obožuje ter varuje njo – tako mlado, tako nežno, toda z njunima srcema, ki sta želela stvari početi „na pravi način,“ kot sta nama to opisala ko sta naju vprašala če jima dovoliva da se tako mlada poročita.

Sedaj je ona ta, ki pričakuje dojenčka in ki bo postala mamica. Opazujem jo s spoštovanjem in hvaležnostjo Bogu. Ona je dozorela, nežna, prijazna, nežnega srca in takšna radost jo je imeti v mojem življenju. Ona je ta od katere se sedaj tako veliko učim, ko jo opazujem kako z radostjo služi svojemu možu, ga ljubi, uživa z njim in se z njim pogovarja na zreli stopnji. Wow! Zagotovo imam rada to dekle... Ljubila sem jo kot svojega dojenčka, svojo majhno deklico, svojo naporno

najstnico in sedaj ko je postala čudovita ženska in mati.

Slika: Dojenčka slikana skupaj!

Z Brendi sva bili blagoslovljeni, da lahko skupaj uživava najino dvojno nosečnost. Zelo zabavno je bilo skupaj iti skozi to dragoceno izkušnjo. Z Brendi sem bila, ko je prvič postala mati. Imela je čudovito rojstvo na domu z dvema prisotnima babicama. Drobcena majhna Brendi, ki tehta samo 43 kilogramov in je visoka 1,5 metra, je rodila svojega dojenčka težkega 3,8 kg in velikega 56 cm!

Nihče ne ve zakaj, toda ko se je rodil ni zadihal, čeprav so bila njegova pljuča zrela. S helikopterjem je bil prepeljan v otroško bolnišnico. Zdravniki so dali zelo slabo napoved za Kyran Jamesa, toda Bog je prevladal in potem ko je prva dva tedna preživel v bolnišnici, sta prišla z mamico in očkom domov in mu sedaj gre dobro.

Skozi celoten proces, je bila tako očitna močna vera moje hčerke in zeta v Gospoda, njuna zrelost in ljubezen drug do drugega! Tudi takrat ko so jima rekli da bo njun sin lahko duševno zaostal, da mogoče ne bo sesal, požiral in bo mogoče celotno življenje hranjen preko cevke, se njuna vera nikoli ni opotekala. Oči sta obdržala usmerjene na Jezusa in svetila sta kot zvezdi. Bila sta pogumna in mirna. Tekom časa in stanju ki je povzročilo, da nam je Kyran še celo bolj dragocen, sem se veliko naučila od njiju.

Osem tednov po Kyranovem rojstvu je s carskim rezom prispel moj sedmi otrok. Levi Jakob je majhen fantek s prijetnim značajem. Uživamo ko opazujemo kako Levi in Kyran odraščata in se spreminjata. Oba sta nama v veliko radost.

Letos okoli božiča smo se v dnevni sobi pogovarjale moja mati, moja najstarejša hčerka Heidi in Brandi. Nisem posvečala veliko pozornosti temu, da sva z Brandi sedele druga ob drugi in dojili najina dojenčka, ker nama je bilo to precej pogost dogodek. Moja mama je razmišljala da je to nekaj posebnega zato je prijela fotoaparat, ter naju slikala.

Prijetno me je spreletelo ko sem videla fotografijo, ker sva z Brandi sedeli v popolnoma enakem položaju in najinimi prekrižanimi nogami ter najinima dojenčkoma v prav tako enakem prijemu. Povsem očitno je da sva na tej sliki sorodnici in to sliko bom hranila za vedno.

Zelo sem hvaležna da sem zopet mama in hkrati tudi babica. Ko sva skupaj, si z Brendi radi izmenjujeva dojenčka.. Jaz lahko čas preživim s pestovanjem Kyrana, medtem ko ona uživa s svojim bratom dojenčkom.

JANA TAFT, MT. Vernon, Washington, ZDA
rjtaft@comcast.net
Richova in Janijina družina so Heidi (21), Brandi (19), dva sedita pri Jezusovih nogah, Natalie (7), Chrissie (6), Timmy (5), Noah (3) in Levi (3 mesece).

Degeneracija ali regeneracija

Nekdo je rekel, da je „ena generacija generacijo proč od degeneracije.“ Videla sem kako se to v mojem življenju uresničuje.

Kot otrok sem odraščala v našem malem mestu na Novi Zelandiji in bil je škandal v mestu, kadar je bil kdo vpleten v prešuštvo. To ni bila samo čustvenost ljudi iz cerkve, temveč vseh ljudi v mestu. Sedaj komaj kdo vrže pogled ko se to dogaja v cerkvi! Ali ni to degeneracija?

Ko sem bila otrok, verniki niso hodili v kino. Ko je moja mati umrla pri starosti triinosemdesetih let ni bila nikoli v kinu. Enkrat, ko sem bila odrasla, sem rekla svoji materi: „Mati, tam je nekaj dobrih filmov katere bi mogoče lahko gledala brez da bi se oskrunila.“

„Oh, ne,“ je odgovorila: „Kaj če bi prišel Gospod in me našel v kinu?“ Dandanašnji je za kristjana videti kot pravilo, da si ogleda skoraj vsak film ki pride v mesto. In če tega ne storijo, ga gledajo v zasebnosti svojih domov! Ne želim povedati da ne smemo gledati koristnih filmov, toda mi moramo zagotovo uporabiti razsodnost in trezno presojo.

Ko sem bila otrok, mi sploh nismo slišali za besedo 'pornografija'. Nikoli ni bila omenjena. Ta beseda je sedaj del vsakodnevnega pogovora in odvisnost, ki stiska tisoče moških v cerkvi. Kakšna degeneracija!

Vemo da so bili vedno nezakoniti splavi, toda ko smo bili še otroci, te besede nikoli nismo slišali izgovorjene na glas. To v cerkvi ni bil običaj. Sedaj ima veliko žensk ki hodijo v cerkev – splave! Petintrideset odstotkov žensk ki so naredile splav pravijo da so protestantke in sedemindvajset odstotkov jih pravi da so katoličanke!

Čeprav je poganska družba vedno sprejemala splav, je bila glede tega v zgodnji cerkvi mržnja. W.E.H. Lecky (1838-1903), irski zgodovinar je, četudi se ni vedno strinjal s krščansko doktrino, napisal: „...to je bila ena najpomembnejših storitev krščanstva, da... jasno in dogmatično zagovarja grešnost kakršnega koli uničevanja človeškega življenja, kot stvar zadovoljstva ali preprostega udobja in s tem oblikuje nov kriterij, višji od kateregakoli ki je takrat obstojal v svetu! Vpliv krščanstva se je v tem pogledu pričel z zelo zgodnjo stopnjo človeškega življenja... Z neomajno doslednostjo in z najmočnejšim poudarkom so javno obtožili dejanje, ne preprosto kot nečloveško, temveč zagotovo kot umor.“ Zelo smo postali degenerirani.

Verjamem da je čas ko moramo vzeti nekaj odločnosti nazaj v cerkev in v družbo. Čemu se Božji ljudje vdajajo javnemu mnenju in to jemljejo za svoje merilo, rajši kot večno Besedo od Boga? Ali smo postali „kremno pecivo“ ali „mehkužneži“ kot pogosto reče moj mož?

Prihaja nazaj k staršem!

Kako pridemo nazaj na Božje poti? David je klical v Psalmu 11,3 (KJV): „Če so temelji razrušeni, kaj more storiti pravični?“ Verjamem da moramo ponovno zgraditi temelje. Kako to naredimo? Prične se z nami, starši. Mi smo odgovorni da prenesemo naslednji generaciji palico Božje resnice in meril. Če nam tega ne uspe storiti, zgrešimo Boga in to generacijo. Božji načrt je, da vsaka generacija staršev prinese Njegove poti naslednjemu rodu in tako vzpostavi bogaboječe rodove na zemlji.

Brez pomena je otroke pošiljati v cerkev ali nedeljsko šolo ali jim govoriti kaj naj storijo, če otroci tega ne vidijo izvajanega v naših življenjih. Oni bodo sledili temu kdo smo mi in kaj mi počnemo. Oni vidijo skozi vsak kompromis in hinavščino.

Pismo Efežanom 6,13 pravi: „Zato sezite po vsej Božji bojni opremi, tako da se boste mogli ob hudem dnevu upreti, vse premagati in obstati.“ Ali lahko z vami delim še enega ali dva druga prevoda? Weymouthov prevod pravi: „Nadenite si zato celotno Božjo bojno opremo, tako da boste lahko na dan bitke ohranili svojo zemljo in se borili do konca, da ostanete na bojišču kot zmagovalci.“

J.B. Philipsov prevod pravi: „Zatorej morate vi nositi celotno Božjo bojno opremo, da se boste zmožni upreti zlu v njegovem dnevu moči, in da celo ko ste se borili do mirovanja, boste lahko še vedno ohranili vaša tla.“

“ To je bistvo tega verza – da boš celo po bitki še vedno stal vzravnan.

Branite naše ozemlje!

To je to kar moramo mi početi. Obdržati naše ozemlje. Obdržati naša prepričanja. Nikoli jih ne izpustiti. Medtem ko smo zavzeti z našim prekomernim nagnjenjem do športa, filmov in zabave, smo postali popustljivi in mlahavi in pozabili smo kako se boriti za moralnost in pravičnost. Rajši bi se igrali kot da bi molili. Medtem ko imamo svoje glave v pesku, je sovražnik na višku moči. Mi smo v bitki, toda izgubljamo tla pod nogami. Mnogi so odnehali z bojevanjem. Mogoče se na vso moč trudite, da bi borili dober boj vere? Ne odnehajte. Še naprej branite svoje ozemlje.

Tudi našim otrokom moramo podeliti sposobnost za boj ter borbo za vero. Mi smo jim primer kateremu naj bi oni sledili.

Zlo postaja vedno bolj intenzivno. Toda Bog nam je v Izaija 60,1-2 povedal naj vzidemo in svetimo v teh temnih časih. Ali bomo mi sijali v teh temnih dneh? Ali bomo skrili naše luči in podlegli temi? Pismo Efežanom 5,11 (AMP) pravi: „Ne bodite vpleteni in ne imejte nobene družbe z jalovimi deli in podjetnostjo teme, temveč namesto tega [naj bodo vaša življenja tako v nasprotju da se boste] izpostavili, jih izboljšali in jih prepričali.“ Naj nas Bog reši pred tem da bi se tako privadili javnemu mnenju v katerem živimo in o katerem mislimo da je običajno. Naj On odpre naše oči, da zagledamo Njegova merila in se jih oklenemo. Naj nas On reši pred našo prilagoditvijo temu okolju, kar je najbolj spretna sovražnikova

strategija. Naj nas On mazili, da razkrinkamo zlo okoli nas.

Danes mora biti vse politično pravilno. Z drugimi besedami, mi se moramo prilegati v to kar svet počne! To ni Biblija. To ni krščanstvo Nove Zaveze. To je brezbrižnost. To je mlačnost, ki se Bogu gnusi. Ni potrebno da smo politično pravilni. Mi moramo biti biblično pravilni, četudi se srečamo s preganjanjem.

Večina kristjanov ne opravičuje prešuštva, splava in homoseksualnosti. Oni sami nikoli ne bi počeli teh stvari. Toda ne želijo delati scene. Slišim jih kako mnogi pravijo: „Dobro, tega jaz ne bi počel, toda to je njihova osebna izbira. Če je to to, kar hočejo oni početi, potem moram to sprejeti.“ In tako sedaj te stvari postanejo sprejemljive! In vse to zaradi tega, ker nismo zavzeli stališča! Nismo se borili za Božjo resnico! Mi smo se prilagodili razširjenemu mnenju!

Naj nam Bog še tokrat pomaga, da bomo sveti ljudje, napolnjeni z Božjo resnico in Njegovim Svetim Duhom, ki bo potisnil zlo nazaj namesto da smo mu ustrežljivi.

Ohranjanje moči

Morala tega sveta se spušča navzdol
Zoper Sveto Božjo Besedo in Njegovo Božjo voljo,
Nič več črno in belo, sedaj je mehkužna siva,
Božja večnost se danes mnogim brezpogojno izmika.

Ali boš stal zoper to valovanje, kadar bodo drugi propadali?
Ali boš stal na Božji besedi, kadar se jih bo mnogo spotikalo?
Ali boš stal zoper greh in hudičeve prevare?
Ne delaš izgovorov ali komaj opaznih izjem?

Nikoli ne bodi domač, nikoli ne bodi nerazsoden...
Onemogočen,
Pobraten,
Povprečen
Ali dopusti da bi se tvoj ogenj ohladil!

Ko zunaj ni pravice in je samo zmešnjava
In Božji ljudje svojo luč skrivajo v odmaknjenosti,
Ali se boš dvignil in bil prištet, svoja usta na široko odprl
in razglasil Božjo resnico na sever in na jug?

Ali boš močan v Gospodu in moči Njegove mogočnosti?
Ali vedno stojiš za tem kar je pravilno?
Si bogat v razsodnosti in nikoli ne prezreš modrosti,
In ali hodiš vsak dan v strahu Gospodovem?

Nikoli ne bodi slaboten in jalov ali šibak v kolenih...
Onemogočen,
Poškodovan
Mlačen,
In hudič ne bo nikoli pomirjen!

Ali boš prestal test kadar boš v zmoti ali poškodovan?
Kadar boš preganjan in bodo s teboj ravnali kot z umazanijo?
Ali boš imel hrbtenico kadar bo prišla nadte stiska?
Ali boš mehkužnež brez hrbtenice z izgubljenimi cilji?

Ali boš še vedno stal, čeprav boš edini preostal?
Dvigoval ime Jezusovo, edinorojenega Sina Božjega?
Ali boš sedaj stal za resnico, se je držal do kraja,
branil Božjo resnico ne glede na ceno?

Nancy Campbell
(To sem napisala za svojega vnuka, toda tukaj to delim z vami.)

Ne izpustite palice!

Dragi starši, ne dopustite da vam palica pade! Nadaljujete veliko delo razglašanja Božjega življenja – z dajanjem zapovedi svoji družini. Ohranite to tudi naslednjim generacijam. Vi opravljate veliko delo. Z možem dnevno moliva za najine otroke, najine vnuke in najine pravnuke ki se bodo šele rodili. Midva sva vneta v gledanju bogaboječih generacij ki se z leti nadaljujejo do najinih otrok, celo tistih še nerojenih, da bodo močni za Boga, držali zastavo Božje resnice in se borili proti zlu. Midva moliva da bodo tudi vaši potomci „na zemlji mogočni!“

NANCY CAMPBELL

Molitev za svojega moža

S Tomom sva bila poročena štiri leta, ko sem nekoč odšla na srečanje v bližnjo cerkev. Ko sem prispela, sem bila razočarana, ker govornik katerega sem želela poslušati ni govoril. Namesto njega, je bila njegova žena ta ki nam je povedala, da ni molila za svojega moža na način kot bi morala. To mi je odprlo oči. Spoznala sem da sem tudi sama kriva.

Ko sem prišla domov, sem Tomu povedala o pomanjkanju moje molitve zanj in ga prosila odpuščanja. Spoznala sem, da nisem vedela kako moliti za svojega moža. Prosila sem Gospoda da me nauči. Sveti Duh mi je takoj pokazal naj na zadnjih straneh svoje Biblije pogledam abecedno uvrstitev besed v knjigi glede na to kje se besede pojavljajo (ang: concordance) in poiščem besedo „popolnost“ (ang: integrity). Vse te vrstice sem si zapisala v beležko, pripravljena da jih molim.

Komaj sem čakala, da je mož odšel na delo. Takoj ko je odšel, sem prijela svojo beležko in pričela zanj moliti. Tukaj je primer iz Psalma 25,21: „Popolnost in iskrenost naj varujeta Toma, saj njegovo upanje je v Tebi.“ En teden sem molila vrstice o „popolnosti.“ Potem me je Gospod usmeril na drugo temo molitve za svojega moža.

Tako dolgo kot sem jaz odprta za Gospodovo vodstvo in usmeritev, mi On nenehno kaže kako moliti za svojega moža.

PATRICIA FOBES, Franklin, Tennessee, ZDA
prayergirl55@yahoo.com
Tom in Patricia sta blagoslovljena s šestimi čednimi sinovi: Patrick (29), Michael (18), Joshua (16), Stephen (14), Jonathan (12) in Samuel (10).

Blaženost materinstva!

Preden poroko nisem vedela veliko o starševstvu (moja lastna družina je bila zlorabljena), in še celo manj sem vedela o Bogu. Ko je bil najin sin rojen, sem čutila, da sem se vanj takoj zaljubila! Hvaležno sem prebrala knjigo „Ženska umetnost dojenja“ in se odločila da bom poskusila z dojenjem, čeprav tega prej nikoli nisem videla. Edina prava 'materinska' izkušnja katero sem imela je bila pridobljena leta nazaj med varstvom otroka. Hranjen je bil po steklenički z mlečnim nadomestkom ob točno določenem urniku, večino svojega časa je preživel sam. Kar sem si najbolj zapomnila o njem je bil grozen način kako je jokal ko je bil v posteljici sam, medtem ko sem čakala da zaspi.

Ko sem pestovala, dojila in nosila svojega dojenčka, je vsaka misel vrnitve v srednjo šolo kmalu zapustila moje misli. Nisem želela biti proč od njega in seveda, najsrečnejši je bil prav poleg mene. Z menoj je šel kamorkoli in redko je sploh zapustil moje roke. Ko je bil siten ali utrujen je bilo vse kar sem morala narediti to, da sem ga dojila in ga preoblekla kadar je potreboval. Rad je spal skupaj z menoj in mojim možem.

Ko je bil star šest tednov sem se udeležila svojega prvega srečanja *La Leche League (LLL)*. Veliko sem se naučila. Brala sem študije ki dokazujejo naravno početje stvari, kot je dojenje na dojenčkov namig, kar je koristilo obema, mamici in dojenčku. Naučila sem se da prenašanje mojemu dojenčku omogoča boljši socialni razvoj. Naučila sem se celo, da je smrt v otroški posteljici manj pogosta kadar dojenčki spijo s svojimi mamami in kako zdravniki verjamejo da mamino telo učinkuje kot vzpodbujevalec za nerazvit organizem njenega dojenčka. Bila sem očarana! Prav tako sem pri LLL srečala čudovito mamo kristjanko, ki je začela sejati Božja semena v moje srce.

Dve leti kasneje je moj sinček imel noč v kateri je komaj kaj spal. Z njim sem sedela, medtem ko je moja nova dojenčica spala v postelji z mojim možem. Nenadoma sem se spomnila tako zanemarjene Gideonove Biblije, katera mi je bila podarjena pred leti. Naslednjih nekaj ur je zletelo mimo, medtem ko sem požirala dragocene besede. S svojim spečim sinom ob moji strani, sem svoje življenje predala Jezusu Kristusu. Samo nekaj mesecev kasneje sva se oba z možem krstila v bližnjem jezeru in pričela najino novo skupno življenje. Bog je zame, Njegovega otroka, ljubeče skrbel, kot sama ljubeče skrbim za svojega otroka.

Sedaj ko poznam Boga, več ko premišljujem o materinstvu, bolj navdušena postajam. Spoznala sem vzrok zakaj naravno materinstvo tako dobro deluje. Zato ker ga je načrtoval Bog! Na isti način je Bog ustvaril naša telesa, da rojevamo naravno, On nas je načrtoval da smo naravne matere. Počutim se kot da sem se spotaknila ob neko starodavno skrivnost, in poznala sem razlog za vsemi temi veselimi dojenčki na srečanjih LLL. Ne glede na to ali njihovi starši poznajo Boga ali ne, one vzgajajo svoje dojenčke glede na Njegovo načrtovanje in prejemajo blagoslov ker sledijo Njegovemu planu!

Izaija 66,11-13 (NIV) pravi: „Ker ti boš *dojen in zadovoljen* pri njenih *tolažilnih prsih*; ti boš pil temeljito in se naslajal v njenem prekipevajočem obilju. Ker to je kar pravi Gospod: 'Jaz bom razširil mir nanjo kot vodo in bogastvo narodov kot tekoči potok; ti se boš *dojil in bil nošen na njenih rokah in ujčkan na njenih kolenih. Kot mati tolaži svojega otroka,* tako te bom Jaz tolažil; in ti boš potolažena pri Jeruzalemu.'" (dodani poudarki).

Kot nova kristjanka bi ure in ure sedela s svojo novo dojenčico ter brala Biblijo. Naučila sem se da Bog lahko uporabi Biblijo da nas nauči, ne samo z njenimi besedami, temveč tudi z ljudmi znotraj njenih strani.

Kot materi sta dve izmed mojih priljubljenih vzorov Eva in Marija. Koga bi bilo bolje gledati ko smo matere našim lastnim otrokom, kot „mati vseh živih" in mati Kristusa samega?

Bog je dal Evi vse kar je potrebovala da je opravila njeno delo popolno. - prsi za dojenje in tolažbo, roke za pestovanje, nežno telo da ohrani njenega dojenčka ponoči toplega, glas za petje in učenje, materinski instinkt in ljubeče srce. Ničesar ni pogrešala. V duhu si jo predstavljam kako čez dan nosi svojega dojenčka in celotna nova družina ponoči skupaj zvita spi, prav tako kot je nameraval Bog. Krasna slika preprostosti in ljubezni.

Rada razmišljam o Mariji. Vse kar Bog dela je dobro. On za Jezusa ni samo izbral družino. Prav tako je izbral čas in narod. Bog bi se lahko odločil da pošlje Jezusa kadarkoli, celo danes! Ali si lahko predstavljate Jezusa kot otroka danes v šolah, kako hodi na avtobus in igra video igrice? Ali kot dojenčka z odejico v Njegovih jaslih, kako Marija utrjuje svoje srce ko On „nenehno joka"? Bog je imel v mislih nekaj popolnoma drugačnega. On je Svojega sina postavil v narod, kjer je vsako rojstvo naravno, kjer mame otroke med dnevom obdržijo blizu sebe, in kjer se otroci dojijo več let.

Tako kot Eva tudi Marija ni imela ure za urnik dojenja, ni imela stekleničk, nobene ločene spalnice za njenega dojenčka in brez „strokovnjakov" ki pišejo knjige in zatrjujejo da imajo boljšo pot za vzgojo njenega dojenčka. One so poslušale enega resničnega Strokovnjaka, našega Gospoda osebno! Verjamem obema materama, da sta naredili kar je bilo naravno potrebno, sledeč njunima od Boga danima instinktoma in materinskemu srcu. Oni dve svoje srce nista utrdili za dojenčkov jok. Biblija govori o pavu, ki mu je bila odvzeta modrost in razumevanje, ker se je ona „otrdila proti svojim mladičem, kot da oni ne bi bili njeni. (Job 39,16)

NIV.

Potem je tukaj sam Jezus. V Evangeliju po Luku 6,31 nam On pravi naj: „delamo drugim kot bi mi želeli da oni delajo nam.“ V Evangeliju po Mateju 18,33 On pravi: „Ali nisi bil tudi ti dolžan usmiliti se svojega soslužabnika, kakor sem se jaz usmilil tebe?“ Jezus želi, da potrebe drugih postavimo nad naše lastne.

V Evangeliju po Mateju 25,35-45 On pravi: „Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli... Kralj jim bo odgovoril: 'Resnično, povem vam: Kar koli (Db. Kolikor.) ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov in sester, ste meni storili.' Tedaj jim bo odgovoril: 'Resnično, povem vam: Kolikor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.'“

Kdo je to „enemu od teh najmanjših“ bolj kot nemočen dojenček ali otrok? Kadar je On rekel da dajte žejnemu pijačo, je On zagotovo vključil tudi našega lastnega dojenčka ko on/ona joka za tem.

Bog želi da svoje otroke ljubimo na isti način kot Jezus ljubi nas in jih ne zapustimo v njihovem času nebogljenosti. Poslušajte kaj pravi v Izaija 49,15 Nikoli! „Mar pozabi žena svojega otročiča in se ne usmili otroka svojega telesa? A tudi če bi one pozabile, Jaz te ne pozabim!“ Nekoč bom morala odgovoriti Bogu kako sem skrbela za te „najmanjše od teh“ v svojem lastnem domu kadar so bili v potrebi. Želim biti prepričana da Zanj naredim najboljše.

Živimo v modernem svetu, toda to nikakor ne spreminja Božjega načrta niti ne vpliva na Božje najboljše. Bog se nikoli ne spreminja. Z takšnim materinstvom svoje otroke učim o Bogu. Vsak trenutek jim kažem kako nam je Bog vedno na voljo, kako nas On ne zavrne kadar mi potrebujemo Njega. Tako kot smo mi odvisni od Boga, je Bog naredil dojenčke odvisne od nas. Skušati moramo živeti s Prvim pismom Tesaloničanom 2,7: „...ampak smo nastopali med vami z vso ljubeznivostjo. S prav takšno toplino, s kakršno mati neguje svoje otroke.“

Naravno materinstvo je napolnjeno z radostmi vseh vrst! Rada imam mir ko zvečer zaspim s svojim majhnim doječim se dojenčkom na eni strani in moževo močno roko katera naju oba pokriva. Zjutraj ni boljše budilke kot je gruljenje dojenčka, ki treplja vaš obraz in ki z zadovoljstvom cvili ko odprete svoje oči ter ga pogledate. Nič se ne more primerjati s tem da imate svojega dojenčka v svojih rokah (ali preko rame) ves dan, vedno v vašem svetu, da se vedno uči in uživa vašo bližino – in ne zamudite nasmeha ali smejanja!

Doslej sem rodila štirikrat. Priznam da sem se vsakokrat zelo bala bolečine, ker imam zelo hitre, intenzivne porode. Doslej sem ob vsakem rojevanju svoje zaupanje položila v nekaj drugega. Prvič sem zaupala človeški poti, katera mi je povzročila samo bolečino in človeško intervencijo. Uporabljeni so bili vsi mogoči nepotrebni aparati in priprave.

Približalo se je moje drugo rojstvo in tokrat sem bila prepričana da sem bila pripravljena. Prebrala sem vse tako imenovane 'prave' knjige, in imela sem vse 'znanje' katerega sem potrebovala. Bila sem celo doma – in tokrat v vodi! Čeprav

je bilo čudovito rojstvo, je bilo samo človeško znanje in porod je bil še vedno neizmerno boleč. Za rojevanje in mamico sva potrebovala več kot omejeno človeško znanje!

Tretjič sem bila zopet doma – in v vodi. Brala sem knjigo krščanske avtorice, ki je rekla, da ima pravo pot za rojevanje - če bi samo sledila njeni metodi. Uganili ste. Še en dober, toda zelo boleč porod. Otrok je tehtal okoli 4,5 kg, veliko opravka za tako majhno telo!

Kolikor sem si želela svojega četrtega otroka, sem se bala ponovno iti skozi bolečino. Z vsem srcem sem se obrnila k edinemu prostoru, ki je še preostal. Obrnila sem se k Jezusu in stvari so se mi spremenile. Za to rojstvo in tega dojenčka sem molila bolj kot za prejšnje in zanašala sem se samo na Jezusa. Delovalo je! Ko sem slišala svojo babico reči da je moj dojenček zunaj, je bila moja prva misel: „To je bilo to?“ Seveda je bolelo, toda z zanašanjem na Jezusa je bilo prvič popolnoma znosno in bolje kot je bilo kdajkoli prej!

Kot vsi najini doma rojeni dojenčki ni jokal, bil je vesel, rožnat in živahen. Toda v nasprotju z najinimi drugimi dojenčki, ta dojenček do današnjega dne ni jokal! Še nikoli ni imel solze v očesu. Sedaj je star štiri mesece in je najbolj srečen dojenček katerega sva kdajkoli imela, poln nasmehov in smejanja. Skoraj vsak trenutek svojega življenja je bil v rokah nekoga. V veliki kopalni kadi se kopa z menoj in ponoči spi tako da se najini koži dotika. Doji se, ko potrebuje in počiva kadar ga tekom dneva nosim. Popolnoma sva povezana. Resnično, še nikoli nisem bila srečnejša, kot tudi še nikoli nisem imela tako veselega dojenčka!

Božja beseda se nanaša na naše celotno življenje, vključno z našim materinstvom. Me moramo vzgajati s tem kar nam je dal Bog – ljubeznijo, našim materinskim srcem, našim telesom, našemu od Boga danim nagonom in odzivom naših dojenčkov.

Me moramo prenehati poslušati preveč glasov tega sveta in pričeti poslušati edini glas ki velja. Božja pot govori o srcu, povezavi med mamicami in dojenčki in ne po pravilih in urnikih tako imenovanih strokovnjakov. Božja pot govori o ljudeh, medsebojnih odnosih in ljubezni in ne o zunanjih stvareh. Potrebe dojenčkov se od začetka časov niso spremenile, kot se tudi Bog ni spremenil.

AMIE GRAY, Oanalaska, Washington, ZDA
GrayFamily2002@msn.com
Don in Amie imata štiri otroke, Brodie (7), Hannah (5), Aden (2) in dojenček Elijah (4 mesece).

Zaključena šola? Kaj sedaj?

Torej, ne moreš večno živeti doma, kaj boš storila s svojim življenjem? In, ali boš šla na fakulteto? Ali ste bili zasuti s temi vprašanji od dobro mislečih učiteljev in radovednih sosedov?

Ko sem bila v srednji šoli, bi v sebi vedno zastokala, ko je prišlo do vprašanj o fakulteti in karieri. Moji odzivi so se spreminjali od hitrih „Ne vem“, do neopredeljivih diplomatskih pojasnil. Glede na to, da je moj oče zdravnik, so me pogosto spraševali ali nameravam postati zdravnica. Nekdo mi je povedal zgodbo ženske, ki je postala zdravnica in nato imela več otrok. Na svoji kliniki je imela posebno sobo, kjer so bili otroci v varstvu. Potem jim je bila lahko „mati“ med pacienti. Zgrožena sem bila. Nisem želela biti vklenjena v karieri, ki bi omejevala mojo zmožnost delati edino stvar za katero sem bila prepričana, da jo bom ljubila in to je biti mamica s polnim delovnim časom.

Občasno sem priznala, da ne želim obiskovati fakultete. Obrvi bi se takoj dvignile in pogosto so sledili neodobravajoči ali razočarani pogledi.

Ko sem dopolnila osemnajst let in uradno diplomirala na našem družinskem šolanju na domu, sem se takoj srečala z zelo intenzivnim močnim pritiskom s strani prijateljev, učiteljev in drugih, da bi šla za poklicem, se vpisala na fakulteto, se celo izselila in šla na „svoje“. Mnogo ljudi mi je zagotavljalo, da bi mi to omogočilo postati uspešna, neodvisna ženska s kariero. Sreča in izpolnjenje bi seveda normalno sledila.

Hvala Bogu sem imela kar nekaj starejših žena v svojem življenju (vključno z mojo mamico), ki so mi z zgledom pokazale, da resnični uspeh, sreča in zadovoljstvo ter izpolnjenje prihaja od Boga in izpolnjevanja Njegove volje.

Pismo Rimmljanom 12,1-2 pravi: „Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno bogoslužje. In nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, Njemu všečno in popolno“. Ni nam potrebno slepo pritrjevati temu, kar nam za naš naslednji korak v življenju govori svet! Namesto tega lahko iščemo Božjo modrost. Konec koncev, nas je Bog postavil na to zemljo, nas ustvaril s posebnim namenom in nam dal darove, ki jih potrebujemo, da bi to storili. On ima podroben načrt in vse kar moramo storiti je da prosimo za smernice!

Poslušala sem nasvet svoje mame in vprašala Gospoda, naj mi pokaže, kaj naj storim s svojim časom in darovi. Videti je bilo, kot da me je vse kar sem prebrala v Svetem pismu spodbujalo k temu, da čakam na Gospoda. To ni bilo tisto, kar sem jaz želela slišati. Želela sem odgovor takoj! Nekega dne sem celo molila, da bi Gospod razrešil mojo dilemo do naslednjega četrtka. V četrtek je prišel odgovor,... Nadaljuj s čakanjem, Jenny!

Ko gledam nazaj lahko vidim, da me je Gospod učil, da na tem področju zaupam Njemu. Ko sem končno prepustila upravljanje svoje bodočnosti Njemu, je On začel po majhnih delčkih razkrivati Svojo voljo za moje življenje. Sprejela sem priložnost dopisnega tečaja za tajnico. Kmalu za tem je moj oče potreboval tajnico.

Leto in pol kasneje mi je Gospod odprl pot, da lahko pričnem s spomladanskim sezonskim poslom v rastlinjakih na našem družinskem posestvu. Sedaj je tri leta

odkar sem odprla posel in svojo dejavnost širim. Trenutno poučujem klavir sedemnajst študentov. Poklicali so me, da igram klavir in orgle v nekaj bližnjih cerkvah. Ker me posel v rastlinjakih zaposluje samo šest mesecev letno, sem na voljo za več drugih različnih stvari, kot so pomoč mami med počitkom, vskočim kot spremljava na glasbenih festivalih, svoje brate učim drugi in peti razred matematike in angleščine in še bi lahko naštevala.

Za kar me doslej Gospod še ni poklical je: vpis na fakulteto, preselitev od doma ali kariera s polnim delovnim časom! Prav tiste stvari, za katere so mi mnogi ljudje govorili, da bi jih v življenju morala delati sploh niso bile tisto kar je zame načrtoval Gospod. Njegov načrt je toliko boljši! Božji načrt mi je omogočil, da sem bolje spoznala svojega očeta, ko sem z njim delala skoraj štiri leta. Omogočil mi je, da sem postala podjetnica in počela stvari, ki jih imam rada – delo z rožami, otroci in glasbo! Glede finančne strani plati me je Božji načrt blagoslovil s tem, da nimam dolgov, nobenega posojila, zelo malo izdatkov in prijazen majhen zaslužek z možnostjo širitve.

Tekom zadnjih nekaj let so bila velikokrat obdobja, ko sem bila negotova kam naj krenem, toda Gospod mi je vedno prišel naproti, celo ko so bile težave z rastlinjakom ali cerkvenimi orglami z okvarjenimi stopalkami.

Jenny McGinnis Larsen, Wisconsin, ZDA
tomcginnis@centurytel.net
Jenny v svojih rastlinjakih goji čudovite viseče košare cvetja.

Majhen dečko, ki hodi za menoj!

Skrben mož postati sem želel;
majhen dečko hodi za menoj.
Ne drznim iti si po poti napačni
ker zaskrbljen sem da bo šel on po isti svoji poti.

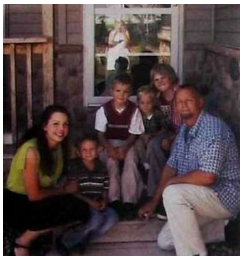
Ne morem izogniti njegovim se očem,
karkoli delati me vidi, tudi on poskuša.
Pravi da bo postal kot jaz;
majhen dečko, ki hodi za menoj.

On misli da sem jaz tako zelo sijajen,
verjame v besedo mojo vsako.
Temelja v meni ne more videti;
majhen dečko, ki hodi za menoj.

Moram spomniti se ko grem
skozi poletno sonce in zimski sneg,
gradim za leta ki pridejo;
majhen dečko, ki hodi za menoj.

Neznani avtor

Ovtsvešrats – Starševstvo nazaj!

Slika: Jeff in Carey imata štiri fante: Jaelen (11), Jadrien (8), Jamison (5), in Jace (4).

Kriva sem. Kriva po obtožnici. Kolikokrat sem kot roditelj dovolila da me stresne okoliščine vodijo v razmišljanje, da je moja sedanja mučna situacija bolj pomembna kot otrokova prihodnost? Neštetokrat! V kako veliko primerih sem podlegla zvokom ali dejanjem svojih otrok in se odzvala iz razočaranja, namesto da bi spoznala, da moja izbira biti starš lahko vpliva na odraslo življenje mojih otrok? Nimam tako veliko prstov na rokah ali nogah da bi preštela nanje. In končno, kriva sem da sem občasno preveč lena ali zatopljena sama vase, da bi disciplinirala prestopek katerega vem da bi morala disciplinirati. Tukaj imate. Priznala sem.

Kako pogosto pozabimo naš cilj. Osredotočimo se na cilj 'sedaj,' namesto na to 'kar šele bo.' Lahko se je zviti v silnih opravilih življenja in prepričati sebe, da je biti na tekočem z umazanim perilom ali priti pravočasno na nogomet, bolj pomembno kot vzgajanje naših otrok za življenje ko bodo odrasli. Četudi je zagotavljanje fizičnih potreb naših otrok del opisa naših nalog, je daleč bolj pomembna zagotovitev treniranja značaja.

Kot matere imamo dve različni kategoriji opravil – 'nepomembne pomembnosti' in 'pomembne pomembnosti.' Ste kdaj samo sebe našle kako se prepirate nad otroci, ker so vam v napoto, medtem ko pomivate posodo? To kaže kako lahko zapademo v 'nepomembne pomembnosti.' 'Pomembna pomembnost' v tej situaciji je pokazati našim otrokom z našimi besedami, vedenjem in dejanjem, da so ljubljeni in cenjeni. Čeprav so čisti krožniki pomembni, si ne zaslužijo večje pozornosti kot je ljubezen in spoštovanje do naših otrok.

Kako se midva ohranjava pred preveliko osredotočenostjo na 'nepomembne pomembnosti'? S tem da prakticirava "OVTSVEŠRATS“ Starševstvo nazaj.

„OV-T-kaj!?“ OVTSVEŠRATS je kot branje resnično dobrega življenjepisa. Življenjepis je napisan o vaših otrocih. Edina razlika je, da to knjigo berete rahlo drugače kot večina staršev. Pričnete od zadnje strani knjige in si utirate pot k prednji. Prednja stran knjige je ta kjer vstopite vi. Prednja stran knjige je SEDAJ. Vaše delo je pomagati da bo knjiga imela srečen zaključek.

Kako si zagotovimo da se bo življenjepis naših otrok zaključil srečno? Pričnemo s tem, da se odločimo kakšno vrsto prihodnosti želimo za našega otroka. Si želite da v otroški zgodbi berete o tem da običajno zamujajo v službo, so fizično nezdravi, grobi do drugih, egoistični, nagnjeni k besnosti, zapravljivi in brez odnosa do zakonov? Ali si želite da zgodbe govorijo o tem, da so vaši otroci ljubitelji Boga, spoštovalci moralnih zakonov, urni, ponižni, jedo zdravo hrano, spoštujejo druge, obvladujejo sami sebe in so finančno zdravi? Kako se bo zgodba končala je v veliki meri odvisno od tega kako jih danes trenirate. Me smo

pričetek te povesti.

Ali ne bi moral biti naš cilj, da pošljemo otroke v svet z manj osebnih naporov, kot smo jih imele me? Če prenehamo misliti o tem, ali ni veliko pritožb in zaobljub s katerimi se v življenju srečamo v glavnem zaradi pomanjkanja samokontrole ali discipline na nekaterih področjih? Čeprav naši starši naredijo najbolje kar lahko, verjetno obstajajo zanemarjena področja vzgoje in značaja in/ali samodiscipline ali samokontrole. Nikoli ne moremo biti popolni starši, toda mi nameravamo narediti življenja naših otrok malce manj osnovana na posledičnosti, tako da jih opremimo s primernimi življenjskimi orodji. Lahko začnemo s tem da se soočimo z resnico vzorov ki jih me zanje aktivno postavljamo.

Čustveni zgled

Ali ni ironično, da samo sebe najdemo kako naše otroke opominjamo naj spoštljivo govorijo s svojimi brati in sestrami, toda njim ali svojemu zakoncu govorimo nespoštljivo. Vidimo jih kako mečejo slabo voljo, medtem ko mi s spačenim obrazom jezno kričimo: „PREVZETI MORATE NADZOR NAD SVOJO JEZO! ARRRGH!“ Svojim otrokom govorimo da neodpuščanje v naših srcih ni Božja pot, medtem ko damo možu 'tiho lekcijo' ker nam je rekel resnico s tem ko nas je prosil če bi pomislile da bi izgubile nekaj kilogramov telesne teže. Ko pogledamo na naše dnevno obnašanje iz vidika otrokove prihodnosti ali jim pripravljamo prave zglede? Ali vzgajamo čustveno zdrava človeška bitja ali ustvarjamo majhne čustvene razvaline?

Nadležno obnašanje otrok lahko postane pogubno obnašanje odraslega, če tega ne preščipnemo v kali. Če naši otroci spoznajo cmeravost kot dragoceno orodje na poti do svojih ciljev, bodo v dobi odraslosti nadaljevali s cmeravostjo. Odrasla cmera ni čedna stvar! Če so vaši otroci kronični pritoževalci, lahko greste staviti da bodo njihovi bodoči zakonci preživeli življenje ob poslušanju neprestanih negativnih besed. To je samo nekaj vedenj kjer smo mi kot starši odgovorni da svoje otroke brzdamo, zato da bi odstranili bridkosti odraslega.

Naš duhovni zgled

Učenje naših otrok o Gospodu je mnogim staršem prednostna naloga. Povemo jim kako pomembno se je več naučiti o Bogu, molitvi, obiskovanju cerkve, služenju drugim in prostovoljnemu dajanju naših financ. Otroci poznajo preprosto resnico: „Dejanja govorijo glasneje kot besede.“ Če nas slišijo kako govorimo o pomembnosti teh stvari, toda jih ne vpletemo v svoja življenja, ne bo minilo veliko časa, da bodo ugotovili, da tega kar jih učimo kot vrednote sami ne cenimo.

Da z besedami izražamo pokornost duhovni disciplini, da to ni enakovredno naši lastni duhovni disciplini. Če verjamemo v služenje drugim, potem glejmo da se to odseva v naših življenjih. Če verjamemo da je dajanje naših financ pomembno, bo to jasno pri naši letni izjavi dajanja. Če smo se zavezali, da se bomo naučili več o Gospodu, si bomo skozi molitev prizadevali za Biblično znanje in branje Biblije in s

tem novim znanjem učili naše otroke. Če je obiskovanje cerkve resnično prioriteta, namesto tega ne bomo izbrali spanja, igranja z žogo ali nakupovanja. Kakšne besede bi otroci uporabili da opišejo vaš odnos z Bogom? Kaj bi rekli kako pomemben vam je Gospod? Njihovi odgovori so dokaz vašemu duševnemu zgledu.

Naš finančni zgled

Finančni nered lahko privede nemir. Ločitev, visok krvni pritisk in celo samomor so lahko stranski efekti slabega rokovanja s financami. Če svojih otrok na finančnem področju ne učimo, bomo neizogibno v svet poslali slabo opremljene upravitelje, ki bodo v svoja življenja prinesli samo razvalino in uničenje. Z izbiro da živimo znotraj naših možnosti, dajemo zgled življenja brez dolgov, kjer hranimo za prihodnost in desetina je lahko dober pričetek učenja finančnega področja naših otrok. Toda samo biti dober zgled ni dovolj. Otroci potrebujejo več kot samo dober zgled, da se naučijo kako upravljati s finančnim življenjem. Zahtevajo priložnost za zaslužek, trošenje, dajanje in celo za neuspeh.

Dobra ideja je da se s svoji otroci usedete in se pogovorite o vaših računih in dajanju. Ne otovorite jih brez potrebe z vsako informacijo, ki bo povzročila da bodo v skrbeh za vaše finančno življenje. Razložite jim življenjske stroške, pasti interesnih področij in Božje duhovne zakone dajanja. Priznajte svoje minule neuspehe in izročite jim svojo čvrstost.

Dovolite jim priložnost da zaslužijo prihodek; ne glede ali ta denar pride od opravljanja gospodinjskih del ali stojnice z limonado. Naučite jih pravilnega dela s financami, potem stopite nazaj in jih opazujte kako denar odteka ali se obrača. Ko jim zmanjka denarja, je to dovolj da jih privede v varčevalni način. Želeli bodo biti pripravljeni za naslednji deževni dan, ki bo prišel.

Naš osebni zgled

Smo pred kratkim za hrbtom govorili o kom? Bodite previdni. Naši otroci poslušajo. Da ne omenim da nam je prodajalka vrnila preveč drobiža? Te majhne oči so zelo opazujoče. Obljubite otrokom, da jim boste zvečer prebrali zgodbo in je potem ne morete? Pozor! Naš ugled popolnosti je na kocki. Kar Bog pričakuje od nas je, da smo najprej sami sebi standard in šele potem za naše otroke.

Če našim otrokom povemo da je najboljše varovanje odkritost, potem le glejmo da to velja tudi za nas. Naredi kar rečeš, reci kar misliš. Starši s popolnostjo in brezgrešnim značajem. Ne obljubite če obljube ne morete izpolniti. Kot pravi Biblija: „Vaš da naj bo da in vaš ne naj bo ne.“ Če skrivnosti ne morete obdržati, potem zagotovo o tem obvestite tiste, ki vam stvari govorijo „v zaupnosti.“ Naj bo vaša beseda kot zlato in vaši otroci jo bodo kot tako tudi cenili.

Naš zgled zdravja

Zagotovo ste že slišali stari pregovor: „Ti si to kar ješ.“ Malce ga spremenimo, da

preberemo: „Vaši otroci vidijo kaj vi jeste.“ In sledili bodo zgledu. Naše nezdrave prehrambene navade bodo postale zapuščina, če jih ne boste obdržali pod nadzorom. Ali si želimo da bi naši otroci trpeli zaradi negativnih učinkov debelosti kot so diabetes, visok krvni tlak, srčna napaka, utrujenost in slaba lastna samopodoba? Do sedaj ste mogoče že padli, toda nikoli ni prepozno za spremembo prehrane zavoljo svojih otrok.

Ali spodbujamo otroke da gredo ven in se razmigajo, medtem ko mi lenarimo na divanu? Aktiven življenjski stil je ta, ki je ustvarjen z zgledom. Vožnja s kolesom, hoja po parku in spuščanje letečih naprav so dejavnosti ki vključujejo fizično aktivnost s priložnostjo za koristno zabavo. Ni boljše poti da se povežete z otroci.

Sedaj, obrnite kovanec. Kaj pa mi, ki z vsako stvarjo pretiravamo? Dodatne šolske aktivnosti, urnik ob koncu tedna, telovadba, delovni urnik. To, da smo ves čas gnani na adrenalinski pogon, lahko pravzaprav vodi do adrenalinskega pregretja. Odločite se katere stvari v življenju „morate imeti“ in tiste brez katerih lahko shajate.

Naš zgled prioritet

Me vse poudarjamo kako pomembne so nam naše družine. Rade imamo naše družine. O tem ni nobenega dvoma. Toda medtem ko mnoge izmed nas laskajo pomembnosti našega spola, nekatere od nas to izjavo pokažejo v pravi luči v naših dnevnih dejanjih. Kako zlahka dopustimo ljubezen do sebe, do denarja, sebičnih ambicij in zadovoljstva na poti k zdravim prioritetam.

Da bi pravilno ovrednotili naša življenja, moramo iz minute v minuto delati žrtve. Večino dni je zame neprestan boj s svojimi interesi, da izberem to kar je najpomembnejše za svoje otroke pred tem kar je najpomembnejše meni. Dnevno molim za to, da mi Bog dopusti izbire, ki bodo odsevale služabništvo drugim in ne služabništva sebi. Mnogo dni mi to ne uspe. Mnogo lažje je prevzeti čiščenje stranišča, kot se igrati igro s svojimi otroci. Medtem ko kuham, je mojim otrokom mnogo manj stresno povedati naj se z čim zaposlijo, kot pa jim dovoliti da pomagajo.

Bibličen seznam prioritet bi se bral nekako takole: najprej Bog, potem družina in na tretjem mestu delo. Naša pokvarjena človeška narava se nagiba k temu kar nas dela da se počutimo najbolje. Postavitev Boga in drugih na prvo mesto tisti hip nikoli ne prinaša zadovoljivih občutkov, toda to je edini način življenja brez obžalovanja.

Zakaj ne pričnete že danes z izvajanjem OVTSVEŠRATS, tako da se odločite da obdržite prihodnost vaših otrok bolj cenjeno kot 'nadležnosti sedanjih trenutkov.' Dovolite da vam Bog pokaže Svojo voljo za vsakega od vaših otrok in planirajte njihov življenjepis glede na Njegov načrt. Planirajte glede na njihovo značajsko zmožnost. Prosite Gospoda za Njegov blagoslov, ter da vam ohrani poti ravne, kot tudi pot vaše predanosti k 'pomembnim pomembnostim.'

Želim vam uspešno ovtsvešrats.

CAREY KEAVY, Watertown, Minnesota, ZDA
carey@raisingyourownchildren.com

Carey je avtorica knjige „Vzgajanje svojih lastnih otrok," vodiča za mamice, ki hočejo ostati na domu. Prijavite se na brezplačni mesečni e-zin, Mama za tri minute.

Vredno je prevzeti T-V-E-G-A-N-J-E

Slika: Glenn, Liberty, Alicia, Cherish, Robert, Kabiera, Hope, Lightning, Noah, Botianna, Joshua, Andrew, Shepherd, Prayse

Mnogo ljudi je bilo osuplih ob tveganju katerega smo prostovoljno sprejeli, da posvojimo pet najstniških otrok katerih še nikoli doslej nismo srečali. In to iz države, ki jo je vojna raztrgala. Imela sva že sedem otrok! Še celo bolj so osupli ob čudovitem odsevanju Božjega usmiljenja, milosti in ljubezni katero v naši družini vidijo danes.

Od začetka so dobro misleči ljudje in domnevni strokovnjaki izrazili bojazen za nas. Njihov seznam potencialnih tveganj je bil dolg! Slišala sva vse mogoče, od: „Za prevažanje boste potrebovali rumen šolski avtobus," do „Nevarno je preobrniti starostni vrstni red v vašem domu, s tem da posvojite otroke ki so starejši od teh katere že imate."Potem je bilo vedenje/zloraba (spolna kot najbolj strašljiva) otrok katere so mogoče pretrpeli in bo mogoče udarila ven v našem domu in z najinimi biološkimi otroci. Seveda, prav tako sva bila opozorjena na morebiten AIDS/HIV in druge bolezni iz Afrike, duševne težave zaradi vojne, itd... Rezultat tega je bil, da sva se pripravila na najslabše, upala na najboljše in bila prijetno presenečena.

Nekatera od očitnih tveganj so bili hudi finančni zapleti pri mednarodni posvojitvi petih najstnikov. Vedela sva, da bomo korenito spremenili udobno cono naše družine. Leta 1999 je moj dragi oče umrl in nam zapustil družinske vire, kateri so nama omogočili da smo kar precej spremenili naš način življenja. Moj mož je zgradil našo hišo in ostal doma, da je pomagal pri učenju, vzgoji in discipliniranju najinih otrok. To bi se lahko spremenilo če bi posvojila še drugih pet otrok; mogoče

bi moral iti nazaj v službo zunaj našega doma.

Nekaj večjega kot mi sami!

Zelo radi imamo našo hišo katero nam je zgradil oče in posestvo na deželi, toda ne moremo si dopustiti, da bi bil to malik v našem življenju in gremo raje v smer služenja našemu Bogu. Mi moramo biti pripravljeni na Božji oltar prostovoljno ponuditi vse in naša srca odpreti možnosti ne-nadaljevanju tega udobnega življenjskega sloga.

Resnično, vedno smo si želeli biti del nečesa, kar je mnogo večje kot mi sami! Imela sva občutek nujnosti da se postaviva v vrsto na katerokoli pot naju že Bog kliče. Neprenehoma sprašujeva samega sebe: „O čem želiva da bo govoril konec najinega življenja? Z Glennom sva pravkar šla skozi obdobje izgube vseh najinih staršev, najinih nekaj še preostalih starih staršev in zaradi obolelosti in bolezni celo nekaj prijateljev najinih let. Življenje je postalo vse preveč lomljivo in realnost večnega življenja je postala zelo RESNIČNA. Pripravljena sva bila živeti za to kar je bilo RESNIČNO, boleče sva se zavedala, da je življenje tukaj na zemlji mnogo krajše kot sva si nekoč mislila. Praznina katera je ostala v najinih življenjih po smrti najinih staršev je bila pomenljiva. Vsi smo jo opazili. Počitnice, rojstni dnevi, čas za zabavo in dnevi ob koncu tedna preživeti z našimi domačimi... sedaj so vsi odšli. Praznina ki je ostala znotraj nas je nekako naredila prostor za močan klic najinemu življenju. Pravzaprav klic, ki je govoril najinima dušama in naju hrabril da sva bila opremljena za 'takšne čase kot so ti.'

Devetnajst let sva počela to, kar so počele druge krščanske družine podobne naši. Usmerila sva se na najino družino z življenjem usmerjeno okoli našega doma in se učila starševstva z ljubeznijo in milino. Naučila sva se izobraževanja na domu misleč na Božji namen za vsakega otroka, medtem ko sva skušala odkriti njihove osebne interese in način učenja. Najini dojenčki so se rodili doma, jemo zdravo in skrbimo za naša telesa.

V svojem srcu sem besedo „svoboda“ vedno obdržala kot dragoceno. Najino najmlajšo hčerko sva poimenovala Svoboda (Liberty). Sedaj je to besedo uporabil Bog, da privede mojo vero na mesto dejanj z mojimi dragocenimi Liberijskimi otroci. Latinski izvor besede Liberija je liber, kar pomeni prost. Slogan države je: 'Ljubezen do svobode nas je pripeljala sem.' To me spominja na citat: 'Resnična biblična svoboda je brezglava trditev! Nikoli ne moreš biti resnično prost, razen če si zavezan... Kristusu.' Mislim da ta citat pojasni zakaj sva žrtvovala najina udobna življenja in tvegala tako veliko. Nihče ni nikoli resnično prost, razen če je zavezan svojemu Odrešeniku. Vsi smo v življenju zvezani k nečemu: če nismo Gospodu in Njegovim hrepenenjem, bomo služili samemu sebi in svoji lastni grešni naravi.

Misijonarja na svojem domu!

Ko sva premišljevala o posvojitvi teh petih otrok, sva spoznala, da sprejemava silno odločitev. Morala sem biti dodatno prepričana, da v svojih čustvih in v svojem

srcu nisem bila zapeljana. Izkušnje so me naučile, da so moja čustva odprte karte za sovražnikovo prevaro! Ko sva v popolni veri stopila ven, sva se zavedala da prihaja mnogo, mnogo sprememb. Za naju bo to kot bi postala misijonarja v svojem lastnem domu. K svojim molitvam sem dodala post (nekaj kar meni običajno ni lahko). Molila sva in zaupala Bogu, da nama lahko in nama bo povedal Svojo voljo. Počutim se blagoslovljeno, ko vam pripovedujem, da je On to storil na mnogo čudežnih načinov.

Nekdo mi je nedavno povedal, da posvojitev ni samo reševanje otrok, temveč tudi oblikovanje družine. Resnično! Toda zakaj mora 'oblikovanje družine' zanikati dejstvo da smo ravno mi tisti, ki smo rešeni otroci? Mi oblikujemo družino – ljubko družino in medtem smo tudi rešili otroke.

Prva dva otroka, Boto (sedaj Botianna) in Lightning, sva se odločila posvojiti, zato ker sta imela pred seboj samo še nekaj mesecev preden bi postala nezmožna za posvojitev. To je zaigralo na najine srčne strune. Kako bi lahko ta dva dragocena otroka, ki sta bila v tej sirotišnici že deset let, prepustila da bi dosegla status ko ju ni mogoče več posvojiti? Ta dva otroka vesta da sva ju rešila, se počutita rešena in hvaležna sta da sva ju rešila!

Najini otroci so prispeli domov 5. oktobra 2006. Sedaj, pet mesecev kasneje so celoten del naših življenj. Občasno z najinimi mlajšimi otroci preverjam da vidim kako se v resnici imajo. Želim si da bi svet videl radost in slišal odzive. Oni povsem ljubijo svoje nove brate in sestre! Pravzaprav, vidim da imajo najini otroci v svojih srcih čudovito sočutje za svoje nove brate in sestre in razumevanje za njihove slabosti. Dobivajo srca misijonarjev.

Najina najstarejša biološka otroka Shepherd in Prayse, sta bila oba v Liberiji in komaj čakata da se vrneta nazaj tisti hip ko bodo sredstva na voljo. Shepherd razvija 'Produkcijo Liberijskega pogleda' ki vključuje njega, njegovo kamero in pomemben cilj – prinesti ljudem, ki nikoli ne bodo šli v Liberijo, 'oči da bi videli in ušesa da bi slišali.' On razvija vizijo za svojo prihodnost in želje da uporabi svoje video talente tako da pomaga misijonarjem ki skrbijo za osirotele otroke Liberije (www.childrenconcerned.org/)

Prayse močno hrepeni, da se vrne nazaj v Liberijo ter srbi za otroke ki so še preostali. Odkar se je iz Afrike vrnila domov, dobiva vizije za svojo prihodnost in življenje v služenju kjerkoli se bo nahajalo njeno misijonsko polje. Celo mlajši otroci Joshua (9), Robert (8), Hope (7) in celo Noah (5) imajo prijatelje v Liberiji s katerimi si dopisujejo. Svoje nove brate in sestre vedno prosijo naj jim povedo več o njihovih tamkajšnjih prijateljih. Želijo prihraniti denar in iti v trgovino vse za en dolar in kupiti nekaj za svoje prijatelje v Liberiji.

Naš dom je boljši kot je bil prej!

Kako so se najini Liberijski otroci vključili?

Botianna (17) je kmalu postala čudovita materinska pomočnica. Ona obožuje Liberty in namesto mene rada skrbi zanjo. Podobno ima tudi Liberty rada Botianno

in uživa kadar gre k njej. Zvesto je prevzela skrb za umazano perilo. Wov! Pomaga pri kuhanju in včasih pripravi celo celoten obrok. To dela še posebej dobro takrat, ko jemo afriško hrano. Ob dnevu 'za kruh' se je naučila narediti trideset hlebcev kruha in uživa v tem. Ima močno osebnost in čudovit, nalezljiv nasmeh. Ne želimo si biti brez nje in ker je najstarejša Liberijka, nanjo vsi gledamo z razumevanjem. Svojo odgovornost v naši družini je sprejela resno! Vsi jo imamo tako zelo radi!

Andrew (16) je miren, rezerviran. V njegovem značaju je, da stvari jemlje bolj resno kot vsi ostali, toda hvaležni smo da je lahko tudi igriv in smejoč. Razvija se v odgovornosti, zanesljivosti, iskrenosti in osredotočenosti. Nanj se lahko vedno zanesem da govori resnico, ker je njegova vest močna. Z njim sem se tako povezala kot s sinom in imela sva veliko dolgih iskrenih pogovorov ki so se izkazali za čudovite. Nekega dne bo postal odličen oče in vodja! Naš dom je lepši in čudovit kraj zato, ker je on v njem.

Lightning (15) nas je vse presenetil. Ko smo se dogovarjali o njegovi posvojitvi, je bilo vse kar smo slišali o njem, da 'ima rad nogomet!' Mi živimo daleč na podeželju in ne načrtujemo da bi se zaradi enega otroka vsi ukvarjali s športom kot je nogomet. Mislila sva da bo za to dejavnostjo žaloval. Kako malo sva vedela da Lighteninga zanima tako veliko stvari! Njegovi mlajši bratje mislijo da je nadarjen za vso svojo kreativnost. Nenehno nas preseneča. Nihče v tej hiši ne more o Lighteningu govoriti previsoko; vsi ga obožujemo. Ligtening ne pozna fraze 'Dolgočasim se.' Hvala Bogu, nihče od njih je ne pozna! Druga njegova prva strast tod okoli je hrana. Zelo rad je! Tako je navdušen, ker lahko pove da se je stanje njegovih nohtov in las zelo izboljšalo odkar je prišel domov, da ne omenim, da na teh lestvicah rad preskakuje! Njegov nasmeh lahko razsvetli sobo! Pravzaprav se to zgodi skoraj vedno kamorkoli gremo. Kadar smo zunaj, ljudje vedno sprašujejo: „Ali ima vedno tako velik nasmeh na svojem obrazu?“ in zasluži si da rečemo: „Da!“

Cherish (12) je nežna, prijetna, krhka in mila. Je občutljiva in znotraj samo majhna deklica. Cherish je sem prispela očitno ranjena in prizadeta; imela je težke čase dajanja in prejemanja naklonjenosti. Kakorkoli, ona je najbolj nagrajena, ko jo vidimo osvobojeno. Nekega dne, v njenih prvih tednih pri nas doma, sem imela eno tistih migren ki so ušle kontroli. Cherish me nikoli ni videla bolne in zaradi mene ni nehala jokati. Naslednjega dne, ko sem še okrevala, je cel dan ležala ter se pri meni ljubkovala in ni zapustila mesta poleg mene. Je vzgojiteljica in rada ima dojenčke! Presenečena sem kako hitro smo vsi začeli negovati Cherish!

Kabiera (12) ima najbolj izrazito osebnost, katero si boste vedno želeli videti, oziroma bolje da rečem doživeti. Ona je kraljica izrazov na obrazu! Nekega dne smo vsakega otroka spraševali katere so njihove priljubljene stvari. Andrew je odgovoril: „Krohotanje Kabieri!“ S tem se vsi strinjamo. Zagotovo je svetilka našemu domu. Je hrabra, bistra, ljubeča, topla in prijazna. Prav danes sem imela privilegij, da sem jo pripeljala k Gospodu. Kakšna radost! Njeno srce je bilo mehko in upogljivo za Jezusa, pripravljeno slišati in sprejeti dobro novico Sporočila.

Otroci so v sirotišnici vsi slišali dovolj Pisem da imajo temelj, toda še vedno potrebujejo osebno poučevanje. Potrebujejo oseben odnos z izkušenimi in bogaboječimi starši. So tako dovzetni če le starši lahko hodijo z veliko, veliko ljubezni, potrpežljivosti in miline! Misijonsko polje je prav tu, v našem domu!

Kakršno koli tveganje prevzamemo, čutimo da ga je bilo vredno prevzeti. Danes smo vsi boljši ljudje, ker smo v veri stopili ven in prepoznali, da je naše služenje resnično v našem domu!

ALICA AHLERS, Pendleton, Kentucky, ZDA
ahlersfamily@ethixs.com
http://www.theahlersfamily.com/
Glen in Alicia imata dvanajst otrok: Shepherd (17), Botianna (17), Andrew (16), Prayse (15), Lightning (15), Cherish (12), Kabiera (11), Joshua (9), Robert (8), Hope (7), Noah (5), Liberty (3).(op. prev.: in novega dojenčka leta 2008, kot je vidno na lični spletni strani).

„Priložnost je za večino ljudi izgubljena,
ker je oblečena v delovno obleko in je videti kot delo.“
Thomas Edison

Glej navzgor

Kako lahko to storim? Imam toliko dela,
uničena sem in počutim se resnično žalostno,
obtičala sem v tej hiši kot super lepilo.
Ne glej okoli – GLEJ NAVZGOR!

Nepomita posoda in umazano perilo sta visoko nakopičena,
Kadar pogledam po hiši moram vzdihniti,
in za kosilo moj mož pričakuje pito!
Ne glej okoli – GLEJ NAVZGOR!

Ne morem odplačati hipoteke, računi so zapadli,
utrujena sem in imam glavobole, ni jih malo,
Tudi ti otroci me spravljajo ob pamet!
Ne glej okoli – GLEJ NAVZGOR!

Moj mož pride pozno; vseeno mu je,
Ne pomaga pri otrocih; to ni pošteno!
Ne želim se nasmehniti; želim da se blešči!
Ne glej okoli – GLEJ NAVZGOR!

Poglej proč od svojih problemov, poglej Njega,
Božja prisotnost je s teboj celo v direndaju!
Priznaj svoje slabo razpoloženje in On bo očistil tvoj greh.
On je tvoj Bog – GLEJ NAVZGOR!

On ti bo pokazal kako urediti tvoj dom,
s tem ko iščeš Njegov obraz, ti bo On dal usmeritev,
On želi izliti nate Njegovo maziljenje milosti.
On je tvoj Bog – GLEJ NAVZGOR!

Svoje oči ohrani pripete Nanj; On je tvoje Mirovanje,
On je tvoja Modrost za težave vsakega dne,
On bo Svojo prisotnost privedel prav v tvoj spopad.
On je tvoj Bog – GLEJ NAVZGOR!

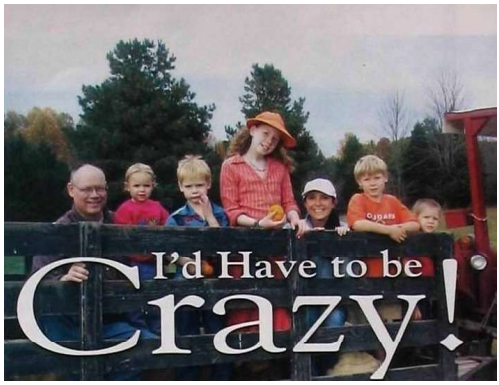
Vsako jutro On prihaja kot osvežujoča rosa
da ti poživi tvoje telo, in tudi tvojega duha,
On je tvoj Rešitelj in On te bo naredil novo,
On je tvoj Bog – GLEJ NAVZGOR!

Nancy Campbell

„ Svoje oči vzdigujem h goram: od kod bo prišla moja pomoč?
Moja pomoč je od GOSPODA, ki je naredil nebo in zemljo.

Psalm 121,1

Morala bi biti nora!

Nekega dne sem si na televiziji ogledala dnevne novice in na ekranu je prikazovalo knjigo: 'Bolje je biti samska kot obžalovati.' Avtorica, tridesetletna ženska, je novinarju povedala, da sedaj ni več v svojih dvajsetih; da se je 'ozavestila.' Da bi bila srečna, ona ne potrebuje moškega. Doslej je zavrnila že tri poročne snubce. Ko jo je vprašal zakaj, je odgovorila da je rajši samska, kot da prične družino z gospodom OK, namesto z gospodom Popolnim.

Vse več in več žensk odlaša s poroko ali se odloča popolnoma proti poroki. Enainpetdeset odstotkov žensk v ZDA je sedaj samskih. To je rekordno visoko.

Zakaj so ženske v teh dneh manj v skrbeh glede tega da bi se poročile? Avtorica meni da v veliki meri predvsem zaradi tega, ker so bolj izobražene. Prav sedaj število žensk na visokih šolah številčno prekaša moške za 1,3:1. Prav tako lahko ženske poskrbijo zase kot lahko poskrbi moški in ta neodvisnost pogosto potisne poroko ven iz njenih planov. Moški preprosto ne živijo več po njenih merilih. Ta novica je potem na ekranu prikazala kako se avtorica v restavraciji pogovarja in

smeji s svojimi samskimi prijateljicami. Prednostno sporočilo je bilo, da je izbrala pravilno pot.

Žal mi je bilo te ženske in za vse tiste, ki bodo prebrale njeno knjigo. Sladek spomin na poljub mojega moža danes zjutraj, ko je odšel na delo, je še vedno z menoj. Spomnila sem se kako varen in topel je bil čutiti najin dom večer pred tem, ko je prišel domov in so se otroci prerivali da bi plezali po njem. Čudovito je bilo čutiti kako sva na kavču stisnjena, potem ko so otroci v posteljah in se smejiva ko se pogovarjava o njihovih dogodivščinah tega dne.

Prej omenjena avtorica bo še dolgo časa čakala na gospoda Popolnega in verjetneje je da se nikoli ne bo prikazal. Se bo še vedno tako smejala ko bo stara štirideset let in bo brez otrok? Kaj pa ko bo stara petdeset in bo vsa osamljena? Ali bo obžalovala svojo odločitev za samskost ko bo stara šestdeset let in se spraševala kaj bi se mogoče zgodilo če bi sprejela eno od teh poročnih ponudb?

Vsak moški ima svoje hibe, kot jih imamo vsi. Celo za gospoda Popolnega se lahko zgodi, da se bo po nekaj letih poroke spremenil v gospoda OK. To odsevajo odstotki ločitev. Božji plan je edini ki deluje. Če se naučimo delati to kar poudarja Pismo Efežanom 5 in 'spoštujete svoje može,' namesto da jih postavite na merilno palico, to gospodu Popolnemu znotraj njih omogoča da ostane.

Seveda, naj ne bi kar skočili v poroko. To je molitvena odločitev in tukaj so izjeme kot je Marija Terezija, ki je svoje življenje posvetila vzgoji sirot. To že od vsega začetka ne spremeni Božjega načrta za nas.

Bog nam je v Genezi (1. Mojzesova knjiga), v drugem poglavju povedal, da bosta mož in žena postala eno meso. On ve kaj je za nas najbolje. Naša telesa so bila načrtovana za rojevanje otrok. Z več ženskami ki ostanejo samske, je v tej deželi rekordno število žena brez otrok. Glede na zadnje raziskave imajo ženske z najvišjimi prihodki najmanj otrok. Rojevanje otrok, še posebno pred štiriindvajsetim letom ustvari dolgotrajno zaščito pred mnogimi reproduktivnimi (ženskimi) boleznimi. Uh-Oh, povprečje starosti mater s prvorojenim otrokom je sedaj nad petindvajsetim letom. To povprečje je po mirovanju desetih let v zadnjih treh letih poskočilo.

Rezultati pričenjajo prihajati – reproduktivni raki naraščajo in pogostnost raka na jajčnikih se je dvignila v alarmantne višave. Nezmožnost za izločanje mleka in zanositve je videti da povzroča motnjo v delovanju telesnih organov, katerega pogosti rezultat so zdravstveni problemi ženske v kasnejšem življenju. Ministrstvo za zdravje ZDA je razglasilo da je rojevanje otrok najpomembnejši znani dejavnik v preprečevanju raka na jajčnikih. Ženske ki nikoli niso imele otrok so dvakrat bolj podvržene raku na jajčnikih. Večkrat kot ženska rodi, manjša je verjetnost da se ta bolezen pojavi.

To je prav tako velja za rak na dojkah. Ženske ki bolj odlašajo z rojevanjem in si prizadevajo za kariero, imajo večje tveganje za razvoj raka na dojkah kot njihove nasprotnice. Ženske ki so dojile vsaj dve leti, si znižajo verjetnost za nastanek raka za približno polovico. To tveganje se z vsakim naslednjim rojstvom in leti

dojenja znižuje. Vsaka ženska ki je v svojem življenju dojila sedem let, si zmanjša pogostnost za razvoj raka na prsih za več kot devetdeset odstotkov.

Študije nam prav tako kažejo na tveganje žensk z malo ali nič otrok za rak endometrije (rak notranje stene maternice). Ženske iz držav v razvoju ki imajo pogosto šest ali sedem otrok redko dobijo to bolezen. Nedavna študija Harvardske šole za javno zdravje je spoznala, da imajo ženske ki so imele tri ali več otrok skoraj štirideset odstotkov manj tveganja za rakom na pljučih, ne glede na to ali kadijo ali ne. Tveganje za rakom na pljučih se zmanjšuje z večanjem števila porodov.

1 Pismo Timoteju 2,15 nam je bolj razumljivo kot kdajkoli prej ko pravi: 'Rešila pa se bo s tem, da bo rojevala otroke, če bodo vztrajali v veri, ljubezni in svetosti, združeni z razumnostjo.' Še enkrat, znanstveniki dokazujejo da je Božja Beseda resnična.

Rojevanje otrok se je prav tako izkazalo s pozitivnim vplivom na duševno zdravje ženske. Kanadska študija iz leta 1992 ki je pregledala več kot 1000 žensk, je spoznala da imajo poročene ženske z otroci najvišje stopnje psiholoških blagrov v primerjavi z ženskami ki niso imele otrok. Raziskovalec sklepa da: „Ženske brez otrok ne pridobijo veliko s tem ko nimajo otrok.“

Z vsemi temi glasovi tam zunaj ki pravijo da poroka se poroka ne izplača, bi rada pripomnila. „Oh, da pa se.“ Zagotovo, so obdobja ko je težko, toda vsaka dobra stvar zahteva nekaj truda. Zakaj bi se kdorkoli hotel odreči tako dragocenemu darilu? Ne samo da to ima smisel, temveč je resnično koristno. Tukaj je pet stvari katere imam rada glede zakona.

1. Biti ljubljena.

Mislim, da to jemljemo preveč na lahko. Dajte temu spoštovanje katerega zasluži. Kadar nekdo izbere da te bo ljubil nad vsemi drugimi stvarmi in ti bil zvest do konca življenja, to ni majhna stvar. V nekem pogledu je že samo to čudež. Da samo pomislim, da je moj mož izbral, da me bo ljubil, izmed vseh žena na svetu! Če bi se naslonila samo na to točko, bi me lahko ves dan prežemale vesele misli. Če pomislim, da bi celo svoje življenje dal zame! To je od Boga dana ljubezen moža do svoje žene. To je nekaj, za kar smo lahko hvaležne in s tem je potrebno previdno ravnati.

2. Imeti zaščitnika

Priznam, da se včasih počutim da je moj mož rahlo preveč zaščitniški. Če moram zvečer iti ven, potem tega da pridem pozno zvečer domov ne more prenašati. Ko pridem domov mrk pogled na njegovem obrazu pove vse. Ni zadovoljen ker ne more biti fizično z menoj tam da bi me zaščitil pred nevarnostjo. Zaščitniški instinkt je še en od Boga dan dar katerega možje nudijo svoji ženi. Gotovost katero mož nudi svoji ženi in otrokom je popoln blažilec pred nevarnostmi tega sveta. Vem da bi morala ta instinkt sprejeti z malce več naklonjenosti.

3. Imeti soproga v topli postelji

Nič mi ni bolj všeč kot to, da grem spat in okrog sebe čutim roki svojega moža. Sočustvujem z vsako žensko, ki bolj ceni kozarček s prijateljico, kot to. Ne morem reči da je moj mož edini posteljni partner. Še vedno imava kopico najmlajših, ki se nama sredi noči radi pridružijo. Toda kadar sva sama, lahko postane najina postelja precej vznemirljiv kraj. Leta ki so pretekla so to naredila samo še boljše.

4. Imeti preskrbovalca

Medtem ko sem zmožna preskrbeti zase in za svoje otroke, sem vesela da je moj mož voljan prevzeti to pomembno vlogo. Imam svobodo da ostanem doma in odgovarjam samo njemu. Vem da imajo nekateri možje radi svoje delo. Mnogo drugih, kot moj mož, samega sebe dan za dnem izročajo na ljubo svojim družinam. Moj mož se dnevno vozi na delo dobro uro v eno smer. Hvaležna sem da nas dovolj ljubi da to počne, tako da sem lahko doma z otroci. Če ne bi bilo zaradi nas, bi se preprosto vrnil nazaj in bil cestni glasbenik. Zaradi takšne vrste žrtvovanja me vemo da smo jim veliko vredne.

5. Imeti najboljšega prijatelja

Jaz sem bila ena od mnogih, ki sem predvidevala da je imeti najboljšega prijatelja v možu nekaj popolnoma drugačnega od tega kar to pravzaprav je. Predstavljala sem si mnogo ur duševnih pogovorov, kjer si bova delila najina najgloblja čustva. Skupaj bi srečna nakupovala in se pogovarjala o sanjskih podrobnostih kako bova okrasila najin dom. Če se sedaj spominjam svojih sanj, me pripravi da se pričnem hihitati. Ne glede na izraze njegove ljubezni do mene, ne verjamem da je moj mož v najinih trinajstih letih zakona kdajkoli spregovoril o svojih čustvih. Včasih se sprašujem ali jih sploh ima. Toda potem si mislim, da jih imam najbrž dovolj za naju oba. Še vedno bi raje svoj čas preživela z njim kot s komerkoli drugim, četudi se ne pogovarjava o odtenkih sivkasto rjave barve na zidovih. Kot najboljši prijatelj je moj mož moder svetovalec, poslušalec, tolažnik, izvir vzpodbud in še vedno me pripravi da se nasmejem.

Ali bi se vsemu temu odrekla, da bi bila samska? Morala bi biti nora!

PEARL BARRETT, Primm Springs, Tennessee, ZDA
pearlbarrett@yahoo.com
Otroci Charlija in Pearl so: Meadow (11), Bowen (8), Rocklyn (6), Noble (4) in Autumn Rose (2). Pearl je Nancyjina hčerka.

Bog te ljubi!

Bog želi biti tvoj prijatelj tukaj na zemlji in želi, da bi z Njim večno živel v Nebesih.

Toda, mi smo grešili in kazen za greh je smrt.
Odgovorni smo, da plačamo kazen za naš greh.

Toda, ker te Bog tako ljubi, je poslal Svojega edinorojenega sina,
da plača kazen za tvoj greh.
On je na križu umrl krute smrti in svojo kri je prelil, da bi te odkupil.

Jezus Kristus je tretji dan vstal od mrtvih, da dokaže,
da je Bog Njegovo žrtev sprejel za tvoje grehe.

Se Mu boš zahvalil in Ga sprejel za svojega Gospoda in Odrešenika?
Tvoja večna usoda je odvisna od sprejetja in zaupanja v Jezusa Kristusa.

Sedaj moli to molitev: „Gospod Jezus Kristus, kesam se vseh svojih grehov.
Sprejemam tvojo žrtev na križu v odpuščanje mojih grehov.
Takoj sedaj te sprejemam v moje srce kot mojega Gospoda in Odrešenika.
Hvala ti, Gospod Jezus da si slišal mojo molitev. Amen.“

Otroci so sovražniki

Mogoče je bila najbolj uničujoča vojna ki je uničevala naš narod ta, ki se je pričela po ameriški državljanski vojni (op. prev.: 1861–1865) in še vedno ni ugotovljena kot končna zmaga. To je neke vrste zahrbtna vojna, kjer so ženske postale bojevnice in so otroci prepoznani kot sovražniki. Njena naloga je prizadevanje za svobodo in enakopravnost žensk. Bitka za bitko je bojevana za politične pravice, ekonomsko enakost, svobodo pri odločanju rojevanja otrok, osvoboditev od moške prevlade in svobodo pred zaznavnim hlapčevanjem in suženjstvom materinstva.

V začetkih ženskega gibanja je bilo bojevanih mnogo bitk in splošno znana zmaga je ta, da so si ženske izbojevale pravico, da volijo kot enakopravni državljani. Po zmagi žensk da lahko volijo, se je žensko gibanje obrnilo k borbi za druge zadeve. Vse do sredine dvajsetega stoletja je družba od žensk pričakovala da prvenstveno delajo doma. Ženska vloga je bila, da vzgajajo otroke in ohranjajo urejen dom za svojega moža in družino.

Do takrat so ženske svoje bitke običajno bojevale brez prelivanja krvi. V večini primerov so postale zmagovite skozi mirne metode uporništva. Resnično uničujoča vojna se je pričela ko so ženske ugotovile, da nikoli ne bodo mogle doseči enakosti z moškimi, dokler jim ne bo uslišana svoboda pri rojevanju otrok. Kontrola rojstev je postala popularna in ženske so končno imele nekaj nadzora nad reprodukcijo (razmnoževanjem).

S kontrolo rojstev je sledila in postala na voljo spolna revolucija. Nenačrtovane nosečnosti so postale še celo večja težava. Ženske so prišle do zaključka da ne bodo mogle nikoli živeti svobodno kot bi želele, dokler imajo odgovornost za materinstvo. Otroci so tedaj v borbi za ženske pravice postali sovražniki. Na tej točki je mnogo žensk odstopilo od zadeve, toda druge so izbrale da vstopijo v najbolj smrtonosno vojno kar jih je naš narod videl.

Feministke izjavljajo, da so otroci tisti, ki konec koncev ovirajo ženske od doživetij polne neodvisnosti. Postati mati je postati suženj, zapraviti njeno delo, izobrazbo, kariero, bogastvo in prepoznavnost zavoljo vzgoje otrok. Otroci pridejo na svet zahtevajoč hranjenje, oblačenje, zibanje, umivanje, čiščenje in razvajanje. Otroci so podobnost parazitom, ki izvlečejo življenje iz ženske in ženski preprečijo prevzemanje katerihkoli sanj ki ležijo pred vhodnimi vrati. Nenehno je bilo materinstvo tisto, ki je preprečevalo ženski izkusiti resnično enakost. Da, krivda je počivala na otrocih.

Ženske so se obrnile k nasilnim dejanjem vojne, da izločijo ali po potrebi otroke odstranijo. Nerojeni otroci so bili za odstranitev ne težavni sovražniki in vsak zakoniti splav je postal zmaga v pohodu za ženske pravice. Mnogo živečih otrok je bilo poslanih proč od družinskih domov, da bi zanje skrbeli profesionalci v ustanovah, medtem ko si matere prizadevajo za delo zunaj doma. Vsak prazen dom in vsak prazen trebuh je postal davek feminizma.

Slika: Otrosi Josha in Sarah so: Isaac (8), Anna (6), Estera (5), Rachel (3), Naomi (2), Susannah (5 mesecev).

Feministke so postale bojevnice s tem, da so prevzele vlogo ki je bila dana moškim tekom zgodovine. Toda njen lastni nerojeni otrok je prelil svojo kri za svobodo matere, katere ne bo nikoli spoznal. Ali ni bedno, da otrok umre zato, da ženska lahko napreduje v svobodi? Enakost je pridobljena s prelivanjem krvi, vendar mi ne damo življenju, ki je bilo izgubljeno, nobene časti. Tistemu čigar kri je bila prelita ne izrečemo spoštovanja. In ženske nadaljujejo z borbo ohranitve zakonitosti splava na zahtevo. To jim omogoča da s svojim nerojenim otrokom počno kar jim ugaja skozi vseh devet mesecev nosečnosti.

Po čudnem početju klanja trideset odstotkov ameriških nerojenih otrok, na vidiku ni konca te vojne. Mir ne bo nikoli prišel po tej poti, in bojevnice se ne bodo nikoli vrnile domov v zmagi in počitku.

Ali je ta vojna resnično vredna nedolžne krvi nerojenih otrok? Kakšno poslanstvo je vredno takšnih vojnih dejanj? Tekom zgodovine je bilo veliko vojn bojevanih zavoljo otrok, mnogi možje so umrli za zagotovitev svobode njihovih otrok, vnukov in generacij ki se bodo šele rodile. Toda kakšna vojna je to, kadar je otrok, ki še niti ni rojen, naš sovražnik? Kako so žene prišle do tega da vidijo svojega lastnega dojenčka kot zlobnega tirana ki zasluži smrt? Kako lahko mi brezsrčno jemljemo življenja teh dragocenih malčkov?

Še nerojeni nimajo nobene moči da bi se dvignili in borili za svoja življenja. Oni so majhni, slabotni in potrebni pomoči. Odvisni so od njihovih mater, da jih dojijo, zaščitijo in požrtvovalno dajo zanje življenje. Kako lahko prelivamo kri da lahko poudarimo našo lastno osebno svobodo, pravice in osebno korist? Naj bi nedolžni umrl, medtem ko močni gredo naprej v življenje da živijo udobno in lagodno?

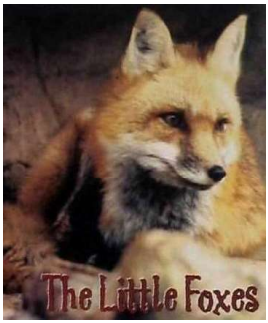
Feministke bojujejo napačno vojno. Otroci v naših trebuhih so naša prihodnost, naš zaklad in naša zapuščina. Moramo se boriti zanje in ne proti njim. Ovreči moramo vsak primer ki ne zavaruje blagoslova svobode za nas in naše potomstvo. Priznati moramo da smo bili v zmoti. Naši otroci niso naši sovražniki in kadar bojujemo napačno bitko, ni poti za zmago.

Edina pot k miru je zmaga skozi predajo.

SARAH BROWN, Fortville, Indiana, ZDA
sarah@ruralvillage.org

John in Sarah Brown pomagata graditi družinsko usmerjeno skupnost v Indiani, imenovano 'Vas preprostih časov.' V ta projekt je doslej vključenih že preko 100 'Above Rubies' družin. Vas preprostih časov bo očarljiva vas iz knjige pravljic v sredini katere bo koristen otroški muzej. Ti, ki bodo živeli v skupnosti bodo lahko imeli majhne trgovine, domačo obrt, vrtove in kmetijo z živalmi. Tu bo tudi preko 2,5ha skupnega gozda, parkov, njiv in pašne zemlje. To bo čudovit kraj za družine, katerih srca so obrnjena k domovom. Graditi pričnemo leta 2008 z domovi in trgovinami za primerno ceno, za najem ali nakup. Da izveste več, obiščite spletno stran www.ruralvillage.org ali pokličite Josha na tel.: 800-581-3603.

Majhne lisice

Hladen jesenski večer. Moji dve najstarejši hčerki stojita na verandi – cvilita, se smejita, poskakujeta gor in dol, ter ploskata z rokami. Njun oče z baklo v roki postavlja mejo okoli dvorišča in dela najboljši nadomestek hudega psa. Kaj se dogaja? Imamo lisičje težave!

Vse se je pričelo dovolj neškodljivo. Nekega večera so otroci opazili par majhnih bisernih oči strmeč izza starega čolna zraščenega z našim dvoriščem, namenjenega otrokom da so se na njem igrali. Kot se je približeval večer, je naša lisica postajala vse bolj predrzna in prišla ven izza čolna ter strmela v nas. „Ali ni srčkana?“ sta pripomnili najini hčerki. Povedala sva jima, da je lisica sicer lahko videti nedolžna in prijetna, toda pravzaprav je zelo uničevalna žival.

Ni trajalo dolgo ko nam je lisica dala začutiti svojo prisotnost. Pričelo se je s krajo čevljev na zadnji strani verande. Pomislite, eden čevelj od vsakega para. Potem je te čevlje primerno uskladiščila v eni izmed sosedovih konjskih ograd (lahko dodam da nikoli dvakrat na istem mestu). To ni videti kot nekaj posebnega, toda mislim da bo vsaka mati razumela razočaranje, ko je v zadnji minuti pred vstopom v avtomobil potrebno najti izgubljeni čevelj. „Ne morem najti svojega drugega čevlja!“ je v našem domu postal pogost klic.

Lisica je imela temeljit vpliv na obnašanje naju z možem. Pričeli smo početi stvari katere nismo še nikoli počeli, vse to da poskusimo preplašiti žival in jo prepričati

da se ne vrne več (kot prej omenjen nadomestek hudega psa). Več kot en večer nas je bilo videti, kako se skrivamo za drevesi na naših nekaj arih zemlje, pripravljeni da skočimo nanjo. Posnemali smo na nešteto glasov divjih živali.

Potem nas je zadela polna moč težave. Pazili smo na sosedove kokoši in race, medtem ko so bili oni na počitnicah. Nekega večera je zaradi slabe komunikacije veliko živali ostalo zaklenjenih zunaj ograde. Te noči se je lisica, tiho, spretno priplazila in pobila vse kokoši ter race ki so ostale zunaj. Nič nismo slišali. Moja najstarejša hči je dokaz odkrila naslednje jutro.

Prav ta dan smo goreče molili in prosili Boga, da nas reši lisice. Naslednje jutro me je moj mož klical iz svojega mobilnega telefona: „Ugani kaj je sredi ceste?“ je slovesno rekel. Da, povožena lisica! Domnevamo, da je bila to ista lisica, ker z njo nismo imeli več težav.

Medtem ko vam je ta zgodba lahko nekako smešna, mi je naša izkušnja z lisico dala misliti o verzih iz Visoke pesmi 2.15 (CHR) „Polovite nam lisice, male lisice, ki kvarijo vinograde.“ Pogosto lahko v naših življenjih opravičimo greh, misleč: „Je že v redu, nikogar ne bo prizadelo in to je samo mala stvar.“ Kar je na zunaj lahko videti nedolžno in neškodljivo, je v bistvu pravzaprav lahko zelo uničevalno – kisel obraz tukaj, kritična ali ostra beseda tam, srce ki nosi nezadovoljstvo, nehvaležnost, ali pomanjkanje odpuščanja.

Življenje napolnjeno z 'majhnimi stvarmi' se lahko kot kepe snega povečajo v eno veliko težavo. Uganite koga to najbolj boli? Iz osebne izkušnje lahko pričujem da me je nepriznan greh pustil, da sem se počutila popolnoma grozno, duševno izčrpano in daleč proč od svojega ljubečega nebeškega Očeta.

Čudovita resnica je, da nam je lahko opravičeno. Zaradi Jezusa je vsaka oseba, ki pozna Njega kot svojega Gospoda in Odrešenika, za Boga videti kot pravična. Rezultat Jezusove smrti, pokopa in vstajenja je, da kadar Bog pogleda na Svoje otroke, da On vidi Jezusovo popolnost in ne naše nepopolnosti. To dejstvo nas osvobodi!

Potem ko mi spoznamo da potrebujemo naše brate in sestre v Gospodu videti tako kot jih vidi On – popolne in sprejete v Kristusu, postanejo naše lastne bolečine in godrnjanje lahko breme. Po Njegovi milosti in Njegovi preliti krvi nam je odpuščeno. Potem takem po Njegovi milosti lahko odpustimo! Po Njegovi milosti se lahko usmerimo stran od naših lastnih pričakovanj in ljubimo z Njegovo ljubeznijo! Po Njegovi milosti smo lahko tisti, ki hrabrimo namesto da kritiziramo! Toda mi moramo narediti to izbiro. Mi moramo dnevno imeti opravka s temi majhnimi lisicami, ki se priplazijo da izropajo naša lastna življenja in odnose v našem družinskem življenju.

REBECCA DAVIS, Ranelagh, Tasmanija, Avstralija
davis.family8@bigpond.com
Phil in Becky sta blagoslovljena s Sarah (10), Jemimah (8), Abigal (5), Joseph (4) in Hannah (2).

Izvleči bistvo

Z možem sva stala na zabavi njegovega podjetja in se vljudno pogovarjala, kot se v takšnih primerih od nas pričakuje. V svojem obrobnem pogledu sem pred nama zagledala starejši par. Žena je bila prva, ki je prispela k nama in je roko najprej ponudila mojemu možu in potem še meni. „Oh!“ je vzkliknila: „tako sem bila nestrpna da vas srečam! Vi ste prav gotovo par, ki ima šest otrok.“ Z možem sva si izmenjala plašen bežni pogled, toda obdržala sva najin nasmeh v pričakovanju da slišiva preostanek njenega pogovora.

Njen mož ji je stal ob strani in je medtem ko je govorila navdušeno prikimaval. „Midva bi jih morala imeti več,“ je povedala z jasno slišno žalostjo v njenem glasu. „Težava je, da tega nisva spoznala vse dokler ni bilo prepozno da bi karkoli na tem storila.“

„Oh,“ sem rekla: „Koliko otrok pa imate?“

Žalostno se je nasmehnila: „Samo dva. Toda morala bi jih imeti najmanj štiri!“ Par se je poslovil, da sreča in pozdravi tudi druge goste na zabavi in s tem sta mi dala priložnost da sprejmem njune besede. To ni bilo prvič, da sem slišala takšen čustveni odziv starejše osebe, ki se je ozrla nazaj na svoje življenje. Slišala sem jo reči, da na njuni smrtni postelji nihče od njiju ne bo rekel: „Več časa bi morala preživeti v pisarni.“ Temveč mislim da bosta rekla: „Mislim da bi morala imeti več otrok.“

Nekoč sem videla podpis na e-sporočilu, ki je odseval moje misli - imeti 'veliko' družino v majhnem družinskem svetu. Ženska je svoja e-sporočila podpisovala z 'Prizadevam si biti stara gospa brez obžalovanj.' Ko sem s to ljubko gospo nadaljevala pogovor, sem spoznala, da je v resnici starejša gospa z jasnimi obžalovanji. Morala sem si vzeti trenutek za zahvalu Bogu, da mi je v življenju dovolil koristi zgodnjega učenja - da so otroci resnično blagoslov, kot pravi Njegova beseda. Kot mi je ženska povedala: „Sovražila bi se če bi se te resnice naučila prepozno da bi lahko še karkoli spremenila.“

Ko bodo moji otroci odrasli in zapustili dom, želim da bom lahko rekla, da sem v polnosti doživela svoje materinstvo. Želim vedeti, da vem, da nisem zgrešila enega samega trenutka s svojimi otroci. Sedaj, ko imam še priložnost, želim iz svojega materinstva izvleči bistvo. Materinstvo želim zaživeti do točke obilja. Jezus je rekel: „Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju.“ (Evangelij po Janezu 10,10) On je prav tako rekel, „Jaz ne dajem kot daje svet.“ (Evangelij po Janezu 14,27) Mislim, da kadar te besede položite skupaj, vidite kaj svet na veliko pogreša. Bog nam je dal otroke kot blagoslov, da nam pomagajo doživeti življenje izobilja o katerem je Jezus govoril – življenju brez obžalovanj nad tem kar bi lahko bilo drugače.

Materinstvo je blagoslov. To je Božji blagoslov. Tako sem hvaležna da nisem zamudila niti enega trenutka blagoslov katere je Bog pripravil zame skozi moje otroke. Ko bom stara gospa, želim pogledati na svoje otroke ter vnuke in videti zapuščino katero mi je On dovolil imeti. Želela bom vedeti da sem iz svojega materinstva potegnila bistvo in nisem zamudila niti enega trenutka; ali dragocene duše katero nam je On želel zaupati.

MARYBETH WHALEN, Matthews, Severna Karolina, ZDA
marybeth6@gmail.com
www.marybethwhalen.com

Bog je Curta in Marybeth blagoslovil s šestimi blagoslovi; Jack (14), Ashleigh (12), Matthew (10), Rebekah (7), Bradley (4) in Annaliese (18 mesecev).

Igra s slamicami

Zato, ker mož dela blizu doma, imava z možem razkošje da imava skoraj ves najin zakon v lasti samo en avtomobil. Ob dnevih ko potrebujem avtomobil, ga odpeljem v službo in ga poberem ob času za kosilo. Če zamuja, potem s svojimi otroci preživimo čas na parkirišču z igranjem igre s slamicami.

„Igra s slamicami!“ Theo, starosti treh let vriska v pričakovanju ko parkiram na parkirno mesto. V avtomobilu hranim vrečico z zapiralom z dvajsetimi slamicami in številnimi kartami (na njih so napisane številke). Igra je precej preprosta. Vsakdo ostane s pasom pripet na svojem stolčku, tako da lahko odrinemo tisti trenutek, ko oče prispe. Vsakemu od obeh otrok razdelim 10 slamic (štejem eno po eno, tako da me lahko opazujejo). Potem pokažem Grace (stara štiri leta in pol) eno izmed kart.

„Daj mi to številko.“ Ona mora prebrati številko in prešteti toliko slamic. Theo se rad pridruži in ponosno šteje svoje slamice. Kak dan delamo tudi na seštevanju in odštevanju. „Koliko je dve slamici plus še drugi dve slamici?“

Ko očka prispe, hitro slamice vržemo v vrečko, ter ga pozdravimo z nasmehi in objemi. Ker imamo z mojimi otroci zabavno čakanje, se ne počutim čemerno če moj mož zamuja.

HILLARY CRANDALL, Denver, Kolorado, ZDA
Blagoslovi Hillary in Davida so: Grace (4½), Theo (3) in Hannah (6 mesecev).

Danes je materinski dan

Zbudila sem se ob zvoku šepeta v kuhinji. Pravzaprav, kolikor šepetanja premoreta devetletnik in njegov štiriletni brat. Še vedno sem na pol spala, stisnjena kot sardina v svoji dvoposteljni postelji. Ura je bila šele sedem zjutraj in hkrati sem dojila sedemnajst mesečnega sina Henryja in njegovo novo sestrico

dojenčico. Mala Sophia je bila rojena pred tremi meseci, šest tednov prezgodaj, prav v tej postelji. Te dni je videti da je vse kar počnem, zbujanje sredi noči. Tu sta, seveda za nahraniti dva lačna dojenčka, eden gor, drugi dol vse do zgodnjih jutranjih ur. Toda kar me ohranja pokonci to noč in večino noči, so misli na svojega moža, mornariškega oficirja tisoče kilometrov proč v puščavi. Sprašujem se ali je že jedel in upam da se počuti znosno. Molila sem za njegovo varnost in varnost njegovih mož. Molila sem, da bo dober pričevalec možem ki letijo z njim. Molila sem za njihove naloge, da bi brezpogojno prinesle tako prostost, kot priložnost za učenje o resničnem živem Bogu ljudem ki ga še niso spoznali. Molim za vsakega od najinih sedmih otrok, ki vsi zelo pogrešajo svojega očeta. Ko ne morem več moliti, padem nazaj v spanje, dokler me ne prebudijo jokajoči dojenčki ali skrbi.

Tam sem bila, na četrtkovo jutro v oktobru, popolnoma izčrpana, pehajoč se urediti svoje misli in v svoji glavi organizirati dnevne dogodke, nakar vstopi Daniel. Pri štirih letih, ostrižen čisto na kratko in s čokoladno rjavimi očmi; je bil zelo podoben svojemu očetu. Oblečen samo v spodnje hlače se je smejal do ušes. Pripravljala sem se, da mu avtomatsko rečem naj se gre obleči, ko mi ponosno naznani: „Poglej, to smo naredili zate.“

Potisnil mi je lonček, ter njegovo vsebino skoraj izlil na njegovo spečo sestrico. Ujel me je nepripravljeno. Ali mi je moj štiriletnik resnično skuhal kavo? Da, vsekakor, s pomočjo svojega starejšega brata. Da ne prizadenem njegovih občutkov, sem sprejela obveznost izpiti požirek. Hmm. Pravzaprav je bila precej dobra. Vanjo so dali ravno pravšnjo količino sladkorja in smetane, da ne omenim da je bil to moj priljubljeni lonček – svetlo moder z izstopajočimi zlatimi črkami besede Mornarica in velikim oškrbkom ob strani, nedvoumno od ene zadnjih štirih selitev, katero smo imeli v zadnjih dveh letih. Preden sem se mu lahko zahvalila, se je približal in poljubil mojo roko, si nadel najbolj herojski glas in rekel: „Vesel materinski dan, rad te imam,“ potem je planil iz moje sobe, z rokami razprostrtimi kot letalo in delal glasne brenčeče zvoke.

Ali je pravkar rekel vesel materinski dan? Zagotovo je vedel da smo meseca oktobra. Zelenje se je pričelo spreminjati in iz dneva v dan je postajalo hladneje. Moral si je zapomniti kako smo samo pred nekaj meseci praznovali materinski dan. To je bil dan, ko je moj mož odšel na dolžnost. Še vedno smo živeli v hotelu v katerega smo prispeli pred tremi dnevi na našo novo delovno postajo. Njegovo napako sem sprejela s skomigom ramen in previdno odstranila roke in noge, ki so me obkrožale. Preveč sem bila zaposlena s pripravo zajtrka, spletanjem las, menjavo plenic in pripravami na šolsko delo, da bi svojega sina poučila o koledarju. Temu nisem posvetila nobene misli več, ker sem natovarjala otroške sedeže, otroke, voziček, vrečko s plenicami, svojo denarnico in končno še sebe v naš kombi. Mudilo se nam je, da se to jutro izognemo gneči v vojaški trgovini.

Da vidim. Dojenčka lahko postavimo v voz in naj ga poriva Chloe. Samuela potrebujem za potiskanje vozička z 41 litri mleka, kolikor ga na teden popijemo in potem lahko Jacob in Lydia potiskata voziček s preostalo špecerijo. Sama lahko vozim voziček z Danielom in Henryjem in v protiutež na vrh postavim še jajca in

kruh. Medtem ko v zgradbo hodimo kot vrsta račk, se vljudno smehljam ljudem, ki strmijo v nas. Prenapolnjena je in dojenček postaja lačen. Nimajo več običajnega jogurta in jabolka so vsa obtolčena. Skoraj petnajst minut stojimo v vrsti in se pogovarjamo s tujci, ki nas vedno sprašujejo ista vprašanja. Še vedno se smehljam in jim odgovarjam: Ne, to ni vrtec; da, vsi so moji; ne, dekleti nista dvojčici, samo 15 mesecev sta narazen in da, doma izvajamo izobraževanje na domu.“ Otroci se vsi smehljajo in hvaležna sem za njihovo prijazno obnašanje. Končno odidemo, revnejši za 337€, razmišljujoč kako naj vse to obilje stlačim v naš avtomobil. „Najprej bomo naložili voziček, nato bomo pričeli z nakladanjem mleka. Jajca in kruh bomo položili poleg mene, vkrcajmo dojenčke in vsak naj si najde mesto kjer ne bo pomečkal hrane.“ Na dvajset minutni vožnji domov se pogovarjamo o spreminjanju letnega časa, koliko dolgo časa bo še minilo do očetovega prihoda in dejstvu, da zmrznjena posoda s pečenko sedi v Jakobovem naročju in njegove noge drhte od mraza. Fantje so porabili petnajst minut da so vso špecerijo in mleko prinesli noter, nakar sem potrebovala še tri ure da sem vse to pospravila. Morala sem prenehati s hranjenjem dojenčka, si nalepiti obliž od praske po padcu na prometni cesti in ugotoviti kako porazdeliti vso hrano med dvema shrambama in tremi hladilniki.

Posoda s skoraj štirimi litri mleka je padla na kuhinjska tla, takoj počila in povzročila hudo zmešnjavo. Ta čas je malček, katerega nihče ni pazil, medtem ko je njegova mama razporejala špecerijo, našel vrečko s pravkar kupljenimi čokoladnimi bomboni in je naredil njegovo lastno majhno razdejanje. Špecerija je končno zložena in pričelo se je šolsko delo, ko sem ugotovila da je ura že skoraj pol dveh. Sploh še nisem pričela s pripravo kosila. Preostanek dneva je preživet v popravljanju matematičnih nalog, pomerjanju čevljev, pripravljanju obeda, čiščenju, pranjem petih strojev umazanega perila in potem končno kopanju sedmih otrok in pripravi na to da jutri vse skupaj ponovimo. Hiša je videti kot bi jo zadel tornado. Trajalo je nekaj dlje kot običajno da jih po večerni predanosti poberem in nahranim.

Končno si vsi dobili poljub za lahko noč in bili poslani v svoje sobe. Bilo je nekaj solz za pogrešanim očetom, kateremu je sledilo skakanje po posteljah, hihitanje šalam, skakljanja do kopalnice, prošenj za kozarec vode in potem še več izletov do kopalnic. Preden so vsi zaspali, je ura skoraj dvaindvajset. Podojila sem dojenčico in jo v sosednji sobi položila v otroško posteljico. Henry je udobno zvit ležal v mojem naročju in se je po svojih najboljših močeh trudil da ne bi zaspal.

Berem svojo Biblijo in poveličujem Boga za tako veliko mojih blagoslovov. Zahvaljujem sem mu za nenehno ljubezen in zaščito. Hvalim ga zaradi Njegove milosti na mojih grešnih poteh, in zahvaljujem se mu da je mojemu možu omogočil da je doma pomagal pri rojstvu njegove zadnje hčerke. Gospoda sem prosila da me v moževi odsotnosti, vodi in mi daje dodaten delež modrosti, medtem ko sama vzgajam te majhne 'puščice.' Potem skušam po svojih najboljših močeh zaspati.

Moje misli bežijo preko dogodkov minulega dne. Skušam se spomniti ali sem zaklenila zadnja vrata. Naredila sem si miselni opomnik s Samuelom o hišnem

telefonu. Bežno sem se ukvarjala z idejo, da bi vstala in popravila Lydijino lepopisje. Upam, da Jakob ni pozabiti svoj Psalm za ta dan. Spomnim se, da nisem zamenjala Sophijine plenice preden sem jo položila v posteljico in zmolim hitro molitev, da bo zdržala dokler se ne prebudi za dojenje. Ob svoji postelji sem opazila koš s šiviljskimi potrebščinami in premišljevala o oblekah katere moram še vedno odrezati, da jih bodo dekleta lahko nosila na praznik hvaležnosti (ang: Thanksgiving). Premišljujem, da se kmalu približuje Chloejin rojstni dan in se skušala spomniti kam sem skrila novo Biblijo katero ji je kupil njen oče. Hiša je videti dodatno glasna in temna z Dougovim odhodom. Odločila sem se, da prižgem novice, v upanju da me bodo uspavale. Med vojnim delovanjem in zgodbami grešnih ljudi, ki so preprečili nameravani namen, sem še celo bolj budna. Odločim se, da ta tihi čas preživim z Gospodom. Ko sem končala z molitvijo, je zazvonil telefon. Pogledam na uro in ugotovim da je že precej preko polnoči. Oprezno dvignem slušalko. Zabobnel je poznan glas: „Zdravo draga, si imela lep dan?“ Trudila sem se, da mi ni vzelo glasu ob zvoku mojega ljubega tako daleč stran. „Seveda sem. Saj veš da je danes materinski dan.“

LESLIANNE, Zahodna obala, ZDA
onehipmommy@hotmail.com
Ta par je blagoslovljen s sedmimi otroci: Samuel (11), Jacob (9), Chloe (7), Lydia (6), Daniel (4), Henry (17 mesecev) in Sophia (3 mesece). Polno ime ni objavljeno zaradi moževih tajnih nalog.

(Molite za Leslianne ker ona svoje otroke večino leta vzgaja sama).

Andrewovi zgodbi

Ko sva iz Ukrajine posvojila najina fanta, dvojčka, sta bila stara šele dve leti in pol. Nista še govorila in Andrew je komaj lahko hodil. Prišla sta od daleč in hvaležna sva za njun napredek. Andrew ogreje vsako srce ki pride v stik z njim – in nas pripravi do smeha, dokler se ne pričnemo jokati od smeha!

Ob božičnem času je radostno in glasno pel: „George svetu“ (pel je nekako na napev pesmi Radost svetu). Njegov brat dvojček je prišel k njemu in z opominom v glasu rekel: „Ne, to ni 'George svetu', temveč je 'Radost' (ang: Joyce)!“ Dobro smo se zakrohotali in od takrat naprej še vedno poje George svetu.

Nekega večera je na večerjo s svojim možem prišla ena mojih najboljših prijateljic skupaj z njunimi devetimi otroci. Pamela je odšla v sobo da nahrani Noah, štirimesečnega dojenčka. Nekaj kasneje je prišla ven in mi smeje povedala, da je za ta dan z Andrewom končala z učno uro biologije. Rekla je, da potem ko je prišel bliže, da bi opazoval dojenje, to komentiral z glasom presenečenja: „Nisem vedel, da lahko dobiš mleko iz teh dveh stvari!“

RENEE McGILL, Paducah, Kentucky, ZDA
rmcgill@comcast.net

Doug in Renee sta blagoslovljena z Breckom (21), dvojčkoma Gabrielom in Andrewom (7) in Johano (5) ki je posvojena iz Gvatemale.

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klici žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja.

„Prejemanje vaših e-sporočil je moja najboljša stvar glede imetja računalnika."

„Vaša pisma predanosti so kot voda moji duši."

„So kot hrana moji materinski duši."

„Vaše študije so moje priljubljeno branje informacij za ženske vseh starosti."

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Potrebe ali zahteve?

To jutro je med šolanjem Andrew odnehal z delom nekaj minut preden je Riley našel svoj svinčnik. Na žalost se je Andrew odločil, da je svinčnik katerega ima Riley ta, s katerim bi rad pisal. Predlagal je da si zamenjata svinčnika. Kakorkoli, Andrewov svinčnik je bil precej top in skoraj brez radirke. Toda Riley se je odločil, da bo svinčnik obdržal v svoji lasti.

Mislila sem da je pogovor o tem mimo in da sta končala, dokler ni Riley za trenutek odložil svinčnik, da uporabi barvico. Andrew je urno pristopil in svoj svinčnik zamenjal z Raileyevim. Riley je takoj ugovarjal. Ni še zaključil dela z njim. To je bilo seveda res, ker je imel še nekaj drugih strani na katerih bo potreboval svinčnik. Andrew se je strinjal da ga odloži, torej je bila poštena igra.

Potem ko sem Andrewu razložila da ne more uporabljati Rileyevega svinčnika, je bil nervozen. Poskušal je premagati resnico rekoč da njegov svinčnik ni dovolj dobro pisal, in da je poleg tega je skoraj brez radirke. Podala sem mu šilček, vzela radirko iz svoje lastne posodice za svinčnike in mu ga podala. Oklevajoče je vzel svinčnik in šilček k posodi za smeti ter pričel s šiljenjem. Odrekel se je temu, da bi bil nezadovoljen in razočaran. Kot sem opazovala njegovo obnašanje, sem se odločila imeti majhen pogovor z njim.

Poklicala sem ga k sebi, pogledala v njegov majhen obraz in ga vprašala če sem zadovoljila vse njegove potrebe – potrebo po ostrem svinčniku in praktični radirki. Priznal je, da je bilo obema željama ugodeno. Povedala sem mu, da resnični

problem ni bil v tem, da ni imel kar je potreboval, temveč da ni imel tega kar je hotel. Hotel je Rileyjev svinčnik in je odklanjal da bi bil zadovoljen, razen če bi ga imel. Prosila sem ga če bi bil lahko zadovoljen s tem kar je potreboval in ne z vsem kar je hotel imeti. V dragocenem otroškem načinu je rekel da lahko in se vrnil k mizi s povsem drugačnim razpoloženjem.

Ko sem govorila z Rileyem, sem slišala kako je Gospod govoril mojemu srcu: „Moj otrok, ali si lahko vesel da so zadovoljene vse tvoje potrebe in ne tudi vse kar ti hočeš?“ Še vedno se borim s tem, ne glede preprostih stvari kot so svinčniki in radirke, temveč z drugimi stvarmi v življenju. Ko si Bog izbere da ugodi mojim molitvam, s tem da mi ne da tega kar hočem, se pogosto počutim da me Bog zapostavlja. Resnica je, da On VEDNO poteši vse moje potrebe in vem da mu lahko zaupam da bo to On tudi v bodoče počel.

Ali se strinjate s potjo kako Bog poteši vaše potrebe. Ali ste zadovoljni z načinom na katerega je Bog poskrbel za vaše potrebe, ali ste nezadovoljni zato ker vam On ni dal vsega kar si želite? Mogoče vašim molitvam ni odgovoril na tak način kot bi vi želeli in se sprašujete ali vas je On sploh slišal. Mogoče se sprašujete ali je vaše molitveno življenje v najboljšem primeru brez sadov in v najslabšem primeru jalovo. Spodbujam vas, da se vrnete nazaj k Božji Besedi, katera nam pravi da On resnično sliši in odgovarja na naše molitve. Svoje zahteve predstavite pred Njim in potem zaupajte v suverenega Boga ki bi potešil vse vaše potrebe, toda ne vseh vaših hotenj.

AMY SMITH, Hinesville, Georgia, ZDA
treverandamy@yahoo.com
Bog je Trevorja in Amy blagoslovil z Andrewom (8), Riley (6), Dylan (4), Josiah (3), Liberty (1) in Justice (4 tedne).

Trevor je trenutno že drugič poslan v Irak. Tam je bil celo leto 2005 in sedaj bo tam celo leto 2007. Molite za njegovo varnost in naj Božja zaščita pokriva Amy, medtem ko sama vzgaja njen majhen zarod.

Nasmehni se!

„Ste že kdaj opazili kako hitro si kužki pridobivajo človeške prijatelje? In vse kar počno je, da mahajo s svojimi repi in se uležejo na tla!“

Walter Anderson

Ne glede kako godrnjavo se počutite, boste spoznali nasmeh kot bolj ali manj zdravilen. On raste v krogih. Vse naokoli prednjih zob – ki tako preprečujejo obrazu da zaledeni.

Anthony Euwer

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod
Za naročilo knjig in CD-jev:
General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0
Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca
Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi gredo na:

C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5
Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod
PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3
Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg
Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Odkod je ta otrok prišel?

Slika: Taia Elizabeth Shaffer (stara štiri dni) v rokah njenega očeta Briana Shafferja. Kathryn (ki je fotografijo posnela). S svojim možem in družino živi v Durango, Kolorado, ZDA.

Še preden se je svet pričel je bila v Božjih mislih,
Bog ki ljubi ustvarjanje in je zelo ljubeč,
On je začetnik življenja in usode,
in On že ve kaj si On želi da bo ona postala.

Kako osupljiv čudež – rojstvo otroka!
Mi stojimo v globokem spoštovanju – in Bog ima nasmeh!
Ustvaril je življenje, ki ni živelo še nikoli,
življenje ki je posebno, edinstveno in z obilico darov.

Ona je darilo njenim staršem in darilo svetu,
medtem ko mi čakamo da se njena usoda razvije.
Ona je brsteče življenje ki bo prišlo do polnega razcveta,
in seveda, njeni starši so navdušeni.

Toda največji čudež med vsemi od vseh kar jih vidimo je
razumeti da ona je rojena za večnost!
Ona ni samo življenje, temveč duša večna,
rojena za uresničevanje nebeškega namena.

Oh čudež, privilegij katerega imamo kot žene
da v ta svet privedemo življenje večno!
Hvalite Boga za privilegij ta in slavite Boga za dojenčka tega
katerega je On ljubeče in zamotano naredil.

Nancy Campbell

„Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri."
Pregovori 31,10 (AMP)

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org Issue number: Seventy-one

Strengthening Families Across The World

In this Issue:

Computers and Children
Life Education
Morning Sickness
The Family Charge
Nursing Baby Stories
Staying in Love
Wayward Children

To receive weekly **encouragement,** send a blank email to subscribers-on@aboverubies.org

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) „Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri.“ (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duaenad@excite.com
TISK: McQuiddly Printing, Nashville, TN ZDA
NASLOVNICA: Sestra in brat: Annalise (4) in Josiah (2,5)
Saladine, Perth, Avstralija

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, oktober 2008

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org Številka: enainsedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega v vaš dom....4
Moj najljubši sadež!....7
Računalnik in otroci....9
Učenje za življenje!....11
Ritem materinstva....15
Jutranje slabosti....16
Moja pot neplodnosti....18
Srečna bolj kot kdajkoli?....20
Ali bo on spoznal drugačnost?....22
Komu vi sledite?....24
Odgovornost družine....25
Moj otročiček....28
Jezus je Svoje življenje dal Zate!....29
Zgodbe o dojenju....30
Nosečnost in ledvični kamni....42
Padec ven iz ljubezni....46
Reke radosti....48
Svojeglav otrok? Obstaja upanje!....50
Rojen v 28 tednu!....52
Domovi radosti!....56

Iz našega v vaš dom

Slika: Naše nove hčere – Sapphire, Mercy in Psalmody.

Slika: Dobrodošlica Psalmody, ko je prispela iz Liberije.

Slika: John na levi – velik nasmeh, ko je prispel na Nashvillsko letališče. Ponovno snidenje z njegovim posebnim prijateljem Jabinom, Sereninim sinom.

Slika: Dobrodošli v mojo pisarno Above Rubies. Telefon ne preneha zvoniti in vnuki so povsod okoli. Chalice, Vision, Cedar in Engedi Allison, vsi se oklepajo babice (Nanny).

Slika: John dela z svojim očetom.

Slika: Rashida (Evangelinina hčerka) in Meadow (Pearlina hčerka) v pisarni Above Rubies se pretvarjata, da sta babica (vsi moji vnuki me kličejo Nana ali Nanny).

Slika: Naše prijazne pomočnice pri Above Rubies, ki so mi trenutno pomagale v pisarni – Ellen in Sarah Wyman, Julie Dick, Lauren Torres in Emilee Rowland. Fotografija je nastala na naši terasi, ki se ovija okoli tega velikega drevesa. Naš dom smo postavili na to točko, da smo lahko zgradili teraso okoli drevesa. V času, ko je bila z nami, je bila Lauren naša fotografinja in večino fotografij v tem uvodniku in v Sereninem članku je fotografirala ona.

Slika: Spoznajte Duane Dominy, njegovo ženo Catherine in njune otroke, Alexandria, Anna in Aaron-a. Duane se zadnjih nekaj let – doslej 14 izdaj - ukvarja z oblikovanjem in pripravo za tisk revije Above Rubies.

Sedaj smo se vkrcali na novo pustolovščino življenja. Po vzgoji najinih šestih otrok in blagoslovu 34 vnukov, sva pričela ponovno! 26. marca je Colin pripeljal domov tri od štirih otrok iz Liberije v zahodni Afriki – Johna, Psalmody in Sapphire, vse starosti 16 let. V našo družino so prinesli življenje in mi jih zelo ljubimo. Seveda, to je zanje izziv in izziv za nas, da jih naučimo postati del družine, nekaj kar nikoli prej niso doživeli. Toda to je Božja ljubezen za vse otroke – da odraščajo v družini. Družina je prostor, katerega

je Bog namenil za učenje in vzgojo otrok v Njegovi ljubezni in po Njegovih poteh.

Tukaj okoli življenje nikoli ne postane dolgočasno. Komaj smo imeli čas nastaniti nove otroke, že se je pripetila nova drama. V ponedeljek zvečer smo prisrčno sprejeli otroke; v torek ponoči so zaradi krvavitve Sereno v naglici odpeljali v kliniko za ženske (Women's Centennial) v Nashvillu. Noseča je bila šele 33 tednov. Poskušali so ustaviti porodne popadke, toda niso bili uspešni. V sredo zjutraj sem morala zapustiti otroke, da sem bila lahko s Serene, medtem ko je rojevala s popadki. Bog je bil dober in imela je lep, naraven porod in četudi nedonošen je Shepherd Colin tehtal 2,58 kg. V inkubatorju je bil dva tedna in mu sedaj gre zelo dobro. Ona ima komaj 30 let in Shepherd je njen enajsti otrok! Ne, ni pričela tako mlada – šest je posvojenih iz Liberije.

Selah in Kula (njuni dve najstarejši posvojeni hčerki) sta prevzeli njene zadolžitve, medtem ko je bila Serene v kliniki. Dom sta ohranili čist in urejen, kuhali sta vse obroke in pazljivo skrbeli za mlajše otroke. Krasni dekleti.

Evangeline je 19. aprila rodila majhno deklico (njunega devetega otroka). Še vedno čakava, da nama povesta njeno ime! Upam, da ga bomo do naslednje izdaje že vedeli! Imela je zelo hiter in čudovit porod in od takrat bolj kot kdajkoli cveti od energije. Obe dekleti naj bi rodili v maju, tako da sem v maju prosta vseh govorniških obveznosti. Namesto tega sta obe rodili aprila! Dojenčka sta prispela takrat, ko sta bila pripravljena!

Najina tretja posvojena hči, Mercy (15 let) je iz Liberije prispela 24. maja. Od desetih otrok je ona sedaj moj otročiček!

Šest novih otrok v zadnjih nekaj mesecih! Kakšna radost! Težko je izraziti blagoslov katerega čutim. Kadarkoli čez dan pogledam naokoli lahko vidim enega ali več mojih čudovitih otrok ali vnukov, katere imam zelo rada. Zagotovo ni večje nagrade, kot so otroci. Ni čudno da Psalm 127 (KJV) pravi: „Srečen, srečen je mož, ki ima svoj tul napolnjen z njimi.“ Da, tako je prav. Hebrejska beseda v Pismih za 'blagoslovljen' (blessed) je beseda, ki se uporablja samo v množini. Lahko bi prevedli 'dvojno srečen' ali 'srečen, srečen.' Več otrok kot imamo, več radosti doživimo! Toda ni vedno kipeča radost. Starševstvo je izziv. Življenje je izziv. Je trdo delo. Toda, ko smo soočeni z izzivi, iščemo Božjo modrost in izlivamo ljubezen, čeprav se ne počutimo da bi ljubili in žanjemo nagrade radosti.

Ljubezen je čudovita stvar. Je Božja stvar. Ko mi ljubimo, se sproščajo občutki ljubezni. Ljubezen povzroči ljubezen. Na drugi strani je sovraštvo negativna stvar. Sovraštvo povzroči sovraštvo. Kot matere imamo moč, da v naše domove izlivamo ljubezen ali sovraštvo. Nek pisatelj je rekel: „Če majhen koščck ljubezni ni dovolj, povečaj odmerek.“ Zdravilo za neučinkovitost majhne ljubezni je, da izlijemo več ljubezni. Kitajski pregovor pravi: „Ne poskušaj se h gorečemu kupu sena postaviti s skodelico vode!“ Velikokrat moramo izliti vedra ljubezni.

Namesto umirjanja in olajšanja življenja, smo bolj zaposleni kot kdajkoli. In življenje je bolj napolnjeno kot kdajkoli. Z našimi dragimi pomočnicami pri reviji *Above Rubies* ki živijo z nami, okoli naše mize nikoli ne sedi manj kot deset ljudi

(velikokrat jih je več). Različna slavilna glasba se izliva iz vsake sobe – Johnove sobe, sobe naših deklet in sobe naših pomočnic. Dom je napolnjen s slavljenjem Gospoda. Pozabite na tišino! Toda ne bi mogli biti srečnejši!

Za naše nove otroke je bil prejšnji konec tedna razburljiv. Psalmody je svoj rojstni dan praznovala z svojimi novimi sestričnami in prijateljicami, ki so pri njej prespale (John je s svojimi bratranci odšel v grmovje!) Psalmody je načrtovala svoj jedilnik in ga tudi sama skuhala – afriško hrano, seveda!

Na našem domu je življenje polno praznovanj. V ponedeljek smo pričeli s spominskim dnevom (Memorial Day) ter zunaj na travniku z družino in prijatelji pekli na ražnju. Ne vem več koliko ljudi je bilo z nami, toda imeli smo 14 Liberijskih otrok, ki imajo sedaj družine in jim lahko rečejo, da so njihove. To je bil čudovit čas zabave in druženja in večer se je zaključil s petjem in plesom na afriško glasbo.

Nocoj je še ena zabava. Moje drage *Above Rubies* pomočnice so za praznovanje mojega rojstnega dne pripravile jed iz bližnjega vzhoda. Ne povem vam, koliko let imam!

Na zadnji platnici boste opazile reklamo za DVD serijo 'Obnovitev Božjih načrtov za ženske.' Preko teh DVD-jev lahko pridem v vaš dom in vam spregovorim v zasebnosti vaše dnevne sobe. Za poslušanje vas čakajo štiri različna sporočila. Mogoče boste k vam domov ali v vašo cerkev povabile celo nekaj žensk z namenom imeti dan za seminar. Enkrat ob koncu lahko na primer pripravite srečanje. Na vaš dom lahko povabite ženske in si ogledate eno sporočilo DVD-ja in potem skupaj obedujete, ter se družite druga z drugo in se pogovorite o tem sporočilu. Tako se lahko zbirate štiri tedne in tako slišite štiri sporočila. Za samo 20€ lahko blagoslovite in vplivate na toliko žensk! Kakšna priložnost. Bralci preko luže lahko DVD-je naročite preko PayPal-a.

Angela Decoteau piše: „Iskale smo preprost način, da bi delile Nancyjinino učenje z ženami iz Louisiane in nekaj prijateljicami. Odločila sem se uporabiti DVD '*Obnovitev Božjih načrtov za ženske.'* V nekaj dneh smo v lokalni cerkvi rezervirale prostor in povabile žene. Majhen prispevek je pokril naše stroške, kosilo in Nancy-jino knjigo 'Moč materinstva.' Nekaj tednov kasneje so se željne ženske in hčere zbrale, da slišijo Božji plan zanje. Prišle so iz cele države. Imele smo prijeten dan obiskov, hrane in skupnega učenja. Mnogo žena je izrazilo svoja navdušenja nad to priložnostjo, da so slišale to učenje. To je bila najlažje konferenca, kar smo jih doslej organizirale!“

In sedaj imamo tudi posebno serijo DVD-jev za moške, imenovano „*Patriarhi 21. stoletja!*“ Govori moj mož Colin. Vsi možje bodo navdihnjeni in izzvani. Še enkrat, ti štirje DVD-ji so lahko uporabljeni za osebno spodbudo, kot tudi za moške skupine in seminarje.

Tukaj je še nekaj dodatnih koščkov od tisočih, katerih sporočila prejemamo...

„Revija *Above Rubies* je spremenila moje mišljenje in srce. Starejše izdaje hranim blizu pri roki, da me opomnijo, da vztrajam.“

„Kadar prispe *Above Rubies* z mojimi otroci postanem vznemirjena. Skupaj jo preberemo, stran za stranjo in nad fotografijami ooh-amo in aah-amo.“

„Bila sem delavno dekle in nisem razmišljala, da so otroci zame. Ko sem postala noseča, nisem nameravala temu otroku dopustiti, da prekriža poti mojega socialnega in delovnega življenja. Z možem sva hotela biti prepričana, da ta otrok ne bo oviral najinega stila ali zapovedoval večje spremembe najinemu načinu življenja. Vedela sva, da bova imela rada najinega otroka, toda bila sem prepričana, da ne bom ena od tistih slabotnih žena, ki so se zaradi svoje družine odrekle svojemu življenju. Ta tip žena sem podcenjevala. Ne vem kaj je bilo (verjetno molitve mojih staršev in tašče), toda s svojim možem sva tekom devetmesečne nosečnosti doživela OGROMNE spremembe srca. Naredila sem največji 180 stopinjski obrat v mojem življenju. Bog na meni še vedno dela in sedaj sem ponosna mamica, ki je ostala na domu in ki ljubi darilo moje dragocene majhne deklice ter vsako minuto katero jo preživimo skupaj. Z možem sva našla novo izpolnitev življenja, ne več v najinih družabnih večerih izven Dallasa, temveč v večerih preživetih v pripravi juhe in vročih, z maslom namazanih kolačkih za najino hčerko v njeni otroški kuhinji!“

„Vsakokrat ko izvlečem revijo *Above Rubies*, njene besede prinesejo resnično božanje moji duši.“

„Rada imam *Above Rubies*, čeprav moram priznati, da me je šele postopoma tako prevzela. Najprej je bila videti tako radikalna, toda menim, da sem tudi sama postala radikalna! Sedaj s svojo sestro in mojo prijateljico drug drugo vzhičeno kličemo, ko prejmemo vaš izvod. Ljubosumna sem, če onidve njun izvod dobita dan pred menoj. Služi za spremembo naših src k otrokom.“

„Branje zgodb o vaših otrocih, njihovih posvojitvah in družinskem mišljenju je tako spodbudno, izzivajoče, navdihujoče in osvežujoče!“

Naj Božja ljubezen napolni vaše srce in vaš dom.

NANCY CAMPBELL
Primm Springs, Tennessee, ZDA

Moj najljubši sadež!

Kateri je vaš najljubši sadež? Mislim, da imam rada vsakršno sadje, katerega je ustvaril Bog, toda tukaj je eden, ki je meni najbolj priljubljen. Prvič sem ga odkrila, ko sva se z mojim možem davnega leta 1963 odpravila kot misijonarja na Filipinske otoke. Nekateri od vas mogoče takrat sploh še niste bili rojeni!

Medtem, ko sva bila tam, so nama predstavili mangosteen. Imenujejo ga 'Kraljica sadja.' Mangosteen ima v sebi bele krhlje zaščitene v trdi vijoličasti lupini. Ti beli krhlji so neverjetno okusni. Ko sem jih jedla, sem se

počutila kot da sem v nebesih.

S Colinom prav tako preživljava čas službujoč v Maleziji in Singapuru. Vsakokrat ko greva, upam da je sezona mangosteena, da bi lahko ponovno okusila delček nebes. Nedavno sem naletela na zdrav dodatek narejen iz mangosteena. Ker je to moj najljubši sadež, sem bila takoj zainteresirana. Mangosteen jem zaradi božanskega okusa in nisem imela pojma kako čudovito vpliva na zdravje.

Četudi ta v ustih-topeči se sadež vsebuje mnogo hranil, je mož iz Kanade ugotovil, da je bila zunanja vijolična lupina imenovana semenski mešiček uporabljena (z mletjem in izdelavo kaše) za vse tipe bolezni in bolečin. Semenski mešiček je grenek in ni tako okusen kot krhlji v notranjosti, toda naredili so recept, ki združi vse dele mangosteena s samo nekaj drugimi jagodami in sadjem v prijeten sok. Z združevanjem XANthones in manGOsteen so ga imenovali XanGo.

Semenski mešiček mangosteena vsebuje preko 40 xanthonov, ki so najmočnejši doslej odkriti antioksidanti na našem planetu. Znanstveniki so odkrili, da obstaja 200 xanthonov... večina v nespremenljivih oblikah in semenski mešiček jih vsebuje 40 od teh. Xango je iz okoli 85% mangosteena, preostale sestavine soka so kombinacija drugih čistih sadežev, dodanih za izboljšanje okusa in odstranitev grenkobe.

Ker je to moj najljubši sadež in sem sedaj odkrila da je močan antioksidant, sem ga pričela redno jemati. Razmišljala sem, da bi tudi vam povedala o tem. Lahko ga je jemati in tudi vaši otroci ga bodo imeli radi. Za dvig imunskega sistema in vzdrževanje zdravja ga vzemite samo pol decilitra dnevno. Za preprosto pitje je preveč dragocen.

Nek oče mi je povedal zgodbo o svojemu sinu, kateremu so pri osmih mesecih diagnosticirali napako v rasti. Pri desetih mesecih si je nakopal bolezen RSV (respiratornega sincicijskega virusa) in je moral mesec dni uporabljati razpršilec s hormonskim zdravljenjem dihanja. Pri petnajstih mesecih je imel vročični napad, ki je povzročil padec belih krvnih telesc in je tako potreboval krvne transfuzije. Brez kakršnegakoli izboljšanja je pregled kostnega mozga dokazal, da se celice neutrofilec ali otroške bele krvne celice ne proizvajajo. Njegov imunski sistem je bil tako opustošen, da je potreboval 1-3 krat tedensko injekcije Neupogen-a, katere vsaka stane 250$. Razvili so se mu tudi izpuščaji in veliko alergij na hrano. Zdravnik je postavil diagnozo celiac disease in izpuščaji (eczema).

Potem so odkrili mangosteen-ov sok. Raven belih krvnih celic se je dvignila na sprejemljiv nivo. Izpuščaji in alergije na hrano so izginili. Njegov hematolog je rekel: „Še naprej mu dajajte ta sok!“

Jason Haks govori o svojem majhnem fantu, kateremu so diagnosticirali avtizem (Autism Spectrum Disorder). Ni imel očesnega kontakta, ne zmožnosti za igranje z igračami ali reagiranja na svojo sestro, brez zmožnosti gledanja naravnost v televizijo. Ni mogel ubogati navodil ali da bi ga lahko vsaj malo izvežbali. Zaradi slabe napetosti mišičnih tkiv je bil prešibak, da bi veliko hodil.

Z odkritjem mangosteen-ovega soka, ga je Jason pričel dajati svojemu otroku.

Sledilo je takojšnje izboljšanje v govoru in družabnem medsebojnem sodelovanju. Z biomedicinskim pristopom k Adamovemu avtizmu so k dieti dodali encime, določene vitamine in minerale in Adamovo stanje se še naprej izboljšuje. Sedaj se igra z igračami, svojo sestro, osredotoči se na televizijo, zaposli se v medsebojnem očesnem kontaktu. Je krepak ter odločen in se neutrudno vozi po dvorišču na svojem kolesu. Jason pravi: „Mangosteen-ov sok je bil bistveni del njegovega okrevanja in verjame, da bo še naprej temelj njegovega okrevanja v prihodnosti!“

XanGo ne boste našli v prodajalnah na drobno. Prodajajo ga samo neodvisni prodajalci. Pridružila sem se jim zato, da sem ga lahko ceneje kupila. Kakorkoli že, nimam časa da bi se zapletla v prodajo drugim, toda če bi vi in vaša družina želeli biti blagoslovljeni s tem osupljivim izdelkom lahko navežete stik z Lindo Lang, Taro Ritz ali Florence Hamel. Najbolje preko e-pošte powerfulljuice@aol.com ali telefonirajte Lindi na 615-414-4403 ali Tari na 612-799-9013.

Ne pozabite jim povedati, da ste o tem prebrali v *Above Rubies*. To bo pomagalo vam in meni!

NANCY CAMPBELL

Računalnik in otroci

Slika: Leland in Melanie z njuno družino – Cody (8), Cora (6), Devin (4), Derek (4), Judah (2) in Jemma (7 mesecev).

Slika: Cody in Derek poleg računalnika.

Računalniki so lahko pomembno orodje, katerega naši otroci uporabljajo, še posebno če ga uporabljajo v plemenite izobraževalne namene! Ko so bili moji otroci majhni, sem bila potegnjena v kupovanje mnogo 'izobraževalnih programov.' Imeli smo predšolske programe *Jumpstart Preschool* in *Reader Rabbit*. Moji otroci so jih imeli radi in prepričana sem, da so se od njih nekaj naučili. Toda lahko nas zasvojijo in spoznala sem, da v času odmerjenim za računalnik otroci potrebujejo te dražljaje zabave. Njegovo uporabo sva vedno težje nadzirala in pogosto je bilo bolj zabava kot učenje.

Med branjem knjige Steva Maxwella imenovane Priprava sinov sem prebrala njegov namig o omejevanju računalniške rabe samo na stvari, ki so resnično izobraževalne. Odstranili smo naše zabavne izobraževalne programe in najinim otrokom dovolili uporabo standardnih računalniških programov, ki so prišli z nakupom računalnika – Microsoft Paint, Home Publishing in Word. Rezultati so bili odlični!

Moj osemletnik je pravkar končal s pisanjem svoje druge knjige na računalniku. Obe sta njegov lasten izdelek z naslovom: '*Radovedni Gregor.*' Uporablja naš Home Publishing program in vnaša slike katere dobi iz galerije slik ali iz interneta. Njegova zadnja knjiga je bila dolga 12 strani z zadovoljivo dolgo zgodbo in veliko slikami.

Prav tako je postal precej dober tudi pri uporabi programa za risanje. Ve kako se v njem odpre fotografija, kako se popravlja fotografijo, jo shrani in kako se jo vnese v program. Pojdite na www.google.com in kliknite na Slike ter vtipkajte ime vaše slike. Seveda morate biti kot starši prisotni prav poleg njih in oprezati za neprimernimi stvarmi na internetu, oziroma morate imeti resnično dobre internetne filtre.

Potem ko je dobil sliko konja na internetu, jo je v programu za risanje odprl in na konjskem hrbtu 'narisal' Radovednega Gregorja. Nato je sliko vnesel v svojo 'knjigo.' Čemu bi šli skozi tone delovnih zvezkov in programov za jezikovni pouk, če se lahko s tem načinom šolanja nauči več? Ne samo da se nauči računalniških veščin, temveč tudi pripovedovanja zgodb, črkovanja, tipkanja in izkušenj z oblikovanjem! Sedaj namerava svoje prihranke hraniti za nakup lastnega računalnika, ker se pri nas vsi borimo za čas na računalniku.

Eden od mojih štiriletnih dvojčkov ima prav tako rad računalnik. Zelo RAD riše v programu za risanje in tipka v *Microsoft Word*-u. Pred kratkim se je sam naučil števil do 100 (s štetjem in sledenjem naslovov Svetopisemskih poglavij.) Potem sem ga našla tipkati števila do 100 (brez presledkov) in tipkati abecedo od A do Z. To ga je naučilo velikih črk, kot je tudi tipkovnica v velikih črkah. Nekega dne je poskušal natipkati abecedo v obratni smeri. Sedaj nas prosi, da mu povemo kako se črkuje besede, da jih lahko natipka v program. Verjetno se bo sam naučil brati!

Ne baham se s tem, temveč spodbujam starše, da omejijo čas v katerem njihovi otroci uporabljajo 'zabavne' tipe programov na računalniku in jih naučite resničnega računalništva.

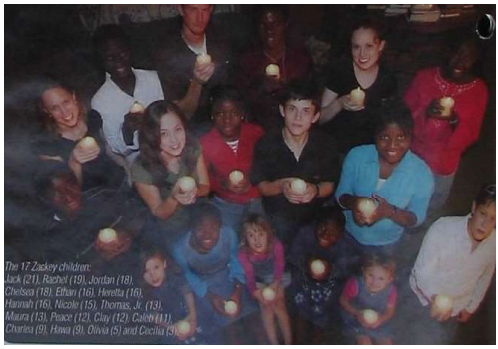
Spodbujajte svoje otroke, da se nauče tipkati. Za izdelavo vizitk, člankov, zgodbic, itd, uporabite program za domače založništvo. Pustite jih da 'ustvarjajo' v programu za risanje. Dovolite jim, da vnesejo slike iz digitalnega fotoaparata na papir in jih natisnejo. To kar se naučijo so zanje pomembne veščine. Imam program *PaintShop Pro*, ki je za obdelavo slik precej težaven. Pred kratkim sem se odločila, da prenesem svojemu sinu nalogo učenja vseh različnih stvari, katere se lahko s tem programom naredi. Potem me bo lahko ON učil, kako se lahko program boljše uporablja!

Medtem ko vse to delajo bodo natisnili na TONE izdelkov! Toliko tiskanja lahko postane drago in hvaležna sem, da sami polnimo kartuše z barvami.

MELANIE CHRISTENSON
Mason, Winsconsin, ZDA
melanie@encoreink.com

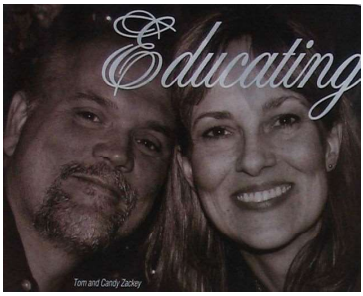
Christensonova spletna stran za polnjenje kartuš se nahaja na strani www.encoreink.com. Na tej spletni strani, Melanie ponuja tudi brezplačen program za učenje tipkanja v meniju Izobraževanje na domu/Družina.

Učenje za življenje!

Slika: 17 Zackey-jevih otrok: Jack (21), Rachel (19), Jordan (18), Chelsea (18), Ethan (16), Heretta (16), Hannah (16), Nicole (15), Thomas ml. (13), Maura (13), Peace (12), Clay (12), Caleb (11), Charlea (9), Hawa (9), Olivia (5) in Cecilia (3).

Slika: Tom in Candy Zackey

Za veliko mizo pogrnjeno s svetlo obarvano afriško tkanino sem v naši šoli obkrožena z svojimi otroci. Računalnik za pisalno mizo pravi naši hčerki Peace stari 12 let: „Predrzen... nikoli ne bodi predrzen do svojih staršev," medtem ko se prebija skozi urjenje pravilnega črkovanja. Maura (tudi 12) sedi in sanjari s pogledom skozi okno, namesto da bi brala svojo prirodoslovno knjigo in Heretta (15) potrpežljivo čaka da preverim njeno prirodoslovno nalogo in medtem opazuje preko Peace-jine rame.

Caleb (10) in Lawson (12) za veliko mizo delata svoje matematične naloge. Hannah dela na bližnjem prenosnem računalniku in skrbi za *Children Concerned's* (skrb za posvojene otroke iz Liberije) e-pošto. Nikki je prost in preverja ali pralni in pomivalni stroj še vedno delujeta. Thomas piše pismo v tišini svoje sobe. Charlea je končala s svojim poukom in je prosta, ter se igra s tremi najmlajšimi. Rachel se prav tako močno trudi pri opravilih *Children Concerned's*.

Poglejmo – tu jih je trinajst; Jack (21), Jordan (18) in Chelsea (17) zunaj kosijo travo, Ethan (15) pa dela z mojim možem Tomom.

Takšen je videti prizor povprečnega dopoldneva v našem domu. Ura je že skoraj deset... pomivalni stroj je odbrenčal, kuhinja je očiščena in večerni obrok se odtaja na polici (za kosilo bodo ostanki prejšnjih obrokov), kopalnica in spalnice so snažne in delo tega dne je napisano na suhi-izbrisljivi deski. Vsak otrok je pooblaščen, da dela primerno svojim sposobnostim; na grobo eno uro dela.

Kmalu se bomo zbrali v dnevni sobi in prebrali Božjo besedo ter molili. Trenutno si utiramo pot skozi Razodetje. Otroci po vrsti naokoli po sobi preberejo enega do tri verze odvisno od njihovih sposobnosti. Temu posvetimo okoli 45 minut; potem molimo. Kasneje na glas preberem poglavje knjige. Danes bom pričela s starim priljubljenim Appointment in Jerusalem (op. prev.: Zmenek v Jeruzalemu, avtor: Derek Prince) (Telefon zvoni, toda pustimo ga, da se klic preusmeri na telefonsko tajnico.)

Čas za branje je ob 11.30 končan. Otroci so končali s svojimi nalogami in večina je pričela z gospodinjskimi opravili napisanimi na tabli. S toliko otroci zmožnimi za delo lahko ohranimo hišo delujočo! Eden od virov, ki vam pomaga trenirati delavce je video Kenta Hovinda z naslovom: 'Kako zaslužiti denar in ga porabiti na Božji način' (How to make money and spend it God's way' Pravim, da bi ga lahko imenovali: „Materin potuhnjen način učenja otrok, da postanejo prvovrstni delavci!“)

Soočimo se; učenje je treniranje. Kar se moji otroci naučijo (govorim izobraževalno) ni tako pomembno, kot KAKO se to naučijo. Moji otroci se bodo preprosto navzeli mojega vedenja. Če razmišljam: „Kako naj čimveč potegnem iz njih?“ in jih hkrati ne naučim da žrtvujejo svoje življenje – potem se ne morem pritoževati, kadar vidim svoje otroke kot samoljubne polnoletnike, ki jim je malo mar za druge.

Curriculum

Spominjam se kako sem pred mnogimi leti tožila glede izobraževanja na domu, kateri učni načrt uporabiti za moje dragocene malčke. Odraščali so in bili so željni učenja in želela sem jim dati VSE KAR LAHKO dam, kot bi storil vsak dober roditelj. Ko sem v molitvi iskala Gospoda in Ga prosila, kaj bi On želel da jih učim, mi je zastavil vprašanje: „Candy, kaj če bi vsi vajini fantje postali takšni kot tvoj mož in če bi vse tvoje hčere postale KOT TI?“ Nenadoma je postalo vprašanje kaj jih učiti manj pomembno!

Moj cilj je bil usmerjen manj k otrokovi izobrazbi in bolj k temu, da oseba postane podobna meni, toda v Kristusu. Bolj sem postala zavzeta z življenjem na način, ki bo prinesel slavo mojemu Gospodu. Opazovali so me kako sem se v situacijah odzvala in so oponašali moje vedenje. Usmerila sem se k temu, kar je Bogu pomembno in vedela sem, da moram svoje misli obrniti bolj k ljubezni in tudi podpori svojemu dragemu možu. Najboljša stvar, katero kot starši lahko svojim otrokom damo je dober zakon! Ta bo blagoslovil njihova življenja bolj kot karkoli drugega kar jim lahko omogočimo, razen odrešitve.

Življenjski oder

So obdobja v naših življenjih – ta lahko trajajo tedne, mesece ali celo leta. Naše življenje je videti da upada in teče vsako drugo leto, glede na nosečnost ali novega dojenčka ali na posvojitev. Videti je kot vzorec, ko imamo vsako drugo leto silen napredek v izobrazbi otrok. V letu med tem pa stanje preprosto vzdržujemo. V vidu imava vse najine cilje in drug drugega opominjava, da je šolanje na domu stil življenja.

So dnevi, ko glede dela v hiši zaostajamo in se osredotočimo na naloge. Zmešnjava je pri umazanem perilu, ne moremo najti stvari, pisarniške potrebščine se ne najdejo več! Kosila v skrinji so pojedena in ponovno moramo planirati veliki dan za kuhanje. To je ŽIVLJENJE. Včasih je čiščenje in ustvarjanje reda bolj pomembno kot naloge. To je šolanje; šolanje za življenje.

Postavlja se vprašanje, kaj nam je resnično pomembno? Kakšni so najini cilji za prihodnost najinih otrok? Ali želim da so geniji, toda da živijo v neredu ali celo opustijo svojo vero? To se lahko slišati pretirano, toda moramo se spomniti da bo to, kar počnemo danes, postalo njihov vzorec v prihodnosti!

Prilagodljivost

Mnogo nedeljskih večerov grem v posteljo z velikimi načrti za prihajajoči teden. Ob kakšne izobraževalne višave bomo trčili! Kam bomo šli in koliko bodo otroci zmožni od tega pridobiti - dokler se v ponedeljek zjutraj ne zbudim z bolnimi malčki ali sem mogoče noč preživela z dojenčkom. Skozi vse to sem se naučila, kaj je ta teden potrebno! Ko sem bila vsako drugo leto noseča, sem imela slabosti in nisem bila sposobna narediti kaj dosti zase ali zanje. Takrat so oni poskrbeli zame! To je vsako nosečnost trajalo štiri do pet mesecev. Vzdihovala sem: „Oh! Nezmožna sem biti žena/mati kakršno vsi potrebujejo! Njihova izobrazba je trpela. Morali so skrbeti za hišo, drug za drugega in ZAME!“

Toda vsi moji strahovi so bili neutemeljeni! Nihče se ni pritoževal (razen mene), da mora skrbeti za malčke ali mamo. Moja osemletna hči se je naučila kuhati preproste obroke. Šestletnik je postal strokovnjak za oskrbo mlajšega brata! Triletnik in najmlajši sta se naučila igrati skupaj in nihče ni bil prikrajšan zaradi pomanjkanja moje udeležbe! Iz tega smo pravzaprav kot družina izšli močnejši! Da, ko sem bila zopet na nogah, smo morali v hiši ter pri nalogah postoriti nekaj stvari – toda otrok lahko v tri ali šestmesečnem obdobju veliko doseže!

Vsakokrat, ko se na srečanjih *Above Rubies* srečam s čudovitimi materami, me sprašujejo: „Kako lahko narediš, kar si napisala v članku 'Življenje kraljice' v 64. številki *Above Rubies*? Nisem se spomnila vsega, toda vem, da za Zackeyeve deluje. Kar mi je Gospod razodel, to za nas deluje. Ko ga iščeš ima On plan tudi zate.

Kaj storiti

Spoznajte kakšni so vaši splošni cilji. V vidiku ohranite Veliko Sliko. Na primer, en cilj je lahko, da imajo otroci dobro splošno znanje Pisem. Dobro, torej ali si vzamete čas za Sveto pismo? Ali bo to zelo pomembno in kako pogosto imate učenje Besede? Kaj pa učenje Pisem na pamet? Če želite, da si vaši otroci Božjo besedo zapomnijo, se morate pripraviti, da jim vsak dan pomagate, da pri učenju na pamet UŽIVAJO !

Celotni družini za en mesec dodeliva poglavje iz Pisem. Pogovarjamo se katerega bi izbrali in potem TO STORIMO! Razdelimo ga na štiri dele z zahtevo, da določenega dne izpolnijo tedenski cilj. Vedno si prihranim pravico, da to tudi dovršijo.

Ne zahtevajte garaških stvari (razen matematike). Spominjam se prijatelja (v zgodnjih letih, ko smo obiskovali skupine za pomoč pri izobraževanju na domu) ki je spraševal očeta, ki je šolal na domu in ta je bil slučajno šolski učitelj, kako lahko najbolje usmerja svojega sina. Odgovoril je z vprašanjem: „Kaj pa vi radi počnete?“ Kot je modro pojasnil, tudi naši otroci radi počnejo to, za kar imamo mi strast. Radi igrate kitaro? Če je tako, potem boste vašega otroka RESNIČNO naučili igrati, oziroma pustite, da se hrepenenje odlikuje!

RADA berem dobro literaturo! Vedno si prihranim čas, da jim berem ali govorim o simboliki, namigih, itd. In ko smo knjigo prebrali, jo obnavljamo. Vsi moji otroci radi berejo. Pravzaprav nekaj jih je odšlo na študij velikih del, več kot sem si kdaj sploh prizadevala doseči.

Za stvari, ki jih nimam rada in v njih nisem najboljša (kot geografija) sem našla kreativno rešitev. V primeru geografije sem pod prozorno pregrinjalo jedilne mize pogrnila zemljevid sveta in ZDA. Otroci to obožujejo! Drug drugega sprašujejo za glavna mesta držav sveta ter zveznih držav v Ameriki in so se tako naučili kje je kaj na svetu.

Zahteva države

Okrožje s katerim smo morali sodelovati, je bilo vedno dobro, tudi takrat, ko smo živeli na Floridi. Tukaj, v New Yorku moramo na začetku vsakega leta pripraviti seznam uporabljenih gradiv za učenje ki jih bomo uporabljali in za vsakega otroka, ki se izobražuje na domu moramo skrbeti za četrtletna poročila in letno ugotovitev.

To je lahko slišati skrb vzbujajoče, toda mi smo to naredili enostavno! Za vsakega otroka sem napisala IDND (Individualni domači načrt dela). Resnično, za vsak razred uporabim istega in spremenim otrokovo ime. To je minimum, ki zadovolji zahteve države. Gospodinjstvo štejem kot čas za učenje, kot tudi vsak trenutek porabljen za branje na glas. Temu pravim 'uporabno učenje'. Najinim starejšim otrokom je dovoljeno delati za mizo v njihovi sobi. Rajši imajo mirnejše ozračje. Vzamejo svoj IDND si ga razdelijo na cilje in se tedensko srečujemo pri preverjanju njihovega napredka.

Toda mi naredimo več! Doseganje državnih zahteva nam ne pobere vsega časa; imamo tudi seznam česa bi se radi naučili, kaj bi radi študirali, kam bi radi odšli (potep na polje) itd. Nekaj let so izražali zanimanje za učenje o slepih, dinozavrih, afriških vojnah, raziskovalcih, drsanju na ledu, znakovnemu jeziku, polnjenju vreč, šivanju, naravi, itd.

Zadovoljstvo in žarišče

Toda tudi v težkih časih, ko 'dodatki' niso del tega kar počnemo; moramo ostati v smeri tega kar je pomembno. Ljubiti drug drugega in ohranjati stvari med seboj povezane - sta prav tako cilja!

Česa si na koncu leta želite, da si vaši otroci zapomnijo? Vem, česa si ne želim da si zapomnijo. Ne želim, da razmišljajo o preteklosti in govorijo: „Mama je bila za nas vedno preveč zaposlena. Čas namenjen nam ji je jemal računalnik in kdorkoli drug. Bila je na telefonu...“ Ne želim, da svoj čas zapravljajo na računalniku in tudi ne pred televizorjem! Nekaj let smo imeli cilj: „Učiti se kako shajati drug z drugim,“ ki je nad vsako izobrazbeno dovršenostjo. Za naše mlajše posvojene otroke; so bila njihova prva leta doma: 'učenje igranja in prilagajanje naši družini,' ker so morali veliko narediti v spremembi kulture in se nikoli doslej niso igrali s kockami ali punčkami. To so bili pomembni cilji.

Posvojitev me je veliko naučila o tem, kaj je pomembno. Naši afriški otroci so prišli z vrzelmi v svoji izobrazbi, nekateri bolj kot drugi. Raje kot reči: „Oh! Kako strašno! Tako daleč zadaj so!“ smo rajši izbrali gledanje blagoslova. Kakšna priložnost preživeti dragocen čas s temi mojimi otroci, ki jih doslej nisem jaz vzgajala. Pomoč pri zapolnjevanju njihovih izobrazbenih vrzeli je ojačalo medsebojne vezi drug do drugega in jih naredilo zaupljive v njihovih sposobnostih! Kakšna radost!

CANDY ZACKEY
Akron, New York, ZDA
momcandy@childrenconcerned.org
www.childrenconcerned.org

„V naših domovih ne bomo našli Boga, razen če se ne bomo tam ustavili in molili.“
- Margaret Hebblethwaite

Ritem materinstva

Pred kratkim me je klicala prijateljica, ki se je borila s težkimi prenapetimi cikli. Kako se lahko obleče v duhovniško obleko in je še vedno mati svojim petim mladim otrokom? Ohrabrila sem jo, da me je služenje *Above Rubies* pred mnogimi letu naučilo, da sprejemanje materinstva pomeni

sprejetje vseh obdobij vzgajanja otrok: Pred menstrualni sindrom (PMS), 'težki' dnevi, nosečnost, poporodna depresija, kot tudi menopavza.

Naučila sem se, da kadar imam cikel, posnemam Hebrejske ženske v njihovi originalni kulturni normi kako živeti oddvojeno od drugih. V prvih dneh cikla se izprežem iz običajnih delovnih obremenitev. Gospod mi je dal mnogo kreativnih načinov kako v naši moderni kulturi to izvesti: načrtovanje preprostih kosil eno noč pred težkimi dnevi, odpeljem otroke v park ali se igrajo znotraj medtem ko počivam. Potovanje, zabave za rojstni dan, itd., načrtujem med svojim plodnim obdobjem.

Ena od desetih zapovedi je tedenska Sobota (Sabbath), ali dan za počitek. So meseci z majhnimi otroci, ko se veselim teh mojih redkih 'težkih' dni, ker moje Sobote niso vedno tako spokojne, kot bi si želela. Z mojimi otroci se jih sedaj veselimo. Včasih si ogledamo kak koristen film iz knjižnice in se stisnem v mojo posteljo, medtem ko sodelujem z napori čiščenja same sebe.

Že odkar pomnim, me moji cikli skoraj oslabijo. Diagnosticirali so mi tretji stadij endometrioze (op. prev.: ženska bolezen, ko raste endometrij - sluznica, ki prekriva notranjo površino maternice in ki se spreminja z menstrualnim ciklusom - tudi izven maternice) in so jo medtem ko sva bila z možem zaročena, zdravili z lasersko operacijo, čeprav nama je zdravnik svetoval, da bo najbrž zrasla nazaj. Ko sem ga vprašala kaj bi lahko preprečilo njeno ponovno pojavitev, me je poučil da le če bom preprečevala nosečnosti ali dojenje 'dokler ne bom končala z mojo družino' bo bolezen lahko obmirovala. Osem otrok in petnajst let kasneje sem pravkar imela diagnostično laparaskopijo (op. prev.: zdravnik s pomočjo endoskopa skozi trebušno steno pregleda trebušno votlino) in odstranitev ciste jajčnikov. Pri mojem po-operativnem pregledu so mi pokazali fotografije moje 'čiste medenice'. Moja maternica, jajčnika in jajcevoda so bili popolnoma brez znakov, da sem kadarkoli imela to 'življenjsko bolezen žensk.'

Bog je tako zvest. Vedno si ponavljam 1 Timoteju 2,15: „Rešila pa se bo (ženska) s tem, da bo rojevala otroke," kar pomeni da me je to, da sem imela otroke rešilo pred napakami značaja kot so sebičnost, nezrelost, lenoba, itd. Sedaj sem spoznala, da to hkrati pomeni tudi, da Bog varuje moje telo pred nenormalnostmi, ki so direktna posledica nesprejetja otrok med mojo rodno dobo.

Kadar dobro misleči ljudje spoznajo, da zaupamo Gospodu glede otrok katere nam je On dal, izrazijo skrb za zdravje moje maternice. Pravijo: „Oh, to je nevarno." Moje izkušnje dokazujejo nasprotno. Rojevanje otrok je prineslo zdravje moji maternici.

CHACE SIMMONS
Grand Prairie, Texas, ZDA
chacesimmons@sbcglobal.net

Shane in Chace-jini otroci so: Abbie (12), Emma

(11), Jackson (9), Libby (7), Ruby 6), Ethan (4), Josephine (2) in dojenček Tate (4 mesecev).

Jutranje slabosti

Pri moji čisto prvi nosečnosti so mi diagnosticirali Hypermesis gravidarum. Medicinska označba: prekomerno bljuvanje v nosečnosti. Hyper pomeni 'preko'; emesis pomeni 'bljuvanje'; gravidarum pomeni 'stanje nosečnosti'. Moja označba: prekomerna, neprizanesljiva, skrajna, izčrpavajoča, nenehna slabost v želodcu in bljuvanje v nosečnosti. Imela sem neprestane jutranje slabosti z vsemi svojimi sedmimi otroci in z enim, ki je tri mesece pred koncem nosečnosti umrl.

Bruhanje skozi dopoldneve, popoldneve in večere je bilo izčrpavajoče. Zaradi pomanjkanja telesne tekočine so me večkrat odpeljali v bolnišnico. Bila sem lačna, toda nisem mogla jesti; žejna, toda nisem mogla piti. Od slabosti sem bila tako uboga, da sem enkrat jokala k Bogu, da ne bi več živela! Vesela sem, da na mojo molitev ni odgovoril z 'da!'

Kljub telesni bolečini in izzivom katere prinese vsaka nosečnost, sem vsakokrat videla blagoslov novega rojenega dragocenega otroka in vse moje trpljenje je bilo v trenutku pozabljeno. Lahko celo rečem: „Naredimo to ponovno.“ Ne maram porodnih popadkov in jutranje slabosti so desetkrat hujše, toda do konca svojega življenja doživljam neskončno večjo nagrado in radost biti obkrožena s svojimi otroci.

Zadnjih nekaj nosečnosti sem bila blagoslovljena z nekaj bogaboječimi ženami katere so skrbele zame. To ni bilo vedno tako. Ko sem bila prvič noseča smo se preselili v majhno mesto, kjer nisem nikogar poznala. Takrat sem pričela sestavljati seznam „Kako si pomagati.“ Ko sem tekom let doživljala različne situacije, sem ga dopolnjevala. Na desni je nekaj stvari katere sem se naučila:

WENDY SHAW
Yosemite National Park, Kalifornija, ZDA
shawfamily1@sti.net
Kevin in Wendy Shaw sta blagoslovljena s sedmimi otroci, Chace (13), Holly (11), Macy (9), Justus (6), Elley (4), Amy (2) in Lily (6 tednov).
Če trpite za jutranjimi slabostmi ali želite pomagate tem ki trpe, poglejte na spletno stran http://www.mymorningsickness.com/

Kako pomagati mami, ki se sooča z jutranjimi slabostmi

1. Pomagajte pri zadolžitvah in odgovornostih katere ne more postoriti.

Ponudite se da opravite posebna dela – obroke za njeno družino, pranje perila, pomivanje posode, skrb za otroke ali čiščenje kopalnice.

2. Pošljite ji kartico vzpodbude. Majhen simbol prijaznosti jo lahko dolgo časa spodbuja.
3. Če je pogovor dobro razvedrilo zanjo, jo pogosto pokličite ali obiščite. Dnevi in noči tečejo zelo počasi.
4. Pošljite ji rože ali nekaj prisrčnega, kar lahko gleda. Čudovite stvari, katere vidi jo lahko dvignejo, še posebej če pretežni del dneva preživi v enem delu hiše.
5. Berite ji. Napišite ji pesem. Če želi ji pojte. Medtem ko gre svet brez nje naprej je zanjo nežno, če ve, da se jo spominjate.
6. Zavedajte se. Njen nos je zelo občutljiv. Če imate na sebi neznaten vonj po kolonjski, vodi po britju, parfumu, tovarniškem mehčalcu, kajenju, itd., se ji ne približajte.
7. Uporabite vzpodbudne besede in nežne pripombe. Molite z njo. To je lahko čustveno neprijetna izkušnja in celoten pogovor naj bo optimističen, osredotočen na pozitivno.
8. Smeh je lahko dobrodošel dodatek njenemu dnevu. Zabavna knjiga, film, ali celo šala ji lahko prineseta nasmeh. Če jo lahko pripravite k smehu je to zanjo zelo potrebno olajšanje.
9. Bodite ji v podporo. Četudi se ne morete resnično povezati z njo (resnično je in bedno), skušajte razumeti njeno počutje! Pustite jo, da joka.
10. Zamenjajte ji posteljnino, brisače, posodo za bruhanje. Vem, da je lahko okorno! Toda... če bi radi vedeli kako pomagati!

Moja pot neplodnosti

Mesec za mesecem sem v kopalnici na tleh krčevito ihtela: „Zakaj, zakaj, zakaj?“ To je bilo vse, kar sem lahko spraševala. Izlivala sem svoje srce Bogu in moledovala k Njemu za odgovore katere mi lahko samo On nudi. Moledovala sem in tarnala, delala sem kupčije in spraševala vprašanja. Ni bilo odgovorov, ni bilo razkritja od Boga... samo tišina.

Pravkar se mi je pričel nov cikel, kot imam rednega že zadnjih enajst let. Medtem ko sem jokala, me je moj mož objemal. On prav tako ni imel odgovorov.

Vse me je spominjalo na to, da ne morem zanositi. Če grem v trgovino, vidim samo dojenčke, kako se grulijo z svojimi mamicami. Nosečniške obleke mi iz obešalnikov dajejo znamenje, vedoč da jih ta mesec zopet ne morem kupiti. Oddelek za dojenčke ni kraj v katerega bi lahko šla brez jokanja. V trgovinah s prehrano preskočim police z otroško hrano in plenicami.

Nič lažje ni v cerkvi. Večina mojih prijateljev in družinskih članov pričakuje. Ljudje dajejo predloge in pripombe, ki mi lomijo srce in me strmoglavo pošiljajo v mračno depresijo. „Prepusti in naj Bog... izroči to Njemu.“ „Zakaj ne posvojiš?“ „Lahko si hvaležna za dva otroka, katera imaš, namesto da se razburjaš nad tistimi katere ne moreš imeti.“

Zakaj nikomur ni mar zame in za bolečino katero čutim? Zakaj ne morejo biti bolj previdni s svojimi besedami? Zakaj se nihče ne stegne k meni? Moji nesposobnosti zanositi sem dovolila da upravljanja z mojim življenjem ter mojimi čustvi in da to vpliva na vse odnose okoli mene. Na žalost je bila ta neplodnost rezultat mojega početja, ki je samo pripomoglo k moji depresiji.

Leta 1991 sem se v mojem razredu 'zaljubila' v privlačnega fanta, Joela. Ne dolgo potem ko sva pričela hoditi, sem zanosila. Opustoševalno sva se odločila za splav. Po seriji čudežnih dogodkov nisem mogla splaviti otroka. Oktobra 1992 sem rodila Dakoto, se poročila februarja 1995 in potem novembra 1995 rodila še Kennedy-ja. Oba otroka sta se rodila preden sem bila stara 19 let.

Nikoli nisem načrtovala, da bom imela otroke. Med šolanjem sem bila delno zaposlena in iskala sem redno zaposlitev. Mož se je pridružil vojski, zato sva se preselila preko luže. Ker je vojska plačala in so tudi drugi priporočali, sva se pridružila nizu tistih, ki so si svojo plodnost odrezali z vasektomijo (op. prev.: sterilizacija moškega). To je bilo leta 1996. Uživala sem svobodo, katero nudi sterilizacija in nisva skrbela da bi se vsak mesec pripetila 'nesreča.' Takrat sva bila z možem stara šele 19 let.

Nekaj let kasneje sva se preselila nazaj v Združene države Amerike. Sosed naju je povabil v cerkev k dramski uprizoritvi. Udeležila sva se jo in to noč sva oba z možem svoje življenje predala Gospodu Jezusu Kristusu. Takoj sva našla cerkev in pričela služiti z vsemi zmožnostmi, kolikor sva lahko.

Pričela sem hrepeneti za večimi otroci. Prosila sem Gospoda za čudež. Pred Bogom sem se potegovala in Ga spominjala, da nisva imela spoznanja Njega, ko sva naredila vasektomijo. Čemu bi bila torej odgovorna za nekaj, kar sva storila v takšni nevednosti? Jokala sem in iskala odgovore za svoje probleme. Kmalu sem slišala za postopek obratne sterilizacije, ki paru zopet obnovi plodnost. Bila sem navdušena! Moža sem prosila naj preveri. In je preveril. Oporišče, v katerem smo bili nameščeni je opravljalo obratne sterilizacije. Slava Bogu! Moj mož je opravil potrebne medicinske preglede in vpisal svoje ime na čakalno listo.

Mesece kasneje, po čakanju ki se je zdelo dolgo kot večnost, smo v bolnišnici preverili ali smo na seznamu. Zgodila se je pomota in midva pravzaprav nikoli nisva bila na seznamu. Zrušena sem prosila moža da prične znova, toda dobil je povelje, ki nas je poslalo nazaj preko luže.

Bog je mogočno deloval. Julija 2002 je Joel imel lahko operacijo obratne sterilizacije v vojaški bolnici v Evropi. Vsaka podrobnost je bila orkestrirana od samega Boga. Ta obratna sterilizacija mi je dala upanje. Prepričana sem bila, da bova v kratkem pričakovala otroka. Kako tudi ne, po takšnem delovanju Boga v najin prid. Kupila sem si celo naročje materinskih oblek, vedoč da jih bom kmalu potrebovala.

Meseci so minevali brez pozitivnega nosečniškega testa. Moje srce je zdrsnilo v depresijo. Ali nisem bila poslušna? Če je tako, zakaj Bog ni blagoslavljal? Kje je bil ta dojenček za katerega sem bila prepričana da ga bova imela? Zakaj ni Božjega odgovora na moje molitve? Srečevala sem se z drugimi ženami, ki so trpele za neplodnostjo. Tolažila sem se, vedoč da nisem sama, toda nobena od nas ni mogla dati drugi kar smo si želele – otroka.

Moj mož je opravil teste. Ugotovili so, da je bila obratna sterilizacija neuspešna in da ne bova mogla spočeti. Še vedno sem molila in prosila Gospoda da spremeni rezultat. Minila so skoraj štiri leta risanja temperatur z uporabo ovulacijske metode – in molitve. Minevali so meseci. Spremenili so se v leta.

V začetku leta 2006, po vrnitvi v ZDA sva se odločila za ponovno obratno sterilizacijo. Ponovno sem se počutila napolnjeno z upanjem. Minilo je šest mesecev in še vedno nisva spočela. Takrat sem pričela čutiti mir v vsem, kar je Gospod v najinih življenjih delal. Pričela sem opazovati dva otroka, katera imam kot blagoslov in počasi opuščala sanje o večih otrocih. Spoznala sem, da moram svoje želje uravnati z Božjimi, namesto da vplivam Nanj da mi dopusti da gre po mojih načrtih. Seveda, še vedno sem si želela zanositi, toda voljna sem bila odnehati z svojimi hotenji in sprejeti to kar Bog hoče, kar je mimogrede rečeno bilo tudi mnogo boljše.

Počasi se je moje srce obrnilo k posvojitvi. To zame prej ni bila opcija. Mož in otroci so bili pripravljeni na posvojitev, toda jaz sem jo zadrževala in proti upanju upala, da bom zanosila. Pričela sem brati zgodbe o družinah, ki so uspešno posvojile. V tišini je Bog pripravljal moje srce na sprejetje otroka druge ženske kot svojega.

Z možem sva poklicala posvojitvenega zastopnika in pričela s postopkom. Proučevanje, marljivost in kratke biografije so za kratek čas zapolnile moj svet. Od nezainteresiranosti za posvojitev sem bila z vsem srcem in navdušenjem pripravljena sprejeti dojenčka v naš dom!

Vse na kar sem lahko mislila je bil otrok s katerim nas bo Bog skozi posvojitev blagoslovil. Skoraj tri mesece po sestanku z najinim posvojitvenim zastopnikom smo v naše življenje pripeljali Isabello. Ta dan ko je bila rojena, sem bila v bolnišnici. Srečala sem se z njeno rojstno mamico in se ji zahvalila za izbiro - da je izbrala življenje in me blagoslovila z njenim otrokom. Zagotovila sem ji, da bomo Isabelli zagotovili nego in ljubezen.

Rojstna mati je za kratek čas sladki mali sveženj objela in me potem vprašala ali jo želim prijeti. Moje srce je poskočilo. Majhno deklico sem sprejela v svoje roke in v svoje srce. Dva dni kasneje je bila Isabella odpuščena iz bolnišnice – zame.

Ko gledam svojo dragoceno hčerko, se zavedam, da je bila to ta otrok za katerega sem vsa ta leta molila. To je bil otrok katerega je Bog imel zame. Lahko se zahvalim Gospodu in ga slavim za leta svoje neplodnosti, ker brez njih ne bi mogla posvojiti tega ljubkega otroka.

Neplodnost mi je dala priložnost videti delovanje Boga v svojem življenju. Kot pravi pesem, kako lahko vem da lahko Bog reši moje težave če jih nikoli nisem imela? Sem priča uresničitvi Pisma Rimljanom 8,28 gledajoč kako Bog dela dobro iz vseh stvari, vključno z mojimi napakami.

Ali še vedno upam na spočetje otroka? Seveda upam. Kakorkoli, odločila sem se objeti darila katera mi Bog daje, četudi niso omotana in dostavljena na način katerega bi jaz želela da bi bili.

JESSICA DECKER
Sanford, North Carolina, ZDA
jndecker@yahoo.com

Joel-ovi (njena prva in edina ljubezen od srednje šole) in Jessica-jini otroci so Dakota (14), Kennedy (11), in Isabella.

Srečna bolj kot kdajkoli?

Zrasla sem ob pravljicah. Kako ne bi majhna deklica imela rada zgodbic o lepih mladih dekletih katere je rešil in odpeljal čeden princ Očarljivec? Te zgodbe so se vedno končale s srečno poroko para in pričetkom njunega skupnega življenja.

V današnji družbi, 'srečni do konca svojih dni' pride sreča po nakupu hiše, njegovega in njenega avtomobila, ki vozita po vsak svoji cesti ter tekmi dveh karier za čas in naklonjenost princa in princese, katero imata drug za drugega. Kaj se je zgodilo? Kje v zgodbi se je princesa odločila, da ni več vesela naglice okoli njenega doma in ponosu po dobro opravljenem delu?

Pred kratkim sem na internetu govorila s prijateljico, ki je rekla da jo je razjezilo sporočilo katerega sem ji poslala. Pisala sem ji o ljubkem domu, kjer je ženska udeležena v domačih aktivnostih, katere naredijo hišo za dom. Strinjala se je z menoj, da ni da možje ne bi bili programirani za opravljanje teh del; temveč so leni in raje izberejo 'ne' – popularno mnenje.

Če imate v vaši kuhinji mikrovalovno pečico in aparat za opečenje kruhkov, katerega od teh dveh uporabite za pripravo opečenega kruhka? Mikrovalovno pečico? Ne, ker se zavedate, da vaši kruhki na ta način ne bodo ustrezno zapečeni; naredila jih bo samo vroče. Dvomim, da bi katera ženska stala v svoji kuhinji in se strinjala, da z mikrovalovno pečico lahko naredi opečeni kruhek. Ne, preprosto ne deluje na tak način.

Isto je z možem in ženo. Ustvarjeni smo za različne naloge. Tukaj, pri upravljanju z domom ni nič poniževalnega. Ostati doma in kuhati, čistiti, okraševati, šivati, peti, pestovati dojenčke, brati in se razveseljevati ni ponižujoč klic! Za našega moža so naši domovi nebesa. Me lahko in tudi naj bi ta klic sprejele z veseljem v našem srcu. Me nismo moški, me smo ljudje-z-maternico! Kako neverjetno, da smo tako blagoslovljene!

Radikalna ideja je, da dolgo po tem ko si princ in princesa rečeta: „Da," da princesa nadaljuje v svojem domu, ter si vsako jutro nadene predpasnik in prepevajoč opravljala svoje dnevne dolžnosti. Ali resnično mislimo, da je Pepelka zabarantala metlo za kratko priložnost? Mislim, da ne! Mislim, da je v srcu večine žensk želja poskrbeti za svojo družino. Svojemu možu želimo ustvariti ljubek dom, kjer si lahko ob koncu dolgega dne odpočije svojo glavo. Naši boji ne prihajajo iz nas samih, temveč od zunanjih vplivov, ki nam govore naj si prizadevamo za bolj cenjene stvari, za nekaj, kar je 'vredno truda.'

Rekli so nam, naj bi šle ven iz hiše, da se večino časa 'vključujemo v ...'. To pomeni ločitev od naše družine ter našega doma. Najpomembnejša stvar katero boste kadarkoli naredili, bo narejena med zidovi vašega doma! Poklicani ste za nekaj posebnega. Vi ste žena in mati. Poklic za poveličevanje!

Dolgo po medenih tednih sem še vedno doma in si ponosno nadevam predpasnik, držim svojo metlo ter gugam svoje otroke. Svoje dneve vlagam v najpomembnejšega od vseh virov: mojega Boga, svojega moža in svoje otroke! Imam prostost biti karkoli, za kar me je Bog poklical. Kdo lahko prosi za več?

MELLISA COFFEY
Rio Rancho, New Mexico, ZDA
coffeybeanfamily@msn.net

Jamie in Melissa sta blagoslovljena s petimi dragocenimi otroci: Kyle (9), Calla (7), Cassidy (5), Elijah (3) in novim dojenčkom rojenim ko sem to revijo poslala v tisk.

Ali bo on spoznal drugačnost?

Slika: Isaiah z dojenčkom Shepherd-om.

Slika: Selah z dojenčkom Shepherd-om.

„Ali bo on spoznal drugačnost?“ je vprašal. „Prosim mami, ne povej mu.“ Bil je dragocen trenutek. S svojim 11-letnim sinom Isaiah-om in Shepherd-om Colin-om, najinim majhnim čudežnim dojenčkom (rojenim v 33. tednu nosečnosti) smo skupaj sedeli na precej velikem gugalnem stolu in strmeli v naš novi, čudoviti dar življenja. Vseh deset otrok je z veseljem gledalo kako otrok raste, brca in se obrača v mojem trebuhu. To je bilo zastrto s skrivnostjo. Vse dokler se dojenček ni rodil, nismo vedeli za spol, medtem ko so otroci uživali v tekmovanju med dvema ekipama. Imela sva pet deklet in pet fantov in novorojenček bo naredil zmagovito ekipo.

Osupljivo je bilo razmišljati, da je bil to dragi otročiček, ki smo ga vzljubili in spremljali med mojo nosečnostjo. Oba sva bila očarana nad Shephardovim čudovitim majhnim obrazom, ko je Isaiah rekel nekaj, kar me je presenetilo:

„Mama, ali bo spoznal?“

„Spoznal kaj?“ sem ga vprašala.

„Mama, ali mu boš povedala?“

„Kaj naj bi mu povedala?“ sem rekla. Z vprašanji je bil tako odkrit. Še naprej me je spraševal in ni odgovoril na moje vprašanje.

„Toda ali bo spoznal razliko?“ je ponovno vprašal.

„Kakšno razliko?“ še vedno ni odgovoril ter še naprej govoril in se zaposloval z mislimi katere so se mu motale po glavi.

„Mami, mogoče ne bo opazil, ker sem tukaj odkar je on prišel na svet.“

Skozi meglo sem pričela jasneje videti kaj se mu plete v mislih.

„Mami, kje bo mislil, da sem dobil svojo temno polt kože?“, je še naprej spraševal.

„Mislil bo, da si svojo čudovito temno polt dobil na istem mestu, kot je on dobil svojo svetlo – od Boga in srca Njegove kreativnosti. Dolgočasno je, da bi bili enaki drug drugemu. Tako sem vesela, da imamo v naši družini različne barve, ker ima Bog med Svojimi otroci različne barve .“

Isaiah mi je že v preteklosti povedal, da ne mara besede 'posvojen,' kadar se to nanaša nanj. To ga naredi, da se počuti preveč novega in drugačnega. Sedaj sem natančno vedela kaj se mu plete v mislih.

„Isaiah," sem rekla, „Jaz med teboj in dojenčkom Shepom ne vidim nobene razlike. Ti si lahko videti drugačen, toda to je zabaven del. Vision s svojimi žarečimi rdečimi lasmi, zelenimi očmi in navzgor zavihanim noskom sploh ne izgleda kot mami ali ati. Svojih otrok nimam rada zato, ker so mi podobni. Rada jih imam ker so moji. Zame ni pomembno ali si postal moj s posvojitvijo ali nosečnostjo. Posvojitev ali nosečnost sta samo besedi, besedi, ki imata isti rezultat, besedi za pot po kateri sta prispela ter postala moja. Ne glede ali se nekdo pelje z avtobusom, vozi z avtomobilom, ladjo ali leti z letalom – so to le majhne podrobnosti o prevozu.

„Isaiah, pred nastankom časov te je Bog planiral, da postaneš moj dragoceni otrok, da te ljubim, vzgajam in za večno držim v svojem srcu. Tako se je odločil tudi za Shepherda. Oba sta prav tako moja in enako vaju obožujem. Zame ni pomembno ali rasteš v mojem trebuhu ali v mojem srcu.

Shepherd je v mojem trebuhu rasel skoraj devet mesecev, toda ti si rasel devet mesecev v mojih mislih. Da sem te privedla sem v svoje roke, je bil dolg proces in poln ovir. Moje misli tekom dne so bile stkane s hrepenečimi molitvami po tebi. Moje srce se je napelo, zraslo in bilo za tebe. Moje srce je bilo noseče s teboj. Vsebovalo je nenehno rastočo ljubezen. Ko sem prvič zagledala tvoj obraz, so sanje o tebi postale resničnost. Vse kar mi je pomembno je to, da si moj. Vseh enajst mojih čudovitih darov od Gospoda je enakovredno pričakovanih in proslavljenih. Nekaj od vas vas je Bog različno ovil. Toda ovoj ni pomemben, kajne? Pomemben je le dar za katerega skrbiš.

Da ti odgovorim na vprašanje, dojenček Shep ne bo poznal razlike. On bo vedel samo, da ima mirnega, čednega mišičastega afriškega brata, katerega bo opazoval in mu skušal biti podoben. Dejstvo, da si bil posvojen je le malenkostna podrobnost."

Isaiah je dojenčka objel z nežnim in navdušenim objemom in stekel proč, da bi se igral z novo pomladjo v njegovem koraku in razburjenjem imeti novega brata katerga ljubi.

Kadar odidem na nakupovanje ali sem izven mesta in dobro misleči opazovalec vidi mojo skupino kako si utira pot za menoj in vpraša ali vodim mladinsko skupino ali če sem varuška mnogih, mu odgovorim: „Ne, ti vsi so moji otroci."

Včasih me vprašajo: „Toda kateri od teh pa so *resnično* vaši?" Prepričana sem, da poznate moj odgovor: „*Vsi* so moji in tukaj ni razlik."

SERENE ALLISON
Primm Springs, Tennessee, ZDA

Samuel in Serene sta bila doslej blagoslovljena z enajstimi

otroci – Selah (16), Jabin (16), Kula (15), Isaiah (11), Arden (9), Chalice (7), Cherish (7), Cedar (4), Engedi (3), Vision (2) in Shepherd Colin (2 meseca).

„Molitev se prične kjer se človeške zmožnosti končajo."

– Marian Anderson

Komu vi sledite?

Kaj je meseno materinstvo? Mislim, da je to takrat, ko se bolj osredotočimo na učenje tako imenovanih starševskih spretnosti, kot Božjih. To je videti nekako takole: „Sem od Williama Sersa; sem od Jamesa Dobsona; sem od Gary Ezzo; in jaz sem od [sem vstavi ime priljubljenega starševskega učitelja]," itd.

Se spominjate kaj je Pavel pisal Korinčanom? „Še ste namreč meseni. Mar niste še vedno meseni in zgolj ljudje, dokler sta med vami nevoščljivost in prepir? Mar ne ravnate zgolj po človeško, če kdo pravi: »Jaz sem Pavlov,« drugi pa: »Jaz sem Apolov«? Kaj je vendar Apolo? Kaj je Pavel? Služabnika sta, po katerih ste prejeli vero, in sicer kakor je je komu dal Gospod. Jaz sem zasadil, Apolo je zalil, Bog pa je dal rast, tako da ni nič tisti, ki sadi, in nič tisti, ki zaliva, ampak tisti, ki daje rast, Bog." (1. pismo Korinčanom 3,3-7)

Bog je vstopil in me pripeljal na prostor, tako duševno, kot telesno, kjer se moram opirati izključno le Nanj.

To je točno to, kjer sem bila do nedavnega. V svojem prizadevanju postati Bogaboječa mati sem poskakovala okoli skoraj vsake starševske filozofije. Pričela sem s skupino Povezani starši (AP – Attachment Parenting). Pravzaprav še vedno bi me imeli za AP mamo, ker uporabljam mnogo AP temeljev. Odjavila sem se od nekaznovalnih naukov (temeljijo na milini – Grace based Discipline ali pozitivnosti - Positive Discipline). Ko to ni delovalo, sem si ogledovala še druge.

Kakorkoli, ko sem se znašla v različnih situacijah katere mati vsak dan doživlja, sem ugotovila, da je težava v tem, da sem pričela razmišljati kaj bi naredili starševski učitelji, namesto da bi se obrnila na Boga in vprašala Njega kaj storiti. Včasih bi se raje sporazumevala z Mojzesom, kot poslušala neposredno od Boga.

Na srečo je Bog vstopil in me pripeljal na prostor, tako duševno kot telesno, kjer se moram opirati izključno le Nanj. Bog je našo družino preselil na bolj oddaljeno lokacijo, ki je močno zmanjšala moj čas prebit na spletu. Nič več nimam sprehoda do bližnje knjižnice, od koder sem dostopala na internet.

Pričela sem moliti za vizijo svojega materinstva. Ne samo da mi je Bog dal vizijo, temveč mi je pokazal tudi kako jo uresničiti. Zgodaj v svojem materinstvu sem bila zmotno vodena z učenjem osredotočenim na 'starost in stopnjo' (ages & stages;

na primer 'strašno drugo otrokovo leto' itd.). V molitvi za svoje otroke sem postala brezbrižna, misleč, da je vse to „samo del stopnje v razvoju.“ Sedaj molim za vse in kot rezultat videvam čudovite sadove.

Ideje nenehno prihajajo, kot jih Bog vliva v moje misli, za vzdrževanje hiše, učenja hoje na stranišče, izobraževanja na domu, vzgoje otrok, itd.

Bog za vzpodbudo, učenje in moje navdihnjenje še vedno uporablja tudi druge v službi materinstva/starševstva. Revija *Above Rubies* je ena glavnih. Pogosto v vsaki reviji najdem članek, ki ima opraviti točno s tem, kar se trenutno dogaja v mojem življenju.

Kakorkoli, uporabljala sem Titus 2 (op. prev.: krščansko služenje/spletna stran za družine in šolanje na domu – ime ima po Pismo Titu, 2 poglavje) kot izgovor za nadaljevanje z mesenim materinstvom. Sedaj to stran uporabljam kot merilno palico. Ko slišim/preberem materinski nasvet, ga preverim glede na kvaliteto v Titus 2 in samo sebe vprašam ali me bo ta nasvet pripravil, da bom ljubila svojega moža in otroke? Ali me bo naredil trezno, previdno, čisto, varuhinjo doma, ljubeznivo in poslušno svojemu možu? Če ne ustreza tem merilom, ga zavrnem.

Odkar me je Gospod osvobodil pred poskušanjem kosanja s starševskimi učitelji, se ne počutim več premagano ali v stalnem stanju „kaj naj storim.“ Kot rezultat sem mirna, manj zlovoljna in bolj radostna. In najboljša stvar - pričenjam resnično uživati v svojih otrocih.

DONNA NEUMANN

Lihue, Hawaii, ZDA
mamadomain@yahoo.com

Richard in Donna sta blagoslovljena z Abigail (4) in Faith (2).

Odgovornost družine

Ko smo nedavno na skupnem molitvenem sestanku molili za naš narod, so mi na misel prišle besede: „Prevzemi odgovornost.“ Prevzemi odgovornost, toda kakšno? Bog nam je že od začetka stvarjenja to jasno pokazal. V prvem poglavju Svetega pisma nam On daje odgovornost. Katera je ta naloga? To so prve besede katere je Bog govoril človeškim ušesom: „Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta...“ (1 Mojzes 1,28)

Komu je Bog govoril te besede? Mogoče vodji naroda? Neki politični stranki? Službam ali pastorjem cerkva? Ne. Možu in ženi ter otrokom, katere jima bo Bog dal. To je bila zadolžitev družine.

Ko vidimo kako se naš narod odvrača od Boga k humanističnim filozofijam in bolj ko naše politične stranke postajajo liberalnejše, bolj pogrešamo vladanje pravičnosti v narodu. Kakorkoli, verjamem da moramo svojo pozornost odvrniti od

zaupanja v določenega voditelja ali določene politične stranke. Vrniti se moramo tja, kjer je pričel Bog. In to je k družini! Bog je rekel družini naj prevzame odgovornost za zemljo.

Ko se odrečemo Božjemu mandatu, nalogo prevzame sovražnik!

Več družin kot se odreče mandatu katerega jim je dal Bog in svoje odgovornosti prenese na vlado in organizacije, bolj bo družina postala šibka – in bolj bo narod postal šibek. Narod je krepak, kolikor so krepke njegove družine. Družine so Božji načrt za življenje. Predane družine so Božji načrt za uspešen narod.

Toda to moramo narediti na Božji način. Bog nas ni zapustil nevedne. V prvih nekaj poglavjih Geneze (1. Mojzesova knjiga) nam je pokazal načrt. Pokazal nam je, da se prične s poroko, kjer se bo mož: „pridružil svoji ženi in bosta eno meso.“ (1 Mojzes 2,24). Bog želi da sta mož in žena eno in ne dve ločeni bitji, ki vsako opravljata svoje delo, temveč eno – eno meso, ena duša in en namen. Da postane naš zakon čvrst, moramo delati. Ob stran moramo položiti sebičnost, neodvisnost ter naše lastno delo in se zavezati pomoči našim možem, da izpolnimo zadolžitev, ki nam jo je dal Bog. Za izpolnitev te svetovno vseobsegajoče zapovedi Geneze ne moremo biti drugačne kot pozitivne, dvigajoče, predane in spodbujajoče podpornice!

Bog uporablja besedo „primerno pomoč“ (1 Mojzes 2,18) da opiše Svoj načrt za ženske. Beseda *primerno* je hebrejska beseda za besedo *neged* in pomeni 'nasproten pol, dvojnik in predvsem družica'. Z drugimi besedami je ona moževo nasprotje, toda popolnoma se mu prilega, kot rokavica. Beseda *pomoč* je po hebrejsko *ezer* kar pomeni 'pomočnik, ta od katerega prihaja pomoč'. Presenetljivo je, da se ista hebrejska beseda uporablja takrat ko govori o Bogu, ki je naša pomoč! Primer: „On je naša pomoč in naš ščit.“ (Psalm 33,20)

Še bolj presenetljivo je, da se beseda *ezer* prvič uporabi glede žene, še preden se uporabi glede Boga! V 'zakonu prve omembe' je beseda pomoč dana ženi! Me odkrivamo podobo Boga kadar našim možem pomagamo in se podvržemo njegovi zaščiti in vodstvu.

Svetovna filozofija se podreditvi smeji. Prezira obvezo in žrtvovanje svojega življenja za nekoga drugega. Toda kakšen je rezultat? Žetev neuspešnih zakonov in prizadetih otrok. Čas je, da se predamo Božji volji, Njemu, ki je to že od davnine načrtoval. Hudičeva neodvisna pot vedno prinese uničenje; Božja pot sta življenje in sreča.

Plan feministk snubi matere ven iz doma. Zavedene so v veri, da morajo opraviti bolj pomembne stvari, namesto da bi svoj dom naredile za ljubeče pribežališče, ter vzgajale in negovale otroke, katere jim je dal Bog. Še enkrat, to je sovražnikov načrt za oslabitev družinske celice in preprečitev Božjih namenov. Hudič bi otroke raje vzgajal v negovalnih centrih, kot pa doma. Na ta način lahko že od mladih let

seje semena prevar v njihovo mišljenje. Bolj ko lahko hujska matere, da sledijo njihovim lastnim karieram namesto najvišjemu Božjemu klicu katerega jim je dal Bog, bolj lahko vodi novo generacijo v njegovo zmotno mišljenje. To se že dogaja. Celo mnogo krščanskih žensk je bolj prepojenih z mišljenjem sveta kot z Božjo večno Besedo.

Tudi starševstvo je bilo oslabljeno. Mnogo očetov je pozabilo svojo odgovornost očetovstva, najvišjega cilja katerega je moškemu dal Bog. Ko se očetje odpovedo svoji vlogi oskrbe, zaščite in vodenja svojih družin po Božjih poteh, njihove družine oslabijo. Kadar matere zapustijo svoje domove in odrinejo materinstvo v podrejen položaj v svojih življenjih, narod propada.

Prvi dom katerega je Bog ustvaril se je imenoval Eden, kar pomeni 'radost.' Prvi dom je bil prototip vseh bodočih domov. Bog želi, da so naši domovi prostori radosti, prostori v katerih želi biti vsak, kjer doživimo Božjo prisotnost; prostor kjer vzgajamo in treniramo naše otroke in jih pripravljamo za življenje. Bog želi, da se Edenski domovi razprostrejo po svetu. Želi, da prevzamemo ozemlje nad vsemi prevarami in zlom, ter po svetu širimo Božjo ljubezen, resnico, radost in odrešenje.

Želi, da imamo Njegovo vizijo – Njegovo vizijo za življenje, ljubezen in družino. Bog ljubi življenje. Prvo naročilo družinam je, da se plodite in množite in napolnite zemljo. Bog hoče, da bi bila zemlja napolnjena z Božjim semenom - otroci ki razodevajo Njegov značaj. S tem ko omejujemo število otrok ki jih imamo, omejujemo podobo Boga na zemlji. Omejujemo Boga pri tem kar želi storiti.

Ker so Božji ljudje poslušali varljivega sovražnika in omejevali svoje otroke, je svet sedaj oropan milijonov Bogaboječih otrok, ki bi lahko napolnjevali narode z Njegovo slavo. Hudič je uspel in se smeje svojim sužnjem! Potegnjeni smo bili v njegove laži, bili smo oslabljeni in odrekli smo se naročilu Geneze.

Finis Dake-ov komentar na Psalm 127,3-5 pravi: „Vsak otrok bo tekom časa obramba, podpora in širjenje večnega razmnoževanja človeka ter izpolnitev Božjega plana za človeka. Več puščic kot jih bo imel vsak, več sovražnikov bo pobil in bolj močan bo na zemlji. Več otrok kot se mu bo rodilo in bodo odrešeni, ter pomagali Bogu upravljati zadeve večnega plana za človeka, večjo slavo bo imel Bog.“

Nesporno dejstvo je, da bodo ljudje ki ubogajo Božje ukaze rodovitni, se bodo množili in postali narod, ki si bo podvrgel in prevzel ozemlje. Pred gospodovanjem pride razmnoževanje. To je večni zakon. Če mi kot Božji ljudje želimo pomnožiti Božje poti po svetu, moramo biti najprej rodovitni! Trenutno islamski narodi številčno sedemkratno prekašajo zahodne civilizacije! Na svoji poti prevzema oblasti so, razen če se mi zbudimo!

Moramo biti v napadu in ne v obrambi!

Prvi kristjani niso objemali samo otroke katere jim je želel dati Bog, temveč so zbirali tudi zapuščene otroke, jih vzeli v svoje domove in jih vzgajali za Boga. Takšno naj bi bilo razmišljanje vseh Božjih ljudi. Moramo biti v napadu in ne v obrambi. Na nas je, da izvedemo nalogo. Mi moramo sprejeti otroke katere nam bo dal Bog, ker nam bodo oni pomagali pri tem velikem opravilu razširjanja Božje ljubezni in odrešenja po vsej zemlji. Toda izpolniti moramo tudi nalogo potreb v tem svetu – vdove, sirote, prikrajšani. V naš dom lahko sprejmemo siroto, lahko (denarno) podpiramo siroto ali pomagamo drugi družini pri financiranju posvojitve sirote. To je čista in neomadeževana vera. Tako se zavzema ozemlje.

Namesto zanašanja na vladne agencije da nam pomagajo ven iz tega, moramo okrepiti naše zakone in družine. Čas je, da družine ponovno prevzamejo odgovornost. Čas je, da ojačamo naše zakone, ojačamo naše družine in izpolnimo nalogo, katero nam je dal Bog. Močne, zdrave družine so Božji odgovor na potrebe naroda.

NANCY CAMPBELL

Moj otročiček

Pogledam navzdol na tvojo drobceno nogo, drobcene roke in v tvoje oči.
Ti si dragoceno darilo od Boga,
žarek sončne svetlobe poslane navzdol da me nasmeje.
Prav sedaj si tako majhen,
toda zabavno te bo gledati kako odraščaš in se učiš vsake nove stvari.
Potem bom zaprla svoje oči in ko se bom prebudila, ter jih ponovno odprla,
bom spoznala kako je minil čas
in se spraševala kaj se je zgodilo z mojim drobcenim dojenčkom!
Nekega dne ko boš starejši boš mogoče večji od mene;
te bom gledala, odraslega,
ko boš preko sobe odšel proč od mene,
z ljubeznijo sijoč skozi nasmeh v mojih očeh
se bom spominjala drobcenega dojenčka, ki sem ga držala v svojih rokah!

Ellen Wyman, Cuyler, New York, ZDA

Jezus je Svoje življenje dal Zate!

Kaj On želi, da storiš?

Spreobrnjenje!

»Pokesajte se! Vsak izmed vas naj se dá v imenu Jezusa Kristusa krstiti v odpuščanje svojih grehov in prejeli boste dar Svetega Duha. (Apd 2,38)

„Pokesajte se torej in se spreobrnite, da se vam izbrišejo grehi.“ (Apd 3,19)

Po Jezusovi krvi prejmite očiščenje!

„Kri njegovega Sina Jezusa nas očiščuje vsakega greha.“ (1 Jn 1,7)

„Brez prelivanja krvi ni odpuščanja.“ (Heb 9,22 EKU)

Izpovej, da je Jezus tvoj Gospod!

„Kajti če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen. S srcem namreč verujemo, in tako smo deležni pravičnosti, z usti pa izpovedujemo vero, in tako smo deležni odrešenja.“ (Rim 10,9-10)

Daj se krstiti!

„Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen.“ (Mr 16,16)

„'Gospoda, kaj naj storim, da se rešim?'... 'Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ti in tvoja hiša!'... in pri priči se je dal krstiti z vso svojo družino.“ (Apd 16,30-33)

In prejel boš večno življenje!

„Kdor veruje v Sina, ima večno življenje; kdor pa ne veruje v Sina, ne bo videl življenja, ampak ostane nad njim Božja jeza.“ (Jn 3,36)

Zgodbe o dojenju

Mlečni bar!

Moj mož me je imenoval 'mlečni bar'. Nekoč, ko sem medtem v zgornjem nadstropju dremala, se je igral z najinim prvorojencem. Nenadoma je v naglici prišel po stopnicah navzgor držeč najinega sina, ki je imel usta polna čokolade v prahu imenovane Milo.

„Hitro, daj mu nekaj mleka!“ je jokal.

Izkazalo se je, da je mož za naju oba pripravljal napitek Milo. Najin sin je hrepeneče opazoval čokolado v prahu in mož se je odločil, da mu jo da polno žlico. Pozabil je, da ne more piti iz drugega kot iz 'mlečnega bara' - zato je hitro odhitel po stopnicah!

VICTORIA PURDIE
Queensland, Avstralija
vpurdie@optusnet.com.au

Ross-ovi in Victoria-jini otroci so Keegan (13), Cayden (11) in Jaymee (9).

In majhen otrok jih bo vodil!

Ko se je najin peti otrok dojil, smo bili vključeni v zelo tesno prepleteno krščansko skupnost. Obiskovala sem tedenske molitve, kjer smo čas pred molitvijo preživljali v slavljenju. Isaac se je dojil pod odejo in ni trajalo dolgo, da je njegova drobcena roka segla izpod odeje in slavila Jezusa. Vsem ki so to videli, je bilo videti prekrasno!

Ko je rasel in postal malo starejši in je že lahko povedal nekaj besed, je prsim rekel 'nap' (dremež), ker se je dojil, da je zaspal.

MARNIE SAGOR
dwsmls@gotsky.com
Paulden, Arizona, ZDA

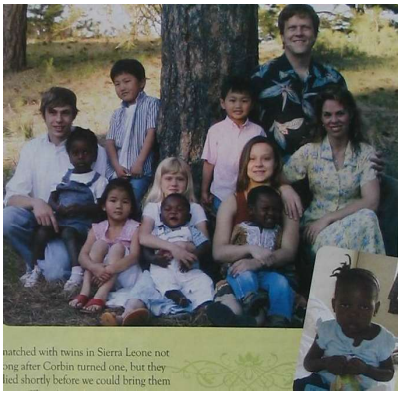
David-ovi in Marnie-jini otroci so Joshua (18), Amanda (15), Shannon (13), Hannah (8), Isaac (5) in Benjamin (3).

Ljubkovalec!

Moje dojenčke sem rada dojila, dokler ni bil vsak od treh bioloških otrok star tri leta. Moj prvorojenec Jace je prišel s tako bistrim imenom za dojenje, da je to ime

obtičalo tudi pri vseh naslednjih otrocih. Ko se je želel dojiti, je prosil za 'ljubkovanje' (ang. cuddle). Prijetno je bilo imeti to 'kodirano ime' za dojenje. Dalo nama je zasebnost, ker ni nihče vedel kaj moji malčki počno pod najino odejo ali obleko. Ko sem dojila svoje starejše otročiče je to imelo pozitiven vpliv na ostale, kajti videli so kako so bili sladki in srečni!

Moje tri nosečnosti so bile življenjsko nevarne, še posebej Caresse-jina. Ne dolgo po njenem rojstvu je Bog odprl najina srca in naju blagoslovil s sedmimi drugimi otroci. Kiana je prišla iz Kitajske, Landon iz Južne Koreje in Garett iz Vietnama. Corbin je afriško ameriški otrok. Ne dolgo potem, ko je Corbin dopolnil prvo leto, smo bili seznanjeni z dvojčicama iz Sierra Leone, toda umrli sta tik preden smo ju lahko pripeljali domov. Potem je Sierra Leone zaprla vrata za posvojitve. Med tem časom žalovanja je v nabiralnik prišla revija *Above Rubies* s prvim člankom o posvojitvi Liberijskih otrok. Takoj sva vedela da je to kraj, kamor naju Bog pošilja. Medtem ko je bil Steve pet mesecev (s svojim podjetjem) odsoten zaradi pomoči žrtvam orkana Katrine, sem svojo dragoceno družino pustila in sama odšla v Liberijo, da pripeljem domov najino majhno hčerko Alia. Decembra smo iz Liberije pripeljali domov tudi Aiden Siafa. Medtem ko sem bila tam, smo ugotovili, da je njegova triletna biološka sestra v sirotišnici. Njuna družina je v begunskem taborišču Združenih narodov izven mesta Monrovia v Liberiji. Moj mož je pravkar z njo prispel domov. Hallelujah!

SHONNI HASSOLDT
shassoldt@msn.com
Colorado Springs, Colorado, ZDA

Steve-ovi in Shonni-jini otroci so Jace (17), Kalyn (14), Caresse (9), Kiana (7), Landon (6), Garett (5), Alia (3), Corbin (2), Aiden (8 mesecev) in Joeliana (3 mesece).

Snuckles! - Priviti se in dojiti!

Zadnjih 16 let sem bila noseča ali pa sem dojila ter uporabljala več imen za dojenje. Eno od njih je 'sesanje' (ang: suckie). Moja hčerka se mi je priplazila v naročje in potegnila za srajco rekoč: „suckie!“

Eden od mojih priljubljenih načinov dojenja je, da se z dojenčkom uležem. Kadar to počneva, praviva temu 'snuckles' (kombinacija besed snuggle-priviti se in suckle-dojiti). Moj trenutni dojenček prsim pravi: „mimmie.“

PAMELA HALE
Bardwell, Kentucky, ZDA

ralphpamela@wk.net

Ralph-ovi in Pamela-jini otroci so Anna Ruth (15), Paul (14), Sarah (13), Grace (10), Chloe (9), Beth (7), Samuel (6), Shalom (4) in Noah (19 mesecev).

Sedemkrat blagoslovljena!

Sem mati sedmim otrokom, toda dojila sem lahko samo najmlajšega izmed naših otrok. Trudila sem se s prvimi tremi, toda zaradi poporodne depresije in strahu nisem bila uspešna.

Poskušala sem si dopovedati, da to ni pomembno. Najini otroci so se dobro razvijali tudi z mlekom za dojenčke in so zdravi ter bistri. Samo zato ker nisem mogla ugotoviti kako to storiti, nisem bila nič manj mama. Pri najini odločitvi so nama bili vsi zelo v oporo.

Bila sem preveč boječa da bi poskusila z svojim četrtim otrokom. Ponovno sem postala noseča in ugotovila da nosim dvojčke! Bila sem premagana in se odločila da ne bom niti mislila na dojenje, temveč se bom osredotočila na zdravo nosečnost. Dvojčka sta bila rojena v 39. tednu s 3,22 in 3,35 kilogrami. Oba sta bila zelo zdrava in v bolnišnici sta preživela samo 24 ur! Na žalost sem imela najhujšo poporodno depresijo. Nisem mogla misliti na nič drugega, kot samo priti varno skozi vsak dan. Moj čudoviti mož mi je bil med tem časom zelo v oporo.

Ko sta bila dvojčka stara okoli 8 mesecev sem postala noseča z najinim sedmim otrokom. Tokrat sem hotela stvari narediti drugače. Brala sem več o dojenju! V 36. tednu sem bila zelo nesrečna z običajno predporodno oskrbo, katero mi je nudila zdravnica. Namesto tega sva se odločila za porod na domu. Najina babica je bila čudovita! Porod je bil čudovit in poskusila sem jo dojiti.

Po nekaj tednih Naomi ni bilo videti da pridobiva težo. Najina babica jo je stehtala in ugotovila da le izgublja težo. Da ugotovijo kaj je narobe, me je napotila na kliniko za dojenje. Ko so mi rekli, da otroka stradam, se je moje srce zlomilo. Pri dojenju je dobila manj kot 28ml mleka. Rekli so mi naj ji odslej dajem mleko za dojenčke ali pa bo stradala.

Babica mi je dala trohico upanja, da bo mogoče narediti prehodno dobo do polnega dojenja, če bom upoštevala njen nasvet. Hranila naj bi jo z nadomestkom in ji nato ponudila prsi. Potem sem si morala iztiskati mleko, da povečam svojo proizvodnjo. Morala sem se prepričati da dovolj jem, pijem, spim in ohranjam kolikor mogoče nizko mejo stresa. Če bom vse to delala bom navsezadnje prešla samo na dojenje.

Odšla sem domov in poskusila. Pozabili so mi povedati, da se ne bo želela prisesati name, ker je sedaj dajala prednost steklenički. Ves čas sem jokala! Njeno hranjenje je vzelo ves dan in večino noči. Neprenehoma sem bila izčrpana. Imela sem moža in šest drugih otrok, ki so me potrebovali in tri od njih naj bi tudi nekako šolala. Odločila sem se, da to ni pošteno do preostale družine in sem se prenehala truditi. Ko sem pomislila, da je to neka stvar, katero ne bom nikoli

počela, sem postala žalostna.

Naomi z mlečnim nadomestkom ni šlo tako dobro. Veliko je jokala in ponoči ni dobro spala. Sebe sem krivila, ker je bila vznemirjena. Če bi se le bolj trudila, bi mogoče lahko uspela.

Po Božji milosti sem še vedno imela mleko po treh mesecih poskušanja da bi mleko prenehalo. Naomi je bila sedaj stara skoraj štiri mesece in nisem mogla več prenašati njenega joka zaradi mlečnega nadomestka. Odločila sem se, da jo bom poskusila dojiti ob popoldnevnem dremežu in tako vidim ali nama bo to pomagalo zaspati. To je bil čas, katerega ne bi jemala ostalim otrokom, ker so mlajši dremali, starejši pa so imeli tihi čas. Ko sem videla kako lahko je zopet sesala pri meni, sem bila tako presenečena.

Zdravniške sestre pri našem WIC programu (posebna dodatna nega za ženske, dojenčke in otroke v ZDA) so me spodbujale, naj jo več dojim. Bila sem vznemirjena in odšla domov, ter se pogovorila s svojim možem. Na moje presenečenje je bil zelo zavzet, da naj ponovno poskusim! V tednu dni se je Naomi izključno dojila! Bogu sem bila tako hvaležna, ker mi je pomagal, da sem to uresničila. Naomi je sedaj stara skoraj dve leti in se še vedno doji! Vez med nama je drugačna od vezi z ostalimi otroci. Druga do druge čutiva bližino.

Zelo sem hvaležna Bogu, da je tako ljubeč in da je tudi nekaj tako preprostega kot je to, Njemu pomembno. Te lekcije so me pripravile do tega, da sem še rajši mama.

AMY QUIMPO
Londonderry, New Hampshire, ZDA
arquimpo@yahoo.com

Fred in Amy sta blagoslovljena z Gabriel (11), Isaac (9), Michael (7), Jeremiah (6), Matthew in Rebecca (3) ter Naomi (2).

Booboo je izginil!

Opazila sem, da se moja dveletna hči že nekaj dni ne doji, a sem mislila da je to najbrž zaradi moje nosečnosti. Vprašala sem jo ali želi 'booboo.'

„Ne“, je odgovorila, „Booboo sta izginili, mama.“

„Kam sta odšli?“, sem jo vprašala.

Nisem pričakovala odgovora, toda svoja usta je odprla na široko in rekla: „Sem noter.“ Potem je pogladila še svoj trebušček in rekla: „In sem.“

PATRICIA SAWICKI
Winnipeg, Manitoba, Kanada
patooty@shaw.ca

Glenwood in Patricia sta blagoslovljena s tremi hčerami – Garcia (6), Faith (4), Joy (2) in novim dojenčkom meseca oktobra.

Patricia pomaga organizirati srečanje *Above Rubies* v Kanadi za ženske, ki bo od 2.-4. maja 2008, tel: 204-222-2621.

Dee Dees!

Ko je bil rojen moj najstarejši sin Justin, ni bilo veliko ljudi, ki bi iskali odgovore na vprašanja glede dojenja. Moja lastna pediatrinja, kateri sem brez zadržkov zaupala in kasneje ugotovila, da ni bila zagovornica dojenja, mi je nudila napačen nasvet. Svojih treh otrok prvih šest tednov nisem uspešno dojila. V času, ko sem imela četrtega otroka Johna, sem našla La Leche League in pri sosednjih vratih je živela celo voditeljica. Z vsemi pravilnimi informacijami in pomočjo pri mojih prstnih konicah, sem še vedno imela precej poskusov in ovir med dojenjem tega majhnega fanta in sem skoraj odnehala. Toda z veliko molitve in odločnosti sva tako postala uspešen par za dojenje. Dojil se je dve leti in pol.

Nekega dne, ko je imel John ravno rojstni dan in je moj mož prišel domov bolj zgodaj ter se z otrokom po večerji igral, sem videla svojo priložnost za neprekinjeno namakanje v kopalni kadi. Po nekaj minutah je mali John odkril, da me ni in me našel v kopalnici. Med sedenjem v kadi je bil zgornji del mojega telesa jasno viden in ravno na višini njegovih oči. Ko je vstopil, je njegov obraz zažarel in stekel h kadi radostno vzklikajoč „dee dees," najino besedo za dojenje in prsa. Ko je oče prišel v kopalnico po malega Johna, je moj dragi mali fant pogledal svojega očeta in rekel v najbolj ljubečem in hrepenečem tonu: „Tako rad imam 'dee dees.'"

VALERIE PAVOLKA
Michigan City, Indiana, ZDA
valleyp@comcast.net

John in Valerie sta blagoslovljena z Justin (19), Joshua (17), Hannah (11) in enim pri Jezusovih nogah, John (4) in Jesse (2).

Moje dragoceno darilo

Kim je to pesem napisala med dojenjem četrtega otroka, njunega prvega otroka po obratni sterilizaciji.

Zbudiš se ponoči, pritegnem te bliže
moje roke pokrijejo tvoj hrbet
si droben in topel
temno je

v soju mesečine najdeš moje prsi
in tvoja občutljiva usta
mleko teče, napolnjuje tvoj lačni trebušček
hiša je v tišini, razen tvojega zadovoljnega zvoka sesanja
z vzdihljajem zaspiš
dotaknem se tvojih las
čudim se, kako si brezskrben in čudovito ustvarjen
preden te je Bog ustvaril v trebuhu te je poznal
ti si dragoceno darilo
moja blazina je mokra od solz, vsaka slavi Njega
zdrknem nazaj v spanec
dojenje pri mesečini.

KIM MILLS
Smith4Jesus7@aol.com

David in Kim sta že 20 let poročena in Bog ju je blagoslovil z Kyle (17), Jesse (16), Casey (14), Justin (5) in Ethan (2).

Bi kavico?

Pred sedmimi meseci sva iz Kitajske posvojila najino dragoceno Ruby. Takrat je bila stara štiri leta in pol. Nekega dne smo se pogovarjali o temi, kako se hrani dojenčke. Razložila sem ji, da kadar v mamici raste dojenček, mama po rojstvu z materinim mlekom iz prsi hrani dojenčka. Razložila sem ji, da je Bog to naredil tako, da od tam pride mleko za dojenčka. Prav tako sem ji povedala, da sta bili dve od njenih sestric prav tako hranjeni in da sta bili naša najstarejša hčerka in Ruby hranjeni s stekleničko. Pritegnila sem jo bliže in ji povedala kako sem zadovoljna, da so njene pestunje v sirotišnici tako dobro skrbele zanjo in kako si želim, da bi jo lahko objela ko je bila še dojenček.

Medtem ko sem se naslednjega dne oblačila, je prišla k meni in me „dregnila.“ Poizvedela je: „Tam mleko, notri?“

„Ne,“ sem ji odgovorila. „Trenutno notri ni mleka.“ Za trenutek je premišljevala. Potem se je odločila: „Tam sedaj kava!“ Zasmejala sem se in rekla: „Da, mogoče!“ Mama ima rada svojo skodelico kave!

LISA WIERZBICKI
Blairstown, New Yersey, ZDA
gerardandlisa@njaccess.com

Gerard-ovi in Lisa-jini otroci so Eloise (11), Sophie (8), Lily (5) in Ruby (5).

Nummies!

V našem domu dojenje imenujemo 'nummies' ali 'snibble' (skovanka iz sip-srkljaj in nibble-grižljaj). Najini otroci pestujejo našega dojenčka in mu rečejo: „Ali potrebuješ svoje nummies?“

SHELLEY HILLMAN
Gorham, Maine, ZDA
titus2@maine.rr.com

Alan in Shelley sta blagoslovljena z Abigail (12), Rachel (10), Grace Elizabeth (7), Isaiah (5) in AnnahJoy (7 mesecev).

Poslušala sem Boga!

Moji mali Lily so se pričele medicinske težave pri starosti okoli dveh mesecev. Odpeljali smo jo k specialistu, ki je povedal, da ima neprizanesljive alergije in da naj jo preneham dojiti. Kupila sem posebno mleko za dojenje in vse stekleničke, ter jo medtem ko je ves čas jokala skušala odstaviti! Vreščala je tri ure in ni hotela stekleničke.

Končno sem jo položila in molila zanjo. Čutila sem, da je Bog v mojem srcu rekel: „Doji jo in zaupaj Mi.“ Še naprej sem jo dojila. Ko sva odšla k njeni običajni pediatrinji (ki je zagovornik dojenja), mi je rekla naj jo še naprej dojim, vse dokler se bom držala zelo stroge diete. Lahko bi otroka odstavila in ne bi prisluhnila Bogu. Z možem veva, da je dojenje Božji namen in On nama je to dokazal.

Ko sem želela Lily dati stekleničko, se je moj triletnik razburil rekoč: „Ne, mama, ona hoče mleko iz tvojih 'mlečnih teles'“.

MELISSA SCHULTZ
Minden, Texas, ZDA
schultzfamilyjmc@hotmail.com

John in Melissa sta blagoslovljena z Christopherjem (3) in Lily (4 mesece).

Čokoladno mleko!

Imam prijateljico, katere otrok je bil rojen okoli štiri mesece za mojim. Je mlada afriška Američanka in nekega večera, ko je bil njen otrok star okoli osem mesecev sem nekaj ur skrbela zanj. Dojila sem Hannah, svojo dvanajstmesečno deklico. Dojenčica na obisku je postala hrupna in ni je bilo mogoče potolažiti. V obupu sem jo poskusila dojiti. Takoj je potegnila prsno bradavico, toda po nekaj minutah se je ustavila in me pogledala. Nič več ni bila zagreta za dojenje!

Moja prijateljica se je kmalu vrnila. Ko sem ji o tem povedala, je smejoč odvrnila: „Seveda, ona pije samo čokoladno mleko!“

p.s. Najine dojenčke sem dojila do starosti dveh let. Prvega in četrtega tudi v njunem četrtem letu. Dojenju vsi otroci pravijo „Med.“

LEANNE GOLLIHER
Avstralsko dekle, ki se je poročilo z Američanom. Sedaj živita v Los Angelesu.
lpotterymum@aol.com

Clayton in Leanne imata štiri otroke, Hannah (18), Polly (15 ½), Abigail (12) in Elijah (10).

Človeško mleko zvečer!

Zjutraj si iztisnem mleko, da ga vmešam v otroško hrano. Zdi se mi, da imamo prsno mleko vedno v hladilniku. Moja triletna hči ima pred spanjem rada kozarec mleka, toda nekega večera smo ostali brez mleka. Moj petletni sin je povedal svoji sestri: „Se opravičujem, toda nocoj imamo v hladilniku samo človeško mleko!“

Moj tretji otrok se je rodil nezmožen za dojenje. Pri korenu njenega jezika je imela vlaknato kopreno in se tako ni mogla oprijeti. Prepričana sem bila, da bo imela prsno mleko tako dolgo, kolikor ji ga bom uspevala dobavljati. Prva dva meseca njenega življenja sem si mleko iztiskala in jo hranila s stekleničko. Iztiskanje je postalo zelo težavno, ker se dojenčica sploh ni dojila in moje telo ni hotelo več zagotavljati mleka aparatu! Prosila sem svojega petletnega sina naj prosim poprosi Boga za pomoč pri dojenju naše dojenčice, da bo še vedno lahko imela mamino mleko. Naslednji dan se je pričela dojiti! Sedaj pri štirih mesecih je srečna in zdrava! Tako sem hvaležna za vzpodbudo, ki sem jo prejela za nadaljevanje, čeprav je bilo težko. Zelo sem hvaležna za način, kako Bog sliši jok naših otrok!

SUMMER BROWN
Kennesaw, Georgia, ZDA
daysofsummer@comcast.net

Bog je blagoslovil Thomasa in Summer z Noah (5), Lydia (3) in Tabitha (4 mesece).

Dopolnilno hranjenje!

Ko je prispela najina druga hčerka, je bila moja hčerka stara 15 mesecev. Ko sem novo dojenčico dojila je moj komaj govoreči otrok vprašal kaj se dogaja.

„Na ta način dojenčki jedo,“ sem odgovorila.

„Dojenčki jedo,“ je ponovila. To je postalo njeno ime za prsa. Sedaj je stara sedem let. Doslej imamo štiri otroke in vsi kličejo moje prsi z njenim „dojenčki jedo.“

Ko je bil moj prvi otrok star tri tedne, smo ugotovili, da se na dan proizvaja samo 28 ml mleka. Praktično je stradala. Bila sem obupana, toda odločna storiti vse da

rešim težavo. Po mesecih poskusov z raznimi zdravili, kolikor sem jih lahko našla in neštetih ur raziskovanj, sem se vdala v usodo, da brez kreativnega čudeža od Boga nikoli ne bom imela dovolj mleka, da zadovoljim svoje dojenčke.

Imela sem stanje, ki je znano kot nezadostno izločanje žlez (IGT - Insufficient Glandular Tissue) ali popubertetna podrazvitost prsi (hypoplastic breasts). Manjka mi večina prsnih žlez (mammary tissue), katere naj bi se razvile v času pubertete. Za to motnjo ni znan ne vzrok in tudi ne zdravilo. Takrat sem bila noseča z svojim drugim otrokom. Želela sem dojiti in svojemu otroku nuditi tudi le malo mleka, katerega sem bila sposobna ustvariti. Ugotovila sem da je malo bolje kot nič. Vedela sem, da so prednosti dojenja daleč nad preprostim hranjenjem v obliki mleka.

Božji odgovor zame je bil dodatni dojilnik, ki mi je omogočal zagotavljanje dodatnega mleka skozi hranilno cevko vstavljeno v dojenčkova usta, medtem ko se je dojenček dojil pri prsih. Najprej sem uporabila Medela Supplemental Nursing System (SNS) in kasneje Lact-Aid. Slednjega je pravzaprav izumil oče, ko sta z ženo posvojila dojenčka in ga je želela dojiti. Dojenje na ta način je težko, traja preden se naučiš in ni za bojazljivce, toda prednosti so čudovite! Na ta način sem dojila štiri dojenčke, čeprav bi me kdo proglasil za noro, tega ne bi delala na drug način.

BETH WALKER
Round Rock, Texas, ZDA
katartizo@earthlink.net

Bog je blagoslovil Bryan-a in Beth z Kaitlyn (7), Brynalise (6), Caleb (3) in Ian (1).

Psttt mojemu otroku!

Najin drugi otrok si je izbral besedo 'boobie'. Četudi je bila to sprva srčkana beseda, ni bila slišati tako srčkana ko ji je z zelo glasnim glasom dodal še „HOČEM!“ Hvaležna sem, da sem od takrat pridobila delček modrosti in najini kasnejši otroci so uporabili nekaj srčkanih imen. Najin četrti otrok je za dojenje uporabil besedo psttt, toda on je to povedal kot: „PSTTT“ (ang: SHUSH). To ga je vedno psttt (umirilo). Potem je najin šesti otrok dojenje imenoval 'nursie' (dojenje). Najin sedmi se je sedaj naučil znakovnega jezika za 'mleko' in običajno reče 'muu'.

ROBYN ZEPP
East Texas, Pennsylvia, ZDA
zepp1785@rcn.com

Zepp-ijini otroci: Bailey (12), Noah (11), Rebekah (9), Shaun (7), Ian (5), Samuel (3), Sydney (1) in potem Leona (5) in v Liberiji čaka Josephine (7 ali 9, nisem

prepričana).

Pustite me v „ječi“!

Ko sem bila noseča z svojim prvim otrokom, sem ga želela poskusiti dojiti. Slišala sem, da je to boljše za dojenčke. Nihče v naši družini ni dojil, zato nisem imela pojma kaj delam. Ko se je rodil, še vedno nisem bila prepričana, toda vedela sem, da je zanj to najboljša stvar. Kakorkoli, ni mi bilo všeč. Počutila sem se kot ujeta. Kadar sem dojila, sem temu rekla 'otroška ječa'. Želela sem biti prosta, da bi odšla ven in bi počela stvari, brez da bi bil name pripet dojenček. Želela sem, da bi ga moj mož lahko hranil s stekleničko. Odločila sem se, da ga bom dojila samo šest mesecev in razmišljala, da je lahko še srečen, da bo dobil toliko. S tem vzorcem in obnašanjem sem nadaljevala tudi pri naslednjih dveh otrocih. Odklanjala sem dojenje, če nista medtem minili standardni dve uri. Mislila sem, da jih bom razvadila, če jim bom dala tudi med njihovim jokom.

Medtem, ko sem bila noseča s svojim četrtim otrokom, sem brala *Moč materinstva* avtorice Nancy Campbell. Ko sem prispela do poglavja o dojenju, sem bila popolnoma pregovorjena. Kesala sem se svojega obnašanja o 'otroški ječi' in se zahvaljevala Bogu, da me je On ustvaril za hranjenje mojih lastnih otrok. Ko sem prebrala vse prednosti podaljšanega dojenja, sem se odločila, da bom naslednjega otroka poskusila dojiti celo leto. Prav tako sem se odločila dojiti zaradi udobja namesto rednega dvournega hranjenja. Oh, kakšno razliko je bilo opaziti pri mojem malčku! Bil je bolj vesel in zaradi miru, ki je napolnil dom, je to koristilo vsej družini! Bil je mnogo bolj zadovoljen, kot so bili ostali moji dojenčki.

Sedaj srečno dojim svojega najnovejšega dojenčka! Kadar dojim, imam najboljši razlog, da se usedem in molim za svojo družino ali preberem odlomek iz Božje Besede, ki mi pomaga priti skozi živahne dni! Še vedno ne morem verjeti kako sem lahko to smatrala za 'ječo'! Če je to 'ječa,' potem me pustite, da ostanem v njej!

STACIE BROWN
The Dalles, Oregon, ZDA
sbfirefighter@earthlink.net

Steve in Stacie sta blagoslovljena z Joshua (8), Marcus (6), Jessica (4), Andrew (2) in Jacob (2 meseca).

Či-Či!

Moja najmlajša hči Keziah je stara skoraj 23 mesecev in se še vedno rada doji. V našem gospodinjstvu temu pravimo 'či-či', kar v španskem slengu iz Srednje Amerike pomeni dojenje. Letos, na Materinski dan zjutraj sem med slavljenjem v cerkvi držala Keziah v svojih rokah. Medtem ko smo peli je mrmrala: „či-či, či-či“. Ker smo se osredotočili na pesem resnično nisem polagala pozornosti nanjo.

Nenadoma se je dvignila, prijela moj obraz z njenima dvema majhnima rokama in potegnila moj obraz navzdol k svojemu in vzkliknila: „Mami, mama, mami! Či-Či!“

MELODY FROESE
Winnipeg, Manitoba, Canada
all.aboard@bluebottle.com

Michael in Melody sta blagoslovljena z Abigail (5), Elizabeth (3?), Keziah (2) in še enim dragocenim darilom avgusta 2007.

Premijski otročiček!

V dojenju svojih otrok sem uživala 13-15 mesecev. To je čudovita vez in prinese tako vrsto intimnosti, katere nisem našla pri nobeni drugi aktivnosti s svojimi otročički. Ko sem pri 31. tednih imela četrtega otroka, je bila težka samo 0,97 kg. Povedali so mi, da je najbrž ne bom mogla dojiti. Bila je zelo slabotna in skozi nos so ji v trebuh potisnili cevko in jo tako hranili. Vsaki dve uri sem si iztiskala mleko ki jo je hranilo hkrati z dodatkom, ki ji je pomagal pridobivati na teži. Pri starosti enajstih dni so mi rekli, da bi lahko poskusili s kožnim dotikom. Svetovalka za dojenje je rekla, da bo mogoče lizala mojo bradavico, toda naj ne bom presenečena, če se ne bo prisesala nanjo.

Položili smo jo čisto blizu prsim in ta sladka majhna deklica je nagonsko vedela kaj mora storiti. Z svojimi usti je objela mojo bradavičko in sesala in sesala! Dojila se je 10 minut in čeljust svetovalke za dojenje se je povesila do tal! Po tem so mi jo dovolili dojiti samo dvakrat dnevno. Preostali čas sem si iztiskala mleko. Pripravila sem jih k temu, da so jo pri starosti mesec dni pustili domov težko 1,8 kg. Ko je postajala močnejša, sem pričela dodajati eno hranjenje dnevno. Mnogo lažje in v zadovoljstvo mi je bilo, da se doji, kot pa si iztiskati!

Slavim Boga, da ima rada dojenje! Za nadaljevanje je bilo potrebno mnogo potrpežljive vztrajnosti, toda v nekaj tednih se je že polno dojila! Sedaj je zdrava triletnica in kadar dojim njeno sestro dojenčico kliče: „moji ba-bas.“

DEANNA ZEDICHER
Ephraim, Utah, ZDA
d_zedicher@hotmail.com

Rodney in Deanna sta blagoslovljena z Jessica (8), Abigail (6), Emily (4), Hannah (3) in Aliyah (1).

Umirjeno mami potrebujem nazaj!

Zelo rada dojim svoje dojenčke. Doslej sem bila blagoslovljena z rojstvom petih bioloških otrok in še enega imam na poti. S svojim prvim otrokom nisem vedela

kaj sem počela. Dodajala sem vodo in naredila vse mogoče napake in jo pri enajstih mesecih odstavila. S svojim drugim otrokom sem še bolj uživala. Nisem dodajala in ves čas sva se zibala na gugalnem stolu. Spal je z nama in bil je čudovit, toda, ker sem mislila da je pomembno da grem, sem ga pri osemnajstih mesecih odstavila. Kako sem se zmotila! Sploh ni hotel biti odstavljen in ko sem ga odstavila, se je pričel grdo vesti. Po tem sem prisegla, da ne bom nikoli odstavila otroka, temveč bom pustila, da se sami odstavijo.

Moj tretji otrok je bil rojen v najinem avtomobilu. Morala sem biti malce nasilna, toda zdravnik mi je potem, ko smo se namestili v reševalni avto končno le dovolil pričeti z dojenjem. Dojila sem jo 23 mesecev. Ko se je bližal porod mojega četrtega otroka je mož končno privolil v porod na domu. Lahko vam jamčim za dejstvo, da sploh ni nič podobno temu, da lahko dojiš takoj, ko otrok pride na svet. To je najbolj neverjeten občutek. Moj četrti in peti otrok sta bila oba rojena na domu in oba sem dojila preko dveh let.

Začudena sem, kako sproščena postanem, kadar dojim svoje dojenčke. Cel svet se lahko konča, toda jaz se počutim, kot bi bila v nebesih. Brez dojenja se bolj nagibam k stresnim občutkom in pogosto na stvari preburno reagiram. Moj najmlajši je sedaj star tri leta in pol. To je bilo najdaljše obdobje brez nosečnosti ali dojenja. Seveda smo v tem času privedli iz Liberije domov še tri ljubljenčke. Kakorkoli, meseca oktobra pričakujem dojenčka in komaj čakam da pričnem s ponovnim dojenjem dojenčka. Mislim, da si vsi moji otroci želijo, da zopet dobijo nazaj svojo umirjeno mami!

Pri naši hiši najini otroci dojenju pravijo 'Ninny'.

HANNAH BABIAK
Pell Lake, Wisconsin, ZDA
Rhbabiak13@charter.net

Robert-ovi in Hannah-ijini otroci so Leah (13), Kaila (12), Robert (12), Sarah (12), Michael (10), Rachel (7), Kendra (5), Jared (3) in Dojenček oktobra 2007.

Polnjenje postaje?

Pred trinajstimi leti sem imela dva dojenčka 11 mesecev narazen. Dojila sem ju vzporedno in videti je bilo, da mi to jemlje ves moj čas. Počutila sem se kot stroj za mleko. In bar za zajtrk ni bil nikoli zaprt!

Četrtega julija, ko je bila najmlajša hči stara dva tedna, sem uspela z njima iti ven iz mesta. Moje nečakinje so bile očarane nad dojenčicama. Najprej sem dojila enajstletno Zerah in potem pričela dojiti svojo novorojenko Nesho. Potem sem Neshi podrla kupček in zamenjala strani.

Moja triletna nečakinja me je čudno pogledala in vprašala čemu sem jo prestavila na drugo stran. Povedala sem ji, da je ena stran prazna, druga pa polna. Gledala

je vame z velikimi modrimi očmi in rekla: „Ali moraš iti vso pot nazaj domov, da ju napolniš?

MARCHELLE WEB
Grand Junction, Colorado, ZDA

Nosečnost in ledvični kamni

„Torej, gospa Lloyd, če boste zavrnili splav, lahko greste nazaj v razred. Nič ne moremo storiti. Krvavitev nakazuje, da boste morebiti spontano splavila zarodek.“ S solzami, ki so mi tekle po obrazu sem stekla ven iz univerzitetne zdravstvene klinike. Moj mož me je srečal v študentskem domu in me nekaj dolgih minut objemal. Bilo je leto 1985. Imela sem komaj 20 let in on 22. Oba sva bila še vedno na fakulteti. Bila sva poročena šele manj kot šest mesecev in že sva se srečala z morebitno smrtjo najinega prvega dojenčka.

Najina zgodba se je pravzaprav pričela leta 1984. Bila sem novorojena kristjanka; Mike je bil kristjan že od osmega leta starosti. Obiskovala sva isto univerzo, on z upanjem na izbiro v poklicno baseballsko moštvo. Ko sva se srečala, sva bila oba zelo samostojni osebi z močno voljo. Toda celo zgodaj v najinem razmerju sva si prizadevala narediti Jezusa za središče najinih življenj.

Z Mikeom sva se zaročila in pripravljala načrte za najin poročni dan. Del teh priprav je bila tudi odločitev katero od tehnik kontrole rojstev bova uporabljala. Ob prvem obisku ginekologinje v mojem rojstnem mestu so mi povedali, da bom najbrž zelo težko zanosila, ker imam od svojega trinajstega leta menstruacijo samo enkrat letno. Zdravnica ni nikoli ugotovila vzroka mojim izostalim menstruacijam, temveč je svetovala tablete za plodnost, da se menstruacija pojavi, kar je potrebno, da se lahko prične uporabljati zdravila za kontrolo rojstva.

Celo kot nova kristjanka se pri jemanju zdravil in dodajanju kemije v telo nisem počutila udobno. Pozno ponoči sem molila k Jezusu naj posreduje, da bom imela naraven cikel. Preteklo je več kot leto dni, toda čudežno, naslednji dan se je pričela moja menstruacija. Moja prva pomembnejša molitev vere je bila uslišana in zavrgla sem tabletke za plodnost.

Samo nekaj mesecev pred poroko sem pričela jemati tabletke za kontrolo rojstva. Ta ideja mi ni bila všeč, toda tako sem bila navajena tega mišljenja - da je nosečnost nekaj česar naj bi se izogibala - da nisem videla druge možnosti. Prišel je najin poročni dan in ne dolgo zatem nama je Mike-ov dedek pričel govoriti, da si želi vnuka. „Kako si drzne?“ sem premišljevala. „Komaj sva se poročila. Nisem še pripravljena imeti otroke.“

Naslednje kar se spomnim je, da so mi pričeli nastajati madeži. Mislila sem, da

sem noseča in sem takoj prenehala z jemanjem tabletk. Slišala sem, da če med nosečnostjo jemlješ tabletke za kontrolo rojstva, to lahko povzroči deformacije na otroku. Nosečniški test se je izkazal negativen, toda odločila sem se, da ne bom jemala nobenih zdravil več. Ni mi bil všeč občutek in razen tega ali mi ni zdravnica povedala, da najbrž niti ne bom zanosila.

Prav naslednji mesec sem spočela. Bila sem v stresu. Ginekologinja mi je rekla, da je bilo to najbrž zato, ker ko sem prvič prenehala jemati tabletke, je moje telo sprostilo več jajčec in najbrž nikoli več ne bom zanosila. Kmalu po spočetju sem pričela močno krvaveti. Moj prvi obisk na univerzitetni kliniki je bil, ko mi je zdravnica povedala naj ali prekinem nosečnost ali pa se soočim z neizogibnim spontanim splavom. Nobenega drugega nasveta. Brez sočutja. Splav ali spontani splav.

Hvaležna sem, četudi takrat nisva imela zdravstvenega zavarovanja, da me je moj mož odpeljal k zdravniku v njegovo mesto. To je bil starejši gospod, očitno usmerjen k življenju (ang: pro-life), ki mi je rekel, naj dva tedna ne grem v šolo in naj počivam v postelji. Ni bil prepričan ali sem izgubila dvojčka ali sem imela dvignjeno posteljico, toda verjel je, da če bom previdna, da lahko donosim svojega dojenčka. Krvavitev se je kmalu ustavila.

Potem sem okoli 27. gestacijskega tedna (op. prev.: šteje se od spočetja dalje) doživela glodajočo bolečino v levem boku. Žgoči, zahrbtni krči so v valovih prihajali in odhajali. Moja bolničarka je pregledovala bolniško evidenčno kartico in se bala najhujšega. Priklopila me je na monitor in vprašala ali imam popadke. Kako naj bi vedela? Še nikoli nisem imela dojenčka. Sčasoma so popadki prenehali in so me odpustili. Preostanek nosečnosti je potekal gladko in nekaj mesecev kasneje nama je Gospod dal zdravega dojenčka, katerega sva poimenovala Michael.

Po rojstvu Michaela sem ugotovila, da ni potrebe poskusiti preprečiti naslednjo nosečnost, kajti kot je že zdravnica rekla, je bila prva samo muhasto naključje. Minilo je enajst mesecev in kot običajno nisem imela menstruacije. Vendar sem pričela doživljati jutranje slabosti. Presenetljivo, brez da bi imela menstruacijo, sem bila ponovno noseča z drugim otrokom.

Še isto uro ko smo prispeli z našim novim zavojčkom iz bolnišnice sem se ponovno zvijala v trpeči bolečini v hrbtu, v istih zahrbtnih krčih, kot sem jih doživela pri Michaelu. Celo po stopnicah navzdol nisem mogla hoditi, tako da me je Mike odnesel v avtomobil in v naglici sem odšla nazaj v bolnišnico. Tokrat so ugotovili razlog. V mojem levem sečevodu sem imela velike ledvične kamne, ki so moji ledvici preprečevali drenažo. Sledila je operacija in počasno okrevanje, toda pravzaprav sem bila ozdravljena ledvičnih kamnov in običajnih poporodnih bolečin.

To je bil čas, ko je Bog pričel spreminjati moj pogled nad celotno idejo kontrole rojstev. Neka dama mi je dala knjigo avtorice Mary Pride z naslovom *Pot domov,* ki je meni odprla Pisma. Živo se spominjam dneva leta 1988, ko sem postala

obsojena odpovedi svojim idejam o 'planiranju družine' in sem dopustila Bogu naj nama da otroke ob Njegovem popolnem času. Bila sem tudi pregovorjena, naj otroke, katere nama je Gospod dal šolava na domu, ter jih vzgajava in trenirava po Njegovih poteh.

Kakorkoli, svojega moža sem poznala in vedela sem, da bo zanj potreben majhen čudež, da te 'radikalne' ideje sprejme. Presenetljivo, ko je tega dne leta 1988 prišel iz službe domov in sem mu povedala, kar sem se naučila iz Pisem, je Mike odgovoril preprosto in zaupljivo: „Da, se strinjam.“ (Nisem vedela, da je tudi on bral knjigo Mary Pride!)

Želim, da bi lahko rekla, da nikoli nisva dvomila in da je od te točke naprej vse potekalo kot namazano. Pred nama je bilo veliko težkih preizkušenj. V manj kot letu dni sem bila noseča z najinim tretjim otrokom. Nekaj mesecev pred koncem nosečnosti sem odkrila še en ledvični kamen zataknjen v desnem sečevodu. Moja ledvica je otekla kot balon. Bolečina je bila neverjetna. V bolnišnici celo nisem mogla govoriti. Ječala sem in bruhala. Spominjam se celo-nočnega obračanja v postelji iz ene strani na drugo stran, proseč za milost pri Bogu. Zdravnik zaradi nosečnosti ni mogel odstraniti kamna. Namesto tega je od moje ledvice do mojega mehurja mimo kamna vstavil tanko cevčico, da se omogoči delna drenaža.

Preostale mesece nosečnosti sem preležala na kavču v neprestani bolečini z eno in dvoletnikoma, ki sta se podila po hiši. Verz, ki mi je prihajal na pamet je bil iz pisma Rimljanom 12,1: „Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno (ali razumno, duhovno) bogoslužje.“ Ti dnevi so bili resnično preizkušnja vere.

Med tem časom slabotnosti sem se bojevala z groznim strahom o vseh mogočih stvareh. Najbolj vključujoč idejo o izročitvi popolnega nadzora svojega življenja in življenj svojih otrok Bogu. Še vedno sem bila mlada kristjanka in zelo sem bila zaskrbljena kako bom sprejeta v družbi. Boleče sem se zavedala, da živeti povsem posvečeno h Kristusu usmerjeno življenje pomeni izgubiti priljubljenost v svetu. Toda Gospod me je venomer spominjal na verz: „In nikar se ne prilagajajte temu svetu, (ali veku) ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je (db. kaj je Božja volja) dobro, njemu všečno in popolno.“ (Rimljanom 12,2). Gospod je počasi spreminjal želje mojega srca in spoznala sem, da je bogastvo sveta v primerjavi z duhovno in večno nagrado katero ima Bog shranjeno za njegovo družino, če mu le zvesto služimo, mrtvaško bledo.

Medtem ko so leta minevala, nas je še naprej vsako leto in pol blagoslovil z novim otrokom. Četudi je bil do mene milosten in mi je dal „lahke porode,“ sem doživljala najmanj en napad ledvičnih kamnov pred, med ali po vsaki nosečnosti. Z dvema otrokoma sem šla skozi preko 30 kamnov in med mojo deseto nosečnostjo sem imela zaradi kamnov resne težave in morali so mi v moj sečevod vstaviti novo cevčico. V obdobju 21 let sem prestala mnogokratne litotripsije (op. prev.: postopek drobljenja ledvičnega kamna v telesu mehanično ali s pomočjo

ultrazvoka), ureteroskopije (op. prev.: endoskopska preiskava, zdravljenje ali operacija sečevoda), cistoskopije (op. prev.: cevast instrument s svetilko za pregled notranjosti mehurja ali sečevoda) in namestitve cevčic za zdravljenje ledvičnih kamnov. Imela sem štiri različne urologe, endokrinologa (op. prev.: zdravnik-specialist za bolezni žlez) in nephrologa (op. prev: zdravnik-specialist za bolezni ledvic), ki so se ukvarjali z mojim primerom. Poskusila sem z naravnimi zdravili, zelišči, čiščenjem ledvic, spreminjanjem diet, masažne terapije*, kiropraktika*, refleksologa*, maziljenja, posta in veliko strastne molitve. Navsezadnje sem z mnogimi bolečinami in trpljenjem odstranila preko 100 kamnov.

Četudi sem vsa ta leta imela mnoge teste z namenom ugotovitve razloga mojih ledvičnih kamnov, so bili do nedavnega vsi rezultati ne prepričevalni. To poletje, po rojstvu najinega dvanajstega dojenčka sem prestala šest zelo tveganih operacij odstranitve petih kamnov iz sečevoda. Nekaj se jih je v tkivu zagozdilo in so povzročali blokado delovanja, širjenje in poškodbo ledvic. Med to težko preizkušnjo je moj urolog naročil novo skupino testiranj iz drugega laboratorija. Končno se je pokazala nenormalnost v moji telesni kemiji. Imam pomanjkanje citratov (soli citronove kisline) in visok pH v mojem urinu. Sedaj jemljem mineralni nadomestek imenovan Uroci-K, ki je preverjeno uredil nivo citratov. Molimo, da bi to zdravilo preprečilo nadaljnje težave.

Ali sem ozdravljena težav z ledvičnimi kamni, pa bomo še videli. Vendar sem svoje ledvične kamne sprejela preprosto kot 'trn v mesu,' katerega Gospod uporablja, da me obdrži odvisno od Njegove moči in ne od svoje lastne. V svojem srcu vem, da so v zadnjih dveh dekadah boleča testna obdobja razvila mojo vero in stanovitnost. Bog nam v Jakobu 1,2-5 pravi: „Moji bratje, kadar pridete v razne preizkušnje, imejte to za čisto veselje, saj spoznavate, (ali veste) da preizkušenost vaše vere ustvarja stanovitnost. Za stanovitnost pa naj bo značilno popolno delo, da boste popolni (ali zreli, odrasli) in celoviti in vam ne bo ničesar manjkalo. Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi od Boga, ki jo vsem rad daje in ne sramoti – in dana mu bo.“

Prav tako sem se naučila, da ne glede ali je problem s katerim se naša družina sooči fizična, miselna, duhovna, denarna ali zakonska težava, je Gospod v reševanju zvest, če se le ponižamo, molimo, preiskujemo Sveto pismo in naše voljo podvržemo Njemu. Kadarkoli sem s pametjo na koncu, vem, da je to samo zato, ker skušam nadzorovati položaj v svoji lastni moči in se ne zanašam na Božjo modrost in moč. Besede iz Pregovorov 3,5-6: „Zaupaj v GOSPODA z vsem svojim srcem, na svojo razumnost pa se ne zanašaj. Na vseh svojih poteh ga spoznavaj in on bo uravnaval tvoje steze,“ nam dajejo tolažbo kadar satan izvaja svoje napade. Gospoda slavimo zaradi Njegove milosti in slave in mu dajemo slavo za delo, katerega opravlja v nas.

SUE LLOYD

* op. prev: Ni v skladu s krščansko vero!

Moore, South Carolina, ZDA
susanl9131@gmail.com

Slika: Bog je Mike in Sue blagoslovil z 12 otroci – Michael, ml. (20), Mary Beth (19), Mandy (18), Isaac (16), Abby (14), Matt (12), Becky (11), Timmy (8), Sarah (7), Sam (4), Anne (3) in Chloe (1).

Above Rubies e-poštni seznami ***http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/***

Spodnja polobla e-poštni seznami:

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/

Velika Britanija e-poštni seznami:

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/

Imate vprašanja, prosim: Tamie Krawczeski, e-naslov: tamielovestn@hotmail.com

Študirajte Above Rubies priročnike online
Moč materinstva: http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/
Družinska jedilna miza in gostoljubnost:
http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/
Bodite plodni in se množite/Vizija Boga za družine:
http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/

Padec ven iz ljubezni

Slika: Clayton in Angela z njunima dvema hčerkama, Lelo (21) in Megan (17). Imata tudi že poročenega sina ter dva vnuka starosti enega in petih let.

Ali sta si obljubila, da se boste ljubila, spoštovala in si prisluhnila dokler bosta oba živela? Poročna slovesnost nas vedno opomni na obljube, katere smo si dali na naš poročni dan, kajne? Toda kaj pomeni ljubiti nekoga? Romantični pisci novel nam govorijo, da je ljubezen vrtinec deljene radosti in sreče pomešane s srčnimi odmerki noči preživetimi izven mesta, večerjami ob svečah za dva in srce trgajočimi ljubezenskimi pismi. Psihologi nam govorijo, da ljubiti nekoga pomeni skupaj preživeti 'kvalitetne' trenutke ter 'komunicirati.'

Vse te stvari so dobre in zagotovo zakonci, ki to počno, izkusijo boljši odnos. Toda kaj pa če smo neenakopravno podjarmljeni z nevernikom? Kaj če vaš zakonec

napram vam ne postopa ljubeče? Kaj če vaju je prav sedaj Gospod blagoslovil z otrokom in si tega ne moreta privoščiti, ali imata premalo energije za nadaljevanje zabavnih zmenkov, ki so vaju pravzaprav združili? Žalostno toda mnogo parov, ki se soočijo s podobnimi rastočimi bolečinami čutijo, da so padli 'ven iz ljubezni' in iščejo ločeno življenje in končno razvezo zakona.

Vendar pa Bog gleda na ljubezen drugače. Svetopisemska ljubezen je glagol, je beseda, ki označuje dejanje, namesto samostalnika, ki naj bi nakazoval občutek. Mi svoje želje odložimo v korist drugega. Naš pastor je rekel: „Delamo, kar je dobro za nekoga drugega, ne glede na ceno, ki si jo prizadenemo.“

Mnogo poročenih parov v Svetopisemskih časih pred poroko niti niso poznali drug drugega. Izak in Rebeka sta na primer živela mnogo kilometrov narazen drug od drugega. Drugi kot Mojzes in Cipora ali Jakob in Lea celo niso bili pritegnjeni s skupno vezjo ali namenom. Ko je Jezus rotil može in žene, da ljubijo drug drugega, jih ni spodbujal da vžigajo star ogenj skozi vrtinčne noči mesta. Namesto tega nas spodbuja naj 'bomo' ljubeči.

1 Korinčanom 13 nam pokaže ljubezen po Božjih standardih. Pove nam, da je izražanje agape ali Božje ljubezni večja vrlina kot lepljivo govorjenje in nakazuje da govorna ljubezen ni nikoli tako učinkovita kot 'delovna' ljubezen. Daje nam primere, kako je ljubezen veliko večja kot obilni duhovni darovi ali dajanje svojega življenja in lastnine v nesebično žrtev.

Ljubezen je potrpežljiva – tudi kadar čutiš da bi se izkazoval z nasiljem.

Ljubezen je prijazna – tudi kadar drugi z vami niso prijazni in bi se jim resnično radi maščevali.

Ljubezen ni ljubosumna – še posebno kadar mož pride domov preutrujen za poslušanje, potem ko je vso svojo moč in ves svoj čas razdal delu in se počutite neopazno.

Ljubezen se ne baha – tudi kadar želite svetu povedati o vaših nadarjenostih.

Ljubezen ni domišljava – namesto tega je ponižna in predpostavlja, da imajo drugi prav ko nas grajajo.

Ljubezen ni dejanje nespodobnosti – tudi kadar vam grobost in premaganost dovolita iti po vaši poti.

Ljubezen ne išče njenega lastnega – tudi kadar bi bilo za vas dobičkonosno.

Ljubezen se ne da hitro izzvati – tudi če ste ves dan menjale umazane plenice in pride po dolgem dnevu vaš mož domov razdražljiv.

Ljubezen si ne jemlje k srcu trpljenja po krivem – tudi kadar je videti, da so vsi proti vam ali ste javno napadeni.

Ljubezen se ne razveseljuje v nepravičnosti – tudi kadar je videti, da bi druga oseba zaslužila zdravljenje.

Ljubezen se razveseljuje v resnici – tudi kadar je videti lažje in bolj učinkovito lagati ali prevarati.

Ljubezen prenaša vse stvari – tudi kadar so razočaranja videti silna.

Ljubezen verjame vsem stvarem – tudi kadar ste prizadeti in se ne počutite tako da bi komurkoli zaupali.

Ljubezen zaupa vsem stvarem – četudi so vaše vizije leta zasenčila z

razočaranji.

Ljubezen se sprijazni z vsemi stvarmi – posebno kadar mislite, da v vašem življenju ne morete več prenašati ne ljudi, ne okoliščin.

Ljubezen nikoli ne odpove – četudi se počutite zasute in je vaš položaj videti brezupen.

Kadar ljubezen postavite v stresno ali težko situacijo se ne bo sesula, temveč bo namesto tega ostala nesebično zvesta, tudi za ceno smrti.

ANGELA DECOTEAU
St. Amant, Louisiana, ZDA
calmdec@cox.net

Reke radosti

Slika: Wess in Kriya z rdečelasim Rivers-om (8 mesecev).

Ob rojstvu so mi starši dali srednje ime *Anandi,* kar v enem izmed mnogih indijskih jezikov pomeni radost. To ime se je v mojem življenju izkazalo za preroško. Vedno sem bila spontano vesela in resnično radost sem pričela spoznavati, ko sem pri 15 letih predala svoje življenje Jezusu Kristusu. Odraščala sem s čudovitim očetom ter ljubečo in predano mamo.

Že od rosnih let sem vedela, da želim postati žena in mati. Kakorkoli, imela sem pretiran strah pred bolečino rojevanja. Glede na to, da me je moja mama rodila doma in mi vedno govorila, da je bil to najlepši dan v njenem življenju, ne vem natančno kje sem to pobrala. Upala je, da bova nekoč tudi s sestro rodile na domu. Ko sem ji povedala, da želim biti med rojevanjem popolnoma brez zavesti sem jo s tem razburila. Tako zelo sem se bala rojevanja, da sem naokoli stresala idejo, da ne bom nikdar imela otrok katere bi sama rodila, temveč samo posvojene.

Kakorkoli, v mojem odnosu z Bogom sem rasla, moje mišljenje se je pričelo spreminjati. Naučila sem se kaj pravi Sveto pismo o otrocih kot darovih in o Bogu, ki ne želi da živimo v strahu.

Ko sem bila stara 19 let sem odpotovala na misijonsko potovanje v Indijo, kjer sem imela privilegij služiti v sirotišnici in na ulicah uprizarjati drame o Jezusovem življenju. V srednji šoli sem po boleči prekinitvi razmerja prenehala hoditi na zmenke in sem prisegla, da bom počakala Boga, da mi v moje življenje On pripelje moža s katerim se bom poročila. Naredila sem celo seznam stvari katere sem želela v možu in glede tega molila. Na tem misijonskem potovanju se nisem trudila da bi ga našla (romantična razmerja niti niso bila dovoljena, ker smo bili skoraj vsi še najstniki.) Toda že tretji dan na tem potovanju sem vedela, da želim preostanek življenja preživeti s tem svetlolasim fantom iz Colorada, ki je ljubil

Boga in otroke tako, kot jih sama. Vedela sem tudi, da bo potrebno še dolgo čakanje, ker je bil star šele 16 let. Sijajno! Dve čudoviti leti prijateljstva in kasneje krasno leto snubitve in potem sva se poročila.

Med najinim snubljenjem sem pričela gledati za različnimi načini kontrole rojstev. Četudi sem vedela, da si želim imeti otroke, sem bila prepričana, da si jih ne želim takoj.

Kako sem bila pretresena, ko sem ugotovila, da tabletke za preprečevanje nosečnosti, katere sem nameravala jemati, potencialno povzročijo zgodnje spontane splave. Bila sem za življenje (ang.: pro-life); zatorej te tabletke zame niso bile več ena izmed možnosti. Ko sem svojo zaskrbljenost delila z zaročencem je bil presenetljivo podporen. Tudi on je že od nekdaj vedel, da si želi velike družine.

Bila sva na nekaj urah Naravnega Planiranja Družine, toda konec koncev sva se odločila da načrtovanje najine družine zaupava Bogu. Iz strani dobro misleče družine sva bila ošteta, ker so se bali, da sva premlada in prerevna, da bi takoj imela otroke. Toda trdno stojiva na tleh.

Glej, glej, leto je minilo in ni dojenčka. Takrat glede tega nisva bila preveč zaskrbljena. Uživala sva najino prvo leto poroke in zaposlila sem se z nego dojenčkov v vrtcu. Minilo je leto in pol. Prepričana sem bila, da bom kmalu zanosila. Bila sva na Svetopisemskem tečaju in odšla na najino drugo misijonarsko potovanje v Indijo. Minili sta dve leti in pol in še vedno ni bilo dojenčka!

Sedaj so bili družina in prijatelji zaskrbljeni zaradi drugega razloga. Vljudno sva jim povedala, da se trudiva in ne, ne čutiva da bi glede tega obiskala zdravnika. Preprosto zaupava Gospodu. Naučila sem se več o prehrani in oba sva pričela bolj skrbeti zase. Sprejela sva delo pomoči staršem težavnih najstnic na krščanskem posestvu. Zelo mi je bilo všeč živeti z 'mojimi dekleti' in jih šolati na domu. Bolj kot kdajkoli sem si želela postati mamica.

Minila so tri leta. Sedaj sem pričela postajati rahlo zaskrbljena. Takrat enkrat sem imela sanje katere ne bom nikoli pozabila. Objemala sem čudovitega dojenčka, katerega prej še nikoli nisem videla. Dojenček mi je pogledal v oči in rekel (četudi je bil premlad da bi že govoril), da bom kmalu imela dojenčka po imenu Joy.

Zbudila sem se in si zapisala sanje v svoj dnevnik, misleč da so bile najbrž od Gospoda.

Prav tako sem posebej pričela moliti k Gospodu da naju naslednjega septembra blagoslovi z dojenčkom. Minila so tri leta in pol. Še dva tedna naju je ločilo od potovanja v Avstralijo, kjer bi obiskovala tečaj glasbe in igranja v misijonarski glasbeni skupini, ko sem ugotovila, da sem noseča! Svojo nosečnost sem preživela med potovanjem po Avstraliji, petjem in govorjenjem o Jezusu na vseh mestih, od gostiln, do šol in cerkva. Potem sva z namenom priprave na rojstvo prišla nazaj v ZDA.

Šestnajstega avgusta, po štirih letih zakona se je najin sin rodil na domu! Bil je popolnoma zdrav z veliko rdečimi lasmi. Poimenovala sva ga Rivers Chiaro, kar pomeni reke polne radosti – Chiaro pomeni v grščini „poln radosti, veselje, zadovoljstvo). Sedaj je star osem mesecev in vsak dan živi tako, kot mu je ime. Sedaj pričenjava postopek posvojitve bratca za Rivers-a iz Liberije.“

KRIYA HERZOG
Helena, Montana, ZDA
iloveindia19@hotmail.com

Svojeglav otrok? Obstaja upanje!

Medtem, ko to pišem, je zunaj v grmovju vse mirno. Črn in oranžen kakadu je letel nad menoj in sedaj tiho sedi na bližnji veji, ter bolščí navzdol k meni. Slepeča cvetoča breskev v blesteči barvi se dviga nad menoj spuščajoč svoje vijolične konfetom podobne snežne kosmiče. Bog mi šepeta: „Mandy, te težke preizkušnje bodo minile.“

Lahko je ohrabriti majhen nasmejan obraz, ki žari vate; poljubiš okroglolično bolečo roko in osušiš velike solze iz nežne gladke kože; objameš majhne, ki v vas iščejo moč, podporo, ljubezen in stanovitnost; jim govoriš o Jezusu in vidiš razburjenje v njihovih očeh. Toda kaj se zgodi, ko se vse, kar ste izlili v te majhne darove obrne proti vam? Kako spodbudite tiste otroke, ki na zunaj niso videti potrebni spodbude?

Mogoče ste, kot jaz, celotno življenje vložili v materinstvo, vzgojo, učenje in iskanje spodbud za te, ki so vam zaupani. Mogoče ste ugotovili, da so življenjske okoliščine povzročile, da so se vaši starejši otroci odstranili proč od vsega, kar je vam dragoceno. To za kar ste upali, je videti kot laži v ruševinah.

Skozi vse to Božja beseda še vedno ostaja zvesta in resnična. Sredi nevihte govori tebi ter meni in pravi: „Ne odnehaj početi kar je pravilno. Še naprej zaupaj vame. V določenem času, ko bom v njih storil vse po čemer hrepenim, POTEM boš požela sadove žetve pravičnosti.“

Včasih lahko bojazen imeti otroke, tem ki niso bogaboječi, prepreči vsak dih življenja in radosti v materinskem srcu. Kakorkoli, Božja beseda nas spodbuja, da ne gledamo na okoliščine v katerih smo se znašli, temveč da smo poslušni Njegovi Besedi in ostanemo zvesti in pravični.

Lahko je ljubiti, kadar so naši otroci prijazni, ljubeči, vredni in prijetni, toda kaj se zgodi kadar se položaj spremeni v umazanega, grdega, škodljivega, žaljivega in celo odklonilnega? Takrat moramo Božji nadnaravni ljubezni dovoliti, da ljubi skozi nas. Kadar meso ne more povedati nič več spodbudnega, moramo moliti za Božjega Duha, da nam On razkrije stari, ki so vredne molitve – ljubke stvari, skrite, čeprav obstajajo in stvari resnice, čeprav zavite v mrtvaški prt teme. Na teh stvareh moramo vztrajati.

Božja ljubezen stoji trdno kot mogočna skala. Ne da se je omajati! Tudi kadar smo mi omajani. Ne more se premakniti! Bog nas spodbuja: „Bodi mirna! Brez dvoma ali sence vedi, da sem jaz Bog! Jaz bom izvršil, kar sem načrtoval in nobena okoliščina me ne more zaustaviti. Jaz SEM BOG, tvoj Stvarnik in Stvarnik tvojih otrok. Naredil sem jih v svojo slavo. Poznam konec zgodbe! Zaupaj mi celo takrat kadar ne moreš videti sadov vina, celo kadar ni cvetja na drevesu. V primernem času boš videla osvoboditev. Ne postani razočarana in ne odnehaj. Povrnil ti bom tvojo radost. Ven boš odšla pojoč in mir tvojih otrok bo velik. Bodi zvesta in še naprej bogaboječa mati. Naj Jaz, tvoj Bog naredim ostalo. To je bitka v nebesih, toda to je moje področje."

Nad seboj vidim čudovito vijolično cvetoče breskovo drevo. Čutim, da me Gospod sprašuje: „Mandy, kaj vidiš pozimi?"

„Ne vidim drugega kot kup na videz mrtvih in osušenih vej," odgovorim.

„Poglej ponovno, na te na videz mrtve veje, Mandy. Na zunaj so lahko videti mrtve, toda v njih se pretaka ponovno obujenje. V primernem obdobju se bo to novo življenje prikazalo. To drevo ne bo več videti mrtvo, temveč bo pravzaprav najbolj razkošno drevo v vrtu!"

MANDY
Perth, Zahodna Avstralija
forwll@aap.net.au
Mandy ima pet otrok med 22. in 9. letom starosti.

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemali boste redne sporočila pobožnosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klicu žene in matere. Občasno boste prejeli tudi okrožnico (mini Above Rubies), ki vas bo držala pokonci, dokler ne izide naslednja številka!

„Prejemanje vaših e-sporočil je moja priljubljena stvar glede posedovanja računalnika.

„vaša e-sporočila pobožnosti so kot voda moji duši."

„So kot hrana moji materinski duši!"

„naše študije so moja priljubljena pobožnost in ženske informacije vseh časov!"

Če ste se prijavili na e-seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-sezname imena izpusti brez kakršnegakoli razloga.

Rojen v 28 tednu!

S svojim možem Justinom sva poročena 13 let. Na noben način, obliko ali navado nisva pričela kot „vzoren krščanski par.“ V najin zakon sem pripeljala svojega sina, katerega sem imela pri sedemnajstih letih in moj mož ga je posvojil.

Odločila sva se za uporabo Depo-Provera sredstva za kontrolo rojstva, ki je povzročilo samomorilne misli in depresijo. To je bila velika napaka. Oba sva se strinjala, da bova imela otroke in najin prvi se je rodil dve leti kasneje. Od takrat sva: „izbrala svojo kontrolo rojstva,“ dokler mi Bog ni položil na srce imeti naslednjega otroka. To je bil proces, dokler nisva imela najinega šestega. Justin je rekel, da misli da imava dovolj otrok. Šest je bilo precej!

Pričela sva zahajati v novo cerkev in spoznala, da Justinov bratranec ravno tako zahaja tja. Neke noči mi je njegova žena med pogovorom povedala, da si je dala zavezati jajcevode in to je bila največja napaka njenega življenja. Govorila je o življenju katerega krmari Bog in imeti toliko otrok, kolikor ti jih Bog da. Ostala sem brez sape! Nikoli še nisem nikogar slišala reči kaj takega! Z Justinom sva odšla domov in se o tem pogovarjala in se strinjala, da svojega življenja ne živiva v popolnosti. Moja naslednja nosečnost, ki je prišla nekaj mesecev po ukinitvi sredstev za kontrolo rojstev, se je končala pri osmih tednih. Med mojim žalovanjem me je Gospod spodbudil, da bo obnovil mojo radost, toda nisem mislila, da bo to lahko storil, ker je bila moja bolečina prevelika. Potem se je rodila Alyssa. Pogledala sem jo in vzkliknila: „Uspelo ti je! Zgodilo se je tako, kot si rekel, obnovil si mojo radost!“ Nič ni zaustavilo moje vere!

Ko je bila Alyssa stara enajst mesecev sem bila ponovno noseča. Bolj nisem mogla biti srečna! Pri dvanajstih tednih sem pričela krvaveti. Osebje v bolnišnici ni imelo pojma kaj se dogaja in me je poslalo domov. Bila sem fizično in čustveno izčrpana in sem zgodaj odšla v posteljo. Justin je prišel s takšnim ognjem v očeh, kakršnega že dolgo nisem videla. Rekel je, da je molil in da mu je Bog rekel, da nama skuša sovražnik odvzeti najinega dojenčka, toda da bo vse dobro z njim. Moj mož in moj Bog sta poskrbela za to.

Nekaj dni kasneje mi je kot strela iz jasnega prišlo na misel ime Isaiah. Kar pomeni 'rešen od Boga.' Tudi Justinu je bilo všeč. Vedela sva, da je to njegovo ime, toda nisva še videla najhujšega.

Isaiah je bil rojen tri mesece prezgodaj, v 28. tednu. Komaj sem uspela priti nazaj do bolnišnice potem ko so me poslali domov samo dve uri pred tem. Bilo je najbolj boleče in strahovito rojstvo kar sem jih imela. Takoj je bil prestavljen v večjo bolnišnico, kjer nama je po nekaj urah zdravnik rekel: „Je v dihalni napaki; njegovo srce bije z 220 udarci na minuto. Mislimo, da bo umrl. Pridite sedaj nazaj sem.“

Ko sva se približevala stranici njegove postelje, sem opazila da je videti siv.

Možgane so prešinile misli: „Kako bom povedala otrokom? Ko sem izgubila otroka so komaj prenesli. Ne vem, če bodo to zmogli. Ne vem niti kako pokopati dojenčka. Ugibam, da bi ga lahko pokopali poleg babice Great.“ Potem pa kot bi mi Bog dal klofuto. Pogledala sem Justina, kateremu so po licu polzele solze in mu rekla: „Pojdi in reci najinim staršem naj pričnejo moliti.“

Pričela sem moliti za tega dojenčka, kot še nikoli doslej. Na misel mi je prišel verz iz pisma Hebrejcem 11,1: „Je pa vera obstoj (ali temelj ali gotovost glede) resničnosti, v katere upamo, zagotovilo (ali dokaz ali razvidnost) stvari, ki jih ne vidimo.“ Naslednje kar se je zgodilo ni bilo nič manj kot čudež. Najinega sina sem opazovala kako se je spreminjal iz sive v svetlo rdečo barvo. Njegovo telo brez življenja je pričelo delovati z ventilatorjem in njegov srčni utrip se je upočasnil.

Po desetih dolgih tednih na intenzivni negi, medtem ko so moji otroci hodili sem in nazaj, sva prišla domov. Zaradi pulmonarne hipertenzije (povečan krvni pritisk; tudi v pljučih) je bil priključen na monitor in kisik. 13. decembra 2006 sva poklicala Tima (najinega fanta za kisik!) in mu povedala naj pride po svoje posode ter mu povedala, da ga je bilo lepo spoznati, toda da upava, da se v takih okoliščinah ne bomo več srečali!

Bolj kot se je približeval njegov prvi rojstni dan, bolj sem pričela dobivati napade panike podoživljanja minulih dogodkov. Razpisala sem največjo zabavo, kot sem jo lahko; samo da bi imela zabavo, katera bo prevladala mojo notranjo bolečino.

Isaiah je sedaj star 15 mesecev in razen njegove telesne teže ne bi nikoli uganil, da je bil zelo majhen nedonošenček. Še vedno ne hodi in ne potegne se še navzgor, da bi stal. Toda vem, da to ni zato ker bi bilo nekaj narobe, temveč zato ker noče. Nikoli se ni naučil plaziti, toda premika se z rokami in nogami tako, da ima zadnjico pri tleh! Na ta način lahko gre neverjetno hitro. Poskusi, da vstane in hodi so samo korak stran!

Gledala sem ga in se nisem mogla prenehati zahvaljevati Bogu za Njegovo milost, Njegovo veličino in Njegovo zvestobo. Rada bi zbrala skupaj še zgodbe o drugih, ki so šli skozi podobne preizkušnje in lahko pričujejo o Božji veličini in ljubezni! In na vsakem oddelku za intenzivno nego bi pustila izvod knjige, da bi lahko tudi drugi starši pridobili upanje in spodbudo. Če imate zgodbo, mi jo prosim pošljite!

HEATHER POWELL
Fostorio, Ohio, ZDA
powell10@gmail.com

Justin-ovi in Heatherini otroci so Britton (15), Devon (11), Trinity (10), Kilian (8), Arianna (6), Ceara (4), Alyssa (2), Isaiah (15 mesecev) in dojenček predvidoma oktobra 2007.

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in Cdje od Above Rubies iz kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na spletno stran Above Rubies, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal.“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.,

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih oseb Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod
Za naročilo knjig in CD-jev:
General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0
Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca
Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi gredo na:
C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5
Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod
PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3
Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg
Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
* **Jugovzhodna Azija:** Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

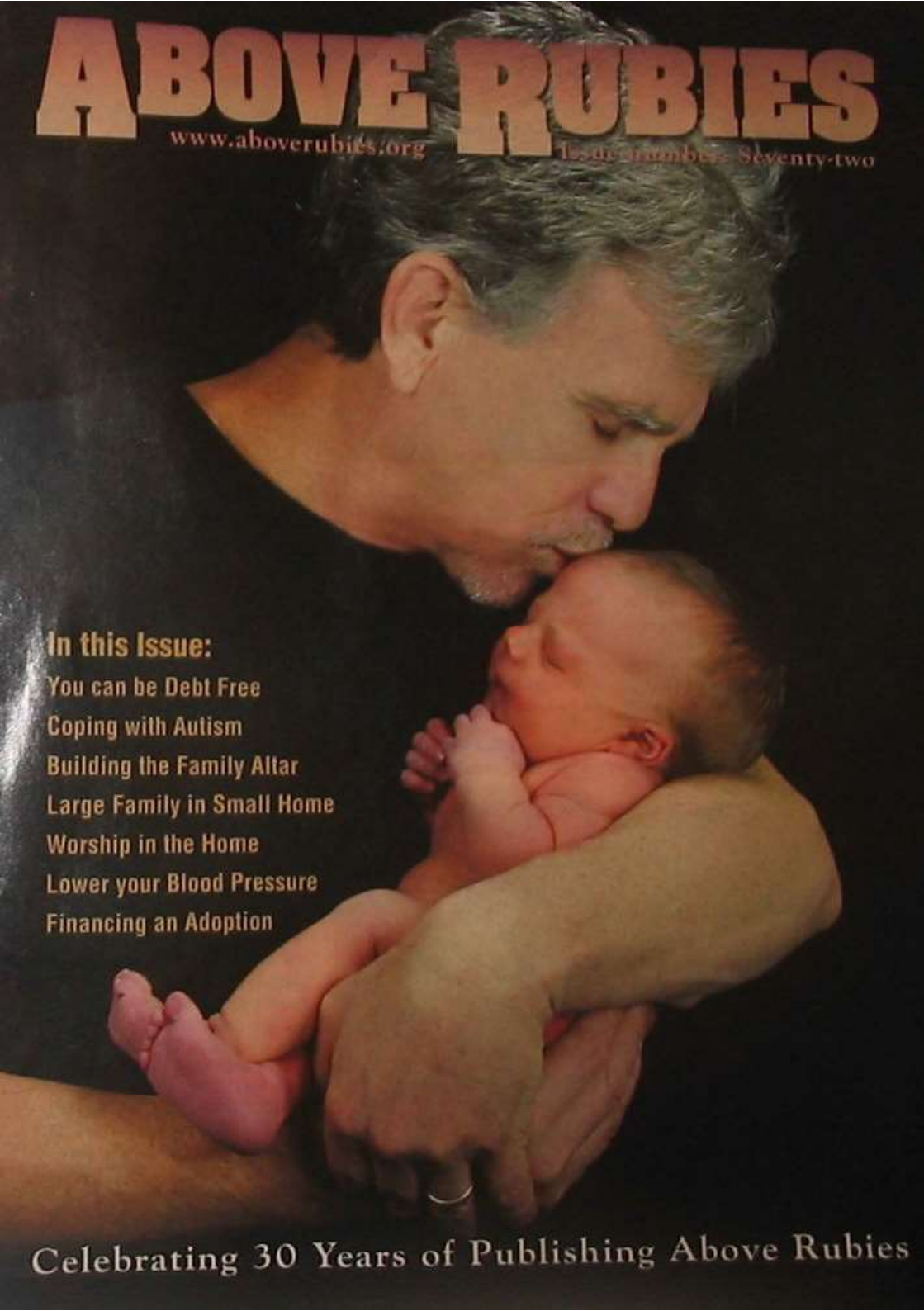
Domovi radosti!

Oh, daj nam domove z bogaboječimi očeti, materami,
ki vedno polagajo svoje upanje in zaupanje v Njega;
katerih nežno potrpljenje trušč nikoli ne moti,
katerih mir in pogum težave nikoli ne zameglijo;
dom, kjer vsak najde radost v služenju drugim,
in ljubezen, ki še vedno sije skozi temne in krute dni.

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue number Seventy-two

In this Issue:

You can be Debt Free
Coping with Autism
Building the Family Altar
Large Family in Small Home
Worship in the Home
Lower your Blood Pressure
Financing an Adoption

Celebrating 30 Years of Publishing Above Rubies

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov (Prg 31,10) AMP "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

EDITOR: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duaenad@excite.com
TISK: McQuiddly Printing, Nashville, TN ZDA
NASLOVNICA: Paul van Cleve s sedemdnevno hčerko Melody. Paul in Rosanne imata štiri ljubke otroke in živita v Daphne, Alabama ZDA. Slikala Vicky Smith

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, avgust 2008

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org Številka: dvainsedemdeset

V tej številki: **Prazujemo 30 letnico izhajanja Above Rubies**

- Lahko ste brez posojil
- Zid avtizma
- Grajenje družinskega oltarja
- Velika družina v majhnem domu
- Slavljenje doma
- Znižajte krvni pritisk
- Financiranje posvojitve

Kazalo vsebine

Above Rubies....3
Iz našega v vaš dom....4
Še en brat?....7
Brez posojil!....8
Svetla plat avtizma....10
Mami je v stiski....12
Graditelji oltarjev....14
Praznovanje nosečnosti....17
Velika družina – Majhna hiša!....18
Jezus je Svoje življenje dal Zate!....29
Domače Slavljenje....30
Zajtrk za Možgane....39
Ali imajo vaši ljubljeni visok krvni pritisk?....40
Financiranje posvojitve....44
Mesto ali podeželje....46
Matere kakršne svet potrebuje....47
Drugačna pot....48
Zakaj mama kosi travo....50
Moji otroci....51
Starši, ki molijo....53

Iz našega v vaš dom

Slika: Serene, Evangeline in Pearl

Slika: Serene in Pearl pred novim Above Rubies studijem, v katerem bosta snemali posnetke za njune albume.

Slika: Colin in Nancy z njunimi štirimi posvojenimi otroci iz Liberije – John, Psalmody, Saphire in Mercy.

Slika: Pearl z najmlajšo hčerko, Autumn Rose.

Trenutna pomoč Above Rubies – Felicity in Alison Hanlon iz Nove Zelandije, Leah Canales iz Virginije in Mary Daniels iz Tennesseeja.

Lahko verjamete? Že trideset let izdajamo revijo Above Rubies! Z izdajanjem sem pričela v Palmerston North na Novi Zelandiji septembra leta 1977! Po Božji čudoviti milosti, še vedno izhaja. Serene je bila stara komaj osem mesecev, ko sem pričela z revijo in sedaj je mati enajstim otrokom. Dosegli smo generacijo mater in sedaj dosegamo njihove otroke, ki so postali naslednja generacija mater. In njihovi otroci bodo kmalu začeli še eno generacijo. Moja najstarejša vnukinja, ki še ni bila iskrica v očeh njenega očeta, ko sem pričela z Above Rubies, bo kmalu stara 21 let. Kako čas leti.

Revija Above Rubies se je razširila iz Nove Zelandije v Avstralijo, kjer smo živeli med leti 1982 in 1991 in potem v Ameriko, kjer sedaj živimo že 16 let. In gre v preko 100 držav po vsem svetu. Prvo izdajo sem natisnila v nakladi 1.500 izvodov. Tokratna številka je natisnjena v 128.000 izvodih.

Služenje Above Rubies se je razvijalo od revije, ki vsebuje glasbo, srečanja, seminarje, navodila, CD-je, DVD-je in knjige. V zgodnjih letih smo izdali dva posnetka pesmi za matere; „Her price is Above Rubies (Njena vrednost je nad rubini)“ in „The Hand that rocks the Cradle“ (Roka, ki ziblje zibko). Pearl in Serene sta bili majhni deklici, ko sta moja družabnika Lois in Janie napisala in posnela te pesmi, čeprav sta Pearl in Serene posneli eno od teh pesmi na albumu z naslovom „Nana and Granddad and Me (Babica in dedek in jaz).

Odrasli sta in nadaljujeta služenje s spodbujanjem mater in žena po svetu. V letih pred poroko sta peli za glasbeno založbo v Nashvillu, toda sedaj sta poročeni in prišli so otroci; kariero sta pustili ob strani zaradi njihovega klica materinstva. Prepričana sem, da ste že bili blagoslovljeni z njunim CD-jem: Peace over Me (Mir

povsod nad menoj) in Soothe me (Pomiri me).

Sedaj so na voljo njuni zadnji posnetki. Tokrat je to album z uspavankami. Toda to je več kot samo album, ki zaziba vaše dojenčke in otroke v spanje. Tudi sami si ga boste želeli vedno znova predvajati. Prinesel bo mir vašemu domu. Spokojnost vašemu srcu. Meadow, Pearlina hčerka, prav tako v nekaterih pesmih poje skupaj s Serene in Pearl. Če ste na srečanju Above Rubies slišali peti Meadow, jo boste skušali slišati tudi na albumu. Navdih za naslovno pesem albuma Angel in my Arms (Angel v svojih rokah) je dala Meadow in ona poje vodilni glas v tej pesmi. V naročju držeč svojo majhno sestrico Autumn je prihajala iz spalnice in pela besede k melodiji pesmi, ki je na albumu: „Angela držim v svojih rokah, majhnega angela v mojih rokah...“

Ena od mojih priljubljenih pesmi na albumu je Hushaby (Pssstt!), kjer Serene, Pearl in Meadow pojejo skupaj. Čudovito. Moževa priljubljena (rad jo posluša v avtu, medtem, ko se vozi) je Baby, Don't be Blue (Otrok ne bodi otožen), pravi blues.

Pred kratkim smo pridobili majhno kočo, kupljeno od Amišev, za snemalni studio, ki nam bo omogočala, da bomo pogosteje kot v preteklosti izdajali albume. Nahaja se prav poleg Charliejevega in Pearlinega doma. Dosedaj je Charlie, Pearlin mož, ki izdaja njene albume (Perl je srečala Charlieja medtem, ko je pred mnogimi leti snemala njen prvi album), delal v eni od njunih spalnic. Na žalost je lahko delal samo kadar otrok ni bilo v hiši. Lahko si predstavljate, kako zelo ju je to omejevalo.

Serene and Pearl sta napisali že vse pesmi za prihodnja dva albuma. Čakata samo še na snemanje. Album katerega nameravata posneti je posebej namenjen možem in ženam. Tudi tega boste imeli radi.

Za to izdajo, ko praznujemo tridesetletnico, sem pravzaprav uspela vse tri punce pripraviti k pisanju. Vem, da vsakokrat radi slišite od njih, četudi vedno ne utegnejo. Preglejte strani in videli boste članek od Evangeline, Pearl in Serene. In tudi enega od mojega moža Colina!

Pred časom sem prejela veliko želja od ljudi, ki so me prosili, naj povem o svoji družini, z drugimi besedami, kdo je kdo v naši družini. Mnogi so zmedeni, ker ne vedo kateri otrok pripada kateri družini. Tukaj je trenuten seznam po datumu rojstva otrok:

Wesley in Sharon in njuni otroci, Chanel (20), Grace (14), Anna (6) in John Wesley (Jack) (2).

Evangeline (Vange je pet minut starejša, kot njen brat dvojček Stephen) in mu ne dovoli pozabiti ta pomemben košček informacije in Howard ter njuni otroci, Zadok (14), Sharar (13), Rashida (11), Crusoe (9), Jireh (8), Arrow (6), Tiveriah (4), Sahara (2) in dojenček (5 mesecev).

Stephen in Simone in njuni otroci, Gabriele (Gabi) (16), Josephine (JoJo) (10) in Oliver (5).

Rocklyn in Monique in njuni otroci, Joshua (6), Harrison (Harry) (3) ter konec januarja 2008 pričakujeta novega dojenčka, ki bo najin 35 vnuk.

Pearl in Charlie in njuni otroci, Meadow (12), Bowen (8), Rocklyn (Rocky) (7), Noble (5) in Autumn Rose (2).

Serene in Sam in njuni otroci so Selah* (16), Kula* (16), Jabin* (15), Isaiah* (11), Arden – prvorojenec (9), Chalice (7), Cherish* (7), Cedar (4), Engedi* (3), Vision (2), Shepherd (5 mesecev). Zvezdica pomeni otroke, posvojene iz Liberije v zahodni Afriki.

Najinii ljubljeni novi otroci, posvojeni iz Liberije, John (17), Psalmody (16), Sapphire (16) in Mercy (15).

Ko sem pričela z Above Rubies nas je bilo samo osem. Sedaj nas je v naši družini 53. Počakajte, dokler ne pričnejo prihajati pravnuki!

Bralka Above Rubies mi je poslala elektronsko pismo: „Želim vam povedati, da gostim spletno stran online Biblične šole na 'The Power of Motherhood' (Moč materinstva). Čudovito učenje! Naredila sem blog, na katerem se pogovarja o knjigi. Upam, da bodo tiste, ki bodo prišle na moj blog prebrale tudi opombe ob učenju in bodo začele z lakoto v srcu iskati resnično materinstvo. Blog katerega sem pričela, se nahaja na strani www.thepowerofmotherhood.blogspot.com.“ Tina ima sedem dragocenih blagoslovov in enega na poti.

Naj vas Bog blagoslovi, kot raste vaša družina za Boga in naj dvigne standard na vaših ulicah in mestih kjer živite. Pregovori 11, 11 pravijo: "Blagoslov iskrenih povzdiguje mesto.“ Družina, ki je pravična, bo blagoslovila mesto v katerem živi. Več pravičnih družin v mestu, več blagoslova bo v mestu. In konec koncev tudi v narodu. Trdni, bogaboječi zakoni in družine lahko narod naredijo velik.

NANCY CAMPBELL

Kdo ima rad čokolado?

Moram priznati, da jo imam rada, toda vedno se discipliniram in rečem: „Ne, hvala.“ Oh, da, spomnim se, ko sem se razvajala ob obisku Ženeve v Švici. Spominjam se kako sem hodila po ulici in lebdela na zraku, ko sem hrustala prijetne okusne Švicarske čokolade.

Kakorkoli, ko sem urejala Pearlin članek (stran 21-22) sem presenečena prebrala, da Pearl in Charlie vsak večer skupaj jesta čokolado? Na pomoč! Svoje otroke sem vzgojila, da se izogibajo vsej hrani s sladkorjem. Skoraj gotova sem, da Serene v celem tridesetletnem življenju ni položila koščka sladkorja v svoja usta.

„Pearlie, kaj delaš, ko vsak večer ješ čokolado?“ sem jo vprašala.

„Se ne zavedaš, da je temna čokolada zelo dobra zate?“ je odgovorila.

In rekla sem si, da je najbolje, da to preverim in seveda sem ugotovila, da je to res. Neverjetno, toda kakav ima eno največjih antioksidantskih vrednosti. Izvedela sem celo za izdelek, ki ne vsebuje samo nepredelane temne čokolade, temveč

vsebuje tudi açai (op. prev.:visoko energijska jagoda iz posebnega Amazonskega palmovega drevesa) in borovnice - vsako od teh hranil vsebuje ultra visoke vrednosti antioksidantov. Ta izdelek imenovan Xocia ne vsebuje konzervansov, polnil ali kofeina. Obstajajo pričevanja o ljudeh, ki so izgubili težo, ker so jedli to čokolado. Drugi potrjujejo zniževanje holesterola, izboljšanje po kronični bolečinski bolezni 'fibromyalgia' in seveda vemo, da znižuje krvni pritisk.

Potem, ko sem vse to našla, sem pomislila, da po vseh teh letih lahko postanem nedisciplinirana in vsake toliko časa jem čokolado. Toda preden se sprostite, vedite da mora to biti temna čokolada z 70-85% kakava.

Če ste ljubiteljica čokolade in želite pohrustati ultra zdravo čokolado, pojdite na spletno stran http://mxi.myvoffice.com/greatchocolate ali pokličite Debbie McKenzie na telefon 615-337-3275.

Še en brat?

Devetindvajsetega aprila 2007 je moja mami rodila najprikupnejšega otroka. Imenuje se Levi James in je osmi otrok v naši družini. Sem njegova sestra... njegova edina sestra! Da, res je, nimam nobene sestre, toda imam sedem najboljših bratov sploh!

Rada imam svoje življenje. Všeč mi je biti članica velike družine. Tega sploh ne bi spremenila! Imam čudovitega očeta in mamo, sedem čudovitih bratov in najpomembnejše, Odrešenika, ki me ima rad in je dal svoje življenje zame, grešnico, v potrebi odpuščanja.

Opazila sem, da so razlike med imeti sestre in imeti brate in te so: nobenih majhnih pentelj ni za v dekliške lase, nobenih majhnih oblekic ali punčk ni naokoli, prav tako ni nobenih belih čeveljčkov in čipkastih načičkanosti. Nekaj izmed stvari okrog hiše vključuje otroške avtomobile in tovornjake. Kaj bi rekli, če bi videli močerada, katerega so ujeli, ali dve kači kateri držijo v rokah! Zanima me kaj bi si mislili tistega dne, ko je žaba v vedru našla dom v naši hiši. Nimam rada prav vseh teh stvorov katere najdejo fantje. Ne primem kač, niti ne pestujem žabe! Ne hvala.

So stvari katere jaz počnem in oni ne in so stvari katere oni počno, toda jaz jih ne! Jaz sem na primer popolnoma zadovoljna, ko berem otroško knjigo „Anne of Green Gables“, medtem ko imajo fantje mnogo rajši uganke! Varujem otroke, oni kosijo sosedovo travo.

Nekaterim ljudem se zdim vredna usmiljenja. Nisem prepričana zakaj, ker sem jaz tako srečna! Mislijo, da fantje samo posedajo naokoli. Lahko ste prepričani, da ne! Vsi zlagajo perilo in to ni tako majhno opravilo pri desetčlanski družini! Starejši fantje po vsakem obroku počistijo kuhinjo. Zagotovo vedo kako kuhinjo narediti urejeno in čisto! So v veliko pomoč.

Vsi imamo radi našo veliko družino! Moja mama vedno pravi, da imamo naše

najboljše prijatelje ves čas okoli sebe. In to je res. Zabavo za rojstni dan ali kaj podobnega imamo lahko preprosto brez potrebe, da bi vabili še koga drugega! Brez težav se lahko igramo igro za pet oseb. Problem predstavljajo igre za dve osebi.

Rada opazujem svoje brate, kako se spreminjajo v mlade fante. Na primer, moj oče v službi potuje in je od doma cel teden ali celo dva tedna. Ko ga ni doma, moji bratje resnično varujejo mojo mamo in mene, ter drug drugega. Sami naredijo vse vrste popravil. Lepo je videti kako mlajši fantje sledijo zgledom starejših. Kot Noah, ki ima štiri leta in stoji pri vratih cerkve in jih drži odprta, dokler ne ugotovi, da ga ni z nami,... ker še vedno drži vrata!

Z mojo družino sem zelo blagoslovljena. Počutim se prav posebno, ker me je Gospod izbral, da sem velika in edina sestra sedmim fantom! Ko se je rodil Levi, ni bilo niti sekunde razočaranja, da ni deklica. Bili smo in smo še vedno popolnoma vznemirjeni z novim prirastkom v naši družini!

Molim, da bi vsak član naše družine svetil kot zvezda v tem temnem svetu za Boga. Upam, da bom nekega dne imela veliko otrok, kot družina v kateri sem odraščala.

SYDNEY HALLADAY (15 let)
Winnipeg, Manitoba, Canada
Rod in Susan sta blagoslovljena s Sydney (15), Devin (13), Ryan (11), Nicholas (9), Joshua (6), Noah (4), Benjamin (2), in Levijem (2 meseca).

Sydneyjina mati, Susan organizira srečanje Above Rubies v Manitobi, ki bo od 2. do 4. maja 2008. V stik z njo lahko pridete preko e-maila: rsmanyblessings@hotmail.com, tel: 204-253-6059.

Brez posojil!

Oktobra 2008 bo za naju z možem mejnik. Poročena sva trideset let! Kakšen čas je bil to!

Moji starši so se ločili in doživela sem težave s financami, do katerih pogosto privede razveza. Možev oče je bil častnik v ameriških letalskih silah s finančno gotovostjo katero ponuja kariera, njegova mati pa je bila gospodinja. Tudi Rick je delal kariero v ameriških letalskih silah.

Po osmih letih zakona, sva čutila, da je čas, da Rick pusti službo. Ta sprememba je prinesla tri leta finančnih težav. Težko je bilo najti zaposlitev. Oba sva bila prepričana, da naju je Bog privedel na ta kraj in če On lahko poskrbi za Izraelce v puščavi, lahko poskrbi za naju v tej „najini prostovoljni“ puščavi. Ne glede kako nizek je bil plačilni list, sva vedno najine „prve sadove“ dala Bogu, kot desetino. Vedela sva, da je Bog oskrbovalec vsega.

Ne čakajte, pričnite takoj!

Brusila sva najine spretnosti v upravljanju hišnega proračuna. Zadnja stvar, ki bi jo

lahko mojemu možu, ki je težko delal, rekla, je, da njegov prihodek ni dovolj velik. Naučila sem se kako prehraniti našo družino z dvema odraslima in tremi otroci s 100 $ mesečno! Poznala sem blagoslovljen občutek kako glede preživljanja verjeti Bogu in videti kako nas On mogočno preskrbi.

Premaknili smo se v naslednjo fazo naših finančnih težav. Zaslužili smo dovolj, da smo lahko pokrili naše stroške, toda nič nam ni ostalo. Rešitev ni bila v tem, da bi moj mož delal več, temveč da se otresemo dolga, ki je tako težko pritiskal na nas. Morali smo to narediti, znotraj sredstev, katere smo imeli. Skrbno smo pregledali vsak naš izdatek. Naredila sem torbice iz blaga z zadrgo za vsako od kategorij izdatkov in vanjo položila mesečni znesek (npr: gorivo). Ta način je preprosto pokazal kam je odtekal denar.

Sedaj sva potrebovala način, kako z našim skromnim prihodkom hitro odplačamo najin dom in posojila. Med tem časom nama je Bog dodal v našo družino šest otrok. Ko sva se osredotočila na dolg in ga marljivo odplačevala, se je Rickov prihodek povečal. Temu sva rekla „Malahijev učinek“. Tukaj se Bog podpiše in pomnoži naša prizadevanja, ker je On zvest svoji Besedi. Tekom devetih let sva odplačala 80.000$ dolga s povprečnim letnim prihodkom 28.700$ in dodanimi šestimi otroci! Hura! Znebili smo se dolga!

Pred šestimi leti smo se preselili ven iz mesta in kupili majhen dom z nekaj poslopji na okoli 6,4 hektarih. Zaskrbljena sva bila, ko sva vzela novo posojilo, toda ker sva poznala Boga, naju je On vodil. Takoj po nakupu te zemlje smo še enkrat vse naše prihodke preusmerili v dodatno odplačevanje posojila. Imela sva posojilo z odplačilno dobo tridesetih let, katerega sva odplačala v desetih letih. Stvari so se pričele spreminjati septembra 2006, ko je tast umrl. Naslednjega decembra se je zaradi stečaja podjetja prekinila dolgoročna pogodba z mojim možem.

Januarja sva od mojega tasta prejela dediščino. Takoj sva vzela velik delež dediščine in z njim odplačala posojilo. Hura! Zopet smo se rešili posojila! Preostanek denarja od dediščine nam je bil na voljo čist in brez drugih obveznosti. Želim poudariti to, da če ne bi bili marljivi pri dodatnem odplačevanju dolga, ne bi dobili dodatnega denarja iz dediščine. Mnogi ljudje čakajo do zadnjega trenutka, preden odplačajo svoje posojilo. Pravilna pot, da to storite in kjer boste videli priti Gospoda, je, da takoj odplačate dolg s tem kar imate. Ne čakajte, pričnite takoj! Zmogli boste!

To, skoraj tridesetletno potovanje je bila resnična pustolovščina. To pot si sama ne bi izbrala (kdo bi se prostovoljno javil za revščino), toda pomanjkanje je bilo začasno. Vzgoja, odnos z Bogom in pričevanje katerega imamo, pa je večno – in neprecenljivo.

LINDA BOYNTON
San Antonio, Texas, ZDA
info@radicaldebtelimination.com
Rickovi in Lindini otroci so Stephen, ki je poročen z Tabatho, Jason, poročen z

Diano, Jacob (23), Samuel (14), Peter (13), Abigail (11), Lydia (9), Ruth (8) in Rebekah (7).

Želite biti brez posojil?

Poglejte na spletno stran www.radicaldebtelimination.com

Radikalni ljudje dosežejo radikalne rezultate!

Ta spletna stran je nastala na podlagi knjige z naslovom „Radical Debt Elimination“ (Radikalna odstranitev dolgov), katero sta napisala Rick in Linda. Knjiga je polna preudarnih nasvetov, katerih sta se med njunimi spodrsljaji naučila.

Svetla plat avtizma

(op.prev.: bolezenska zaprtost vase)

Medtem ko sem sedela na majhnem stolu v bolnišnični sobi, se zdi, kot da čas stoji. Pred menoj so bile tri ženske podobne starosti, klinična psihologinja, delovni terapevt in govorni terapevt. Videti so bile nekako zbegano, sočutno, iščoč moj odziv na besede, katere je pravkar povedala diagnostična zdravnica. „Sally, Andrew ima avtizem, visoko aktiven avtizem.“ Besede so me udarile kot vlak na tirih, ki se približuje, sam pa se nimaš kam umakniti ali skriti.

„AVTIZEM...Avtizem...Avtizem. To je strašna, težka beseda,“ sem premišljevala.

„Jenny, kaj to pomeni?“ sem se bolj postavila, kot pa obotavljala. Jenny Gibs, sposobna in zelo izkušena otroška psihologinja mi je počasi pojasnila: „To je čutno stanje v katerem je Andrew zvezan drugače kot drugi otroci. Pomeni, da se prezaposleno igra, ne odziva se na čustva in resnično ne more razbrati čustev, kot jih lahko mi. „Kakšen paket,“ sem premišljevala. In razmišljala, da ima to opraviti z menoj, v samo desetih minutah, desetih minutah, ki bodo preobrnile moje življenje za vedno.

Obrnila sem se, da pogledam mojega drugega sina, Matthewa, starega devet mesecev, kako tiho sedi na tleh in se igra s kockami. Z dvemi leti je bil Andrew kot ponavadi na svojem trebuhu in počel čudne stvari z „Thomas the Tank engine“ (op. prev.: vlak igrača) in pozorno strmel, kako se kolesa premikajo naprej in nazaj, medtem, ko je potegoval igračo. Kako preprost otrok. Lahko sem ga pustila ure in ure, da se je sam igral. Težko govoreč zgrabi moj kazalec in me pelje, da se dotaknem nečesa kar mu je všeč, najpogosteje kaj takega, kar se lahko vrti v krogih. Nežen fant po naravi je bil pri rosni starosti dveh let sanjski otrok. Se bo to sedaj spremenilo? Bom sedaj imela opravka s fantom, zvitim v kotu, ki kriči in nerazumljivo vpije? Konec koncev je to slika mnogih izmed nas, ki jo imamo glede avtističnih otrok.

Na poti domov so se mi po glavi motala vprašanja. Kaj naredijo drugi ljudje, kadar dobijo diagnozo za njihovega otroka ali dojenčka? Na predporodnem tečaju so mi

rekli, da je manj kot 1% možnosti da bom imela otroka s Posebnimi Potrebami. Zamislite si, zadela sem glavni dobitek!

„Bog, kako si lahko to storil?“ sem jokala. Kaj se sploh dogaja? Utrujena sem že. Pri starosti 36 let imam dva dojenčka mlajša od treh let. Kaj to ni dovolj za kogarkoli, da shaja s tem? Kaj sem storila? Ali sem, medtem ko je bil Andrew v trebuhu, povzročila da ima avtizem?

Ko sem tega dne prispela domov iz bolnišnice, sem takoj stopila do telefona. Najprej sem poklicala svojo taščo. Solze so tekle. Nad novicami sva bili obe kot ohromljeni. Čez nekaj ur se je vrnil domov Robin. To kar se je zgodilo potem, je bil odločilen trenutek. Ko me je Robin s svojim rokami objel, sem čutila, da je vame prišla nadnaravna moč, ki je niti kdaj prej, niti kasneje, nikoli nisem več občutila. To je bilo fizično srečanje, povsem edinstveno in izredno. Gospodov Sveti Duh je bil ta, ki me je napolnil z močjo, da sem lahko mati mojemu otroku, ki ima avtizem.

V naslednjih dnevih, tednih in mesecih, ki so se vrstili, sem se odločila, da grem na delo. Rekla sem si: „Sally, pojdi in razišči to stanje od znotraj navzven. Postala boš strokovnjak za to stanje, kot nobena druga meni znana oseba. Premagala boš to stvar z vso močjo, ki ti jo je dal Bog. Da, utrujena boš; sovražila boš to stanje zaradi njegove narcisoidnosti in občasnih spominskih preganjavic. Prav tako boš opazila, da je to stanje 'Svetla plat v bogati tapiseriji življenja', tem, ki lahko vidijo srebrn dodatek na s temo napolnjenem nebu.“

Kako resnične so bile te besede, kot preroška molitev v temno luknjo mojega srca in spomina. Zgornje besede so se uresničile in še več kot to. Ta diagnoza me je v zadnjih dvanajstih letih pahnila na področja, o katerih kot normalna krščanska ženska nikoli sploh ne bi premišljevala. Področje mentalnega zdravja – psihologija, psihiatrija in v zadnjem času svetovanje. Vrglo me je v raziskovalno delo, kjer skušam uskladiti duhovno s psihološkim, mentalno stanje zdravja in možgansko kemijo, greh napram psihologiji.

Moje srce je zraslo v milosti in sočutju do stopnje, kjer kot delovni duhovnik lahko delam z najstniki in odraslimi, ukvarjam se z raziskavo mentalnega zdravja, resničnega in navideznega. Avtizem sem doumela do stopnje, da o tem lahko govorim. Srečala sem matere z diagnosticiranim avtizmom v njihovi družini, sočustvovala z njimi in jim bila celo mentorica. S strokovnjaki vseh nivojev, svetovalci in terapevti in drugimi profesionalci lahko govorim zaupno o zadevah, ki se tičejo človeške narave kot take.

Bog je iz mene potegnil darove za katere nikoli nisem vedela, da jih imam. Še vedno se občasno borim z depresijo in neverjetno utrujenostjo. Pričakovano, to ni bila lahka pot. In takrat sem odkrila, da imata še druga dva moja otroka prav tako v blagi obliki ADD (op. prev.: pomanjkljivo pozornost) in Dyslexia (op. prev.: težja izgovorjava in branje). Moje potovanje še ni končano, toda Bog je bil ves ta čas z menoj in je še vedno.

Kaj pa Andrew? Kje se nahaja v tem kritičnem času? Imamo tihega, še vedno ljubkega 14 letnega sina, ki je z nami na tem edinstvenem potovanju. Naša

družina osebno pozna vse države in glavna mesta na svetu, njihove zastave, njihovo prebivalstvo, katere države so bogate in katere so revne, imena svetovnih rek in gora in v zadnjem času vse mostove sveta.

Z Andrewom smo v njegovi obsedenosti potovali z vsemi vlaki, letali in ladjami, ki so kadarkoli bile izumljene, z vsemi njihovimi hitrostmi. Zelo obožuje zunanje življenje, uživa ob sprehodu vzdolž reke Waikato in obožuje gore Nove Zelandije. Andrew je nagnjen k študiju, natančen otrok, miren fant, ki ne mara prepirov. V svojem življenju ima Gospoda in je bil krščen. Je zelo zvest Svojemu Gospodu in lahko vidimo, da bo to najbrž trajalo vse njegovo življenje. Ima rad srednjo šolo in Center za pomoč.

„Mama, tam želim ostati do svojega 21. leta, tako mi je všeč, potem pa bi rad živel s teboj in očetom vse svoje življenje," nam pravi.

Kakšna radost v naših življenjih je ta sin. Kakšno modrost in preprostost je Bog v dal v našo „svetlo plat" življenja.

SALLY BOOM
Hamilton, Nova Zelandija
salbo@maxnet.co.nz
07-8298369

Slika: Robi in Sally z njunimi otroci – Andrew (14), Mathew (13), in Rachael (10).

„Najkrajša razdalja med problemom in rešitvijo je razdalja med vašimi koleni in tlemi."

Charles Stanley

Mami je v stiski

November je bil zelo zanimiv mesec za našo družino. Tri tedne sem bila bolna (dvakrat infekcija v grlu in vnetje sinusov), medtem, ko so bili moji otroci prav tako tu in tam bolni. Najslabše je bilo, ko se je Marcusova pljučnica končala z razlitjem zunaj njegovih pljuč in so nam rekli, da naj ga z rešilcem prepeljemo v otroško bolnišnico Dornbecher na infuzijo. Popolnoma sem bila pretresena in nisem imela pojma, kako bolan je bil ubogi otrok.

Veliko ljudi je molilo zanj. Marcus nikoli ni bil videti zelo bolan! Zdravnik je venomer ponavljal, da je videti neverjetno zdrav, glede na tako izrazit rentgenski posnetek prsnega koša! Bog je tekočino okoli njegovih pljuč obvaroval, da se ni okužila in po dveh dneh v bolnišnici in veliko antibiotikov (skozi infuzijo) Marcusu ni bilo potrebno vložiti pljučne cevke.

Kako se torej mama lahko sooči s takšno stisko? Tako sem hvaležna, da si skušam zapomniti besede iz Svetega pisma na pamet. So časi, ko s seboj nimaš Svetega pisma. To je bil eden od njih. Mesto Dalles sem zapustila (z rešilcem) samo z oblačili za dva dni. Ves čas sem premišljevala: „Želim si, da bi imela Sveto

pismo,“ toda mislim, da je bilo to zame dobro. Bila sem prisiljena, da sem si priklicala Besede, katere sem si zapomnila. Zanesla sem se Nanj, ki je Besede napisal, da me spomne na tiste, ki sem jih najbolj potrebovala. Bog je spoznal mojo potrebo! Znova in znova sem molila verze iz Svetega pisma. Nikoli nisem bila zbegana. Nikoli nisem dvomila o Božji dobroti.

Ko sem pričela skrbeti glede Marcusa, sem rekla Bogu: „Ta otrok je tvoj, ti si ga ustvaril. Popolnoma ti zaupam, ne glede kaj se bo zgodilo.“Ko v sebi nisem imela moči, sem jokala k Bogu: „Bog, potrebujem počitek! Potrebujem tvojo moč!“ Preskrbel me je z vsem, kar sem potrebovala, od ljudi, ki so pazili na preostale otroke, do obrokov hrane, ki so mi jih prinesli prijazni prijatelji, do družine, prijateljev in našega čudovitega pastorja, ki je z menoj molil po telefonu.

Ko smo se peljali iz otroške bolnišnice, je moja mama vzela najinega najmlajšega sina Andrewa na ER (op. prev.: Emergency Room – intenzivno), ker ni mogla zbiti njegove vročine. Tudi na njem so naredili rentgenski posnetek pljuč in ugotovili da ima tudi on pljučnico! Nisem mogla verjeti. Ko sem prišla domov in ga videla kako bolan je izgledal, sem samo jokala. Čeprav sem tako hvaležna. Ker so naredili rentgenski posnetek pljuč, so jo ujeli resnično zgodaj in čudovito se je odzval na antibiotike.

Vztrajajte pri učenju Svetega pisma na pamet, da kadar pridejo vaše preizkušnje, da ste pripravljeni in opremljeni.

STACIE BROWN
The Dalles, Oregon, ZDA
sbfirefighter@embarqmail.com
Steve in Stacie imata pet blagoslovov – Joshua (8), Marcus (6), Jessica (4), Andrew (2) in Jacob (4 mesece).

Ena od hudičevih skrbi je, da odvrne svete od molitve.
Ne boji se študija brez molitve,
dela brez molitve, religije brez molitve. Smeji se našemu garanju,
posmehuje se naši modrosti, toda trepeta kadar molimo.“

Samuel Chadwick

Graditelji oltarjev

Že veliko generacij se družine kristjanov zbirajo okoli mize z namenom imeti družinsko molitev. To je bilo običajno znano kot Družinski Oltar. Ta družinski oltar je bil spoštovan in pomemben del vsakdanjega družinskega življenja. Oče, kot glava družine bi prebral odlomek iz Svetega pisma in molil. V veliko primerih je povabil tudi ostale družinske člane k molitvi za tiste, katere imajo radi, kot tudi za narod.

Abrahamova gradnja oltarjev ima še vedno pozitiven vpliv na svet danes.

Veliko krščanskih družin tudi spodbuja vsakega posameznega člana, da razvije svoje osebno, dnevno molitveno življenje, kot tudi, da se udeležuje medtedenskih molitvenih srečanj. Ta navada ni bila zapažena samo v Ameriki, temveč v vseh krščanskih državah.

Z nastopom televizije in še bolj nedavno z dobo računalništva se je družinski oltar zrušil. V mnogo krščanskih družinah ta običaj sploh ne obstaja več. Ni čudno, da se krščanske družine rušijo in ne morejo biti več varni temelji zahodne družbe, kot so bili nekoč.

Toda z mojo ženo sva odrasla v družinah, kjer se je Sveto pismo bralo in se je molilo, običajno ob koncu večerje. S to navado sva nadaljevala skozi štiriinštirideset let svojega zakona vse do današnjih dni. Ta običaj se je izkazal spet in spet in je združujoča izkušnja, kot tudi ustvarja občutek blaginje, miru in varnosti v domu. Samo Bog ve kako zelo vsi to potrebujemo v teh dneh velike krhkosti.

Običajno uporabljamo knjigo predanosti imenovano "Dnevna luč", ki vsebuje jutranje in večerne odlomke Pisem iz različnih knjig Svetega pisma na določene teme. Zaradi obveznosti in pritiskov dne, s katerim se soočimo z jutrom, berem jutranje odlomke na glas po zajtrku in molim za vso družino.

Zvečer, ko še vedno sedimo za mizo po večernem obroku in preberem večerno posvetitev, sledijo vprašanja. Potem vsak, ki sedi okoli mize moli. Pogosto imamo bolj obiskana molitvena srečanja, sedeč za mizo, kot v nekaterih cerkvah molitvena srečanja.

Ko zaključimo, se vsak zahvali materi za njen trud pri ustvarjanju tek vzbujajoče večerje. Velik blagoslov, ki prihaja iz tega je, da se mati/žena počuti blagoslovljeno in cenjeno za njeno materinsko službo v družini.

"Angel GOSPODOV utrjuje tabor okrog tistih, ki se ga bojijo, da jih rešuje." Ps 34,8 Družinski oltar dokazuje naš strah in zaupanje Gospodu. Lahko počivamo ponoči, vedoč, da angel Gospodov pazi na nas in nas rešuje pred vsemi napadi sovražnikov.

Pogosto prosimo različne člane svoje družine, da molijo za druge narode, kot tudi

za našega. Nikoli ne smemo podcenjevati moč družinske celice, kadar pride do molitve. To je prostor, kjer se lahko zgodi močna molitev v enotnosti, da zveže dela hudiča in osvobodi verig, ki vežejo posameznike in narode. Družine, ki molijo lahko vplivajo na narode sveta izza svoje družinske jedilne mize.

Pred kratkim sem bil obveščen, da je petindvajset milijonov študentov na Kitajskem (en milijon samo v provinci Beijingu) iz katerih bodo prišli novi voditelji tega naroda. Krščanska glasbena skupina je igrala v predavalnici, ki je bila prenapolnjena. Ko so študentje izvedeli, da je skupina pela o Jezusu Kristusu, so bili obkroženi z gnečo študentov, ki so resno želeli izvedeti več o Jezusu.

Kako čudovito! Spominjam se, da sem kot mladenič odraščajoč na Novi Zelandiji obiskoval molitvena srečanja za prelom trdnjave komunizma na Kitajskem. Eno največjih prebujenj se dogaja med kmeti in poljedelci na Kitajskem, toda sedaj je tudi mladina na univerzah lačna, da bi izvedela o Jezusu. Verjamem, da so mala družinska molitvena srečanja igrala veliko vlogo v tem velikem prebujenju na Kitajskem. Svoje družine lahko spodbujamo, da ustavijo moč islama.

Se zavedate strašnega potenciala, katerega ima vaša družina, ko moli? Neprestano ponavljam staršem, "Če svoje družine niste naučili moliti, svoje družine niste naučili najpomembnejšega, kar lahko naredite.

1 Kr 18,30 pravi, "Tedaj je Elija rekel vsemu ljudstvu: »Pridite k meni!« Ko je vse ljudstvo prišlo k njemu, je popravil GOSPODOV oltar, ki je bil razdrt." Kot Elija, moramo tudi mi popraviti oltar, ki je bil podrt.

Abraham, mož vere in oče vsega očetovstva je zgradil številne oltarje. Kamorkoli je šel, je zgradil oltar, da bi klical k Bogu. Izak in Jakob, njegova potomca sta ravno tako gradila oltarje. Storili bomo dobro, če tudi mi naredimo tako in prejmemo enako priporočilo, kot ga je Bog dal Abrahamu v 1 Mz 18,17-19, "GOSPOD si je rekel: »Ali naj skrivam pred Abrahamom, kaj nameravam storiti? Iz Abrahama bo vendar nastal velik in mogočen narod in v njem bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje. Izbral sem ga, da bo zapovedal svojim sinovom in svoji hiši za njim, naj se držijo GOSPODOVE poti in ravnajo v skladu s pravičnostjo in pravico; tako bo GOSPOD izpolnil Abrahamu, kar mu je obljubil.« "

Nikoli nismo brali, da bi Lot gradil oltarje, čeprav se je zadrževal v okolici Sodome in Gomore. Če bi gradil oltarje in na njih klical ime Gospoda, kot je to delal njegov stric, bi njegov konec ne bil tako opustoševalen. Namesto tega je prenašal izgubo vsega.

Abrahamovo grajenje oltarjev ima danes še vedno pozitiven vpliv na svet. Očitno je, da je Bog zaupen prijatelj vseh, katerih način življenja je, da kličejo k njemu. Jak 2,23

Nedavno sem bral o skupnosti na Škotskem med časom reformacije. V letu 1647 so ustanovili urad za družinsko čaščenje za njihove vernike. Določili so celo služitelje in starešine, da se prizadevno prepričajo, da vsaka družina izvaja družinsko čaščenje. Če je katera od družin zanemarjala to dolžnost, je bil glava družine na samem opomnjen. Če se je to zanemarjanje nadaljevalo, je bil ukorjen

pred celo skupnostjo. Če je še vedno zanemarjal družinsko čaščenje po teh grajah, je bil izključen in odstranjen od Gospodove večerje. Ali si lahko zamislimo, da bi se to dogajalo danes?

Ko je moj brat pred leti priletel v Seul (Koreja) je opazil, da je bilo mesto osvetljeno s tisočimi osvetljenimi križi na strešnih slemenih hiš. Ti osvetljeni križi so obveščali ljudi, kje so bile hišne molitvene skupnosti. Nekoč, ko sem molil, sem videl v svojem duhu luči kot plamene ognja, ki so sijale v temi iz določenih domov po državi. Gospod mi je dal razumevanje, da so bili to domovi, kjer so se družine dnevno zbirale skupaj za molitev.

Nikoli, res nikoli ne podcenjujte moči družinskega oltarja. Je močan kot nebeško kraljestvo, ker resnično nebeško kraljestvo je namenjeno spodbujanju majhnih otrok, da pridejo k Njemu (Jezusu). V Lk 18,16 je Jezus rekel: »Pustite otroke, da prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo«. Družinski oltar je mesto, kjer pritegnete svoje otroke h Gospodu. Ne obstaja druga vzgoja, ki se lahko primerja s tem.

COLIN CAMPBELL

„Daily light“ (Dnevno luč) lahko naročite v krščanski knjigarni ali jo poiščite na internetu na Googlu. Uporabljamo King James Version, toda vi lahko izberete tudi druge verzije.

Tukaj je nekaj korakov, da jih naredite v gradnji svojega družinskega oltarja:

1. Začnite takoj. Ne odlašajte.

2. Dobite si dobro knjigo predanosti, ki je primerna starosti vaših otrok (predlog prevajalca: Čudežna knjiga: dogodivščine z Bogom za vsak dan, ISBN 961-91329-4-7), ali izberite del Svetega pisma, da ga vsak preberete.

3. Mož bi moral prevzeti vodstvo v ustanavljanju in vodenju družinskega oltarja. Če mož ni zmožen tega narediti, lahko žena opravi svoj delež.

4. Vsakogar spodbujajte k molitvi. Prepričajte se, da vsak moli tako, da je lahko uslišan in lahko vsi rečejo: »Amen.« Učite otroke, da ne momljajo njihovih molitev

5. Molite strastno. Zapomnite si: Veliko moč ima dejavna molitev pravičnega.

6. Pojte pesmi hvalnice.

7. Nadaljujte z družinskim oltarjem, čeprav imate obiskovalce.

8. Če izpustite večer, se hitro povrnite k nadaljevanju večerov.

Patriarhi, ki so bili graditelji oltarjev:

Abraham -1 Mz 12,7-8; 13,4; 13,18; 15,9; 22,13
Izak – 1 Mz 26,25
Jakob – 1 Mz 28,18; 31,54; 33,20; 35,1-7; 35,14

Praznovanje nosečnosti

Pred nekaj leti sem našla služenje, ki se imenuje „*Blessing God's Way*“ *(Blagoslavljanje Božjih poti, Praznovanje nosečnosti*), ki spodbuja, združuje, uči, podpira in proslavlja Božji načrt za žensko.

Bog je nagnil moje srce k temu služenju, potem ko sem se udeležila tradicionalnega načina blagoslova naroda Navajo (op. prev.: ameriški prvotni naseljenci). Prijatelj mi je razložil, da je bil to alternativen 'otroški tuš' (op. prev.: zabava na kateri starše, ki pričakujejo otroka, obdarijo z darili za njihovega bodočega novorojenčka). Mislila sem si, da je slišati zanimivo, toda še vedno nisem vedela, kaj naj pričakujem. Dobila sem navodila, da naj s seboj prinesem darilo iz srca in naj bom pripravljena za obred, katerega ne bom pozabila. Vzela sem darilo (pesem katero sem napisala pri dojenju mojega tretjega otroka) in nekako zadržano odšla na to ceremonijo. Beseda „zanimivo“ ni prava beseda s katero bi lahko to ceremonijo opisala. Mislila sem, da je bila bogokletna. Na mojo nejevoljo so ta dan izvajali vse vrste obredov; od valujočega modreca na vzhod, zahod, sever in jug, do kopanja maminih nog v žitni kaši, ker to simbolizira plodnost in še veliko več.

Še dneve je bilo moje srce potrto. Tega kar nisem mogla odstraniti iz glave. Prosila sem Gospoda, da mi pokaže, česa se iz te izkušnje lahko naučim. V Svetem pismu sem našla besede, ki so se nanašale na vse stvari, katere so počeli med ceremonijo naroda Navajo. Na primer pranje nog (ne v žitni kaši, temveč vodi), zažiganje kadil (Bog ima rad sladko dišeče vonjave) in oskrbeti ženo skozi besede ohrabritve. Na tej točki sem v svojem srcu vedela, da Bog želi, da naredim skupino, ki bo pravzaprav častila Njega, Njemu dajala slavo in hvalo za stvaritev poroda.

Veliko žena v naši kulturi med nosečnostjo tiho trpi in niso v stikih z ljudi okoli sebe. Med nosečnostjo nismo obdržale Boga v centru.

Ženske v zadnjih mesecih nosečnosti so pogosto dovzetne za satanove napade. To je čas težkega fizičnega dela, čustvenih naporov in nespečnosti. Težko je iti skozi nosečnost – in veliko jih gre skozi nosečnost osamljenih. Mnoge matere ob rojstvu samo enkrat praznujejo. Prvi otrok ni edini, ki si zasluži praznovanja. Peti, sedmi ali osmi so prav tako vredni!

Nosečnost je za nas Božji blagoslov. V kulturi, ki vidi nosečnost, rojstvo in materinstvo kot breme ali stanje, ki ga je treba popraviti, moramo spremeniti naš odnos do tega. Gospod me je vodil, da sem napisala knjigo „*Praznovanje nosečnosti*“, priročnik za tiste gospe, ki žele nekaj več kot samo tipičen 'otroški tuš'. Govori o tem kako imeti srečanje, da bo na poseben način nagradilo mamico. Zabava je čas, ko se mamico razvaja, ji nudi čustveno pomoč in spodbudo. To je čas, da se za blagoslov nosečnosti in materinstva da hvala in slava Bogu.

Nismo ustvarjene, da to naredimo same. Kot ženske smo Božje roke, da blagoslovimo druga drugo v tem posebnem času naših potreb. 'Otroški tuši' so prijetni in pogosto koristni, toda darilo iz srca in služenje z rokami lahko pomenijo veliko več.

Nekaj čudovitih stvari, katere lahko storite za ženo ob 'tušu' blagoslova je, da okrasite njene lase s krono spleteno iz rož, jo masirate z aromatičnimi olji, ji prerokujete blagoslove in ji iz srca podarite posebna darila. Lahko ji umijete in masirate njene utrujene noge z blago sivko in prefinjenimi zelišči. Vprašajte Boga, da vam pokaže, kako lahko materi na 'otroškem tušu' ustvarjalno služite.

Knjiga „*Praznovanje nosečnosti*“ z že obstoječim materinstvom je bila pred kratkim dopolnjena s časom deklištva in menopavze.

DORAN RICHARDS
Front Royal, North West Virginia, ZDA
dandora@earthlink.net
Daniel in Doran sta blagoslovljena z Joshua (13), Emilyne (11), Isaac (7), Elizabeth (5) in Ezro (1).

Za naročilo Doranine knjige ali če želite izvedeti več informacij o blagoslovu deklištva, materinstva ali menopavze, pojdite na spletno stran: www.BlessingGodsway.com

Velika družina – Majhna hiša!

Nedavno sem poslal elektronsko sporočilo in prosil za zamisli na to temo. Preplavljen sem bil s čudovitimi pričevanji. Izmed vseh čudovitih zgodb je bilo težko izbrati, toda v večini zgodb si našel veliko skupnega. Prepričan sem, da boste blagoslovljeni z naslednjimi zamislimi. Ed.

Ljubim svojo majhno hišo

Je preprosta za čiščenje. Je udobna. Preprečuje mi, da bi imela stvari, ki niso potrebne, dodatne stvari, ki kradejo čas naši družini. Izziva me, da živim na način na kakršen normalno ne bi živela.

Nikoli nisem pričakovala, da bom nekdo, ki živi s skromnimi prihodki. Ko sem odraščala, sem imela vse, kar sem si želela in še več. Ko sem se poročila s svojim dragim soprogom, je načrtoval postati računalniški programer. To se ni obneslo. Namesto tega se je zaposlil na ribjem oddelku v lokalni trgovini. Gospod me je privedel do točke, kjer sem vedela, da če nikoli ne bo dobil boljše službe, bo ravno tako v redu.

Gospod je spremenil službo mojega moža; morda je čakal, da se najprej spremeni moj odnos. Še vedno ne zasluživa zelo veliko denarja, toda mislim, da sem najsrečnejša mati kar jih poznam. V svoji mali hiši smo sedaj že tri leta. V pogovoru z drugimi materami, ki živijo v majhnih prostorih običajno pridejo na plan

tri teme:

Nehvaležen odnos vas dela revne!

1. Upravljanje s prostorom

Ko ljudje pridejo na obisk, so običajno presenečeni, ko ugotovijo, da je naša hiša velika samo 65 kvadratnih metrov. Ohranjanje reda in domiselna organiziranost pripomore, da je moja hiša čutiti bolj prostorna. Otrokom je prav, da delijo postelje ali celo spijo z odejami na kavču ali na tleh. Znebili smo se naše otroške postelje in previjalne mize. Najina postelja je nadomestila ta dva predmeta. Večji, nam bolj dragoceni predmeti, so stvari, kot so knjižne police, miza (pod klopi lahko zložimo več majhnih ljubkih okroglih stolčkov kot velikih stolov), naš klavir in pripomočki kot so sokovnik in sušilnik sadja. Obdržite stvari, ki resnično obogatijo vaše družinsko življenje.

2. Upravljanje z otroki

Raziskave kažejo, da je število kaznivih dejanj večje v gosteje naseljenih mestih. Držite vaše otroke pred tem, da bi se dolgočasili, s tem, da jih držite zaposlene ne glede na to ali ste bolj organiziran tip matere ali ne. Ko otroke držimo stran od dolgočasja in brezbrižnosti, je manj verjetnosti, da bi postali „mali kriminalci“. Naj sprostijo svojo energijo zunaj! Z mojimi otroki preživimo veliko časa zunaj ne glede na to ali dežuje ali sije sonce. V tukajšnji čudoviti državi Washington običajno dežuje. Gremo na sprehode, vozimo se s kolesi, hodimo na izlete. Prav tako vrtnarimo in vzdržujemo vrt. To varuje otroke, da bi se nalezli nemirnega tekanja po stanovanju in se spremenili v majhne tornade.

3. Upravljanje z odnosi

Imamo večne zaklade v naših domovih, ne glede na to kakšne velikosti so. Naši soprogi (celo če so neurejeni, ali radi stvari kopičijo) in otroci so naše bogastvo. Skušajte, da se nikoli ne pritožujete posebno ne vašemu možu, ker on je tisti, ki je odgovoren za preskrbo vašega doma za vas. Nikoli se ne čutite manj pomembne in ne primerjajte vaše situacije s prijateljico, ki ima morda več kot vi.

Ali bi si želela večje hiše? Seveda bi si! Toda svet gleda! Brez besed jim pravimo: „mi cenimo ŽIVLJENJE bolj kot katerokoli materialno stvar.“ V Ameriki obstaja lažen standard življenja. Moja majhna hiša je ogromna v primerjavi s prostori v katerih živijo večje družine v svetovnem pogledu. Verjamem, da to ni majhna hiša, temveč slab odnos, potrtost in kazanje nehvaležnosti, ki vas resnično naredijo revne!

RANA ENGELSON
Burlington, Washington, ZDA
rana_engelson@yahoo.com
Kyle in Rana sta blagoslovljena s Faith (5), Eliah (2), 2 z Gospodom in en na poti.

Občutek za humor!

V naš prvi dom smo se preselili leta 1991, malo pred rojstvom našega četrtega otročička. To naj bi bil naš začetni dom. To je bil 195 kvadratnih metrov velik bungalov z eno kopalnico in delno končanim pritličjem. V minulih letih smo tla pobelili in odstranili preproge. Hodili smo po pobarvanem estrihu, dokler si nismo mogli privoščiti tal iz masivnega lesa. Naše dvorišče in vrt sta takrat postala prioriteta in ko smo si lahko privoščili les, smo si zgradili garažo. Leta 1998 smo se odločili, da je čas, da dodamo še eno kopalnico v pritličju. Sedaj imamo šest otrok. Obnova pritličja je trajala štiri leta. V času prenove smo otroke nenehno pošiljali iz sobe v sobo, da bi prebelili ali dokončali določen del. Nekoč smo imeli enoletnika v isti sobi s klavirjem in shrambo. Vadba na klavirju ga niti malo ni motila. Ali jo je prespal ali pa preplesal. Vedno smo imeli najmanj dva dvoposteljna pograda. Imamo celo postavitev trojnih pogradov. Šolanje na domu je potekalo v jedilnici. Imeli smo nizko omarico s šestimi predali za šolske knjige. Okrasitev naše jedilnice je predstavljala velika oglasna tabla, katero smo uporabljali za zemljevide, predstavitve, študij knjig in umetniška dela. Vedno je ustvarila veliko mero zanimanja s strani prijateljev in sosedov, ki so nas obiskovali. Zgodaj v svoji hoji kot kristjanka sem spoznala žensko, ki je večkrat rekla „ljudje pred stvarmi“. To je postal moj moto.

Ljudje pred stvarmi!

Že petnajst let smo živeli v svoji hiši in navsezadnje imeli devet otrok. Nikoli nismo imeli pomivalnega stroja.

Porabila sem veliko energije, ko sem se smilila sama sebi, ker sem mislila, da zaslužim večji in lepši dom. Ko sem po rojstvu najinega šestega otroka, pod prho klicala k Bogu, me je spomnil na Izraelce, ki so živeli štirideset let v puščavi! Po tem se je moje srce omehčalo in iskreno nimam več časa, da bi se udeleževala samo pomilovalnih zabav.

Proti koncu našega krajšega bivanja v tisti majhni hiši bi se lahko preselili na večji kraj, toda Bog nam je to preprečeval. Po tem, ko je bil rojen naš deveti otrok (z Downovim sindromom) smo občudovali Božjo modrost, ki nas je obdržala doma v naši stari soseski, ko je naš dojenček preživel mnogo tednov v bolnišnici. Naši dragi prijatelji in sosedje so nam pomagali čez veliko težkih trenutkov. Naše molitve so bile uslišane pred dvema letoma. Bog nas je preselil na čudovito posestvo ob reki, samo pet minut oddaljeno od kraja, kjer moj mož dela.

Najboljše orodje katerega sem našla kot pomoč izzivom imetja velike družine v majhni hiši, je imeti zelo dober občutek za humor.

LINNEA DEUTSCHER
Lacombe, Alberta, Kanada
mamacruiser@hotmail.com
Mark in Linnea sta bila blagoslovljena z Anika (25) – Mark, Kayleigh (23) in Drew z dojenčkom Elyse, Sarin (21) – Gavin, Max (16), Bo (12), Hans (9), Jacob (7), Isabel (5) in Lydia (3).

Kje so moje nogavice?

Smo družina dvanajstih v skromnem domu z dvema kopalnicama. Eden izmed najboljših načinov, ki sem ga našla, da prihrani čas in frustracije je, da imamo vse otroške nogavice v predalu pri izhodu. Nikoli nam ni potrebno tratiti časa z iskanjem nogavic v teh napetih trenutkih pred odhodom iz hiše.

Še ena zvijača, ki smo jo odkrili, je, da obesimo vse naše lonce na stropno polico za lonce. To sprosti dosti prostora za lončke in druge stvari.

MICHELLE KAUENHOFEN
New Bothwell, Manitoba, Kanada
ceducate@mts.net
Cam in Michelle sta blagoslovljena z Bryson (16), Jacinda (14), Dalton (13), Brielle (10), Logan (8), Havenne (7), Gideon (5), Jilissa (3), Tressa Leigh (1) in Drayden (6 tednov).

Reci Ne! šari!

Z možem imava dva otroka. Devet in štirinajst let stari deklici. Pred letom dni smo se preselili iz velikega, odprtega 195 kvadratih metrov velike hiše v lepo sosesko s 137 kvadratih metrov veliko hišo s tremi spalnicami na 404,6 arih. To potezo sva storila z namenom prihranka denarja, da bi čez nekaj let zgradili nov dom. Pred tremi meseci smo dobili skrbništvo nad svojimi nečaki in nečakinjo, starimi tri, štiri in pet let. To, je bilo velikansko prilagajanje, za katerega verjamemo, da je bil del Božjega načrta. Morali smo preurediti svoj celoten dom, da bi ustrezal naši novi družini. Imamo pograde v obeh otroških sobah in starinsko mizo/zibelko kot posteljo za enega izmed malčkov. Imamo velike zaboje s knjigami v obeh spalnicah in kupili smo plastične košare za hišne igrače, ki gredo na police skupaj s knjigami in ostalimi okraski. Našli smo tudi čudovito mizico na koleščkih z dvema predaloma (primerna za risalni papir, pobarvanke, voščenke,...) in dve stranski omari, na vsakem koncu, primerni za igre, in še več plastičnih škatel, napolnjenih z igračami.

Ne hrani ničesar, česar ne uporabljaš!

Nered smo zmanjšali tako, da smo prestali skozi stvari, ki niso bile uporabljene nekaj mesecev in jih dali dobrodelnim ustanovam, policiji ali gasilcem. Želimo biti dobri služabniki s tem kar nam Gospod priskrbi, toda to ne pomeni, da moramo sprejeti vse, česar se želi nekdo drug znebiti. To je v začetku težko, toda rečeno obzirno in z ljubeznijo ima precejšen vpliv na „več, več“ s čimer se soočamo. Kadar ljudje vseeno vztrajajo, ponujeno hvaležno sprejmemo in potem to delimo z nekom, ki je v potrebi.

Svojo spalnico hraniva kot zakonsko svetišče z mojim možem, ker najin zakon pride drugi, takoj za Gospodom. To je pomagalo tudi otrokom razumeti Božji načrt za moža in ženo ter Božji načrt za otroka. Celo bolj so se naučili spoštovati najin odnos.

TERRI SALVA
Tucson, Arizona, ZDA
tsalva@q.com
Vince in Terri sta blagoslovljena z Brigette (14), Danielle (9), Kyle (5), Elee (4) in Tyler (3).

Novo noter, Staro ven!

Ko smo živeli v precej manjšem domu, sem se na vso moč trudila, da bi živela po naslednjem načelu „ko pride nekaj novega noter, mora iti nekaj starega/neuporabljenega ven“. Na primer, če moji otroci dobijo tri nove knjige, najdem tri knjige na naši polici, ki so bile stare, ali še pomembnejše, niso bile pogosto brane ali sploh ne, in gredo ven. To pomaga zmanjšati količino nereda.

PAMELA LANG
Lincoln, Nebraska, ZDA
lang4him@gmail.com
Matthew in Pamela sta blagoslovljena z Andrew (skoraj 8), Sophie (6), Lydia (3) in Noah (8 mesecev).

Glej iz lepše strani

Naša družina (takrat sedemčlanska) je nekoč živela v 83 kvadratnih metrih veliki hiši z dvema spalnicama. Preselili smo se nazaj v državo Washington iz Kolorada. Cerkev s katero smo se družili, je imela majhno, zapuščeno, staro in prazno hišo na robu njihovega posestva, za katerega je vodstvo cerkve razmišljalo, da bi jo dalo v najem. Vprašali smo jih, če bi se lahko mi tja preselili in namesto plačevanja najemnine popravljali hišo zanje. Strinjali so se! Bilo je na tesno, toda hvaležni smo bili, da imamo kraj, kjer lahko nekaj časa živimo. Najmočnejše orodje, ki sem ga morala uporabiti med temi meseci, kot velika družina, ki živi v majhnem domu, je bila hvaležnost kombinirana z zadovoljstvom! Brez tega ne bi zmogli.

Nekoč v začetku smo se pripeljali po dovozu do hiše, ko je naša dveletna hčerka rekla: „Ta hiša mi ni všeč.“ Takoj sem vedela, da moram na to odgovoriti. Pogledala sem svojo malo deklico v ogledalu in z vsemi drugimi otroki, ki so poslušali sem prijazno rekla: „Zahvaljujemo se Jezusu za to hišo.“ in sem ji še naprej pripovedovala, da je bila to hiša, ki jo je imel Jezus za nas prav sedaj. In da se ne smemo pritoževati glede tega. Še nekajkrat smo morali iti skozi to na ponovnih izletih, toda nekaj tednov kasneje je ta draga hčerka začela govoriti: „Zahvaljujemo se Jezusu za to hišo!“ vsakič, ko smo prišli domov.

Naučili smo se opazovati svetle plati. Cerkev je bila na 404,6 arih s potočkom. Tam je bil velik travnik za igranje, gozd za pohajanje in igrišče, katerega smo lahko prav tako uživali. Ob nedeljah smo lahko šli skozi vrata in se sprehodili čez travnik do cerkve. Kar se tiče odnosov živita v bližini dve družini, ki so naši dobri prijatelji. Minilo je polnih petnajst mesecev, preden je Gospod odprl vrata novemu

domu za nas. Nekega dne nama je On obema pokazal novo priložnost za služenje na fakulteti devetdeset minut stran ter novo službo, vključno z napredovanjem za Neila. V tednu ali dveh sva izvedela na tej lokaciji tudi za dom naprodaj.

DARLA SAUTTER
Ellensburg, Washington, ZDA
endy92@christianphonesource.com
Neil in Darla sta hvaležna Bogu za naslednje darove: Will (13), Hanne (11), Natalie (9), Levi (7), Clare (5) in Ike (1). Njun sedmi otrok bo prišel na svet spomladi 2008. Sautterjevi imajo dostop do mednarodnih študentov na državni fakulteti v njihovi skupnosti, o čemer lahko več preberete na www.freewebs.com/isi-sautters

Moji namigi!

Igrače

Za mlajše otroke imam dve veliki plastični cevi s pokrovoma in ju uporabljam za izmenjavo njihovih igrač. Pustim nekaj izbranih zunaj, druge gredo v obe cevi. Vsakih nekaj mesecev zamenjamo igrače. To ohranja minimalno število igrač in hkrati daje otrokom „nove“ igrače vsakih nekaj mesecev. Enako počnem tudi z njihovimi knjigami. Otroci se veliko bolje igrajo, ko niso preplavljeni z možnostmi.

Oblačila, nahrbtniki in čevlji

Moj mož je zgradil več omar (po eno za vsakega otroka). Omare imajo poleg kljuke za obešanje tudi polico zgoraj in spodaj. Imajo tudi mesto, kamor lahko obesijo njihove plašče in nahrbtnike ter zgoraj polico za rokavice, kape in šale. Za njihove čevlje je prostor spodaj. Moj največji namig je tisti z najbolj zdravo pametjo: „Ne hrani ničesar, česar ne potrebuješ.“

HEATHER CORBIN
Chalmers, Indiana, ZDA
hcorbin@ffni.com
Chris in Heather sta blagoslovljena z Wes (10), Robyn (8), Ethan (4) in Nate (2).

Tokovi

Nedavno smo preselili svojo družino sedmih iz hiše v stanovanje, ki je dvakrat manjše. To odločitev smo sprejeli, da bi bili bliže službi mojega moža in hkrati oskrbeli svojo družino z obdobjem učenja v čiščenju za sabo. Naš večji dom je namreč postal preveč preplavljen, da bi skrbeli zanj.

Da bi naredili to potezo, smo morali precej zmanjšati svojo lastnino. V našem novem domu si fantje delijo sobo, ravno tako dekleta, dojenček spi v najini sobi. Imamo dva dvoposteljna pograda. Odstranili smo škatlo z igračami in v vsaki sobi dovolili prostor za eno plastično škatlo z igračami. Za šolanje doma smo odstranili

vsem delovnim zvezkom platnice, jih preluknjali in zložili v fascikle. Vsi predmeti so sedaj v enem fasciklu za vsakega otroka.

Dajajte stran bogato in brez strahu.

Kot mati, ki zelo uživa v šivanju sem se morala odločiti, da sedaj ni čas, v katerem bi se osredotočila na kakršnekoli velike projekte. Našla sem si nov hobi, da mine tihi čas – pletenje. Zavzame zelo malo prostora, veliko manj kot miza s šivalnim strojem in zabojem za material.

MELISSA COFFEY
Albuquerque, New Mexico, ZDA
coffeybeanfamily@msn.com
Jamie in Melissa Coffey sta bila blagoslovljena s šestimi otroki: Kyle (9), Calla (7), Cassidy (5), Eliah (3), Matthew (čaka v nebesih) in Mallory (3 mesece).

Manjše tehnike preživetja

Bog nam je nežno povečal, razširil naše meje, velikost doma, ko je On blagoslovil našo družino s štirimi otroki v prvih štirih letih najinega zakona. Skozi naslednjih sedem let, ko sem ugotovila, da lahko vzporedno dojim dva in nadaljujem z dojenjem skozi novo nosečnost, so se stvari malo upočasnile in v najine roke so prišli še trije darovi. Na tej točki smo imeli veliko posestvo (po južno kalifornijskih merilih) z velikim domom in tremi spalnicami. To je bilo takrat, ko so stvari postajale zanimive. Molila sva in si želela selitve v bolj podeželsko življenje. Pričakovala sva, da bo prihod prišel s spremembo službe ali klica po služenju, ko je Bog nenadoma rekel: „Pojdita!“ in osvetlil majhno podeželsko mesto v južni Virginiji. Sorodnica iz tega območja je kar na lepem poklicala in nama ponudila hišo v tem mestu z najemnino 350 USD mesečno. Opisala jo je kot majhno, s tremi spalnicami in eno kopalnico. V dveh tednih je bila naša hiša pobeljena, prenovljena, na trgu in prodana! Podarila in prodala sva večino naših stvari in odleteli smo v svoje novo življenje na kraj, ki ga še nismo videli.

Naše novo okolje je bilo veliko 83 kvadratnih metrov. Najinih sedem otrok je bilo starih od tri do štirinajst let. Naša rešitev glede utesnjenosti je bila, da smo dali vse otroke v največjo spalnico s tremi seti dvojnih pogradov, ter samo posteljo in stol v najino sobo (30,5 cm je bilo prostora ob straneh postelje). Tretjo spalnico smo imenovali „šolska učilnica.“ Našo računalniško mizo smo naredili s starimi vrati katera, smo položili preko dveh omaric in igrače pospravili v kabinet.

Pred selitvijo sva vsakomur pustila samo tista oblačila, ki so mu dobro pristajala in so bila v odličnem stanju. Ta način smo poskušali obdržati. Stvari dajemo darežljivo in brez strahu, vedoč, da so Božja skladišča polna in da bo On zagotovil, kar bomo potrebovali, takrat ko bomo to potrebovali. V naš dom ali lastnino ne pride ničesar, če nimamo temu vnaprej namenjenega prostora, da to obdržimo. Če pridejo oblačila iz druge roke, gredo še isti dan torbe odstranjenih oblačil v kombi in jih dostavimo center za zbiranje oblačil. Otroci so poslikali neke torbe in te so vsebovale šolske knjige in potrebščine za vsakogar. Eno torbo sem

imela tudi sama za svoje trenutne priročnike za učitelje, za vire katere smo uporabljali kot skupina in za branje na glas. To je naredilo šolo mobilno in urejeno, kar je bila resnična milost, ko smo za štiri mesece morali potovati nazaj v Kalifornijo, ko je umrla Gregova mati.

Nenehno peremo. V mojem tednu ni nobenih strahotnih dni za pranje. Zlagamo in razporejamo vsak večer pred spanjem, medtem ko nekdo na glas bere. Vsak se uči kako ravnati s perilom od najzgodnejše dobe. Nogavice spenjamo skupaj s sponkami za plenice na njihovi poti v pranje.

V kuhinji je za vsakogar lonček z imenom, narobe obrnjen; na majhnem stojalu pri pomivalnem koritu. Po vsaki uporabi je očiščen in postavljen nazaj na njegovo mesto. Všeč so mi posode „Corelle“ zato ker so tanke in se tesno prilegajo ena drugi in zavzemajo manj prostora. Kljuke za lončke so v omaricah in pod omaricami, da spravijo lončke stran iz poti.

Kosila so sestavljena z ostanki jedi prejšnjega večera, da hladilnik ne počepne. Vsak teden delamo polnozrnate tortilje (tanek, okrogel nekvašen koruzni kruh) in te so ovoji za ostanke. Imam sedem ročnih „pomivalnih strojev“, od katerih vsak enkrat tedensko nadzira kuhinjo (s starejšim pomočnikom, dokler niso dovolj veliki za to nalogo). Surovo sadje in zelenjava so v vsakem obroku in ne kupujemo nezdrave hrane (junk-food). Ohranjanje zdravja je posebno pomembno, kadar si v tesnih prostorih.

Končno, izogibamo se uporabi klim v svojem avtomobilu in domu (kadarkoli je to mogoče), da bi bili čim več zunaj. Trampolin je še vedno fantastična oprema za nas – za skakanje, tek, igranje iger, počitek in pogovor ali celo spanje pod zvezdami. Toda zgoraj, dvignjen od tal.

MOIRA BELL
Bedford, Virginia, ZDA
Greg in Moira uživata v učenju njunih zakladov: Crystal (19), Ian (18), Brigitte (17), C.T. (15), Allison (13), David (10) in Matthew (8).

Graščina

Z možem sva najela hišo z eno spalnico, ko sem bila noseča s prvim otrokom. Brezbrižno sem predvidevala, da bova potrebovala večji prostor in v skladu s tem tudi molila. Hiša in posestvo, ki sva jo imela v najemu, je bila prodana in namesto hiše z dvema spalnicama, za katero sem molila, smo pristali v šotoru za dva v lokalnem podeželskem obalnem parku. V začetku je bila misel, da bi šotorili, medtem ko iščemo drugo hišo, vendar je bil mojemu možu všeč prehoden življenjski stil brez dolgov in odločila sva se, da bova prenehala z lovom na hišo.

V začetku se mi je bilo težko podrediti. Toda ko sem v molitvi iskala Gospoda, me je On usmeril na 1 Pt 3,1-6 „Prav tako bodite, žene, podrejene svojim možem. Tako bodo tisti, ki niso pokorni besedi, pridobljeni že po vedenju svojih žena, brez besede, ker bodo opazovali vaše strahospoštljivo, čisto življenje. Vaš okras naj ne bo zunanji, v spletanju las, v obešanju zlatega nakita in oblačil, ampak naj bo to

rajši skriti človek srca v nepropadljivosti krotkega in tihega duha, ki je dragocen v Božjih očeh. Tako so se namreč nekoč krasile tudi svete žene, ki so upale v Boga in so bile podrejene svojim možem. Tako je Sara bila poslušna Abrahamu, ter ga je imela za gospodarja. Postale ste njeni otroci, če delate dobro in se ne pustite prestrašiti nobeni grožnji..“

Vedela sem, da dokler izpolnjujem svojo vlogo kot ljubeča, poslušna, spoštljiva in podrejena žena, me bo Bog varoval ali spremenil mišljenje mojemu možu. Nisem pa računala na to, da je On spremenil mene. Začela sem resnično ljubiti naš šotorski način življenja.

Naredi čudovit kraj za bivanje ne glede kakšna je velikost.

Moja prva nosečnost se je končala s splavom. Bog je ponovno blagoslovil moj trebuh in ko je nosečnost napredovala sem si želela stalnejši kraj za gnezdo. Bog je izpolnil to željo. Predstavili so naju družini s Havajev, ki dopusti ljudem, da bivajo na njihovem posestvu. V zameno od naju niso zahtevali ničesar. Nisva želela zlorabljati njihove prijaznosti in sva nameravala pomagati na kakršen koli način. V mojem šestem mesecu nosečnosti sva se preselila tja. Štiri mesece kasneje je bila rojena Abigaila v reki, ki je pripadala posestvu in dve leti kasneje je bila rojena Faith v banji zunaj pred našim spalnim šotorom. Med svojim štiriletnim bivanjem smo imeli različno velike šotore. Naučila sem se narediti čudovite kraje za bivanje, ne glede na to kakšna je velikost.

V septembru 2006 nam je brat v Kristusu povedal za moža, katerega ga je srečal in je iskal skrbnika za svoje 162 arov veliko posestvo. Posestvo nima elektrike (noben problem za nas, ker smo navajeni živeti brez elektrike), vendar ima tekočo vodo, zunanje tuše in zunanjo hišo. Ima 2,4m x 3,6m veliko zavetišče za vzdrževanje, v katerem spimo. Zunanja kuhinja je pokrita z nepremočljivo tkanino. Ker smo sedaj na deževnem delu otoka, cenimo nekoliko trdnejšo strukturo. Zavetišče sva poimenovala graščina. Ko sem odločena, da naredim dom za kraj zadovoljstva in veselja, sem hvaležna in zadovoljna s tem, kar imamo in dobim vse vrste domiselnih idej kako urejati naše „stvari.“

DONA NEUMANN
Lihue Hawaii, ZDA
mamadomain@yahoo.com
Richard in Donna sta blagoslovljena z Abigailo (4) in Faith (2).

Življenjski rešitelji!

Dve stvari smo naredili, da smo namestili veliko družino v majhen dom.

Skupna spalnica

Uporabite spalnico za vse otroke enega spola. Igrače in obleke drugje v hiši. Tako ohranimo prostor za spanje prost, pred prenapolnjenostjo in omogočimo hitro čiščenje in postiljanje postelj zjutraj.

Družinska omara

Uporabite koncept družinske omare za obleke. Mi imamo veliko sobo za shranjevanje v svojem pritličju s policami na eni strani, veliko mizo, našim pralno-sušilnim strojem kot tudi dvema dolgima palicama za obešanje. Vsaka polica je označena z imenom osebe in košaro, da lahko razporedijo njihovo čisto perilo vanjo. Vsak ima prostor na palici za svoja oblačila, ki se obešajo. Čevlji so razvrščeni na polici vsakega posameznika. To omogoča, da hitro zložimo, preberemo in pospravimo perilo. To tudi omogoča mami, da vidi, kaj vsak otrok ima ali nima, kdo izgublja stvari in kdo jih prerašča. To nam rešuje življenja.

REBECCA DEMENT
Goshen, Indiana, ZDA
bb52690@yahoo.com
Charles in Rebecca sta blagoslovljena s šestimi (kmalu bo sedem) otroci: Matthias (15), Zion (13), Zachary (10), Isaac (8), Jordan (5), Noah (11 mesecev) in nov dojenček, ki prihaja.

Naredite tako, da bo delovalo

Vsak dan gremo naokrog po hiši in iščemo stvari, ki bi se jih znebili. Pogosto obiskujemo Freecycle.com, kjer lahko ljudje reciklirajo njihove stvari, da bi jih ohranili stran od smetišč.

Dvignili smo postelje in pod vsako dali plastične posode za shranjevanje stvari. Z mojim možem pustiva, da imajo otroci majhne spalnice. Moja omara za obleke je postavljena v kopalnici, njegova pa v sobi najinega sina. Svojo posteljo skrijeva za kavč.

Posodo za smeti uporabljam vsakič, ko pride pošta ali otroci prinesejo domov papirje. Takoj zavržem.

Imamo preveč najljubših plišastih živali. Svoje otroke spodbujamo, naj dajo eno stran, ko pride nova. Toda pri najljubših pritrdim zanko na hrbtišče vratu in jih obesim na kljuke na stropu njihove sobe.

Na notranji strani vrat od spalnice imamo stojala za čevlje. Če ni dovolj prostora za vse njihove čevlje jim rečem, da naj izberejo, katere želijo dati stran ali podariti.

Za vsako stvar, ki jo dobimo, vržemo eno stran / ali jo podarimo. V majhni hiši nekaj igrač, ki leže naokrog, resnično daje videz neurejenosti, zato pogosto pobiramo in pospravljamo.

JAN DANNER
Franklinville, New Jersey, ZDA
jdanner536@msn.com
Craig in Jannifer sta blagoslovljena s Craig jr. (13), Gina (12), Laura (7) in Tara (5).

Mir je možen

Živimo v majhnem, 50 kvadratnih metrov velikem stanovanju v Angliji. To je ena izmed največjih bitk mojega življenja. Po štirih letih v tem stanovanju sem končno našla mir, čudežno. Nimam veliko rešitev za življenje v tako majhnem prostoru. Toda moj mož je napeljal vrvi za obešanje perila na z deskami pokritemu podstrešju. Če ga ni ob meni, lahko obesim samo eno pranje hkrati. Ne morem se vzpeti po lestvi s težkim bremenom in pustiti malčke same. To pomeni, da imam vsaj izgovor, ker nisem vedno na tekočem s pranjem.

Skrbim za to, da grem vsak dan ven z otroki.

LINDIE GARNHAM
Carshalton, Surrey, Anglija
lindie_garnham@yahoo.co.uk
Mervyn in Lindie imata Chralotte-Anne (4), Malachie (2) in Heather (7 mesecev).

Navdihujte brezmejnost!

Moja mati mi je rekla: „Če postaneš vojak, boš general; če postaneš menih, boš končal kot papež.“ Namesto tega sem postal slikar in končal kot Picasso.

Pablo Picasso

Najsrečnejši dom

Kje je najsrečnejši dom na svetu?
To niso prizori glasne radosti;
toda kjer Božja naklonjenost natančno preiskuje,
napolnjuje vsako bitje z veseljem in lučjo.

Najbogatejši dom? Ne najdemo ga
kjer prebivata bogastvo in blišč,
temveč kjer v dvorani ali kočici,
živi človek zadovoljen s svojim bivališčem.

Najlepši dom? Ni postavljen
za prizore z zunanjo lepoto,
temveč kjer prijazne besede in nasmehi
vnašajo nenehen sonček srcu.

Na takšen dom miru in ljubezni
Bog svoj blagoslov dežuje od zgoraj
in angeli, ki bedijo nad njim, kličejo
„Lo, poglej, to je kot naš dom na višavah.“

Jezus je Svoje življenje dal Zate!

Kaj On želi, da storiš?

Spreobrnjenje!

»Pokesajte se! Vsak izmed vas naj se dá v imenu Jezusa Kristusa krstiti v odpuščanje svojih grehov in prejeli boste dar Svetega Duha. (Apd 2,38)

„Pokesajte se torej in se spreobrnite, da se vam izbrišejo grehi.“ (Apd 3,19)

Po Jezusovi krvi prejmite očiščenje!

„Kri njegovega Sina Jezusa nas očiščuje vsakega greha.“ (1 Jn 1,7)

„Brez prelivanja krvi ni odpuščanja.“ (Heb 9,22 EKU)

Izpovej, da je Jezus tvoj Gospod!

„Kajti če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen. S srcem namreč verujemo, in tako smo deležni pravičnosti, z usti pa izpovedujemo vero, in tako smo deležni odrešenja.“ (Rim 10,9-10)

Daj se krstiti!

„Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen.“ (Mr 16,16)

„'Gospoda, kaj naj storim, da se rešim?'... 'Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ti in tvoja hiša!'... in pri priči se je dal krstiti z vso svojo družino.“ (Apd 16,30-33)

In prejel boš večno življenje!

„Kdor veruje v Sina, ima večno življenje; kdor pa ne veruje v Sina, ne bo videl življenja, ampak ostane nad njim Božja jeza.“ (Jn 3,36)

Domače Slavljenje

Prekipevajoča Radost

Naš dom vedno napolnjuje slavilna glasba. Med čiščenjem hiše igra slavilna glasba. Z dekleti pričnemo peti pesmi, se primemo z rokami in pojemo in poplesujemo Gospodu. Med družinsko molitvijo vedno tudi pojemo in čas slavljenja končamo s skandiranjem, Jezus! Jezus! Jezus! Dekleta to obožujejo in vsi končamo z glasnim smehom in radostnih src, kako dober, mogočen in strašen je naš Bog!

ZINNADA HODGES
Raleigh, North Carolina, ZDA
zinnada@bellsouth.net
Matthew in Zinnada sta blagoslovljena z Zenail (3), MaKayla (2), Zianna (1) in četrtim dojenčkom, ki pride na svet januarja 2008.

Slavilna Zabava

Kot družina radi skupaj slavimo. Če bi nas obiskali pred zajtrkom, na dvoriščni strani hiše obkroženi s polji in živino, vam je lahko oproščeno za misel, da se tu odvija zabava. Pravzaprav to tudi je, 'slavilna zabava' za našega Boga, ki je tako vreden, da se mu vsakodnevno zahvaljujemo in ga slavimo.

Za našega Boga smo izbrali najboljši del dneva, ko se čisti in spočiti zbudimo v nov dan. Naša duhovna hrana je mnogo bolj pomembna kot naša fizična hrana, zato Bogu z našimi dejanji, da ga dajemo na prvo mesto, kažemo koliko nam On pomeni.

Slavljenje prične mamica ter za njo po vrsti vsak družinski član, po vrstnem redu rojstva, od najstarejših do najmlajših. Vsak ima edinstven stil vodenja in prinaša pisanost našemu slavljenju.

Nimamo pravil za sedenje, toda običajno vodja izbere nekaj pesmi in naglas prebere katerikoli verz, ki ga je Bog položil na njegovo srce, (David je nepreklicno eden od naših priljubljenih vodij slavljenja!) in kratko navdihnjeno zgodbo, pesem ali osebne misli. Včasih se nagibamo k predvajanju pesmi iz CD-ja ali DVD-ja in vodja mora s pomočjo tiskalnika zagotoviti natisnjen izvod pesmi, da lahko vsi pojemo jasno, brez ugibanja!

Kadar smo notri, porinemo jedilno/šolsko mizo ob stene sobe, da imamo prostor za ples in vsak se na svoj način odziva Bogu. Ob tihi pesmi lahko kdo stoji z zaprtimi očmi, drugi z rokami iztegnjenimi proti nebesom, medtem ko drugi poklekne. Mama pogosto ob radostni pesmi pleše po sobi z dolgo svetlo raznobarvno vrvico in majhnim otrokom v njeni drugi roki. Majhni uporabljajo tolkala, medtem ko najstarejša Beth igra pesmi, kot jo navdihuje Bog.

Nekatere družine imajo dovolj glasbenikov, da lahko sestavijo majhen orkester. Bog bo blagoslovljen, če boste zbrali in zaigrali Edinemu poslušalcu, najpomembnejši osebi v vesolju! Ni dvoma, da se bodo še angeli radostili.

Slavljenje ni omejeno samo na zgodnje dopoldnevne slavilne zabave. Lahko poteka cel dan! Slavimo Boga z vsem svojim življenjem, z zahvaljevanjem, da ljubimo tiste s katerimi živimo doma in smo prijazni do tistih, katere srečamo zunaj doma.

Med dnevom je veliko priložnosti za skupno slavljenje. Okoli enajste ure imamo 'glasbo in gibanje', kjer se premaknemo h krščanskim CD-jem. Po kosilu igra tiha krščanska glasba in vsi otroci ležijo s svojimi blazinami na tleh in preprosto počivajo v Jezusu. V primeru, da jim Bog spregovori, kot je spregovoril Samuelu v templju, imajo otroci v bližini svoja pisala in beležke. Včasih so besede o pesmih, ki so se jih dotaknile in tudi oni si jih zapišejo. Ob tem času zlasti dekleta žele poslušati *Peace over me* (Mir nad menoj) in *Soothe Me* (Pomiri me) od Serene and Pearl. Ta dva CD-ja lahko naročite preko Above Rubies.

Očitno so tukaj tudi priložnosti za osebna slavljenja, kjer Bog nekomu da pesem in jo pričnemo prepevati. Včasih je to nova pesem od Gospoda. Vendar, ko si nekdo prične popevati pesem katero vsi poznamo, je to neverjetno nalezljivo in ne traja dolgo, ko se nas večina priključi in vsi skupaj pojemo!

ROSE WHITE
Devon, England
modestrose@henstill.plus.com
Fred in Rose White imata doslej devet blagoslovov: Elizabeth (15), Abigail (13), Peninnah (11), Jesse (10), Sussana (8), Barnabas (6), Josiah (4), Samuel (2) in majhen čudežen dojenček Liberty-Grace (1).

Glasba Napolnjuje naš Dom

V naši hiši zelo radi pojemo. Včasih pojemo okrog mize, včasih v dnevni sobi ali okrog klavirja. Pogosto spodaj slišim, kako dva ali trije skupaj vadijo novo pesem ali popevajo skupaj z novim CD-jem. Kadar ne morem prenesti več nobene krize najstniškega spora, si včasih, ko trenutno izgleda da ni nič drugega, v odkupitev na glas zapojem refren – majhno žrtev v slavo Bogu.

Včasih majhne otroke pred spanjem zberemo skupaj in zapojemo. Starejši otroci in najstniki se nam vedno nepovabljeni pridružijo. Želijo biti z nami. Kólo in akcijski refreni so najbolj priljubljeni. Občasno se bo vsa družina zbrala v sobi štirih najmlajših ko so v postelji in jih z uspavanko zazibala v spanje. Lahko občutiš Gospodovo prisotnost.

Družinsko slavljenje se je razvijalo do javnega slavljenja. V zadnjih letih to

vključuje cerkve, kampe, snemanje CD-jev, in družinski dobrodelni koncert, ki naj bi nam povečal sredstva za našo drugo Liberijsko posvojitev. Skozi mnogo let tihega služenja kot skupnega slavljenja v domovih za ostarele, bolniških sobah, domovih z nepokretnimi in petjem obiskovalcem našega doma, je naše glasbeno službovanje postalo bolj javno. Otroci so se privadili na medsebojno rokovanje in prijateljski pozdrav tistim, katerim služimo.

Ko so najini otroci postajali najstniki, sva se trudila v spodbujanju, da zasledujejo raznolikost stilov in glasbil, četudi njihova izbira ni direktno odsevala najine. Njihove kompozicije in posnetke, ki so se jim zdeli pomembni, sva poslušala z vso vnemo. Verjameva, da Bog govori njihovim srcem in sprejema njihovo slavljenje prav tako gotovo, kot On govori našim srcem in sprejema naše.

Bodite pogumni in v svoji družini slavite s pesmijo, ne glede ali ste okoli mize, ali greste skozi družinske zdrahe ali ste ob postelji bolnega prijatelja. Ne zametujte skromnih začetkov. Naše priložnosti za glasbeno udejstvovanje pridejo pogosto do izraza v času bolezni, novega otroka, posvojitve ali drugih izzivov. Ne čakajte, da bi se življenje izboljšalo, da bi peli hvalo Gospodu.

JULIE BERGER
Lacombe, Alberta, Canada
dan@cefc.ca

S Colinom in vsemi udeleženci sva bila blagoslovljena s čudovito glasbo Bergerjeve družine na številnih Above Rubies družinskih kampih. Hvala vam družina Berger. Komaj čakamo, da vas naslednjič slišimo. Ed.

Slika: Dan in Julie Berger sta blagoslovljena z Hansom (18), Emily (17), Andrew (15), Alex (13), Abbie (11), Allethea (9), James (5), Nathan (5), Shoshana (3), Olivia (3) in Kate (1). Caleb in Chloe (dve leti stara dvojčka) pričakujemo da prideta domov iz Liberije.

Slika: Oče in Bergerjevi sinovi igrajo skupaj.

Vzgajanje voditeljev slavljenja

Pred vsakodnevnim pričetkom izobraževanja na domu, moji trije otroci izmenoma molijo, vodijo petje dveh pesmi in preberejo dnevno Besedo. Igram kitaro, toda moji fantje natančno vodijo. Ugotovila sem, da je to odličen način za začetek našega dneva in moje otroke uči, da so doma za Boga močni in zaupljivi voditelji.

RENITA KELLY
Cleremont, Queensland, Avstralija
neatkelly28@iprimus.com.au
Allen in Renita sta blagoslovljena s Silas (12), Joshua (11), in Ruby (4).

Neprekinjeno slavljenje

Končni namen za ljudi je, da poveličujejo Boga in se z Njim večno veselijo.

Kakšen privilegij! Pomembnost slavljenja je tako pogosto spregledana in to je naš temeljni cilj za kar smo na svetu! V zadnjem letu sva z možem za celo družino začutila obnovljen motiv učenja Svetega pisma na pamet. Kako boljša pot za urjenje naših src, da so v stalnem stanju slavljenja in premišljevanja o Njegovih smernicah! Mislim, da so Svetopisemske pesmi čudovit način, za pomoč pri učenju Svetega pisma na pamet v vaši družini. Posnela sem svoj CD in vanj vključila precejšne dele Svetega pisma, besedo za besedo iz KJV (op. prev.. King James prevod Svetega pisma), toda za lažje poslušanje so priključene med verze. Gospod je resnično blagoslovil moja prizadevanja. Mnogo poglavij Svetega pisma smo se, skoraj brez truda, naučili na pamet!

Kakšna radost je slišati moje otroke, vse do dveletnika, da tekom dneva izustijo Božjo Besedo! Prišli smo do spoznanja, da slavljenje ni samo 'dogodek', ki lahko zavzame samo za to določen kraj in prostor. Slavljenje je prekipevajoče, izlivajoče poveličevanje in zahvaljevanje našemu Svetemu Stvarniku!

KELLY CRAWFORD
Ashwille, Alabama, ZDA
ackrawford5@hotmail.com
www.heartsforfamily.com
Kelly in Aaron sta blagoslovljena z Bria (12), Ashton (8), Alexa (5), Avalee (3), Brooks (2), Mallie (1) in še eno majhno deklico tekom oktobra 2007.

Himne

Jutranji Biblični Čas se v našem domu prične vsak dan s slavljenjem. Ker imamo med starejšimi tremi in mlajšimi tremi šest letno vrzel, uporabljamo dva različna pripomočka za slavljenje Boga. Imamo dve kopiji knjige *My little Hymnal* (Moje majhne himne), kateri sem dokaj poceni kupila na internetu in ju moja mlajša dva (2 in 4 leta) listata in iz nje izbirata pesmi, katere vsi skupaj zapojemo.

Plešemo, s telesom/rokami delamo gibe, igramo glasbene instrumente in manjši nas vodijo v krogih. Vedno zaključimo s pesmijo '*He's Got the Whole World in His Hands*' (On ima cel svet v Svojih Rokah), kjer besedi 'cel svet' ali 'majhen otrok' zamenjamo z imenom družinskega člana kot „naš oče ki težko dela“, itn.

Naslednji vir, katerega uporabljamo so primerne cerkvene himne. Eden od mlajših izbere večjega, da bo sedel poleg z njim in vsak dan izmenično fantje in punce izberejo pesem, katero pojemo. Temu sledi slavljenje, imamo svoje molitvene prošnje in čas za slavljenje in potem našo Biblično šolo. Vsakodnevno je to res pravi blagoslovljeni čas v našem domu!

Tekom dneva doma in v avtomobilu veliko prepevamo skupaj z glasbo iz slavilnih CD-jev.

ROBIN MCKAY
Graham, Washington, ZDA
mckaycountry@comcast.net
Chuck in Robin McKay sta blagoslovljena z Brianne (16), Jese (13), Jacob (10),

Faith (4), Jelena (2) and Nate (9 mesecev).

Petje in Ples

Mi imamo 'Čas za Sveto pismo' vsak večer pred spanjem. Moj mož igra kitaro in mi kot družina slavimo. Najina dekleta rada plešejo na pesmi, katere kot družina prepevamo. Medtem ko njihova srca pojejo h Gospodu, se vrtijo naokoli. Pojemo mešanico himn in sodobnih slavilnih pesmi.

Skupni čas končamo z branjem Svetega pisma. Uporabljamo nekaj različnih virov, namenjenih mlajšim otrokom, kot so *The beginner's Bible Cards* (Sveto pismo za začetnike) ali zbirka *Focus in the Family's Heritage Builders* (Osredotočite se na dediščino družinskih graditeljev). Preberemo ali zaigramo zgodbo iz Svetega pisma, postavljamo vprašanja in potem preberemo poglavje iz Svetega pisma.

JESSICA STRAWSER
Waldorf, Maryland, ZDA
jessicastrawser@hotmail.com
Todd in Jessica sta blagoslovljena z Acacia (5), Shiloh (4) in Josiah (4 mesece).

Prisluhnimo Gospodovemu Glasu

Z možem sva opazila, da se najini otroci resnično učijo o duhovnih stvareh, katere se jim dogajajo. Tukaj je velika razlika med poznati nekaj o Bogu in poznati Njega. Zame je zelo pomembno, da se najini otroci naučijo poslušati Božji glas v vseh različnih načinih, s katerimi nam govori. Sama sem morala čakati do odraslosti, da sem se naučila, da mi Bog že leta govori. Kako bolj čudovito je, da moji otroci osebno poznajo Boga že v otroštvu!

Dnevno smo pričeli izvajati majhne vaje za okrepitev našega duhovnega sluha. Molim in prosim Boga, da mi pomaga slišati Njegov glas in potem prosim otroke, da se umirijo in počakajo, da jim Bog v njihovih mislih pokaže sliko. Ko vsak dobi svojo sliko, jim rečem naj vprašajo Boga kaj to pomeni, ker pogosto govori v prispodobah. Potem si izmenjamo videnja in kaj nam je Bog rekel našim srcem. Vsi skupaj spoznavamo Njegove poti.

Nekega dne je moj najstarejši sin videl dve roki, ki se izoblikujeta iz skulpture. Govorili smo o tem, kako nas Bog oblikuje v podobnost Njegovega Sina. Dan, ki se je končal, je bil zanj težak. Ko so mu njegova čustva preprečevala, da bi iz njega izvabili najboljše, se je spomnil kaj mu je Bog to jutro položil na srce. Skupaj sva se pogovarjala, kako proces izoblikovanja ni nikoli udoben. Skozi to se ni naučil samo modrosti, videl je tudi kako Bog ve, kaj bo dan prinesel in da On dovolj skrbi zanj, da mu je dal vzpodbudo, še preden se je zgodilo.

Bog je rekel Jeremiju: „Kaj vidiš?“ (Jer 1,11-13). Bogu je povedal, kar je videl, četudi ni bilo nobenega znaka, da je razumel, kar je videl. Potem je šele Bog povedal Jeremiju, kar mu je hotel povedati. To preprosto dejanje potrjuje, da tisto malo, kar vidimo, daje rast naši veri. Širi nas. In prav gotovo je pustolovščina!

GRACE VEATCH
Delware, Ohio, ZDA
sveatch@columbus.rr.com
Scott in Grace imata doslej štiri blagoslove – Jonathan (10), Zadok (7), Daniel (5) in Meira (2).

Združi vsa Bitja

„Sprašujem se o čem te ptice zunaj pojejo," je moja hčerka Tesa komentirala.

„Kaj meniš?" sem jo vprašala.

„Ne vem," je odgovorila.

„Mogoče se zahvaljujejo Gospodu za tople sončne žarke, ki so privedli na plan mušice, tako da imajo kaj jesti." sem tvegala.

Po nekaj sekundah premora se je nasmehnila. „Da mami, tudi jaz sem jih slišala to reči."

Verjamem, da lahko slavljenje najdemo v vsakdanjih, majhnih stvareh. Z mojimi otroci pojem, medtem ko zjutraj deklicam češem lase, medtem ko se vozimo v mesto (20 minutno potovanje), ko obešam perilo (moj najljubši kraj za petje hvalnic), medtem ko pripravljam obrok v kuhinji ali čistim, med dojenjem in ko pospravljam stanovanje. To otroke uči načina slavljenja, meni pa pomaga obdržati pozornost na Bogu, še posebej takrat, ko se počutim prikrajšano v zadovoljitvi mojih želja!

Z možem in otroci vedno zvečer pred spanjem molimo. Takoj, ko so sposobni skupaj izgovoriti nekaj besed pričakujeva, da za nama ponovijo: „Hvala ti Bog, Amen." Z rastjo njihovega razumevanja, dodajajo besede tem štirim besedam, dokler ne slišimo čudovitih molitev zahvaljevanja in slavljenja.

Moja goreča molitev je spodbujati odnos zahvaljevanja v srcih najinih otrok, tako da jim to postane v njihovih življenjih navada – v njihovih besedah, dejanjih in odnosih.

LORNA DAY
Wanganui, Nova Zelandija
daysix@maxnet.co.nz
Michael in Lorna sta blagoslovljena z Rachel (9), Jared (7), Tessa (5), Aleysha (2), in Sofijo (9 mesecev).

Dom je Najboljši

Domače slavljenje zna biti čudovita stvar. Ni drugega kraja, kjer bi rajši slavila Njega, kot moja lastna dnevna soba. Veliko let sem doma z mojimi otroci slavila. Sedaj so odrasli in vodijo svoje lastne otroke v slavljenje.

Ko sem bila noseča z mojim prvim otrokom, sem mu ves čas pela. Spodbujam vas, da v vašem domu pojete, ne glede ali imate posluh ali ne. Petje je znak

srečnega in zadovoljnega srca. Zvok vašega glasu bo okrepil in pomiril vaše otroke, ker je to vaš zvok, zvok katerega poznajo odkar so bili v trebuhu.

Ko je bil najmlajši od štirih otrok star pet let, smo ugasnili televizijo. To je bila NAJBOLJŠA odločitev kadarkoli storjena v korist naše družine. Namesto tega jo uporabljamo kot orodje. Dovoljujemo jo samo med vikendom za filme/zabavo in še to pozorno pregledamo. Ob večerih med tednom čas po večerji izrabimo za igranje in glasbo, ali sedimo in se pogovarjamo o življenju, veri in zakaj smo na tem svetu.

Moj mož je kupil knjigo o igranju na kitaro in se je naučil igrati. Medtem, ko pri štedilniku pripravljam večerjo, mož igra na kitaro in ostali pojemo. Pojemo kadarkoli utegnemo. To zapeljuje naše otroke. Najin najstarejši sin je pričel zastavljati vprašanja o kitari in glasbi. Pokazala sem mu nekaj osnovnih prijemov in tako je pričel. Sedaj je star 25 let in je eden najboljših kitaristov.

Medtem, ko je služil v Iraku je napisal mnogo pesmi in z vojaškim duhovnikom pel slavilne pesmi za preostale vojake. Nekoč, ko je bil v resni bitki, med mimo letečimi kroglami, je lahko slišal moj glas, ki je pel slavilno pesem, katero se je naučil doma. - „Četudi hodim skozi nizke doline, se ne bom bal hudega, pri vodah umiri mojo dušo, moje srce bo zaupalo Vate.“ Ni se več bal.

Na njegovem drugem potovanju v Irak so mu zapovedali, da mora s seboj prinesti kitaro, ker je dvigoval moralo. Sedaj je doma z družino. Ko se zvečer vrne iz dela in žena pripravlja kosilo, igra in poje.

Ko je bila najina hčerka stara šest let, sem delala v kuhinji in poslušala slavilni CD. Ustavila sem se, zamižala in med petjem svoje roke dvignila k Gospodu. Ko se je pesem končala in sem odprla oči, je bila pred menoj moja majhna rdečelasa hčerka in me smehljajoče gledala. Rekla je: „Slavila si Boga. Všeč mi je.“

Ob drugi priložnosti sem sedela in igrala klavir in otroci so plesali. Maren (še vedno stara šest let) se je obrnila k meni in mi rekla: „Mami, Bog je tukaj z nami. Prav tam sedi!“ in je pokazala na klavirski stol poleg mene.

Med odraščanjem najinih otrok smo vsi skupaj peli in slavili Gospoda. Pred njimi se nisem sramovala pokazati kako slavim Gospoda v žalosti ali radosti. Vedela sem, da je bolj pomembno, da otroci vedo o moji ljubezni do Gospoda, četudi z vsemi mojimi napakami.

KELI MARSHALL
Edgenwood, New Mexico, ZDA
kelimarshall@yahoo.com
Wayne in Keli Marshall imata štiri otroke, Jason (25), Tori (23), Maren (19) in Evan (17).

Poskusite Raznolikost

Večerna pobožnost predstavlja velik del časa za slavljenje v naši družini. Otroke spodbujamo, da uporabljajo sposobnosti, katere jim je dal Bog za slavljenje Boga.

Raznolikost je ključ zabave, vsak večer nekaj drugega, tako da nikoli ni dolgočasno. Uprizarjamo Svetopisemske odlomke, pantomimo (skupina zaigra, ostali ugibamo Biblično zgodbo), pojemo (včasih s kitaro, klavirjem, čembalom, bongo bobni), plešemo (prosti slog, Hebrejski, balet, hip hop, sam poimenuješ ples!) Svetopisemske zgodbe, verzi ki jih znamo na pamet, molitev (skupinska ali posamezna), življenjepisi misijonarjev, pričevanja.

Ta čas uporabljamo tudi za to, da se učimo sedeti pri miru. Zelo prav pride v nedeljo zjutraj, ker so tega vsi vajeni!

Eden od naših najzabavnejših trenutkov je, kadar oče vzame dojenčka in se z njim premika naokoli, kot podpornik ali igralec, medtem ko nam pripoveduje zgodbo! Spominjam se trenutka, ko je bila 12 letna Carissa drevo, petmesečni Jesse pa je bil Zahej, ki je plezal na drevo. Dva otroka sta držala zastor, medtem ko se je Zahej skušal izza zastora na mnoge različne načine povzpeti na drevo, da bi videl Jezusa. Smejali smo se, dokler nismo jokali.

Večerna pobožnost traja od 15 minut, kadar smo od dolgega dneva vsi utrujeni do cele ure, kadar se otroci nočejo nehati!

CHERYL BOSTROM
Kakegawa, Shizuoka, Japan
cheryl@bostrom.ecnet.jp
Paul and Cheryl Bostrom sta blagoslovljena z Ivanko in Irino (20) – dvojčici posvojeni iz Bolgarije pri starosti 12 let in pol, Dacia (15), Rebecca (14), Carissa (12), Joel (11), Celina (9), Mariah (9) – Japonka z Downovim sindromom, v procesu posvojitve, Michaella (8), Josiah (6), Jamin (4), Tianna (2) in Jesse (1).

Pesmi med obedovanjem

Naša družina je blagoslovljena z majhnimi fanti, ki radi pojejo blagoslove med obedovanjem. Vzpostavili smo navado, da ima vsak priložnost zapeti svojo najljubšo molitev, četudi traja nekaj dlje. Radi pojejo *Johnny Appleseed*, *God our Father*, *God is Great*, in *Tick Tock Prayer*. Kmalu jih bomo učili slavospeve.

To je moj priljubljeni čas dneva in ugotovili smo, da naše pesmi očarajo tudi mnoge od naših prijateljev, ki so z nami pri jedi.

KOURTNEY STREET
Orlando, FL, ZDA
Kourtney.Street@uscm.com
Rich in Kourtney rada vzgajata svoje tri fante, Rich III (5), Joseph (3), in David (10 mesecev).

Odnos Hvaležnosti

Tukaj je nekaj stvari, katere smo tekom let naredili za spodbujanje slavljenja v našem domu:

- Zbujanje otrok z zabavnim poveličevanjem in slavilno glasbo.

- Igranje harfe ali nežnih himn med kosilom.
- Slavljenje Gospoda med vožnjo v avtomobilu.
- Igranje iger. Pomisliš na pesem, ki se prične z besedo, ki se začne na 'A', potem 'B' in tako naprej skozi abecedo. To je primerno za dolgotrajne vožnje z avtomobilom.
- Za božič ali darila za rojstni dan dajemo uglasbeno Sveto pismo.
- Mlajše spodbujamo, da med pesmimi mahajo z rokami ali korakajo po dnevni sobi in dajejo takt z lončkom in žlico ali katerim drugim provizoričnim inštrumentom.
- Sosedom ob božiču pojemo božične pesmi.
- Pojemo med pomivanjem posode, pranjem perila ali drugimi gospodinjskimi opravili. To naredi opravila bolj prijetna!
- Petje v krogu.

Ne čakajte, da bi bili otroci dovolj stari, da bi peli z vami ali vi njim. Pričnite peti, ko so še v trebuhu. Slavljenje izhaja iz odnosa hvaležnosti, zato dajemo hvalo tudi Vsemogočnemu kot slavljenje.

Čas za družinsko slavljenje imamo zjutraj, preden moj mož in starejši otroci odidejo na delo. Moj mož vsakega otroka zbudi, da se pripravi na slavljenje. Preberemo pregovor dneva in Psalm, ki ustreza datumu (peti dan meseca preberemo Pregovore 5 in Psalme 5, 35, 65, 95 in 125).

Vsak mesec iščemo 'oporo' na določeno temo, kot so modrost, obilje/blagostanje, pravičnost, otroci, govorjena beseda/ustnice, jok k Bogu, itn.

Zvečer pred spanjem vsi pokleknemo in se Gospodu zahvalimo za dan, katerega nam je dal in vsak družinski član pove molitev od najmlajših do očeta.

JANNICE SCHAMEL
Franktown, Colorado, ZDA
jannice@kellin.net
Dale in Jannice sta blagoslovljena s Stephani (19), Amber (16), Ben (13), John (11), David (9), Melody (8), Grace (4), Job (1), #9 pričakujemo naslednjo pomlad.

Petje spominskih verzov

Pred kratkim je Bog mojemu možu Davu odprl oči, da vidi kako veliko in strašno odgovornost ima kot veliki duhovnik naše družine v dnevni pobožnosti in slavljenju Boga. Midva sva želela biti tista, ki najine otroke učiva o Gospodu. Nisva čutila, da bi bila to odgovornost cerkve ali programa v nedeljski šoli (op. prev.: verouka) da bi jih poučevali.

Prav sedaj gledamo, da se zberemo skupaj dvakrat dnevno. Zjutraj Dave bere družini Sveto pismo. Prav tako vadimo pomnjenje Svetega pisma s petjem različnih verzov, katere smo se naučili na pamet. Moj mož nam pri pomnjenju

pomaga z različnimi melodijami. Po kosilu imamo bolj določeno slavljenje, ki traja običajno 30 do 45 minut. V tem času pričnemo s petjem sodobnih himn, ki smo jih peli prejšnji teden v cerkvi in potem sledijo naše pesmi naučene na pamet iz Svetega pisma. Nato Dave bere iz Svetega pisma.

Na koncu izvlečemo molitveno škatlo, v katero smo položili imena družin, prijateljev, sosedov, itn. Vsak vzame tri ali štiri in zanje moli. Tudi tekom dneva se skušam spomniti na uporabo molitve, da nam pomaga obdržati našo pozornost na Gospoda.

CINDY SENOR
South Central Virginia, ZDA
davesenor@gmail.com
Davidovi in Cindyjini otroci so Samuel (12), Emma (10) in Esther (6).

Njihova cerkev Rock River Baptist sponzorira en dan dogodka CELEBRATE THE GLORY (Praznujte Slavo) v Blue Ridge Mountain, kjer lahko pridejo družine skupaj, da se naučijo kako kot družine slaviti. Za več informacij obiščite strani www.simplydevoted.com ali www.uchlink.org

Tel: (434) 385 8048

Molitev se prične, kjer se človeška sposobnost konča.

Marian Anderson

Zajtrk za Možgane

Premišljevala sem, da ni roka ki ziblje zibko ta ki vlada svetu, ampak je roka, ki ziblje možgane, ki vladajo svetu. Torej... s čim hranite otrokove možgane to jutro? S čim pravzaprav hranite njihove možgane? Ne. Ne govorim o vaši majhni pobožnosti. Govorim o vašem s čokolado-pokritem, več-barvnem, ojačanim sladkorjem in mineralov-očiščenega žita za zajtrk. Reven zajtrk!

Pomislite na možgane. Možgani so bolj pomembni kot mesnina. Toda tudi mesnina ne naredi dobro temu žitu. Ko vstaneš, ne preskoči zajtrka. Pravijo, da če ni zajtrka, je to slabše kot reven zajtrk.

Če želimo, da možgani delujejo s skrajnimi močmi, morajo biti nahranjeni, potešeni in okrepljeni. V tem stanju ni stvari, katere se možgani ne bi mogli naučiti ali jo izvršiti. Moč možganov se lahko poveča! Sprosti inteligenco!

Po letih zajtrkov z jogurtom in sadjem, prosom, ovsenimi kosmiči, razžvrkljanimi jajci, katera so vsa odlična hrana, trenutno naše trebuhe spoznavamo z dolgo pozabljenim žitom – z nožem na koščke razrezanega ovsa. Ne, ne ovseni kosmiči, niti ne ovsena kaša, temveč z nožem na koščke razrezanega ovsa.

Kako to pripravite? Dodajte tri skodelice vode na eno skodelico z nožem na koščke razrezanega ovsa in naj počasi vre 30-45 minut. Če je potrebno dodajte

več vode, da dobite pravo gostoto. Če imate veliko družino podvojite količino. Po želji dodajte obdelano maslo za presnovo mineralov in žlico medu za okus. Postrezite z mlekom ali smetano (če je mogoče surovo). Izvrstno. To je slastno. Polnega okusa. Mehko za žvečenje. Ni sluzavo, kot so ovseni kosmiči. Po želji dodajte na koncu dva rumenjaka (prosta reja – ne jejte kemičnih jajc, hvala lepa). To pripomore k možganskemu razvoju. Jajca so že tradicionalno sprejeta kot temeljna možganska moč. Ima me, da bi takoj imela kletko s kokošmi.

Za popolno absorpcijo encimov in mineralov namakajte oves čez noč v sirotki, limoninemu soku ali jabolčnem kisu. To nevtralizira nozitol-heksafosfat (phytic acid). Ta je namreč na površini zrnja in preprečuje absorpcijo mineralov.

Na ta način narezan oves vsebuje največ proteinov med zrni. Požene prebavo in drži v ravnovesju stopnjo krvnega sladkorja. Oves pripomore k moči, vztrajnosti, odločnosti, lepoti in miselni živahnosti. Je bogat z B vitamini, kalcijem, železom, magnezijem, fosforjem, kalijem in je eden izmed žit z najnižjo vrednostjo glutena. Kupite ga lahko v večjih trgovinah ali (mnogo ceneje) na tržnici kmetijskih pridelkov. Poglejte na internet.

Enkrat tedensko se zapeljem k Amišem in kupim surovo mleko in smetano za čez teden. Surovo je najboljše, ker vsebuje encime, ki razbijejo mlečne proteine.

Nadomestite vaš zajtrk vsakih nekaj dni z ribjim oljem dobre kvalitete in opazujte razliko.

„Daj mi novo steklenico, prosim!“

Vaša prijateljica, Vangi.

EVANGELINE JOHNSON
Primm Springs, Tenessee, ZDA
Howard in Vange imata devet otrok - Zadok (14), Sharar (13), Rashida (11), Crusoe (9), Jireh (8), Arrow (6), Tiveriah (4), Sahara (2) in dojenček (5 mesecev).

p.s.: Svoja jajca vsak teden kupujem pri Amiših. Če bi jih morala kupiti v Wal-Martu, bi kupila *Nature's Harmony* (brez hormonov ali antibiotikov) ali *Christopher's Pride*, ki imajo 660mg Omega-3 na jajce. Vange.

Ali imajo vaši ljubljeni visok krvni pritisk?

Moj mož Charlie je pred enim letom dopolnil petdeset let. Saj vendar ne boste nenadoma izgubili vso svojo energijo in se delali kot, da resnično čutite svoja leta na sebi? Bila sem osupla. Točno to se je namreč zgodilo.

Charlie je petnajst let starejši od mene, toda vedno je izgledal in deloval kot mlajši. Sedaj pa, kot da je njegov rezervoar energije stalno prazen. Postala sem zaskrbljena. Končno je po nekaj vrtoglavicah odšel k zdravniku in odkril svoj problem - visok krvni pritisk.

Povečan krvni pritisk je v tej deželi drugi najpogostejši razlog za obisk pri zdravniku. Kot večino ljudi katerim so diagnosticirali to težavo, so tudi njemu takoj

dali zdravila. Kot večina drugih ljudi se je moral zaradi zdravljenja soočiti z čisto novo vrsto težav. Ne morete pustiti povečanega krvnega pritiska brez nadzora. Vsak krvni pritisk nad 140/90 se upošteva kot visok in lahko dramatično poveča tveganje srčnega udara in poškoduje srce, ledvica in oči.

Zdravila katera je jemal so njegov krvni pritisk rahlo znižala, toda ne dovolj. Tudi z uporabo zdravil ni se mogel znebiti pritiska nad 140. Kot običajno, kadar eno zdravilo ni dovolj, zdravniki predpišejo kombinacijo različnih zdravil, da poizkusijo narediti trik. Še več stranskih efektov!

Nisem želela, da moj mož do konca življenja jemlje koktajl zdravil. Zdravila so ga naredila zelo utrujenega. Zdravila za povečan krvni pritisk lahko povzročijo slabosti, glavobole, kašelj, impotenco, omrtvelost; samo nekaj sem jih naštela. Ne hvala!

Pričela sem z iskanjem naravnega vzroka za rešitev teh težav. Sveto pismo pravi, da je Bog naredil rastline na polju za naše zdravje. Videli smo resnično potrditev tega. To je bilo kar potovanje, toda z veseljem povem, da smo končno našli nekaj naravnih metod, ki delujejo in ohranjajo krvni pritisk pod kontrolo.

Upam, da boste nekatere od teh idej uporabili, da pomagate nekomu, ki ga imate radi. Medtem ko se nekaterim ženskam visok krvni pritisk razvije med nosečnostjo, postane večina žensk dovzetnih za visok krvni pritisk po meni.

Več različnih vzrokov je, ki povzročijo visok krvni pritisk. Nekatere od stvari, ki za mojega moža niso delovale, bodo mogoče delovale za nekoga drugega in obratno. Eden od primerov je jabolčni kis. Verno sem mu ga dajala cel mesec, toda brez uspeha. Drugi ugotovijo, da reagirajo na njegovo jabolčno kislino.

Ne predlagam, da ljudje prenehajo jemati svoja zdravila in pričnejo uporabljati izključno te načine zdravljenja. Kakorkoli, nimate kaj izgubiti, če poskusite katero od teh naravnih metod. In pod zdravnikovim nadzorom se lahko prične odvajanje od zdravil.

Dieta in telovadba

Charlie sploh ne uživa v telovadbi, četudi vsak dan molim, da nekoč bo. Za težave z visokim krvnim pritiskom je to zelo priporočljivo in priznam da bom odnehala in ga ne bom več mučila, ne sedaj, ne kdaj kasneje.

Dieta igra del vloge pri obravnavi visokega krvnega pritiska. Ne delamo ničesar zelo napornega. Zanj ne obstaja dieta z manj maščobami ali popolnoma vegetarijanska dieta, toda strinjal se je, da se bo vzdržal čipsa in napitkov s kofeini! Ti zanesljivo povečujejo visok krvni pritisk. Uporabljamo 'Real Salt' (Pravo sol) ali 'Celtic Sea salt' (Keltsko morsko sol), namesto namizne soli. Trudim se biti prepričana, da dobi dovolj hrane bogate s kalijem, kot so banane, paradižniki in krompir.

Lubenica, naravni diuretik (op. prev.: pospešuje izločanje seča) je odlična za ohranjanje nizkega pritiska in mu jo poleti skušam vsak dan postreči. Rad jo ima

za zajtrk. Drži se proč od cvrtja, hrane ki je obdelana ali bogata s sladkorjem.

Moj mož je sladkosned. Za desert je bil navajen jesti piškote, sedaj je popolnoma zadovoljen z koščkom ali dvema temne čokolade. Obstajajo študije, ki nam dokazujejo, da temna čokolada pomaga pri visokem krvnem pritisku. Vsebuje veliko nujno potrebnega magnezija za vzdrževanje zdravega počutja. Najina, skorajda že redna, večerna navada je prav zabavna. Sedenje na kavču in grizljanje temne čokolade. Ključno pri tem je, ne pozabiti na zmernost. Pridobivanje teže povečuje visok krvni pritisk.

Dodatki

Tukaj postane rahlo kočljivo. Za vse vrste preparatov in njihovih čudežnih učinkov lahko zapravite celo premoženje, če niste pazljivi. Zanje zapravljamo naš denar. Z vsemi pričevanji s katerimi jih oblepijo in reklamirajo je težko, da jih ne bi vzeli. Večina ameriških formul za visok krvni pritisk običajno vsebuje glogove jagode, česen in vrsto zelo ostre paprike. Te sestavine lahko delujejo na osebe z srednje velikim krvnim pritiskom. Naj ne bi bile predrage, čeprav nekatera podjetja na internetu ponujajo enomesečno oskrbo celo za sedemdeset dolarjev. V vaši lekarni lahko kupite primeren izdelek s temi sestavinami s trimesečno oskrbo, za manj kot dvajset dolarjev.

Drugi popularni dodatki za znižanje krvnega pritiska vsebujejo L-arginine (op.prev.: arginine hydrochloride, L-oblika je ena 20 najbolj običajnih aminokislin) in koencim Q10. Moj mož je vzel kombinacijo vsega tega in njegov pritisk je padel le za malenkost. Verjamem, da je Charlie imel trdovratno obliko visokega krvnega pritiska. Vse dokler nismo dodali naslednje, kar mu je tudi omogočilo da se je rešil zdravil.

Sok zelene

Brala sem o moškem, ki je zmanjšal visok krvni pritisk z velikimi količinami vsakodnevnega soka zelene. Izvlekla sem sokovnik in pričela zjutraj in zvečer pripravljati sok zelene, štiri stebla naenkrat. Zmiksana skupaj z jabolki so kar prijetnega okusa. Z jemanjem dodatkov je nivo pritiska obdržalo pod kontrolo. Ko smo merili njegov pritisk z domačim merilcem je večino časa kazal 142/90. To ni bilo optimalno, toda ni bilo nič slabše, kot so dosegla ostala zdravila.

Če je krvni pritisk samo rahlo narasel, je pojedel več zelene in trik je uspel. Pogosto sem mu za malico v službo dala prigrizek zelene. Ne poznam nikogar drugega, ki bi rad jedel zeleno samo, toda z nekaj malo naravnega kikirikijevega masla je slastna. Na mojem prigrizku imam rada tudi rozine.

Tukaj je moje priznanje. Sem malce lena. Kar bojim se vsakokratnega čiščenja sokovnika. Po nekaj mesecih sem pričela popuščati. Izpustila sem dan ali teden pripravljanja soka, dokler se njegov krvni pritisk ni zopet pričel dvigovati v nebo. Mora biti lažja pot, sem si mislila. Moje naslednje odkritje je bilo lažje in je delovalo bolje.

Malancana

Enkrat dnevno pripravim sok iz malancane. Mož je s požirkom soka znižal najvišje vrednosti krvnega pritiska na 130. Sijajen uspeh! To je bilo dobro zanj. Ni mu bil všeč okus, toda zadovoljen je bil s prednostmi. Če sem se s stiskanjem soka utrudila, sem naredila izvleček iz jajčevca, ki je prav tako deloval.

Narežite malancano na majhne kocke. Položite jo enakomerno v posodo in jo napolnite do vrha z destilirano vodo. Pokrijte s pokrovko in pustite v hladilniku štiri dni. Vodo odcedite in jo enkrat ali dvakrat dnevno popijte en kozarec. Vem, da se sliši smešno, toda malancana deluje. To je najbrž povezano z njeno zmožnostjo, da sprosti stene arterij, deluje kot sredstvo za izločanje seča in vsebuje tudi veliko kalija.

S temi dobrimi rezultati sva bila oba ohrabrena. Še vedno iščem, vedoč da če smo dosegli tolikšen uspeh, lahko gotovo dosežemo še več.

Presenetljive rastline

Pričela sem proučevati zelišča, ki jih druge kulture uporabljajo za zdravljenje visokega krvnega pritiska. Našla sem recept imenovan Mukta Vati, ki je za ta namen zelo popularen v Indiji in v Evropi. Neprestano berem, da ni zdravila za krvni pritisk in bila sem v dvomih glede tega izdelka, toda obenem mi je vzbudilo zanimanje. Cena je bila primerna. Odločila sva se, da poskusiva. Po treh tednih je bil možev krvni pritisk prvič normalen.

Še vedno sem malce zbegana in osupla, kako lahko ta recept deluje in ohranja čudovit nizek krvni pritisk Charliju. Prenehal je z uporabo običajnih izdelkov, ki vsebujejo glog in česen. V njegovem primeru se visok krvni pritisk boljše odziva na ta Indijska zelišča.

Moj mož počasi pridobiva svojo energijo in videti je, da mu pomaga ostati miren in zbran. Resnično, po osemnajstih ostrih mesecih uporabe Mukta Vati, dodatek ni več potreben in njegov krvni pritisk ostaja normalen. Počakali bomo in bomo videli. Na noben način nisem povezana z prodajo tega izdelka, toda ko nekaj deluje tako učinkovito, se čutim motivirano, da to delim z drugimi. Tega ne morete kupiti takoj v Ameriki, toda našla sem prodajalca preko interneta.

Poskusite še druge stvari

Pomembno je, da dnevno uživate nekaj ribjega olja, bodisi olje polenovke ali kako drugo ribje olje. Verjamem, da je to bistveni del pri skrbi za zdravje srca in ožilja. Če stopimo korak naprej, lahko poskusite peptide ribe Bonita. Kupite jih lahko v obliki kapsul in obstajajo raziskave, ki potrjujejo, da je lahko zelo učinkovita pri zniževanju krvnega pritiska.

Peptidi ribe Bonita delujejo dobro skupaj z izvlečkom semena zelene imenovanem 3nb. Od tedaj sem ugotovila, da namesto stiskanja soka iz zelene, lahko vzamete seme zelene v pomožni obliki, kar ni predrago. Prepričajte se, da je normirana na

85% 3nb. Ta sestavina v semenu zelene učinkuje kot naravni pospeševalec izločanja seča brez spreminjanja nivoja natrija in kalija, kot to počno farmacevtski pripravki za izločanja seča. Brez stranskih učinkov teh zdravil širi žile in zamašene kanale. Medtem, ko zdravila zaradi preprečitve srčne kapi znižujejo pretok krvi do možganov, semena zelene izboljšujejo pretok krvi možganom, hkrati pa še vedno uspešno preprečuje srčne kapi.

Z učenjem počasnega in globokega dihanja v enakomernem ritmu. prav tako pripomorete k zniževanju krvnega pritiska. Vdihnite in preštejte do deset, izdihnite in preštejte do deset. Cilj je doseči manj kot deset vdihov na minuto. Ta način dihanja pomaga zniževati sol v telesu in širi krvne žile. Ljudje, ki trpijo za krvnim pritiskom imajo pogosto plitvo dihanje, ne da bi vedeli za to. Stresi v vsakdanjem življenju nas nagibajo k plitvejšemu dihanju. Starejši pravijo: „Preštej do deset, preden se razjeziš“. To je sedaj znanstveno razvidno. Počasnejše dihanje na deset sekund dejansko preprečuje rast krvnega pritiska.

PEARL BARRETT
Primm Springs, Tennessee, ZDA
pearlbarrett@yahoo.com
Pearl in Charlie imate Meadow (12), Bowen (8), Rocklyn (Rocky) (7), Noble (5), in Autumn Rose (2).

Above Rubies poštni seznami – http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/
Spodnja polobla poštni seznami:
http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/
Velika Britanija poštni seznami: http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/
Imate vprašanja, prosim: Tamie Krawczeski, e-naslov: tamielovestn@hotmail.com

Financiranje posvojitve

Z Brianom sva petim otrokom biološka starša, pet pa sva jih posvojila. Skozi vse to sva izkusila radost in bolečine čudovitih posvojitvenih potovanj. Raziskala sva postopke in pred sedmimi leti pričela z najino prvo domačo posvojitvijo. Kdo bi si mislil, da bova doživela številna razočaranja, ko ste že izbrani kot družina za vzgojo maminega otroka samo zato, da vam po rojstvu otroka povedo, da se je mama premislila.

Bog naju je končno pripeljal do Elijaha, ki je bil rojen v Teksasu. Odšla sva na pogovor v Louisiano da sprejmeva dojenčico. Imeli smo jo en teden in potem smo jo morali dati nazaj, ker se je mati, ki jo je rodila, premislila. Za našo družino je bilo to pogubno, toda šli smo naprej na posvojitev dojenčka iz Teksasa imenovanega Isaiah.

Naše potovanje nas je vodilo v Liberijo v Zahodni Afriki, kjer smo posvojili dve

majhni punčki, Gracie in Rejinna. Če to ni bilo dovolj, smo se ponovno vrnili v Liberijo, da posvojimo še dojenčka Josiaha, Graciejinega brata.

Čutili smo, da smo končali s posvojitvami. Deset je bila videti velika številka. Med postopkom posvojitve deklet sva doživela smrt dojenčice, katero sva nameravala posvojiti in prekinjeno posvojitev nekega drugega otroka. Po posvojitvi Josiaha sva čutila, da naju Bog kliče k posvojitvi zelo posebnega fanta z imenom Diamond, ki je imel cerebralno paralizo. Kasneje je zaradi pljučnice v Liberiji umrl, preden sva ga uspela pripeljati domov. Med postopkom posvojitve sva morala iti skozi vse vrste raznih čustvenih težav.

Poleg tega sem pričela delati prostovoljno za Mednarodno posvojitveno agencijo. Skozi moje delo kot starš advokat sem ugotovila, da družine, ki otroke posvojijo, potrebujejo pomoč pri usmerjanju skozi mnogo posvojitvenih dovoljenj, preden dokončajo posvojitev. Sama sem bila večkrat blagoslovljena s posvojitvenimi dovoljenji in poznam pomembnost denarnega zagotovila za dokončanje procesa posvojitve.

Po brezštevilnih urah, ko sem doma študirala in sestavljala spis, je proces raziskovanja in prizadevanja za posvojitveno dovoljenje lahko zelo obremenjujoč in časovno potraten. Veliko časa in raziskav sem vložila v organizacije, ki dovoljujejo posvojitve in fundacije, ki sprostijo sredstva za namene posvojitev, kot tudi druge vire. Čutila sem Božje vodstvo, da s tem kar vem, pomagam drugim in sem pričela z Global Orphan Outreach.

Naš cilj je zavzemati se in podpirati pridobitev otrok sirot po vsem svetu skozi vire in zavest. Pridobila sem svojo sestro Jeanette, ki je bila glede tega ravno tako strastna. Obstajamo, da lahko omogočimo družinam, ki žele posvojiti otroke, pomoč pri pridobivanju dovoljenj za dokončanje njihove posvojitve. Na zahtevo bodočih družin pridobivamo in pošiljamo prošnje za dovoljenja. Ta pomoč je namenjena družinam, ki nameravajo posvojiti doma ali v tujini.

Global Orphan Outreach sodeluje tudi z mnogimi drugimi družinami, da dvigne zavest o potrebi posvojitve otrok s posebnimi potrebami. To je edinstveni klic, da pomagamo tem posebnim Božjim otrokom, ki so „najmanjši izmed teh.“ Nekaj teh otrok je trenutno na voljo za posvojitev preko *Acres of Hope* v Liberiji v Zahodni Afriki. Za znižanje stroškov posvojitve vsakega otroka imamo ustanovljen podporni sklad. Kolikor bodo sredstva dovoljevala, bomo pomagali tudi otrokom s posebnimi potrebami iz drugih držav.

Kam lahko gre Barberjeva družina naprej s posvojitvami? Bog z nami še ni končal. Pripravljamo se na še eno takšno potovanje. Gracie in Josiah imata še eno sestrično na poti. Sedaj se zopet pripravljamo na vzpone in padce posvojitvenega potovanja – papirji, pridobivanje sredstev, čakanje in vse ostalo vmes. Medtem ko čutim, da so moje železne rezerve kar polne, se resnično počutim blagoslovljeno.

Slika: Liz z Emmanuel, sestrično njenemu najmlajšemu sinu Josiahu, iz Liberije.

LIZ BARBER
Tony, Wisconsin, ZDA

lizz_kitkat1988@yahoo.com
Brian in Liz sta blagoslovljena z Joshua (20), Elizabeth (19), Zachery (17), Austin (15), Tyler (13), Elijah (6), Gracie (6), Isaiah (5), Rejinna (4) in Josiah (18 mesecev).

Global Oprhan Outreach
http://www.acresofhope.org/

Študirajte Above Rubies priročnike online
Moč materinstva: http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/
Družinska jedilna miza in gostoljubnost:
http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/
Bodite plodni in se množite/Vizija Boga za družine:
http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/

Mesto ali podeželje

Nekateri ljudje radi živijo v mestu. Drugi ljubijo podeželje. So nekateri, ki žive v mestu in hrepenijo po preselitvi na deželo. Prepričani so, da bo to za njihove otroke boljše življenje. Lahko, toda Bog je obljubil; če smo poslušni njegovim zapovedim, nas bo blagoslovil ne glede ali živimo v mestu ali na deželi. V peti Mojzesovi knjigi (5 Mz 28,1-4) beremo: "Če pa boš natančno poslušal glas GOSPODA, svojega Boga, in vestno izpolnjeval vse njegove zapovedi ... Blagoslovljen boš v mestu in blagoslovljen boš na polju. Blagoslovljen bo sad tvojega telesa,..."

Če hrepenite po življenju na deželi in ni možnosti, da bi to storili, prenehaj gnjaviti svojega moža in bodi zadovoljna. Biti zadovoljen, kjer živiš, je pomembneje, kot kje živiš. Kraj, kjer živiš, ni pogoj za Božji blagoslov nad tabo in tvojo družino, temveč je pomembno ali ste poslušni Božji besedi.

Sedaj živimo na deželi. Všeč mi je. Rajši jo imam kot mesto. Toda skozi vsa leta odraščanja otrok smo živeli v mestu. Čisto srečna bi bila, če bi ostala ves dan v svojem domu na podeželju in nikoli ne bi šla v mesto. Bila so čudovita leta in Bog nas je blagoslovil. Spominjam se, ko smo se preselili z Nove Zelandije v Avstralijo, ne samo v novo državo, ampak na igrišče Avstralije "Raj za deskarje". Nasproti našega doma je bil casino!

Pomoč! Kako naj vzgajam najstnike v takem okolju? In vendar, ker je to kraj, kamor nas je Bog poslal, da bi mu služili, je Bog blagoslovil moje otroke. Namesto, da bi se branili, so bili v napadu za Boga. Vsi otroci, najstniki in mlajši so vsak vikend pridigali na odprtem v Raju za deskarje. Pomagali so nam pri rasti cerkve. Danes so ljubeči in služijo Bogu.

Ko smo se preselili v Ameriko, smo živeli v apartmajskem naselju. Do takrat sta

bili samo še Pearl in Seren doma, ostali so se že vsi poročili. V ta apartma samo se stisnili skupaj s pisarno Above Rubies (ki je vsebovala mizo, stisnjeno poleg jedilne mize). Gostoljubno smo odprli vrata in napolnili apartma z ljudmi okoli jedilne mize. Še enkrat smo bili blagoslovljeni! V tem temačnem stanovanju smo se imeli čudovito v družbi z mnogimi obiskovalci. Naša pisarna Above Rubies je danes v pritličju 185 kvadratnih metrov velike hiše (z garažo). Spodaj delamo za Above Rubies, živimo pa zgoraj.

Spoznala sem, da je skrivnost uživanja življenja v sprejemanju okolja, kjer živiš in ga narediš za svojega, kot biti zvezan s tem, kar si imel v preteklosti in kaj bi rad imel v prihodnosti.

Mimogrede, tukaj je skrivnost kako priti do večjega doma. Napolni tega v katerem si. Napolni ga z otroki. Napolni ga z ljudmi, katere dosežeš z gostoljubnostjo. Ko Bog vidi, kako napolnjuješ stanovanje, bo On odprl vrata, da boš dobil večjega ali povečal obstoječega!

Nekateri mislijo, da je pretežko imeti otroke v mestu. Vendar nam Bog govori, da nas bo blagoslovil v mestu in na podeželju. In takoj zatem pravi, da nas bo blagoslovil s sadom materinega telesa. Ta blagoslov je tako za tiste, ki živijo v mestu, kot za tiste, ki živijo na deželi. Bog nam bo pomagal in nas preskrbel, kjerkoli že živimo.

Dejansko je poseben namen Božjih blagoslovov, da poskrbijo za sad telesa. 5 Mz 28,4-13 obljublja, da te bo Bog po blagoslovu sadu telesa blagoslovil z obilno žetvijo, rodovitnimi čredami drobnice, prekipevajočimi košarami sadja in nečkami, napolnjenimi s kruhom. Ves ta blagoslov je za preskrbo otrok, ki jih Bog daje ne glede na to ali živimo v mestu ali na podeželju.

Zaupaj Njegovim obljubam

NANCY CAMPBELL

Molitev: Gospod, zahvaljujem se ti, da se nas postavil sem. Veselim sem v tvoji preskrbi za nas in sem zadovoljna. Pomagaj nam izpolniti Tvoj namen za nas na tem kraju v tem času našega življenja. Amen.

TRDITEV: Zadovoljna sem s krajem, na katerega me je Bog postavil!

Matere kakršne svet potrebuje

Matere s pogumom.
Matere, ki molijo; to so tiste, ki jih svet danes potrebuje.
Matere, ki premišljujejo, ki proučujejo in načrtujejo.
Matere, ki se smejijo kolikor se lahko in imajo dar, ki je boljši od denarja – navado zaznavanja, da so nekatere stvari hecne.
Matere katerih vera nikoli ne omahuje ali se opoteka.
Matere katerih duha svet nikoli ne more spremeniti, ki ljubijo pravičnost in prezirajo krivico, ki se s pesmijo soočajo z življenjskimi problemi.

Matere katerih hrabrost prekaša njihove strahove, ki zmagujejo bitko s potrpežljivostjo in solzami, se nikoli ne predajo šibkostim ali grehu – napadajo nebeška vrata, dokler niso vsi otroci znotraj.
Matere heroji, niso krive tarnanja, njihove roke so okrašene s služenjem in obrazi z bleskom.
Matere čistosti, vrlin in vere, stanovitne v življenju in zmagovite v smrti.
Gledajo nad temno potjo žalosti, iščoč doma v Božjem radostnem jutru, ki vodijo otroke in kažejo pot. To so matere, kakršne svet danes potrebuje!

- *Katryn Blakburn Peck*

Drugačna pot

„Bog nikoli ni rekel, da bo potovanje lahko, toda On je rekel, da bo prihod vreden truda.“

Max Lucado

Materinstvo se mi je na poti zanimivo spremenilo. Tega nisem videla na zemljevidu poti, ko sem se prvič odpravila na pot. Preprosto sem ob udobni hitrosti potovala po svoji poročni poti. Vzela sem si čas za duhanje vrtnic. Toda moram priznati, da je bila pot z zelo redkimi luknjami in ostrimi ovinki tako udobna, da sem odstranila svoj varnostni pas. Mislila sem, da sem prispela na zglajeno pot materinstva in da sem se naučila dovolj, da ostanem tam ves preostanek poti.

Nenadoma je moj materinski mobilnik prestavil v visoko prestavo in zavil vstran. Začel je drseti po avtocesti s svetlobno hitrostjo. Dosegel je hitrosti 160 km. Veter spremembe je pihal skozi moje lase in adrenalin je napolnil mojo kri z vznemirjenjem. Zemeljsko svetovljanstvo je odpihnilo skozi okno in za nekaj časa je bila ta pot shrljiva in pustolovska.

Potem se je na vsem lepem vame odzadaj zaletel ogromen tovornjak. Nikoli ga nisem videla prihajati. Poslal me je v padajoče vrtenje in izgubila sem nadzor nad krmilom. Pristala sem v jarku obupa. Vse kar sem pregledala, je bilo zlomljeno: „Pomagaj mi.“ Oprta na svojo lastno moč nisem videla nobenega izhoda in dnevi so postajali temnejši. Neprenehoma sem šepetala prošnje v temno noč.

Moje materinstvo je bilo izzvano, bolj kot karkoli, kar sem si lahko predstavljala. Zaradi varnosti mojih otrok ne morem razkriti razlogov, toda lahko si predstavljam, da se tudi vi srečujete z izzivi in ogromnimi gorami. Lahko se srečate s situacijami, katere se vam zde, da so izven vašega nadzora ali nadzora vaših otrok. Zaradi tega svoje srce delim z vašim. Delim svojo bolečino – in Božjo nazaj odkupljeno ljubezen in tolažbo. Rada bi vas ohrabrila, tako da se ne počutite osamljene.

Medtem, ko me je tema še vedno obkrožala, je Bog nežno tolažil mojo dušo. Nad menoj je pel uspavanko miru, miline in resnice. Moje rane so se pričele celiti. Njegovega obraza nisem mogla videti jasno, toda lahko sem vonjala prijetne vonjave Njegove prisotnosti. Vedela sem, da je to On. On je bil Načrtovalec načrta in Izdelovalec vozila. Postavil me je nazaj v mama-avtomobil in mi šepetal besede

moči v mojo dušo. Ponovno sem lahko dvignila glavo in pogledala po cesti.

Toda, bila sem prestrašena. Kam me je ta pot peljala? Spraševala sem se, ali za ovinkom prežijo name še kake druge nevarnosti, da mi raztrgajo srce. On mi ni povedal za mesta skozi katera bom šla, ali da bom ponovno čutila bolečino. Toda, On je rekel, da bo On ostal z menoj. On je obljubil, da me bo držal pokonci in cilj potovanja bo vreden vsega.

Od takrat ponižno vozim po Lahkotni ulici. Ugotovila sem, da sama od sebe nimam moči – brez idej, kreativnosti, strategije, bistroumnosti ali ljubezni, ki drži vsako nit na tej cesti. Kadar se zanašam na svoje lastno razumevanje, delam napake, ki me vodijo po hribu navzdol. Tu pa tam postane vreme viharno, megla je gosta in sploh ne morem videti svoje poti. Toda moj Vodič je glavni stezosledec in mi daje duhovno vizijo.

Že pred dolgimi časi mi je zmanjkalo naravnega plina, toda Bog je preskrbel Njegovo olje, katerega nikoli ne zmanjka.

Življenje ni nikoli zaspano ali dolgočasno. Kadar položim mojo zaupanje v mojega Boga, postane cesta razburljiva in napolnjena s spoštovanja strašnim pričakovanjem. Četudi je pogosto strmo in občasno temno (in od razočaranja premagana jokam v kopalnici na tleh) ne bi hotela biti kjerkoli drugje. Tudi kadar se v notranjosti počutim raztrgano, Bog daje Njegov mir. Ko mislim, da ne morem dati več, sem opomnjena na Njegove besede v evangeliju po Mateju 16,25: „Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, (Db. svojo dušo) ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje (Db. svojo dušo) zaradi mene, ga bo našel.“

Kadar po cesti potuješ sam, se cesta imenuje Bojazni polno Materinstvo. Kadar pa potovanje manevrira Sveti Duh in rdeča zastava – obarvana z Jezusovo krvjo, sem čvrsto pritrjena na palubi... ko je vsaka strategija od Edinega, ki lahko prelomi vsakršno meglo ali zmešnjavo... kadar se lahko gostimo ob mizi, ki jo je On pripravil za nas v sredini sovražnikovega napada... kadar Njemu dovolimo, da nas objema skozi noč, medtem ko mi tiho jokamo in On nam obnavlja naše moči kot orlova krila... Ko spoznamo, da je On prijazen in dober in nam nikoli ne naloži več, kot lahko nosimo... ko ugotovimo, da nas je naredil za stvari, ki so nad našimi lastnimi močmi, da ga lahko Njega še globlje spoznamo... kadar ljubimo brez pričakovanja, da bomo tudi mi nazaj ljubljeni... ljubimo kadar ni ljubko... ljubimo kadar je to zadnje kar želimo narediti... ljubimo kadar ne moremo nikogar več ljubiti, ker Bog ima neskončne zaloge... kadar ugotovimo, da smo mi tisti, ki se trenirajo celo bolj kot naši otroci – mi vemo, da je vse dobro in da smo na lončarjevem kolesu.

Ko s temi mislimi potujemo po tej cesti, se cesta imenuje Materinstvo brez strahu. Mnogokrat ne delam tega in velikokrat se znajdem nazaj na cesti Bojazni polnega materinstva. Doslej so bili časi na cesti Materinstva brez strahu najboljši, kar jih lahko kdo doživi. Čutim, da živim. Čutim, da moje življenje resnično bije za nekoga.

SERENE ALLISON

Primm Springs, Tennessee, ZDA
Serene in Sam sta blagoslovljena z 11 otroci - Selah- (16), Kula* (16), Jabin* (15), Isaiah* (11), Arden - prvorojenec (9), Chalice (7), Cherish* (7), Cedar (4), Engedi* (3), Vision (2) in Shepherd (5 mesecev). Zvezdica pomeni otroke, posvojene iz Liberije v zahodni Afriki.*

Zakaj mama kosi travo

Moja mati je vedno travo kosila s kosilnico. Med odraščanjem se ne spomnim, da bi kdaj videla očeta s kosilnico kositi travo. On je postoril vsa drobna opravila in priključil škropilnice na vodo, toda vedno je tam zunaj s kosilnico kosila mama.

Dokler nisem srečala svojega moža o tem nisem premišljevala. „Košnja trave s kosilnico je MOŠKO delo," je vzkliknil. Čudovito je zvenelo. So stvari, katere moški stori za svojo ženo. Moji materi ne bi bilo potrebno kositi trave s kosilnico.

Ko sva se poročila, je bila ena od soprogovih odgovornosti s kosilnico pokositi travo. Všeč mi je bilo dejstvo, da je bilo zame tako poskrbljeno. Pričela sem za mojega moža pripravljati seznam opravil „moj dragi naredi". Moj seznam „moj dragi naredi" je postajal vse daljši in daljši, toda nič ni bilo opravljeno. Ko so v sliko vstopili otroci, sem opazila, da se je s kosilnico redko kosilo!

Ugotovila sem, da delo mojega moža (ponavadi 80 ur ali več tedensko) oddaljuje od njegove družine. Čas je rajši preživljal z otroci in menoj, kot s kosilnico kosil travo ali karkoli drugega na mojem seznamu „moj dragi naredi."

Pričela sem delati kljukice. Sama naredim stvari. Končno sem prišla od spoznanja „to je nekaj kar naredi mož" do drugega odnosa (to je resnično s težo pritiskalo na mojega moža). Namesto tega sem napisala „seznam blagoslovov." Če ima moj soprog čas in želi to narediti, kakšen blagoslov je to zame! Če tega ne stori on in storim sama, postane blagoslov za njega!

To popoldne, medtem, ko sta se deklici tiho igrali na terasi in je dojenček JJ spal, sem odšla ven in prvič pokosila travo s kosilnico. Čudovit občutek! Ta konec tedna, namesto, da bi se moj mož počutil krivega, ker ni pokosil trave (želel je deklici odpeljati v muzej), je lahko cel konec tedna užival v muzeju in opazoval spoštovanje in osupljivost na dekliških obrazih.

Tako zelo sem hvaležna, ker sem spremenila moj seznam iz „moj dragi naredi" v seznam „blagoslovov."

PAULA GIPSON
plgipson@earthlink.net
Brian in Paula sta blagoslovljena z Adalia (6), Eleora (4), Moriah (3) in Josiah (4 mesece).

Moji otroci

Vi ste življenje,
Zvezde v tem temačnem svetu,
Novost in sveži dih zraka v mrtvem kraju,
Vi ste sladkorni obliv na mojem kolaču,
Cvetni list na moji roži.
Vi ste spremenili moje življenje
in me naredili boljšo ženo.
Brez vas bi oseba ki sem jaz
prenehala obstajati.

-Tammie Cook

Cookovi otroci so Dustin (17), Tristen (7), McKenzie (5), Rorey (3) in Roane (16 mesecev).

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in Cdje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni pispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na

strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod
Za naročilo knjig in CD-jev:
General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0
Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca
Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi gredo na:
C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5
Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod
PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3
Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg
Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Starši, ki molijo

„Molitev postavi Boga s polno močjo v svet. Mož, ki je molil mnogo sprejemljivih molitev, je naredil pravično in največje opravilo prihajajočim generacijam. Molitev Božji pravičnih jača še nerojeno generacijo proti otožnim valovom greha in hudobije. Gorje generacijam sinov, ki najdejo svoje lastne kadilnice prazne bogatih dišav molitev, katerih očetje so bili preveč zaposleni ali preveč neverni, da bi molili in ki imajo neizrekljivo tveganje in neizrečene posledice za njihovo dediščino! Resnično, tisti, katerim so očetje in matere zapustili bogato zapuščino molitev, so zelo srečni.“

-E.M. Bounds

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue: Seventy-Three

Strengthening Families Across The World

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duaenad@excite.com
TISK: McQuiddly Printing, Nashville, TN ZDA
NASLOVNICA: Ivan Bowen v Agrodome-u, Rotorua, Nova Zelandija. Slikal: Hadden Lowrey. http://h.lowrey.googlepages.com

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, julij 2008

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

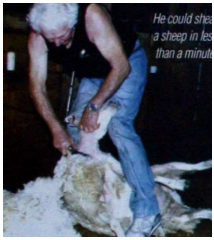
www.aboverubies.org Številka: triinsedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Above Rubies....3
Iz našega v vaš dom....4
Več prostora v vozilu?....7
Najzlobnejša mati na svetu!....8
Babica in hladilnik....10
Skoraj deset let čakanja!....12
V rokah miline....14
Najinih 39.000€ vredne trimesečne počitnice....16
Res dober dan....18
Bog te ima rad!....19
Čemu naglica?....19
Opredeljeno služenje....23
Odkupljena ženskost....24
Štiri pod štirimi!....25
Je to mogoče?....28
„Hočem otroka!“....38
Ah, je samo majhno!....40
Moja vloga spodbujevalke....41
Zdrk maternice....43
Nič več ne manjka....46
Se počutite pod pritiskom?....48
Resnična ljubezen....49
Koze ali ovce?....52

Iz našega v vaš dom

Slika: Ovco je lahko ostrigel v manj kot minuti!

Po striženju ovce je moj oče običajno rekel: „Volna je kraljica tekstila, čudež narave, katerega so dovršili ljudje. Volna je živo vlakno in samo ovca ve, kako jo pridelati... Volna za zdravje, volna za blagostanje, volna za bogastvo Britanske zveze držav... (wool for wealth of Commonwealth) Če to ni volna, potem pozabi!“

Slika: En dan do slave! Čeprav je bila fotografija posneta zjutraj, preden je umrl, lahko še vedno vidite njegova rožnata lica.

Slika: Moja starša, Ivan in Joyce Bowen, na poroki njunega pravnuka, kjer je moja mati pela solo. Na tej sliki sta oba stara 80 let.

Slika: Moja mati, na še eni družinski poroki. Vso njeno obleko si je sešila sama, vključno z njenimi klobuki. Vedno se je oblačila kot kraljica in moj oče je bil tako ponosen nanjo.

Slika: Chanel, s svojim pradedom.

Slika: Ivan Bowen z ovcami na tribuni Agrodome, Rotorua, Nova Zelandija. Devetnajst različnih pasem ovc pride na oder ob vsaki razstavi.

Pred kratkim sem se vrnila iz Nove Zelandije, kamor sem odšla na obisk svojega očeta Ivana Bowena, preden je umrl in bila prisotna na njegovem pogrebu. S svojo sestro sva poleteli na Novo Zelandijo dva dni pred božičem. Zelo težko je bilo zapustiti naše štiri na novo posvojene otroke in našo povečano družino v tem posebnem času leta, toda vesela sem, da sem to odločitev sprejela. Pred devetimi leti nisem videla svoje matere, preden je umrla in nisem želela, da se to zopet ponovi. Umrla je, medtem ko sem letela k njej!

Po veliko urah letenja in potem vožnje, sem zaskrbljena prišla v hišo svojega očeta v upanju, da bo še živ. Prepoznal me je in ko je iztegnil svoje roke, da bi me objel, je poskušal zažvižgati. Veliko let je treniral Novozelandske ovčarske pse. S svojim vadbenim jermenom in osupljivimi žvižgi je lahko pripravil psa k popolni

poslušnosti v tednu ali dveh. Ko je vsako leto prispel na Nashvilsko letališče na svoj letni obisk, smo lahko slišali edinstven družinski žvižg in ga tako lažje našli! Tokrat je bil njegov običajno močen žvižg slaboten, toda še vedno se je trudil!

Skupaj s svojo sestro, bratom in njegovo ženo smo bili zelo blagoslovljeni, ko smo z njim preživeli nekaj dragocenih dni. Ker je zaradi morfija pretežno spal, ni bil ves čas sposoben biti z nami v stiku. Ni več jedel, popil je samo malo vode, toda ko sem stisnila njegovo roko, jo je tudi on stisnil nazaj.

Vedno je bil zelo sposoben moški in delal je bolj, kot katerikoli drugi moški katerega poznam, prav vse do priklenitve na posteljo, nekaj mesecev pred koncem. Če ne bi bilo raka (katerega ni nikoli priznal ali celo omenil besede), mislim, da bi živel do 102 leta starosti! Namesto tega je 29. decembra zvečer umrl, ko smo se vsi zbrali ob njegovi postelji in mu povedali, da ga imamo radi. Takrat je bil že brez zavesti, toda pravijo, da je sluh zadnji, ki odpove in verjamemo, da nas je lahko slišal. Star je bil skoraj 92 let. Prav do svojega zadnjega diha je imel rožnata lica. Šele takrat je barva postopno izginila iz njegovega obraza.

Tako prisrčno ga je bilo imeti doma. Potem, ko je umrl, smo ga obložili z odejami in z žalostjo odšli v posteljo. Zjutraj je bil še vedno videti čeden in očarljiv. Po balzamiranju smo ga oblekli in položili v krsto. To ni bila običajna bleščeča krsta. Narejena je bila iz hrapavega lesa, ki pristaja temu Novozelandskemu možu – možu, ki ni bil na vrhuncu samo najhitrejši strižec ovc na svetu, temveč tisti, ki je izumil tehniko striženja ovc imenovano Bowen, ki se danes uporablja. Bil je pionir, dreser konj, psov, nagačevalec živali, mesar, drvar, imel je žago, bil je čebelar in še veliko več. Nekdo je izrazil čustvovanje večine: „Pravi junak - zadnji v posebnem potomstvu Novozelandske zgodovine. Koga takega najbrž ne bomo več videli.“

Moj oče je imel mnogo rekov, najbolj slaven med njimi se prične: „Dobri mož nikoli ne obtiči.“ To je sedaj postala fraza v naši družini. Prav tako to slišite ponavljati med zaposlenimi na Agrodome-u, turistični privlačnosti v Rotorua, kjer je bil moj oče vrsto let zabavljač. Ko se je pri 73 letih poslovil od službe zabavljača, se ni poslovil od Agrodome-a. Dnevno so obiskovalci videvali moža s snežno belo glavo, hodečega med polji z nekaj ovcami in psom, katerega je treniral. Pogosto sem rekla: „V svojem življenju je ostrigel tako veliko ovc, da so mu lasje zrasli kot ovci!“

Toda bolj kot vsi njegovi fizični dosežki, je bil človek, ki je ljubil Boga z vsem svojim srcem in je strastno ljubil ljudi. Ljubil je Božjo besedo in tudi v svojem dvaindevetdesetem letu je še vedno nadaljeval z učenjem Svetega pisma na pamet, kar je počel že leta.

Rad je molil. Rad je govoril evangelij. Demonstriral je striženje ovc in pridigal evangelij po vsej Novi Zelandiji in Avstraliji. Preden sva se poročila, sva se mu pogosto pridružila. Oče je običajno demonstriral striženje: moj brat Grant se je vozil na biciklu z enim kolesom (eden od njih je meril v višino 2,4 metra in igral na

svojo harmoniko); moja sestra Kate je pela, jaz pa sem plesala Maori poi ples (op. prev.: narodni ples Maorov z belo žogico na dolgi nitki) in deklamirala. Po vsem tem je moj oče pridigal. Ste že kdaj slišali za takšno evangelistično skupino? Vse bi naredil, da zbere ljudi, da slišijo evangelij. Te neobičajne zabave niso bile izvedene v cerkvah, temveč v mestnih dvoranah, skednjih volne, kjer se je vsa skupnost zbrala, da bi videla in slišala „Ivana Bowena".

Bil je seveda tudi velik spodbujevalec. Vame je verjel preko mojih normalnih zmožnosti. Danes sem to kar sem, zato ker me je spodbujal. Zanimal se je za vse, kar smo počeli in to nadaljeval z vnuki in svojimi 46 pravnuki.

Njegov pogreb je bila proslava čudovitega življenja. Kot je nekdo komentiral glede govorov: „Imeli so dobro temo!" Zabaviščniki Agrodome-ja so ga nosili v njegovi krsti do ospredja cerkve in zapeli pesem „Click go to Shears Boys" (op. prev.: avstralska narodna pesem; Tleskni, pojdi k strižcem ovac). Proti koncu praznovanja so zažvižgali ovčarskim psom (ki so del predstave Agrodome), da so zalajali zbogom temu možu, katerega so videvali vsak dan. V mrtvašnico so ga rajši kot v črnem mrliškem vozu odpeljali v tovornjaku Agrodome-a. Čutili smo, da je tako bolj ustrezno življenju tega Novozelandskega moža zemlje.

Velik blagoslov je bil, da je bil moj oče lahko na svojem domu, ko je preminil. Njegova „bolniška" postelja je bila videti kot hribi, na katerih je tako užival. Ene od prvih besed, katere mi je rekel, ko sem prispela, so bile: „Živimo v tako čudoviti deželi." Toda še več kot razgled, je bil na svojem domu. Verjamem, da kadar je mogoče (seveda okoliščine se vedno ne izidejo tako), naj bi vsaka oseba imela privilegij, da se rodi doma in umre doma. Dom je prostor za vsak vidik življenja od rojstva do groba. To je bil privilegij za našega dragega očeta. Zdravljenje in bolehanje sta bolj naravna, kadar ste vpleteni v slovo, kot pa dajanje naših najdražjih tujcem.

To smo izkusili, ko je preminil zetov oče in naš dragi prijatelj James Allison. Sam in Serene, Colin in jaz ter majhen otrok smo sedeli na njegovi postelji, ko je zadnjič vdihnil. Naslednji dan smo ga pokopali v grobu na deželi in po tednu dni imeli veliko praznovanje za njegovo življenje. Še sedaj, po štirih letih se blagoslov nadaljuje. Otroci mahajo in pravijo Zdravo Saba (ime njihovega dedka), ko gredo mimo. Ob času telovadbe Serene pogosto pravi: „Teci do Sabe in nazaj." Še vedno je del njihovih življenj, četudi vedo, da živi v nebesih. Posvojeni otroci in otroci, ki so se od takrat rodili, čutijo da ga poznajo, ker je njegov grob v bližini njihove hiše.

Kot smo pred kratkim izkusili smrt, smo izkusili tudi življenje. Najin 37 vnuk, Maxwell Lloyd Campbell je bil rojen 27. januarja. Ta malček je Rocklyn-ov in Monique-jin tretji sin. To je naš peti Campbellov vnuk. Zagotovo potrebujete veliko vnukov, da ponesejo družinsko ime naprej. Doslej samo pet od 37!

Januar in februar sta napolnjena z družinskimi rojstnimi dnevi. Pričeli smo s čudovitim večerom na domu najinega najstarejšega sina in praznovali 21. rojstni dan njune najstarejše hčerke in najine najstarejše vnukinje Chanel. Težko je verjeti

kam so odšla leta. Nikoli ne bom pozabila trenutkov, ko sem čakala na njeno rojstvo. Najbolj napet in pričakovan trenutek je, ko izrečeš dobrodošlico na svet svojemu prvemu otroku. Enako je s tvojim prvim vnukom. Chanel je odrasla v čudovito mlado damo. Zelo smo ponosni nanjo. Posebej od ostalih rojstnih dni smo praznovali Engedijin četrti rojstni dan. Pred dvema letoma in pol je prispela iz Liberije, shujšan malček s tako mršavimi in šibkimi nogami, da ni mogla hoditi. Imela je malarijo in druge telesne težave. Mesece je jokala in na njeni zunanjosti je bila mračnost. Kakšna preobrazba je videti tega lepega, veselega, smejočega in zdravega otroka. Je popolna radost in vsi jo obožujemo.

Pazljivo motrite vaš vinograd – vaš dom in otroke. Zapomnite si, da je to področje, katerega je Bog dal vam. Kadar ste izvabljeni ven iz tega področja, se gibljete izven popolne Božje volje. Šulamka je rekla: „Postavili so me za varuhinjo vinogradov; svojega vinograda pa nisem varovala!“ (Vp 1,6) Naj vas ne zanese medtem ko skrbite za vinograde drugih ljudi, medtem ko je vaša najpomembnejša naloga skrbeti za lastnega.

NANCY CAMPBELL, Ustanoviteljica in urednica Above Rubies

Več prostora v vozilu?

Vsi majhni fantje imajo radi vozila, ki se lahko preoblikujejo v druga vozila. Ko sem bila otrok in sem gledala avto v filmu „Chitty Chitty Bang Bang“ (op. prev.: Otroški roman iz katerega so naredili uspešen film) se spominjam, kako sem mislila, da se je avtomobil čudežno spremenil v letalo in poletel visoko nad ocean. Ko se je približevalo rojstvo osmega otroka, smo se sončili v Gospodovi dobroti. Postopno smo prihajali iz revščine na mesto, kjer smo plačevali domala vse naše račune. Kakorkoli, ugotovila sem, da naše vozilo ni prilagojeno 10 članski družini in potrebovala sem čudež te stopnje.

Spominjam se, da sem videla oglas družbe, ki montira sedeže v zadnji del SUV-a (op. prev.: Sport Utility Vehicle; večji (športni) avtomobil s tremi vrstami sedežev in prostorom za prtljago), da poveča število sedežev. Poklicala sem kristjana iz naše skupnosti, lastnika trgovine z rabljenimi avtomobilskimi deli, ki nam je prijazno dal četrti sedež, ki je skoraj popolnoma ustrezal naši notranji opremi. Kjer smo kupili avtomobil, so nam rekli, da ga iz strahu pred odgovornostjo ne morejo montirati, dobro misleči prijatelj nam je svetoval nakup večjega. Domov sem prišla precej razočarana. Vedela sem, da mojemu možu, ki za nas dela dolge ure, ne moremo naprtiti dodatnega finančnega pritiska odplačevanja avtomobila, medtem ko je bil naš sedanji že plačan. V nekaj dneh se je dober prijatelj, tast, ponudil, da si ogleda vozilo.

Kot inženir, je poznal pomen varnosti - biti dovolj čvrsto privezan v primeru nesreče. Po odstranitvi rezervoarja za gorivo in nekaj ur premišljevanja je prišel s planom, da omogoči našemu vozilu dovolj veliko varnost tudi za njegove vnuke. Spodaj je montiral jeklene plošče in jih z močnimi vijaki povezal z gornjim delom in tako zagotovil, da bodo ostali na mestu. Ko sem ga prvič zagledala končanega, sem osupnila. Začutila sem žgečkanje v mojem trebuhu na isti način, kot sem kot otrok v kinu gledala, kako je poletel avto v filmu „Chitty Chitty Bang Bang".

Edino sporno vprašanje sedaj je bilo privaditi enega otroka: naučiti otroke, da se ne prepirajo, kdo je na vrsti za sedenje na krasnem novem sedežu v zadnjem delu. Navdihnjena z družino v knjigi „Cheaper by the Dozen" (op. prev.: Ceneje na ducat), smo naše zeleno vozilo poimenovali „Veliki Zeleni."

Odrasla sem v okolju, ki me je skoraj prepričalo, da bi mojo kreativno energijo in darove vlagala v življenje zunaj doma, da si tako zagotovim več finančne svobode. Lahko bi zgrešila to pustolovsko življenje in propadla v laži - imeti vse tisti hip ko to potrebuješ, vendar to ni najboljše kar ima Bog za Njegove otroke. Zelo sem hvaležna za dosledne priložnosti katere mi Gospod ponuja, da poslušam Njegovo vodstvo in se naučim iz tega kar imam, potegniti največ. Pri svojih otrocih sem opazila, da prejemajo generacijski blagoslov kako biti celo bolj domiselni kot znam biti sama, kot da jim je to že od nekdaj znano.

CHACE SIMMONS, Grand Prairie, Texas, ZDA
Chasesi@aol.com

Shane in Chase sta blagoslovljena z osmimi otroci – Abbie (13), Emma (11), Jackson (10), Libby (8), Ruby (7), Ethan (5), Josephine (3), in Tate (1).
Chace je bila prisotna na 16 srečanjih Above Rubies od prvega v Texasu, novembra leta 1996.

„Najbolj očitna lekcija v Kristusovem učenju je, da ni sreče v imeti in prejemati, temveč samo v dajanju."

Henry Drummond

Najzlobnejša mati na svetu!

Imel sem najzlobnejšo mater na celem svetu. Medtem, ko so ostali otroci za zajtrk jedli bonbone, sem moral jesti žitarice, jajca ali toast. Ko so drugi za malico imeli pecivo in bonbone, sem moral jesti sendviče. Kot lahko uganete, je bilo tudi moje kosilo drugačno, kot od ostalih otrok.

Toda nenazadnje, v tem svojem trpljenju nisem bil sam. Moja sestra in dva brata sta imela isto zlobno mati, kot sem jo imel sam.

Moja mati je vztrajala na tem, da ves čas ve kje se nahajamo. Mislili si boste, da smo bili na skupni verigi. Morala je vedeti, kdo so naši prijatelji in kam smo šli. Vztrajala je, da če smo rekli, da nas ne bo eno uro, potem nas ni bilo eno uro ali manj - ne eno uro in eno minuto. Skoraj nerad priznam, toda pravzaprav nas je zaprla. Ne enkrat, vsakokrat, ko smo bili drugih misli in počeli kar nam je ustrezalo. Ta ubogi pas je bil večkrat uporabljen na naših zadnjicah, kot je držal očetove hlače. Si lahko predstavljate nekoga, ki udari otroka samo zato, ker ne uboga? Sedaj lahko vidite kako je bila resnično zlobna.

Morali smo nositi čista oblačila in se kopati. Ostali otroci so svoja oblačila vedno nosili dneve in dneve. Dočakali smo veliko sramotenja, ker nam je vsa oblačila šivala sama, samo zato, da prihrani denar. Zakaj, oh, zakaj smo morali imeti mamo, ki je naredila, da se počutimo drugačne od naših prijateljev?

Najslabše šele pride. Do devetih zvečer smo morali biti vsak večer v postelji in vstati naslednje jutro ob osmih. Dopoldneva nismo mogli prespati, kot naši prijatelji. Medtem ko so ti spali, je moja mati imela pogum prestopiti zakon o otroškem delu. Prisilila nas je k delu. Morali smo pomivati posodo, pospravljati postelje, se učiti kuhati in vse sorte krutih stvari. Verjamem, da je ponoči v postelji ležala budna in razmišljala o zlobnih stvareh, katere nam bo storila.

Vedno je vztrajala, da govorimo resnico, samo resnico in nič drugega kot resnico, četudi bi nas ta ubila – in nas skoraj je!

Do časa, ko smo bili najstniki, je bila mnogo razumnejša in naše življenje je postalo še bolj neznosno. Nobeno trobljenje o avtu za nas ni zaleglo. Spravljala nas je v zadrego brez konca, tako da je primorala naše prijatelje in prijateljice, da so prišli po nas k našim vratom. Če sem preživel noč s prijateljico, si lahko predstavljate, da me je preverila ali sem bil res tam. Nikoli nisem imel priložnosti pobegniti v Mehiko. Torej, če bi imel prijatelja, da bi skupaj pobegnila. Pozabil sem omeniti, da medtem, ko so moji prijatelji imeli zmenke pri zreli starosti 12 in 13 let, mi je moja staromodna mama odklonila imeli zmenke vse do starosti 15 in 16 let. Petnajst, to je samo če si imel zmenek v okviru šolske dejavnosti. In to je bilo mogoče dvakrat letno.

Tekom let se stvari niso niti najmanj izboljšale. V posteljah nismo mogli ležati „bolni“, kot so počeli naši prijatelji in tako manjkati v šoli. Če so naši prijatelji imeli zobobol, izdrt noht ali resno bolezen, jim ni bilo treba v šolo in so lahko ostali doma. Ocene v šoli so morale biti zgledne. Spričevala prijateljev so imela na sebi čudovite barve, od črne za uspeh in rdeče za neuspeh. Moja mama, drugačna kot je bila, ni pristala na nič drugega, kot na grde črne ocene.

Ko so leta tekla, je bil najprej prvi postavljen v zasmeh in kasneje vsi drugi za njim. Z diplomo smo zaključili srednjo šolo. Z našo mamo ob strani, ki nam je govorila in zahtevala spoštovanje, nobenemu od nas ni bilo dovoljeno doživeti zadovoljstva biti vržen iz šole.

Moja mati je bila kot mati popolna polomija. Od štirih otrok nas je par doseglo neko visoko izobrazbo. Nobeden od nas ni bil nikoli zaprt, ločen ali pretepen od

kolega. Vsak izmed mojih bratov je služil svoj čas v službi za to deželo. In komu se lahko pritožimo za to strašno pot, ki smo jo preživeli? Imate prav, naši zlobni materi. Poglejte na stvari katere smo zamudili. Nikoli nismo šli na pohod v protestni paradi, bili udeleženi v nemirih, sežigali naborniška vabila in milijon in eno stvar katere so počeli naši prijatelji. Prisilila nas je, da smo odrasli v Bogaboječnosti v šolane, poštene odrasle.

S tem v ozadju skušam vzgojiti svoje tri otroke. Stojim malce višje in sem napolnjen s ponosom, ko mi moji otroci pravijo zloben. Kot vidite, se zahvaljujem Bogu, da mi je On dal na celem svetu najzlobnejšo mamo.

Bobbie Pingaro ©1967

Babica in hladilnik

Kdo si ne želi te čudovite ženske, da se vseli k vam. Po mnogo dobrikanja, podkupovanja, prošenj in končno po majhnem sunku in že je tukaj, da ostane. Dali smo ji našo sobo za goste, ker je že davno minil čas, ko bi lahko živela sama v tej veliki stari hiši z vsemi stopnicami. Končno je pripravljena pričeti novo življenje z nami in mi smo navdušeni!

Naslednji dan sem skočila v prodajalno s kopalniško opremo in izbrala nove stopnice za babico, ker so bile obstoječe pripravljene, da se zrušijo in jo celo spodnesejo. Rada ima dnevno namakanje nog, kar ji pomaga, da njene noge bolje delujejo. Užalostila me je izjava prodajalca kopalniške opreme, ko je rekel, da bi se njegova žena ločila od njega, če bi kdaj pripeljal svojo mamo, da bi živela z njimi. Potrta sem bila zanj, njegovo mamo in najbolj za njegovo ženo. Zamujajo zelo bogato pustolovščino.

Z „bogato pustolovščino“ ne mislim „prijazno, čedno in čisto.“ Ne, gospod. Potovanje postane bogato, kadar se mešajo skupaj višine in nižine, lepota in nered, nerodnost in lahkotnost. Mojih 20+ let spoznavanja tašče je bilo polno teh stvari. Toda, tekom teh let sva si prekrižali pot ob majhnem tajnem poskusu, ki je postal lepilo v našem odnosu.

Pričelo se je čisto po nesreči. Približno deset let nazaj je morala nekaj tednov živeti z nami zaradi obsevanja, ki je sledilo odstranitvi tumorja. POTREBOVALA ME JE. Dobro sem se počutila, ko sem ji razgibavala koleno med mojo dnevno rutino pranja perila, kuhanja in plenic, ker... SEM JO POTREBOVALA! Moja ptička sta bila otrok ki je komaj shodil in novorojenček. Kakšno darilo je bilo zame to, da sva lahko z novorojenčkom spala, medtem ko se je ona že zgodaj zjutraj ljubkovala in igrala s komaj hodečim ptičkom. In kaj pravite na možnost iti v trgovino nakupovat brez komaj hodečega otroka in brez novorojenčka? To je bilo boljše kot temna čokolada, povem vam, da res. Tistega dne, ko se je odpravila nazaj domov, sem se počutila tako kot tistega dne, ko me je moja lastna mama prvič zapustila, da sama poskrbim zase in za novorojenega ptička #1. „Ne zapusti

me! Sem tarnala: „Kaj če bo zajokal?“ Z babico sva ta najin mali poskus tekom let nadaljevali. Zloži mi perilo in izprazni moj pomivalni stroj, jaz pa ji pripravim njen zelenjavni napitek in ko grem v mesto, vzamem njen najljubši jogurt in sladoled. S ptički igra namizne igre in karta, jaz pa ji pomagam v toplo banjo in iz nje. Tako se nam godi. Odlično je! Vsakokrat, ko se je po obisku pri nas odpravljala domov, je moje srce upadlo. Nič več. To je sedaj njen dom! Vsako jutro jo najdem pri peči na drva v njenem stolu, s Svetim pismom v naročju, kako kofetka z Jezusom. Tako je kot, da je bila vedno tam in ne bo nikoli odšla.

Vem, da sem srečna. Rada imam M.I.L. Od vsega začetka sem jo imela rada. To ni pomenilo, da sem hotela, da živi z menoj. Ne. Bila sem vzvišena, na novo poročena nevesta. Želela sem imeti stvari „prav tako in nič drugače.“ V njenem hladilniku je bila prevelika zmešnjava za moje udobno področje. In rada je zmešala vse vrste ostankov skupaj in naredila casserole (op. prev.: Jed iz kuhanega riža, krompirja ali makaronov, pečeno in potem napolnjeno z zelenjavo ali mesom.) Uživali sva v družbi druga druge, toda večino časa sva plesali ples tašče in snahe. Preden je prišla na obisk, sem pripravila hladilnik in se prepričala, da sem svoje ostanke odvrgla v smeti (in jih stanjšala, ter prepognila, ker sem videla nekaj njenih „zakladov“ garažne prodaje in si predstavljala če ni mogoče razkopavala smeti.) Verjetno je dodatno molila, da ni vpadala v moj zlahka prizadeti mali ego, ali da mi ni bila na poti pri moji rutinski sterilizaciji gospodinjstva.

Toda imela sem otroke. Seveda, še vedno sem lahko obdržala moje Howie Mandel (op. prev.: Igralec, ki ima strah pred mikrobi in se rokuje samo v gumijastih rokavicah) načine s ptičkom #1. Njegov cel mali svet je bil pobeljen in snažen. Toda, ko je prišel ptiček #3 je bil moj hladilnik videti - grozen!

Z babico sva se hitro spoprijateljili in hitro naučili kako potegniti iz najinega majhnega poskusa bistvo. Skupaj sva se naučili, da pride veliko sadu iz odločitve, da služimo drug drugemu. Naučila sem se, da je moj dragi mož blagoslovljen, kadar imam rada njegovo mamo. Naučila me je, da je premor za skodelico čaja mnogo bolj zabaven kot čiščenje hladilnika. In najbolj pomembno, naučila me je kako z neutrudljivo namero moliti za soproge vsakega od mojih otrok – kjerkoli se že nahajajo.

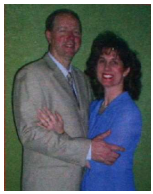
Rada imam Pavlov odlomek v pismu Galačanom 5,13: „Raje svojo svobodo uporabite, da drug drugemu služite v ljubezni; tako bo vaša svoboda rasla.“

HOLLY McLANE, Powell Butte, Oregon, ZDA
holly@mclanenfarm.com

Mike in Holly sta blagoslovljena z Benom (13), Jacobom (10) in Mary (8).
Več o njihovi kmetiji in babici lahko preberete na www.mclanefarm.com

Skoraj deset let čakanja!

13. marca 1981 sem rodila najinega prvega otroka Jeremy Davida in 26. decembra 1982 se je rodil najin drugi otrok Jassica Danielle. Od dneva, ko sta se rodila, sta imela najina otroka vrsto zdravstvenih težav, kar je povzročilo, da sta se nama malce zamerila. Bila sva zelo mlada in nisva poznala Gospoda. Nikoli nisva spoznala družine, ki bi resnično vzgajala svoje otroke in tako nisva imela zgleda, kateremu bi sledila. Svet naju je učil, samo 'prebij se' dokler ne zrastejo in prav s tem sva imela velike težave! Poleti 1983 sva se odločila za moževo sterilizacijo. Najina družina naj bi bila popolna – sin in hči. Kaj več bi si sploh lahko še želela!

11. marca 1986 sva z možem prosila Jezusa Kristusa, naj nama oprosti najine grehe, prosila sva ga naj pride v najina srca in naredila Njega za Gospoda najinih življenj. Pričel je obnavljati najina razbita življenja.

Na novoletni dan leta 1989 sem se prebudila in pričela brati svoje Sveto pismo pri Genezi (1. Mojzesova knjiga) Običajnih osem do deset poglavij me to jutro ni zadovoljilo. Nadaljevala sem z branjem. Napolnjena sem bila s pričakovanjem tega, kar mi bo Bog povedal. Prispela sem do Geneze 25,24: „Ko so se dopolnili dnevi, da bi rodila, glej, sta bila v njenem telesu dvojčka.“ Nadme je prišlo zadovoljstvo in Njegovo Besedo sem lahko odložila. Toda bila sem izigrana. Mi je Bog obljubil še enega otroka? Kako se to lahko zgodi? To je bilo nemogoče. Toda še vedno sem verjela, da je bila to Božja Beseda zame.

Vsak dan sem premišljevala o besedi, ki sem jo prejela na novoletni dan in prosila Boga naj mi pokaže, kaj je On mislil s temi besedami, katere sem prebrala. Prišla sem do zaključka, da Bog najbrž želi, da posvojiva. Najina srca glede otrok je spremenil do točke, ko mi je dal željo, imeti jih več.

Nekaj tednov kasneje sem bila z enim od svojih otrok pri zdravniku, ko sem s pogledom oplazila revijo z naslovno novico „Vasectomy Reversals“ (obratna sterilizacija). Še nikoli nisem slišala za to. Takoj sem prijela revijo in pričela z branjem. Bilo je neverjetno. Stalo je 12.700 €, česar zavarovalnica ne plača. Odložila sem revijo. Nimava denarja za kaj takega. V dneh ki so sledili, nisem mogla odpoditi članka iz svojih misli in dejstva, da sem bila ravno v 'tej' pisarni 'tisti' trenutek, da bi videla 'tisti' članek. Mi je Bog skušal spregovoriti?

Nekaj tednov kasneje sem bila pri zobozdravniku. Ponovno je bil tam drug članek o obratni sterilizaciji. V dvomu sem prijela revijo in pričela z branjem. Ta revija je navajala ceno 7.600 €, še vedno mnogo nad najinimi zmožnostmi.

Mesec dni kasneje je mož zaradi bolečin v mednožju odšel h urologu. Po pregledu je zdravnik rekel: „Lahko naredim operacijo in poskrbim za to bolečino, ali pa lahko živite naprej z njo.“ Mož se je odločil, da bo živel z bolečino. Pripravljena sva bila, da odideva iz zdravnikove pisarne, ko je kot strela iz jasnega rekel: „Mimogrede, opazil sem, da ste imeli sterilizacijo. Če se boste kdaj odločili za

'obratno sterilizacijo', mi povejte.“ Spet je bil. Prav pred nama. Z možem sva se domov grede pogovarjala, toda ni bil prepričan, da si želi več otrok. Pogovor o tem se je zaključil.

Pričela sem se postiti in moliti. Morala sem vedeti ali je obratna sterilizacija Božji plan za naju. Poklicala sem v zdravnikovo pisarno in ugotovila, da je on eden vodilnih zdravnikov za obratne sterilizacije v tem času v državi. Prakso je opravljal v velikem mestu, oddaljenim okoli ene ure in je enkrat na teden prihajal k pacientom na naše področje. Da skrajšam zgodbo, strinjal se je, da pripelje eno od svojih sester s seboj in opravi operacijo v naši podeželski bolnišnici. Stalo bi skupaj 3.100 €! In dovolil nama je, da račun plačujeva po obrokih, dokler ne bi bil plačan.

Ponovno sem s to temo nagovorila moža. Na moje presenečenje je Bog spremenil njegovo srce. Zdravnik je opravil operacijo meseca marca 1989, prvo od mnogo prihodnjih v tej majhni podeželski bolnišnici. Četudi je operacija operativno uspela, nama je bilo rečeno, da moj mož najbrž nikoli več ne bo oče otrokom. Njegovo upanje je bilo zelo majhno. Sterilizacija je bila narejena preveč let nazaj, da bi bila obratna sterilizacija uspešna.

Skozi Njegovo Besedo, sem verjela Bogu, da mi je zagotavljal več otrok. 4. januarja 1990 sem brala Jeremija 33,14: „Glej, pridejo dnevi, govori GOSPOD, ko izpolnim obljubo...“ Dva dni kasneje sem prebrala Psalm 145,19: „On bo izpolnil željo njih, ki se ga bojijo“. 9. decembra 1991 je prišla Visoka pesem 4,2: „...vse imajo dvojčke, jalove ni med njimi.“

Dobri prijatelj mi je rekel naj o obljubi dano meni govorim drugim. Nisem vedela, da bo potrebno mnogo let stati na Njegovi obljubi in jo razglašati drugim, preden se bo zgodilo. Neka ženska, potem ko je slišala obljubo, ki mi jo je dal Bog, mi je meseca aprila 1990 kot darilo prinesla rdečo otroško odejo.

Sedaj verjamem, da vem zakaj 1. januarja 1989 nisem mogla prenehati z branjem Svetega pisma. Vedela sem zakaj sem bila tiste dni v pisarnah pri zdravniku in zobozdravniku. Vedela sem zakaj je imel moj mož bolečine v mednožju (ki so popolnoma izginile takoj po izvedeni operaciji). Bog je suveren in njegovo časovno usklajevanje je popolno. Naša naloga je, da smo poslušni; Njegova naloga je da z našimi življenji naredi kar On želi.

Slika: Od leve proti desni: Jasmine (7), Jessica (25, poročena), Jeremy (26, poročen), Jireh (5) in Jonathan (10).

20. decembra 1997 skoraj deset let po moževi obratni sterilizaciji smo izrekli dobrodošlico najinemu prvemu otroku po obratni sterilizaciji, Jonathan Davis Thomas. Njegov porod je bil hiter in lahek. Domov sem prispela 12 ur po rojstvu. Kakšna

radost! Bog je izpolnil, kar mi je obljubil. Že leta se držim pisma Rimljanom 4,20-21: „Ob Božji obljubi ni podvomil v neveri, marveč se je v svoji veri še okrepil in izkazal čast Bogu, popolnoma prepričan, da more Bog to, kar je obljubil, tudi uresničiti.“ Nikoli nisem sanjala, da naju bo Bog izbral za blagoslov nad sinom, katerega nama je On obljubil. 24. avgusta 2000 nama je Bog dal drugo hčerko Jasmine Danae Jean. Potem pa naju je On na najino presenečenje 26. julija 2002 blagoslovil s še eno hčerko, Jireh Danelia Joy.

Zgodba se tukaj ne konča. Avgusta 2004, pri starosti 42 let, sem spoznala, da sem ponovno noseča! Moje življenje je postalo takrat precej zaposleno z dvema poročenima otrokoma, dvema vnukoma in tremi majhnimi, služenjem v cerkvi in novemu področju našega doma temelječem na šivanju s katerim sem pričela. Pravkar sem izvedela, da najina hči v marcu pričakuje njenega drugega otroka in dva tedna kasneje ji bom sledila s še enim otrokom.

Z možem sva oba z nezadovoljstvom godrnjala. Kaj se pa Bog gre? Nisva pripravljena za to. Edina stvar, ki sva si jo tako želela od Gospoda je postala breme. Štirinajsti teden nosečnosti sem odšla k babici (op. prev.: pomočnica pri porodu) in ugotovila, da otrok ni več živ. Takoj mi je Gospod spregovoril v moje srce in mi pokazal, da sva z možem kot otroka Izraela, ker se pritožujeva nad blagoslovi, katere nama je On dal. Ko sem spoznala, da je Bog vzel nazaj, kar nama je tako milostno dal kot dragoceno darilo, je bil to zame dan žalosti. Počutila sem se kot David, ko je rekel v 2. Samuelovi knjigi 12,23b: „Jaz pač pojdem k njemu, on pa se ne bo vrnil k meni.“

Nikoli ne bom na tem svetu v svojih rokah objemala najine dojenčice, toda vem, da se bom nekega dne iz oči v oči srečala z njo, ko bom šla v nebesa. Najina majhna Annie naju je prenovila v pravem duhu, da Bogu dovoljujeva, da je On glavni pri najinih letih nosečnosti. Kako že hrepeniva, da bi objemala še enega dojenčka v najinih rokah, če On tako želi.

BEDDIE DUFFER, Emden, Illinois, ZDA
freeinjesuschrist@yahoo.com

V rokah miline

Moje potovanje v vlogi matere je vsebovalo obdobje, ko nisem hotela imeti nobenega otroka več. Moje sanje in plani niso več vključevali neprespanih noči in smrkajočih nosov. Zame sta bila dovolj dva. Med tem časom sem šla z mojo materjo na potovanje po Italiji, raziskovati za novelo, katero sem nameravala napisati. Doma sem pustila Zoe-Mari (3) in Victorja (18 mesecev) s svojim možem in domačo pomočnico. Pred potovanjem sem se odločila, da vzamem tabletko, da bi z njo regulirala svoj cikel, da se potovanje ne bi zapletlo z 'neprijetnostmi'.

Že leta nisem uporabljala tabletke, ker me je njena daljša uporaba naredila bolno. Uporabljala sva druge metode kontracepcije za zagotovitev, da nobeno presenečenje ne prekine mojih 'sanj'. Potovanje je bil čudovit čas udeleževanja avantur in povezovanja z mojo materjo. Med potovanjem sem jemala različne tipe zdravil za celo paleto razlogov – nespečnost, bolečine v trebuhu in bruhanje.

Med eno od teh slabosti v kopalnici gostišča v Rimu me je spreletela misel: 'Kaj če sem noseča?' Misel sem takoj odrinila na stran z namenom, da uživam v potovanju. Zelo veliko je stalo, da sem lahko prišla sem in moja družina se je žrtvovala, da sem to lahko naredila. Niti malo nisem vedela, kakšna bo dejanska cena tega potovanja.

Sedemnajst dni naju ni bilo. Uspelo mi je biti brez otrok in nisem si dovolila, da bi preveč razmišljala. Čudovito jih je bilo videti na letališču, ko sva se končno vrnili domov. Takoj sem opustila tabletke, da bi moje telo prišlo spet v pravi hormonski ritem.

Štiri dni po vrnitvi sem pričela dobivati hude krče, kot še nikoli doslej. Bil je četrtek in obisk stranišča mi je povedal strašno resnico. V svojih rokah sem držala čudovitega otročička pokritega s krvjo. Posteljica je bila majhna, toda čudovito narejena, skrivajoč majhnega otroka pred mojim pogledom. Čas se je ustavil, ko sem spoznala, da sem bila noseča že pred potovanjem, še preden sem vzela vsa zdravila, ki naj bi mi naredila potovanje udobno.

Poklicala sem Roberta in takoj je rekel: „Bog oprosti mi, ker nisem želel imeti več otrok!“ Skupaj sva najinega majhnega otroka položila v ljubko majhno škatlico. To noč sva drug drugega objemala, vsak s svojimi občutki krivde in sramu.

Naslednje jutro sva vzela najino majhno škatlico in odšla na pokopališče, na grob Robertove matere, izkopala majhno jamico nad njenim grobom in najine otroke izročila Bogu. Bele lilije niso bile edina stvar katero sem pustila tam na tako kombiniranem grobu – tam sem pustila tudi del sebe.

Potrebovala sem leta, da sem prebrodila to, kar se je zgodilo ta četrtek zvečer. Na neki stopnji mislim, da bom vedno žalovala za tem kar bi lahko bilo. Veliko sem se naučila iz smrti svojega otroka:

Naučila sem se, da je lažje reči adijo, če imaš priložnost reči 'Pozdravljen'. Zato sem ga poimenovala Simon. Dovolila sem si, da ga spoznavam, da ga imam rada in ga pustim naj gre v Gospodove roke.

Naučila sem se, da je Bog avtor življenja in smrti. Če bi Bog hotel, da bi Simon živel, bi živel ne glede na moje napake. Naučila sem se, da je Božja milost prisotna celo v smrtni senci.

Naučila sem se, da so otroci dragoceno darilo od Boga. Da niso motilci mojega življenja, temveč del izpolnitve moje usode.

Naučila sem se, da izpolnjenost pride počasi, toda zagotovo. Bila sem v obdobju, ko so moji preostali otroci zame postali maliki. Oboževala sem jih, ker si nisem mogla odpustiti za to, kar se je zgodilo. Ko sem ugotovila, da me Jezus ni sodil ali

obsodil zaradi Simonove smrti, sem si lahko oprostila in Jezus je v mojem srcu ponovno zavzel pravično mesto.

Naučila sem se, da je bil Simon kot seme, majhna oseba, ki je dala življenje, da obrne očetovo in materino srce nazaj k njunim otrokom.

In sedaj? Še vedno imam sanje. Še vedno želim napisati novelo, nekega dne. Toda sedaj vem, da je moja najvišja oblika slavljenja ljubiti in služiti svojemu možu in svojim otrokom. To je prijetna žrtev Bogu, žrtev, katero dajem prostovoljno z veseljem, ker vem da so moji otroci in moje sanje varne v rokah milosti.

LISL FAIR, Upington, Northern Cape, Južnoafriška republika
lislfair@gmail.com
Robert in Lisl sta starša Zoe-Mari, Victorja in Abigaile.

Najinih 39.000€ vredne trimesečne počitnice

„Čas, ko bi bil srečen je sedaj.

Prostor, kjer bi bil srečen je tukaj.“ ~ Robert Ingersoll

Na svojem koledarju imam zapisan ta citat. Če sem odkrita, gledala sem citat in postala jezna. Vedela sem, da je bil resničen, toda tega nisem hotela storiti. Nisem hotela biti sedaj srečna... v tej hiši... v tem mestu... v tej državi. Srečna bi bila kasneje... ko bi živela kjerkoli drugje... ko bi imela vse, kar bi hotela... toda ne sedaj... in zagotovo ne tukaj.

Naučila sem se, da če nismo zadovoljni kjer smo, ravno tako ne bomo zadovoljni kjerkoli drugje. To sem spoznala v boleči izkušnji.

Junija 2003 je moj mož ostal brez službe, kar se je izkazalo kot 25 mesecev brezposelnosti. Vse zaradi mene! Jaz sem bila že skoraj 10 let brezupno nesrečna. Bila sem popolnoma prepričana, da je selitev na drugi del dežele tisto, kar potrebujem. Ne glede na dejstvo, da smo se pred tremi leti že preselili iz enega področja dežele (Iz Floride v Idaho), sem bila še vedno nesrečna. Prepričana sem bila, da bo tokrat drugače. Bila bi srečna, če bi se le moj mož preselil v Georgijo!

Da, Georgia! Nadlegovala sem ga, se stalno pritoževala in mu življenje naredila tako nesrečno, da je končno pristal! Je čudovit, ljubeč mož, ki si zame obupno želi, da bi bila srečna. Dal bi mi luno, če bi ga prosila zanjo! Odpovedal je službo, prodali smo našo hišo in še enkrat naredili dolgo potovanje po deželi.

Toda NISEM bila srečna. Še vedno sem bila nesrečna. Še slabše, sedaj je bila tudi moja celotna družina nesrečna. Moj mož je bil obupan, ker ni mogel najti službe, da bi preskrbel svojo družino. Še več, rad je imel Idaho in ga ni želel

zapustiti. Pogrešal je gore in sovražil vlažnost! Vsak dan sem ga lahko gledala, kako je bil nesrečen. Tudi moji otroci so to sovražili. Srca vseh so bila v Idahu. Ne samo, da moj mož ni našel službe, še celo možnosti intervjuja ni dobil. To je bilo zelo pusto obdobje, ko smo po pravici živeli doma s popolnoma NIKAKRŠNIMI prihodki.

Po treh mesecih sva vedela, da sva izven Božje volje. Za nas ni bil božji namen, da se preselimo v Georgijo. To je bil moj načrt. Zahtevala sem, da je moj mož sledil mojemu vodstvu (očitno to NI učenje iz Besede!) in še pričakovala sem, da bo Bog blagoslovil načrt. Odločila sva se, da se moremo vrniti v Idaho, kamor nas je Bog postavil, preden smo mi (jaz!) odločili (jaz!), da ne želimo biti tam. Nisem želela vzcveteti, kamor sem bila posajena – še en citat katerega sovražim, ker tega nisem želela storiti.

Tri mesece po odhodu iz Idaha smo naredili še eno selitev preko dežele in se vrnili nazaj. Ali veste kako drago je seliti hišo polno opreme 4.800 km daleč? Dvakrat? Živeli smo v najeti hiši, na našem hitro manjšajočem se premoženju, medtem ko je moj mož iskal zaposlitev. Toda vse do julija 2005 ni dobil službe. Opravljal je sicer nekaj varstvenih in nekaj gradbeniških del, da je prinesel domov malenkost denarja, toda Gospod na njegovem kariernem področju ni odprl vrat za polno zaposlitev celih 25 mesecev!

Seveda, s stroški dveh selitev preko dežele in tekočimi življenjskimi stroški za štiričlansko družino (in psa) z minimalnimi dohodki je bilo naše finančno stanje katastrofalno. Naša družinska oprema, ki je bila nekoč precej materialna, je sedaj skoraj izginila. Denarno izgubo cenimo na najmanj 39.000€ (verjetno več), naših 39.000€ za trimesečne počitnice.

Glede na izkušnjo sem ugotovila, da ne glede kam grem, še vedno se bom morala soočiti sama s seboj. Moj pravi problem je bilo nezadovoljstvo! Skrivnosti do sreče se učimo tako, da smo zadovoljni s tem kar imamo, čeprav nismo imeli točno to kar sem si želela.

Prav tako sem se naučila, da Bog moje družine ne vodi preko mene. Vodi jo preko mojega moža. Če nahujskam svojega moža, da naredi, kar jaz želim in mu tako ne dovolim vodenja družine, ne morem od Boga pričakovati, da bo blagoslovil ta podvig?

Sedaj sem spoznala, da si LAHKO izberemo srečo prav tu, kjer se nahajamo, ne glede ali je to podeželje ali mesto in naše domove LAHKO naredimo za nebesa kakršna si želimo, da so. LAHKO izberemo, da smo zadovoljni in se razcvetimo kamor smo posajeni.

Da, „Čas da smo srečni je sedaj; kraj, kjer bi bili srečni je tukaj.“

PATTI GARDNER, Nampa, Idaho, ZDA
idgardners@msn.com
Gary-jeva in Patti-jina otroka sta Gabrielle (18) in Garrett (16).

Patti je napisala svoje pričevanje tudi v Above Rubies #69, z naslovom „I Left My

Joy Behind“.

Res dober dan

Danes je bil pri našem izobraževanju na domu dober dan. Dekleta so vadila svoje instrumente ter Svetopisemski kviz za majhne. Postorili smo nekaj gospodinjskih del in sedaj vsi štirje sedimo in delamo za šolo.

Minili so dnevi obsežnih pospravljanj v moji družinski sobi, ter stopanja na ropotulje in smokije. To sem zamenjala za zemljevide po stenah družinske sobe in stopanjem na odložene matematične knjige. Minili so dnevi klepetanja z mamicami na McDonaldovem otroškem igrišču, medtem ko so se otroci igrali. Sedaj klepetam z drugimi mamami, ki v prav tako poučujejo na domu, medtem, ko se otroci učijo.

Nikoli si nisem mislila, da bom v čem bolj uživala, kot v opazovanju svojih otročičkov kako delajo prve korake ali ko jih slišim govoriti prve besede. Sedaj prvič v življenju, z radostjo gledam svojo hčerko petošolko pri razumevanju dolgega deljenja. Opazujem svojo hčerko drugošolko, kako teče k zemljevidu vsakokrat, ko sliši za novo mesto ali državo, katero 'mora' takoj najti. Slišim svojega sina v prvem razredu, kako mi bere svoje prve besede.

Radosti mame-ki-je-ostala-doma, so bile v zadnjih petih letih poučevanja na domu sedemkratno povrnjene. Večina dni ne gre tako dobro. Pravzaprav, so časi, ko čutim, da bi jih poslala v šolo. Potem pride dan, kot ta danes, ko ne bi izobraževanja na domu zamenjala za nobeno stvar na svetu. Dobili smo mnogo prijateljev in skupaj smo počeli tako veliko stvari, katere bi sicer lahko zgrešili. Otroci so se naučili, da se učijo zaradi tega, da se naučijo in ne zato da opravijo izpit.

Naučili smo se ustaviti in opazovati kaj vse je Bog okoli nas ustvaril. Dejansko smo našli ličinko, ki se je skrivala pod skalo. Opazovali smo družino ščinkavcev pri zobanju sončničnih semen takoj poleg velikih sončnih obrazov sončnic, katere smo posadili prejšnjo pomlad. Teden za tednom smo opazovali žabje paglavce, kako so se spreminjali v žabe. Z veseljem opazujem obraze svojih otrok kako zasijejo, ko nekaj novega odkrijejo. Rada poslušam svoji dekleti, kako bereta njunima bratoma. V zabavo mi je iskati odgovore na vsa njihova vprašanja, na katera skupaj naletimo. In najpomembnejše, s svojimi otroci lahko vsakodnevno, kot del šole, delim svojo vero v Boga.

Da, to je bil dober dan. Blagoslovljena sem, da sem lahko mama, ki poučuje na domu.

AIMEE GUZMAN, Poplar Grove, Illinois, ZDA
aimee.guzman@gmail.com

Dan in Aimee sta blagoslovljena z Lyxi (13), Madison (11), Jadon (9) in posebnim dojenčkom Emmitt (7 mesecev) - po obratni sterilizaciji (op. prev.: po sterilizaciji moškega z operacijo imenovano 'vasektomija', lahko opravijo ponovno operacijo – obratno sterilizacijo, da je moški zopet ploden, toda to ni vedno uspešno.)

Bog te ima rad!

Bog želi biti tvoj prijatelj tukaj na zemlji in želi,
da bi z Njim večno živel v Nebesih.

Toda, mi smo grešili in kazen za greh je smrt.
Odgovorni smo, da plačamo kazen za naš greh.

Toda, ker te Bog tako ljubi, je poslal Svojega edinorojenega sina, da plača kazen za tvoj greh.
On je na križu umrl krute smrti in svojo kri je prelil, da bi te odkupil.
Jezus Kristus je tretji dan vstal od mrtvih, da dokaže,
da je Bog sprejel Njegovo žrtev za tvoje grehe.

Se Mu boš zahvalil in Ga sprejel za svojega Gospoda in Odrešenika?
Tvoja večna usoda je odvisna od sprejetja in zaupanja v Jezusa Kristusa.
Sedaj moli to molitev:
„Gospod Jezus Kristus, kesam se vseh svojih grehov.
Sprejemam tvojo žrtev na križu v odpuščanje mojih grehov.
Takoj sedaj te sprejemam v moje srce kot mojega Gospoda in Odrešenika.
Hvala ti, Gospod Jezus da si slišal mojo molitev. Amen.“

Čemu naglica?

„Nimam časa opraviti vse, kar naj bi opravila.“ To je bil soglasen sklep. Ko sem jih vprašala ali se strinjajo s to trditvijo, so vse mame v naši skupini poučevanja otrok na domu dvignile roke. Vsem tako poznano družinsko razočaranje in izčrpanost sta se zrcalila naokrog mize, ko smo o tem premišljevale. Mora obstajati neka pot, kako se znebiti hitrih korakov in nikoli končanih rutinskih opravil, ki predstavljajo življenje v 21. stoletju.

Vedno ni bilo tako. Med branjem knjige „Kmečki fant“, avtorice Wilderjeve je ostro nasprotje umirjenega življenja pritegnilo mojo pozornost. Bila sem presenečena kako iznajdljivi in garaški so bili. Poleg pridelave njihove lastne hrane in proizvodnje vseh njihovih lastnih dobrin, niso imeli ne tekoče vode, ne elektrike in bili so brez pralnega stroja in dodatno so običajno imeli še veliko več otrok, za katere je bilo potrebno skrbeti, kot jih imamo mi. Mojo resnično pozornost je pritegnil relativen mir, ki se je kazal v njihovih urejenih življenjih. Brez izjeme so počivali celo nedeljo. Kadar vreme za kmetovanje ni bilo primerno, so si radi vzeli

prosto in niso imeli navade biti pod pritiskom z roki ali skrbjo, da ne bodo mogli dokončati njihov velikanski seznam drobnih opravkov. Pravijo, da nam naše moderno življenje z vsemi oblikami naprav in opreme prihrani toliko časa, kot da bi imeli petdeset polno zaposlenih služabnikov. Zakaj je potem ta generacija Božjih otrok tako preplavljena z nikoli končanimi seznami opravil? To je težak problem z mnogo dejavniki, toda v središču te zadeve sta dve laži na katerih 'moderne' ženske nasankajo.

V njeni knjigi, „Laži katerim ženske verjamejo in Resnica, ki jih osvobodi“ (Lies Women Believe and the Truth That Sets Them Free) ima Nancy Leigh DeMoss veliko povedati o teh prevarah. Laž številka osemnajst v njeni knjigi se glasi: „Nimam časa storiti vse, kar naj bi domnevno storila!“ Utemeljuje, da lahko 'vsakemu področju zvezanosti v naših življenjih sledimo nazaj do laži in da sta vera in delovanje na podlagi Resnice naše sredstvo do svobode.' Ko je Jezus govoril tistim, ki so vanj verovali, je rekel: „Če ostanete v Moji besedi, ste resnično Moji učenci. In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila“. (Janez 8,31-32)

Koliko od tega kar skušamo opraviti vsak dan, je to kar Bog želi od nas, da storimo?

Premislite kaj je Jezus v Svojem kratkem nekajletnem služenju na zemlji opravil. Ste se kdaj čudili temu, da je On imel precej omejeno količino časa za dovršitev celotnega plana odrešitve? On je bil z vsem zaupanjem v Svojega Očeta zmožen reči: „Jaz sem te poveličal na zemlji s tem, da sem **dokončal** delo, ki si mi ga dal, da ga opravim.“ (Janez 17,4) Vidite, Jezus ni končal vsega dela, katerega so množice od njega zahtevale (tam je bilo vedno še več ljudi, da bi jih ozdravil), ali celo kar so njegovi učenci želeli (strmoglavljene vladavine Rimljanov). On je končal to, kar je Bog postavil pred Njega, da naj opravi. Koliko od tega kar skušamo opraviti vsak dan je to, kar Bog želi od nas, da storimo?

Ta resnica privede v luč drugo, s prejšnjo povezano lažjo, ki se glasi: „Vse lahko storim.“ To gre nekako tako: „Lahko sem idealna žena in mati, vzdržujem snažno hišo, pravočasno pripravljam obroke zdrave hrane, sem aktivna v vzgoji otrok, v svoji cerkvi in skupnosti, ostajam fizično krepka, nadaljujem s trenutnimi dogodki, vozim otroke na njihova mnoga zunanja udejstvovanja in imam službo zunaj svojega doma.“ Resnica pa je, da vsaka ženska, ki skuša učinkovito nositi vse te klobuke, postavlja sebe v razočaranje, ker TO NI MOGOČE! Kakšno olajšanje je vedeti, da ne morem narediti vsega in da se tega od mene ne pričakuje.

Jezus je rekel: „Pridite k Meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase Moj jarem in učite se od Mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti Moj jarem je prijeten in moje breme je lahko. (Matej 11,28-30)

Spoznala sem, da potrebujem izročiti prve sadove vsakodnevnega časa in moči Bogu. Govorim iz izkušnje iz prve roke. Sedaj lahko predvidevam izplen mojih dni

in tednov temelječ izključno na rednosti jutranjega časa preživetega z Bogom. Ne mislim samo na to, da so opravila opravljena, čeprav je to videti lažje, temveč pridobitev krotkega in pohlevnega odnosa, po katerem tako hrepenim, vzeti si čas za uživanje z otroci, kot tudi učenje kako pravilno razporediti prioritete v svojem življenju.

Oborožena s spoznanjem, da je Bog najvišja prioriteta (odslej On dobi moj prvi jutranji termin), potem mož, otroci in vse ostalo (rodbina, prijatelji, služenje v cerkvi, delo, itd..) je pravi čas za ukrepanje! Spoznala sem, da me to početje in prizadevanje obvaruje pred mojo preobremenjenostjo in preobremenjenostjo mojih otrok z aktivnostmi in odgovornostmi zunaj doma. Medtem ko v bistvu ni nič narobe z nogometnimi tekmami, urami poučevanja glasbe ali učenjem v Nedeljski šoli (op. prev.: Učenje otrok Božje besede v nedeljo, medtem ko so starši v cerkvi), so obdobja, ko te stvari NISO stvari katere BOG želi da naredim. Mislim, da je eden od manjkajočih elementov modernega življenja ravno čas, preživet skupaj kot družina.

Manjkajoč element modernega življenja je čas preživet skupaj kot družina!

Da lahko uspešno varujete dragocen čas namenjen družini, potrebujete modrost združeno s težkimi odločitvami. To lahko v določenih delih dneva pomeni napoved 'brez omejitev'. Čas za kosilo pripada naši družini! Kadarkoli se počutim kriva za to kaj moji otroci zamujajo, ali obžalujem za vse česar ne morem storiti, potem samo sebe spomnim da pogledam naprej. Imela bom VSO VEČNOST za gledanje, uživanje in v polnosti bom doživela to, kar bo tako čudovito da: „Česar oko ni videlo in uho ni slišalo in kar v človekovo srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo.“ (1. pismo Korinčanom 2,9) Moj od Boga dani planer ni 'narediti vse' tukaj na zemlji. Ravno nasprotno. Jezus nam je zapovedal, da: „Nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo.“ (Matej 6,20)

V pomoč pri teh težkih odločitvah pokličem svojega moža. Bog me je postavil pod njegovo avtoriteto, zato da me zaščiti. Kadar zazvoni telefon in me vprašajo ali sprejmem nalogo ali ko otroci želijo nekam iti ali se čemu pridružiti, ne odgovorim takoj. Namesto tega jim umirjeno, brez občutka krivde odgovorim: „Pogovorila sem bom s svojim možem in vam povedala.“ O tem se pogovoriva, proučiva vpliv na družino kot celoto, moliva o tem in POTEM dam odgovor. Nikoli ni veljaven razlog za služenje nekomu, ker 'nihče drug ne bo naredil, če ti ne narediš!' Včasih je moj odgovor 'ne sedaj' in kasneje vzide ista priložnost in tokrat je jasno kaj Bog želi, da storim. Moj nov moto je: Če si v dvomih... NE!

Če naši otroci preživijo ves svoj čas stran od doma, kako naj se kot odrasli naučijo uživati dom in družinsko življenje?

Spominjam se občutkov krivde, ko sem s svojimi majhnimi otroci ostala doma in jih nisem vključila v aktivnosti zunaj doma (kot učenje plavanja), ko mi je moj moder prijatelj rekel: „Ne pozabi, da je uživanje družinskega življenja lekcija, katero se tvoji otroci učijo in ta bo nekega dne močno koristila njim in njihovim otrokom!“ Če naši otroci preživijo ves svoj čas proč od doma, kako naj pričakujemo, da se bodo kot odrasli ustalili in uživali dom in družinsko življenje?

V 2 Mojzes 20,8-11 je Bog dal zapoved, da ohrani sobotni dan posvečen. Sedaj smo pod Novo zavezo milosti, toda v teh verzih obstaja nekaj precej globokih principov o počitku in čuvanju družinskega časa. Kaj misliš o celotni družini, kateri enkrat tedensko ni dovoljeno delati? Oni počivajo... SKUPAJ! Če si je celo BOG po stvarjenju vesolja vzel dan za počitek (in mi govorimo o dolgem seznamu kaj vse je za narediti!), je vredno o tem premisliti. Samo zato, ker so trgovine odprte v nedeljo, to še ne pomeni, da jo moramo mi smatrati kot delovni dan, podoben vsakemu drugemu delovnemu dnevu. Mogoče lahko naš urnik organiziramo in planiramo (kot so ga naši starši in stari starši), da na ta dan odstranimo nakupovanje? Mogoče lahko z našimi otroci zavzamemo stališče, da je nedelja dan za športne aktivnosti in omogočimo družini redne obiske v cerkvi.

Nisem več zaskrbljena, ker se moja lista 'kaj je še vse za postoriti' razlikuje od drugih okoli mene. Moj položaj (starost, zdravje, število in starost otrok, osebnost, slabosti in moči, moževe želje, rodbina) je edinstven. Torej zakaj bi moje prioritete izgledale enako kot prioritete mojih prijateljic? Seveda upam, da se razlikujejo od tistih, ki se nimajo za Kristusove privržence! Oboroženi z resnico in udejanjanjem le te, lahko z veseljem povem, da je suženjstvo dnevnim skrbem, skupaj z uničevalnim, stresnim, vročičnim življenjskim stilom prelomljeno!

Zadovoljna sem, da svoje življenje preživljam na „počasnem kolovozu“ in uživam v razgledu varovalne atmosfere majhnega mesta. Počasen kolovoz ni geografsko omejen in odvisen od obljudenosti. Lahko je dosegljiv vsakomur in vsem, ki to iščejo. Matej 7,7 pravi: „Prosite in vam bo dano! Iščite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo!“

ROBIN HERMAN, Colingwood, Ontario, Kanada
rherman@bmts.com

Ron in Robin sta blagoslovljena z Rebecco (8), Naomi (6), Gregory (4), Abigail (2) in Danielom (3 tedne).

Opredeljeno služenje

Na skrivaj si prišel-
neopaženo
ponoči
priplazil si se v moj zaokrožen zaliv
in se ustalil v postelji.
nisem vedela
bilo je določeno
da se seme
deli, razmnožuje,
vzame to kar je 'moje'
me opleni sebičnosti
zato, da me oplemeniti.

Čeprav zbegana in brez izkušenj
sem bila kmalu vzradoščena!
Ti si bil
to o čemer sem sanjala
že mnoga leta
preden mi je neki glas
povedal, da je to neumno
da zapravljam čas
na zakladih večnega življenja.

Tvoja majhna osebnost je prižgala moj namen
in razjasnila smer
s polno hitrostjo naprej
z opredeljenim služenjem.

Kot je Bog privedel
najinega prvorojenega otroka
so nebesa odgovorila
„Kaj želiš postati
ko boš odrasla?“

Mati!

JANET CARLTON, Emily, Minnesota, ZDA
jcjc@emily.net

Janet je napisala to pesem za svojega prvorojenega sina. Janet in njen mož John sta sedaj blagoslovljena z devetimi otroci, Ken, Emily, Sarah, Joel, David, Mark, Carol, Seth in Isaac.

Odkupljena ženskost

Moje odraščanje v ženskost je bilo spremljano s sramoto, bolečino in osamljenostjo. Nikogar ne morem resnično kriviti za to. Moja mama je izgubila svojo mamo pri starosti trinajstih let in ni imela nikogar, ki bi jo vodil v finese ženskosti. Ko se je moja prva menstruacija pričela pri nežni starosti desetih let, je bila izgubljena in ni vedela kaj storiti. V roke mi je dala knjigo 'Kaj naj bi vsako dekle vedelo' in od tukaj naprej sem bila več ali manj prepuščena sama sebi.

V svojih poznih najstniških letih mi je Bog dal razodetje tega kaj ženskost pomeni Njemu. Obrnil je sramoto v slavo in osamljenost v rastoče zaupanje, da pripadam Njemu – telesno, duševno in duhovno. V svojih zgodnjih dvajsetih letih Mi je dal Bogaboječega moža, ki me ljubi prav tako kot sem. Potrdil je mojo ženskost.

Ko je bil najin prvi otrok punčka, sem bila na začetku v skrbeh, da njej ne bom sposobna predati Božje vizije ženskosti. Podcenjevala sem Boga in Zoe-Mari (sedaj šest let). Hčerka je močno ženstvena in čudovita.

Zoe-Mari je bila stara okoli štiri leta, ko sem začutila, da sem noseča z najinim tretjim otrokom. Bila je očarana. Spremembe na mojem telesu so jo osupnile in veliko ur je z njeno punčko-igračko preživela v igranju 'mame', noseč jo pod njeno majico. Gledala sva knjige s fotografijami in diagrami predporodnega razvoja in je hitro razumela, da v moji maternici raste dojenček.

Prišel je eden od ključnih trenutkov moje nosečnosti, ko me je prosila, naj ji razložim kaj je to 'maternica'. Bog mi je pomagal razložiti, da je maternica kot gnezdo v ženskem telesu, ki sprejme in neguje dojenčka. Razložila sem ji, da ima tudi ona maternico in da ji bo Bog ob pravem času dal moža in tudi otroke. Poslušala me je s široko odprtimi očmi, za trenutek obstala in se potem kričeč pognala na posteljo in vpila: „Imam maternico! Imam maternico!“ medtem ko je skakala in mahala z rokami. Takoj po rojstvu njene sestre Abigaile, sem ponoči našla Zoe-Mari objokano. Ko sem jo vprašala, kaj je narobe, je odgovorila: „Tako sem žalostna, ker še ne morem biti mamica!“

Hvaležna sem Bogu, da me je izbral da: „Vzpostavil boš temelje prejšnjih rodov. Dobil boš ime Zazidalec razpok.“ (Izaija 58,12) Privilegij imam pomagati pri vzgoji mojih deklet v Božji ženskosti. Zoe-Mari bom razložila, da se njena maternica vsak mesec pripravlja za sprejetje dojenčka in če ne pride do spočetja, se prične menstruacija. Izliv krvi je način, kako si maternica 'čisti gnezdo', kadar ne pride do spočetja. Kakšen privilegij je učiti moja dekleta, da so ženske resnično plahe in čudovito ustvarjene.

LISL FAIR, Upington, Northern Cape, Južnoafriška republika
lislfair@gmail.com
Robert in Lisl sta starša Zoe-Mari, Victorja in Abigaile.

Štiri pod štirimi!

Kako zmorem?

Moji otroci so v spodnjem nadstropju pri njihovem dve ali triurnem dremežu. Sama sem zgoraj in uživam, kakor pravim temu, v svojem 'Času za zbranost!' Ko sva se z možem pred štirimi in pol leti poročila, ne morem reči, da je bila ravno najina ideja, da se tako hitro povečamo iz dveh na šest! Prihajam iz družine devetih otrok, med katerimi je enakomerna ali naravna razlika 21 do 24 mesecev. Nikoli si nisem predstavljala, da bo zame kaj drugače. Najini malčki so vsi prišli v razmaku 12 ali 15 mesecev!

Ob mnogih priložnostih ljudje komentirajo: „Imaš polne roke!“ Odgovorim jim: „Da, imam, toda veliko se zabavamo!“ Včasih se počutim kot otrok, ki ni nikoli odrasel, še posebno kadar se z mojimi otroci vzpenjamo in drsamo, gugamo, delamo piškote ali drug drugega brizgamo s cevjo. Na drugi strani imeti majhno 'dnevno nego,' kot je naša, zahteva veliko dela! Tukaj je nekaj namigov kako zmorem.

Urnik

Nikoli nisem bila tista, ki lahko prenese veliko hrupa. Med trenutki, ko sta dva ali celo trije otroci hkrati jokali, sem se počutila, kot da bo moje možgane razgnalo! Zaradi tega je urnik zame dober. Vendar so naši dopoldnevi precej izven urnika, vse tja do kosila. Otroci zjutraj vstanejo, ko se zbudijo, vsak se zbuja in vstaja na svoj način (razen če ga seveda ne prebudi drug brat ali sestra). Ko vsi vstanejo, skupaj zajtrkujemo.

Po zajtrku, napolnim pomivalni stroj in počistim kuhinjo, medtem ko se otroci igrajo. Če je vreme lepo, stopimo iz hiše na sveži zrak. Preostanek dopoldneva običajno preživim s pospravljanjem spalnic in kopalnic, igranjem, branjem, risanjem, itd. Čas za zgodbe je po kosilu.

Čas za zbranost

Otroci potrebujejo dremež! Moji otroci postanejo razdražljivi in težavni brez dobrega opoldanskega dremeža. Po času za igranje (upam da zunaj) in kosilu se usedemo in beremo zgodbo. Času za zgodbo sledi čas za dremež. To v vsakdanjiku igra pomembno vlogo, ker jim nudi čas za počitek in umiritev. Ko z branjem zaključimo, so običajno že zelo zaspani ali so že zaspali. Če ste šele pričeli s to navado, mogoče lahko traja teden ali dva, da jih privadite urniku. Nekaj prvih dni se lahko mečejo in obračajo dolgo časa, toda navsezadnje BODO zaspali. Ker to počnem vsak dan, se njihova telesa temu privadijo. Medtem, ko

otroci spijo, očistim dnevno sobo, poberem perilo in pričnem z večerjo. Nekaj časa imam tudi za branje Svetega pisma ali za pogovor s prijateljicami po telefonu ali e-pošti. Do takrat ko se otroci zbudijo, so stvari bolj ali manj pod kontrolo in hiša je precej čista.

Domača opravila

Glede na to kako je s hišnimi opravili, sem spoznala, da nekaj hitrega vsakodnevnega čiščenja ohranja stvari sveže in nikoli nimam dneva, ko bi morala opraviti dolgotrajno čiščenje. Nekajkrat tedensko zjutraj vzamem pločevinko s pripomočki za čiščenje (Scrubbing Bubbles) in grem nad kopalnico. Ostale dni uporabljam vlažno krpo in belilo (op. prev.: clorox – 5% raztopina natrijevega hipoklorida – močan oksidant za beljenje in dezinfekcijo) za brisanje talnih ploščic in okenskih stekel. Straniščа v naši hiši, še posebno če jih uporabljajo malčki, potrebujejo vsak dan kratko čiščenje z razpršilom za kopalnice. To traja okoli pet minut za eno kopalnico. S spalnico je podobno. Površino predalnikov skušam ohraniti brez šare, zato je brisanje prahu igračkanje. Vsak teden sesam.

Zložljiva vreča za perilo pomaga ohranjati stvari organizirane. Po eno imamo v vsaki kopalnici. Fantje se učijo, da ob času kopanja v vreče odložijo svoje umazane obleke, ostale stvari pa že tekom dneva. Močno priporočam tudi odstranjevalec madežev Shout. Rešil je mnogo finih oblačil!

Poskušam jim preprečiti, da jedo v spalnicah ali dnevni sobi. Otrok mora jesti za mizo ali v svojem stolčku. Prigrizki so zunaj ali v kuhinji. To pomaga izločiti umazane prstne odtise na stenah, kavčih in povsod drugje. Po obrokih jim takoj, ko končajo z jedjo skušam očistiti lepljive roke.

Čiščenje dnevne sobe je vedno na zadnjem mestu. To počnem, ko otroci dremajo. Takrat to lahko naredim dvakrat hitreje in je ni potrebno ohranjati čisto kadar so zbujeni ter se igrajo! Za otroke je dobro, da se naučijo reda in čistoče, toda ne želim si da bi se počutili, kot da se ne morejo igrati. Večino igrač hranimo v naših zgornjih spalnicah v velikih škatlah za igrače. Otroci lahko stečejo gor in se tam igrajo in nered ostaja izven pogleda.

Trenutno delam (in verjetno še nekaj časa) na učenju otrok, da poberejo igračo in jo pospravijo. Medtem ko imam na eni strani čistilno kaprico, sem spoznala, da moji otroci potrebujejo priložnost za igranje in uživanje v življenju! Kaprico skušam ublažiti. Konec koncev je čisto srce mnogo bolj pomembno kot čista hiša! Na drugi strani pa bo učenje naših otrok dobre delovne etike močno vplivalo na njihovo prihodnost ter prihodnost njihovih otrok. Moja lastna mati nas je učila delati ter da hkrati pri tem uživamo! Nagrada za čisto hišo je vredna prizadevanja. Verjamem, da del učenja otrok delati predstavlja tudi to, da nas vidijo delati! Ko vidijo da oče in mati delata in pri tem uživata, bodo pristopili in tudi sami pomagali!

Osupla sem nad majhnimi opravili, katera naši malčki zmorejo! Ko se napijejo, svoje lončke položijo v lijak, zlagajo perilo in perejo oblačila, svoja oblačila pospravijo (če se predal odpre na lahko), odnesejo smeti iz kopalnice in naredijo

mnogo drugih preprostih drobnih opravil. Preden sem bila poročena, sem zunaj pomagala prijateljici, ki je bila poročena in je imela mnogo majhnih otrok. Spominjam se, da sem bila zelo nagovorjena, ko sem videla njeno štiri letno hčerko, kako je izpraznila sušilni stroj in zložila perilo!

Čas za obroke

Trudimo se jesti zdravo, večinoma doma pripravljene obroke, toda kar velik izziv je imeti obrok na mizi do pol šestih, še posebej ob ducatu prekinitev s katerimi se matere soočamo! Trudim se s pripravo jedi v 30 do 60 minutah; makaroni in solata, nadevane palačinke, piščanec z jabolčno solato, pečeni sirovi sendviči, mesne kroglice, riž in solata, itd. Blagoslovljena sem, ker imam moža, ki ni izbirčen in s hvaležnostjo poje kar mu ponudim. Zelo sem hvaležna za pomivalni stroj, ki vsak dan zvesto opere mnogo umazane posode.

Urjenje

Najpomembnejši vidik upravljanja urejenega gospodinjstva je učenje naših otrok. Medtem ko vem, da sta disciplina in opominjanje potrebna, verjamem, da obravnavanje naših otrok s spoštovanjem in dostojanstvom pomaga, da odrastejo do popolnosti kakršno pričakujemo od njih. Mnogo raje bi imela svoje otroke iz srca ubogljive, kot pa ubogljive iz strahu pred kaznovanjem! Če želimo, da nas naši otroci spoštujejo, moramo tudi mi postopati z njimi s spoštovanjem. Če si z našimi otroci želimo prijateljstva, jih moramo obravnavati kot dobre prijatelje.

Moj mož me pogosto spomni: „Midva vzgajava može in ne otroke!“ Včasih se borim obdržati svoj glas miren in odločen, toda videla sem veliko bolj ugodne rezultate na ta način, kot pa z uporabo jeznega glasu. Pred kratkim je Gospod na moje srce vtisnil verz: „Tvoja skrbnost ali ponižnost me dela velikega.“ (2 Samuel 22,36) Kot je Gospod mil, usmiljen, potrpežljiv in odpustljiv do nas, tudi mi bodimo do naših najmlajših.

Vem, da Gospod daje posebno milost, tistim izmed nas, ki imamo otroke blizu skupaj. Blagoslovljeni smo z dojenčki, ki brez težav potujejo, jedo in dobro spijo! To pripisujem Gospodovi milosti! On je zvest in nas podpira v Njegovih večnih rokah!

Materinstvo je velik izziv, toda tudi velika življenjska pustolovščina! Nekega dne upam, da bom svoje otroke predstavila Kristusu kot zveste služabnike, ki ga ljubijo in mu služijo. Oni bodo moj dar Kristusu!

CECILY CARROLL, Abingdon, VA, ZDA
gccarroll@ls.net

Najini dragi malčki so Gabriel (3 ½) , Joshua (2 ½), Sarah (2 ½) in Michael (5 mesecev).

Je to mogoče?

Kako shajaš z ljubeznijo? Preprosto je ljubiti ljudi, kadar so do tebe prijazni, kajne? Lahko je čutiti občutek, da ste 'zaljubljena' v svojega moža, kadar je do vas prisrčen. Lahko je ljubiti vaše otroke, kadar se pravilno vedejo. Toda kaj se zgodi kadar prijatelji in družina za vašim hrbtom o vas govorijo umazane stvari? Kako se počutite, kadar je vaš mož prepirljiv ali celo sovražen? Ali mogoče celo nezainteresiran za vas? Čutite, da vas nima več rad in da je vaša ljubezen šla z njim skozi vrata. Kaj pa kadar vas vaši otroci spravljajo ob pamet? Kaj če vas ne spoštujejo ali vas celo zmerjajo? Kaj storite takrat?

Če bi bila ljubezen odvisna od tega kako ljudje reagirajo na nas, ne bi preživeli. Mnogo odnosov je težkih. Včasih je lažje čutiti sovraštvo, kot pa ljubezen. Toda brez ljubezni bi družinsko življenje razpadlo. Prepričana sem, da ste seznanjeni z različnimi grškimi besedami za ljubezen. Prva je *eros*, kar je spolna ljubezen. Ta daje radost čutilom. To je od Boga dana ljubezen, toda ta vrsta ljubezni ni dovolj, da bi obdržala zakon skupaj celo življenje. Potrebna je druga vrsta ljubezni – *phileo, storge* (kar je podobno phileo) in *agape*.

Phileo je nežna vdana ljubezen. To je ljubezen katero čutimo z našimi čustvi. Kadar je Pavel starejše ženske opominjal, naj poučujejo mlajše ženske, da bodo 'ljubile svoje može in ljubile svoje otroke,' je uporabljal besedo phileo. Bog želi, da so žene vdane svojim možem. Želi, da sta si najboljša prijatelja. Želi, da matere nežno ljubijo svoje otroke, da jih vzgajajo, tolažijo in hranijo. Nekateri zakoni živijo skupaj srečni celo življenje, ko drug drugemu oba izkazujeta phileo ljubezen. Toda ko se phileo ljubezen v moškem ali ženski konča, potem nastanejo težave. Takrat potrebujemo drugo vrsto ljubezni.

Ta druga vrsta ljubezni je bila pred Jezusovim prihodom v grški literaturi redkokdaj omenjena. On nam je predstavil ljubezen, ki gre preko naravnih občutkov in strasti. Božja ljubezen je A*gape* ljubezen. Tak je v pravem pomenu značaj Boga. Tudi kadar je zlorabljena in osovražena, Agape ne neha ljubiti. Še vedno ljubi, četudi je oseba grda ali strašna. Agape ljubi, ker stremi za ljubeznijo, medtem ko phileo ljubi glede na to kaj čutimo. *Agape* ljubi na slepo, medtem ko je phileo pristranski. Agape ljubi brezpogojno, medtem ko phileo pogojno. Agape ljubi kljub, medtem ko phileo ljubi zaradi. Agape ljubezen nikoli ne odpove, medtem ko phileo ljubezen pogosto odpove.

V zakonu in družinskem življenju sta potrebna oba, phileo in agape, seveda pa tudi v vseh ostalih odnosih. Bog je ljubil svojega sina Jezusa Kristusa s phileo in agape ljubeznijo. Če želimo imeti uspešen zakon, ali da smo sposobni ljubiti vpričo rane in zavrnitve, moramo phileo ljubezni dodati še agape ljubezen. Za dolgo vleko je potrebna agape ljubezen.

Peter nas naganja da k naši človeški vdani ljubezni dodamo agape ljubezen; „pravi pobožnosti bratoljubje (philadelphia), bratoljubju ljubezen (agape).“ (2. Petrovo pismo 1,7 in 1. pismo Tesaloničanom 4,9).

Agape ljubezen ni v meni ali tebi! Agape ljubezen je samo v Jezusu Kristusu. V 1 Timoteju 1,14 govori o „ljubezni, ki je v Jezusu Kristusu.“ Osupljivo odkritje je, da Jezus Kristus živi v meni in v tebi! Ker On živi v nas s svojim Svetim Duhom, je v nas agape ljubezen! V Kristusu lahko ljubimo z agape ljubeznijo! To je nadnaravno. Lahko verjamete? Ko to verjamemo, potrdimo in priznamo in hodimo v veri, lahko ljubimo neprijazne, ljubimo kadar smo zlorabljeni, ljubimo ko smo zavrnjeni, ljubimo kadar nas zaničujejo. Oh, moč odkupitve. Jezus Kristus nas ni samo odkupil naših grehov, temveč je v nas prisoten Sveti Duh z vso Njegovo ljubeznijo, radostjo, mirom in veliko potrpežljivostjo.

Agape ljubezen se ne da opisati v eni besedi. Med branjem Nove zaveze sem spoznala preko trideset opisov agape ljubezni. Pridružite se mi, da skupaj odkrijemo o čem govori agape ljubezen.

Nehlinjena ljubezen

Agape ljubezen ni hinavska. Knox-ov prevod jo imenuje: „ljubezen, ki ni pod vplivom.“ Nanjo ne vplivajo okoliščine ali obnašanje osebe.

Pristna in iskrena ljubezen

V Rimljanih 12,9 (AMP) pravi: „[Naj bo] vaša ljubezen pristna (resnična stvar)“ (tudi 2 Korinčanom 8,8 „...pristnost vaše ljubezni“)

Služiti z ljubeznijo

„Marveč drug drugemu služite z ljubeznijo“ (Galačanom 5,13 EKU). Beseda služiti je *doueuo* kar pomeni služiti kot suženj. Mi ne služimo zato ker smo sužnji. Služimo, ker ljubimo. Velikokrat se počutim premagano z opravili s katerimi se kot mati soočam. Tu je še veliko za storiti. Vsak ljubek majhen otrok doda več dela. Vaš mož pričakuje da storite to in ono. Spremenite vaše mišljenje. O sebi ne razmišljajte kot o služabniku. Mislite ljubezen. Ljubezen ljubi služiti. Ljubezen služi z navdušenjem.

Potrpežljiva ljubezen

„V ljubezni prenašajte drug drugega.“ (Efežani 4,2). Potrpežljivost pomeni tudi potrpeti in shajati s tistimi, s katerimi je naporno shajati! Pomeni, da potrpežljivo prenašamo posebnosti, ki nas dražijo. Ta vrsta ljubezni ljubeznivo prenaša slabosti tistih v vašem domu. Rada imam Way-ov prevod: 1 Korinčanom 13,4, „Ljubezen je dolgo-potrpežljiva.“ (Mimogrede, Arthur Way-jev prevod je zelo natančen prevod, tiskan preko več kot 100 leti)

Ljubezen izgrajuje

„Ljubezen izgrajuje.“ (1 Korinčanom 8,1; Efežanom 4,16). Ljubezen ne potegne navzdol. Izgrajuje. Agape ljubezen izgrajuje in spodbuja vašega moža celo takrat,

kadar so vse kar lahko vidite le njegove slabosti. Ljubezen gleda onstran napak in najde dobre stvari v potrditev in spodbujanje. Agape ljubezen z navdušenjem izgrajuje in spodbuja vsakega izmed vaših otrok.

Bogata ljubezen

„Rast in preobilje v ljubezni, s katero ljubite drug drugega (1 Tesaloničanom 3,12) Agape ljubezen ni običajna ljubezen. Tudi ni ljubezen 'polna do roba.' To je ljubezen, ki 'teče čez rob!' Grški pomen besede abound je *perisseuo*. To je osupljiva beseda. To pomeni 'super-bogat, prekomeren, povečan, imeti dovolj za dati na stran'. To me spominja na nekaj, kar sem pred leti prebrala: „Če malo ljubezni ni učinkovito, povečaj dozo.“ Samo kanček ljubezni v mnogih situacijah ni dovolj. Zmagate lahko samo z ogromno mero ljubezni. Samo bogata ljubezen preplavlja.

Tolažilna ljubezen

V Filipljanih 2,1-2 govori o „moči tolažilne ljubezni.“ Oh, blaženost tolažilne ljubezni.

Združujoča ljubezen

Agape ljubezen ima moč združevati skupaj hladna in odtujena srca. (Kološanom 2,2) Preverite!

Napor iz ljubezni

Ljubezen ni samo nežen občutek. Svojo ljubezen dokazujemo s težkim delom da blagoslovimo tiste, katere nam je Bog dal v našo družino. Pavel jo v 1 Tesaloničanom 1,3 imenuje „napor ljubezni“. Bodite ohrabljeni. Ko se po težkem delu zaradi skrbi za vašo družino počutite popolnoma izčrpani, se spomnite, da je vaše težko delo napor iz ljubezni! Delo je ljubezen; in ljubezen je delo! Ni jalovo. Bog opazi. V pismu Hebrejcem 6,10 (KJV) pravi: „Bog seveda ni krivičen, da bi pozabil na vaše delo in napor ljubezni, ki ste jo izkazali njegovemu imenu, ko ste stregli in še strežete svetim.“ Lahko smo spodbujeni iz 1 Janez 3,18: „Otroci, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.“ Beseda dejanju pomeni 'težko (naporno, mučno) delo'. Na ta način mi kažemo našo ljubezen. Z garanjem in težkim delom za tiste, ki jih imamo radi. Way-jev prevod to imenuje: „Vaše težko delo je rojeno iz ljubezni“. Knox-ov prevod pravi: „Pokažimo našo ljubezen z resničnim testom v dejanju...“ Lahko bi ji rekli tudi 'akcijska' ljubezen. To niso samo besede, temveč dejanja.

Čista ljubezen

Izpolnitev Božjih zapovedi je ljubezen, katera priteka iz čistega srca. Way-ov prevod v 1 Timoteju 1,5 pravi: „Konec in cilj Božje zapovedi pa je prižiganje

ljubezni, kakršna izvira iz čistega srca, dobre vesti in iskrene vere.“ 1 Peter 1,22 nam predpisuje, da ljubimo drug drugega s čistim srcem.

Odpuščajoča ljubezen

„Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam (nam) Bog milostno odpustil v Kristusu.“ (Efežanom 4,32) Ljubezen ni ljubezen ki ne odpusti. Tudi ko se je Jezus soočil z večjimi zlorabami, kot jih človek lahko pretrpi, je rekel: „Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.“(Luka 23,34).

Nezaslužna ljubezen

Rimljanom 5,7-8, „Težko namreč, da bi kdo umiral za pravičnega: morda bi si kdo še upal umreti za dobrega. Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.“ Bog nas ljubi, ne zato ker zaslužimo Njegovo ljubezen, temveč ker je On ljubezen. Njegova ljubezen ostaja v nas po Svetem Duhu, potemtakem tudi mi ljubimo, ne ker bi ljudje zaslužili, temveč ker si ne moremo pomagati da ne bi ljubili. Ljubimo, ne glede ali je oseba vredna naše ljubezni. To je agape ljubezen.

Strastna ljubezen

V 1 Peter 1,22 nam govori da „se goreče ali neprestano in iz čistega srca ljubite med seboj.“ Preberite tudi 1 Peter 4,8. Drugi prevodi nam pomagajo bolje razumeti kaj pomeni strastno – prisrčno, intenzivno, iskreno, iz globine srca, prisrčno z vso tvojo močjo, kot da bi bilo od tega odvisno tvoje življenje. Agape ljubezen ni dolgočasna. Ne ljubimo s polovico srca, temveč z vsem srcem!

Ljubezen, ki nikoli ne obupa

To ljubezen vidimo razkrito v Jezusu, ko v Janez 13,1 pravi: „in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca.“ Preprosto je ljubiti nekoga na začetku, toda ko postanejo težavni, kljubovalni, odklanjajo sprejemanje ljubezni, nas skuša, da bi obupali. Naravna ljubezen zlahka obupa. Toda samo agape ljubezen, ne glede na karkoli, do konca nadaljuje z ljubeznijo.

Pavel pravi v 2 Korinčanom 12,15: „Sam bom prav rad razdajal in celo sam sebe bom do konca razdal za vaše duše. Ali me boste zato manj ljubili, če vas jaz toliko bolj ljubim?“ Mogoče ste tudi vi to doživeli. Izlivate ljubezen, toda ne vrača se. Ne obupajte. Še naprej ljubite. In še boljše, povečajte vašo ljubezen.

Hoja v ljubezni

Efežani 5,2 (KJV) pravi: „Hodite v ljubezni kot tudi Kristus ljubi nas in je daroval sam sebe za nas...“ Ljubezen ni mirujoča. Ni nekaj, kar bi ob pričetku dneva pustili zadaj. Vsako jutro naj bi z nami hodila v kuhinjo. Hodila naj bi z nami ves dan, še

posebej takrat ko situacije postanejo težke. Hodila naj bi z nami kamorkoli gremo. Všeč mi je Way-ov prevod: „Hodi, po poteh ljubezni, ljubi kot Mesijeva ljubezen za nas...“

Poskočna ljubezen

2 Korinčanom 8,7 pravi: „No, kakor ste v vsem nadvse bogati – in naši ljubezni, ki ste je deležni, tako se izkažite tudi v tem delu milosti.“ Še enkrat pogledam Way-ev prevod tega Pisma: „Napolnite se do preobilja... ljubezni, ki preskakuje iz vaših src v mojega...“ Kako razburljiv opis ljubezni. Razmišljam o žabi kako skače iz ene na drugo skalo. Si lahko zamislite ljubezen, ki v vaši družini preskakuje iz enega srca na drugega? To je celo več, kot Hoja v ljubezni. Poskočna ljubezen je zveneča, utripajoča, prekipevajoča. Ne more ostati v srcu. V okviru doma neprenehoma skače iz enega člana na drugega. Molite, da vam Bog napolni vaša srca s poskočno ljubeznijo do drug drugega. Temu pravimo razburljivo življenje!

Disciplinirana ljubezen

1 Peter 1,22 Knox-ov prevod (op. prev.: prevod iz latinske Vulgate) govori: „Operite vaše duše z disciplino ljubezni...“ Ljubezen zahteva disciplino. Živeti nedisciplinirano ljubezen je sebično. To ni razmišljanje o drugih, temveč samo o sebi. Pozno vstajanje, dopuščanje kopičenja drobnih gospodinjskih opravil in dopuščanje, da postane zaradi nedisciplinirane ljubezni dom neurejen, ni ljubezen. Disciplinirana ljubezen zagotovi, da so obroki pravočasno pripravljeni. Zagotovi, da so obroki okusni in hranljivi. Zagotovi urejen dom tako, da vsi v tem domu uživajo življenje. Četudi to zahteva napor, bo prava ljubezen disciplinirana, da obdrži stvari čedne v blagoslov vseh v domu.

Požrtvovalna ljubezen

1 Janez 3,16 pravi da: „Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas. In tako smo tudi mi dolžni dati življenje za brate.“ Jezus je odkril čisto agape ljubezen, ko je On, ki je bil Bog, dal Svoje življenje za nas, ki smo bili grešniki. To je največja požrtvovalna ljubezen. In potem nas On na isti način prosi, da damo svoje življenje za druge. To seveda ne pride naravno, ali pač? To je samo takrat, kadar mi dovolimo Božji agape ljubezni, da deluje v naših življenjih, da mi lahko hodimo v požrtvovalni ljubezni.

Zmagovalna ljubezen

Rimljanom 8,37-39: „Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil. Kajti prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanjost ne prihodnost, ne moči, ne visokost, ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Jezusu Kristusu, našem Gospodu.“ Nič nas ne more oddvojiti od Božje ljubezni. Niti težke okoliščine, niti težavna razmerja! Toda še bolj presenetljivo, če smo ponovno rojeni v Svetem

Duhu je ta zmagovalna ljubezen v nas. Nič je ne more ustaviti.

Potrpežljiva ljubezen

„Ljubezen je potrpežljiva“ (1 Korinčanom 13,4). Grška beseda za potrpežljivo ljubezen je *makrothumeo* kar pomeni 'biti potrpežljiv je nasprotno od biti nagle jeze; potrpeti potrpežljivo je nasprotno od obupa; in se uporablja za vadbo potrpežljivosti do ljudi.' Kako lahko je postati nepotrpežljiv do tistih, ki jih ljubimo. Oni ne dosegajo naših standardov. Tako dolgo traja, da nekaj naredijo. Ne doumejo tega, kar jih skušamo naučiti. Razkačijo nas. Toda Božja agape ljubezen, ki prebiva v nas, je polna potrpežljivosti. Namesto čakanja v obupu, čaka v upanju, verjame, da Bog deluje in da bo delal, da izpolni Njegov namen.

Jakob 5,7-10 nam daje vpogled kmeta, ki ima 'dolgo potrpežljivost' in čaka na žetev svojega semena. Na isti način pogosto potrebujemo dolgo potrpežljivost, ko čakamo, da bi videli Božje delo v tistih katere ljubimo. Namesto, da postanemo nepotrpežljivi in potrti, zahtevajte obljubo Filipljanom 1,6: „Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa.“ Vsak dan se zahvaljujte Gospodu za dobro delo, katerega On dela v vaših možeh in vaših otrocih.

Dobrotljiva ljubezen

„Dobrotljiva je ljubezen.“ (1 Korinčanom 13,4) Beseda v grščini je *chresteumai* in pomeni 'postopati kot z nekom iz lastne družine, samega sebe pokazati uporabnega, ravnati dobrohotno'. Nek pisatelj je rekel: „Lahko daješ brez ljubezni, toda ne moreš ljubiti brez dajanja.“ Ljubezen daje! Neprenehoma daje. Ljubezen daje otipljiva darila, toda ljubezen daje tudi ponovno jamstvo, vzpodbudo, nasmehe in objeme. In najbrž je največji dar katerega daje ljubezen - čas! Čas je darilo-ljubezni. „Ljubezen nenehno daje, odpušča, prestaja in medtem ko živi, daje! Zato ima ljubezen prednost, da daje in daje in daje!“

Moramo si zapomniti, da dajemo tudi prijazne besede. Pričevanje ženske iz Pregovori 31,26 je „dober pouk je na njenem jeziku.“ (op. prev.: KJV: Na njenem jeziku je zakon dobrote). To je zakon ljubezni. Beseda dobrota je v tem Pismu hebrejska beseda *chesed* in je ena najpomembnejših besed v Stari zavezi. Je v tesni zvezi z besedo 'milost' v Novi zavezi. Opisuje Božjo nezmotljivo ljubezen, dobroto, vdanost, ljubeznivost, usmiljenje in milost do nas. To je zvrst besednega zaklada, ki naj bi se ljubeznivo izlival iz našega jezika. Naj nam Bog pomaga!

Ponižna ljubezen

„Ljubezen ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje.“ (1 Korinčanom 13,4-5) Ponižnost je odkritje ljubezni. Ljubezen je bila tista, ki je povzročila, da je Jezus, ki je bil Bog, naredil sebe brez ugleda, postal služabnik, sebe ponižal in postal pokoren do smrti na križu. (Filipljanom 2,7-8)

Vljudna ljubezen

„Ne da se razdražiti.“ (1 Korinčanom 13,5) Ljubezen ne govori razdraženo, temveč je vedno vljudna in prijetna. Je vedno spodobna in nima obnašanja lovljenja.

Nesebična ljubezen

„Ljubezen ni samo-sebe iščoča.“ (1 Korinčanom 13,5 NIV) Nov Živi prevod (op. prev.: New Living Translation) pravi: „Ljubezen ne zahteva svoje lastne poti.“

Ne-izzivalna ljubezen

„Ni zlahka razdražena.“ (1 Korinčanom 13,5-6 KJV) Ne da se je zlahka razdražiti. Se ne odzove zelo jezno. Ni občutljiva ali bodičasta. Ne dopušča prizadetosti.

Radodarna ljubezen

„Ljubezen si ne beleži hudega. Ne veseli se krivice, razveseljuje pa se resnice.“ (1 Korinčanom 13,5-6 NIV). To je izziv, kajne? Meso uživa v spominjanju na rane in izgovorjene zlobne besede, toda agape ljubezen odpušča in pozablja. Izbriše shranjeno. Včasih mora zapise dnevno brisati. Mogoče več kot enkrat dnevno!

Zaščitniška ljubezen

„Vse prenaša.“ (1 Korinčanom 13,7) Beseda „prenaša“ je *stego* in prihaja iz korenske besede 'prekriti s streho, pokriti s tišino, zaščititi ali ohraniti z zaščito, obzirnostjo.' Resnična ljubezen ni vodéna. Pri svojih otrocih morda ne bomo vedno priljubljeni kadar jim preprečimo gledanje določenih filmov ali jih ustavimo da bi šli na določene kraje, toda njihove duše preveč ljubimo, da bi jim dovolili da jih hudič vara. Mi jih ščitimo (ne samo njihova telesa, temveč njihovo mišljenje, čustva in duše) četudi moramo mogoče prenašati prvi, najtežji del njihovega pritoževanja.

Prva prioriteta!

Bog, Večni Bog je ljubezen.
Hrepenite torej da bi bil večni dar tista edina stvar ki je gotova in bo obstala tista edina valuta, ki bo veljavna v vesolju, ko bodo vse druge valute vseh narodov sveta neuporabne in necenjene.
Predali boste sebe mnogim stvarem, predajte sebe najprej Ljubezni.

Henry Drummond

Verujoča ljubezen

„Vse veruje.“ (1 Korinčanom 13,7) Moj dragi oče (ki je nedavno preminul) je vedno verjel vame. Verjel je, da bom hodila pravično za Boga. Verjel je, da bom naredila velike stvari za Boga. Jaz nisem verjela vase, toda on je verjel vame. Njegova vera vame mi je pomagala dvigniti se nad moje lastne neustrezne občutke o sebi. Agape ljubezen verjame v vašega moža in otroke, četudi ne vidite pred seboj nobenega dokaza.

Za hojo v agape ljubezni potrebujete vero. Tega ne moremo storiti v mesu. Mnogokrat smo, kot da smo ostali brez občutkov ljubezni. Izpuhteli so skozi okno! Ne skrbite. Sedaj lahko računamo na Božjo ljubezen, da bo govorila ljubezen, dajala ljubezen in nasmehe ljubezni. Da, četudi naše meso čuti ravno nasprotno. Z vero moramo govoriti besede ljubezni. Pogostokrat se ne „počutimo“ zaljubljene v svojega moža, temveč v veri lahko kadarkoli rečete: „Ljubim te.“ Ko priznate ljubezen, se bodo vaši občutki spremenili v ljubezen. Ljubezni ne merite s svojimi občutki. Agape ljubezen nima nič opraviti z občutki. Ljubiti - to je obveza.

Vera in ljubezen sta dvojčka, narejena drug za drugega. V pismu Galačanom 5,6 govori o „veri, ki deluje po ljubezni.“ Beseda 'deluje' je v grščini *energeo* iz katere smo dobili našo besedo 'energija.' Z drugimi besedami se vera okrepi ali aktivira po ljubezni. Ljubezen se okrepi po veri.

Upajoča ljubezen

Ljubezen „vse upa.“ (1 Korinčanom 13,7) Ljubimo v upanju raje kot da bi obupali. Ljubezen nikoli nikogar ne označi kot brezupnega!

Vztrajna ljubezen

Ljubezen „vse prestane.“ (1 Korinčanom 13,7) Ste opazili, da pravi vse stvari? Na pomoč! Kaj to res pomeni VSE stvari? Tako pravi. Phileo ljubezen mogoče ne vzdrži dolge vleke. Mogoče prenese nekaj stvari, toda ima omejitev. Agape ljubezen prenese vse stvari. Dandanašnji v naših cerkvah ne bi videli toliko razpadlih zakonov, če bi pari doumeli, da v njihovih srcih lahko vlada Božja, vztrajna agape ljubezen. Poznam meni zelo drag par, ki sta bila poročena preko štirideset let. Zgodnja leta njunega zakona so bila travmatična, ranljiva in brezupna. Toda izvlekla sta se. Nista verjela v razvezo. Bog je izkazal čast njunemu vztrajanju in tekom let je Božja ljubezen njuna srca spojila skupaj. Sedaj v poznih letih njunega življenja žanjeta nagrado z uživanjem čudovitega ljubezensko/prijateljskega zakona.

William Barclay-ov prevod tega Pisma pravi: „Ljubezen lahko prenese vse vrste postopkov“ in Nova Angleška Biblija (The New English Bible) pravi: „Ničesar ni s čimer se ljubezen ne bi mogla soočiti.“ Oh! Naravna ljubezen ob moževi zlorabi ali celo zlorabi otrok izpuhti. Samo agape ljubezen lahko to prenese. Vedno se moramo opominjati, da je agape ljubezen Božja ljubezen in če smo ponovno rojeni iz Svetega Duha, ona ostaja v nas! Ona je naša!

Ljubezni nikoli ne spodleti

„Ljubezni nikoli ne spodleti.“ (1 Korinčanom 13,8 AMP) Ne morem napisati boljše razlage, kot J.B.Philip-ov prevod: „Ljubezen ne pozna meja v svojem vztrajanju, ni konca njenemu zaupanju, ni izginevanja njenemu upanju; lahko vse preživi. To je pravzaprav edina stvar ki stoji, ko vse ostalo pade.“

Ljubezen, ki ostane

„Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen.“ (1 Korinčanom 13,13) Ljubezen, ki ostane ne sovraži enega dne in ljubi naslednjega. Ostaja ista in ostaja do konca, ne glede na občutke.

Ljubezen brez strahu

„V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah.“ (1 Janez 4,18) Agape ljubezen se ne boji ljubiti. Se ne boji zase. Nadaljuje z ljubeznijo v obraz situacijam, ki bi naravno povzročile strah. Najina hčerka v svojem članku, *A Different Road (Above Rubies # 72)* govori o materinstvu brez strahu, kjer ljubi z Božjo ljubeznijo ne glede na okoliščine, katere bi jo lahko čisto preprosto naredile boječo. Knox-ov prevod 1 Janez 4,18 pravi: „Ljubezen nima prostora za strah; in zares ljubezen izžene strah kadar je popolna ljubezen... Oseba, ki je še vedno v strahu, še ni dosegla polne mere ljubezni.“

Ljubezen Svetega Duha

„Ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan.“ (Rimljanom 5,5) Če si ponovno rojen, Sveti Duh stalno prebiva v tebi; če stalno prebiva v tebi, se Božja ljubezen izliva v tvoje srce. Beseda 'izliva' prihaja iz Hebrejske besede *shad,* kar pomeni 'prsi'. Govori o prelivanju požrtvovalne in materinske ljubezni.

Zakaj se sedaj ne ustaviš in potrdiš teh besed glasno: „Božja ljubezen je prelita v moje srce po Svetem Duhu.“ Ste opazili, da pravi JE. Ne pravi: 'Mogoče.' Ne pravi: 'nekega dne, ko boš prišel v nebesa.' Pravi, da JE prelita v tvoje srce prav sedaj! Da, celo kadar čutiš ravno obratno. To čudovito resnico je pomembno priznati na ves glas. Ko to storite, bo postala bolj in bolj vaša osebna izkušnja.

Reakcijska ljubezen

Prispeli smo do zadnje točke. Bila sem prepričana o vsaki izmed točk teh odkritij agape ljubezni. Toda bolj kot o vsem tem, mi Bog govori o reakcijski ljubezni. Kaj s tem mislim? Želim, da v mojem življenju postane navada, da reagiram z ljubeznijo. Reagiranje z ljubeznijo na vsak tresljaj, besedo, negativno dejanje, zlorabo ali ranjenje. Kakšen izziv! Kadar udarimo ob kozarec, kaj se polije iz njega? Kar je v kozarcu! Na isti način se bo, karkoli je v meni, izlilo ven. Moje hrepenenje je, da kadar sem napačno dotaknjena, kadar stvari ne gredo po moje, kadar so

izgovorjene besede ki bi me običajno razjezile, da bi se avtomatično odzvala z ljubeznijo.

Jezus nam je dal primer. On je reagiral z ljubeznijo in odpuščanjem. On nam je naročil, naj na naše sovražnike reagiramo z ljubeznijo. (Matej 5,39-44)

Pavel nam je dal primer. Ko je bil zasramovan, se je odzval z blagoslovom. (1 Korinčanom 4,12)

Peter nam govori, da ne vračamo hudega s hudim ali trde besede s trdo besedo, temveč se namesto tega odzovite z blagoslovom. (1 Peter 3,9)

Kako to lahko storim? Prav gotovo tega ne morem s svojimi zemeljskimi lastnostmi. To se zgodi samo z močjo Svetega Duha. Presenetljiva resnica je, da sem napolnjena z ljubeznijo Boga, ker je Sveti Duh ta, ki v meni živi.

Potemtakem je mogoče.

NANCY CAMPBELL

Nadaljnji pisemski odlomki

Nehlinjena ljubezen,

Rimljanom 12,9; 2 Korinčanom 6,6; 1 Peter 1,22.

Bogata ljubezen

2 Korinčanom 8,7, Filipljanom 1,9, 2 Tesaloničanom 1,3.

Požrtvovalna ljubezen

Rimljanom 5,8, Efežanom 5,25.

Verujoča ljubezen

Efežanom 1,15, 6,23, Kološanom 1,4, 1 Tesaloničanom 3,6, 5,8, 2 Tesaloničanom 1,3, 1 Timoteju 1,5 in 2,15.

Reakcijska ljubezen

3 Mojzes 19,18, Pregovori 20,22, 24,29, Matej 5,44, Rimljanom 12,14, 17, 1 Tesaloničanom 5,15.

„Hočem otroka!“

„Kjer je resnično ugleden mož, je bila tam najprej dobra mati.“

J.H.Jowett

Slika: Tom in Misha z njunimi otroci, Ellen (11), Corbin (9), Lydia (4), Josiah (8 mesecev) in Nadra (7 mesecev).

Bilo je sončno jesensko popoldne [2002] ko sva se z možem z roko v roki sprehajala po ulicah privlačne nakupovalne vasi. Globoko sem zajela sapo in k sebi priklicala pogum, da bi mu povedala: „Hočem otroka.“

„Potem si ga omisli,“ se je odzval, misleč da govorim o precenjeni igrači z videzom realistične otroške punčke. Poskusila sem ponovno: „Ne, želim si otroka.“ Zavzdihnil je: „Videti so ostudne, toda če si želiš eno, si jo vzemi.“ „NE,“ sem ostro odgovorila z več energije: „Ne razumeš, hočem otroka.“ Zagotovo sem pridobila njegovo pozornost. Lahko bi po zardeli koži na njegovem obrazu povedala, da sedaj razume kar sem rekla.

„Ti si želiš kaj!“ je vzkliknil. „Ali govoriš o resničnem dojenčku?“

„Da,“ sem se boječe nasmehnila.

„Napaka,“ je rekel, „ali si pozabila na mojo sterilizacijo (vasectomy), da ne bi imela več otrok. Strinjala si se s tem in ne nameravam iti na obratno sterilizacijo!“ Zapomnila sem si. Dogodki zadnjih nekaj let so preplavili moj spomin. Spomnila sem se radosti, ko sva postala nova kristjana. Spomnila sem se svojih kroničnih težav z zdravjem in naraščajočih težav s predpisovanjem zdravil, katere sem jemala. Na koncu sem ponovno sprejela najino odločitev, da zame ne bi bilo 'zdravo' imeti še kakega otroka. V tišini sva nadaljevala sprehod po ulici in odločila sem se, da o tej temi ne bom več ponovno spregovorila.

Navsezadnje sem prišla k svojemu prijetnemu in potrpežljivemu možu z idejo o posvojitvi. Nekaj časa je dopuščal moje nagajanje in mi potem prijazno rekel, da ni odprt za idejo o posvojitvi in da je srečen z dvema otrokoma, katera nama je dal Bog. Odnehala sem in pričela moliti naj Bog spremeni njegovo mišljenje ali pa mi odvzame željo po nadaljnjih otrocih. Celo otroka sta molila da Bog omehča očetovo srce glede posvojitve.

Nekega dne je, kot strela iz jasnega, prišel domov iz dela in objavil da želi posvojitev. Moja otroka sta z navdušenjem skakala gor in dol, jaz pa sem zaprla

oči in se zahvalila Gospodu. Naslednji teden sva se srečala s posvojitvenim zastopnikom in v dveh tednih smo se v Ohiu soočili z rojstno materjo. Sedem mesecev od dneva, ko smo se odločili za posvojitev smo v naših rokah držali našo novo dojenčico. Radost nad radostmi! Moje hrepeneče roke so ponovno držale dojenčka!

Naslednjih nekaj let sem bila zaposlena z vzgajanjem treh otrok, šolanjem na domu in se trudila v borbi s svojimi kroničnimi zdravstvenimi težavami. V tem času sva se resnično pričela opirati na Gospoda in ga prosila, naj On vodi najina življenja. Vsak večer po večerni pobožnosti sva s Tomom prosila Gospoda, naj nama pokaže najine skrite grehe. Bog nama jih je razodeval enega za drugim.

Najprej nama je pokazal, da ne skrbiva za najina templja (op. prev.: najina telesa; glej 1 Korinčanom 6,19) in potrebujeva nekaj zdravih sprememb v najini prehrani. Pričela sva v kuhinji s čiščenjem vsega, kar vsebuje hidrate (op. prev.: v prehrambeni industriji preprečijo da maščobe postajo žarke; da strdijo olja in maščobe) ali umetne barve. Te spremembe so koristile zdravju in kmalu smo pričeli kupovati naravno hrano, pridelano brez pesticidov in hormonov. Vse naše obroke hrane smo jedli doma, jemali nadomestke in pekli domač kruh.

Nato nama je Bog pričel odpirati oči glede greha kontrole rojstva. Vedela sva, da sva s sterilizacijo storila veliko napako in želela sva kontrolo položiti nazaj v Božje roke, kamor tudi spada. Zelo sem si želela še enega otroka, toda bala sem se postati noseča. Spraševala sem se, kaj se bo zgodilo z mojim telesom, če bom prenehala jemati svoja štiri predpisana zdravila.

Končno je prišel k meni Tom in rekel: „Misha, najprej morava narediti korak vere z dogovorom o obratni sterilizaciji. Potem vem, da te bo Bog osvobodil tvojih zdravil in bolezni. Naročila sva se na sestanek in korak za korakom je zdravila za želodčno kislino, migreno in boleče noge odplaknila školjka. Od takrat, ko sva parkirala na zdravnikovem zemljišču, sem bila rešena vseh zdravil in sem se počutila bolje kot kdajkoli prej. Nekega večera sem sedela v sobi polni prijateljev in jim govorila o mojem kesanju, o svoji želji imeti več otrok in moževih planih o obratni sterilizaciji meseca julija [2005]. Povedala sem jim o svoji bojazni, da bom prestara, da bi še imela otroke in o strahu da sem uničila svojo družino s tem ko sem se strinjala z moževo sterilizacijo. Moja dobra prijateljica me je ohrabrila, da če bom zvesta Bogu, da mi bo On povrnil leta, katere so mi kobilice pojedle. Stala sem na tej obljubi.

Obratna sterilizacija je bila uspešna, toda po letu dni še vedno nisem bila noseča. Pravzaprav sem zanosila, toda splavila. Ponovno sva bila na začetku. Naslednji mesec sem zanosila in šestega junija 2008 sem rodila zdravega fantka Josiaha.

Kakšna radost je sedaj! Imam ponovno še enega otroka, da ga držim, ljubim in vzgajam. Ko je bil Josiah star dva tedna sem rekla možu, da zagotovo hočem da naju Bog blagoslovi s še več biološkimi otroci in ponovno sem se zavzemala za posvojitev. Ko smo dva tedna kasneje sedeli okoli jedilne mize je moja enajst letna hčerka vprašala očeta, če lahko posvojimo majhnega črnega dojenčka. Pogledal

me je in me vprašal če to želim. Rekla sem: „Da.“ Vstal je od mize in poklical zastopnika za posvojitev in zahteval potrebne papirje in posebej izrazil željo po črnem otroku.

Sedaj se smehljam ob spominu na navdušenje za posvojitev, medtem ko sem pestovala jokajočega enomesečnega dojenčka! Mislili smo, da bo trajalo mesece, preden se bomo srečali z rojstno materjo. Dva tedna kasneje sem prejela telefonski klic našega zastopnika, ki mi je rekel, da se je črna deklica pravkar rodila v naši državi [Indiana] in je na voljo za posvojitev. Bila sem šokirana in navdušena. Mi smo že imeli majhnega dojenčka, toda kako bi sploh lahko zavrnili priložnost, da sprejmemo ta dragoceni dar v naš dom in v naša srca? Povedali smo mu, da smo zagotovo zainteresirani. Naslednji dan je poklical, da bi nam povedal, da je rojstna mati podpisala papirje, s katerimi nam odstopa dojenčka. Lahko pridemo kadarkoli želimo in pogledamo dojenčka.

Naložili smo se v avto in se odpeljali v Evansville v Indiani. Preživeli smo spomina vreden vikend in spoznali najnovejšega člana naše družine. Našo novo prelepo hčerko smo poimenovali Nadra, kar pomeni 'dragocena.' V ponedeljek je sodišče dovolilo Nadrin odpust iz bolnišnice in naša vesela družina se je odpeljala domov. To je bila radost, prilagajanje učenju skrbi za 'dvojčka,' ki sta šest tednov narazen. Dojila se je kot profesionalka in lepo pridobivala na teži. Pri sedmih tednih tehta 3,6 kg. Nista videti kot dvojčici, toda vem, da bosta najboljši prijateljici.

Si želim še več otrok? Zagotovo! Naučila sem se, da ko sledim Božjemu vodstvu, On obilno blagoslavlja, bolj kot bi si kdajkoli upala slutiti. Pred petimi leti si ne bi upala ugibati, da bom zdrava in imela še tri čudovite otroke v naši družini.

MISHA EADS, Greenwood, Indiana, ZDA
tjeads@yahoo.com

Ah, je samo majhno!

Že dolgo časa smo slišali čuden zvok v našem sesalniku za prah. Brezuspešno smo upali, da bo zvok minil in se bo čudežno sam popravil. Še naprej se nismo menili za zvok in sesali teden za tednom. Dokler se nekega dne stroj ni zataknil. Kar bi nekoč bilo lahko preprosto popravilo, je postalo velik strošek.

Moj sin je dobil majhno luknjo v svojih kavbojkah. Ker sovražim šivanje, se za to nisem menila. Saj ne bo postala večja, kajne? Ne bom je gledala. Ignoriranje je sreča. Res?

Prejšnjo noč sem opazila razpoko v kopalniškem odtoku. Moževa reakcija je bila, da je ugasnil luč in da ne ve kaj je narobe. Zavlačevanje! Od časa do časa to vsi delamo. Za problem se ne menimo in upamo, da se bo preko noči sam od sebe rešil. Problem sesalnika za prah se je samo povečeval, dokler ni prenehal delovati in bo sedaj za popravilo potrebno majhno bogastvo. Drobcena raztrganina v sinovih hlačah je postala zevajoča luknja, katere se ne da popraviti. Njegove hlače

sem morala zamenjati. Če ne bi takoj poklicali vodovodnega inštalaterja bi luknjičaste cevi postale vedno slabše, dokler ne bi bilo potrebno razkopati celotno steno in tla.

Če bi le hitro sami opravili preprosta popravila! Veste kaj pravi star rek: „Pravočasen vbod jih prihrani devet.“ To je resnično! Preprosta rutina vzdrževanja in takojšnjega reševanja težav lahko prepreči kasnejše večje probleme.

To je prav tako resnično v naših srcih. To je samo majhna nejevolja. Samo drobceno slabo obnašanje. Nikogar ne bo prizadelo. Nihče ne bo opazil! Samo kanček grenkobe. S tem se prav sedaj ne želim soočiti. Nisem pripravljena. In razen tega so oni tisti, ki me prizadevajo. Ničesar nisem storila narobe. Imam PRAVICO biti jezna... Mogoče bo zjutraj šlo stran.

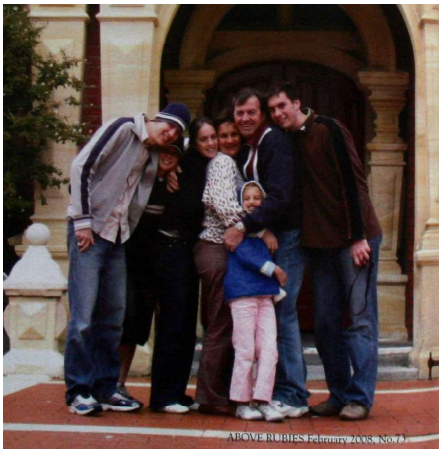
Toda ni! Če s tem ne opravimo takoj, lahko zraste, se pokvari in kot rak razjeda našo dušo, dokler nismo popolnoma uničeni. Sveto pismo nam govori: „Z vso skrbjo varuj svoje srce, kajti iz njega izvira življenje.“ (Pregovori 4,23)

Ne odlagajte. Če te kaj razjeda, skušaj TAKOJ temu priti do dna. Izvajaj redna popravila in preglede svojega srca. Če je tam kaj, kar ne bi smelo biti, tega ne ignoriraj. Nikar ne domnevaj, da se bo pozdravilo ali samo po sebi rešilo! Sonce naj ne zaide nad vašo jezo. Ne odlašajte! Pojdite v molitev k Bogu. Prosite Njega da vam očisti vaše srce.

Če je vaše srce zlomljeno, vas On lahko naredi popolnega. Prosite Njega, da vam ustvari čisto srce in prenovi pravega duha v vas. (Psalm 51,9) Prav vsak dan se prepričaj, da je tvoje srce pravično z Bogom. Ohrani čuječe opazovanje svojega srca, ker tam je tvoje življenje!

WENDY WEIBE, Winnipeg, Manitoba, Kanada
princess-weebie@shaw.ca
Brain in Wendijini otroci so Brianna (11), Bethany (9) in Benjamin (7)

Moja vloga spodbujevalke

Slika: Paul in Leonie sta blagoslovljena s petimi otroci – Leon, Paul, Nina, Dean in Erin.

Sem pomočnica

Prvi del moje vloge spodbujanja je biti pomočnica, ne samo svojemu možu, temveč tudi svojim otrokom. Menim da je spodbudno, da molim, ljubim in marljivo služim svoji družini. To zahteva pogum in predanost. Biti njihova pomočnica je moje

od Boga postavljeno mesto in zato imam mir, zadovoljstvo in zaupanje v Boga, da lahko zmorem z Njegovo pomočjo. Kot pomočnica podpiram moža in otroke, da dosežejo kar morajo opraviti v vsakodnevnem življenju. To gre preko očitnih fizičnih potreb. Vključuje tudi njihov študij, zaposlitev in hojo z Gospodom. Ko to delam, sem blagoslovljena z njihovimi dosežki.

Verjamem vanje

Drugi del moje vloge spodbujanja je verjeti v svojega moža in družino. Verjeti v svojega moža in to kar počne, ga spodbujati, da vztraja kadar so stvari težke. Otroci potrebujejo nekoga, ki verjame vanje in delo katerega Bog preko njih izvršuje. Verjeti v svoje otroke in v usodo, katero je slehernemu namenil Bog, jim pomaga verjeti samim sebi.

Sem trener

Verjamem, da je del moje vloge spodbujanja biti trener. To pomeni izzivanje svoje družine, da store najboljše in več. Da gredo preko tega, za kar mislijo, da so sposobni. Postaviti si morajo dosegljive cilje in jih ne izgubiti iz vidika. Ob neuspehu jim pomagam, da poskusijo ponovno in kadar je težko, jih spodbujam da nadaljujejo. Svoje otroke lahko vodim skozi situacije v katerih se lahko počutijo okorne in negotove, ne vedo kaj narediti in jih spodbujam, da se osredotočijo na prave izhode. Kot trener sem sposobna zagotoviti vztrajno, nežno vodstvo, nasvet in posvetovanje z Bogom, da pomagam svojim otrokom izpolniti njihove zmožnosti.

Sem vzgled

Z svojim možem otroke učiva ljubiti Boga, moliti, služiti in ljubiti druge z učenjem ljubezni in iskati Boga z vsem svojim srcem. (Matej 6,33) Najini otroci se učijo z najinim zgledom. Zelo vzpodbudno je vedeti, da imamo ljubečega Nebeškega Očeta. Zato zelo močno hrepeniva, da bi najini otroci poznali Njega. Poznati Nebeškega očeta je najboljše razmerje katerega imajo lahko najini otroci.

Ohranjam jih osredotočene

Ko je moj sin odšel na študij grafičnega oblikovanja mu je bilo računalniško programiranje težko. Opazovala sem ga, kako je postajal depresiven in razočaran. Molila sem in ga spodbujala. Zagotovila sem, da ni odnehal, četudi je o tem razmišljal. Večkrat je zelo resno hotel oditi proč od vsega. S Paulom sva še naprej molila zanj. Morala sva stati nasproti sinovi malodušnosti in se ne zastrašiti z njegovim negativnim obnašanjem.

V tej situaciji sem ga hotela videti tako, kot ga vidi Bog in ravnati tako, da bo za sina najboljše. Če bi šel stran od tega, bi se prav tako oddaljeval od Boga, ker sva vedela, da je bil to Božji načrt zanj. S Paulom sva lahko videla, da je bil to sovražnikov napad na njegov um, čeprav je bilo to njemu težko videti. Prosila

sem, da ponovi kar je rekel v govoru na svoji maturi. V tem govoru je rekel, da želi študirati animacijo (op. prev.: izdelavo grafičnih animacij). Za opravljanje tega dela potrebuje diplomo iz grafičnega oblikovanja. To ponovno osredotočenje in postavitev stvari v pravilno perspektivo mu je pomagalo, da se je odločil, da ne bi moglo biti slabše kot živeti z obžalovanjem da je odnehal.

Mi moramo naše otroke, mlade može in ženske osredotočiti na njihove cilje in jih neprestano spodbujati da vztrajajo. Po nekaj mesecih je bil zmožen odstraniti napad na njegov um, premagati sovražnika in uspešno zaključiti svoj študij. Bile so stvari, ki sva jih morala midva in ki jih je on moral storiti za uspešen zaključek svoje diplome, toda uspelo mu je. Dve leti kasneje je zaključil drugo leto svoje Bachelor-jeve diplome iz animacije.

Odvrzi svoje skrbi na Gospoda in nikoli ne odnehaj. Ne izgubi poguma in vaš mož in družina se bo dvignila in vas imenovala blagoslovljeno.

LEONIE JOHNSON, Brisbane, Queensland, Avstralija
pmj1@ozemail.com.au

Zdrk maternice

Toplega poletnega dne leta 2006 sem obiskala zdravnika. Bila sem zaskrbljena. Vedela sem, da je z menoj nekaj narobe, toda nisem vedela kaj. Zadnjih 24 ur sem preživela v skrbeh glede svoje prihodnosti. Blagoslovljena sem kot biološka mati petim in posvojitvena mati trem otrokom iz Liberije. Kakorkoli že, v sebi sem imela zelo močno željo roditi še enega biološkega otroka. Obupno sem hotela, da so moji Liberijski otroki priča temu, kako skrbim za svoje otroke. Čutila sem, da bo to zapolnilo razpoke njihovega življenja in bodo lahko gledali kako je mati naravno povezana z dojenčkom.

Med čakanjem pred ordinacijo, sem molila in prosila Gospoda, da mi da modrost. Poklicali so moje ime. Nisem mogla videti svoje običajne zdravnice, temveč sem morala k moškemu zdravniku. To je še povečalo mojo skrb. Po opravljenem pregledu mi je razložil, da imam resen zdrk maternice/vratu.

„Kako naj mu razložim, da si želim imeti še enega otroka?“ sem premišljevala. Pričel je govoriti o kirurškem posegu. Vse to mi je bilo slišati rahlo strašno. Ko je izjavil, da bi lahko istočasno opravil tudi hysterectomy-jo (op. prev.: kirurško odstranitev maternice) sem zbrala pogum in rekla: „Toda upala sem, da bom še imela otroke.“ Rekel je, da bi lahko nosečnost mojo zdrknjeno maternico še poslabšala in da bi to lahko povzročilo tudi izpad mehurja. Njegov nasvet je bil, da se dam operirati, toda če si še želim otroke, je to moja odločitev.

Domov sem odšla zelo razočarana. Vse odkar sem leta 1999 prvič prisostvovala konferenci Above Rubies sem verjela, da sem pripravljena imeti vse otroke za katere Bog želi, da jih imam. Rada imam svobodo, da prepustim Bogu načrtovanje velikosti svoje družine. Toda ta nova informacija je posejala seme dvoma v mojo

dušo. Veliko sem jokala in molila. Razmišljala sem, kako bom svojemu možu neprivlačna s telesom, ki z vsakim naslednjim otrokom bolj razpada. Pričela sem razmišljati, da je moja odgovornost, da sebe ohranim v najboljšem možnem stanju za svojega moža in to je pomenilo, da naj ne bi več imela otrok. Večina ljudi s katerimi sem se pogovarjala mi je svetovala operacijo.

Potem se je zgodilo nekaj osupljivega. Svojim otrokom nisem povedala, da sem odšla k zdravniku. Nikoli ne grem k zdravniku, razen kadar sem noseča in moja najstarejša biološka hčerka je najbrž imela podobne misli, kot so bile moje. Naenkrat so moji otroci pričeli moliti. Brala sem molitvena pisma katera so moji otroci napisali Bogu z moledovanjem, da naj nam da še enega otroka. Moje srce je bilo težko. Bolj ko so molili, bolj se je moje srce topilo. Moj mož mi je dal vedeti, da me bo imel rad, četudi se bo moje stanje poslabšalo. Po mnogih molitvah in razmišljanjih z Gospodom, sem prišla do zaključka, da nisem dopustila Bogu da On prevzame kontrolo. Obžalovala sem in prosila Gospoda odpuščanja ter naj mi pomaga da zaupam Njemu, da On ve kaj je najbolje.

Januarja, natančno leto dni po tem, ko smo domov pripeljali naše Liberijske otroke sem ugotovila da pričakujem. Že to je bilo samo po sebi čudež, ker sem Boga prosila naj mi da celo leto z mojimi novimi Liberijskimi otroki brez ponovne nosečnosti. Čutila sem, da potrebujejo ta čas za navezavo stikov. On je odgovoril na to molitev do tedna natančno.

Med to nosečnostjo sem bila soočena s težjimi izzivi, kot kdajkoli prej v svojem življenju. Dvom za dvomom se je dvigoval, kot tudi kriza za krizo v najinih življenjih. Še nikoli nisem šla skozi toliko srce-trgajočih, čustvenih kriz naenkrat v vsem svojem življenju. Medtem ko sem svojega še nerojenega otroka ljubila od trenutka, ko sem ugotovila da pričakujem, sem se spraševala čemu prinašam še eno življenje na ta bolan svet, poln grehov. Satan je počel vse kar si je zamislil, da bi se počutila kot največja polomija na celem svetu.

Izaija 40,11 (KJV) je postal zame zelo resničen: „On bo hranil svojo čredo kot pastir: s svojo roko bo zbiral jagnjeta in jih nosil v svojem naročju in nežno bo vodil tiste, ki so z mladimi.“ Skozi vse, kar se je dogajalo sem v svojem življenju začutila Božjo prisotnost. Lahko sem čutila, kako me je nežno vodil skozi vsako minuto.

Zaskrbljena sem bila zaradi vsega! Spraševala sem se ali bo moj otrok prišel zdrav na svet, ker sem bila taka čustvena razvalina. Spraševala sem se, kako si lahko karkoli privoščimo, odkar je bil moj mož brezposeln. Spraševala sem se, skrbela in se pokesala zaradi skrbi spet in spet. Toda vsakokrat ko sem postala zaskrbljena, sem se sklicevala na Izaija 40,31 (KJV): „Toda oni, ki čakajo na Gospoda bodo obnavljali svojo moč, vzpenjali se bodo s perutmi kot orli, tekli bodo in ne bodo utrujeni in hodili bodo in ne bodo slabotni.“

Desetega oktobra 2007 sem na domu rodila krasnega majhnega fantka. Poimenovali smo ga Nathan Christian kar pomeni: „Bog je dal privrženca Kristusa.“ Je zdrav, močan in živahen. Je najpreprostejši otrok, kar sem jih imela. Je srečen in se nenehno smeji. Je kot zdravilni balzam naši družini. Ne morem si

predstavljati življenja brez njega. Če ne bi prepustila kontrole Bogu in bi izbrala zdravnika, ter njegov kirurški poseg, bi zgrešila Božji blagoslov in ozdravljenje.

Potem se je zgodil največji čudež. Šest tednov po rojstvu sem odšla na pregled. Pregled je lahko opravila moja običajna zdravnica. Si predstavljate moje presenečenje, ko sem slišala, da sta moja maternica in maternični vrat zelo visoko. Če sem kihnila se nista niti premaknila. Rekla je, da verjame da sem ozdravljena! Pojasnila mi je, da nosečnost mnogokrat pravzaprav popravi zdrk maternice. Rekla je, da to ni nekaj kar bi večina zdravnikov svetovala, toda videla je, da se je to velikokrat zgodilo.

Mislim, da je to potrebno objaviti. Bila sem zamaknjena. Komaj sem čakala, da se vrnem domov in povem svojemu možu in vsem za to stvar. Medtem ko je Bog pletel mojega dragocenega fanta, se je On odločil da tudi mene ponovno splete. Otrok ki naj bi iz mojega telesa naredil ruševino, je postal orodje Boga uporabljeno za ozdravitev mojega telesa! Slavim Ga in Mu dajem vso slavo.

HANNAH BABIAK, Pell Lake, Wisconsin, ZDA
rhbabiak13@charter.net
Bob in Hannah z njunimi otroci, Leah (14), Kaila (13), Robert (13), Sarah (12), Michael (10), Rachel (8), Kendra (6), Jared (3) in Nathan rojen 10.10.2007.

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klici žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja.

„Vaša pisma predanosti so pijača sveže vode vsaki žejni duši.“

„Balzam moji duši.“

„Čutim da so vaše predanosti napisane prav zame.“

„Vaše predanosti so dragulj.“

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Bralci iz Velike Britanije in Evrope

Sedaj lahko dostopate na vašo lastno spletno stran. Pojdite na glavno spletno stran, www.aboverubies.org in kliknite na Above Rubies UK/Europe na dnu glavnega menija.

Nič več ne manjka

„Jonathan manjka“

Slika: Jonathan, mesec dni preden ga je Gospod vzel k sebi.

Te besede sem slišala med tuširanjem. Vedela sem, da mi Bog govori, da bomo imeli sina in naj mu damo ime 'Jonathan'. Samo nekajkrat sem v svojem življenju slišala 'miren, komaj slišen' Božji glas, ki mi je na tak način spregovoril.

To je bilo takrat, ko je bil naš tretji otrok dojenček, ko nas je Bog vodil, da naj Njemu predamo število in razmik med otroki. To je bilo dejanje poslušnosti. To je bila zame najbolj strašljiva stvar, kar sem jih kdaj koli naredila! 2. pismo Korinčanom 5,15 je postalo zame zelo resnično: „Za vse pa je umrl zato, da tisti, ki živijo, ne bi živeli več zase, ampak za tistega, ki je zanje umrl in bil obujen.“ Od takrat sem videla kako hoja v poslušnosti prinaša velik blagoslov, četudi ga takrat ne vidimo.

Prej kot v dveh letih se je rodil najin četrti otrok. Presenečenje! Ni bil Jonathan, temveč Sarah Joy. Devetnajst mesecev kasneje se nam je pridružila naša peta, Susannah. Še vedno ni bilo Jonathana. Obe deklici sta bili prav posebna darova in vsi smo bili vznemirjeni. Prepričana sem bila, da sem slišala Boga, toda spraševala sem se čemu mi je to povedal tako zgodaj.

Skoraj dve leti kasneje, sedemindvajsetega decembra 2003 je vstopil na svet Jonathan! Vsi smo uživali, ker smo imeli pri hiši še enega dojenčka ki je imel rad nenehno pozornost in pohvalo svojih velikih sester, bratov, očeta in mamice, starih staršev, sorodnikov... in vseh drugih katere je pritegnil njegov žareč nasmeh in karizmatična osebnost.

Ko je bil star sedemnajst mesecev smo ugotovili, da je na poti nov blagoslov od Gospoda. Bili smo razburjeni, toda počutila sem se preplavljeno. Zadosti sem se borila, da bi bila dobra mati šestim dragocenim otrokom – kako naj bom dovolj dobra mati sedmim? Gospod je neke ogabne nedelje med našim slavljenjem umiril moje strahove. Ta 'miren, komaj slišen' glas je govoril mojemu srcu: „Tega ne delam, da bi ti otežil življenje, temveč imam večje plane, kot jih lahko poznaš ali razumeš.“ Vsi strahovi so bili nemudoma umirjeni. Bog je govoril in verjela sem Mu. Spočila sem se v resnici, da je bil ta nov otrok del Njegovega popolnega plana. Kakšna radost je napolnila mojo dušo! Čutila sem, da te besede niso samo

za moje sedanje stanje, temveč da so me pripravljale na to kar bo kmalu prišlo.

Dva tedna potem ko je Jonathan dopolnil dve leti (dva tedna preden naj bi se rodil otrok številka sedem), se je nenadoma zgrabil za glavo in pričel jokati. V nekaj minutah je bljuval in postal nezavesten. Moj mož je prispel pred reševalci. Vsi smo zanj molili in čakali. Vso pot v bolnišnico sem mu pela, čeprav ni nikoli prišel nazaj k zavesti. Na urgenci so dejali, da je Jonathanovo stanje zelo resno in pripravljali so ga za polet v bolje opremljeno bolnišnico. Nisem dojela kako resno. Z možem sva se odpeljala tja in se srečala z mojimi starši in nekaterimi dragocenimi prijatelji. Tekom neprespane noči smo dobivali poročila od nevrologa. Diagnosticirali so mu AVM – arterijsko vensko deformiranost. Razpočila se je žilica in v možganih je bila velika krvavitev. Storili so vse kar so lahko in na koncu so rekli, da ne morejo storiti nič več. Med posegi smo mu peli, se ga dotikali in igrali igro, katero smo se vedno igrali – povedali smo mu za vse ljudi in posebno za Boga, ki ga je ljubil. Nikoli več ni prišel k zavesti in bil je na napravi za ohranjevanje življenja. Okoli osemnajst ur po tem, ko se je prvič prijel za glavo in zajokal, so ugasnili aparate in njegovo telo se je ustavilo.

Nikoli nisem resnično razumela kakšno milost nam je pomenil vse do tega dogodka. To sem sedaj videla malce bolj jasno. Naša srca so se razpočila na dvoje in bolečina je bila čutiti skoraj neznosna. Toda zmogli smo zaupati v našega ljubečega, suverenega Gospoda in po Njegovi strašni milosti smo bili zmožni predati Jonathana Njegovi popolni volji – večjemu planu, katerega nisem poznala.

Bolniška soba na intenzivni negi je postala polna ljubečih prijateljev in družine in celo več kot to, Prisotnost živega, ljubečega Boga! Kakšne trenutke slavljenja smo imeli četudi so ustavili aparate in sem objemala našega majhnega sina, katerega duša je že odpotovala v roke našega Odrešenika in Gospoda. Kako so naša srca hrepenela zanj!

Po Božji strašni milosti in skozi molitve naših bratov in sester v Jezusu se nikoli nismo prepirali z Njim čez Njegov popolni plan. V Izaija 45,11 piše: „Tako govori GOSPOD, Sveti Izraelov in njegov upodabljavec: Mar me boste zasliševali glede mojih otrok in mi ukazovali glede dela mojih rok?“ Jonathan je pripadal Bogu. Blagoslovljeni smo bili, da nas je Bog uporabil, da je ustvaril to večno dušo, ki bo slavila našega Gospoda in Odrešenika vedno in večno. Medtem, ko je bil na zemlji, smo ga dobili v vzgojo, ga ljubili in učili, toda on (in vsak od naših dragocenih otrok) pripada Bogu, ne nam. Mi smo oskrbniki Kralju, ki ne dela napak. Kakšna radost je prišla od popolne predanosti Njemu, ki je edini tega vreden!

Bog je naše otroke blagoslovil s čudovitim zdravjem, četudi še vedno ljubijo in pogrešajo svojega brata. Milostno nam je dal 'večno perspektivo,' katero prej nismo imeli. Bog je dober in Njegova pota so popolna. Kako bi lahko hoteli karkoli drugega kot Njegov popoln načrt, četudi je težaven? Molim, da bi vedno vse kar dragocenega objemamo predali Edinemu, ki ima boljši načrt, kot lahko sploh kdaj vemo.

Vemo, da Jonathan ne manjka več. On je prav tam, kjer naj bi bil.

Osem dni potem ko je Jonathan odšel domov, je Bog napolnil naše roke in srca z njegovo sestro dojenčico, Johanno Glory. Na Jonathanov prvi rojstni dan po njegovi smrti smo lahko njegovim bratom in sestram povedali, da ima Bog še eno darilo na poti. Josiah Newman je bil rojen petega septembra 2007. Božji plan je unikatno narejen za vsako družino in osebo, da prinese Njemu slavo in dovrši Njegove posebne namene.
Vedno je dober in popoln.

CHRISTINE JOSEPH,
Lexington, Virginia, ZDA
josephds@vmi.edu
Dan in Christine in njuni otroci, Jacob (13), Micah (11), Rebecca (9), Sarah Joy (7), Susannah (5), Jonathan v nebesih (on bi imel 4), Johanna Glory (1) in Josiah (4 mesece).

Above Rubies e-poštni seznami

Pridite in se pridružite preko 1500 ženam iz 16 različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in si pomagajo v svojem visokem klicu materinstva in gospodinje.

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/
Spodnja polobla e-poštni seznami:
http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/
Velika Britanija e-poštni seznami: http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/

Študirajte Above Rubies priročnike online
Moč materinstva: http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/
Družinska jedilna miza in gostoljubnost:
http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/
Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:
http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/

Imate vprašanja, prosim: Tamie Krawczeski, e-naslov: tamielovestn@hotmail.com

Se počutite pod pritiskom?

Ali čutite pritisk iz okolja da zapravljate v vašem domu svoje življenje? Ne dajte se

zapeljati. Bog vam govori, da so otroci v Božjem kraljestvu v središču življenja. Ko si vzamete čas za ljubkovanje majhnega otroka v vašem naročju, poslušate otroka ali učite otroka uporabljate mogočno moč. Ste v popolni Božji volji. Ne delate samo nekaj kar je dobro, temveč delate nekaj kar je najboljše! Vi ste v osrčju, kjer je Božje srce." **~ Nancy Campbell**

Resnična ljubezen

Danes sem videla resnično ljubezen,
ne na filmskem platnu -
brez strastnih oklepajočih razlogov,
oprijemanja ni bilo videti.

Danes sem videla resnično ljubezen,
hodila je skozi čakalnico
kjer sem sama sedela,
preoblečena, sem domnevala...

Starejši mož, grd mož,
visoke postave, izčrpan in upognjen;
ni bil sijajen princ z zlato krono
na drugo stran lepote je bil poslan.

Ženska, debela in siva
ni vila princeska,
premikajoč se ob strani tega starega moža -
ni je bilo kaj dosti na pogled.

In vendar sta pritegnila mojo pozornost,
mikaven in starodaven par,
pritegnila sta mojo polno pozornost
četudi se tega nista zavedala.

Ko sta se mudila pri vratih
je on pridržal njen plašč
in potem je odšel po avto -
led je njeno hojo naredil negotovo.

In ko je avto pripeljal v bližino
ji je pridržal vrata
in ji naredil prostor pred vrati
da se njeno telo ne bi naprezalo.

Tega jutra sta se odpeljala
in četudi nista vedela
sta mi pustila sliko
kako naj bi resnična ljubezen potekala.

Tega dne nisem videla postavnega princa;

ni bilo videti princesk,
toda v kraljestvu Najresničnejše ljubezni
sem videla Kralja in Kraljico!

MARY BETH HACKETT, Fairbault, Minnesota, ZDA

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in Cdje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono 'Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal.'

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod
Za naročilo knjig in CD-jev:
General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0
Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca
Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi gredo na:
C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5
Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod
PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3
Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg
Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Koze ali ovce?

Matej 25,31-56

„Sin Človekov je ta pred katerim se bodo zbrali narodi sveta. V prisotnosti Človečnosti bomo obtoženi... Tam bodo tisti katere smo srečali in jim pomagali; ali tam kjer so nepomilovane možice, katere smo zanemarjali ali prezirali. Ni potrebe po drugem Očividcu. Ni druge obtožbe ki bi imela prednost, kot pomanjkanje ljubezni. Ne bodite zavedeni. Besede katere bomo nekega Dne vsi slišali, ne zvenijo kot teologija temveč kot življenje, ne kot cerkev in sveti temveč kot lačni in revni, ne kot vera ali doktrina temveč kot zavetje in obleka, ne kot Sveto pismo in molitvene knjige temveč kot skodelice mrzle vode v imenu Kristusa.“

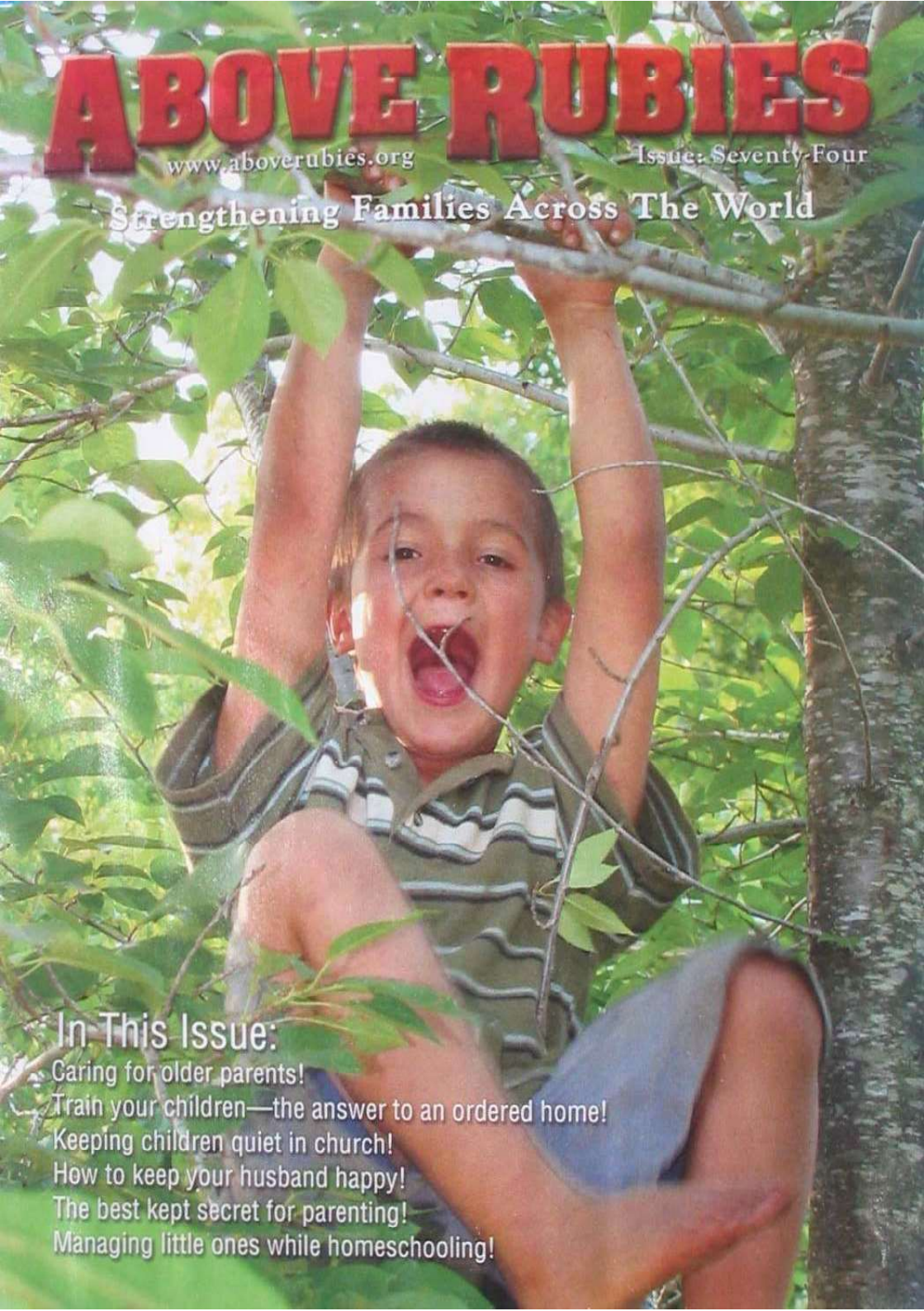
Henry Drummond iz „Največja stvar na Svetu.“

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue: Seventy-Four

Strengthening Families Across The World

In This Issue:

Caring for older parents!
Train your children—the answer to an ordered home!
Keeping children quiet in church!
How to keep your husband happy!
The best kept secret for parenting!
Managing little ones while homeschooling!

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com
TISK: McQuiddly Printing, Nashville, TN ZDA
NASLOVNICA: Cedar Ivan Allison, petletni sin Sama and Serene Allison. Njegovo drugo ime je Ivan, po njegovem velikem dedku Ivanu Bowenu, ki je fotografiran na naslovnici Above Rubies #73. Fotografija: Broke Parsons.

Prevod: Marjan in Barbara: marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, januar 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org Številka: štiriinsedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Above Rubies....3
Iz našega doma v vaš dom....4
Rojstvo v puščavi....7
Skrb za ostarele starše....10
Treniranje je neprecenljivo....13
Otroci v cerkvi?....15
Odnehala sem!....24
Ohranjanje veselja v vašem življenju....25
Mogočno starševstvo....29
Česa primanjkuje v vašem zakonu?....33
Zaposlitev malčkov medtem ko izvajate izobraževanje na domu!....35
Konec nosečnosti....47
Pokrivanje z molitvijo....48
Preveč pomaranč....49
Najboljša učiteljica....51
Najpomembnejša odločitev vašega življenja....52
Oblikovalec usode....55

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Nancy s svojo vnukinjo, Autumn Rose (Pearlino najmlajšo hčerko). Vse poročene hčerke, Evangeline, Pearl in Serene živijo na zemlji, ki meji z njeno. Njeni sinovi in družine živijo eno uro proč v mestu.

Slika: Evangelinina hčerka Tiveria Life Johnson (5 let).

Slika: Evangeline z vsemi otroci svoj vrt pripravlja na sajenje (od zadaj in od leve proti desni) – Arrow (7), Evangeline in Iqara (1), Rashida (12), Tivera (5) in Sahara (3), Jierh (8), Zadok (15) je sedaj večji kot njegova mati, ki ima 152 cm in še vedno dnevno raste, Crusoe (10) in Sharar (14).

Vsako leto rada opazujem kako se prebuja pomlad – in letos je bila še posebej čudovita pomlad v Tennesseeju. Uživam v blestečih belih cvetovih Bradfordske hruške, stotinam zlatih narcis posajenimi na svoji zemlji, v rožnatem kanadskem jadikovcu in potem pride moj najbolj priljubljen od vseh, čudoviti beli cvetovi drena. Ko smo našo zemljo očistili, smo se prepričali, da smo ohranili vsak dren katerega smo lahko. Dreni cvetijo kamorkoli pogledaš. Vrt bi lahko imenovala drenov park. Hkrati rada opazujem kako vse ozeleni, malo po malo, dokler ni povsod kamor pogledam vse zeleno. Kakšna radost je to očem. Hvala ti, Gospod.

Seveda, pomlad je čas za ponovni pričetek del v vrtu. Na tem hribu kjer živimo nimamo rodovitne zemlje. Ko smo pred osmimi leti pričeli z zelenjavnim vrtom smo morali vanj prinesti zemljo. Ker smo jo morali plačati, z mojim življenjem bedim nad njo. Komposta pridelam kolikor se da, ter ga prinesem na vrt. Za zaščito zemlje, smo naredili dvignjene gredice.

Na naših trinajstih dvignjenih gredicah sem za novo sezono posejala semena in

posadila preko devetdeset sadik paradižnika. Kar ne bomo pojedli ali razdali, bom zmrznila ali dehidrirala. Niti eden ne bo vržen proč. Mogoče sem malce čudna, toda potem ko celo sezono jemo doma vzgojen paradižnik, ga do naslednjega pridelka ne kupim. Shajam brez!

Velikokrat sem izzvana z dejstvom, da je bil prvi dom vrt. Imenoval se je Edenski vrt, kar pomeni 'razkošen.' Bog je vzpostavil načela vrta za hranjenje in oskrbo družine. Tudi ko so otroci Izraela odšli v ujetništvo, jih je Bog opominjal: „Zidajte hiše in prebivajte v njih, zasajajte vrtove in uživajte njihov sad.“ (Jer 29,5) Knoxov prevod je še celo bolj jasen: „Svoje vrtove zasajajte sami, da vas podpirajo.“ Vrt podpira družino.

Ko je Bog obljubil, da bo otroke Izraela pripeljal nazaj na njihovo zemljo, je On rekel: „Obrnil bom usodo svojega ljudstva Izraela, pozidali bodo opustela mesta in jih naselili; posadili bodo vinograde in pili njihovo vino, naredili si bodo vrtove in uživali njihov sad. (Amos 9,14).

Pregovori 24,27 govorijo, da je bolj pomembno, da si vrt pripravite pred gradnjo hiše! „Pripravi si delo zunaj, priskrbi si ga na polju, potem si ustvari dom.“ Seveda se zavedam, da mnogi živite na krajih, kjer si je nemogoče ustvariti vrt. Kakorkoli, nekaj rastlin lahko vzgojite v lončkih na vašem pultu ali celo na okenski polici.

Vrtovi so resnično ena izmed 'ljubkih stvari,' kajne? Pred kratkim mi je prijateljica poslala e-sporočilo...

„Zadnjih nekaj let sem dopustila, da mi vse velike bridkosti, ki so me v življenju požirale, počasi jemljejo Gospodovo radost. Iskala sem Boga in želela ponovno občutiti to radost, toda ni me preplavila, kot sem pričakovala da me bo. Zato sem stopila korak v veri, vedoč da radost pride z jutrom. Letos sem naredila poseben vrt in imam vizijo da ga uredim v 'Vrt Radosti.' Ne glede na moje okoliščine želim imeti to radost, ki ni odvisna od tega kar se dogaja okoli mene. Želim imeti vrt radosti, da bi ljudje hodili skozenj in bili osveženi. Molim, da bo to mnoge blagoslovilo. To je moj miren kotiček. Otrokom sem povedala, da se v njem ne smejo pretepati ali prepirati. Pri vhodu v vrt sem v les vžgala pesem ter rože in na table po vrtu napisale odlomke iz Božje besede.“ Kako ljubka vizija. Upam, da ste navdihnjeni kot sem sama.

Kako sem vesela, da vam dam to novo številko revije, ker nam je zadnja, 73. izdaja v celoti pošla. In zadnje kopije je tako težko najti kot „zlato.“ Vsako kopijo, katero imate, hranite. Povpraševanje po Above Rubies dnevno narašča in tokrat sem jo natisnila v 140.000 izvodih.

V enem od mojih posvetil, katere sem vam pred kratkim poslala, sem pisala o lovljenju trenutkov za molitev in branje Božje besede, četudi je to sredi dela z vašimi majhnimi otroci. Ko sem vzgajala svoje malčke, jih nisem mogla zapustiti in oditi ter imeti 'Tihi čas.' To sem morala narediti sredi hrupa in sredi vsega dogajanja okoli mene. Spominjam se, da sem enkrat čutila veliko potrebo po molitvi. Odšla sem v svojo spalnico, ter s seboj peljala tudi svoje malčke. Igrali so se z igračami, medtem ko sem klečala pri postelji in molila. Uživala sem v Božji

prisotnosti in pozabljala na njihov hrup, dokler nisem zaslišala glasnega trkanja na vrata spalnice. Bil je naš gost, ki zaradi bolezni ni delal, temveč je bil doma in zaradi otroškega hrupa v sosednji sobi ni mogel počivati. Njihovega direndaja sploh nisem opazila!!

Osupljivo je kaj vse lahko naredimo z našimi malčki okoli nas, kajne? In vzgajajo nas, da lahko zmoremo vse. Sedaj *Above Rubies* zaključujem z vnuki, ki korakajo ven in noter, moje hčerke prihajajo ter glasno in nazorno govorijo, telefon zvoni brez oddiha in vse se naenkrat dogaja. Tako urejam *Above Rubies*. Če bi čakala na miren trenutek, ne bi nikdar videli nove revije!

Drage matere, ne izgubite upanja. Bog vas je ustvaril z zmožnostjo narediti veliko stvari hkrati! To lahko zmorete! Edina stvar katera vas pri ustavlja je vaše negativno razmišljanje! Verjemite, da to lahko naredite. Razveseljujte se v vsem kar se dogaja. Objemite svoje materinstvo in uživajte!

Letošnje leto sem govorila na večih srečanjih *Above Rubies* – v Alabami, Zahodnem Washingtonu, Wisconsinu, Louisiani, Texasu, Kanadi in Vzhodnem Washingtonu in še nekaj jih je na vrsti. Na naših srečanjih imamo v nedeljo zjutraj rade čas za pričevanja, kjer lahko ženske pričujejo o svojih življenjih. V teh urah zagotovo potrebujemo veliko robčkov! Pred kratkim, ko sem bila v Kanadi je vstala babica in pričevala. Njena vnukinja in pravnukinja sta bili prav tako na srečanju – rada imam, kadar so skupaj zbrane tri generacije! Ta babica je bila ena od devetnajstih otrok in je govorila o svojih bogaboječih starših. Rekla je, da je po koncu vsakega obroka vsa družina skupaj pokleknila okoli mize in molila. Omenila je tudi, kako je po kosilu njena mati malčkom brala zgodbe iz Svetega pisma in potem so vsi skupaj pri kavču pokleknili in pred popoldanskim počitkom molili. To čudovito sliko si lahko v svojih mislih narišem. Kakšen blagoslov bi bil, če bi se to lahko ponavljalo po vsem našem narodu.

Dnevno prejemam e-sporočila in pisma kako Above Rubies spreminja življenja. Tukaj v uvodniku bom enega delila z vami:

„Šele pred dvema mesecema sem odkrila *Above Rubies*, toda sprememba v mojem življenju ni nič drugačna kot čudežna. Lanskega novembra sem bila zaradi hudih poporodnih depresij sprejeta v bolnišnico. Povsem me je obrnilo in me izbrisalo. Šest mesecev sem se skušala dvigniti iz tega, toda bilo je izven mojega nadzora. Končno sem odšla v bolnišnico. Dva meseca kasneje sem prišla ven kot druga oseba, toda nekaj je manjkalo. Hotela sem odgovor na vprašanje za katerega sem zadnjih sedem let zakona molila: „Kako lahko postanem mama, srečna na domu in ustrežljiva žena?“

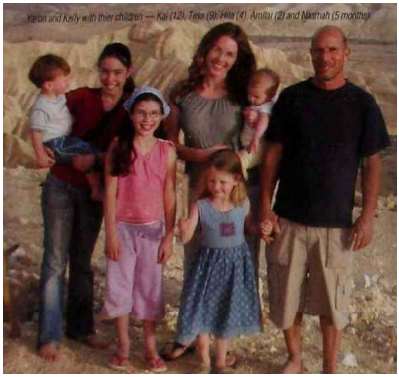
O tem sem jokala ženski, ki mi je po mojem odpustu iz bolnišnice prišla pomagati iz Titus 2 (op. prev.: krščansko služenje/spletna stran za družine in šolanje na domu – ime ima po Pismo Titu, 2 poglavje). Povedala sem ji, kako sem bila uničena, ker nisem poznala odgovorov na ta vprašanja. Odgovorila mi je, da ve kako se lahko naučim in mi je podarila vse številke *Above Rubies* natisnjene od leta 1979!

Vsako prosto minuto sem koprnela po branju te revije in si odgovorila skoraj na vsa svoja vprašanja. Moj položaj ženske doma sem potrdila in celo ožigosala z RADOSTJO. Svojo družino vidim drugače. Prehranjevalne navade naše družine sem spremenila glede na Serenine recepte in članke o zdravju. Bog vas je uporabil da blagoslovite moje življenje in spremenite moje domače vzdušje, da so se lahko spremenila tudi življenja mojih družinskih članov.“

Molim da Bog izlije Svoj blagoslov na vašo družino – Njegovi blagoslovi miru in radosti. Lahko ste družina katero je pritegnilo bliže h Gospodu. Psalm 148,14 govori o „Izraelovih sinovih, za ljudstvo, ki je Njemu blizu.“ To je bil prav gotovo dober čas, kajti mnogokrat so se obrnili stran od Njega. Kakorkoli, to je bilo in je še vedno največje pričevanje katerega ima Izrael. To je največje pričevanje, katerega lahko imamo čez naše življenje in našo družino. Dajmo, molimo in storimo vse kar lahko, da postanemo družine, ki so Gospodu blizu. Ni večjega blagoslova, ki bi ga lahko imeli kot to, da imamo v naših domovih Njegovo bližino in prisotnost.

NANCY CAMPBELL, Founder & Editress, Primm Springs, Tennessee, ZDA
Colin in Nancy imata šest poročenih otrok, 33 vnukov in tudi posvojene najstnike iz Liberije.

Rojstvo v puščavi

Slika: Yarbn in Kelly z njunimi otroci – Kai (12), Tess (9), Hila (4), Amita (2) in Naamah (5 mesecev).

Štirje od mojih petih dojenčkov so se rodili v Izraelski bolnišnici. Trem so zaradi nosečnosti preko roka umetno povzročili (induciran) porod. Nekje na poti mojega materinstva sem slišala o porodu na domu, toda zaradi pomanjkanja zaupanja, miru in moževe privolitve je bila ta možnost preprečena. Tekom nosečnosti z najinim petim otrokom smo se preselili iz severnega Izraela v Negevsko puščavo. To je bilo po letih iskanja Božje volje za najina življenja v tej nori državi. Negev nas je poklical in v trenutku so se nam odprla vrata za tukajšnje življenje. Čutila sva Njegov mir in povezavo z vsemi kamni in odprtim prostorom, ki je napolnjeval pokrajino.

Da je poskrbel za družino, je moj mož še vedno delal v osrednjem in severnem Izraelu, medtem ko smo na jugu navezali stike in se ustalili. Med tem časom, ko sem imela rok, je bil mož v Tel Avivu. Najbližja bolnišnica je bila oddaljena 45 minut in prosila sem sosede, da so bili v pripravljenosti, ko se bodo pričeli popadki. Kakorkoli, bila sem precej prepričana, da bom zopet imela induciran

porod, čeprav sem si želela naraven porod, brez vseh bolečin! Doslej sem imela celotno nosečnost trden mir, da se bo vse dobro izšlo!

Minil je štirideseti teden poln energije in čutila sem, da imam na voljo ves čas sveta, ter da porod ni tik pred zdajci. Minila je še ena Shabbat (sobota) in v slovo sem svojega moža poljubila, ko se je odpeljal na še en teden dela v Tel Aviv. V torek zjutraj sem se soočila s trebušnim virusom. Bljuvala sem in cel dan me je mučilo. Na koncu dneva sem se počutila slabotno in grozno. Končno sem se odločila, da pojem suhe kekse, lahko sem vstala in se bolje počutila. Ob pol devetih zvečer sem sedela na kavču in se pogovarjala s svojim možem, ko sem nenadoma začutila, da so Braxton-Hicksovi popadki (katere sem čutila tekom vseh svojih nosečnosti) postajali močnejši. Na pol sem se šalila z njim, da me bo mogoče srečal v bolnišnici v Beersheva, ko bom rodila! Petnajst minut kasneje je klical, da bi govoril z našim neporočenim sosedom Danijem, ki je živel nad nami. Sedaj sem čutila, da se nekaj dogaja. Najprej naj bi se stuširala, popila skodelico čaja in šele potem možu povedala ali naj prične z dvourno vožnjo iz Tel Aviva do Beersheva.

Poklicala sem Danija in mu hitro povedala, da bom mogoče morala iti v bolnišnico. Skočila sem pod tuš. Medtem mi je moja enajstletnica pripravila nekaj čaja. Po dveh sekundah pod tušem sem ugotovila, da mogoče ne bom mogla zaključiti tuširanja! Popadki so prihajali hitro in divje in „kaj sploh na tem svetu počnem pod tušem?“ Skočila sem ven, mokra in rekla svoji hčerki naj hitro pokliče Danija. Hkrati sem poklicala dobro prijateljico Karen in ponudila se je, da pride k meni. „Imaš dve minuti, da se pripraviš,“ sem ji povedala.

Nestrpno sem iskala svojo materinsko knjižico, nekaj oblek in karkoli drugega kar sem mislila, da bom potrebovala, poljubila otroke in kličoč svojega moža, da se srečava v bolnici, stekla k Danijevem avtomobilu. Ob izhodu sva pobrala Karen. Vzela je brisače in rjuhe. Takoj je pričela z molitvijo in Dani, ki ni spoznal da sva vernici, je bil potopljen globoko do dna z najinim „Hvala ti, Yeshua“ in „Hallelujah!“

Karen je z uro merila popadke in povedala, da so na dve minuti. En močan in en šibek. Glede na moje obnašanje in rojstvo njenih petih otrok na domu, je mislila, da imam še veliko časa preden pridemo do bolnišnice. Jaz sem mislila, da če to pomeni, da imam veliko časa, da to pomeni da bo še slabše! Lahko grem preko tega?

Zunaj vrat smo pospešili in Dani je vprašal kako hitro naj pelje. „Hitro, toda prosim varno!“ Karen se je spomnila, da rdeče vino upočasni rojevanje in je vprašala ali ima kaj rdečega vina pri roki. Presenečenje! Imel je, ker se je pravkar vrnil iz Evrope. Ne! Nisem si mogla v tem trenutku zamisliti odpiranja vina in pitja. Samo VOZI!

Spominjam se, da sem uspela napisati nekaj SMS sporočil družini naj molijo, preden sem mobilnik odvrgla v torbico. Od tam kjer živim do Ramat HaNegeva sem imela sedem popadkov v dvajsetih

minutah vožnje. Imela sem en popadek, ki je bil drugačen od ostalih, eden pri katerem čutiš, da moraš potisniti! Danija sem prosila naj ustavi, da moram iti na stranišče (tako sem to čutila!) in predirljivo je ustavil na avtobusnem postajališču blizu križišča. Karen mu je rekla naj pokliče reševalno vozilo in iskali sva primerno mesto. Svetlo osvetljeno, zanemarjeno avtobusno postajališče je bilo neprimerno. Celo za opravljanje potrebe! Toda za rojstvo sva potrebovali nekaj drugega! Uspela sem iti navzdol po pobočju in v skoraj polni mesečini našla oddaljen prostor poleg hriba. Noč je bila topla in nebo jasno, toda zaradi hriba sva bili v zavetju lunine sence.

Karen je pogrnila rjuho in prvič sem končno lahko naredila, kar je moje telo vedno hotelo narediti kadar so bili popadki na vrhu moči... počepniti! Z naslednjim popadkom sem resnično hotela potisniti. Karen mi je rekla naj čutim kaj se dogaja. Čutila sem otroško glavico! Stegnila sem se navzdol in sprostila pot glavici. Karen je ujela dojenčka, ki je z naslednjim pritiskom zdrsel ven. Karen je držala mojega novorojenega puščavskega dojenčka in poskušala očistiti njegov obraz. Povedala je, da misli, da je deklica! Potem jo je podala meni, še vedno pripeto na moje telo, zavito v brisačo, da sem jo objela in poljubila. Otipala sem jo in ugotovila, da je resnično deklica, najina četrta deklica.

Spominjam se, kako sem na ves glas slavila Boga in se mu zahvaljevala za Njegovo zvestobo, da mi je dovolil roditi pod puščavskim nebom, v mesečini, naravno, skoraj brez bolečin in brez vsake intervencije! Kdo bi si mislil, da bo odgovoril mojim željam do take stopnje! Govorim o naravnem rojstvu! In hitrem! Od prvih znakov za popadke do trenutka, ko je bila rojena – govorim o ENI URI!

Medtem je Dani nekajkrat zakričal iz ceste proti nama, toda seveda ga nisva slišali, dokler ni bilo rojstvo mimo! Ko sva končno odgovorili in zakričali, da je vse v redu, je prišel pogledati dojenčka! Reševalno vozilo je prišlo približno 10 minut po rojstvu. Prerezali so popkovino. Kasneje sem spoznala, da je za otroka dobro, da se odlaša z prerezom popkovine. Poklicala sem moža, ki se je še vedno vozil v bolnišnico in mu povedala, da imava čudovito dojenčico!

Adonai (heb.: Gospod) mi je dal Karen, popolno prijateljico, s katero sem delila rojstvo. Rojstvo se je zgodilo na vhodu v zgornji Negev, simbolična slika tega kaj On dela v naših življenjih in življenjih drugih vernikov v okolici – prinaša novo življenje v Negev, upanje in obljube zemlji, ki jo je Sveto pismo napovedalo s cvetenjem in uspevanjem.

Najino deklico sva poimenovala Naamah, kar pomeni prijetna, kot je bil tudi Negev nam odkar smo prišli – mirna, tiha prijetnost, ki je globoko ukoreninjena v naših dušah.

KELLY GLIK, Negev, Izrael
glik.fam@gmail.com

Skrb za ostarele starše

Blagoslovljeni spomini

Slika: Aleck in Christi z njunimi otroci, Brittany (20), Matthew (19), Michael (17), Samantha (15), Timothy (11), Abigail (9), Benjamin (7), Nathanel (5) in Rachael (1,5).

Avgusta 2005 je moj oseminsedemdesetletni tast prišel živeti z nami. Ta izkušnja bo za vedno vtisnjena v moje srce in spomin. Za vedno sem spremenjena. Mož je bil zdrav, toda pričel je pozabljati stvari. Otrokom, ki do sedaj z njim niso preživeli veliko časa, je pripovedoval razne zgodbe iz druge svetovne vojne, do zgodb svojega odraščanja kot edini otrok polnokrvnega Grka in Irske mame v Ameriki. Rad je imel deželo in bil je aktiven v ameriški legiji (op. prev.: organizacija veteranov ameriških vojakov, ki so služili med vojnami.) Bil je povzetek olikanega moškega.

Po svojih najboljših močeh sem skrbela zanj s kuhanjem in nudenjem obrokov in skrbmi za založenost njegove košare s sadjem, ter pri tem uživala. Še vedno je bil neodvisen in zmožen skrbeti sam zase, toda ni si več mogel privoščiti še naprej živeti sam. Med dolgimi dnevi šolanja otrok na domu in utrujenostjo, ki je prišla z novo nosečnostjo, sem uživala v njegovi družbi. Uživala sem z njim ob večerih okoli ognja, ko se je prek svoje obleke zavil v domačo haljo, da je ostal topel.

En dan pred njegovim devetinsedemdesetim rojstnim dnevom je odšel v 'veliko mesto', kjer je živel in rasel štiriinsedemdeset let, da opravi nekaj poslov. Tega večera ni prišel domov. Imel je prometno nesrečo in je umrl zaradi duševnega pretresa prestane nesreče. Ko smo ga v sobi za nujno medicinsko pomoč opazovali, kako je zadnjič vdihnil, so solze polzele iz globine moževe in moje duše – solze radosti, spominov, bolečin, skrbi in ljubezni. V naših srcih bomo za vedno ohranili čas, ki ga je z nami preživel v našem domu in v naših srcih.

CHRISTI ANTONION, Covington, Georgia, ZDA
mechanicsfam@bellsouth.net

p.s. Srečen zaključek te zgodbe je, da se je najina hčerka rodila julija 2006. Bila je balzam našim žalujočim dušam. Naši celotni družini je resnična slast v najresničnejšem pomenu besede. Doslej je deveta. Na tej strani nebes ne bo nikoli imela priložnosti srečati svojih starih staršev.

Božje prišepetavanje

Moj oče je živel sam z majhnimi prihodki v svojem stanovanju. Nekega večera pred sedmimi leti je moj mož predlagal, da se oče preseli k nam. Moj oče je bil zelo sposoben skrbeti sam zase – kuhal, čistil, nakupoval in vse ostalo kar lahko dnevno ljudje naredijo. Kakorkoli, nisva želela da je sam. Mesec dni kasneje se je oče preselil k nam. Živimo v 74 m² velikem stanovanju z dvema spalnicama, toda takrat nisva imela otrok. Mnogo prijateljev naju je glede naše ideje opozorilo. Povedali so nama, da se bo najino življenje spremenilo, da naj mladi novo poročeni ne bi skrbeli za ostarele starše in da si dodajava zelo težko in nepošteno delo. Spominjam se svojega razmišljanja, kako je resnično žalostno, da družba vidi starše v tej luči.

S tem da je moj oče živel z nama naju je samo blagoslovil. Edini težak trenutek je bil takrat, ko je po petih letih življenja z nami oče preminil. Še vedno ga pogrešava. Skupaj smo sestavljali puzle in se igrali veliko iger. Poskrbel je za šale in smeh, osebne pogovore moža-z-možem in bil je prijatelj za nočni pogovor z mojim možem. Postala sta si tako blizu, da ko je oče preminil, se je moj mož pravzaprav počutil osamljenega. Ko sva domov pripeljala najino prvo hčerko Agnus Dei je bil moj oče z nami in je pomagal skrbeti zanjo. Čeprav je umrl, ko je bila stara pet mesecev, je z njo navezal zelo poseben odnos. Veliko trenutkov sta preživela skupaj in priča je bil njenemu razvijanju.

Ker sva bila odprta za sprejetje mojega očeta v naš dom, je čudovito preživel zadnjih pet let svojega življenja. Imel je udobno toplo hišo in nobenih računov za katere bi skrbel. Lahko si je kupil lep avtomobil in se počutil kot gizdalin! Globlje je spoznal Boga. Cerkev si je naredil za dom in tam je dobil mnogo prijateljev. Sledil je strogim mentorjem, da se nauči več o Bogu.

Da je bil moj oče z nama nas je zagotovo blagoslovilo. Tako sem vesela, da nisva poslušala prišepetavanja najinih prijateljev, temveč sva sledila Božjemu prišepetavanju.

DEBIIE CRESPO, Saugerties, New York, ZDA
kappucino@msn.com
John-ova in Debbie-jina malčka sta AgnusDei (2) in Church (4 mesece).

Čas da povrneš

Slika: Willova in Sheryl-ina družina,

Nathaniel se je pred kratkim poročil s

Sandie in Kaycie (18).

Ko sta bila najina otroka še oba majhna je moja tašča resno zbolela za rakom. Na njuno enainpetdeseto obletnico poroke smo se iz Michigana odpeljali v North Carolino, da jo iz bolnišnice pripeljemo domov. Medtem ko smo bili tam, so nas strežnice naučile skrbeti za mamo. Pokazale so nama kako jo premikati, ji dajati zdravila, itd. Vedela sva, da je njen preostali čas na zemlji precej kratek in sva se odločila da se med prazniki (op. prev: Thanksgiving - četrti četrtek v novembru) vrnemo na še en obisk. Ko smo se vrnili je bila mama resnično v svojih zadnjih dneh. Morali smo jo hraniti, kopati in ji umivati zobe.

Ena od stvari katero sem si najbolj zapomnila je bilo masiranje njenih nog z balzamom. Njene noge so bile suhe in sijajne in všeč ji je bilo, če ji je kdo noge masiral z losjonom. Videti je bila tako preprosta stvar, pa je prinesla tolikšno radost. Zelo sem bila počaščena, da sem lahko naredila nekaj tako osnovnega za nekoga, ki mi je tako veliko pomenil.

Te dneve cenim kot ene svojih najdragocenejših spominov. Moja tašča je bila moja podoba popolne tašče in čutila se se počaščeno, da sem lahko skrbela zanjo. Medtem ko smo bili tam, je preminula in sedaj, precej let kasneje sem še vedno hvaležna za možnost, ki mi je bila ponujena, da sem lahko vrnila nekaj tega kar je ona vložila pri vzgoji sina, ki je pozneje postal tako čudovit mož.

Kadar je težko gledati naše starše kako se slabšajo, se moramo na to ozreti kot na čas, ko lahko naše starše blagoslovimo in skrbimo zanje tako kot so oni skrbeli za nas ko smo bili nemočni. Verjamem, da boste tudi drugi tako blagoslovljeni s svojimi izkušnjami, kot sem bila jaz.

CHERYL SUSAN, Traverse City, Michigan, ZDA
willcher@utmi.net

Najti pot za služenje

Moja ljubka tašča Lenore je bila oseba, ki je imela rada obiske in je raje klepetala, kot pa da bi ji pomagali. Oddaljena je bila pet minut po cesti in želela sem ji pomagati, toda razočarana sem bila ker sem videla potrebe in nisem mogla pomagati na način kot sem želela. Pri možu sem iskala njegove želje in je odgovoril: „Speci nekaj majhnega zanju.“ To že nekaj let počnem in je obrodilo sadove. Za moževa starša naredim majhno škatlo ali prinesem kaj iz pekarne in delim z njimi.

Otroci pobarvajo slike ali napišejo pesmice in vedno z njima delimo slike in ju obiskujemo. Kadar smo lahko, smo babico povabili k šolskim aktivnostim. Ko je postala bolna, jo je bilo prisrčno obiskati in zanjo postoriti drobna opravila.

Včasih ne moremo pomagati na načine kot bi mi želeli, toda moramo moliti in iskati možev nasvet za to kaj lahko narediva za najine starše. Ko to počnemo, Bog odpira majhna vrata cele vrste presenečenj.

Moja tašča je 23. februarja 2008 odšla k svojemu ljubemu Odrešeniku. Sedaj podobno počnemo tudi z mojim tastom in iščemo poti na katerih Bog želi da mu služimo.

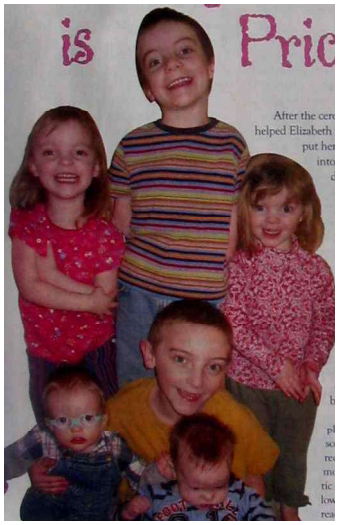
Moji lastni starši so oddaljeni precej kilometrov, tako da je služenje njim zopet drugačno.

CORALIE McLAY, Owaka, South Island, Nova Zelandija
gjcrmclay@farmside.co.nz
Goranovi in Susanini otroci so: Susan (14), Reuben (13), Isabel (11), Esther (10), Naomi (8) in Josiah (6).

Vse kar ni večno, je popolnoma zastarelo.

C.S.Lewis

Treniranje je neprecenljivo

Kot mati šestih otrok starih sedem let in manj sem se naučila kako težko je ohraniti hišo urejeno. Kakorkoli, našla sem skrivnost. Ali lahko z vami delim nekaj misli, katere sem si zapisala pred nekaj leti...

Pravkar sem opazovala doslej najčistejšo proizvodnjo. Presenetljivo je, da to ni bilo v gledališču ali na televiziji. Verjeli ali ne, to je bilo v moji kuhinji! V dnevni sobi sem počivala na kavču, ker sem imela popadke. S svojim petim otrokom sem bila v 33. tednu nosečnosti! Blagoslovljeni bomo z petimi otroci starosti manj kot pet let!

Dve leti nazaj, ko sem bila noseča s svojim tretjim otrokom, sem se pogosto spraševala kako bom zmogla, ker so otroci tako skupaj. Naučila sem se skrivnosti. TRENIRAM JIH! Proizvodnja katero sem opazovala se je pričela s fantoma (pet in tri leta), ki sta mi izpraznila pomivalni stroj. Joshua je prinesel zase in za svojega mlajšega brata in sestro žitarice. Žitarice niso najboljši večerni obrok, niti ni več običajen odkar sem vzljubila kuhanje. Kakorkoli, s petimi otroci

do petih let starosti sem se naučila, da se moramo matere včasih kadar piha veter upogniti!

Med serviranjem žitaric se je steklenica za mleko izpraznila. Slučajno sem slišala kako je Caleb vprašal Joshua kaj počne in ta mu je odgovoril: „To, kar počne mami.“ Napolnil je prazno steklenico mleka z vodo, da se jo bo lažje očistilo. Tega ga nisem naučila. On je preprosto zelo pozorno opazoval vsak moj gib. Od nas se naučijo več, kot si lahko mi sploh predstavljamo.

Ko so bile žitarice pripravljene je Joshua pomagal Elizabeth v njen otroški stolček, nanjo položil njen slinček in jo porinil k mizi. Potem se je usedel na svoj stol in malčke vodil v molitvi. Ko sem vse to opazovala, so mi pritekle solze. Med svojimi nosečnostmi sem spoznala, da je težko ker ne morem narediti vsega kar sicer počnem. Težavne nosečnosti imam zaradi poškodb v svojih mladostnih letih. To je žrtev na mojem telesu, toda žrtev je tega vredna. Moji otroci so takšen blagoslov.

Učim se poenostavljati življenje. Približno pred enim mesecem sem si vzela čas za preureditev svoje kuhinje in otroške plastične krožnike in skodelice otrokom prestavila na nižjo polico, da jih lažje dosežejo. Prav tako sem jedilni pribor prestavila nekaj nižje, kar jim omogoči, da izpraznijo večino pomivalnega stroja. Vse kar spada na zgornje police, položijo na pult. Težko delajo in opravijo veliko delo! Ko končajo, mi vzame samo nekaj minut za pospravljanje preostalih posod in vlaganje splaknjenih krožnikov v pomivalni stroj. Našla sem tudi dobro orodje za pomoč pri pometanju svoje kuhinje in velike jedilnice, ki se imenuje „Swivel Sweeper.“ To je lahek brezžični sesalnik, kateremu se lahko ročaj skrajša. Delo opravi tako dobro kakor metla, toda kot sem rekla: „Včasih se moramo upogniti kadar piha veter!“ Otroci se prav tako učijo pomagati pri umazanem perilu. Prinesejo mi posodo s čistimi oblačili in svoja oblačila, potem ko so zložena, pospravijo. Kupila sem predalčnike na koleščkih za otroške obleke in jih postavila v pralnico. Sedaj so vse otroške obleke spodaj v eni sobi.

V naših življenjih se je zadnjih nekaj let veliko spremenilo. Dojenček številka 5, naš čudežni otrok, Benjamin, se je rodil z dvema sindromoma: Vacterl in Mobieus. Ta dva sindroma sta zahtevala dodaten čas, vključno z dodatnim hranjenjem, fizičnim zdravljenjem in počasnim razvojem. Več o Benjaminu si lahko preberete na njegovi spletni strani: http://www.caringbridge.org/visit/benjaminrockey. Je tako poseben dar od Gospoda!

Prav tako smo se preselili v manjšo hišo in izgubili skoraj 93 m². Rada imam svojo novo hišo! Manjša hiša potrebuje manj časa za čiščenje. Družinske omare za obleke ne uporabljam več, ker je hiša v enem nivoju in so spalnice tako blizu pralnice. Živeti v manjši hiši resnično ni tako slabo, kot bi si nekateri mislili! Medtem ko moji otroci postajajo starejši, uživam v tem da jih vključujem v več aktivnosti (skrivna beseda za delo). Moj najmlajši Justin je bil rojen, ko je bil Benjamin star samo 13 mesecev. Sedaj šolam na domu in to doda nov izziv. Pogosto se sprašujem česa vse Bog misli da sem spodobna in ponovno se zdi da ve za natančno količino. Njegovo usmiljenje zadošča.

DAWNA ROCKEY, Austin, Kolorado, ZDA
dmsrockey@milkranch.com
Craig-ovi in Dawna-jini otroci so: Joshua (7), Caleb (5), Elizabeth (4), Gracie (2), Benjamin (18 mesecev) in Justin (6 mesecev).

Otroci v cerkvi?

Kako jih lahko obdržite, da so tiho?

Pred kratkim sem to vprašanje zastavila v svojem e-poštnem časopisu. Vem, da boste blagoslovljene z nekaj odzivi na to temo. Prebrale boste različne in nasprotne si ideje, kar jih naredi zanimive. Izberite si kar čutite, da vam bo v vaši situaciji pomagalo. Nancy

Vnaprej jih pripravite

Medtem ko se pripravljamo za v cerkev, se pogovarjamo o tem kako pripraviti naše misli, srca in telesa, da bi bili v Božji hiši. Moja triletnica v prazno ponavlja.. „tiho, spoštljivo, kar pomeni spodobno, molimo... itd.“ Včasih vključimo zgodbice o tem kako se med služenjem ne igra s svojo sestrico. Pred cerkvijo se ne prepiramo ali pretepamo.

V zadnjih tednih sem v Svetem pismu pričela gledati o čem se bo v nedeljo bralo, jim povem zgodbo in/ali za svojo triletnico kaj natisnem, da potem glede na razlago pobarva. Na primer zadnjo nedeljo je bila prilika o izgubljenem sinu. To priliko sem jima prebrala in Kayli natisnila sliko o izgubljenem sinu. Tako spozna kaj se bo v cerkvi bralo in je navdušena da je lahko del tega!

Naknadno jima še enkrat ko pridemo na parkirišče pred cerkvijo spregovorim o tem kako smo: „tiho, pobožni, spoštljivi do Božjega doma, itd.“

Nekaj drugega, kar mi je resnično pomagalo je, da smo pustili doma vse igrače, prigrizke/napitke. V cerkev smo jih prinašali dokler Kayla ni bila stara dve leti. Ali medtem ko se pripravljamo za sveto obhajilo s seboj jemljemo prigrizke, izmišljene knjige in napitke? Ne! Mi molimo, pojemo, se zahvaljujemo in pripravljamo naša srca. Čemu bi od naših otrok pričakovali, da se kakorkoli drugače obnašajo? Odločila sem se, da odstranimo 'stvari', jima kupimo knjigo za otroke z osnovnimi nauki, slikami in pričakujeva da se bosta primerno obnašali. Veste kaj? Kayla se. V cerkvi je čudovita! Ve kaj se od nje pričakuje.

Ne razumite me napačno! So trenutki ko moram Kaylo zaradi neprimernega vedenja odpeljati ven, ali Emily, ker sta preveč glasni. Naš duhovnik mi je celo predlagal, da na polovici služenja naredimo odmor, da se punci zunaj sprehodita, če to potrebujeta. Toda večinoma je mnogo lažje kot sem si mislila da bo.

JILL MARY MACHADO, Santa Rosa, Kalifornija, ZDA
jsmachado@sbcglobal.net
Jill-ijina otroka sta Kayla (3,5) in Emily (15 mesecev).

Tablice za risanje

Spoznala sem, da so majhne tablice za risanje, te z magnetnim peresom privezanim na vrvico, dobrodošle da malčke obdržijo v tišini. Tako lahko tiho in preprosto pobrišejo svoje risbe in so pripravljeni narisati nove. Ni padajočih barvic ki se odkotale pod stole ali cerkvene klopi in ni pregovarjanja komu pripada papir/ svinčnik/nalepka! Ni treba skrbeti o prinašanju papirja in zmešnjavi, ki temu sledi! In brez zvokov mečkanja in trganja!

Našim otrokom prinesemo tudi njihovo Sveto pismo v zgodbah, da jih berejo medtem ko mi iščemo verze v naših velikih Svetih pismih.

ERIKA MITCHELL, Troy, Montana, ZDA
kellyanderikamitchell@msn.com
Kelly-ovi in Erikijini otroci so: Michaiah (4), Lilia (2) in Benjamin (7 mesecev).

Dnevno slavljenje

Največji blagoslov smo našli v rednem dnevnem družinskem slavljenju! Najine otroke učiva, da doma sedijo in se primerno obnašajo! Od najinih otrok zahtevava da med družinskim slavljenjem sedijo pri miru s sklenjenimi rokami (običajno pol ure) in med služenjem (najmanj eno uro).

Prav tako najine otroke učiva biti tiho tudi druge dele dneva in krajša obdobja. Ti trenutki učenja jim v cerkvi pomagajo, ker so se že privadili sedenju. Vemo, da kadar so otroci mladi, jim ni lahko biti pri miru in tiho. Molimo z našimi otroci in za naše otroke, se pogovarjamo o pomembnosti izkazovanja spoštovanja Gospodu in kadar so poslušni jih nagradiva s POHVALO! Potem, ko so bili poslušni, jim z veseljem nudiva čas za tekanje in glasnost (zunaj)!

HEATHER TULLY, Delaware, Ohio, ZDA
tully_family@yahoo.com
Ericovi in Heathrijini otroci so: Patricia (7), Benjamin (6), Matthias (4), Jonathan (2 leti) in Elizabeth (4 mesece).

Čas za ujčkanje

Moja petletnica in triletnik se rada ujčkata. Pustim jima da se v cerkvi pri meni ujčkata in medtem jima nežno masiram hrbta. Če se pričneta pogovarjati zašepetam: „pst.“ Čudovito deluje. Najina dvoletnica je malce bolj hrupna. O njej še vedno razmišljava. Osemletnica s seboj v cerkev prinese otroško Sveto pismo in z veseljem ogleduje slike. Presenetila naju je s tem ko nama je povedala kaj se

je v cerkvi naučila. Resnično, ves čas je poslušala!

Najini otroci radi pojejo, tako da je čas za slavljenje lažji. Na domu dan za dnem vsi pojemo in to navado prinesejo s seboj v cerkev.

MICHELLE STAHNKE, Rock Springs, Wyoming, ZDA
mjstahnke@aol.com
Jonathanovi in Michelle-ijini otroci so: Naomi (8), Alyvia (5), Omar (3) in Elaina (2).

Opazovanje odraslih

Vsi najini otroci v cerkvi sedijo z nama. Med slavljenjem pojejo in plešejo, toda med molitvijo in pridigo tiho sedijo. To smo dosegli z vajo na domu, kjer smo vstavili CD s pridigo, se usedli na kavč in poslušali.

Za v cerkev ima vsak tiho torbo. Starejši imajo: beležko, barvice, svinčnike, šilčke, Sveto pismo - pobarvanko in Sveto pismo.

Hannah (1,5 leta) ima v torbi blazino za sedenje na tleh, barvice, papir, prigrizek, tihe knjige (šum zadrge, odpre stran itd.) in nekaj majhnih igrač.

Grace in Theo (starosti 4 in 6 let) sedita v svojih stolčkih in barvata ali bereta. Hannah sedi na svoji blazini, na tleh (ali se doji v kengurujčku). Slednji nas tudi rešuje v cerkvi. Ko je Hannah utrujena lahko stojim v ozadju, jo gugam in dojim da zaspi, brez da bi karkoli zamudila. Medtem ko si delam zapiske pridige, ona lahko v njem dremlje.

Največja prednost imeti jih v cerkvi je, da se učijo kako slediti Bogu z opazovanjem odraslih. Na zadnjem molitvenem srečanju so vsem odraslim dali kos papirja in jih prosili naj napišejo nekaj imen neodrešenih prijateljev z namenom molitve za njihovo odrešitev. Moji otroci so prenehali z barvanjem, prosili so za papir in napisali imena ljudi katere so poznali in ki še morajo biti odrešeni. Grace še vedno vsak večer vzame svoj list in poimensko zanje moli.

HILLARY CRANDALL, Denver, Kolorado, ZDA
crandallquiver@q.com
Davidovi in Hillary-jini otroci so: Theo (6), Grace (4) in Hannah (1,5).

Delanje zabeležk

Pred kratkim sem brala o dobri metodi za treniranje otrok, da si v cerkvi zapisujejo. Najmlajši, ki ne znajo brati naj bi poslušali pastorja in narisali sliko tega o čemer je govoril.

Mlajši, ki že znajo pisati naj bi vzeli pastorjevo besedo, jo zapisali in jo potem še okrasili.

Starejši, ki že znajo pisati naj bi napisali stavek ali navedli kar pastor pravi in potem to okrasili. Starejši ko postanejo, vedno več in več pastorjevih besed bodo napisali.

To ne zaposli samo njihovih rok, temveč tudi njihove misli in srca. Celo z večjo pozornostjo bodo spremljali pridigo, če jih bo oče prosil da pokažejo svoje delo celi družini v nedeljo popoldan.

LISA METZGER, Matthews, Severna Karolina, ZDA
carolinametzgers@earthlink.net
Markovi in Lisini otroci so: Annalise (15 – posvojena iz Kazastana pri starosti 10 let), Kaitlyn (8), Ethan (7), Trey and Jake (5 in 3 – posvojena iz Missourija junija 2007), Julia (2) in Ellie Grace (4 mesece).

Knjige za lepljenje nalepk

Imava marljivo dveletno hčerko ki se težko 'umiri'. Knjige za lepljenje nalepk se zanjo obnesejo. S seboj prinesem majhno vrečko polno vseh mogočih nalepk (stari naslovi, razne nalepke ki pridejo s pošto ali različne nalepke katere sem ji kupila.) Približno na polovici služenja je pripravljena da jih mama potegne na plan. V roke ji dajem eno po eno in sama se odloči kam jih nalepi. Na srečo se ni odločila za lepljenje vsepovsod po cerkveni klopi... doslej!

HARMONY KOBILKA, Hudson, Wisconsin, ZDA
Paulovi in Harmony-jini otroci so Nathan (4), Emily (2) in Olivia (6 tednov).

Učenje samodiscipline

Ne morem prešteti kolikokrat sem bila hvaležna, da imam otroke od dojenčkov navzgor, ki so se naučili kako tiho sedeti v cerkvi, na urah plavanja starejših bratov in sester, v restavracijah, v čakalnih vrstah (pisarne, pred blagajnami) itd. Imava sedem otrok starosti od 7 do 21 let. Redno prejemam komentarje mimoidočih, češ kako se moji otroci lepo obnašajo in pogosto pravijo: „Moj Johnny nikoli ne bi tako dolgo mirno sedel!“ Verjamem da nekateri od njih mislijo, da so moji otroci že od rojstva takšni. Niso videli ur treniranja ki so privedle do tega uspeha. Vsakdo ki se zaveže in je stanoviten bo prav tako videl sad samo discipliniranih otrok.

Najpomembnejša stvar je da to praktično dnevno doma vadite. To mi je omogočilo da sva disciplinirala otroke do najinih standardov – to je nekaj veliko lažjega narediti v zatišju doma, kot pa v središču 'tihega' prostora.

Otroke pričnem učiti, da so mirni in tihi v mojem naročju pri starosti 5-7 mesecev. Pričnem s krajšimi časovnimi obdobji (5-10 minut) in od tu najprej gradim. Na splošno naše praktične učne ure ne trajajo več kot 30 minut, toda ob priložnostih se podaljšajo. Ne potrebujete trenirati eno uro in pol, četudi bo v določeni situaciji trajalo toliko časa! Če se naučijo osnov samodiscipline, to lahko raztegnejo kolikor je zaradi razlogov potrebno.

Spoznali smo, da je čas za družinsko pobožnost (ang: Family Devotion) primeren za tovrsten trening. To lahko storite tudi medtem ko poslušate priljubljeni radijski

program ali medtem ko jim iz knjige naglas berete. Verjamem, da je pomembno, da to storite takrat, kadar se otroke vizualno čim manj moti.

Med tem časom otrokom ne dovoliva imeti kakršne koli knjige in igrače. To pa zato, ker jim med cerkvijo (ali podobnimi aktivnostmi) tega ne dovoliva. Spoznala sva da to povzroča težave, vznemirja druge, padanje na tla in tako naprej. Včasih jim dovoliva da držijo priljubljeno igračo, toda samo ob resničnih priložnostih, ne pa tekom ur vadbe.

Pomembno je, da med treniranjem otroke, ki ne sedijo mirno in/ali tiho, dosledno disciplinirate. Če se nahajamo v prostoru kjer so vsi ostali v tišini, so tudi 'vzkliki veselja' lahko za druge moteči. To storite s kakršnimi koli učinkovitimi metodami, za katere sta se oba z možem dogovorila. Pri nas doma je to od rahlega stiska njihovega telesa, z močjo držati njihove migajoče dele ali udarec po roki ali nogi tako da zaboli. Kakšno poboljševalno metodo boste morali uporabili je odvisno od otroka, a tudi od tega kje se v procesu treniranja nahajajo. Prav tako je tudi pomembno, da otroka na koncu treniranja pohvalite.

Naslednja pomembna stvar je zahtevati od otroka, da ves čas sedi v mojem naročju (ali če je starejši na stolu poleg mene). Ko se nahajam v resnični situaciji bo vedel, da ne bo imel priložnosti uiti iz naročja in se sprehajati, temveč bo raje še vedno sedel v mojem naročju ali na stolu poleg mene (ali se bo držal poleg mene, če bom morala stati). Ponovno, pohvala je pomembna, ker od otrok zahtevam nekaj, kar po naravni poti ne pride.

Lahko vam je v pomoč in je pomembno (med srečanji, obiski drugih domov, itd.) da otroke trenirate (kot je zgoraj omenjeno) da ostanejo znotraj omejenega območja, kot je na primer otroška odeja. Ko so enkrat naučeni, bodo kamorkoli boste vzeli s seboj odejo, otroci ostali na odeji.

Za starša je pomembno, da otroke postavijo medse, ter da postaneta 'knjižna opora'. Z možem sva vedno pozorna, da sediva drug ob drugem. Otroci ki potrebujejo več pozornosti pa so v najinih naročjih ali na najini zunanji strani. To je dodatna spretna pot, da damo otroku vedeti da sva zedinjena.

To je proces, ki zahteva zavezanost in stanovitnost, toda nagrade so brezštevilne.

SUE DERR, Mount Airy, Maryland, ZDA
derrsptl@gmail.com
Gary-ovi in Sue-jini otroci so: Christina (21), Kevin (19), Lisa (17), Andrew (15), Michael (12), Stephen (9) in Catherine (7).

Odstranite motnje

Najina navada je, da odkar sva dobila najinega prvega otroka (milo povedano zelo živahnega fanta), da najine otroke že od rojstva trenirava da prisostvujejo javnemu slavljenju z nami kot družina. Vsi so se zlahka privadili rutini enega dneva od sedmih. Četudi imajo različne vzorce za dremanje, spanje in celo za čas hranjenja, so se vsi najini otroci privadili na to, da je Gospodov dan drugačen.

Seveda, v prvih nekaj mesecih med služenjem običajno spijo ali ga na svoj način predremajo.

Ko postanejo bolj živahni, sedijo na mojem kolenu – nobenih igrač ali sladkarij! Neodvisno od želje da jih naučiva spoštovanja Gospodove hiše, te stvari samo postanejo motnja, tako za naju kot za druge, ko z njimi ropotajo ali jih mečejo na tla – 'igrica jaz vržem, ti poberi.'

Če je med temi meseci dojenček hrupen, ga odnesem v sobo za jokanje. To je zvočno izolirana soba, od kjer lahko oba gledava in poslušava služenje. Dojenčku ni dovoljeno igranje na tleh in na mojih kolenih se uči sedeti tako mirno kot je mogoče, ter spodbujam tišino. Običajno so bili pri enem letu vsi otroci (tudi najin živahen fant) zmožni ostati večino časa na služenju, ki traja skoraj dve uri.

Približno pri enem letu prevzame nadzor nad otrokom oče. Otrok sedi na njegovem kolenu in če ga je potrebno odnesti ven, ga disciplinira in takoj pripelje nazaj noter. Z vsemi najinimi petimi otroci se je to zgodilo samo dvakrat ali trikrat. Pri 18 mesecih starosti morajo otroci sedeti na svojem sedežu poleg očeta. Učiva jih da v molitvi zatisnejo svoje oči, da svojo pesmarico drže, ter da pojejo, kar radi naredijo!

V pomoč temu celotnemu procesu je, da je vsak večer doma dojenček del družinskega slavljenja, kjer ga lahko naučiva tihega sedenja. Spoznala sem, da prav tako pomaga, da je dojenček ki sedi na mojih kolenih vsakokrat v istem položaju in gleda naprej.

Pričujem lahko, da je vse delo poplačano! Z svojim možem lahko vsak Gospodov dan, zjutraj in zvečer, sediva preko dveh služenj skoraj brez kakršnih koli motenj. Seveda, to je proces ki traja; neprestano morajo biti spodbujeni da se pridružijo slavljenju. Toda kakšna radost in prednost je slaviti Gospoda skupaj z družino.

JANE DUNLOP, Lurgan, Co. Amagh, Severna Irska
janedunlop@hotmail.co.uk
Davidovi in Jane-jini otroci so David (10), Amy (8), Katie (6), Charlotte (4) in Hannah (2).

Nagrada za točke

Vsako nedeljo vsak izmed otrok prične s tremi točkami. Če so tiho, sedijo mirno in ne povzročajo nemira z njihovimi brati in sestrami, lahko točke obdržijo. Ko dosežejo devet točk ob prihodu domov prejmejo nagrado.

MELANIE MARTIN, Elizabethtown, Pennsylvania, ZDA
unionmillacresfarm@juno.com
Keithovi in Melanie-jini otroci so: Sarah (11), Daniel (9), Hannah (7), Moses (5), Rebekah (3) in dojenček Hadassah.

Vztrajanje

Dokler nisva imela štirih otrok se nisva naučila blagoslova obdržati jih v cerkvi. Najini šestletni in štiriletni hčerki sta se naučili sedeti tiho in poslušati (včasih zelo dolga) sporočila in šestletnica si dela zabeležke.

Kot je družina naraščala, sva jih glede na njihovo starost učila ali tiho sedeti na enem od najinih kolen ali spati na debeli volneni preprogi na tleh. Včasih sva malčkom dopustila barvanje ali gledanje knjige, toda ko so postali starejši so se naučili sedeti in poslušati. Nenehen trening v rosnih letih jih je pripeljal do mesta, kjer sedenje v cerkvi tiho sprejemajo, tako kot počneva midva.

Ko so otroci starejši jim je ta vzorec precej težje sprejeti. Treniranje povsem od začetka je najboljša izbira. Kakorkoli, to lahko naredite z vztrajnostjo in molitvijo. Verjamem, da je vzgojna šiba nekaj čemur moramo biti zvesti.

Vzgojila sva deset čudovitih otrok. Vsi so blagoslov in medtem ko opravijo večino zunanjih in ostalih opravil, so na splošno resnično odlični ko so v cerkvi tiho.

MARGARET HARTNETT, Te Puke, Nova Zelandija
tysmob@clear.net.nz
Tyronne-ovi (Ty) in Margaretini otroci so Shelley ki je poročena s Philom, Nicola poročen z Brett, Tim poročen s Carlo, Michael (28), Ben (26), Sam (24), Anna poročena z Gerhardom, Katrina (19), Melody (18), Reyna (15). Doslej imata tudi devet vnukov – Caleb (5), Holly (5), Alyssa (4), Gamma (3), Joel (2), Ezra (2), Asher (8 mesecev), Joshua (3 mesece) in nov dojenček Toby.

Velik trden zvezek

Za vsakega otroka imava velik trden zvezek in nekaj svinčnikov z radirko na vrhu svinčnika, ki pašejo v 'cerkveno torbo.' Te zvezke uporabljajo med pridigami. Dovoljeno jim je vanje risati. Starejši vanje tudi pišejo.

LORETA WIILSON, Chandler, Indiana, ZDA
wilsonlore@sbcglobal.net
Lee in Loreta imata Davida (22), Cassi (19), Nicole (17), Michel (10), Sara (8) in Jasmine (7).

Drobnarije

Za v cerkev pripravimo torbo z drobnarijami. Najin sin se pri starosti 17 mesecev redko igra z 'igračami.' Rad ima prave stvari.

Trenutno torba vsebuje plastificirane žičke, prazno pomito posodico v kateri je bil vazelin (trenutno je v fazi odpiranja in zapiranja), nekaj praznih škatlic od zlatnine, kjer lahko pokrov večkrat odpre in zapre, denarnica z zadrgo, zelo majhen plišast medvedek v katerega lahko spravi stvari in se z robcem igra igro 'ku-ku', avtomobilček, okrasek za na novoletno jelko, plastična vrečka z zapiralom,

majhna vrečka iz blaga v katero lahko stvari da ven in noter, nedelujoči pedometer (op. prev.: priprava za štetje korakov) nekaj skupaj spetih ribic, 'Tangles' igrača katerih dele se lahko vrti in tako sestavlja stvari, lesena paličica za pritisk jezika (kot pri zdravniku), majhen košček brusilnega papirja, del ure ki je videti kot prava ura swatch, rolica selotejpa, nekaj ščipalk, majhna kartonasta škatlica in povsem nazadnje zobna ščetka (rad si umiva zobe!)

Ne vzamemo vsega naenkrat. Toda drobnarije, katere sicer odvržete, bodo večje dojenčke za dolgo časa zaposlile.

Med zadnjim služenjem v cerkvi se je celo uro in pol motil z dolgo ozko škatlico za zlatnino in paličico za jezik! Je zelo aktiven otrok toda neprestano ga privlačijo RESNIČNE stvari.

ANGIE ROUNDS, Creston, Iowa, ZDA
a.rounds@yahoo.com
Jeremy-jevi in Angie-jini otroci so Mark (7), Alexis (6), Hannah (3) in Ethan (1).

Ure treniranja

Mi se na domu pripravljamo z 'urami treniranja'. Vsak mora na kavču sedeti recimo pet minut (ali tako dolgo kot mislimo da zmore) brez govorjenja in pretiranega zvijanja. Pozornost morajo usmeriti na določeno osebo ali objekt v sobi. Ob koncu njim določenega časa jih pohvalimo, ker so sedeli mirno in tiho. Včasih to naredimo kot igro kdo bo lahko dlje časa najbolj miren in tih. Čas postopoma podaljšujemo in s tem posnemamo čas med katerim bodo poslušali pridigo.

Med pridigami ne dovoliva barvanja, ker sva spoznala, da jim pritegne vso njihovo pozornost in ko iščejo določeno barvo ali si jo sposodijo od bratov in sester, itd. lahko postanejo moteči za tiste okoli njih. Toda tem, ki zmorejo, dava majhno nagrado za zapiske pridige.

Od starejših otrok zahtevava, da ostanejo budni in z očmi usmerjenimi k pastorju, brez nervoze ali nemarne telesne drže. Najini najmlajši običajno sedijo na kolenih in se po nekaj minutah umirijo. Spoznala sva da igrače prehitro izgubijo svoj čar in sva jih prenehala skušati animirati, ker je za naju to utrudljivo in naju moti. Po glasbi dedek vsakomur rad ponudi metine bonbone, kar je nekaj, česar se vesele.

Učenje najinih otrok te vrste samodiscipline pomeni, da jih lahko s seboj vzameva na poroke, pogrebe, koncerte, v gledališče in na nešteto drugih zunanjih slovesnosti, vedoč da se bodo primerno vedli. Ob posebnih dogodkih jih vnaprej pripraviva z opisovanjem kaj lahko pričakujejo da bodo videli in dogajanje pogosto simuliramo. Na primer pri nedavni očetovi slovesnosti napredovanja (zelo uraden dogodek kjer našo družino ščitijo in posadijo spredaj na sredino) smo simulirali način hoje, sedenje in stanje glede na govorjenje na prizorišču.

Po služenju jim je bilo rečeno naj se v dvorani vrnejo v določeno klop. Na svoji poti se lahko srečajo z ljudmi, toda ko starša končata obisk naj bi bili zbrani

skupaj. To prepreči divjaštvo, iskanje izgubljenih otrok, prekinjanje pogovorov med odraslimi, itd. Spoznali smo da jih ljudje radi vidijo tam sedeti in jih medtem ko oni čakajo, obiščejo. Za to jima dava majhno nagrado.

Tako kot trenirava najine otroke na domu, tako bodo postali dobri Jezusovi zastopniki v svetu!

ANN HINES, Willow Springs, Missouri, ZDA
6rubies@gmail.com
Jackovi in Ann-ini otroci so: Elaine (12), Samanhta (11), Sarah (11), Levi (9), Caleb (8), Noah (6), David (4) in novorojenček. (Štirje so posvojeni.)

Znakovni jezik

Ko je otrok sposoben pokazati na stvar in z glavo pomigniti v strinjanju, je pripravljen za uporabo enostavnega znakovnega jezika. To lahko stori še preden lahko komunicira z govorom. Čemu se ne bi rajši vsi naučili nekaj preprostih znakov, kar je bolje kot grozno 'šepetanje' družinskih članov med služenjem v cerkvi. Znaki kot so 'ne', 'da', in 'stranišče' se naredijo z eno roko in so lahko narejeni obzirno, brez da motijo ostale. Otroci se na splošno radi učijo znakovnega jezika. Odličen pričetek za informacije o otroškem znakovnem jeziku nudi spletna stran www.babysigns.com.

LINDA MARTIN, Rainbow, California, ZDA
lindamartin@integrity.com
Scot in Linda imata poročenega otroka, Jamesa. On in njegova žena Kendra imata sina Hunterja (15 mesecev). Scott in Linda sta v postopku posvojitve hčerke Selah Amanda (5 mesecev) katero sta lahko v svoj dom pripeljala pri starosti 7 dni.

Sedeti spredaj

Presenečena sem, da nihče ni omenil skrivnosti kako obdržati otroke da se v cerkvi primerno obnašajo. Ko sem vzgajala otroke sem spoznala, da je to velik blagoslov. Sedeti na prvih sedežih, takoj pod očesom pridigarja, kjer je maziljenje močnejše, jim je pomagalo da so se bolje obnašali.

Mnogo staršev s svojimi otroci sedi v zadnjem delu cerkve, misleč da jih bo lažje nadzirati. Kakorkoli, zadnji del cerkve je najslabši kraj. Tam je mnogo motenj, ki otroke mnogo lažje odpeljejo na stranski tir. Lahko tudi vidijo kaj počno drugi pred njimi kar jih zopet moti.

Mogoče se sliši malce strašljivo, toda poskusite. Prepričana sem da boste osupli nad razliko.

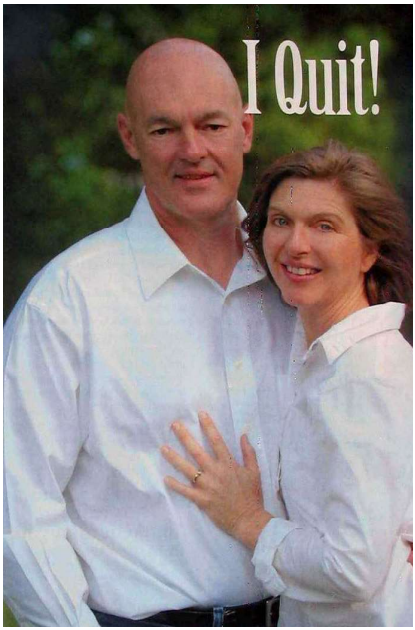
NANCY CAMPBELL, Primm Springs, Tennessee, ZDA

Nenaden gost

Udobno nameščen v tihem kotičku,
skrit pred bližnjimi pogledi,
se ljubezen razveseljuje semena, ki je postalo življenje-
in drobcene ročice se bodo sedaj veselile,
ker je Bog poslal majhen glas
da slavi Njegovo ime in greje naše gnezdo.
Dojenček dobrodošel! Mi smo blagoslovljeni!

ELISABETH SNELL
Ta pesem napisana na razglednico je bila poslana njenemu možu, da mu napove prihod novega dojenčka!

Odnehala sem!

Odnehala sem! Preveč sem utrujena za nadaljevanje. Sploh ni vredno da se še naprej trudim. Zagotovo nihče ne more prenesti tolikšnega pritiska. Vse to je bilo preveč. Eden od mojih otrok je odklonil najino avtoriteto in moj zakon se je opotekal. Z možem sva si bila smrtna sovražnika. Komaj sva v isti sobi zdržala pet minut brez kakega prepira. Poleg tega se je moje zdravje hitro kvarilo.

Tako sem nekega dne odnehala. V enem samem obupnem dejanju sem vse skupaj zbrala v namišljen kup in poslala na Božji oltar. Mojo pravico biti slišana, moje želje, moje sanje, moje hobije, upanje za služenje in prijatelje. Potem sem gledala, kako je pogorelo. „Žene, podrejene svojim možem," sem jemala najbolj dobesedno – da se odrečem 'telesu, duši in duhu'.

Potem sem se obrnila in odkorakala. Bila sem prepričana, da sem samo sebe obsodila na boleče življenje osamljenosti in suženjstva. Vendar sem zaprla vrata svojega doma in pričela živeti zunaj, po veri, kot ženska v Pregovorih 31, popoprana z vedenjem iz Prvega pisma Korinčanom 13. Sovražnik je vpil: „Ti si prevarantka, lažnivka". „Ne," sem odgovarjala: „To je otroška vera. Vidi česar ni tukaj in verjame temu, kar se ne more zgoditi. Vera hodi po en korak naenkrat po ozki in zahrbtni poti, sledeč svetilki na Njegovih nogah."

Nekaj presenetljivega se je pričelo dogajati. Kaj je bilo to kar se je pojavljalo iz

ruševin moje upornosti? Njegova lepota in nagla rast sta me presenetila. Skoraj istočasno je pričel prinašati sad. Prvo je bilo notranje zadovoljstvo. Kmalu je sledil še mir. Potem je prišlo še več, dokler nisem bila preveč preplavljena da bi govorila. Še naprej se je krepila in vsak dan prinašala še bolj obilne sadove – celo sedaj okoli tri leta kasneje.

Božje poti so visoko nad našimi potmi. V borbi obdržati svoje življenje, sem ga izgubila, toda ko sem se mu odrekla, sem pridobila veliko več. Moje slabšanje zdravja je bilo obnovljeno in moj zakon ozdravljen. Moje žalovanje se je spremenilo v smejanje. Moj življenjski partner je postal moj zaupnik, moj največji vodja, moj partner v služenju, moj zaščitnik, moj ljubimec in moj najtesnejši prijatelj. V moje največje zadoščenje sem opazovala svojega moža kako je prevzel aktivno vlogo voditelja doma. Ko naju je mladi mož prosil za roko najine najstarejše hčerke, je odigral pomembno vlogo v usmerjanju njunega neomadeževanega razmerja. Njun prvi poljub na oltarju je bil dokaz, da Božje poroke ne prinašajo dobrega sadu samo zakoncema, temveč tudi vsem prihajajočim generacijam.

ANGELA DECOTEAU, St. Amant, Louisiana, ZDA
calmdec@cox.net
Claytonovi in Angelini otroci so Dean – poročen z Emily; imata dva otroka, Setha (5) in Allison (2) ter Lelo (poročena z Michaelom White) in Megan (18).

„Bolje se je ugrizniti v jezik...

kot mu dovoliti, da ugrizne nekoga drugega!“

Ohranjanje veselja v vašem življenju

Po praznovanju najine šeste obletnice poroke se imava v nekaterih pogledih z možem še vedno za 'mladoporočenca'. Priznam, da se po okoli šestih letih zakona (in dveh otrocih ter dojenčkom na poti) počutim, da sem se nekaj stvari naučila katere kot v zvezde zagledana nevesta nisem poznala. Toda če se primerjam z 'veteranskimi' pari ki jih poznam in spoštujem, s štiridesetimi, petdesetimi ali več leti zakona za njimi, spoznavam, da se moram naučiti še VELIKO več!

Imeti se za nekakšno novoporočenko in opazovati zardevanje nove nespametne ljubezni na nevestinem obrazu mi nekaj stori. Kot prvo me pripravi do nasmeha, ko se spominjam vseh upov, sanj in pričakovanj, ki obdajajo razkrivanje poročene ljubezni. Prav tako se sprašujem... Kaj ta nova žena ve o odnosu do in spoštovanju njenega moža? Ji je kdo povedal, da lahko njegovega duha zapre s svojimi besedami?

Novoporočenci tako pogosto odletijo v blaženost poročene ljubezni z zelo neznatnimi predstavami o resničnosti, ki jih čakajo na drugi strani medenih tednov. Razen če pari niso bili blagoslovljeni z bogaboječim treningom in učenjem, lahko postanejo osupli in razočarani, ko pričnejo prepiri trkati na luknje v njunih gradovih iz zraku.

Na žalost mnogo deklet odrašča s praznimi obljubami o poroki in romantiki. Vse je le o čudovitih princesah in postavnih princih, pravljični ljubezni in potem o srečnem življenju do konca dni. Medtem ko se v pripovedi lahko to dobro sliši, ali da v kinu dekle z veseljem vzdihuje, to ustvarja majave temelje zakonu – poroki z resničnim moškim z resničnimi napakami in resničnimi potrebami.

Kot mnogo mladih deklet, sem to odkrila na težji način. Da zakon sploh ni podoben puhastim zgodbam s katerimi smo med branjem in fantaziranjem odraščali. Četudi nisem bila vzgojena s televizijo in mi ni bilo dovoljeno gledati 'slabih' filmov, ter so bili zelo previdni glede knjig katere sem med odraščanjem brala, sem v zakon še vedno prinesla nekaj nerealnih pričakovanj. Zakon je nekaj česar ne moreš 'resnično' spoznati dokler ga ne doživiš; to je proces ki raste, ko dva človeka spojita svoja življenja, sanje in svoje prejšnje okolje v novo družinsko celico. Toda obstaja nekaj stvari, katere sva se spotoma naučila:

1. Vaš mož je neizmerno drugačen od tebe!

To se lahko sliši kot nespametno... seveda je drugačen! Toda nekako se drugačnost ne izlije v naše glave, kadar pride do odnosov z vašim možem, pogovora z vašim možem, pričakovanj od vašega moža. Nasprotno temu kar večina mladih žena z vstopom v zakon verjame (z menoj vred), vaš mož resnično ne ve čemu jokate ko ste jezni, ne razume zakaj se mučite z vprašanjem kateri par čevljev obuti za v cerkev in prav tako ne bo mogel sočustvovati in se do vas obnašati kot ena vaših prijateljic. On je moški. Trden, črno-bel, takoj preide k stvari, moški brez čustvovanja. Z 'brez čustvovanja' ne mislim, da je mož brez čustev; samo da s svojimi čustvi ni tako povezan kot ste vi.

Ženske vidimo svet skozi mavrico pogledov tisočih senc in barv.. moški vidi črno-belo. Ali stvar je, ali je ni. Ne razčlenjuje kako o tem čuti. On pozna samo dejstva. Na primer kadar vam prijateljica pove da je bolna, ve preprosto ne vzamete dejstva 'moja prijateljica je bolna', temveč z njo tudi sočustvujete. Mogoče rečete nekaj podobnega kot: „Uboga stvarca! Kako boš danes postorila vsa hišna opravila?“ Nemudoma se povežemo z njenimi čustvenimi potrebami, ker so verjetno zelo podobne našim lastnim.

Sedaj si predstavljajte, da prijatelj vašemu možu pove da je bil bolan (kar je sicer malo verjetno, toda zamislite si!) Vaš mož bo najbrž reagiral nekako takole: „Aha. Torej kdo je prejšnji teden zmagal na nogometni tekmi?“ Moški se ne zapletajo v zaupne zadeve svojih prijateljev kot se ženske. Zato pogosto govorijo o vremenu, športu, ceni živine, službi ali ostalih 'varnih' stvari skupnega interesa. Ko mož poskuša vzpostaviti stik s svojo ženo, močno čustvenim in zelo intimnim bitjem, je

podobno učenju govora v tujem jeziku. Če se par ni naučil spoznavati in upoštevati njunih od Boga danih razlik, se lahko stvari hitro stopnjujejo v navzdol spuščajočo spiralo.

2. Vaš jezik lahko postane vaš največji sovražnik.

Žene so večinoma nadarjene govornice. Celo tiha žena lahko pogosto v besedi premaga svojega moža, še posebno kadar pride do izražanja njenih misli ali njenih potreb. Videti je, da so naši jeziki povezani z vsakim delčkom naše biti. Natančno lahko izrazimo kaj imamo v naših mislih, kako se naše telo počuti ali kako boleče so bile besede od nekoga. Študije nam govorijo, da ženske hkrati uporabljamo levo in desno možgansko hemisfero: zlahka gremo naprej in nazaj med dejstvi in občutki. Moški pretežno uporabljajo levo možgansko poloblo; so dejanski.

Ženske očitno spregovorijo dnevno okoli 50.000 besed, medtem ko moški spregovori samo polovico te količine! Če ste še posebno zgovorna ženska ali nagnjena k izražanju svojih mnenj, MORATE biti posebej previdna kako se z besedami obračate do svojega moža.

Vaše 'izražanje vaših misli' ob razočaranju, četudi čutite da imate za to dober razlog, bo zvenelo kot besedni napad nanj kot osebo. Nikoli, NIKOLI ne recite stvari kot so: „To vedno tako narediš.“ ali „Nikoli si ne zapomniš tega ali onega.“ Vaš mož sliši: „Ne ustrezaš mi. Nepomemben si. Ne spoštujem te.“ Medtem ko čutiš, da se z zadnjimi močmi trudiš pogovarjati in povezati se s svojim možem, se on čuti ranljivega, ne spoštovanega in se bo od vas čustveno odmaknil.

Zmaga preprostega dokaza bo mogoče imela popolnoma nasproten učinek od tega kar ste želeli. Vašega moža bo potisnilo stran od vas. Če boste po pol leta ali po letu zakona spoznale, da vaš mož ni tako pozoren kot je bil nekoč, da svoje misli ali potrebe ne deli več tako pogosto z vami, se ustavite in razmislite o načinu obračanja nanj z besedami. Zelo možno je, da ste s svojimi besedami zaprle njegovega duha. Samo veljava vašega moža je mnogo bolj ranljiva, kot si mogoče lahko mislite, in ker v besedah najbrž ni tako zelo močan kot ste ve, vam ne bo povedal ali ste ga prizadele. To boste spoznale na težji način, ko se bo že oddaljil.

3. Zgradite vaše novo družinsko jedro.

Pomembno je, da z vašim možem ustvarite svoje lastno družinsko jedro še v prvih letih zakona. 'Odrežite stvari' iz vašega otroštva. Videla sem mlade žene kako so naredile napako, ko so ob vsaki majhni težavi stekle domov k svoji materi. Mož se počuti kot drugorazreden opazovalec in si verjetno želi, da bi njegova žena odrasla! Ne govorim o tem, da si po poroki ne bodite blizu s svojo materjo; prepričani bodite da ste najprej žena in šele potem hčerka.

Boleče je pustiti da hčerka odide. Prijazno, toda čvrsto stojte na vaših tleh. Poroka zahteva da otroštvo in njegovo odvisnost pustite za seboj, ter postanete ženska.

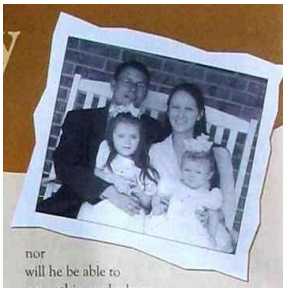
Če ste novo poročena in živite blizu svojim staršem, še posebej pazite, da bo vaš mož vedel, da ste NJEGOVA ŽENA in ne mamičin otrok. Preprosto rečeno ne pričakujte, da boste vi in vaš mož vsak večer večerjali z vašimi starši. Zanj kuhajte doma. O stvareh se najprej pogovorite s svojim možem. Vprašajte ga kje želi v nedeljo kositi ali kaj si želi za vikend početi. Ne pričakovati, da bo postal podaljšek vaše družine. On je vaš mož in ne brat ali sestra. Sedaj sta par, vsak s svojimi lastnostmi. Ne tecite domov k mami ali da jo po telefonu kličete vsakokrat ko vaš ljubi naredi nekaj 'narobe'. To je neumno in bo spodkopalo vaš zakon. Zakon zahteva zrelost in medsebojno spoštovanje. Ljubite in spoštujte vašo in njegovo družino, toda bodite gotovi, da vaša prva zvestoba počiva pri vašem možu.

4. Ne primerjajte svojega moža s svojim očetom

Preobrazba vdanosti iz mlade očetove deklice njenemu novemu možu je lahko včasih precej zmedena, še posebno če sta si bila z očetom blizu, tako kot bi si morala biti. Za polni prenos vdanosti drugemu moškemu sta potrebna čas in zrelost, četudi ste noro zaljubljena vanj. Resnica je ta, da je bil vaš oče verjetno celo življenje stanoviten moški. Večinoma je sposoben, zanesljiv in ima vedno zadnjo besedo. Sedaj se nenadoma znajdete pod avtoriteto moškega, ki je vaš partner. Je neizkušen, včasih negotov sam vase (četudi tega ne prizna) in lahko stori celo nekaj odločitev za katere menite da so malce smešne. Ta princ vaših sanj, ki vam je storil da ste se počutila odlično, vas nenadoma zapusti z občutkom negotovosti in najdete se kako samo sebe sprašujete (v glavnem zaradi vaše nezmožnosti): „Ali bi moj oče to storil tako?“

Svojega moža NE primerjajte s svojim očetom. To sta dve različni osebnosti, različnih moči in različnih slabosti. Vaš mož mogoče nima modrosti ali izkušenj katere ima vaš oče, toda on je vaš novi od Boga dani voditelj. Verjemite vanj. Vedno mu stojte ob strani. Če čuti da resnično verjamete vanj, se bo dvignil da zadosti vašim pričakovanjem in njegovi novi vlogi hranitelja in zaščitnika vašega doma.

KRISTY HOWARD, Cisco, Texas, ZDA
jandkhoward@sbcglobal.net
Jeremy-jevo in Kristy-jino družino sestavljajo Amy, Emily in Keith (ki se bo družini pridružil maja 2008)

Mogočno starševstvo

Kaj je skrivnost?

Nemara največja slabost našega starševstva je pomanjkanje naše molitve. To je naše najmogočnejše orožje! Bog čaka na naše molitve. Ko mi molimo, On ukrepa. Ko mi molimo, nam On daje odgovore in nam kaže svojo silno desnico. E.M. Bounds piše: „Gorje generacijam sinov, ki najdejo svoje lastne kadilnice prazne bogatih dišav molitev, katerih očetje so bili preveč zaposleni ali preveč neverni, da bi molili in ki imajo neizrekljivo tveganje in neizrečene posledice za njihovo dediščino! Resnično, tisti, katerim so očetje in matere zapustili bogato zapuščino molitev, so zelo srečni.“

Vsak otrok si zasluži starše, ki molijo zanj. Če mi ne molimo zanje, kdo bo? Nekateri otroci so blagoslovljeni s starimi starši in prastarimi starši, ki zanje molijo, toda starši ne smejo zatajiti te odgovornosti.

Rada imam opis duhovništva in skrinje zaveze v divjini in kako se danes to nanaša na nas. Pri snovanju oblek velikih duhovnikov je bil Bog izjemno podroben. Narejene naj bi bile za veličastvo in lepoto. Bog je želel, da kadar njegovi služabniki pridejo v Njegovo prisotnost, da so oblečeni v oblačila čudovitih, svetlih barv.

Med mnogimi drugimi sta dva zanimiva pogleda na oblačila velikih duhovnikov. Eden je efód, ki je bil vešče izvezen z zlatimi nitmi in modro, vijolično ter škrlatno prejo. Povezan je bil z dvema ramenskima deloma na katerih sta bila pričvrščena dva oniksova kamna. Bog jim je rekel naj vgravirajo v kamna imena Izraelovih otrok, šest imen na enega in šest na drugega. Eksodus (Druga Mojzesova knjiga) 28,12 pravi: „*Pripni oba kamna na obramna dela efóda kot kamna spomina na Izraelove sinove! Aron naj nosi njihova imena pred Gospodom na obeh ramah v spomin.*“

V Gospodovi prisotnosti naj bi na duhovnikovih ramah nosili imena Izraelovih rodov. Na ramenih namreč nosimo tovore in bremena. Na isti način tudi oče (duhovnik doma), skupaj z materjo nosi breme njunih otrok na njunih ramah v molitvi.

Toda to ni vse. Veliki duhovnik je moral nositi prsni oklep, ki je bil narejen iz istih čudovitih materialov kot efód. Na prsnem oklepu so bili pritrjeni štirje nizi dragocenih kamnov, vsak od njih vdelan v zlato. Bog jim je rekel naj v vsak kamen vgravirajo ime enega izmed Izraelovih rodov. Eksodus (Druga Mojzesova knjiga) 28,29 pravi: „*Tako naj Aron nosi imena Izraelovih sinov na naprsniku razsodbe* ***na svojem srcu****, kadar gre v svetišče, v trajen spomin pred Gospodom.*“

Imena otrok moramo nositi ne samo na naših ramenih, temveč tudi na naših srcih. To je naš privilegij in naša odgovornost, da vsak dan molimo zanje in nosimo

njihova imena na naših srcih v Gospodovo prisotnost.

To je bila Bogu tako visoka prioriteta, da jo je naredil zelo otipljivo in zanje praktično. Ni samo rekel: „Hočem da Aaron moli za Izraelove rodove kadar pride v Mojo prisotnost.“ Namesto tega je zagotovil, da so bili vgravirani na dragocene kamne, blizu Aaronovemu srcu in bodo tako v večen spomin pred Njim. Vem, da so imena vaših otrok na vašem srcu, toda mogoče boste želeli napisati, vgravirati ali narediti nekaj otipljivega kar boste lahko vzeli s seboj v Gospodovo prisotnost, kadar boste zanje vsak dan molili. Ali pa tako, kot rada sama naredim, da medtem ko molite za vaše otroke položite roko na svoje srce...

Kako molite za svoje otroke? Jaz sem vedno molila da najinim otrokom Bog da mehka srca, da bi slišali Njegov glas in bili voljni v Njegovih rokah. Za najine otroke in vnuke dnevno moliva, da bodo sovražili zlo in ljubili pravičnost. Moliva, da bodo iskali Boga z vsem svojim srcem. Moliva, da jim Bog da bogaboječe može in žene, ki jim bodo pristni in zvesti celo njuno življenje, ki bodo ljubili in sprejemali otroke, ki si bodo prav tako osnovali bogaboječe domove in družine. Moliva naj Bog nanje izlije Svojega Svetega Duha kot je obljubil v knjigi preroka Izaija 44,3-4: „*Razlil bom svojega Duha na tvoj zarod in svoj blagoslov na tvoje potomce. Rasli bodo kakor sredi trave, kakor vrbe ob potokih vodá.*“

Midva moliva, da se njihov celoten duh, duša in telo ohrani neomadeževan in brezhiben pred Gospodom in seveda, da bi bili obvarovani pred nesrečo, poškodbo in nevarnostjo.

Ne samo da midva za najine otroke in vnuke vsakodnevno moliva, temveč moliva tudi za vse bodoče otroke in njihove potomce. Midva moliva da bodo potomci, ki bodo sledili, nadaljevali hojo v strahu Gospodovem in vplivali na ta svet za Boga.

Ko je Bog dal zapovedi ali obljube Svojemu ljudstvu, jih je On dal prav tako tudi za potomce ki bodo prišli. Na mestu štirih verzov v Genezi (Prva Mojzesova knjiga) 17,7-10 Bog petkrat ponavlja: „*teboj ter tvojimi potomci za teboj...*“ Moževa prababica je rada molila. Ne samo da je molila za družino in za tiste ki v tem življenju potrebujejo molitev, temveč je nenehno molila za bodoče rodove. Verjameva, da je še danes, šest rodov kasneje nad družino Božji blagoslov zaradi njenih molitev.

Nedavno sem brala v Evangeliju po Janezu 17 Jezusovo molitev za Njegove učence in vse ki bodo Vanj verjeli skozi stoletja. Kot jaz čutim breme Jezusovega srca za Njegove učence, čutim da bi to moralo biti prav tako breme mojega srca za moje otroke. Mogoče boste to dodali k molitvam za vaše otroke.

NAJVEČJA SKRIVNOST
Rokuj z molitvijo

1. Da bodo poznali Boga.

„*Da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal,*“ verz iz Evangelija po Janezu 17,3. To je največje breme mojega srca – da moji otroci in moji vnuki ne bodo samo vedeli o Bogu, temveč da bodo **spoznali Njega osebno** in doživijo Njegovo moč in prisotnost v svojih življenjih. To naj bi bila molitev številka 1. Pred nekaj časa sem najinih šest poročenih otrok vprašala naj mi prosim ponovno povedo kdaj so prvič srečali Jezusa. Večina otrok je bila starih manj kot pet let in so že doživeli življenje-spreminjajoče srečanje z Bogom.

Naj z vami delim Evangelinino izkušnjo: „Bog me je odrešil pri starosti štirih let. Celo danes je to najbolj živa in močna izkušnja mojega življenja. Ležala sem v postelji. Še vedno se spominjam oranžnega posteljnega pregrinjala. Moja mama je prišla v sobo in rekla: „Stephen je pravkar prosil Jezusa da pride v njegovo življenje. Bi tudi ti rada?“ Ta trenutek se je svet ustavil in pričele so se borbe med močmi teme in nebes. Moje celotno telo se je treslo. Z vsem svojim srcem sem hotela prositi Jezusa da pride v moje življenje, toda vlečenje satana je bilo tako močno. „Ne, ne, ne...“ je satanov glas pritegnil moje srce. Boj je bil silen.

Končno sem rekla: „Da,“ z vsem svojim srcem. Sledila sem materi v molitvi proseč Jezusa da pride v moje življenje. Ta trenutek sem spoznala Boga. Izkusila sem resničnost Boga. Prišel je v moje življenje in me napolnil. Odprl je moj um Zanj. Za vse življenje sem bila odrešena – nobenega obračanja nazaj! Od takrat sem spoznala Njegovo močno prisotnost v svojem življenju. Nemudoma sem začutila mir. Nemudoma, nisem se bala velike sove zunaj moje sobe – ali česarkoli. Od tega dne naprej me nikoli ni bilo strah.“ In to se kot njeno pričevanje nadaljuje do danes, ko je stara 43 let.

Rocklyn je bil prav tako star štiri leta. Rekel je: „Potem ko nam je mami v kuhinji prebrala zgodbo o Nikodemu, sem jo vprašal ali se tudi jaz lahko ponovno rodim. Na to izkušnjo gledam nazaj kot na začetek mojega zavestnega odnosa z Jezusom Kristusom. Ta izkušnja se je razvnela v moje življenje. Mnogo kristjanov ki so bili odrešeni kot odrasli, vidijo del svojega življenja iz materialnega vidika in imajo sedaj krščanski pogled. Spoznal sem, da v mojem življenju rast in učenje z Jezusom vpliva na moje razumevanje vsega v življenju iz Božje perspektive. Videl sem ter se vsega naučil iz Svetopisemskega vidika. To je oblikovalo moje življenje.“

2. Da bodo imeli radost.

„*Da bodo imeli moje veselje v sebi dopolnjeno.*“ Evangelij po Janezu 17,13. Jezus je vedel da bodo njegovi apostoli in verniki tekom let trpeli veliko preganjanj in preizkušenj, toda še vedno je molil da bodo imeli radost. Ne radost ker bi stvari dobro potekale, temveč radost ki gre onstran okoliščin – Njegovo radost v naših srcih, ker On je radost in On prebiva v nas. Naši otroci potrebujejo našo molitev in tudi učenje da radost ni odvisna od okoliščin, temveč dovoliti Kristusu da živi Njegovo življenje radosti skozi nas. Prvo pismo Tesaloničanom 1,6 (KJV) nam

govori da gresta „*užaloščenje in radost*“ z roko v roki.

3. Da bodo obvarovani pred zlom.

„*Jih obvaruješ hudega.*“ Evangelij po Janezu 17,15-16. Kakšna pomembna molitev. Naših otrok ne moremo skriti pred hudim s tem da jih skrijemo pred svetom. Tudi da jih odpeljemo iz mesta na podeželje mogoče ne bo delovalo. Najine otroke sva vzgojila na Zlati Obali Avstralije v domu s pogledom na igralnico (Casino)!

To me je peljalo v molitev! Največja zmaga v našem starševstvu je, da naši otroci lahko živijo v tem svetu, toda ne pridejo v stik z duhom tega sveta, da lahko živijo v tem svetu, toda niso posrkani vanj z njegovo hudobijo. Mi moramo biti oddvojeni od tega sveta, toda naša oddvojitev ni izoliranje nas in naših otrok od tega sveta. Naša ločitev je moč in prisotnost Boga nad našimi življenji. Preberite Eksodus (2 Mojzes) 33,14-15 in Drugo pismo Korinčanom 6,17-18.

4. Da bodo posvečeni.

„*Da bi bili tudi oni posvečeni v resnici.*“ Evangelij po Janezu 17,19. Molimo da bodo naši otroci posvečeni (ločeni in postali sveti) po moči resnice, Božje besede. Učimo jih, da je Božja beseda živa in aktivna in nam govori osebno. Molite da bodo imeli ljubezen in strast za Božjo besedo in da jih bo ta vodila v svetost.

5. Da bi bili eno.

„*Da bi bili popolnoma združeni v eno.*“ Evangelij po Janezu 17,21-23 (CHR). Bog želi v Kristusovem telesu edinost, toda nikoli je ne bomo imeli, dokler edinosti ne bomo imeli doma. Najprej v zakonu. Bog je načrtoval moža in ženo da bi bila eno. Ne dva, temveč eno! Kadar smo enotni in naši otroci vidijo da smo enotni, brezkompromisni ali biti zmožni prenehati z igro enega proti drugemu, bodo občutili varnost in videli božjo resnico o edinosti. Kadar je edinost v zakonu, je lahko edinost v družini in edinost v cerkvi.

6. Da bodo gledali veličastvo Gospodovo.

„*Da bodo gledali moje veličastvo, ki si mi ga dal.*“ Evangelij po Janezu 17,24. Kristusovo veličastvo je razodetje in manifestacija vsega kar On je! Mi imamo potrebo po molitvi, da bodo naši otroci videli Kristusa kakršen On resnično je, namesto svojega lastnega tolmačenja. To je skušnjava privesti Kristusa dol na naš ljudski nivo, toda Njegove misli so visoko nad našimi mislimi in Njegove poti so visoko nad našimi potmi (op. prev: Izaija 55,9). Še ena molitev katero pogosto molim za najine otroke je, da bodo imeli „*modrosti in razodetja, v spoznanju njega, in razsvetljene oči srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical...*“ (Pismo Efežanom 1,17-18). To ni religija, temveč razodetje, ki bo vaše otroke obvarovalo

pred prevarami! Čudovita stvar je, da ko mi gledamo Njega, se bomo tudi spreminjali iz slave v slavo v Njegovo podobo. Kakšno močno molitev molimo za naše otroke. (Drugo pismo Korinčanom 3,18).

7. Da bodo izkusili Božjo ljubezen.

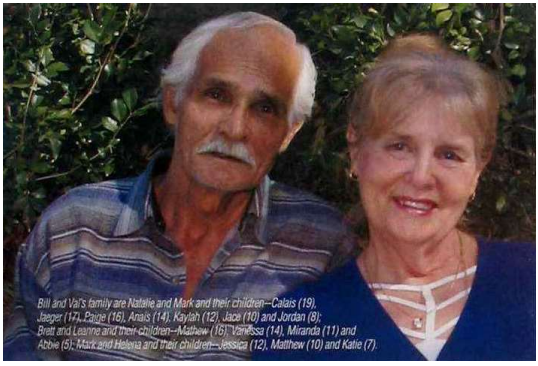
„*Da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih in bom jaz v njih.*“ verz iz Evangelija po Janezu 17,26. Ta ljubezen je agape ljubezen, nadnaravna ljubezen, ki neprenehoma ljubi navkljub zavrnitvi in sovraštvu. Bog ljubi. On živi po ljubezni. On vlada po ljubezni. Toda nam je tudi zapovedano „*ohranite se v Božji ljubezni*“. (Judovo pismo 1,21). Molimo da se bodo naši otroci ohranili v blagoslovu Njegove ljubezni in ne bodo izvabljeni iz zaščite Njegove ljubezni v greh iz katerega so prišli.

8. Da bodo opremljeni in pripravljeni soočiti se z bitko življenja in razglasiti Božjo slavo svetu.

„*Kakor si mene poslal na svet, sem tudi jaz njih poslal v svet.*“ Evangelij po Janezu 17,18. Namen vzgajanja naših otrok je, da jih pripravimo za Božje namene zanje v tem življenju. Bog hoče, da se Njegovo odrešenje, ljubezen, radost in mir razkrije v njih, kamorkoli bodi šli ali karkoli bodo počeli. Naših otrok ne vzgajamo za mirovanje, temveč za razodetje Boga v njihovih življenjih. Oni so puščice katere dnevno ostrimo in loščimo in jih tako pripravljamo na dan, ko jih bomo poslali naprej da dosežejo cilj za Boga. Dnevno molimo do tega konca.

NANCY CAMPBELL

Česa primanjkuje v vašem zakonu?

Slika: Billova in Valijina družina so Nataša in Mark ter njuni otroci – Calais (19), Jaeger (17), Paige (16), Anais (14), Kaylah (12), Jace (10) in Jordan (8); Brett in Leanne ter njuni otroci – Mathew (16), Vanessa (14), Miranda (11) in Abbie (5); Mark in Helena in njuni otroci – Jessica (12), Matthew (10) in Katie (7).

Že nekaj časa na *Above Rubies* kampih po Avstraliji govorim o sedmih stebrih modrosti. Pregovori 9,1 pravijo: „*Modrost si je naredila hišo, izklesala si je sedem stebrov.*“ Pisma teh stebrov ne navajajo. Kakorkoli, Bog je na moje srce položil sedem stebrov, ki lahko pomagajo graditi in ojačati naše zakone. Ti so:

1. Ljubite svojega moža.
2. Pokoravajte se svojemu možu.
3. S svojim možem se prisrčno povežite.
4. Za vašega moža se okrasite kot nevesta.
5. Družino gradite skupaj s svojim možem.
6. Ugajajte svojemu možu.
7. Spoštuje svojega moža.

Služila sem in govorila o prvih šestih stebrih in se pripravljala na sedmega. Kakorkoli, nisem bila prepričana če ta steber resnično razumem, kaj šele učim o njem. Pogledala sem grško besedo v Novi zavezi in ugotovila da pomeni 'spoštovati.' Nekaj dni kasneje je poklicala gospa, da spremeni njen naslov in med pogovorom je omenila knjigo Dr. Emerson Eggerichs z naslovom Ljubezen in spoštovanje (Love and Respect) Zapisala sem si naslov na košček papirja, ga nalepila na predalnik in nanj takoj pozabila.

Ne dolgo zatem sva se z Billom malce sporekla, lahko ste prepričani da nič pomembnega, toda oba sva bila drug nad drugim razočarana.

„Toda Bill, jaz vem da te imam rada,“ sem zaključila moj primer.

„Da, Val, vem da me imaš rada,“ je Bill odgovoril.

„In veš da storim vse kar lahko, da sem ti podložna.“

„Da, Val, jaz vem da si podložna,“ je on potrdil.

„Ti tudi veš, da odpuščam,“ sem nadaljevala.

„Da, Val, vem da odpuščaš,“ je potrpežljivo odgovoril.

„Dobro potem, kaj to ni dovolj? Kaj drugega še želiš od mene?“ sem želela vedeti.

„Ne vem, Val, toda to ni dovolj,“ je Bill tiho odgovoril.

„Torej mi praviš, da ljubezen, podložnost in odpuščanje niso dovolj?“ sem želela vedeti.

„Da, Val, prav to ti govorim.“

„In ne moreš povedati kaj to 'nekaj' je?“

„Ne, Val, ne morem ti povedati, samo vem da hočem to imeti.“

Besna sem odkorakala. „Kaj še želi od mene?“ sem sama pri sebi mrmrala. „Nimam kaj več dati.“ V svojem razočaranju sem čutila, da bi bila večina moških hvaležna za te tri prvine v svojih zakonih, toda moj mož ni bil. Ne, on hoče VEČ. Jokala sem k Bogu po pomoč in se počutila da je to tako nepravično.

Približeval se je naslednji *Above Rubies* kamp in še vedno sem bila nepripravljena. Premetavanje po predalčniku me je pripeljalo do imena knjige, za katero mi je gospa povedala. Na misel mi je prišlo, da je to mogoče dobra knjiga, ki bi mi končno pomagala pričeti. Na internetu sem preverila, naročila in na moje presenečenje je knjiga prispela v dveh ali treh dneh. Pustila sem vse, se usedla in brala. V prvem poglavju sem spoznala manjkajočo sestavino najinega zakona. Bilo je spoštovanje. Tistega dne, ko sva bila drug nad drugim razočarana sem Billu očitno odgovorila na nespoštljiv način.

Odločila sem se, da teorijo razloženo v knjigi preizkusim. Približevala sem se Billu, ki je delal zunaj v lopi in sem mu s skrbjo povedala kako ga resnično spoštujem na določenih področjih. Prav pred mojimi očmi se je njegovo celotno obnašanje omehčalo. Nasmehnil se je.

Mislila sem si, saj ne more biti tako preprosto. Pustila sem ga za nekaj ur in ponovno poskusila. Dve uri kasneje sem Billu povedala kako ga spoštujem na še drugih vidikih njegove osebnosti. Ponovno je bilo videti da je zrasel v postavi. Ugotovila sem, da sem pridobila njegovo srce. Bil je kot plastelin v mojih rokah.

Spoštovanje je to, po čemer mož hrepeni, četudi mogoče ne bo zmožen pokazati s prstom na 'spoštovanje.' Pravzaprav bi morala to postaviti kot prvi steber. Graditev tega stebra v vašem zakonu olajša gradnjo drugih stebrov. Seveda to ni magični napoj. Vi morate delati pri gradnji vašega zakona.

VAL STARES, Direktorica *Above Rubies* v Avstraliji
admin@aboverubies.org.au

Zaposlitev malčkov medtem ko izvajate izobraževanje na domu!

En kraj

Izobraževanje na domu izvajava že pet let. Medtem ko je to ena najboljših odločitev kar sva jih kdaj naredila, je hkrati tudi izziv. Spoznala sva, da nama je zelo v pomoč če so vsi otroci v enem prostoru. Najmlajši imajo svojo mizo če žele barvati ali delati svoje 'delo'. Vedo, da morajo v tem prostoru biti tiho. Dovoliva jima, da se na tleh tiho igrajo s posebno škatlo, ki vsebuje njim primerne učne pripomočke.

Če so preveč glasni, morajo oditi in se igrati v svoji sobi ali zraven v kuhinji. Če postane 'eden od tistih dni', potem skušam da starejši otroci delajo kolikor je mogoče samostojno in dodaten čas posvetim najmlajšim.

Vedo, da ko je delo za šolo zaključeno, da se pričnejo zabavne aktivnosti. Vsi se tega veselijo. To je lahko znanstveni poskus - pri katerem vsi pomagajo, ali

sprehod – ponavadi nekaj, kar jim pomaga porabiti njihovo dodatno energijo.

BRENDA SAVERCOOL, Pitkin, Louisiana, ZDA
savercool@camtel.net
Timovi in Brendijini otroci so: Nyoka (11), Kiana (8), Maleki (6) in Levi (4).

Številski vlak

Izmislila sva si zabavno aktivnost, ki najinega štiriletnika zaposli, medtem ko delam z ostalimi otroci. Imenujeva jo 'številski vlak'. Vzela sem tri škatle za čevlje in jih med seboj zvezala in tako naredila njegov 'avtomobilski vlak' in na prvo škatlo pričvrstila dolgo vrvico, ki služi kot ročaj. Izbrala sva drugo mesto v hiši (za nas je dnevna soba) ki služi za 'železniško postajo'. Položila sva veliko majhnih predmetov (frnikole, otroški vojaki, kocke, itd.) na mizico in ti predstavljajo 'potnike'.

Vlak privleče k meni v šolsko sobo, kjer delam z ostalimi otroci in s pisarniškimi sponkami zataknem majhne kartice z napisanimi številkami na vsako škatlo. In odpuha iz sobe na železniško postajo da pobere svoje potnike. Če kartica na prvi škatli pravi '4', vanjo postavi štiri predmete in tako naprej. In odpuha in ču-ču-ha nazaj v šolsko sobo, da preverim in mu dam nove kartice s številkami. Ko so vsi potniki pri meni v šolski sobi je končal. To smo spremenili, da deluje tudi s črkami in barvami. Počuti se, kot da dela z menoj, vendar hodi do železniške postaje in nazaj dovolj pogosto, da lahko hkrati delam s starejšimi otroci.

Kdo ne mara puhanja in ču-ču-janja v njegovem majhnem koščku srca?

LAURA PENTECOST, Fremont, Indiana, ZDA
mamapentecost@msn.com
Ericovi in Laurijini otroci so Logan (10), Cailyn (7), Gabel (4) in Jonah (2).

Spreminjajoče se aktivnosti

Priporočam spreminjanje aktivnosti vsake pol ure, tako da se otroci ne dolgočasijo, četudi včasih ta čas podaljšam.

Eden z enim

Na začetku dneva sem določila poseben čas z mlajšimi otroci. Običajno je to pol ure in s starostjo narašča v dolžini. Med tem časom mogoče beremo, pojemo, barvamo, delamo na treniranju stvari ali mogoče otroci delajo ob meni. Prebijanje časa z njimi jim pomaga, da se počutijo ljubljeni in mi daje priložnost da jih treniram.

Čas za odejico!

Medtem ko delam s starejšim otrokom (ali dvema!), se mlajši otroci igrajo z

majhno škatlo igrač. Da se izognem dolgočasju, jim igrače menjam. Zahtevam da otrok ostane na odejici! Včasih za starejše malčke določim 'čas na kavču'. Zahtevam da otrok sedi na kavču in prebira knjige ali se igra s puzli. Prav tako je zabaven 'čas v sobi'. Prižgem kaseto z glasbo, CD ali trak s posnetkom knjige, medtem ko se otroci igrajo z omejenim številom igrač. Lahko pričnete z desetimi minutami, ter čas povečujete do pol ure. Počasi ga vzljubijo in to uči otroka, da se sam igra in je zadovoljen.

Pomoč ostalim bratom in sestram

Čas za igro ali branje jim dodelim skupaj z ostalimi brati in sestrami. To jim pomaga zgraditi njihovo prijateljstvo in uči starejše služenja mlajšim.

Čas za počitek!

Ne pustite da vam ta odide!

V vašem naročju

Vaše malčke učite, da v vašem naročju ali poleg vas mirno sedijo. Lahko se na koščku papirja učijo mirnega barvanja. Hkrati otroci pišejo ali se mirno igrajo s kockami pri vaših nogah, medtem ko poučujete uro matematike.

HEATHER TULLY, Delaware, Ohio, ZDA
tully_family@yahoo.com
Ericovi in Heatherjini otroci so Patricia (7), Benjamin (6), Matthas (4), Jonathan (2) in Elizabeth (4 mesece).

Vključite malčke

Najboljši način katerega sem našla za zaposlitev marljivih malčkov je, da jih vključim! To pomeni, da morate načrtovati tako za vaše malčke, kot tudi za vaše šolarje. Zabeležite si seznam stvari katere vaši malčki zmorejo na področju skrbi zase. Nikoli ne podcenjujte tega kar lahko malčki narede. Če boste nekaj časa porabili za njihovo učenje in treniranje, vas bodo zagotovo presenetili!

V našem domu imamo na hladilniku razpredelnico z majhnimi slikami vsakega opravila katerega želim da ta dan v želenem vrstnem redu opravijo. Uporabite lahko vaše lastne digitalne fotografije v Wordovem dokumentu ali jih izrežete in prilepite iz revij. Nad vsako sliko je preprost opis, npr. 'Očisti si zobe' in poleg slika majhne deklice, kako si ščetka zobe. Po približno enem tednu učenja mojih otrok po seznamu kaj vse lahko sami storijo, je moja petletna hčerka pomagala mojemu dveletnemu sinu. Medtem lahko dojim svojega dojenčka ali pripravim zajtrk.

Za osebno nego naš seznam vsebuje tudi malenkosti (moj sin se uči malenkosti), oblačenje, obešanje pižam, česanje in zajtrk, ki poteka medtem ko otroke poučujem iz Svetega pisma. Čas za Sveto pismo vsebuje tudi 'himno tedna' in učenje apostolske vere.

Med gospodinjskimi opravili moji otroci posteljejo svoje postelje. Ne, tega ne naredijo popolno, temveč naredijo tako dobro kot zmorejo! Potem lahko izberejo dve opravili izmed štirih na seznamu opravil. Prvo opravilo je dnevno praznjenje koša za smeti iz kopalnice, v koš za smeti v kuhinji, četudi ta ni prazen (okoli robu dajte elastični trak tako da lahko ven padejo samo smeti). Potem sem kupila manjši sesalnik za sesanje drobtin po zajtrku izpod mize, ter za sesanje las iz kopalniških tal. Dvoletniki imajo na splošno radi hrupna opravila kot je ta! Drugi dve opravili sta pospravljanje jedilnega pribora iz pomivalnega stroja in pomoč pri perilu. OSUPLA sem kako mnogo pralnih postopkov zmorejo malčki z neznatnimi navodili!

Sedaj smo pripravljeni na šolo. Šola v našem domu je bolj znana kot 'čas zabave z mamico!' Medtem ko se moj dojenček doji, oba otroka sodelujeta. Pri mizi lahko moj otrok lepi slikice v knjigo, barva, sestavlja puzle, piše na šolsko tablo ali na pisalno-brisalno tablo ali se igra z igračami. Čas za branje vključuje vse. Moje naročje je lahko precej polno, še posebno če je ponovno čas za dojenje!

JENNY HINTON, (druga generacija mame ki šola na domu)
Munford, Tennessee, ZDA
oxontheroof@yahoo.com
Kevinovi in Jennyjini otroci so Katie (5), Owen (2) in Audrey (6 mesecev).

Imeti več malčkov

Spoznala sem, da je najboljši način zaposlitve malčkov, da jih imate več kot enega. Več otrok kot imate, bolj se medsebojno igrajo in drug drugega zabavajo! Običajno imam tri, včasih tudi štiri predšolske otroke. Pri igranju drug drugega spodbujajo, medtem ko ostalih sedem učim.

MICHELLE KAUENHOFEN, New Bothwell, Manitoba, Kanada
ceducate@mts.net
Cam in Michelle imata 10 otrok: Bryson (16), Jacinda (15), Dalton (13), Brielle (10), Logan (9), Havenne (7), Gideon (6), Lilissa (4), Tresa Leigh (2) in Drayden (10 mesecev).

Učim jih biti pri miru

Imam 19 mesečnika, ki povsod brska. In zelo RAD pleza. Medtem ko šolam njegova dva starejša brata me moj malček spravlja ob pamet s tem da teče po hiši in pleza na vrh vsake stvari. Zato sem nekaj popoldnevov preživela z njim ter ga učila, da je ostal na odejici in se tiho igral z igračami. Na eni strani sobe za mizo učim starejša dva, na drugi strani sobe imam odejico na sredini med prostorom za sedenje. Kadar želim večjo pozornost mu rečem naj 'ostane na odejici'. Ker je skupaj z nami v sobi, sliši kako brata govorita in povzema skoraj vse zvoke. V ozadju ju oponaša in tako otroka pripravi k smehu. To samo izboljša učenje!

KAREN ADAMS, Aubrey, Texas, ZDA
karen@dentonfreedomhouse.org
Jeremy in Karen imata otroke: Jared (11), Hudson (6) in Nathan (19 mesecev).

Starejši otroci lahko pomagajo

Sedaj, ko se moji starejši otroci (starosti 11, 9, 8 in 6 let) osredotočajo na dolga deljenja, ulomke, decimalke in odstotke, mojo triletnico ni lahko vključiti v njihovo delo. Sedaj se moji starejši otroci izmenoma igrajo s svojo mlajšo hčerko Faith. To mi daje med uro matematike čas za delo z vsakim posebej, medtem ko bratje in sestre izmenoma hlapčujejo in upam da s služabniškim srcem. Otroci se vesele časa z njo in ona pogosto poskoči s prelepim nasmehom na njenem obrazu k naslednjemu in zažari: „Vrsta je na tebi!“ Z vsako sestro ali bratom dobi svežega soigralca, spremembo osebnosti in nikoli konca idej za igre!

Medtem, ko starejši otroci samostojno delajo, Faith dobi mene! Lahko me spremlja kot privesek pri gospodinjskih opravilih in se tako uči temeljnih veščin o hiši ali igranja s puzli, barvanja, igranja s plastelinom, medtem ko se vsi skupaj učimo. Ko je bila stara dve leti ni bilo lahko (pravzaprav zelo neučinkovito!), toda potrpljenje in trening sta povrnjena, še posebno kadar skupaj beremo znanstvene ali zgodovinske knjige, ali kadar poslušajo Sveto pismo ali branje naglas.

Verjamem, da je pomembno da ne spregledamo vedenjskih težav malčka, čeprav to pomeni ustavitev ure šolanja na domu. Ne spreglejte tega! Slabo vedenje malčka je zapeljivo spregledati zaradi skrbi za uro učenja na domu, toda na dolgi rok je mnogo bolje ustaviti uro poučevanja in dati prednost treniranju.

REBEKAH HIXON, Altoona, Alabama, ZDA
rebekah@mudministries.com
Eric in Rebeka imata Hannah (11), Benjamina (9), Joshua (8), Mary Grace (6) in Faith (3).

Čas za odejo

Medtem ko tri otroke poučujem na domu, se moja dva malčka igrata na manjši odeji s plastično škatlo za čevlje, napolnjeno z majhnimi igračami. Temu pravim čas za odejo. Moja dva malčka sedita in se do dve uri igrata na odeji. To škatlo hranim samo za 'čas za odejo'. Čas za odejo je moja prenosna otroška stajica. Uporabljam jo v cerkvi. Še celo na obisku pri drugih družinah jo uporabljam. Svojih malčkov ne morem imeti brez nadzora tekajočih vsepovsod po prostoru, medtem ko skušam izobraževati na domu. Zato mi čas za odejo pomaga ohranjati red v svojem domu.

AMPARA CUCUTA, Highland, New York, ZDA
sicknomore@optonline.net
Anthony in Ampara imata Brandon (10), Alina (7), Natalie (5), David (4), Victoria

(2) in Gabriela (1).

Načrtovanje se izplača

Nekaj malega načrtovanja in organiziranja minulo poletje mi je to šolsko leto rešilo moje duševno zdravje. Storila pa sem tole:

Za svojega eno in pol letnika sem kupila šest plastičnih škatel (0,7€ vsaka) ter jih napolnila z mirnimi aktivnostmi. Ko je čas za šolo, gre, izbere škatlo in sedi ter se pri naši jedilni mizi z nami tiho igra, medtem ko poučujem moj otroški vrtec.

Različne škatle vsebujejo:

1. Prazne posodice s pokrovčki (kot za margarino, prazne posode za slanino) in žabe iz plastike. Te ima Hannah najrajši! V posodo da žabe, privije pokrovček in jih potem da ven in da v novo posodo. Ko smo bili konec leta na oddihu je v kuhinjski omari, kjer shranjujem njene posodice, neprestano spraševala za njene žabe.
2. Lesene kocke za sestavljanje.
3. Kartonke (op. prev.: otroške knjige iz tršega papirja).
4. Plastične živali iz živalskega vrta (slon, opice, žirafe itd.).
5. Plastično hrano za igranje in pripadajoče posode za kuhanje.
6. Prazne posodice za mero (1 dcl, 2 dcl, itd) katere lahko med seboj spaja.

Osnovno pravilo je samo ena škatla hkrati in ko pobere njene stvari, konča. Vsaka izmed škatel ne vsebuje več kot 15 do 20 predmetov. Ven potegnem eno škatlo za en predmet (matematiko ali čas za branje) in z njo mora biti ves čas zadovoljna. Nobene prošnje za zamenjavo po petih minutah.

Za Theota, mojega štiriletnika sem našla odlično knjigo imenovano Predšolske aktivnosti avtoric Paula Reetz in Sherri MacLean www.ActivityBags.com. Ta knjiga je življenjski rešitelj. Nudi navodila za izdelavo preprostih in poceni aktivnosti, s katerimi zaposlimo svojega predšolskega otroka, ki se hkrati tudi uči, medtem ko šolam starejše otroke.

Poleti sem naredila 20 aktivnosti. Vsaka aktivnost se hrani v lastni z zadrgo zaprti vrečki v kotu omare naše jedilnice. Ko je čas za učenje, Theo izbere aktivnost na kateri bo delal. Nekaj njegovih najljubših je izrezovanje oblik, ujemanje velikih in malih črk in sortiranje kovancev. Vse potrebščine za posamezno aktivnost so že v vrečki, tako da jih Theo samostojno razpostavi in počisti. Druga velika prednost imeti vse te aktivnosti pripravljene je, da lahko vzamem vrečko in oba moja šest in štiriletnika pripravim da delata na nečem poučnem, medtem ko opravljam

pisarniška opravila. To je mnogo bolje kot pustiti jih da gledajo televizijo. Na vsakega se tako v istem prostoru bolj osredotočim, ne pošiljam mlajših stran da se igrajo med časom za šolo. Namesto tega sedijo za mizo in delajo šolske naloge. Na ta način se uče, da je čas za šolo 'sedeti in tiho delati' in tega časa se vesele.

HILLARY CRANDALL, Denver, Colorado, ZDA
crandallquiver@q.com
Davidovi in Hillaryjini otroci so Theo (6), Hannah (1 ½) in Grace (4 mesece).

Udeležba

Prvo leto poučevanja svoje hčerke Elizabeth na domu me je skrbelo kaj bom počela s svojim zelo aktivnim 2½ letnim sinom. Poskušala sem tako da sem mu med časom za učenje dala na voljo gledanje predšolskih vzgojnih video kaset, toda kmalu sem ugotovila, da želi biti 'velik fant' in s svojo sestro delati 'šolo'. Tako sem zanj pripravila mizo in ga vključila v vsak del našega dne. Kupila in oblikovala sem svoje lastne delovne pole, da ohranim Ethana zaposlenega, medtem ko je Elizabeth delala svojo matematiko in strani za učenje pisanja. Oba sta med časom za učenje in vsemi drugimi temami sodelovala, kot tudi med izleti po polju in drugimi aktivnostmi – in oba sta se mnogo bolj zabavala! Ethan se je tako veliko naučil in se niti ne zaveda da pravzaprav on še ni v šoli!

ALISON BABCOK, Murrieta, Kalifornija, ZDA
babcockfamily4@verizon.net
Randy in Alison imata tri blagoslove: Elizabeth (6), Ethan (4) in Abigail (3 mesece).

Barvanje z vodnimi knjigami

Medtem ko delam z dvema starejšima otrokoma, najini malčki uporabljamo slike 'Barvanje z vodo'. Naenkrat jima dam dve sliki, da ju 'pobarvata' in to je njuno delo izobraževanja na domu. Hranim jih v mapi skupaj z mapami starejših otrok, da se počutijo velike kot so oni. Te knjige 'Barvanje z vodo' so odlične zato, ker zahtevajo samo majhno skledico vode in ščetko – barva je že na strani in ko gre ščetka čeznjo se raztegne. Tako ni nobenega nereda in edina tekočina katero uporabljajo je voda.

CHARLENE WITEK, Des Plaines, Illinois, ZDA
charlenewitek@yahoo.com
Tom in Charlene imata otroke: Eliana (8), Asher (5), Ephraim (3) in Hadassah (8 mesecev).

Najprej mlajši otroci

Pred kratkim sem kupila CD Susan Bradrick „Štiriindvajset ur je vse kar dobiš.“

Oblikovala je čudovit ovitek na katerem je izpostavila preživljanje časa z mlajšimi otroci, predšolskimi otroci. Namesto da išče nekaj s čimer bi zapolnila njihov čas, ohranja pozornost na bistvenih urah dneva. Več časa lahko šolajočim otrokom posveti takrat ko mlajši spe. Resnično mi je pomagala razumeti, da si ne morem privoščiti zanemarjanja teh minljivih, odločilnih, nežnih let z najmlajšimi.

Sedaj ta način prilagajam v naš dnevni urnik. Dan pričnem z ljubkovanjem štiriletnika, ki z menoj bere, je z menoj v moji sobi medtem ko pospravljam posteljo, ko berem svoje Sveto pismo, molim, itd. Ta čas z mamico resnično obožuje in če ga izpustiva bo rekel 'nisem dobil svojega ljubkovanja'. Prav tako čas z najmlajšimi preživljam tudi medtem ko starejši pospravljajo po zajtrku/prvi šolski uri.

ANN HINES, Willow Springs, Missouri, ZDA
6rubies@gmail.com
Jack in Ann imata Elaine (12), Samantha (11), Sarah (11), Levi (9), Caleb (8), Noah (6), David (4) in novorojenčka. (Štirje otroci so posvojeni).

Zamenjava torb

S skupino na domu poučujočih mamic smo se dobile skupaj zaradi medsebojne izmenjave delovnih torb malčkov. Skupaj nas je deset!

Torbe morajo zadostiti določenim pravilom; morajo biti čimbolj poceni, če ne celo zastonj za sestaviti. Malčku morajo dovoliti neodvisno uporabo (čeprav lahko prvič zahteva nekaj minut za predstavitev). Morajo biti lahko pospravljive in ne sme biti nobenih delčkov zaradi primera zadušitve majhnih dojenčkov ki prežijo naokoli.

Vsebina vsake je zbrana v veliki torbi z majhno belo zadrgo, NE s takšno ki se samo s pritiskom stisne skupaj.

Tukaj je nekaj idej:

- Kartonasti liki z luknjicami po vogalih in košček niti - na začetku ojačana s selotejpom. Šivanje!
- Konzerva od paštete in majhne igračke na katerih spodnje dele so prilepljeni magneti.
- Prazna rolica papirnatih brisač in avtomobilček, ki se prevaža skoznjo.
- Nekaj skodelic različnih velikosti za zlaganje in gradnjo.
- Kreda na temen šeleshamer.
- Voščenke in smirkov papir (zanimiva sprememba od papirja).
- Velika puzle sestavljanka s petimi ali šestimi delčki, doma narejena ali kupljena na dvoriščni razprodaji ali poceni trgovini.
- Zelo velike kroglice z luknjico in slamice za pitje sokov (lažje rokovanje kot z vrvico). Mama lahko naredi preprost vzorec da otrok sledi, če oba konca

kroglic zlepi.

Tukaj je nekaj idej za vaše lastne malčke:

- Pločevinka z brivsko kremo in lepa, gladka površina (mizica, napihljiv bazen, pladenj za piškote).
- Plitvo vedro vode z ladjicami, zajemalkami, itd.
- Koruzni zdrob na pladnju za piškote - učenje pisanja z prsti.
- Plastenka vode z razpršilom in majhna suha brisača za 'pomivanje oken'.
- Naredi ovratnico z vrvico in okroglimi smokiji, ki imajo na sredini luknjico.
- Slikanica in kasetofon za poslušanje s slušalkami, tako da ne motijo ostalih otrok.
- Posnemite svojo kaseto s svojim glasom, da jo vaš otrok posluša medtem ko prebira svojo najljubšo knjigo.
- Majhna lučka na baterije.
- Ko se naveliča svetilke same, lahko dodate iz kartona izrezane oblike za senco in svetlobne učinke (starejši otroci se bodo lahko veselili gradnje majhnega šotora iz odej in stolov in tako ustvarijo temen prostor).
- Vrečke s fižolčki in koš.
- Kapljica hrane ki obarva vodo, kapalka in papirna brisača ali filter za kavo.
- Ščipalke za perilo in skoraj vse, kar se da pripeti skupaj; papir, obleka, papirnati kozarčki.
- Kamera za enkratno uporabo.
- Slike z barvami za steklo. Če to uporabljate na gladki podlagi, kot je plastična zaščitna folija za liste, lahko osušene slike odluščite! Velika zabava je da si pobarvate roko, pustite da se osuši, in jo odluščite stran kot dodatno kožo!
- V kozarec ujet hrošč.

MAGDALENA ALVAREZ, Las Vegas, Nevada, ZDA
babykneads4life@yahoo.com
Allen-ovi in Maggie-jini otroci so Accalia (11), Evelyn (7), Lydia (5), Koinonia (3), Zion (1) ter kmalu še Ransom.

Igre z rižem

Imam veliko plitvo plastično posodo do polovice napolnjeno z rižem. Vanjo sem vrgla več skodelic in nekaj igrač za peskovnik. To moja dve in triletnika zabava skoraj dve uri skupaj. Zagotovo, izvlečem jo ven samo enkrat na dva tedna. Določili smo temeljna pravila o ne razmetavanju in zadrževanju vsebine v posodi. Večinoma se dobro obnese. Nekaj dodatnih minut se potrebuje s sesalcem za

prah ko je čas igranja končan, toda ti dve uri neprekinjenega igranja sta neprecenljivi preostali družini!

Moje prijateljice mislijo da sem nora, ker to neizbežno doda nekaj dodatnega dela, toda zame je to kupčija, katero sem pripravljena storiti.

AUBREY FREEMAN, Hunstville, Alabama, ZDA
aufbreyfreeman@gmail.com
Joshua in Aubrey imata Thomasa (3), Sarah Grace (2) in Elizabeth (13 mesecev).

Moj odgovor je igranje s plastelinom

Nekaj tednov nazaj smo skušali šolsko delo opraviti okoli kuhinjske mize. Najin najmlajši sin si je obupno prizadeval, da bi bil vključen v proces. Izvlekla sem nekaj posodic s plastelinom, oblike za izdelavo piškotov in štampiljke s črkami in imel je ples. Starejši otroci so končali črkovanje besed prav tako v igri s plastelinom.

BETSY PENDERGRASS, Jackson, Tennessee, ZDA
betsypendergrass@bellsouth.net
Taylorjevi in Betsyjini otroci so Mary Taylor (8), Brady (6) in Shepherd (2).

Pričnite z najmlajšim

Nekoč sem imela idejo, da se mora dan pričeti z „najpomembnejšim“ šolskim delom. Pričeli smo z molitvijo; naredila sem kar je bilo potrebno za najstarejše, in naprej delala z vedno mlajšimi. Pri tem urniku sem imela veliko težav z vedenjem mojega tretjega otroka. Spoznala sem, da je bila njena „šola“ velikokrat zanemarjena kadar je s starejšima dvema otrokoma šola trajala predolgo. Spremenila sem načrt, in šolanje pričela z najmlajšo. Prvih 30 minut po molitvi sem posvetila najmlajši, vključno z njeno mlajšo sestro kadar je želela. Med tem časom sta starejša otroka delala samostojno. To je bil za nas poseben čas in je pomagal da se je moja predšolska hčerka počutila zelo dragoceno. Nikoli je nismo izpustili.

Po najinem skupnem druženju, imam zanjo mnogo stvari s katerimi lahko samostojno dela in se zelo razlikujejo glede na dan v tednu. Zelo obožuje barvanje, s čimer ji lahko preprosto ugodim.

Pomaga karkoli ima otrok rad – sestavljanka s puzli, delovni zvezki, izdelava slik s pobarvanimi oblikami, barvanje z vodnimi barvicami, izdelava slik z elastikami na deski z luknjicami, v katere se vtikajo klinčki. Dnevna raznolikost ohranja stvari sveže.

Poleg tega je nekaj kar čudovito deluje - razpored kratke „učne ure“ s svojo starejšo sestro. Obe dekleti imata rada njun skupni čas. Moja najstarejša razmišlja da je velika zabava biti učiteljica in mlajše vzdržuje zaposlene, ter da se učijo. To je bil zmagovit-zmagovalen položaj povsod okoli. Ključ do tega je, da so vse

aktivnosti zanje že predpripravljene. Glede na dan v tednu spreminjam aktivnosti, npr. ob ponedeljkih vključuje nekaj kar jim pomaga da se učijo abecedo, torki so v zvezi s številkami, ob sredah so mogoče barve in oblike. Četrtek naj bi bil dan za svetopisemsko aktivnost in petek dan za spretnosti. Do takrat, ko končava z njeno šolo, njeno samostojno aktivnostjo in njeno kratko šolsko uro s starejšo sestro, ima šestletnica prosti čas za igranje z njo.

Spoznala sem, da je bilo zagotovo najtežje ko sem imela novorojenčka, dvoletnika in štiriletnico. Lažje postaja ko imaš malce starejše otroke, ki lahko bolj pomagajo.

TAMI CAIAZZA, Rose Hill, Kansas, ZDA
poplargrove@pixius.net
John in Tami imata Bethany (9), Michaela (7), Abigailo (5) in Emiliy (3).

Predšolski učitelji

Stvari so postale mnogo lažje odkar sem bila seznanjena s predpostavko, da si zapomnijo 95% tega kar jih učimo. S tem v mislih vsak dan gledam na to, da najin devetletnik in sedemletnica učita najinega štiriletnika in dvoletnika, tako da imam lahko čas z drugima dvema.

Učitelj predšolskih otrok potegne iz predala vseh vrst predšolskih „učiteljskih“ pripomočkov kot je abacus (računalo na kroglice), koščki lepenke (slika, številka, abeceda), kocke in še veliko več. Pogosto nakupim stvari za ta predal, da ohranim interes. V njem je na voljo veliko pisalnih pripomočkov (flomastri, voščenke, vodne barvice), papirji, otrokom varne škarje in plastelin.

To smo počeli sedaj že celo leto in presenetljivo je koliko so jih starejši otroci naučili, še posebej našega štiriletnika. Oni so mu dali skorajda vse učne cilje za polno izobrazbo štiriletnika! Starejši niso samo pridobili v svojem lastnem učenju, temveč tudi v dobrih lastnostih kot so potrpežljivost, stanovitnost in pomoč drugim.

Kadar starejši otroci ne potrebujejo moje pomoči, delajo svoje šolsko delo neodvisno, recimo berejo ali prepisujejo. To mi omogoča da z mojimi najmlajšimi opravljam hišna opravila ki sledijo. Najin štiriletnik je dovolj star, da ve kako spoštovati delo drugih, zato od njega pričakujem da je tiho in bere ali piše medtem ko delamo, sicer se mora oditi igrati v svojo sobo.

LORI SEABORG, Pensacola, Florida, ZDA
loriseaborg@gmail.com
Tim in Lori imata Brendona (12), Brittany (10), Stone (8) in Alyssa Belle (5).

Nasvet starejše mame

Najprej najmanjši

Če svojemu najmlajšemu podarite prvi del dneva, bo on ali ona preostanek dneva veliko bolj zadovoljen. Sedite na kavču in jim berite, igrajte se igre s prsti,

pogovarjajte se o barvah, oblikah, dnevih v tednu, mesecih v letu, skupnostim za pomoč ali vaši družini. Naučite jih nekaj pesmic in imejte zanje posebej ljubek čas. Njihovo posodo napolnite z vašo ljubeznijo in pozornostjo, objemi in nasmehi.

Posebne igrače samo za šolo

Pričnite s seznamom posebnih igrač katere želite čez čas zbrati za vaše najmlajše da se med „šolo“ z njimi igrajo. Na mojem planerju imam seznam imenovan „Majhna pomoč živahni šoli.“ Nekatere stvari na mojem seznamu so: magneti na pladnju za pečenje, sestavljanje palčk in kolesc (ang: tinker toys), čebelji vosek, otroške upogljive igrače, beležka, posodica za rezanje in lepljenje, posode Tupperware, kasete, knjige z nalepkami, klobučevina in žica za pomivanje steklenic, itd. Tekom let sem shranila tudi majhne igračke, ki imajo majhne škatlice - kot hišica za medvedka Puja, ki ima ročaj in se dobro zapira in vsebuje majhne medvedke Puje.

Te igračke zadržujem in jih izvlečem ven samo ob posebnem času za šolo. Če imate dojenčka ki še ne hodi, ohranite nekaj posebnih igrač za dojenčka v košu, da se samo med časom za šolo dojenček poleg vas z njimi igra. Najmanjši se pričnejo veseliti tega časa ko imajo lahko na voljo posebne igračke, in so zaposleni z njimi, medtem ko sedite z njihovimi starejšimi brati in sestrami. Počutijo se „velike“ ker tudi oni „delajo šolo.“

Po kosilu in pred opoldanskim počitkom

Medtem ko vaši starejši otroci čistijo vaš nered od kosila, si vzemite poseben trenutek in se usedite z vašim dojenčkom in/ali najmlajšim ter jim pred počitkom berite in pojte. Če ste s časom za počitek, spanje in vstajanje dosledni, bodo vaši malčki bolj mirni. Vaše otroke pustite v jutranjem času da se igrajo s stvarmi katere lahko samostojno počno. Čas za počitek uporabite za delo na posebnih podvigih in individualno delo z vašimi starejšimi otroci brez skrbi, da drobcene ročice zmotijo vaše delo.

Poldnevni urnik

Najmlajši imajo radi ponavljajoče se aktivnosti in bolje delujejo z urnikom. Če je urnik preko celega dne za vas preveč obremenjujoč, poskusite s urnikom prve polovice dneva pred počitkom.

Primer urnika bi lahko bil:

7:30 – 8:30 Zajtrk in čiščenje.

8:30 – 9:00 Drobna opravila (Najmlajši lahko izpraznijo pomivalni stroj, izpraznijo majhen koš za smeti in vstavijo vanj vložek, poberejo igrače, poravnajo čevlje v omari, zložijo oprano perilo in najdejo pare nogavic).

9:00 - 9:20 Čas na kavču z najmlajšimi.

9:20 – 10:00 Aktivnosti „z rokami“, matematične uganke, sestavljanke, igranje s plastelinom, barvanje, oblačenje, posebni zvočni ali video posnetki.

10:00 – 10:15 Malica.

10:15 – 10:45 Sprehod zunaj ali telovadba.

10:45 – 11:00 Minute za čiščenje.

11:00 – 11:30 Posebne igračke za najmlajše, medtem ko sedite s starejšimi otroci.

11:30 – 11:45 Priprava kosila.

11:45 – 12:15 Kosilo.

12:15 Čas za branje z najmanjšimi, medtem ko starejši čistijo.

13:00 Počitek za dojenčke in najmlajše, individualno delo s starejšimi otroci.

LYNETTE CRIDDLE, Canyon Lake, Texas, ZDA
ACriddle@satx.rr.com
Alanova in Lynettijina družina so Jarod, ki je poročen s Sarah in Abbey (6) Analiese (2) ter prihajajočim dojenčkom, Siobhan (28), Cole and Cody (22), Cassia 'Faith' (14), Charis (13), Courage (12), Cierra (9), Alan 'Cade' (7) in Chaeli (5).

Več idej

•Kupite majhen trden plastičen bazen in ga položite poleg sebe na kuhinjska tla. Nekaj namišljenih pripomočkov za merjenje, lijak, cevi, žlice in priprave za peko, skupaj z nečem za merjenje in nalivanje (voda, suha leča, riž, smokiji) omogoča veliko dobre zabave. Nadzor je seveda potreben.

•Na tleh razprostrite nepremočljivo tkanino in sprej za britje. Majhni otroci se radi mažejo. Pravzaprav lahko to storite na ploščicah ali tleh iz linoleja in ko je konec zabave bleščeča tla še očistite!

•Imejte zaboj „igrač za čas šole“ katere naj se prikažejo samo takrat kadar od najmlajših želite popolno sodelovanje. Kadar želite resnično pozornost, izvlecite zaboj. Igrače bodo privlačile otroke dlje, ker njihova svežina še ni izčrpana.

•Učne ure planirajte ob počitku ali času za počitek.

•Zagotovite papir in voščenke da se tudi mlajši bratci in sestre gredo „šolo“ skupaj s starejšimi. Osupli boste kako veliko se bodo naučili samo s tem, da bodo blizu vas.

MICHELLE PIPPIN, Pueblo, Kolorado, ZDA
michellepippin@comcast.net
Charles in Michelle-jina otroka sta Bailey (9) in Kathryn (4).

Konec nosečnosti

Bolj ko se moja nosečnost bliža h koncu, bolj pogosto se počutim neudobno. Preprosto je pasti v pripombe tega sveta in premišljevati: „To je samo trpljenje.

Gorje meni.“ Dobivam pripombe kako obilna sem, kako velik bo ta malček, kako „pogumna“ sem da imam pet otrok. To niso pripombe ki vzpodbujajo ali hrabrijo, temveč da bi iz mene izvabili majhen pridušen nasmeh ker želim biti Mati.

Tukaj to jutro sedim, in pričela sem svoj tihi čas z Bogom. Apostolska dela – Oboževanje, Izpovedovanje, Zahvaljevanje in Prošnje. Spoznala sem da materinstvo in sposobnost za življenje v meni, pade v vsako od teh kategorij.

Oboževanje – Preprosto OBOŽUJEM Boga, ki me je ustvaril in je v meni ustvaril življenje!

Izpovedovanje – Priznavam da se občasno sprašujem zakaj mora biti konec tako naporen z dihanjem, stopnjujoč in oster, itd.

Zahvaljevanje – Še enkrat sem tako hvaležna, da je On dovolil da v mojem trebuhu raste življenje!

Prošnje – Molim za zdrav porod, zdravega dojenčka, in da bo tudi moj majhen otrok prišel do spoznanja Njega.

Ko sem to jutro končala molitev, se je moj majhen dojenček Aiden v trebuhu premaknil. To ni bil udarec noge v moja rebra, temveč nežen majhen premik njegovih nog in rok. Spominja me na to, kako dragoceno je življenje. Čez nekaj dni bo minilo leto odkar smo izgubili našega malega. Moje srce še vedno žaluje in spoznala sem, da sem občasno prizadeta v bolečini in strahu. Takoj prosim Boga da to vzame stran, ker On ni Bog strahu, temveč Bog usmiljenja in ljubeče-skrbnosti. (Jona 4,2 in Eksodus – 2 Mojzes 34,6-7).

Ali ste blizu konca svoje nosečnosti in se počutite zelo neudobno? Spomnite se da je blagoslov premikanja v vašem trebuhu kot noben drug blagoslov od Boga. Kako milostljiv je On, da nam daje življenje v nas. Kako milostljiv je On, da nam je dal Jezusa, da imamo lahko življenje v izobilju! Ne padite v zanko sveta, ki želi da mislimo da je to za nas težko. Bodite počaščene, da v vas raste življenje in da boste zelo kmalu imele privilegij potisniti vašega dragocenega dojenčka v svet.

CHRISTINE SALINAS, Kaufman, Texas, ZDA
inhisgrip@embarqmail.com

Pokrivanje z molitvijo

Zadnjih nekaj let se je moj pogled na materinstvo spremenil. Imam starejše in majhne otroke. Ko so bili moji starejši otroci mlajši, sem napačno predvidevala da bodo ko odrastejo imeli iste vrednote kot jih imam sama in da bodo čvrsti v svoji hoji z Gospodom zaradi vzgoje katero so prejeli. Kakorkoli že, ne izberejo vedno te smeri. Nič več si ne delam utvar.

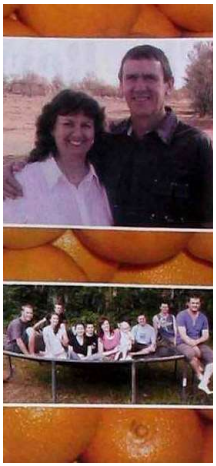
Kot rezultat sem preživela VELIKO več časa v molitvi s temi zadnjimi majhnimi fanti, kot tudi s starejšimi otroci. Ko pestujem malega Elija (kar je tako pogosto kot zmorem) in sem sama z njim, ga dojim in zibam da zaspi, prejme Eli veliko pokritost z molitvijo. Pogosto molim, da bi bile njegove roke uporabljene samo za Gospoda in ne za hudiča. Molim, da ga bodo njegove noge peljale samo tja, kamor ga bo Gospod vodil.

Tako veliko stvari je za katere lahko molim zanj. Skupaj nad njegovimi rokami in nogami molim tudi nad njegovimi usti, da bodo govorila samo to, kar je koristno in spodbujajoče. Molim, da bi bile njegove oči vedno luč telesa in da bi njegov razum vedno ostajal pri stvareh kot so resnica, iskrenost, pravičnost, čistost, očarljivost, dobre novice, krepost in hvalevrednost. Molimo, da bodo svoja telesa izročili Gospodu v živo žrtev in bili vredni biti Njegov tempelj. In ne pozabite njihovih src, da bi vedno ostala čista.

Nikoli doslej nisem imela tako željo moliti za svoje otroke kot jo imam sedaj. Zahvaljujem se Bogu za željo, ki jo je položil v moje srce in za nadaljnje zaupanje katerega je položil vame da sem lahko vedno znova mati. Otroci so resnično dar od Gospoda in počutim se tako blagoslovljeno.

ROBIN EVANS, Oakdale, Illinois, ZDA
visionB5me@gmail.com
Bobby in Robin imata otroke: Jacob (poročen z Jenny), Seth (21), Karena (18), Charity (17), Josiah (14), Olivia (12), Elisabeth (10), Levi (8), Matthew (6), Jaaron (4), Adin (2,5) in Eli (5 mesecev).

Preveč pomaranč

„Halo, je tam Rhonda?“ je vprašal globok glas iz našega računovodstva.

„Da, to sem jaz.“

„Ali si še živa? Mislil sem da boš dosedaj že mrtva!“

„O čem govoriš? Mrtva do sedaj?“ sem osupnila.

S komaj opaznim humorjem mi je naš računovodja pojasnil: „Pravkar sem zaključil z letnim finančnim poročilom. Ste družina s samo enim prihodkom in prihodek vašega moža je manjši od stroška najema vaše hiše. Brez da omenjam strošek hranjenja tvojih otrok in posedovanje avtomobila. Dejansko bi morali biti zaradi lakote vsi mrtvi.“ Toda mi nismo stradali. Imamo ljubko hišo, odplačan avtomobil in vso hrano katero potrebujemo.

Najino prepričanje je bilo vedno, da bom ostala kot mama na domu; moje služenje in poklicanost je biti gospodinja. Gospod izkazuje čast najinemu prepričanju da

smo družina s samo enim prihodkom.

Ko je moj mož Rob pričel z Bibličnim študijem je mnogo ljudi pričakovalo, da bom otroke oddala v varstvo in se polno zaposlila in tako podpirala družino. Celo dobro misleči pastor mi je rekel: „Bog bi razumel, če bi prezrla svoje prepričanje zaradi 'posebnega razloga'. „Podpirati finančno svojega moža," je rekel, „je bolj pomembno kot biti mama na domu." Z Bobom se nisva strinjala. Najinega prepričanja sva se trdno držala.

Ni bilo lahko, toda Bob je s polnim delovnim časom študiral na Bibličnem kolidžu in honorarno delal da nas je preskrbel. Bilo je prav tako kot je ugotovil naš računovodja. Nismo imeli dovolj prihodkov za preživetje, toda Gospod nas je oskrbel s tem kar smo potrebovali.

Ni bilo dolgo zatem ko sem napovedala da bomo imeli obiskovalce. Gospod nas je vedno oskrbel z dodatno hrano preden so prispeli. Ljudje so nam dali zelenjavo iz svojih vrtov ali darilne pakete. Če so nam dali več kot bi lahko v enem tednu porabili, sem razmišljala: „Mmm... ne bi bila presenečena če bomo ta teden imeli obiskovalce." In običajno smo jih imeli!

Nek konec tedna smo pričakovali misijonarski par ki bi prišel in z nami ostal en teden in imeli smo zelo malo hrane v hiši. To nedeljo smo po tem ko smo šli v cerkev odšli na parkirišče. Tam, na avtomobilskem pokrovu sta bili dve veliki vreči sadja. Moja misel je bila: „Hvala, Gospod, toda ta par ne morem hraniti cel teden z bananami in pomarančami."

Naslednje jutro sta prispela. Potem ko sta opazila najino obilno zalogo sadja na pultu, so se njune oči 'zasvetile v veselju.' „Odrasla sva na Jamajki," sta pojasnila. „In še vedno rada jeva sadje za zajtrk in kosilo. In rada prigrizneva sadje."

Kako čudovit teden smo imeli. Misijonarski par se je počutil blagoslovljenega ker jima je Gospod priskrbel njuno najljubše sadje.

Naučila sem se dragocene lekcije: Gospod vedno natančno ve kaj mi potrebujemo in bo to zagotovil.

RHONDA DAVIS, Atherton Tablelands, Queensland, Avstralija
rob.davis2@bigpond.com
Robin in Rhonda živita na skrajnem severu Queenslanda (blizu Cairnsa). Njuni otroci so Rachel (25), poročena z Mattom – imata dvoletno Shelby), Matthew (23), Lydia (20), Joshua (18), Hannah (16), Caleb (13) in Aaron (12).

p.s. Mimogrede, pokrov prtljažnika (avstralsko: „bonnet") pri avtu je to, čemur v ZDA pravijo „hood".

Najboljša učiteljica

Slika: Tosh in Dawn z njuno družino – Sandy, David (Deja), Jesse, Grace, Jonathan, Joshua, Joy, Joseph, Benjamin in Paul.

Ko sem pričela šolati svoja prva dva otroka na domu sem se počutila domišljavo in zaupno, da bodo moji otroci odrasli živeč bogaboječe življenje. Končno, saj jih bom sama poučevala. Upravljala bom z vsem, kar bo vstopalo v njihova življenja in misli.

Nekega sem se usedla in brala enega mojih priljubljenih verzov iz Svetega pisma, Izaija 54,13 (KJV), „In vsi tvoji otroci se bodo poučili o Gospodu, in velik bo mir tvojih otrok“. Ta obljuba je bila osnova za moje zaupanje, da bo prihodnost mojih otrok blagoslovljena. Toda tega posebnega dne so moje oči obstale na besedah, „se bodo poučili o Gospodu.“ Rahlo razočarana sem spoznala, da sem si to vrstico razlagala tako da je pomenila: „Tvoji otroci bodo poučevani iz strani njihove matere...“ Gospod me je nežno okaral. On mi je na moje srce položil, da bo On blagoslovil moje otroke in bodo odrasli bogaboječe, ne ker sem jaz izvrstna učiteljica, temveč zaradi Njegove milosti in Njegovega blagoslova naše družine.

Od takrat so trije od mojih majhnih učencev odrasli in se preselili na višje šole in univerze daleč proč od mene. Medtem, ko na domu poučujem preostalih sedem otrok, se dobro zavedam svoje nezadostnosti za poučevanje svojih otrok vsega kar bodo potrebovali za uspeh. Kakorkoli, ne obupujem, ker mi je tekom let Gospod zagotovil, da je On učitelj mojih otrok in oskrbovalec vseh njihovih potreb.

Imam veliko pričevanj o tem, kako mi je Gospod pomagal. Rada bi jih delila z vami. Ko je bil moj drugi sin Deja (David) star trinajst let mi je oznanil: „Mama, študirati hočem fiziko.“

Takoj sem mu povedala, da ga ne morem učiti fizike. Ko sem kot otrok sledila svojima misijonarskima staršema, sem študirala na javnih šolah in privatni šoli v Izraelu. Šolana sem bila na domu in srednjo šolo sem dokončala v tuji deželi, v tujem jeziku. Te izobrazbene možnosti so mi dale veliko spretnosti, katere sem potrebovala za življenje, toda fizika ni bila ena od teh! Ker živimo v oddaljenem predelu države tretjega sveta, sem imela na voljo zelo malo učiteljskih pripomočkov. Vse, kar sem lahko storila je, da sem svojega otroka usmerila k Njegovemu Nebeškemu Očetu.

„Deja, moral boš prositi Jezusa, da ti pošlje učitelja, ker ti pri tem sama ne morem pomagati,“ sem mu povedala.

Preteklo je nekaj časa in na našo pošto je prišla nova misijonarka. „Mama, ali misliš, da bi me lahko poučevala fiziko?“ me je moj sin vprašal.

Gledala sem majhno gospo, kateri sem prisodila da je v petdesetih letih in razložila sem njeno prtljago iz našega dostavnega vozila. Z njenimi osivelimi lasmi, prefinjenega vedenja in angleškega naglasa ni bila videti kot poznavalka

fizike.

„Jaz pa ne mislim tako," je odgovoril Deja.

Deja je nenehno vztrajal, naj jo vprašam glede fizike. Da sem se ga otresla, sem mu rekla naj gre in naj jo sam povpraša.

Nekaj minut kasneje se je žareč vrnil k meni. Izkazalo se je, da je bila naša nova misijonarska prijateljica predhodno profesor fizike na Londonski univerzi! Šest mesecev je poučevala Deja hitri tečaj fizike in mu odprla popolnoma nov svet matematike in znanosti.

Sedaj, precej let kasneje, je Deja diplomiral v letalskega inženirja. Šolan je bil na domu z materjo, ki je imela malo poučevalnih sredstev in z velikim Bogom, ki je ustvaril vesolje!

DAWN SUWARATANA, Pakchong Nakhon, Rachisama, Tajska
CFTIpackhong@aol.com

Najpomembnejša odločitev vašega življenja

„..Izberite danes, komu hočete služiti... Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu." (Jozue 24,15)

Ali ste naredili to najpomembnejšo odločitev v svojem življenju? Tako veliko zakonov in družin razpada. Samo življenja in domovi, ki so zgrajeni na temelju Jezusa Kristusa in Njegovih zapovedi bodo obstala. Kako lahko postavim svoje življenje na pravi temelj in prejmem Božje odrešenje?

1. **SPOZNAJ** da si grešnik. Tvoj greh je tisti, ki te ločuje od prijateljstva z Bogom. (Apostolska dela 18,13; Pismo Rimljanom 3,21)

2. **KESAJ** se svojega greha in se obrni proč od njega. (Evangelij po Luku 13,3; Apostolska dela 2,38-39, 3,19)

3. **PRIZNAJ** svoj greh Bogu in On te bo očistil in ti odpustil. Njegovo odpuščanje je popolno. Ko On odpusti, On pozabi! (Psalm 32,2; Prvo Janezovo pismo 1,7-9; Pismo Rimljanom 10,9-10)

4. **OPUSTI** svoje lastne poti in spoznaj in sledi Božjim potem. (Izaija 48,18, 55,7; Evangelij po Marku 8,24-38)

5. **VERJEMI**, da je Jezus Kristus, Mesija Božji Sin. On je tisti ki je pretrpel kazen za tvoj greh. (Evangelij po Janezu 3,16; Evangelij po Marku 16,16)

6. **SPREJMI** Njegovo veliko odrešenje, katero je On pridobil tebi v prid. (Evangelij po Janezu 1,12)

7. **DAJ SE KRSTITI**. (Evangelij po Marku 16,16), Apostolska dela 2,38, 8,38)

8. **ZAHVALI** se Njemu za Njegovo veliko odrešenje in Njegovo kri katero je On prelil zate. Sprejmi Njega z veseljem in prosi ga naj prevzame nadzor nad Tvojim življenjem.

9. **DOLOČI** da boste ti in tvoja hiša vsi služili Gospodu.

Above Rubies e-poštni seznami

Pridite in se pridružite preko 2600 ženam, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/
Spodnja polobla e-poštni seznami:
http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/
Velika Britanija e-poštni seznami: http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/

Vprašanja prosim na e-mail: LtlStoneyus@yahoo.com

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in Cdje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že

preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod
Za naročilo knjig in CD-jev:
General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0
Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca
Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi gredo na:
C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5
Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod
PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3
Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg
Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551

Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Oblikovalec usode

„Če je ženska poštena in nežna, ljubeča in junaška, potrpežljiva in predana – ona zavestno ali nezavestno planira in postavlja v delovanje niz vplivov, ki opravijo več pri oblikovanju usode naroda, kot lahko vpliva katerikoli moški. Ne ženska, ne narod si ne moreta privoščiti, da bi imela dom nemoralen ali v katerikoli smeri izrojen, ob izgubi njene prisotnosti ali zmanjševanju njenega vpliva v njem. Kot narod mi vstanemo ali pademo, kot osebnost naših domov katerega vodi ženska, vstane ali pade; in najboljši preizkus naše najprimernejše blaginje je najti po meri po kateri ti domovi najdejo pomnožitev v deželi.“

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org Issue: Seventy-Five

Strengthening Families Across The World

In This Issue:

Living the Dream
Courting Stories
Peace in the Home
Training Sons to be Husbands
Weddings with a Difference
Girls' Sleepovers
Coping with Morning Sickness

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com
TISK: McQuiddly Printing, Nashville, TN ZDA
NASLOVNICA: Gina Bacon. Craig in Gina sta se poročila 31. maja 2008 v Kolumbiji, Južna Karolina, ZDA. Slikal: Danny Oakes.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, februar 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

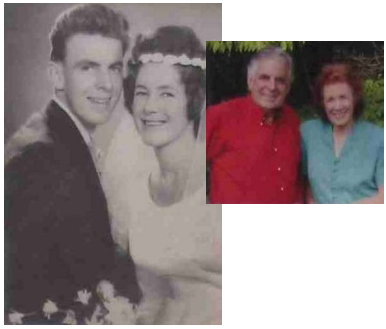
www.aboverubies.org Številka: petinsedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom....4
Živeti sanje....7
Ali se boš poročila z menoj?....9
Vsak trenutek je poseben....19
Ali imate mir z Bogom....20
Pomoč! Kako imam lahko MIR v svojem domu?....21
Priprava sinov, da bodo bogaboječi soprogi....26
Poročne slovesnosti – z drugačnostjo! 27
Dovolite dekletom naj bodo dekleta....37
Mamin zaklad....40
Nosečniške omejitve in jutranje slabosti....41
Bog ima večji plan....53
Ženstvena ljubkost....58

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Počutim se tako mlado, kot takrat ko sva se poročila: zakaj sva videti toliko starejša?

Slika: Evangeline z njenimi devetimi otroci v njenem rodovitnem vrtu.

Slika: Sedemletni Arrow in njegov kumarični gozdiček.

Slika: Jutranja žetev paradižnikov mojih devetdesetih paradižnikovih sadik. To leto so zopet zrasli tako visoko in čeprav sem visoka 182 cm, sem se morala iztegniti, da sem dosegla vrhove sadik.

Slika: Najini hčerki Mercy in Psalmody vonjata hrano, ki se pripravlja za naš večerni obrok. Običajno nas je vsak večer približno deset ljudi okoli naše družinske jedilne mize.

Slika: Abigail Maxwell, moja Above Rubies pomočnica, ki mi je tako zvesto služila zadnje tri mesece z nekaj Sereneinimi otroci – Engedi, Vison in Cedar.

Slika: Dve Serenini hčerki, Cherish in Engedi.

Pravkar sem se vrnila iz proslavljanja na Sereninem domu. Rada vstopam v njeno kopalnico, kjer je vsepovsod po stenah napisala verze o materinstvu. Citat mati Terezije pravi: „Ljubezen se prične s skrbjo za najbližje, tiste na domu.“ Kako

resnično. Kako mi postopamo in kaj opravljamo doma, bo štelo za vso večnost, bolj kot karkoli drugega kar naredimo zunaj našega doma.

Vem, da boste ob tej številki uživale v tokratni temi o dvorjenju in porokah. Ne glede katere starosti ali v kateri življenjski dobi smo, imamo vse rade to tematiko, kajne? Zaradi te teme sem se odločila, da na naslovnico dam poročno sliko. Kot odgovor na svojo prošnjo sem prejela na stotine fotografij: zelo težko se je bilo odločiti. Nekatere so vprašale ali bom na naslovnico dala svojo poročno sliko. Tega ne bi želela narediti, vendar jo bom natisnila v uvodnem članku. To sva midva s Colinom pred 45 leti! Poročila sva se 2. marca 1963 v Te Puke na Novi Zelandiji. Kakšna blagoslovljena in bogata leta nama je Gospod dal, bogastvo otrok in veliko vnukov – največje bogastvo katerega lahko kdorkoli kadarkoli prejme, trenutno 35 vnukov in upava na še veliko več.

Pred poroko sem molila zelo sebično molitev. Prosila sem Boga ali ne bi imel nič proti, če bi svoj prihod zakasnil dokler se ne poročim. Po poroki sem ga prosila, če lahko počaka do mojega prvega dojenčka. Leta so minevala. Otroci so odrasli in spoznala sem, da ga ponovno prosim, če lahko počaka do mojega prvega vnuka! Sedaj molim, da bi videla svoje pravnuke. Seveda, pričakujem Gospodov prihod, toda upala sem, da bom prejela te čudovite blagoslove!

V zadnji številki *Above Rubies* sem vam pokazala kako z Evangeline pričneva z delom na vrtu. Tukaj je nekaj fotografij, slikanih malce kasneje. Videli boste Arrowa, Evangelininega sedemletnika kako stoji poleg kumaričnega gozdička. To leto je želel posaditi vrt in je bil glede tega zelo resen. Evangeline je naredila oporo, da so se njegove kumare po njej lahko vzpenjale in kot lahko vidite so zelo dobro obrodile. Bolje kot moje. Pravzaprav, moje sadike kumar so ovenele, toda Arrowove so bujno uspevale! Kakšna priložnost za podjetnika! Vsak dan je Arrow prispel k mojim vratom s kumarami, da mi jih proda vsako po 50 centov. Na teden sem potrošila 10 dolarjev samo za kumare! Medtem ko sem ostala brez ficka, si je prislužil kupček denarja!

Poletja je konec in vsi imajo „sklonjeno glavo“ proti novemu letu izobraževanja na domu. Pogrešam opazovanje vnukov kako se igrajo na trati, ali skupino bratrancev ki hodijo mimo mojega pisarniškega okna skupaj s pihalkami v svojih rokah, pripravljeni da ujamejo kakšno žival ali celo ptice in žuželke na mojem vrtu! Hvala fantje.

Ker živimo tako skupaj, se punce s svojim izobraževanjem na domu menjujejo. Evangeline poučuje Pearlijino Meadow srednjo šolo, skupaj z njenimi starejšimi otroci, medtem ko Pearl vzame nekaj Evangelininih mlajših otrok, ki so na isti stopnji kot njeni. Dobro se obnese.

Preden se je pričela šola sta Serene in Pearl uspeli zaključiti njun novi album – pesmi o ljubezni in zavezanosti zakonu. Všeč vam bo! Močne besede bodo blagoslovile vaš zakon. Želeli boste kupiti celo dodatne CD-je, da blagoslovite tudi druge zakonske pare, še posebej tiste ki si prizadevajo in potrebujejo podporo in spodbudo. Vem, da se boste čutile povezane s pesmimi kot se čutita Serene in

Pearl, ki ustvarjata iz globine njunih izkušenj, njunih radosti in stisk.

Posneli sta deset pesmi in že tudi vse zaključili, ko je Pearl dobila še eno idejo in dekleti sta napisali še eno pesem! Charlie, njen mož in producent ni bil najbolj zadovoljen s ponovnim začetkom, toda na koncu se je vdal. Sedaj boste blagoslovljene z enajstimi pesmimi v čudoviti skladnosti.

Tukaj so besede tiste pesmi, ki je vstopila v zadnji minuti...

Oni ni tip ki prinaša rože domov,
večerje ob svečah, ure pogovarjanja,
to ni njegova stvar, toda ne bodite zame v skrbeh -
ne morem pravzaprav razloga najti
najina ljubezen raste z vsakim letom,
to ni pravljica, toda vem da je vse v redu.

REFREN:
Mogoče je način kako objame najino malo deklico, ta ki me omehča;
mogoče je način na katerega me pogleda in vem da sem njegov svet;
mogoče je to kadar me objame.
Midva se tako odlično ujameva,
mogoče je to to!

Na najin medeni mesec sva odšla v gore,
rekla sva da bova šla ponovno, samo midva,
toda to je v redu, življenje gre po poti,
toda ne potrebujemo nenavadnih krajev
da ugotoviva, da je najina ljubezen dragocena.
Kdo potrebuje sanjarjenje, ko imamo resnično stvar?

REFREN:
Mogoče je način kako je pravkar prišel domov
in vse se zdi v redu;
mogoče je način na katerega je dal najinemu sinu tiste
iste nebeško modre oči;
Lahko je samo njegova preprosta vera v Boga
ki nikoli ne odpove,
mogoče je to to!

MOST:
Morda ni popoln,
ni potrebno da je v sanjah vsake ženske
toda jaz vem to,
jaz bom vzela vse njegove pomanjkljivosti
toda ne bi zamenjala njegovega poljuba za lahko noč.

NAPEV:
Mogoče je način kako pusti otrokom
da skačejo po njem;
mogoče je način kako je močan in molčeč,
in vendar me je spustil noter;
lahko je njegova umirjena gotovost katero
on vedno daje;
mogoče je to to!

Naj vas Bog blagoslovi in naj vas naredi močne med vsakodnevno skrbjo za otroke, katere vam je Bog tako prijazno dal. Živimo v času, ki je odvrnjen od Božjega vzorca za življenje. Ni potrebno da se prilagodite temu vzorcu. Namesto tega sijte kot luči svetilnika v tem svetu medtem, ko svojo družino vzgajate za Boga in brezkompromisno stojite za resnico. Ljubite pravičnost in sovražite zlo.

Vzgajajte otroke, da bodo delali enako. Dvignite zastavo pravičnosti, ker je samo pravičnost ta, ki dviguje narod.

NANCY CAMPBELL, Founder & Editress
Primm Springs, Tennessee, ZDA

Živeti sanje

Najina triletna hčerka Autumn Rose se je vrgla v navidezno igro. Svoj glas in svoje obnašanje spremeni, in postane mati svojim punčkam. Všeč mi je da se igra mamico. Tako ljubko je slišati njeno gruljenje in tolažilne besede med pestovanjem njenih dojenčkov z zadovoljnim izrazom na obrazu. Toda, moram biti odkrita; ena najboljših stvari je to, da pravzaprav sama dobim za kako uro oddih. Ona se tako vživi v njen mali svet pretvarjanja, da svoje punčke odpelje v Wal-Mart (op. prev.: veriga diskontnih prodajaln po ZDA), jih hrani in jih daje spat da ne dela nemira v hiši in stvari se za trenutek umirijo.

Ima eno posebej dobro obrabljeno punčko o kateri pravi da je njen pravi dojenček. Pred nekaj dnevi me je vprašala kdaj bo imela resničnega dojenčka. „Ali ni tvoj resnični dojenček v tvojem vozičku?“ sem vprašala, rahlo v zadregi.

„Ne, resnični dojenček v mojem trebuhu,“ je pojasnila.

„Oh,“ sem se obotavljala. „Resničnega dojenčka v svojem trebuhu boš dobila ko boš odrasla in se poročila kot se je mamica.“

Njene oči so se zasvetile: „Ko se bom poročila s princem?“

„Da,“ sem se zasmejala. Ona je velik oboževalec Pepelke.

Za trenutek je pomislila. „Je lahko očka moj princ?“

„Ne, otrok, očka je že mamin princ.“

Pogledala je po sobi in pokazala na svojega starejšega brata. „Ali je Noble lahko moj princ?“

Ugotovila sem, da bo potrebnega nekaj pojasnjevanja. „Tvoji očka in tvoj brat ne moreta biti tvoja princa. To bo nekdo, ki bo poseben in ga boš srečala ko boš velika.“

Autumn se je nasmehnila z radostjo. „In jaz bom z njim ves čas živela?“

„Tako je.“

Tako je bila vznemirjena glede te ideje. Njeno navdušenje in spoštovanje sta me ujeli nepripravljeno in preblisnilo me je, da jaz že imam kar si ona predstavlja. Živela sem te sanje. Moj dolgi seznam opravil, ki jih je potrebno odkljukati v moji nenehni sedanji bitki z zadovoljstvom, je izginil ob misli da imam nekaj posebnega, za čemer celo otrok hrepeni z zadovoljstvom.

Autumn je splezala v moje naročje in se privila k meni: „Mami, ko bom dobila pravega, resničnega dojenčka boš lahko živela z mano ter princem in dojenčka si bomo delili“.

Zahvalila sem se ji za njeno velikodušnost in se na tiho zahvalila Bogu za blag opomin kako blagoslovljeno življenje mi je dal.

Nekaj dni kasneje sem bila pod tušem in Autumn je trčila v kopalniška vrata. Nobenega presenečenja ni tu. Vsakdo z majhnimi otroci ve, da celo v hiši ni varne cone; celo stranišče ni brez omejitev njihovi prisotnosti.

„Mami, kdo bo moj princ?“ je zavpila da preglasi šumenje vode.

Zopet ta pogovor? „Samo Bog ve kdo bo to,“ sem zavpila nazaj.

Potem sem slišala njen visok cvileči glas: „Bog kdo je moj princ?“ Morala sem si pokriti usta, da sem se prenehala smejati.

„Bog, povej mi kdo je moj princ,“ je še glasneje vztrajala. Odprla je vrata tuš kabine in rekla: „Bog mi noče odgovoriti.“ Uspela sem ohraniti na pol resen obraz. „On ti bo pokazal ko boš odrasla. Ni potrebno da prav sedaj o tem skrbiš.“

Videti je bila zadovoljna in odhitela je v kopalnico. Kasneje tega večera je splezala v očetovo naročje, da mu pove, da on ne more biti njen princ, toda ona bo dobila drugega princa in potem bo dobila dojenčka v svojem trebuhu. Seveda me je mož pogledal s širokimi očmi in pojasnila sem mu najine nedavne pogovore.

Autumn je napeto poslušala in s svojo glavo prikimavala. To je bila zanjo resna zadeva.

Lepota materinskega instinkta me je zadela naslednji dan ko sem jo opazovala kako se igra njeno igro mamice. To je naravno in dano od Boga. Ne morem reči da me preprosto posnema. Pogosto si v ogorčenju pulim svoje lase. Trije fantje, saj veste.

Njen namišljen svet me je ponovno navdihnil da zajamem pravljično bistvo tega

da si zaljubljen in vzgajaš družino. Kot deklica sem si predstavljala, da imam kuhinjo samo zase in kuham obroke za svojega moža. Moje srce bi se v pričakovanju napihnilo. Sedaj bom priznala, pogosto vidim svojo kuhinjo kot kraj garanja. Vse se vrti okoli posod in oblikovanju obrokov iz skromnih zalog. Toda, ugotovila sem kako jaz mislim o njej. Moj mož ima rad kar mu skuham in moji otroci so dobro nahranjeni in zelo zdravi. Ali niso sanje male deklice postale resnične?

Predstavljam si kakšno radost in zadovoljstvo mora imeti Bog, kadar nas opazuje kot matere in žene v naših domovih, in nam kaže isti vzgojni instinkt, katerega Autumn kaže svojim punčkam. Zagotovo je vesel, ko se mi iz sanj zapletamo v življenje ki ga je On načrtoval za nas.

PEARL BARRET, Primm Springs, Tennessee, ZDA
pearlbarrett@yahoo.com
Charlie *in Pearl imata pet otrok, Meadow (13), Bowen (10), Rocklyn (8), Noble (6) in Autumn Rose (3).*

Ali se boš poročila z menoj?

Zgodbe o dvorjenju katere boste rade prebrale!

Sprehod ob sončnem zahodu

Najini družini sta že od nekdaj imeli skupno slavljenje in najini materi sta na skrivnem pripravili načrte za poroko že ko sva bila majhna. Skupaj sva bila vpletena v služenje družinam v naši cerkvi, kot tudi udejstvovanju v misijonskih potovanjih v Kanado in Mehiko. Čeprav že leta pred najinim snubljenjem najboljša prijatelja, sta naju najine družine odgovorno držale in obdržala sva najvišjo raven čistosti.

Sestavila sem seznam lastnosti, katere sem želela v bogaboječem možu, in Nathan je vse od njih več kot izpolnjeval. Bila je samo stvar čakanja... moral je biti Božji trenutek. Vedela sem, in on je vedel, toda o tem ni bilo nikdar pogovora.

Ko sem svoje izobraževanje na domu dokončala, je Nathan prosil mojega očeta, če bi mi lahko pričel dvoriti. Najino dvorjenje je trajalo okoli pet mesecev. Po večerji v mestu, me je 26. oktobra pripeljal domov in odšla sva na sprehod ob sončnem zahodu. Pripeljal me je v borov gozd, gozdnat predel na naši posesti, kjer je načrtoval romantični kraj, kjer bi me zasnubil. Žene iz naše cerkve so pazljivo izpolnile vsa njegova navodila – listi vrtnic posuti po poti, nežna glasba, ki je igrala skozi drevesa in migetajoče sveče. Sapo je jemalo.

Potem ko me je zasnubil in sem seveda sprejela, sva se vrnila nazaj k hiši mojih staršev, kjer se je k praznovanju zbralo nekaj posameznikov iz naše cerkve. Dva meseca kasneje sva se poročila na pravljični poroki v zgodovinski kapeli,

obkrožena z najinima družinama in najbližjimi prijatelji. Najin prvi poljub sva prihranila za najin poročni dan. Najina poroka je bila čudovita, toda najin zakon je nebeški.

JACKELYNN ERDELT, Inez, Texas, ZDA
njerdelt@gmail.com
Sliki zgoraj levo in desno. Poročila sta se januarja 2008 – Jackelynn je imela 19 let in Nathan 20 let in pričakujeta da ju Bog blagoslovi z otroci.

Moje sanje

Pred časom sem resnično razmišljala o poroki in prejela ponudbo, ki bi pripeljala v resničnost vse moje dekliške sanje o romantični ljubezni.

Kakorkoli, edini odgovor katerega sem lahko slišala od Boga je bil: „Ne zadovolji se s svojimi sanjami, teci za Mojimi."

Izbrala sem Jezusa. On je resnično bistvo mojega življenja. Da, ta začetna izbira me ni ustavila v želji za romantičnostjo. In Bog, ljubosumen Bog, me je pričel klicati k višji obvezi, v posvečeno ljubezen, kar pomeni samo jaz in On.

Po dokaj težavnem razmerju v mojih zgodnjih dvajsetih (zlasti hrepenenju za nekim fantom) sem se priplazila k Jezusovim nogam rekoč: „Vzemi to breme iz mene. Videti je, da ne morem ostati zavezana samo tebi. Loči me v sebi." Odgovoril mi je: „Moja hčerka, če resnično hrepeniš po tem, se moraš predati. In moraš ne samo odnehati s tem moškim, temveč se odpovedati pravici do izbire pravega."

Nekaj dni kasneje je moj oče prišel k meni in mi ponudil, ne vedoč za pogovor katerega sva imela z Bogom, da bi prevzel obvezo, da mi poišče moža.

Strinjala sem se. Od tega dne dalje sem prepustila „iskanje" roke očeta in skušala po najboljših močeh slediti Bogu. Peljal me je sem in tja – preko luže, v različne države, preko ulic in skozi mesta.

Tega nisem naredila popolno. Moj pogled je mnogokrat pohajkoval... preiskujoče. Edino kar sem si dopustila, je bilo pisanje dnevnika svojemu možu. Vanj sem izlila vse svoje sanje, molitve in hrepenenja. Skozi to je Bog dnevno vodil moj pogled nazaj k Njemu. Neprenehoma sem molila: za milost, da hodim po poti katero ima zame Bog in za to, da se lahko medtem nečesa oprijemljem.

Potem sem neke noči imela sanje. To je skrajšana verzija:

Stala sem pred skupino ljudi. Očitno so bili moji prijatelji. Vsake toliko so nekateri odšli in prišli so drugi. Zavedla sem se, da me je nekdo opazoval. Nisem vedela točnega časa kdaj se je pridružil skupini, toda od trenutka ko je ujel moje oko je hodil proti meni.

Nasmehnil se mi je, prijel me je in pričel hoditi proč. Najprej sem bila rahlo iz sebe. Kdo je ta moški? Kaj mu daje pravico? Toda, ko sva hodila je pričel govoriti. Povedal mi je zgodbo o svojem hrepenenju in svojih sanjah. Pogledal me je in rekel: „Deli moje sanje z menoj.“ Nisem vedela kaj naj si mislim. Nekaj kasneje sva se ustavila na vrhu griča. Tam je bilo iznenada plesišče. Iz čudovitega češnjevega lesa. Pološčeno, brezhibno. Ljudje so stali ob strani, toda nihče ni plesal. Moški je stopil na sredino plesišča in me počasi postavil na noge.

„Čemu ljudje ne plešejo?“ sem ga vprašala.

Pogledal me je in se nasmehnil: „Ker je to najino plesišče. Naredil sem ga zate, da bi lahko midva plesala skupaj.“

„Toda ti me nisi mogel poznati takrat ko si to gradil.“ Bila sem zmedena, pogledala sem naokoli in nazaj vanj.

„Imel sem upanje zate. Zgradil sem ga in molil sem zate; potem sem te iskal dokler te nisem našel,“ je odgovoril.

Potem so se mi pred očmi prikazale živahne slike. Njega kako dela. Se poti. Zabija žeblje. Meša. Lakira. Dela. Dela. Dela. Samo zato, da bi plesal z menoj.

Pričela sva plesati. In jaz sem jokala.

Ko sem se prebudila, sem čutila kako je Bog rekel: „To je, kar imam zate.“ Takoj zatem je pričela v mojem srcu rasti ljubezen za moškega, katerega je Bog imel zame.

Z Amosom sva se že nekaj časa poznala. Ali bolje, vedela drug za drugega. Vse do meseca decembra 2006 se nisva neposredno pogovarjala. Bil je prijatelj mojega brata. Nekaj let starejši je bil od mene. Vedela sem da je lastnik kmetije. Delal je s traktorji. Videti je bil kot prijazen fant. Le malo sem vedela o tem, da je že nekaj časa gledal za menoj. Pravzaprav, bila sem pozabljiva za vse; da mi odpre oči, ga je moj oče moral povabiti na večerjo.

Celo po prvi večerji je trajalo nekaj časa, da sem ugotovila da je resen. Pretežni del leta 2007 sem preživela v Braziliji kot pomoč misijonarski družini. Ob mojem povratku je najino „dvorjenje“ postalo resno. Nisva se shajala v običajnem smislu. Večinoma sva se pogovarjala. Pogovarjala sva se o vsem kar si lahko zamislite. Najini preteklosti. Najini sedanjosti. Najini prihodnosti. Najinih sanjah. Najinih strahovih. Najinih nočnih morah. Najinih strasteh. Najinih vizijah. Najinih radostih. Najini bolečini. In Bogu.

Ob koncu tega prvega „napetega“ dvorjenja sem brez dvoma vedela, da je to moški, o katerem mi je Bog govoril. Nisem bila „zaljubljena“ na način tega sveta, toda bila sem popolnoma prepričana, da je ta moški zame.

Njegove starše sem srečala (kot njegova punca in ne kot samo naključno dekle v cerkvi) in spoznal me je s svojo rodbino. Nekateri so mislili da sva nora, ker že tako zgodaj govoriva o poroki, toda oni niso sedeli pri najinih pogovorih. In niso gledali vsake obljube od Boga, odigrane v najinih življenjih.

Izbrala sem, da ga bom ljubila. To ni bila čustvena izbira; to je bila zagotovo razumska odločitev. Privlačil me je fizično, čustveno in kar je najpomembneje, duhovno. Tako je bilo.

Odpeljal me je na svojo kmetijo. Postavljeno na vrhu hriba. Tako čudovito. Povedal mi je, kako močno je molil za nekoga ki bi delil svoje življenje z njim. Slika plesišča iz mojih sanj mi je šinila skozi misli. In čutila sem. Mislim... preko ušes, zmešana, ne vidi naravnost, ne morem verjeti da je moj LJUBLJENI. Ne, ker je njegova kmetija tako čudovita (čeprav jo imam rada), temveč ker sem v svojih sanjah prepoznala njega. In vsa ta ljubezen ki je rasla in se gradila za moža, ki bo zame tako globoko skrbel... se je izlila.

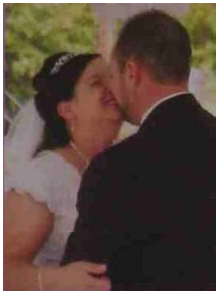
Zasnubil me je na kmetiji. V dnevni sobi njegove hiše. Rekla sem da.

Privolitev mojega očeta je bila že od začetka. Konec koncev ga je on povabil na večerjo!

Kako lahko rečem karkoli drugega, kot da je Bog že od vsega začetka tako pazljivo dirigiral najino ljubezensko zgodbo.

NATASHA METZLER, Lowville, New York, ZDA
natashasiegrist@hotmail.com

Prihranila sva poljub

Moji starši pravijo, da sem že od tretjega leta govorila in sanjala, da se bom poročila. Spominjam se časov ko smo odšli na obisk k babici. Stekla sem navzgor in izvlekla posebno, skrivnostno belo škatlo, ki je vsebovala mamimo tančico katero je nosila na svoji poroki. Skoraj sem se je bala dotakniti in tako sem jo samo gledala. Ko sem postala starejša, sem jo potegnila ven in si jo nadela. Sanjala sem, kako bo videti na meni ko bom hodila v cerkvenem prehodu in kako se bom počutila kot prelepa nevesta. Ugibala sem kako bo moja zgodba videti in kdo bo oseba o kateri sem sanjala.

Ker se poroka ne zgodi kar takoj kot sem mislila da se bo, sem spoznala da bo pomembno biti zadovoljna v samskem stanu. To je postal moj nov cilj. Kmalu je nad mene prišlo novo razburjenje. Še vedno nisem srečala svojega moža! Ta razburljivi dan je bil še vedno v moji prihodnosti, pripravljen da ga odkrijem! Tako sem se odločila da bom ostala delavna. V bližnji banki sem bila zaposlena za polni delovni čas. Bila sem vključena v služenje naše cerkve. Imela sem hobije. Pisala sem knjige in pesmi. Študirala sem kako biti babica (ang: Doula - pomočnica v teku nosečnosti, poroda in po porodu) in pomagala mami ter očetu na kmetiji. Brala sem knjige o tem kako biti dobra žena. Pisala sem si v dnevnik in... imela sem načrt. Vsak dan sem bila neomajna, da kar sem naredila sem naredila v pripravi na poroko in svojega moža. Ni bilo vedno lahko. Pogosto so bile solze in srčne bolečine. Bili so trenutki, ko sem želela opustiti upanje.

Resnično sem imela sanje in željo biti žena in mama, toda včasih nisem mislila da se bo to zgodilo.

Včasih nas Gospod preseneti, ko to najmanj pričakujemo. Mogoče so to časi, ko končno odnehamo in svojo voljo prepustimo Njegovi volji. To je takrat ko smo pripravljeni za karkoli ima On za nas pripravljenega, vedoč da Njegovi plani niso naši plani. In potem se zgodi.

Stephena sem spoznala preko epošte (pod nadzorstvom očeta) in na ta način sva si izmenjevala sporočila okoli tri tedne. Na neki točki je Stephen izrazil željo, da me sreča. Usmerila sem ga na očeta. To je bilo zame pomembno. To bi bil zame preizkus. Če bi mladi mož rekel „zakaj“ ali „ne“, bi bil to meni znak da ni pravi zame. Če bo nadaljeval, četudi bo nekoliko nervozen, dobro... potem se bova nekje dobila.

Stephen je po epošti pisal očetu in izrazil željo da me sreča. Brez moje vednosti sta se oče in Stephen dogovorila za čas njunega prvega sestanka, preden sva se sploh srečala. Srečanje je potekalo v redu. Oče je odobril.

18. novembra 2006 smo praznovali rojstni dan – moj. S prijatelji, družino in Stephenom smo se zbrali v mamini in očetovi hiši in bila sem vznemirjena. To je bilo prvič da sva se s Stephenom osebno srečala. Stephen je ostal do polnoči in pogovarjala sva se, medtem ko sta bila poleg naju v slišnem območju mama in oče (čeprav-nepozorno). Stephen je odšel domov in spraševala sem se ali sem pravkar srečala svojega moža.

V kratkem času sva se uradno zasnubila. Veliko ur sva preživela v hiši njegovih ali mojih staršev, na telefonu ali preko epošte. Redko sva bila sama, razen med potovanji v avtu iz enega na drug kraj.

Čeprav s Stephenom na tej točki še nisva bila zaročena, sva vedela da sva namenjena proti poroki. Po razgovoru o najinih mejah (držanje za roke in poljubi), me je nekega dne poklical na delo in mi povedal: „Stacie, odločil sem se da bova počakala s poljubom do poročnega dne.“ V mojih očeh so se prikazale solze. Nenadoma sem postala nekdo, ki sem bila v drugih očeh tako pomembna, posebna in dragocena. Svoje želje je žrtvoval zame. To je bil nekdo, ki je bil izjemen. V svojih 28 letih življenja nisem nikogar poljubila in svoj prvi poljub sem želela prihraniti za moža s katerim sem bom poročila.

Moja in Stephenova družina sta imeli 1. aprila 2007 družinsko srečanje. Večer je potekal s hrano, smehom, zabavo in skrivanjem jajc (kasneje sem izvedela da je bilo to načrtovano ker so me nameravali presenetiti, zato so s seboj vsi imeli fotoaparate in video kamere). Ko je bila igra končana so bili otroci poslani proč, da uživajo njihove nove dobrine, odrasli pa so tačas igrali igro. Ko sem se vrnila, sem prijela karte in na vsaki je bilo moje ime. Napisano je bilo: „Stacie, bi bila moja žena, mati najinih otrok, moja najboljša prijateljica in ali bi delila moje začetnice za vedno?“ Rekla se da! Objela sva se med vzklikanjem in čestitanjem. Potrebni so bili tedni in meseci, da sem spoznala da se bom poročila – in to z nekom, ki me je resnično cenil in ljubil.

Za dan najine poroke sva si izbrala 29. september 2007! In mimogrede, res sem nosila mamino poročno tančico!

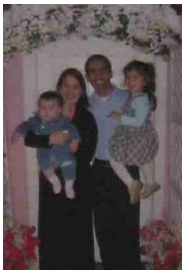
Poročna svečanost je bila čudovita – enourna pomembna slovesnost. Glasba, posebne besede mojega očeta, simbolične stvari katere sva imela na poroki – gorenje spominske sveče, petje najinih poročnih zaobljub pred pričami, predstavitev najinih mam s cvetjem, sedem Judovskih blagoslovov nevesti in ženinu katere so nama zapeli v Hebrejščini in jih je potem moj oče prevedel (nismo Židje, toda želela sem si ta element), smešen velikanski prstan katerega je poročna priča dala Stephenu med izmenjavo prstanov – in poljub.

Oh da, poljub. Vredno je bilo čakati nanj. Ni bilo ničesar boljšega na svetu kot zavedanje, da sem poljub hranila za Stephena. Bil je čudovit trenutek, tako prijeten in nežen.

Sedaj sva s Stephenom poročena skoraj leto dni. Vedno bolj spoznavam da sem se poročila s čudovitim, bogaboječim možem, ki me ljubi brezpogojno. Cenim te kvalitete. Je zelo sproščen in zadržan, kar me dopolnjuje, ker imam malce več rdeče barve v svojih laseh! No, ni bilo lahko in bili so resnično težki časi. Toda dobro je prevladalo nad slabim in nagrada za sveto poroko je neverjetna. Pričakujeva da bova imela svojo lastno družino in jo bila zmožna vzgojiti z Božjimi vrednotami in krepostmi.

STACIE EARLEY, Spokane Valley, Washington, ZDA
hopefulchick@gmail.com

Nič več zmenkov

Leta 1997 sem svoje življenje predala Bogu in mu povedala, da ne želim več imeti zmenkov. Želela sem, da me zasnubi. Molila sem, da me bo moj „bodoči mož“ prosil za snubitev in prosila sem Boga da zaščiti moje srce in mojo čistost dokler ne bom stala pred oltarjem.

Glenna sem srečala leta 2002. Postala sva prijatelja in do mene se je obnašal kot do sestre v Gospodu. 18 mesecev je čakal da je Gospod odprl moje oči in srce napram njemu, skrivajoč svoje občutke in čuvajoč svoje srce kot tudi moje lastno. Leta 2003 mi je Gospod odprl oči. Nisem mogla verjeti, da ga še nikoli dotlej nisem „videla“ v tej luči. Mesec dni kasneje me je posadil in me zaprosil ali mi sme dvoriti. Poročenemu paru iz cerkve sva se takoj izročila pod okrilje. Ker sva oba z Glennom živela sama v najinih stanovanjih, sva prosila ta par da naju držita odgovorna, še posebno v čistosti. Isto sva prosila našega pastorja. Bilo je ljubko snubljenje.

Junija 2004 je Glenn čutil, da mu je Bog rekel da je čas de me zaprosi za mojo roko v zakonu. Preden je Gospod sploh odprl moje oči proti Glennu sem imela „seznam“ stvari za katere sem molila pri svojem bodočem možu. Hranila sem jih na koncu dnevnika, da bi mu jih predstavila na najin poročni dan. Imela sem dve

prav posebni prošnji, prva: da bo moj bodoči mož prosil za dovoljenje mojih staršev za mojo roko v zakonu in drugo: da mi bo umil moje noge. Videla sem dejanje umivanja nog kot eno najglobljih, najbolj intimnih dejanj služenja.

Tisto noč, ko me je Glenn zaprosil, me je vzel na širok mestni lov za zakladom. NISEM niti pomislila da me bo to noč zaprosil za roko. Zaradi enega od odkritij sem postala precej umazana, še posebej moje noge. Ni bilo tako planirano, toda Bog je vedel. Proti koncu noči me je Glenn prosil, če mi lahko umije moje noge.

Ko mi je prišel umivati noge, so moje oči napolnile solze. „Oh Gospod, Ti si si zapomnil, on umiva moje noge!“ Zaprosil me je za mojo roko v zakonu. In seveda sem pristala. Vprašala sem ga kako je vedel, da mi je umil moje noge in je rekel, da ga je Gospod vodil da je to storil, kot tudi obisk mojega rojstnega očeta in mojih staršev za njihovo dovoljenje. Z Glennom sva se poročila oktobra 2004 in si najin prvi poljub izmenjala pri oltarju! Bog je RESNIČNO največji romantik!

KELLY FERNANDES, Onalaska, Wisconsin, ZDA
kekky1026@yahoo.com
Glenn in Kelly imata dva otroka v nebesih in še Elizabeth Joy (2,5) in Elijah (1).

Nasprotne strani kontinenta

Moj mož je odrasel v državi Washington, služil v vojski, se selil skozi srednji zahod, živel je v Minoti v Severni Dakoti ko je prvič slišal omenjeno moje ime. Živela sem pri starših, pomagala svoji družini. V šoli sem maturirala, služila preko luže, služila v lokalni cerkvi in Gospod me je vodil da sem ostala doma in pomagala svoji staršem skrbeti za babico in moja dva nedavno posvojena bratca.

Eden od moževih prijateljev se je preselil na naše področje, prišel v našo cerkev in se zaročil z eno mojih najboljših prijateljic. Andy, moj mož, je bil prostovoljec v Bibličnem kampu in majhni komaj novo nastali cerkvi, in tako ni imel veliko denarja. Kakorkoli, najina prijatelja sta ga prosila, da pride na njuno poroko in mu ponudila da mu plačata pot! Naslednjih osem mesecev sva oba slišala drug za drugega... toda oba sva se zavezala, da se ne bova zapletala z nikomer dokler ne bo Gospod jasno pokazal da bo sledila poroka.

Na pripravah dan pred njuno poroko sem srečala Andyja in pomislila: „S tem človekom se bom poročila.“ Izogibala sem se ga (ni bilo lahko ker sem pomagala pri režiranju poroke in je bil on zraven). Naslednji dan je prišel v cerkev in na hitro so naju spoznali drug z drugim. Toda to je bilo to.

Dva tedna kasneje je v poštni nabiralnik prišlo pismo. Andy in moj oče sta si dopisovala tri mesece, dokler Andy ni prišel na obisk k celi družini. Skupaj sva preživela nekaj časa in zaključila konec tedna z odločitvijo da moliva in iščeva Božjo voljo. Kakorkoli, On mi je jasno pokazal Svojo voljo ko so mi moji starši povedali, da če me bo Andy prosil za roko, naj privolim.

Mesec dni kasneje je prišel Andy na še en obisk in najino prvo osebno dvorjenje se je pričelo. Dva meseca kasneje smo ga z mojo družino obiskali v Severni

Dakoti in zasnubil me je! Tekom najine zaroke me je uspel enkrat obiskati (večino časa nisva porabila za najine poročne plane, temveč sva mojo babico peljala na operacijo in potem na zdravniške preglede). Drug drugega pred poroko nisva videla štiri mesece, in minilo je natančno eno leto od večerje na dan priprav pred poroko najinih prijateljev in odkar sva prvič srečala drug drugega!

Bog je bil tako dober do naju! Pred poroko sva drug drugega videla ob različnih trenutkih samo petkrat, toda vedela sva, da sva v Njegovi volji. Po telefonu sva se pred poroko pogovarjala največ dvakrat tedensko, toda bila sva zaupna da se poročava s svojim najboljšim prijateljem. Oba sva že izgubila upanje, da bova kdajkoli srečala „nekoga“. Oba sva bila v življenju v neobičajnih vlogah: Andy je opravljal prostovoljna dela in je bil zmožen pokriti vse svoje svetne potrebe v svojem avtomobilu, medtem ko sem sama ves dan kuhala in čistila za svojo družino.

Gospod je uspel pripeljati skupaj dve osebi iz nasprotnih strani kontinenta in ju postavil skupaj. Prepričana sva, da On resnično blagoslovi tiste, ki čakajo Nanj. Kmalu bova praznovala najino peto obletnico poroke.

JENNIFER OTT, Sioux Falls, Južna Dakota, ZDA
ooter@juno.com
Andy in Jennifer imata tri blagoslove, Elicha (3), Abigail (2), Shiloh (8 mesecev) in četrtega pri Gospodu.

Korak vere

Kot samska sem se vedno spraševala in prosila Boga kako bom vedela kateri moški bo pravi za mojega življenjskega sopotnika. Ko sva bila prijatelja z Dougom, ki je sedaj moj mož že 11 let, sem molila za nekaj kar je bilo videti kot večnost: „Gospod je to ta, ki ga imaš zame?“ Po dveh letih je v najinem odnosu prišlo do točke, ko sva morala oba vedeti ali sva si namenjena za poroko.

Doug je odšel v Afriko na misijonsko potovanje in jaz sem v Tennesseeju delala v lokalni bolnišnici. Neke noči po delu me je Gospod vodil k majhnemu jezeru v središču mesta. Sedeč v svojem avtomobilu sem gledala proti jezeru in molila znano molitev, kot sem jo k Bogu že večkrat dvignila: „Gospod, prosim povej mi ali je Doug ta s katerim naj bi se poročila. To želim vedeti brez sence dvoma.“

Takoj ko sem končala stavek je Gospod govoril mojemu srcu: „DeAnn, ali vidiš vodo pred seboj?“ Odgovorila sem: „Da, Gospod.“ On je nadaljeval: „Ali se spomniš zgodbe o Petru, ki je hodil po vodi? Kako je Peter stopil iz čolna in kolikor dolgo je imel svoje oči usmerjene Vame, je hodil po vodi, toda ko je pričel gledati v veter in valove se je pričel potapljati? DeAnn, tvoje življenje je podobno temu. Moraš mi zaupati, držati svoje oči obrnjene Vame, narediti korak vere in stopiti ven iz čolna in se poročiti z Dougom. Ne glej na veter in valove, stvari kot so da nimaš prihrankov, lastne hiše in še nisi končala srednje šole. Stopi v veri in imej oči usmerjene vame.“

Ko je Dough letel iz Afrike domov je gledal film „Čustva in čustvenost“. Zgodba o dveh sestrah – eni sestri ki je ljubila moškega z vsem srcem in vso dušo; druga je rekla da ljubi moškega, toda resnica je bila, da četudi bi bil dober hranitelj družine in dober mož, ga globoko v svojem srcu ni resnično ljubila.

Doug je medtem ko je bil v letalu molil: „Gospod ne želim se poročiti z DeAnn samo zato ker bi ji zagotovil dobro družinsko življenje in bi ji bil trden mož, močan v duhu. Želim, da ime ima rada zaradi teh stvari, toda želim tudi da je strastno zaljubljena vame. Gospod, naj na letališču priteče k meni in naj skoči v moje naročje, če je to ta s katero naj bi se poročil.“

Ko sem na domu Dougovih starših čakala, da se z njimi odpeljem na letališče po Douga, je zazvonil telefon. Bil je Dougov glas in od doma ga je ločil le še en polet. Minil je že mesec dni odkar sem slišala njegov glas. Moje srce je razbijalo in solze so pričele padati; obupno sem ga pogrešala. Med tem telefonskim klicem sem Dougu rekla: „Ali je v redu, če stečem po letališču in skočim v tvoje naročje?“ Doug je pretresen odgovoril: „Naredi kar misliš da je najbolje.“ Prispeli smo na letališče. Veliko ljudi je prihajalo iz letala, toda Dougovega obraza nisem opazila. Ko sem zaskrbljeno čakala, sem se ponovno pogovarjala z Bogom: „Gospod, tukaj je tako veliko ljudi. Ne morem se kar sprostiti in steči sredi letališča! Ljudje si bodo mislili da sem zmešana!“

Naslednji trenutek sem zagledala Dougov obraz, čutila sem da mi je Gospod v srcu šepetal, dekle ti tečeš! In sem. Tekla sem dokler nisem dosegla njegovih rok.

Ko smo zapustili letališče smo se vrnili k Dougovim staršem in se pogovarjali o stvareh ki so se zgodile medtem ko ga ni bilo. Povedala sem mu kaj mi je Gospod povedal o Petru ko je stopil iz čolna in pričel hoditi po vodi. Doug se je pričel jokati. „Katere noči se je zgodilo, ko ti je Gospod govoril?“ je vprašal. Izkazalo se je, da je bila to ravno tista noč, ko je pridigal o Petru kako je šel iz čolna in hodil po vodi.

Vedela sem da je moja molitev uslišana in da jo je Bog potrdil. Vedela sem, da je on tisti ki bo celo življenje hodil z menoj. Kot je Bog govoril mojemu srcu v Tennesseeju, je prav tako govoril srcu mojega duševnega tovariša, dajajoč isto Besedo ob istem „natančnem“ času na dveh različnih kontinentih sveta.

Sedaj ko kot misijonarja služiva s petimi otroci preko luže, ga gledam in vem, da je on ta ki ga je Bog izbral zame. Kakšne osupljive stvari lahko naredi Bog, ko svoja življenja v popolnosti predamo Njemu.

DEANN HAYES, Služita Gospodu v neimenovani državi.
hayessower@mymailworld.com
Dougovi in Eanini otroci so: Hannah Grace (8), Hope (7), Haven (5), Haysen (4) in Holden (9 mesecev).

Preprosto vedela sva

Stara sem bila 22 let, ko je moj mož (bodoči pastor) nepričakovano umrl. Dolina smrtne sence je bila moja nova pot, in četudi se je žalost izlivala skozi mene in zapuščala mojo dušo in telo dobesedno v bolečini, je bil poleg Bog z Svojim osupljivim mirom in milostjo. Bila sem blagoslovljena s sanjskim možem, takšnega kakršnega si vsako dekle želi in si ga vsi starši želijo za svojega otroka. Spoznala sva se v srednji šoli in ves čas sva si bila najboljša prijatelja!

Gospodu sem povedala da ne želim več „zmenkov“ in da če ima On zame drugega moža, naj naredi da bom „vedela,“ da je to on, ko ga bom srečala.

Dva tedna po Anthonyjevi smrti sta me moja „duhovna mama“ Shelly, (sestrična mojega moža) in njen mož, pastor Tim povabila na večerjo. Vprašala sta me če bom pričela z molitvijo za novega moža. Bila sem osupla.

„Šele dva tedna je od Anthonyjeve smrti!“ sem odgovorila. Povedala sem jima da sem že naredila zaobljubo da ne bom imela zmenkov, toda da bi tako zgodaj molila za moža? Dobro, bom poslušna in bom molila za tega moškega.

Skoraj vsako nedeljo po cerkvi sem odšla k svoji sestrični na kosilo. Neke sončne poletne nedelje je bil spredaj parkiran avto katerega nisem poznala. Zdelo se mi je nenavadno ker sem vedela vse o Timu in Shelly. Svoj avtomobil sem parkirala in prečkala cesto in vidim pred hišo mladega moškega igrati se z žogo z njunim najmlajšim sinom. Takoj ko sva se srečala z očmi sem vedela. Vedela sem. To je bil on. Nenadoma me je spreletelo, toda trudila sem se ostati mirna, stekla sem v hišo brez da bi izrekla besedo. Shelly me je takoj peljala nazaj da me predstavi, toda jaz sem se tresla kot list, kar mi ni podobno. Predstavila mi je Craiga. Rekla sva si živijo, se rokovala in bila predstavljena. Četudi sem se trudila to skriti pred Shelly, še vedno nisem verjela da je bilo to res, je Shelly, moja svetovalka, duhovna mama, vedela.

Po kosilu je Craig videl trak z mojimi ključi prebral: „Otroci potrebujejo najobčutljivejše stvari, bodite darovalci organov in tkiva.“ Vprašal me je če je bil moj mož darovalec. Odgovorila sem: „Da.“ In rekel je da praznuje prvo obletnico presaditve svojih jeter. Izrazil je svojo globoko hvaležnost za izbiro katero je naredila njegova darovalna družina sredi njihove bridkosti in prosil me je če bi mu lahko pomagala napisati pismo namenjeno tej družini. Seveda sem odgovorila z: „Da“.

Tri tedne kasneje, 4. julija sem pred svojo hišo kuhala na prostem pred sredinim večernim služenjem in ognjemetom. Tam je bil tudi Craig in precej očitno je bilo da glede mene čuti podobno, čeprav sva drug drugega prej srečala samo dvakrat pri Shelly. Ne da bi kdorkoli drug vedel, je že kar nekaj časa molil za ženo. Tudi on ni želel imeti zmenkov, temveč je želel samo „vedeti“.

Čutil je, da bo dobil neko zelo posebno dekle ki bo postala njegova žena, ne vedoč za življenjsko dobo njegovih jeter ali kakšne težave lahko iz tega nastanejo. Ob koncu večera, potem ko se že vsi odšli domov, sva se s Craigom usedla na mojo prednjo verando. „Ti veš, kajne?“ sem pričela. In odgovoril je s preprostim: „Da.“ Potem je bila dolga tišina. Trajalo je kar nekaj časa da sva resnično verjela da naju je Bog pripeljal skupaj da postaneva mož in žena. To je bilo resnično nekaj velikega! OGROMNEGA! Kmalu za sem ga vprašala kako se piše! Zasmejala sva se in vse ostalo je zgodovina! Od takrat naprej živiva srečno.

MOLLY WILCOX, Phoenixville, Pennsylvania, ZDA
wilcox34@gmail.com

Craigovi in Mollyjini sladki blagoslovi so Olivia (5) in Mason (3) in pet v nebesih zaradi spontanega splava. Molly dodaja: „Ker sva oba imela izkušnjo krhkosti življenja, ločeno in skupaj, si nikoli ne prizadevava jemati življenja in tega kar nama je Gospod dal kot samoumevnega. Vsak dih, vsak korak, celo v dolini, je tako dragocen. Ko gledam nazaj najinih devet let zakona ne bi ničesar spremenila, ne hribov in ne dolin.

Vsak trenutek je poseben

Kot mati sedmih otrok me ljudje pogosto vprašajo kako je moj čas porazdeljen med otroke. Kako lahko ena mati ki otroke izobražuje na domu da sedmim otrokom kakovosten čas? Teh priložnosti tekom dneva najdem v izobilju za posebne trenutke z mojimi sinovi in hčerko – in prav tako z možem. Verjamem da je vsaka minuta potencialno posebna. Kvaliteten čas je pričakovanje. To je vsakodnevno življenje!

Skoraj vsako jutro (kot ura za na delo) moja dva najstarejša sinova (14-letna dvojčka) pridrvita v kuhinjo in mi poveste njune najnovejše osebne športne novice. Prideta kot posameznika, toda povesta mi skoraj isto zgodbo – dobesedno! Takšna sta enojajčna dvojčka zame. „Mama, Pistonsi so zmagali. Tigersi so izgubili. Rewwingsi igrajo jutri zvečer.“ Danes so mi povedali da Green Bay Packersi niso izpraznili Brett Favrovo omarico in da še ni podpisal upokojitvenih papirjev. Ali so to lahko Kdo ve in koga to briga? Moji fantje pridejo k meni da mi povedo nekaj kar želijo deliti z „menoj“, svojo materjo. Smehljam se in z velikim zanimanjem poslušam - ker se resnično zanimam za šport! Morali bi nas videti med nogometno sezono!

Moj sin Greyson je znanstvenik in on ali dela poskus, gradi neko napravo ali sanja da bi delal oboje. Dolgo časa sediva in se pogovarjava o različnih znanstvenih teorijah ali delava znanstvene eksperimente. V najinem zadnjem poskusu sva uporabila izvleček olja poprove mete za poboj hroščev. Prav tako opazujeva semena katere sva posejala v vrtu in tabelirava njihov napredek. Rada imam te pogovore!

Elijah, moj devetletnik, se rad pogovarja o svojih strasteh... branje Avantur Tintina

avtorja Herge (njegov najljubši strip), filmih Indiana Jonesa ali njegovih Lego filmih na našem računalniku. Pogosto me vpraša za mnenje zakaj je Tintin storil to ali ono in zakaj je moral Indiana Jones postati tako star ali: „Ali lahko prosim naredim še en Lego film na računalniku?“ (Ne!)

Rachel, draga sedemletnica, princesa naših otrok, mi rada pomaga v kuhinji. Tudi ona uživa kadar njeno sobo skupaj čistiva. Najdaljše pogovore imava medtem ko to delava. Poseben blagoslov je kadar mama in hči (ki sta OBKROŽENI s testosteroni) skupaj preživita nekaj časa kot ženski in dekleti. Pogovarjava se o dojenčkih, cvetlicah, lepih stvareh, pticah, mačkah, itd.

John, skoraj petletni pristni otrok pravi, da se bo poročil z menoj. Ves čas me želi poljubljati. In potem se šopiri pred očetom ki mu vrne tako da gre proti njemu in mu v šali reče, da sem že poročena. John uživa kadar mu berem. Prav tako rad pomaga v kuhinji in v pralnici.

Samuel, najin dve in pol leten fantek je tako ljubeč in me tako objema. Če me John poljubi, je takoj zraven in mu vrne s svojim poljubom. Rad ima kadar z njim sedim, mu berem ali se ob uri počitka z njim uležem. Tako kot John, tudi Sam uživa pri kuhanju ali tudi pri zlaganju perila, čeprav ima zanj kot malčka „zlaganje“ svojo opredelitev!

Moj mož Roger uživa pri preživljanju katerega koli skupnega časa. Najin vsakdanjik se pričenja s kavo preden otroci vstanejo. Redko zamudiva te trenutke; oba najin čas tako zelo ceniva in nerada vidiva kadar se to ne zgodi. Včasih sva zelo utrujena in si želiva okusno skodelico kave. Čeprav ob utrujenih dneh najin pogovor ni navdušen, sva tam skupaj. Dotik roke ali dotik z nogo in oba se bolje počutiva. Spodbujava otroke, da naju puste pri miru kadar se pogovarjava.

Naša kultura poudarja kvaliteten čas s svojimi ljubljenimi. Kakšen blagoslov je da ga imam vsak dan v obilju samo s tem da živim v tem gospodinjstvu – hodim, se pogovarjam, delam, se borim, smejim, krohotam, jem, spim, kopam otroke, čistim hišo, umivam malčkom zobe... in seznama ni konca! Ni vsak dan ves čas popoln, toda videti je da si zapomnim veliko več veselih kot žalostnih trenutkov.

CAMY LALONDE
Traverse City, Michigan, ZDA
thelalondecrew@gmail.com
http://marymarthame.blogspot.com/

Rogerjevi in Camyjini otroci so Malcom in Noah (14), Greyson (11), Elijah (9), Rachel (7), John (5), Samuel (3), Josiah (šel direktno v Jezusove roke 6.7.08) in dojenček aprila 2009.

Ali imate mir z Bogom

Najpomembnejša stvar na tem svetu je, da imate mir z Bogom, vašim Stvarnikom in Odrešenikom.

Miru ne morete imeti, dokler je greh v vašem življenju. Bog je oddvojen od greha in da bi bil pravičen do Sebe je moral On obsoditi greh. Toda On ljubi grešnike. On je poslal Svojega edinega ljubljenega Sina, Gospoda Jezus Kristusa, da umre za tvoje grehe in da namesto tebe prevzame sodbo za tvoje grehe nase. Pismo Rimljanom 5,8 pravi: „Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki."

Spoznaj in priznaj svoj greh. Zahvali se Jezusu, ker je umrl zate. On je čisto, neomadeževano Božje Jagnje, ki je prelilo svojo dragoceno kri v odkupitev naših grehov. Pismo Hebrejcem 9,22 (CHR) pravi: „brez prelitja krvi se ne zgodi odpuščenje."

Spusti se k Njegovim nogam s kesanjem in sprejmi Njegovo veliko odrešenje. To je tvoja pot k miru.

Pomoč! Kako imam lahko MIR v svojem domu?

Vsakdo gleda za mirom – mirom v svoji duši, v svojem domu in v svoji deželi. Mir je mogoče največja posest, katero lahko imamo. Čudovita stvar je da imamo lahko lasten mir, ne glede na okoliščine. Lahko smo lastniki graščine in vseh materialnih blagoslovov po katerih hrepenimo in še vedno nimamo miru. Lahko smo brez česarkoli in smo še vedno blagoslovljeni z mirom.

Bog je mir – tvorec miru. Jezus je prišel, da vodi naše noge na pot miru. (Evangelij po Luku 1,79). On je rekel: „Pridi in dal ti bom počitek..." in „Svoj mir vam dajem..." Toda Njegov mir in ostale stvari niso samodejne. Nič se ne zgodi samo po sebi. Kot je rekel Henry Drummond: „Krščansko življenje ni slučajno (ang: casual) temveč vzročno (ang: causal)." Ne moremo iti stran od večnega zakona, da žanjemo to kar posejemo.

V Zaharija 8,12 (NLT) Bog pravi; „Jaz sadim semena miru in blaginje med vami..." Bog je te besede govoril ljudem v ohrabritev, ko so ponovno gradili jeruzalemski tempelj. Bog je saditelj semena. On ni samo Bog miru, temveč On seje semena miru. Mi, ki smo bili ustvarjeni po Božji podobnosti naj bi bili prav tako saditelji semena miru.

Kako lahko sadimo semena miru v našem domu in družini? V nadaljevanju je nekaj semen katere lahko sadite in vam bodo prinesla mir v vaše srce in vaš dom.

Molite za mir

Vsako jutro ko imamo kot družina pobožnost, moj mož moli da mir napolni naš

dom. Če zanj nenehno molimo, smo na dobri poti da se to zgodi.

Bog nam je zapovedal da molimo za mir Njegovega mesta Jeruzalema (Psalm 122,6). Prav tako je pomembno, da molimo za mir v naših domovih. Si lahko predstavljate kaj bi se zgodilo, če bi vsaka družina dnevno molila za mir v svoji družini?

Govorite mir

Mi naj ne bi samo molili za mir, temveč tudi govorili mir. Ko sva najine starejše otroke vzgajala, je moj mož vedno izpovedoval: „Jaz sem mož miru.“ ali „Jaz sem za mir.“ Mi potrebujemo takšno izpovedovanje v sredi med našimi šestimi zelo živahnimi in odkritimi otroci. Na žalost imajo najini otroci glasnost v svojih genih. Moj mož prihaja iz družine devetih otrok, ki imajo, čeprav zavezani verniki in mnogo jih služi Gospodu s polnim delovnim časom, zelo glasne glasove ter so zelo nepopustljivi in se ne bojijo izražati svojih mnenj. Kako radi smo skupaj.

Jaz prihajam iz manjše družine, toda prav tako glasne. Najin prijatelj, ki je za kratek čas živel z nami, ko sva gradila najino družino, je večkrat rekel: „Kakšno upanje je za tvojega otroka z 'kikirikajočim' Campbellom za očeta in 'razpihujočo' Bowenovo za mater?“ Osupljivo, med vsem tem hrupom, smo večinoma imeli ozračje miru.

Ko vsako jutro molite za svoje otroke, prispevate k Božjemu miru nad njimi. Stopite v svojo kuhinjo s svojimi čevlji „evangelija miru“ na nogah in sprostite mir na vsakega izmed vaših otrok. Molite nad njimi. Izpovedujte zanje. Govorite v njihova življenja. Bodite nosilka miru namesto nosilka napetosti.

Mir je samostalnik, toda Biblija ga uporablja kot glagol. Govori nam, da raztegnemo mir, si prizadevamo za mir, ljubimo mir, delamo mir, ustvarjamo mir, poučujemo mir, razglašamo mir, iščemo mir in govorimo mir.* Tako se to zgodi – s sejanjem semen. Jezus je rekel: „Blagor tistim ki **ustvarjajo** mir...“ (Evangelij po Mateju 5,9) Ste opazili, da morate **narediti**, da se zgodi?

Prosite Boga da vam pomaga da boste v današnjem dnevu ustvarjalci miru. Vem da to ni lahka naloga. Ugrizniti se morate v jezik. Vi morate vaditi izgovarjanje besed ki so potrdilne, spodbudne, vedre, tolažilne, odpuščajoče, ozdravljajoče, ki pomagajo, prijazne, ljubeče, pozitivne, spravljive, spoštljive, okrepljujoče, bodreče, prijetne, za dviganje morale in kar je zdravju koristnega. Morate se smejati namesto da se mrščite. Misliti morate o poteh glajenja sporov.

Zaprite svoja usta

Mogoče je to eden od najboljših načinov za ohranitev miru. Lahko je izbljuvati besede, ki povzročijo razdor. Lahko je od reagirati z besedami, ki povzročijo bolečino ali celo spodbujajo upornost. Lahko je odgovoriti nazaj kadar smo obdolženi. Vsakokrat sem izzvana z Jezusovo reakcijo ko je bil obdolžen:

Izaija 53,7: „Bil je mučen, a se je uklonil in ni odprl svojih ust.“

Evangelij po Mateju 26,62-63 (KJV): „In veliki duhovnik je vstal in mu rekel: 'Nič ne odgovoriš? Kaj je to, kar ti pričajo proti tebi?' Toda Jezus je ohranil svoj mir.“

Evangelij po Mateju 27,11-14: „Ko so ga veliki duhovniki in starešine obtoževali, ni nič odgovoril. Tedaj mu je Pilat rekel: 'Ne slišiš, koliko pričajo zoper tebe?' Toda ni mu odgovoril niti na eno besedo.“

Prvo Petrovo pismo 2,23: „Ko so ga sramotili, ni vračal sramotenja...“

Če ne moremo dati mehkega odgovora, je najbolje da celo ne odpremo svojih ust! To zahteva samokontrolo, kajne? Toda Sveti Duh, ki je samokontrola, prebiva v nas da nam pomaga. Nenehno moramo imeti v naših mislih in srcih Pregovor 15,1: „Mil odgovor pomirja togoto, žaljiva beseda pa zbuja jezo.“

Kaznovanje za mir

To ni slišati zelo miroljubno, kajne? Pogosto menimo da če tresemo ladjo, da ne bomo imeli miru! Toda resnično je ravno nasprotno. Discipliniranje se zgodi pred mirom! Preberite ponovno. Da, disciplina se zgodi pred mirom! Če se vaši otroci igrajo, so neubogljivi, kljubovalni in doma povzročajo zmešnjavo, ne boste imeli nikakršnega miru. Da si pridobite mir, se morate soočiti z neubogljivostjo in slabim obnašanjem.

Pregovori 29,17 pravijo: „Vzgajaj svojega sina, pripravljal ti bo počitek, z radostmi bo navdajal tvojo dušo.“

Ali si želite počitek in mir v vašem domu? Ne prikrivajte si neubogljivosti. Soočite se s tem. Sejte ljubeznivo, toda trdno disciplinirajte neubogljivo obnašanje in za nagrado boste poželi počitek. Mnogo staršev nima počitka. Njihovi otroci so nenehna motnja, ker jih niso vzgajali. Kričijo nanje, toda njihovo obnašanje se ne spremeni.

Veselje je opazovati starše, ki žive življenje počitka. Premišljujem o svoji hčerki Evangelini, ki ima devet otrok. Ona in njen mož Howard vzgajata svoje otroke, da reagirajo s takojšnjo ubogljivostjo že od takrat ko so bili zelo majhni. Nikoli nista dovolila neubogljivosti ali kljubovalnega obnašanja. S tem sta takoj opravila in požela čudovito nagrado vsega drugega. Njuni otroci starosti od 16 mesecev do 15 let se obnašajo izredno. Dajejo veselje svojim staršem in vsem okoli njih. Lahko jih peljeta kamorkoli in zaupata njihovemu obnašanju. Evangeline živi življenje kraljice, ker jo njeni otroci ne nadlegujejo.

Pismo Hebrejcem 12,11 to ponavlja: „Nobeno vzgajanje pa v tistem trenutku ni prijetno, ampak bridko. Pozneje pa daje tistim, ki jih je izurilo, miren sad pravičnosti.“

Ko sem pred kratkim prebirala Pismo Rimljanom 16,20 sem postala precej osupla: „Bog miru pa bo prav kmalu strl satana pod vašimi nogami. Milost našega Gospoda Jezusa naj bo z vami!“ Mislili bi, da kadar je govor o Bogu ki premaguje hudiča, da bo On imenovan kot Bog vojne ali Gospod nad vojskami (ki je Gospod nebeških vojska). Premagati satana ne bo mirno opravilo. To bo vojna, kri in solze.

Toda, ne. Bog miru je ta, ki bo zmečkal satana. Prepričana sem da je to zato, ker tukaj nikoli ne more biti resničnega miru, medtem ko vlada zlo in je zato Bog miru ta, ki se spusti v vojno da prinese mir.

Če bo potrebna majhna vojna preden boste imeli mir, se ne bojte. Prikrivanje stvari ne bo prineslo miru. To je kot gnojna rana, ki se ne bo pozdravila dokler ne bo popolnoma očiščena.

Glejte svoje prioritete

Zapomnite si da je materinstvo vaš prvi in najvišji klic. Vi ste najprej mati, pred izobraževanjem na domu. Vi ste mati pred vsakim drugim projektom ali zunanjo aktivnostjo, katera vam jemlje čas. Ko si naredite materinstvo za svojo prioriteto in pozabite na krivdo da bi morala zadovoljiti druge zahteve, boste imela mir.

Ko se počutite premagano in je pritisk prevelik, se ustavite in razmislite. Ali ste vpleteni v nepotrebne zunanje aktivnosti? Ali se več prevažate okoli v avtomobilu kot bi bili doma? Vi ste mišljena kot mati v domu in ne v avtomobilu! Ni potrebno da imate svoje otroke vključene v vsak šport in vsako dodatno aktivnost učnega načrta. Početje sovražnika prinese napetost v vašo dušo in vas odvrača od moči v vašem domu.

Ne dopustite da vas dobre stvari oropajo najboljših! Pregovori 24,15 (CHR) pravijo: „Ne preži, o brezbožnik, na pravičnega prebivališče, ne razdevaj **počivališča** njegovega!“

Iščite spravljivost

Če imate odtujene odnose ne morete imeti miru. Za uživanje v miru morate iskati ozdravitev in obnovo. Sejte semena obnove. Ne boste imeli miru, dokler tega ne naredite. Sonce naj ne zaide nad vašo jezo. (Pismo Efežanom 4,26)

Pozabite na svoje skrbi

Pismo Filipljanom 4,6-7 pravi: „Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.“ Z drugimi besedami, ne skrbite za karkoli! Lažje rečeno kot storjeno! Toda če želite mir, je to navada katero morate vaditi.

Vsakokrat ko se soočite s težavo, se namesto skrbi obrnite h Gospodu. Namesto svojih okoliščin glejte Gospoda. Nekaj časa traja da vstopite v to navado, toda spremenila vam bo življenje. Četudi sredi nevihte, boste vi hodili v miru.

Moj priljubljeni verz, posebej za matere, se najde v Izaiji 26,3-4: „Kdor ti je predan, mu ohranjaš mir, mir, ker zaupa vate. Zaupajte v Gospoda vekomaj, kajti samo Gospod Bog je večna skala.“ Kadar mi sejemo navado prinašanja naših življenjskih misli h Gospodu, bomo mi imeli mir. Ne samo mir, temveč popolni mir. V Hebrejščini je pravzaprav beseda mir podvojena; mir, mir.

Enotnost moža in žene

Sejte enotnost v svoj zakonski odnos. Če nimate skupne enotnosti, ne boste imeli miru v svojem srcu, niti vaši otroci ne bodo poznali miru. Kadar so odnosi med vama z možem ohlajeni, bodo otroci čutili najtežji del tega. Še enkrat, morate sejati semena. Ne bo se kar zgodilo. Spoznajte resnico, da vaju je Bog naredil eno – ne dva, temveč eno! Sejte semena da naredite to soglasje resnično. Recite: „Oprosti.“ Odpuščajte. Požrite svoj ponos. Ponižajte se. Zaprite usta. Govorite pomirjujoče besede. Podredite se zaradi svojega lastnega blagoslova.

Ljubite besedo

Me sejemo mir v naš dom, kadar ljubimo Besedo in jo naredimo za del našega družinskega življenja. Naši otroci naj vidijo, da jih me učimo Besedo, ne zaradi tega ker naj bi to delali, temveč zaradi tega ker Besedo ljubimo.

Psalm 119,165 (CHR) pravi: „Velik mir imajo, kateri ljubijo zakon tvoj, in ni jim spotike.“

Izaija 48,18 pravi: „O da bi bil pazil na moje zapovedi! Tedaj bi bil tvoj mir kakor reka, tvoja pravičnost kakor morski valovi.“

Ni se vedno lahko pokoravati Božji besedi. Običajno je nasprotno od poti katero čutimo, toda poslušnost prinese mir.

Ljubite pravičnost

Psalm 85,11 pravi: „pravičnost in mir se bosta poljubila“ (op. prev: drugi prevodi: sta drug drugega poljubila) Ne morete imeti miru brez pravičnosti. Neločljiva sta. Toda pravičnost je več kot samo odvrnitev proč od zla. To je delanje pravičnih dejanj. Pravičnost ni pasivna, temveč živa. Razodeva se v vaših obraznih potezah ko se svoji družini nasmehnete in govorite pozitivne stvari; prihaja izpod vaših prstov medtem ko delate in trdo garate za blagoslov vaše družine ali objamete in stisnete svojega otroka; kaže se ko hodite da bi delali dobra dejanja za vašo družino in druge.

To vidimo v Izaija 32,17: „Delo pravičnosti bo mir, sad pravičnosti bo počitek in varnost na veke.“ Ste opazili, da je pravičnost delo? In ali ste opazili vzrok in učinek? Učinek je mir!

Takoj naslednji verz pravi: „Moje ljudstvo bo prebivalo v mirnem kraju, v varnih domovih in brezskrbnih počivališčih.“ Če želimo v našem domu mir, moramo sejati semena pravičnosti. To pomeni da rečemo „Ne!“ določenim televizijskim programom, DVD-jem in spletnim stranem. To pomeni, da boste zavzeli stališče proti duhu sveta, ki vstopa v vaš dom. Mir ne pride s kompromisom ali celo tako da se počutite dobro. Včasih ljudje mir enačijo s hladnokrvnostjo. Vsi imajo lahko mir kadar gre vse v redu. Resnični mir počiva na temelju pravičnosti. (Ozej 10,12)

Uredite vaš dom

Težko je imeti mir, če živite v neredu. Prvo pismo Timoteju 5,14 nam govori, da naj mlajše ženske „vodijo dom.“ To je prevedeno iz grške besede *oikodespoteo*, kar prihaja iz dveh besed: *oikos* – dom in *despotace* – gospodar. Bog vam je dal odgovornost za upravljanje doma – da ga ohranite urejenega in da vse poteka gladko. Ne pozabite na princip vzroka in učinka. Če želite mir, naredite stvari, ki bodo privedle red in mir.

Spravite dom v red

Če so vaše posode in perilo vsepovsod in je vaš dom neurejen, ne boste mogli jasno misliti. Red privede jasnost. Evangeline pravi: „Nered je slabši kot prah!“ Če imate preveč šare je lahko zastrašujoče pričeti s to avanturo. Naenkrat vzemite samo eno sobo. Bodite neusmiljeni. Znebite se vsega česar ne potrebujete. Napravite čistko. Več ko boste izkoreninili, več jasnosti bo prišlo v vašo dušo.

Ali boste postala sejalec miru? Več semena kot posejete, večjo žetev boste požele.

NANCY CAMPBELL
* Verzi o miru: Izaija 66,12; Pismo Hebrejcem 12,14; Zaharija 8,19; Izaija 27,5; Izaija 26,12; Apostolska dela 10,36, Izaija 52,7; Nahum 1,15; Psalm 34,14; Prvo Petrovo pismo 3,11; Estera 10,3; Psalm 85,8.

Priprava sinov, da bodo bogaboječi soprogi

Imam tako močno željo (doslej) za učenje svojih štirih sinov zapletenosti tega da bodo bogaboječi soprogi. Želim, da vedo kako je to videti. V nadaljevanju je nekaj načel katera sem vtisnila nanje in za katera pričakujem, da jih bodo spomnila kako se vesti do svojih žena.

1. Nikoli niso premladi da bi vedeli, da NIKOLI ne smejo udariti deklet. Moj sin je nekega dne prišel k meni in rekel, da je k njemu prišlo dekle, se smehljalo in ga s pestjo udarilo v obraz! Bil je tako jezen. Rekel mi je: „Mama, tako močno sem si želel da bi jo udaril nazaj, toda čutil sem, da mi Bog pravi naj tega ne naredim.“ Odgovorila sem: „Vem da jo je bilo vabljivo udariti nazaj, ti želiš braniti samega sebe ko te nekdo napade. Toda, ti si močnejši od nje. Lahko bi jo poškodoval. Ona je šibkejša od tebe. Tega preprosto NE MOREŠ storiti!“ Bila sem tako ponosna nanj, da je poslušal Gospodov glas. Poznal je pravilo in odločil se je, da ga ne bo prelomil.

2. Svoje sinove učim, da svoji materi, sestri ali kateri koli drugi gospe odpirajo vrata, da bo lahko vstopila skoznje. To prikazuje običajno vljudnost in spoštovanje ženskemu spolu.

3. Želim da moji sinovi s svojo materjo govorijo spoštljivo. Dobro pravilo majhnega

je, da bo moški s svojo ženo govoril na isti način kot govori s svojo materjo. Pričnite jih učiti ko so še mladi!

4. Svoje sinove učim, da morajo trdo delati, da bodo zmožni zagotoviti spodoben prihodek za svoje družine. Od njih želim da ne pričakujejo da bo delala njihova žena in da ji bodo s tem omogočili ostati na domu in skrbeti za njune otroke. Učim jih upravljanja z njihovim denarjem, da bodo vedeli kako delati s krpanjem proračuna.

5. Hočem da moji sinovi vedo da morajo izrekati svojim ženam pohvale. S spodbujanjem jih učim, da pohvalijo svojo mater in druge ženske v njihovih življenjih. Sedaj so odlični z dajanjem pohval meni!

6. Učim jih kako kuhati in kako pospraviti za seboj, tako da če bi bila njihova žena bolna, bo imela moža ki ji bo pomagal pri kuhanju in čiščenju. Znali bodo tudi oprati perilo. Vsak od njih si želi okoli 10 otrok, torej bo umazano perilo zagotovo del tega!

7. Nad njimi nenehno govorim, da morajo postati duhovni voditelji svojega doma. Svoje žene in otroke bodo morali učiti Besedo.

8. Govorim jim o iskanju ženske, ki verjame v podreditev svojemu možu. Vedeti morajo kakšen tip ženske bodo iskali. Skupaj smo brali Pregovore 31 in se pogovarjali o vrlinah bogaboječe žene. Sedaj vedo da bodo iskali tako, ki bo trdo delala, bo čedno toda spodobno oblečena, ki se bo smejala ko bo življenje postalo težko, ki bo pazljivo skrbela za svoje gospodinjstvo, ki bo učila svoje otroke o Bogu, ljubila Boga z vsem svojim srcem in skrbela za uboge in potrebne.

Nikoli ni dovolj zgodaj, da jih pripravite za ta namen. Zaupam svojim snaham, da mi bodo kasneje hvaležne!

STACIE BROWN, The Dalles, Oregon, ZDA
sbfirefighter@emarqmail.com
Stevovi in Stacie-jini otroci so Joshua (9), Marcus (7), Jessica (5), Andrew (3), Jacob (1) in še eden na poti!

Poročne slovesnosti – z drugačnostjo!

Poroka ob soju sveč

Z možem sva se poročila mrzlega decembra leta 2000. Vse je bilo načrtovano in pripravljeno. Kakorkoli, dva dni pred poroko je poklical fotograf in povedal da ga je ugriznil pajek in ne bo mogel fotografirati poroke. Pehala sva se, da bi našla drugega fotografa. Cvetličarka je moj poročni šopek napačno naredila – bilo je strašno! Za nameček je bilo v Texasu hudo snežno neurje in več dni ni bilo elektrike!

Z načrtovanjem večerne poroke nama jih je mnogo reklo naj prestaviva poroko,

toda to za naju ni bilo sprejemljivo. Ker ni bilo nobenega ogrevanja, me je moja cvetličarka obvestila da ni pošteno, da bi možje morali nositi suknjiče.

Kakorkoli, Gospod je imel vse pod nadzorom. Ko sva naročala okrasitev, sva mislila, da sva si sposodila čisto preveč svečnikov, toda Gospod je vedel. Z vsemi dodatnimi svečami sva imela najlepšo romantično poroko ob svečah! Spominja naju da se lahko tako prezaposliš z 'dodatki' poroki, toda najpomembnejša stvar je zaobljuba katero sva izrekla drug drugemu pred Bogom.

Sedaj gledava nazaj in se smejiva in ne bi niti ene stvari spremenila glede najinega poročnega dne!

MELISSA SCHULTZ, Minden, Texas, ZDA
missaann628@yahoo.com
John in Melissa sta blagoslovljena z Christopher (5), Lily (20 mesecev) in novim dojenčkom februarja 2009.

Ljubezen in spoštovanje do staršev

Z možem sva se poročila na otoku Guam. Osredotočila sva se raje na varčevanje kot pa na zapravljanje! Mojo obleko sva kupila na Ebay, odšla bosonoga, naročila sezonsko cvetje, na razprodaji kupila obleko za mojega moža, ki jo bo lahko še kasneje nosil. Iz županovega urada v moji vasi sva si sposodila mize, stole in šotore in tako nama ni bilo potrebno najeti dvorane za sprejem.

Želela sva se osredotočiti tudi na najino družino in najinim staršem pokazati, da jih ljubiva in spoštujeva. Našla sva seznam rož s pomenom poleg vsakega imena, kjer sva se naučila da rdeča vrtnica simbolizira ljubezen in sončnica spoštovanje. Odveč je povedati, da sva vsakemu izmed najinih staršev dala po eno vrtnico in eno sončnico da tako simbolično poveva da jih ljubiva in spoštujeva.

Najina slovesnost se je odvijala na prostem, s pogledom na Pacifik, brez okrasitve ker jo je Gospod naravno priskrbel. Povabila sva toliko ljudi, kot je bilo mogoče in v najino poročno slovesnost vpletla evangelij. Želela sva da tisti, ki ne poznajo Gospoda slišijo o Njegovem čudovitem darilu odpuščanja in odrešitve.

Po poročni slovesnosti sva imela veliko slavje na prostem. Najini družini sta se vključili in pripravili vso hrano. Spustila sva balone da jih je vsakdo lahko počil in uživala sva z družino in prijatelji.

Sedaj sva poročena pet let in sva vesela da sva imela preprosto poroko, bolj osredotočeno na ljudi kot na naju! Ni nama bilo treba kupiti miselnosti sveta, da mora poroka stati veliko denarja.

LAURON MURPHY, Kitteey, Maine, ZDA (družina obalne straže)
moyphys@gmail.com
Warren in Lauron sta blagoslovljena z Athena (4) in Keona (10 mesecev).

Slana slovesnost zaveze

Na predlog svojega moža sva na najini poroki decembra leta 2000 imela slano slovesnost zaveze. O tem sva slišala kot o starodavni Židovski tradiciji delanja obljub. Sol je bila v starih časih vredna in ljudje so nosili vreče soli. Ko so sklepali trajne dogovore so si izmenjali ščepca soli. Za prelomitev dogovora je morala oseba pridobiti vsa njegova ali njena zrnca soli iz vrečice druge osebe – nemogoča stvar! Vrečico za sol sem si sešila sama iz istega belega satena kot svoje ogrinjalo in Davidov oče, usnjar, je naredil njegovo vrečico. Po najini zaobljubi sva si izmenjala vrečici in sedaj visita na najinem zidu na kljukici v obliki srca, da naju spominjata na najini nelomljivi zaobljubi drug drugemu.

Sredi slovesnosti je možev oče, ki je bil tudi njegova poročna priča, stopil iz mesta, da bi dobil stol. Nekaj od nas je bilo zaskrbljenih zanj, ker je imel nekaj let pred najino poroko srčno kap. Vendar stol ni bil zanj, bil je zame! Moj mož mi je na moje popolno presenečenje sredi poročne slovesnosti umil noge. Pripravljen je imel lončen vrč, umivalnik ter brisačo in se je naučil da se hlačne nogavice sušijo hitro! Vsakič ko pomislim na to, sem opomnjena na željo svojega moža biti ponižen voditelj.

BECKIE GREGORY, Denton, Texas, ZDA
beckieruth@gmail.com
David in Beckie sta blagoslovljena z Richard (2½) in Rachel (7 mesecev).

Slavnostni posladek

Ko sva načrtovala najino poroko in želela da bi bile podrobnosti prijetne, kot je le mogoče, sva priredila slavnostni posladek namesto slavnostne večerje. Moji starši so nama večer pred poroko ponudili uporabo njunega ljubkega doma. Pripravili smo čudovito paleto neverjetno okusnih posladkov, narezanih in postreženih v majhnih porcijah, da bi jih lahko vsakdo poskusil toliko, kolikor je le mogoče! Rada imava vzdušje, da se lahko tekom večera pomešava in obiščeva vsakega prisotnega.

Na dan poroke so bile klopi v naši majhni cerkvi polne, z vsemi dodatnimi stoli katere so lahko našli so napolnili cerkev do roba. Kdo od preostalih gostov še vedno potrebuje stol? Torej, dobili so sedeže v prednjih vrstah in videli poroko tako od blizu, kot bi sedeli na cerkvenem koru ki je obrnjen k skupnosti in direktno pred nama, medtem ko sva si povedala zaobljube.

EVY DE LANO, Ephrata, Washington, ZDA
delanos5@yahoo.com
Danielovi (že sedemnajst let najboljši mož na celem svetu) in Evyjini otroci so Michelle (15), Monica (14) in Zachary (12).

Košare za piknik

S svojim možem sva se poročila v velikem vrtu pod čudovitim poletnim nebom. Vrt je bil okrogel in poročni svatje so hodili ali po levi ali po desni strani vrta pred vsemi gosti. Vključila sem mnogo otrok iz moje nedeljske šole, katero sem poučevala in na najini poročni slovesnosti sem imela veliko družic. Vse so bile sončno oblečene z metulji na njih in z metulji je bila okrašena tudi moja obleka. Moj oče me je pospremil k mojemu zaročencu ob spremljavi pesmi Cindy Morgan; „Naredi naju eno“ avtorja Michael W. Smith iz CDja Exodus. Še vedno vsakokrat ko slišim to pesem dobim kurjo polt.

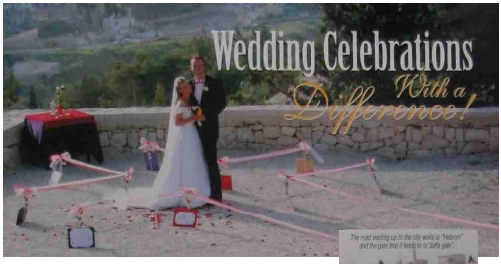
Prižgala sva svečo enotnosti z najinima materama in sveča je ostala prižgana tekom celotne slovesnosti na prostem!

Vsakdo je imel svojo košaro za piknik napolnjeno z njihovim kosilom takoj po svečanosti. Samo ena slabost je bila – moja ramena so gorela, ker nihče ni pomislil na sončno kremo!

Za najino peto obletnico mi je moj mož podaril Bill Barteltovo sliko parka na katerem sva se poročila! Visi v najini spalnici.

KIMBERLEE PATTON, Joilet, Illinois, ZDA
thanksalatte@gmail.com
Chrisova in Kimberleejina otroka sta Bailey (7) in Fiono (3).

Poročena v Jeruzalemu

Z možem sva se poročila 19. aprila 2006 v Jeruzalemu, v Izraelu med Židovskim praznikom Mimohoda. To ni bilo niti malo podobno mali družinski poroki v gozdu, o kateri sem vedno sanjala, toda bile so sanje Gospodovega srca.

Moj mož se je, medtem ko je v Jeruzalemu služil Gospodu, prizadeval za moje srce po epošti. Že leta sva bila prijatelja, toda čutil je, da ga je Gospod prosil da počaka do pravega trenutka. Minili sta dve leti in pol preden je prišla sprostitev. Med tem časom sva živela na različnih celinah. Odgovorila sem mu in najino prijateljstvo je zacvetelo v preko osem mesecev dolgo romanco pošiljanja elektronskih sporočil na daljavo.

Končno sva bila skupaj in zaprosil me je, da se poročim z njim. Seveda, rekla sem: „DA.“ Na letališču sem naslednjega dne v razburjenju kupila revijo Bride (op. prev.: ang: Nevesta) z velikim pričakovanjem izbire obleke, poročnih barv, družic, glasbe, del! Toda kmalu zatem me je Gospod prosil, če bi prepustila poroko Njemu. To je pomenilo, da bo imel prvo izbiro kraja, barv, rož, vsega. Sprva je bilo težko izpustiti to sanjsko poroko, toda rekla sem: „Gospod, če želiš mojo poroko,

jo lahko imaš.“

Prva stvar katero sva čutila je, da nama je Gospod pokazal naj se poročiva v Jeruzalemu. Niti sanjalo se nama ni, kako naju bo to spremenilo do jedra najinih bitij.

Kakorkoli, da sva lahko rekla temu povabilu „da,“ je pomenilo, da se morava najprej v ZDA poročiti civilno. To naju je peljalo v starodavni Židovski običaj „Betrothal.“ (op. prev.: zaroka)

V tradicionalni zaročni slovesnosti je ženin predstavljen s čašo vina od nevestinega očeta. Zaročenec vzame čašo in s tem ponazori svojo voljnost položiti svoje življenje za nevesto in potem čašo ponudi nevesti. Če nevesta čašo sprejme, izraža svojo voljnost sprejeti njegovo položeno življenje in mu prav tako ponuditi svoje. To nas spominja na Jezusove besede: „Oče, vzemi to čašo od mene, toda ne moja volja, temveč tvoja.“

Med slovesnostjo je bil podpisan uraden dokument, ki bi zahteval ločitev, da bi bil preklican (kot Marija in Jožef). Osupljivo se je bilo naučiti povezavo starodavnega običaja z besedami in dejanji Jezusa, ko je bil On še na zemlji. Na enak način sva pripravila slovesnost in resnično je bila čudovita, nepozabna noč. S podpisom uradnega dokumenta, preden sva si izrekla zaobljube, je najinima srcema pomagalo nekaj počasneje narediti prehod v zakonsko življenje kot sicer. Imela sem že priimek svojega bodočega moža, toda še vedno sem živela v očetovi hiši.

Po starodavni navadi bi potem ženin odšel proč, da pripravi prostor za nevesto in nevesta se pripravi za njegov povratek. Ona ni vedela za dan in uro tega povratka, toda ko je prišel, je morala biti pripravljena da gre z njim na poroko. Pogosto je spala v njeni poročni obleki, za primer da bi prišel ponoči (in pogosto je) in imeti je morala svojo svetilko polno olja, da bi lahko stekla ven in ga srečala (beri Evangelij po Mateju 25).

Ko bi prišel čas bi ženin poslal pred seboj svojega prijatelja da bi pihal v rog. To bi zbudilo ljudi po mestu za poroko in opozorilo nevesto, da je ženin na poti. Zanimivo je, kako je Jezus na nek način podpisal poročni dokument, ko je na križu prelil Svojo kri in je obljubil da pride nazaj po nas. Sedaj se mi kot Njegove neveste pripravljamo Zanj in pričakujoče čakamo na Njegov prihod.

Najino poroko sva v Jeruzalemu načrtovala na določeni lokaciji, dokler se ni dva tedna pred poroko izkazalo da se ne bo obneslo. Potem ko sva najinemu vozniku taksija povedala o najini dilemi, naju je peljal v vrt na Oljsko goro in rekel: „Ta vrt lahko uporabljata brez plačila.“ Bilo je osupljivo in imel je presenetljiv pogled na Jeruzalem. Ponudbo sva sprejela.

Končno je prišel veliki dan. Slovesnost sva pripravila kot križ narejen iz rdečega in belega traku, ki ponazarja kako nas Jezusova kri očiščuje. Najine zaobljube sva izrekla v središču tako narejene oblike križa. Ženinova priča je pričela slovesnost s pihanjem v rog in prišle so družice noseč svetilke in vijolične šale, kateri so ponazarjali kraljevsko dostojanstvo katerega prejmemo po Jezusu in pomembnosti da hranimo naše svetilke polne olja, dokler se On ne vrne.

S svojim očetom sem stala na robu vrta da bi odšla na dolgo peš pot navzdol k Jonatanu. Mnogo Arabskih otrok se je prišlo igrati na njihovo običajno igrišče in so končali z opazovanjem poroke. Muslimanske žene so s svojimi majhnimi deklicami z bleščečimi očmi metale rdeče cvetne liste. Zaslišal se je muslimanski klic k molitvi in čreda koz, katero so vodili majhni fantje, je pohajkovala med množico. Prišel je musliman s palico ter meni in mojemu očetu pričel pripovedovati zgodbe o tem vrtu. To kar ne bom nikoli pozabila je bilo: „Ta vrt se je imenoval 'vrt molitve' ker so sem prihajali ljudje iz vsega sveta in molili za Jezusovo vrnitev.“

Navsezadnje je odšel proč in medtem nekaj otrok preganjal s palico da jih je uredil v vrsto. Preden sem pričela s hojo navzdol k cerkveni ladji sem stala tam pretresena zaradi teh zadnjih momentov. Gospod je želel narediti izjavo, katera bo za vedno vtisnjena na najina srca – da je On Osebno ženin, ki hrepeni da se nevesta pripravi. Prišel bo dan ko se bo On vrnil v Jeruzalem kot Kralj Narodov. Imel bo kraljico, čudovito cerkev, ki ljubi Njega in pozna Njegovo ljubezen. Tega dne ko sem hodila navzdol po pešpoti z ogrlico na kateri so bile vgravirane hebrejske besede: „Izbrana, Čudovita, Ljubljena“ sem bila bolj kot kdajkoli zavestna, da Gospod hrepeni da bi mi vedeli da smo nevesta Njegovega srca. Resnično, mi smo izbrani, čudoviti in ljubljeni v Njegovih očeh.

Danes z možem živiva v Jeruzalemu. Vsak dan gledava na goro Sion, ki naju spominja da kar midva živiva je resnično večje kot karkoli na tem svetu. Nekega dne bo prišel On in On je vreden vsega, kar mu imamo dati. Tam je Bog, ki nas ljubi z večno, brezpogojno ljubeznijo ki nikoli ne mine.

SARA LEPAGE, Jeruzalem, Izrael
saralepage22@gmail.com
Jonathan in Sara imata enoletnega sina Micah Isaiah in pričakujeta novega otroka aprila 2009.

Blagoslovljen poročni proračun

Oba z možem sva bila srednješolca. Kako bi si lahko privoščila poroko?

Bila sem blagoslovljena da sem našla čudovito elegantno poročno obleko v odličnem stanju in že suho očiščeno, ki je brez sprememb na dvoriščni razprodaji stala 39€. Od bratove žene sem si sposodila tančico in kupila čudovit par belih čevljev v poceni prodajalni za 1,5€. Čeprav je profesionalec uredil moje lase za okoli 27€, sem se sama naličila. Moževa mati mu je kupila novo obleko. Želel si je sposoditi smoking, toda za isto ceno se je odločil da si bo kupil obleko, katero bo lahko vedno znova nosil. Moje družice so imele oblečene kar so že imele in moževa priča je nosila obleko katero je že imel. Kupila sem šopek svežih rož in cvetoč okrasek za na njegovo obleko za okoli 23€.

Najin pastor nama je za slovesnost brezplačno ponudil svojo malo belo

podeželsko cerkev. Njegova žena je na najini slovesnosti igrala in za naju izdelala prospekt. Povabila sva okoli 50 najinih bližnjih družinskih članov in najbližjih prijateljev.

Moja družina in moževa družina sta pripravili obilo hrane za sprejem katerega smo potem imeli na cerkvenih tleh. Bilo je resnično čudovito da sta najini materi in še nekaj ostalih družinskih članov pripravili tako mnogo različnih jedil. Moj oče je skuhal šunko za sendviče s šunko. Najino poročno torto nama je podaril član cerkve, ki je imel podjetje za okraševanje tort! Vedno sem sanjala da bom imela velik samopostrežni bife, tako da je bilo čudovito imeti vso doma kuhano hrano! S svojo mamo sva preprosto okrasili sprejem. Pregrinjala za mize sva kupili v trgovini vse za en dolar. Prav tako sva kupili nekaj svečnikov, katere sva napolnila z obarvanimi kamni in plavajočimi svečami. Okrasitev naju je stala manj kot 15€.

Za fotografije sta moj brat in moj oče poslikala veliko slik, ker oba uživata v fotografiji. Najine slike sva razvila v Wal-Martu, kar nama je prihranilo veliko denarja. Izbrala sva eno od najlepših fotografij in jo povečala na 20*25 cm, katera sedaj visi na steni v najini dnevni sobi. Prav tako sva dala kopije slike iste velikosti najinim staršem in starim staršem.

Z denarnimi darili katere sva dobila, sva lahko takoj odplačala najina poročna prstana, tako da nisva imela dolgov za najina čudovita prstana. To je bil blagoslov, ker se s svojim možem rada izogibava dolgov.

Mnogo strokovnjakov za načrtovanje porok pravi, da pridejo povprečni poročni stroški nekje okoli 7.700€, toda z možem sva spoznala, da to ni nujno. Resnično sva uživala v najini čudoviti preprosti podeželski poroki. In ni nama bilo potrebno čakati leta da bi imela drago poroko.

AMY WENDT, Neenah, Wisconsin, ZDA
AmyW732@hotmail.com
Harlandova in Amy-jina blagoslova sta Katelyn (2) in Ruby (6 mesecev).

Vključila sva otroke

Na najini čudoviti poročni zabavi 10. junija 2006 sva vključila sedem otrok. Želela sva narediti vtis, da imava rada otroke, ker dandanašnji otrokom pogosto ni dovoljeno iti na poroke. V poročnem programu sva nad njihovimi imeni napisala besede iz Pisma: „Otroci so blagoslov od Gospoda.“

S cvetjem okrašene deklice so radostno poskakovale okoli in v zrak metale cvetne liste. Nosilca prstanov sta prav tako nosila napis in tako naznanjala prihod neveste z velikimi fanfarami.

Najino poroko sva izvedla na prostem s sedeži v krogu in oltarjem na sredini ter okoli 180 gosti, ki so tako imeli dober pogled.

Po poljubu sem se naredila kot da sem omedlela, tako da so se vsi smejali. Potem ko sva bila predstavljena kot gospod in gospa Joshua Aaron Nuckols sva zaplesala na James Taylorjevo pesem „Kako prijetno je biti ljubljen od Tebe.“ Na

poročni zabavi je vsak par posamezno zaplesal in potem so moževi bratje plesali z najinima mamama. Vsi so od navdušenja ploskali. Bilo je resnično praznovanje!

COURTNEY NUCKOLS, Hunstville, Alabama, ZDA
bellamercy@yahoo.com
Joshua in Courtney imata dojenčka medenih tednov, Pierce Elijah (16 mesecev).

Prstana sva izgubila

Moj mož je zaposlen kot glavni pogodbenik za domove. Nekega dne je delal na hiši katere dvorišče je mejilo na park v katerem sva se poročila. To je omenil lastnici hiše.

„Oh, midva greva na vse poroke tukaj," je pritrjevala gospa. „Kdaj je bila vaša?"

Poročila sva se 3. julija 1999. To ji očitno ni nič pomenilo, dokler ni mož pričel opisovati najino poroko. Bila sem v sestrinem stanovanju, nekaj stanovanj po ulici navzdol in se pripravljala na poroko. Pričakovala sem telefonski klic, ker se bo najina poroka kmalu pričela. Čas je prišel, odšla sem in še vedno čakala.

V parku je bila žena moževega brata Michelle zadolžena za nosilko blazine s prstanoma. Prstanov ni dovolj trdno pritrdila na blazino; misleč da sta najina zlata poročna prstana cenena, ponarejena prstana, ki sodita na blazino za prstane. Dobrih dvajset minut pred pričetkom poroke je nosilka blazine blazino dala mojemu štiriletnemu nečaku Ianu.

Ian se je pričel dolgočasiti. Pričel je blazino metati tako visoko kot je le mogel. Ianov oče Daryle je ugotovil, da sta bila ohlapno pričvrščena prstana pravzaprav resnična zlata poročna prstana! To je opazil rahlo prepozno, ker sta prstana med posebno visokim metom pristala nekje v travi tega zelo velikega parka.

Ko so vsi slišali, da pogrešamo resnična zlata prstana, je množica samodejno pričela s počasno hojo po parku in opazovala v travi za dvema majhnima prstanoma, ki bi odsevala sončne žarke skozi zbirajoče se oblake. Ko je moj zaročenec opazoval in videl da postaja pozno, je pogledal navzgor v nebo in zajokal: „Kaj sedaj?" Odziv je bilo glasno grmenje!

Medtem sem še vedno čakala na moj telefonski klic da bi šla na poroko. Čas je že zdavnaj potekel in bila sem zaskrbljena. Žena moževega brata je z glasom nujne prošnje poklicala: „Shannon, priti moraš sem. Izgubila sta se prstana, deževalo bo in tvoj bodoči mož se ne počuti dobro."

„Ni lepo zbijati šal z nevesto tik pred poroko, Daryle. Michelle ima prstana, napovedane so zelo visoke temperature in suša in kaj je narobe z mojim ženinom?"

„Ne šalim se." S tem je moj del poročne družbe odšel z noro naglico v park. Vse kar sem si lahko mislila je bilo: „Upam da je moj zaročenec v redu, da se še vedno

želi poročiti z menoj in da se bosta prstana našla.“ Dež me ni motil – ohladil bi pregrete goste za katere nisem vedela da so preživeli precejšen del časa s hojo po parku.

Preden smo prišli tja so vsi sedeli. Moj stric in še en gost, heroja dneva, sta našla zlata prstana v travnatem parku. Oblaki so se zbirali, nevihta je bila daleč in dež je bil rahel. Z Willyjem sva bila mirna ko je dedek (pastor že okoli 50 let) pričel s slovesnostjo.

„Oh,“ je vzkliknila lastnica: „Seveda se spominjam vseh tistih ljudi, ki so hodili naokoli. Mislila sva da je to neka vrsta religijska zadeva.“

SHANNON HOSKOVEC, Edgewood, New Mexico, ZDA
isaiah431819@higherspeed.net (To je bil Hoskovicev poročni verz iz Pisem)
Will in Shannon, ki sta od tega dne srečno poročena imata štiri blagoslove, Mar'lyna (15), Khyren (7), Lliam (3) in Culbert (4 mesece).

Trije poročni šopki

Oseba ki naj bi naredila moje resnične poročne šopke za moje družice ter zame, in šopke za nevestine in zaročenčeve starše, je izginila 10 dni pred mojo poroko, potem ko sem z gotovino plačala celotno vsoto za rože. Nisem bila prepričana kaj naj storim.

Dva dni pred mojo poroko, mi je najboljša prijateljica moje mame ponudila uporabo umetnih poročnih šopkov, katere sta ona in njen mož uporabila ko sta obnovila njune zaobljube. Tudi pogledati ju nisem hotela. Odkar sem bila stara 14 let, sem si v svojem poročnem šopku vedno želela resnične vrtnice in lilije.

Dan pred poroko sem se zbudila pripravljena da sprejmem umetne rože. Tega večera pred končnim pregledom je moja mati rekla, da je poklicala aranžerka s cvetjem, ki je želela nekaj storiti zame, ker je čutila, da ji ni vseeno zame da bi hodila po cerkveni ladji brez rož katere sem si želela. Predlagala je da naredi poročni šopek s pravimi rožami za zelo primerno ceno in moja teta bi jih dvignila na poti na poroko.

Naslednje, moja tašča je rekla da me ne more gledati kako hodim po cerkveni ladji brez rož katere sem si želela, tako da je naročila resnični poročni šopek z vrtnicami in lilijami. Ko sem v petek prispela v cerkev, da bi se pripravila na svojo poroko, sem spoznala da je prvotno dekle ki naj bi naredilo cvetje zame konec koncev to tudi naredila! Na izbiro sem imela tri poročne šopke!

MARLENA ROSS, Oshkosh, Wisconsin, ZDA
marlena.malliett@aurora.org
Nathan in Marlena imata majhnega sina po imenu Ezekiel (2).

Vsi pritegnjeni skupaj

V naši *Above Rubies* posvetovalni skupini smo nedavno govorile o poročnih

zabavah, kar je bila trenutna tema v priročniku „Družinska jedilna miza.“ Imele smo prijetno diskusijo o pomembnih stvareh o porokah, o naših porokah in kako žalostno popačene so postale nekatere poroke z razsipno dragimi sprejemi, pari, ki živijo skupaj ker „si ne morejo privoščiti poroke,“ in neosebnem dajanju daril.

Z Johnom sva poročena skoraj 27 let in nenehno sem hvaležna za čudovitega moža. Poročila sva se v Sussexu, Anglija, 20.000 km proč od domačega mesta Auckland na Novi Zelandiji. Ni bilo družine, ki bi nama pomagala, nisva imela denarja, toda cerkvena družina, katere člana sva bila, je postala najina načrtovalka poroke. Moja družica je sešila vse obleke in drug prijatelj je naredil trinadstropno poročno torto. Ko so moji starši prišli iz Nove Zelandije je moja mati torto oblila s sladkorjem.

Prijateljica cvetličarka je za naju čudovito okrasila cerkev, sprejemno kapelo in sobo za sprejem. Ostali so okrasili sprejemno sobo, organizirali stole in mize, skuhali in postregli hrano in ena gospa je porabila veliko ur, da je naredila svež cvetlični obok nad vrati v kapelo. Najin poročni avtomobil je bil sposojen. Vozil ga je poklicni šofer - še en prijatelj iz cerkve, ki je bil zaposlen v lokalnem avtomobilskem razstavnem salonu!

Še vedno imava najine poročne zaobljube na prvotnem papirju iz katerega sva jih brala. Prišila sva jih na zadnjo stran najinega poročnega albuma. Najina poročna slovesnost je bila polna slavljenja k Jezusu, zaobljubi drug drugemu in molitve ter pričakovanj za prihodnost, kot tudi za ples in praznovanje.

ALICE GURR, West Molesey, Surrey, Anglija
aboverubies@ntlworld.com
Johnovi in Alice Gurrijini otroci so Naomi (16), Hannah (14), Rachel (13) in David (7). Alice je direktorica za Above Rubies za Anglijo in Evropo.

Izmenjana prstana čistosti

Ko sva si z Jonom pričela dvoriti, sva oba zelo hitro dala drug drugemu vedeti o zavezi katero sva oba naredila, da ostaneva čista do poroke. Moji starši so mi dali prstan čistosti in Jon je svojega kupil leta preden sva srečala drug drugega.

Med najino poročno slovesnostjo, je najin pastor pripovedoval o najini zgodbi čakanja. Izmenjala sva si najina prstana in s tem simbolno dala svojo čistost drug drugemu kot darilo. Bil je osupljiv trenutek. Bila sva vesela, da lahko s prijatelji in družino deliva to, da sva čakala in ostala čista do poroke.

BRANDI FUGATE, Južna Karolina, ZDA
fugatefamily4@yahoo.com
Jon in Brandi sta blagoslovljena z Leilani (4), Dawson (2) in Moses Shepherd (7 mesecev).

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klici žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja.

„Vaša pisma predanosti so pijača sveže vode vsaki žejni duši.“

„Balzam moji duši.“

„Vaše predanosti so dragulj.“

Če ste se prijavili na epoštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za epoštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Above Rubies epoštni seznami

Pridite in se pridružite preko 2.600 ženam, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/
Spodnja polobla epoštni seznami:
http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/
Velika Britanija epoštni seznami: http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/

Vprašanja prosim na email: Jillian Fourman LtlStoneyus@yahoo.com

Dovolite dekletom naj bodo dekleta

Slika: Kristi Whitek

Slika: Kristi v sredini z njenimi „posvojenimi sestrami“, Meridith in Hannah Murray in Kristin, Rebecca in Heather Roy.

Slika: Marni Smith, Dana Ruark, Meredith in Hannah Murray pomagajo pripravljati obrok za svoje družine.

„Dekleta, dajmo, molimo pred jedjo,“ sem rekla z nasmehom. Sedem glav kodrov, šopov, pol pripetih - pol spuščenih, v odtenkih rjave, svetle in temnolase mavrice se je sklonilo, ko sem blagoslovila naš obrok.

Po daru kratke molitve zahvaljevanja so dekleta pričele urejati svoje pogrinjke. Hitro smo se privile na veliko posteljo in nadaljevale z gledanjem novele „Ana z zelene domačije“ Samo v sobi polne deklet lahko med razvijanjem zgodbe kadarkoli doživite razveseljive oohhs in aahs. Vzklikanje in ploskanje spremljano z vzdihi je prenehalo, ko je na ekran prišel Gilbert. Zvenenje smeha je vzniknilo, ko je Anne ponovno našla „Punčko“ v zaplati zelja gospe Lynde, in spremljana z Diano se je brezuspešno trudila pregnati uporno kravo ven iz polja v blato! Pogledam obraze okrog sebe, vsi so okrogli z nasmehom in hihitanjem. To je to iz česar so dekleta. Isti prizor kot sem vam ga pravkar opisala, je bežen pogled na Kamp Kristi.

Sem prvorojenka in edina deklica v moji družini in imam tri čudovite mlajše brate. Šport in lego kocke so bile boljša zabava z mojimi brati, kot igranje s punčkami katere sem oblačila sama. Ko sem postala starejša, sem postala starejša sestra več mlajšim dekletom. Kličem jih „posvojene mlajše sestre,“ ali „moje punce.“

Kamp Kristi sem ustanovila iz ideje prenočevanja, kjer lahko moja dekleta uživajo v spletanju las, barvanju nohtov, gledajo vseh šest ur novele *Ana z zelene domačije* in se veselijo da so druga z drugo. Kakorkoli, za Kampom Kristi imam še en skriven motiv! Na to gledam kot na priložnost biti primer bogaboječe mlade ženske in vsaki deklici dati priložnost, da se počuti cenjeno in dragoceno. Želim postati dama-v čakanju in služiti vsaki „princesi“ na kateri koli način ji lahko.

Ko sem premišljevala o idejah za Kamp Kristi, sem čutila, da mi Gospod govori, da On želi da je prenočevanje nekako drugačno, da je „oddvojeno“ od posvetne ideje prenočevanja deklet. Namesto predajanja vsega našega časa brezplodnemu klepetanju o temah, ki lahko kasneje povzročijo srčne bolečine

(npr. fantje... je potrebno da še kaj rečem) in preživljanju ur gledanja stvari katere samo prebujajo želje za nečem, kar ni mišljeno da bi se že prebudilo, sem vedela da mora biti naš čas prežet s stvarmi ki bodo v skladu s Pismom Filipljanom 4,8, „Sicer pa, bratje, vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo (Ali vredno ljubezni), kar je častno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih.“

S tem v mislih sem načrtovala izdelovanje čestitk in urejevanje pričesk, da ohranim naše roke zaposlene, medtem ko gledamo zabavno-ljubečo *Anne z zelene domačije*. Po „primernem“ nočnem počitku se zgodaj zbudimo da pripravimo zajtrk in potem končamo z gledanjem zaključka Annine zgodbe. Potem pridejo ven navijalci kodrov in izdelava pričesk. Spletanje fig ter kodrov se prične. Rogerjeva in Hamerstainova Pepelka igra v ozadju in me se pogovarjamo o oblekah, plesnih zabavah in plesu.

Ko so enkrat lasje vsake „urejeni do popolnosti“ se vse oblečejo v njihove najbolj elegantne obleke za čajno zabavo. Soba je napolnjena s trakovi, nabranimi čipkami, krili skoraj do tal, rokavicami in klobuki. Me gremo ven in sprevod oblek rožnatih, vijoličnih, belih in kostanjevih barv pohajkuje po našem posestvu. Tam na „mostu sprehajanja“ ta neomadeževana, prelepa mlada dekleta okoli dve uri pozirajo za slikanje! Njihove oči se iskrijo z zadovoljstvom preprosto biti dekle. Prepričana sem, da se je Gospod smehljal vsaki izmed nas.

Po poziranju za fotografiranje gremo nazaj noter, da pripravimo sadno sladoledne kupe ter limonado za našo poletno čajno zabavo. Potem odnehamo s trakovi ter nabranimi čipkami in nadaljujemo s kuhinjskimi oblačili, kajti Kamp Kristi se zaključi s kosilom, katerega pripravijo dekleta za družine. Ko skupaj delamo z velikim navdušenjem pojemo k pesmi „*Glas glasbe.*“

Kako osvežilna predstava. Dekleta so tako posebna in videti jih ko vznemirjene počno to kar najbolje znajo, je to izkušnja katero lahko samo Gospod ustvari! V klasičnem delu „Majhna ženska,“ Marmee pravi Meg: „Trudila se bom da bodo moja dekleta dekleta tako dolgo kot bodo le lahko.“ Marmee je bila modra. Njihova nedolžnost je dragocena stvar in skušnjave sveta, da jih zgrabijo proč, bodo prišle dovolj hitro.

Dekliški čas je nekaj kar potrebuje vsaka, celo matere in starejše ženske. Z materjo pogosto greva na nakupovanje za kosilo in imava tako priložnost biti skupaj in imava odkrite pogovore. Pomembno si je vzeti majhne premore v delavnem življenju da zopet doživite te nedolžne dekliške občutke. Ni potrebno da je to potratnost. Nekaj tako preprostega kot pečenje kolačev in poslušanje zabavne glasbe katero lahko poješ, ti lahko prinese nasmeh! Sestavila sem seznam različnih idej, ki so časovno ustrezne in stroškovno učinkovite:

• Pojdite na sprehod v naravo. Nosite velike, zabavne klobuke katere nikjer drugje ne bi nosile in velika krila ali obleke. S seboj vzemite skicirko in svinčnike za risanje in skupaj barvajte.

• Imejte piknik. Ne glede ali bo to v gozdu ali parku, ali zadaj na dvorišču, je piknik

prijetna stvar. Vsako dekle naj s seboj prinese priljubljeno knjigo pripovedk od takrat ko so bile mlade in zvrstite se v glasnem branju teh pripovedk.

• Pojdite na varčno nakupovanje. Tako čudovito se boste počutile ko boste prišle domov z vrečami stvari ki stanejo samo 8€! Če ne najdete ničesar praktičnega, pomerite nekaj poročnih oblek ali celo večernih oblek!

• Specite ljubek posladek! Vzemite si nekaj ur in specite pecivo ali nekaj posebnega in okusnega, nekaj kar ste si vedno želele narediti, toda čeprav samo Betty Crocker (ang: generično ime – tovarniški zaščitni znak ameriške tovarne za predelavo hrane General Mills) to lahko zmore! Vaša družina bo presenečena in počutila se boste kot da ste naredila veliko spretnost... ker ste jo!

• Imejte odmor za čajanko! To je nekaj kar celo moji bratje radi počno. Vedno skušamo poleg čaja narediti nekaj posebnega, kot so bomboni ali kolački. Včasih, če smo še posebej lačni, bomo naredili majhnega piščanca ali tunine solatne sendviče, prijeten prigrizek je celo sir s keksi. Celo najmanjši dodatek lahko naredi čas za čajanko v nekaj še posebej izjemnega!

• Glejte dekliške filme! SAMO DEKLETA! Film si sposodite iz knjižnice. Primite nekaj odej in se stisnite skupaj! Ali, lahko ste potratne in naredite sladoled s sadjem, se strižete, itd. Tukaj je nekaj ljubkih dekliških filmov ki so zelo čisti: Za vse starosti: „Sound of Music“, „Anne of Green Gables“, „Anne of Avonlea“ (the sequel), „Black Beauty“, „Ever After“, „Little Woman“; Za starejša dekleta 15 in več let: „Sense and Sensibility“, „Pride and Prejudice.“

• Oblecite se! Tudi mame se lahko! Poiščite vaše stare promenadne obleke ali celo obleke katere ste dobile od babice in se oblecite. Za poseben pridih si nadenite šminko. Nosite velike ogrlice in visoke črne čevlje! Slikajte!

Te ideje so samo začetek ljubkih spominov katere lahko naredite s tem da si vzamete nekaj časa izven svojega vsakdanjega urnika! Svet v katerega dekleta upajo in sanjajo je pogosto poškropljen z ne-ukročeno hudobnostjo. Čas preživet skupaj s tvojo hčerko, materjo, sestro ali prijateljico jo lahko naredi da se počuti kot neprecenljiv zaklad... zato ker to je!

Moja priljubljena avtorica, Louisa May Alcott je napisala: „Imejte redne ure za delo in igranje; vsak dan naredite tako uporabnega kot tudi prijetnega in dokažite da razumete vrednost časa, s tem da jih dobro zaposlite. Potem bo mladina prijetna, stara starost bo prinesla nekaj obžalovanj, in življenje bo postalo čudovit uspeh.“

Tako naj bodo dekleta dekleta in izkoristite prednost tega ljubkega daru katerega je Bog dal prav vsaki ženski, katero je On ustvaril! Veliko zabave!

KRISTI WITEK, Greenfield, Indiana, ZDA
Princess4Him86@aol.com
p.s. Stara sem 18 let in moji ljubeči starši so me celo življenje izobraževali na domu. Izobraževanje na domu je čudovito, ker mi dovoljuje da svoje učenje širim na področja kjer se odlikujem. V prostem času uživam pri igranju klavirja, petja, gledališčne igre, na novo postavljam na oder stare igre, jaham na konjskem hrbtu,

plešem četvorko, izdelujem album s časopisnimi odrezki ali slikami, izdelujem voščilnice, učim se znakovnega jezika, pišem in berem vse kar je povezano z ameriško zgodovino! Sem aktiven domoljub in spodbujam druge da kot ameriški državljani opravljajo svoje dolžnosti. Med poletjem delam v KOA Campground, (kar je posel mojih staršev) kot upraviteljica in tajnica. Eden od mojih ciljev v življenju je, da postanem zgodovinska postavljavka starih iger na oder, čeprav je moj temeljni cilj v življenju navdihniti druge k tesnejšemu odnosu z Jezusom in spodbujati mlade za življenje ljubeznivosti in čistosti.

Mamin zaklad

Približno leto dni nazaj sem šla skozi naš šolski kabinet ter iskala revije iz katerih bi lahko naredila kolaž, ko sem naletela na revijo *Above Rubies*. Mamo sem vprašala če jo lahko uporabim. „Ne!“ je zakričala. „Ne!“ je rekla ponovno. „*Above Rubies* je moja najbolj priljubljena revija. To je moj zaklad!“

Spodbudila me je da jo preberem. Prevzela me je. Sedaj z veseljem pričakujem prav vsako novo revijo *Above Rubies* in stare revije znova in znova prebiram.

CLAUDIA TIGNOR (11 let)

Nosečniške omejitve in jutranje slabosti

Prepričana sem, da bodo noseče matere našle mnogo dobrih idej iz naslednjih pisem. Prejela sem na stotine odgovorov, preveč da jih v tej reviji natisnem. Najbolj skupno priporočilo materam, ki je bilo posredovano je, naj med nosečnostjo redno pijejo čaj iz listov rdeče maline in naj pojedo mnogo beljakovin. Preberite si še več nasvetov. Nancy.

Zmrznjena hrana

Hrana je lahko med nosečnostjo pravi izziv. Tekom let sem si naredila seznam nasvetov, ki mi ta opravila olajša.

1. Preden začutite slabost pripravite zmrznjeno hrano, da jo lahko kasneje pojeste. Dobra zaloga (najmanj) 10-20 obrokov je lahko za vas in za vašo družino neprecenljiva. Vaše težje delo prej, lahko zagotovi manj dela v kuhinji kasneje. Ko nimate moči ali sposobnosti, da bi vaš trebuh sprejel pripravljene obroke, je to planiranje lahko še mnogo širše.

Če tega še niste storile in ste že preko tiste točke, ko ste zmožne iti v kuhinjo brez bruhanja...

a) Ko vas prijateljice vprašajo kaj lahko storijo za vas, jim recite naj prinesejo zmrznjeno hrano.

b) Kupite zmrznjeno hrano v trgovini.

2. Lonec na elektriko. Če vaša jutra običajno niso najboljši čas za pripravo hrane, lahko pričnete s pripravo hrane pozno popoldan, ali preden greste v posteljo. Če je vonj ki uhaja iz posode za vas nevaren, lonec priklopite nekje zunaj ali nekje kjer bo izven vašega 'območja vonjanja.'

3. Pakirana hrana. Sedaj je na voljo več zdrave izbire, celo naravne hrane.

4. Ohranite preproste jedilnike. Uspešno smo načrtovali zajtrk, kosilo in večerjo za en teden vnaprej in to potem ponavljali vsak teden skozi mesec, npr.: ob torkih zjutraj so za zajtrk vedno ovseni kosmiči.

WENDY SHAW
Oakhurst, blizu južnih vrat Yosemitskega narodnega parka, Kalifornija, ZDA
wendy@mymorningsickness.com
Kevinovi in Wendyjini blagoslovi so Chase (14), Holly (12), Macy (10), Justus (7), Elley (5), Amy (3), Lilly (17 mesecev) in v mesecu aprilu 2009 pričakujejo novega dojenčka.

Wendy je napisala knjižico za matere na temo „Kako poskrbeti za vašo družino kadar imate jutranje slabosti.“ Če bi radi knjižico kupile, prosim kontaktirajte z Wendy na njen epoštni naslov ali pojdite na: www.mymorningsickness.com

Povračanje želodčne kisline – peče me zgaga

Med zadnjima dvema mesecema nosečnosti sem tekom noči trpela za grozno želodčno kislino. Kakorkoli, če sem pojedla četrtino do polovice zelenega jabolka, se je kislina v desetih minutah umirila.

STEPHANIE LOPINTO, St. Petersburg, Florida, ZDA
steveandsteph@prodigy.net
Stevova in Stephaniejina majhna jagenjčka sta Josiah (2½) in novorojenček Brandon (4 tedne).

Igranje zdravnika

Kadar pri svoji drugi nosečnosti čutim slabost, sva z mojim dve in polletnim sinom razvila rutino igranja zdravnika. Medtem ko počivam, me on zdravi za različnimi poškodbami in boleznimi. Prinese mi vrečke ledu, prigrizke in za menoj razpostavi oporne blazine, itd. Tako kot zdravniki in zdravniške sestre v bolnišnici. Medtem ko to počne, se pogovarjava o kosteh v telesu, velikosti dojenčka in stopnji razvoja dojenčka. To je bilo plodno obdobje za naju oba.

JEN PHILLIPS, McKinney, Texas, ZDA
mrs_jlphillips@yahoo.com
Johnova in Jenijina otroka sta Clark (5) in Claire Anne (2).

Počitek v kopalnici

Ko si zaželim počitek, natočim penečo kopel, najdem nove igrače da se otroci v kopalni kadi z njimi igrajo, medtem ko sama počivam. V kopalnico si prinesem nekaj blazin in počivam s knjigo, medtem ko se malčki igrajo v kopalni kadi. To mi omogoča dobrih 20-30 minut počitka.

KECIA KLAUSE, Frisco, Texas, ZDA
mrs.klause@hotmail.com
Otroci od Aarona in Kecia so Bailey (6), Hope (ki je odšel da je sedaj pri Jezusu, oktobra 2003), Kennedy (3) in Addison (2).

Kokosovo mleko

Spoznala sem, da je kokosovo mleko čudovito (tekočina znotraj kokosovega oreha). Ko bližnja trgovina ostane brez kokosovih orehov, je bilo kokosovo mleko v pločevinkah skoraj tako dobro (malce razredčiš in dodaš med). Želela bi, da bi to vedela ko sem imela med eno izmed nosečnosti resnične slabosti in niti vode nisem mogla piti. Elektrolitska raztopina od zdravnika je pomagala, toda mogoče bi bilo kokosovo mleko še boljše.

Nadomestki (kot so vitamin B, C, melasa in železo) in boljša prehrana prav tako lahko pomagata, kajti moja naslednja nosečnost je bila mnogo boljša. Molitev seveda tudi pomaga. Menim, da je vredno poskusiti s kokosovim mlekom, ker je zelo hranljivo. Tudi mnogo boljšega okusa je kot voda.

Če imate kaj prijetnega za vonjanje (kot je grenivka ali limona) pomaga da se izognete bruhanju. Eterična olja kot sta limonino ali mandarinino pomagata osvežiti zrak.

ERIN, Auckland, Nova Zelandija
list@gfamily.net
Otroci Victa in Erine so Nathan (8), Rosa (6), Maria (3) in Daniel Miguel (1).

Stročnice

Vsakokrat ko se počutite slabo, jejte stročnice. Deluje bolje kot zdravilo Promethazine katerega vam izda zdravnik in še bolj varno je.

Zdravilo sem našla na Karen Hurdini spletni strani. Na www.karenhurd.com lahko kliknete na „Posebne zdravstvene zadeve“ in pod tem pojdite na „Jutranje slabosti.“ Tam je opisala celotno biološko znanost, ki se skriva za tem „receptom.“

LYNN WELCH, Lyme, Connecticut, ZDA
lwelch@snet.net
Art in Lynn sta blagoslovljena z Emma (12), MacKenzie (7), Grace (5), Samantha (3) in Lisa (10 mesecev). Umetnost odkrije da če začetnice imen premečete dobite besedo ALLDEMS (ang: vsi dragulji).

Kaj ni to lepo? In tega niso načrtovali! To me spominja na čas pred štiridesetimi leti ko sva bila z možem misijonarja na Filipinih. Živela sva poleg Filipinske družine, ki je načrtovala imeti 12 otrok in odločili so se za besede REFLAMED LOVE (ang: ponovno vzplamenela ljubezen). Ko smo živeli poleg njih so prišli do črke O in imenovali so ga Oliver. Nancy

Limonada

Priporočam v kozarcu vode sveže iztisnjen limonin sok, ki naravno pomaga izločati toksine in pomaga da se znebite 'ogabnih' občutkov. Tudi kadar niste noseča je čudovita!

LAURON MURPHY, Kittery, Maine, ZDA
myphys@gmail.com
Waren in Lauron sta blagoslovljena z Athena (4) in Keona (1).

Moj nasvet

1. Kupite najkvalitetnejše in najbolj varne vitamine kot jih lahko najdete.
2. Prepričajte se, da jeste surovo sadje in zelenjavo.
3. Zase in za svojo družino pripravite lahke, toda zdrave obroke.
4. Za lahek porod vsak dan popijte čaj iz listov rdeče maline.
5. Naj vam otroci pomagajo pri drobnih opravilih in vam tako olajšajo delo.
6. Vzemite si veliko počitka. Pijte mnogo vode.
7. Vašega moža prosite, da vam vsak večer zmasira noge.
8. Poleti preko dneva pojdite večkrat pod hladen tuš.
9. Za dobro nočno spanje se pred spanjem namakajte v kadi raztopine magnezijevega sulfata.
10. Kadar ste razburjena, kličite k Bogu za Njegovo milost in usmiljenje. Prosite ga naj vam pomaga.

ROSEMI ANGULO, Alta Loma, Kalifornija, ZDA
angulovrose@yahoo.com

Masaža stopal

Ko sem tekom svojega prvega tromesečja čutila velike slabosti, mi je mož masiral noge. Resnično je delovalo! Moja slabost je šla iz neznosne deset na znosno tri. Vse do svoje četrte nosečnosti tega čudovitega zdravila nisva spoznala!

LAURA MERENDINO, Spring Hill, Tennessee, ZDA
taln94@yahoo.com
Tony in Laura sta blagoslovljena s štirimi hčerami, Alyssa (10), Nicole (8), Julina in

Ava (6 mesecev).

Ingverjev čaj

Tukaj je recept proti slabosti:

- 1 žlička sveže nastrgane ingverjeve korenine
- 4 skodelice vrele vode
- Med za okus (opcija)

Izlijte vodo preko ingverjevih korenin in pustite da se namaka 5 minut. Obtežite. Neuporabljeno porcijo hranite v hladilniku.

AMBER STEBBINS, Zephyr Hills, Florida, ZDA
candastebbins@netzero.net

Ne jejte sladkorja

Kadar izveste da ste noseča, poskušajte ne jesti ničesar kar vsebuje sladkor. Ne jejte sladoleda, pečenih dobrot ali žitnih sladkornih ploščic, itd. In prepričajte se da jeste beljakovine.

TINA ZIMMERMAN, Newville, Pennsylvania, ZDA
TinaZ@hughes.net
Jagnjeta Darena in Tine so Jessica (7), Kimberly (5) in Jeremy (2½),

Posnete knjige

Z vsako nosečnostjo trpim za jutranjimi slabostmi in spoznala sem, da mi je težko na glas brati otrokom. Zato sem odšla v knjižnico in vzela knjige posnete na zvočni trak. Še vedno lahko sedim in obračam strani, toda ni mi potrebno govoriti in je tako manj verjetno da bom dobila občutek slabosti. Med poslušanjem knjig in različnih glasov otroci uživajo.

Glede zdravilnih sredstev, hranim rozine in indijske oreščke ob strani svoje postelje. Nekaj je okoli mešanice sadja in oreščkov, katera mi običajno ukroti občutek slabosti ko zjutraj prvič vstanem.

HANNAH BABIAK, Pell Lake, Wisconsin, ZDA
rhbabiak13@charter.net
http://bookwormbabiak.blogspot.com/

Otroci Boba in Hannah so Leah (15), Kaila (14), Robert (13), Sarah (13), Michael (11), Rachel (8), Kendra (7), Jared (4) in Nathan (10 mesecev).

Limone

Tekom prvega tromesečja sem imela nosečniške slabosti z vsemi svojimi štirimi

sinovi. Edina stvar ki mi je pomagala so bile limone! Tudi sicer imam rada limone. Če sesam limonino rezino, slabost izgine. To mi je zelo pomagalo kadar sem bila v cerkvi. Vrečko z limoninimi rezinami sem hranila v svoji torbici in kadar se me je prijela slabost (vedno se me je), sem tiho izvlekla svojo vrečko in si v usta položila limonino rezino! Takoj sem se počutila bolje! Ni bilo videti da bi kdorkoli opazil ali da bi moj majhen prigrizek kogarkoli motil!

CHERYL NEWTON, cheryl.newton@yahoo.com
Darin in Cheryl sta blagoslovljena z Zack (19), Devin (18), Cameron (16), Jacob (14) in Shannon (9).

Nadaljujte z napornim delom

Vse svoje nosečnosti mi je bilo slabo. Tisto nosečnost ko nisem imela slabosti, sem spontano splavila. Zame slabosti trajajo od petega tedna in vse do poroda. Dneve preživljam tako da skušam pojesti nekaj kar bi ostalo v želodcu ali izbiram ugoden trenutek za bruhanje. Mislim da so prvi štirje meseci najtežji, ker je to takrat, ko sem povrh slabosti še dodatno utrujena. Pri nekako šestnajstih tednih se moja moč vrne in to mi malce pomaga.

Glede zdravilnih sredstev smo poskusili vse, toda brez koristi. Da zmorem, sem odvisna od svojega moža. On je duhovnik v javnem univerzitetnem središču in tako si lahko urnik delno prilagodi. Kadar imam na voljo za pomoč starejše otroke jih vpokličem. Prepričam se da imam dovolj počitka in spanja (spanje dvanajst ur ponoči in krajši počitki preko dneva). Obroke smo popolnoma poenostavili in naši izdatki za hrano letijo skozi okno. Ničesar ni kar bi lahko naredila, kot to da zaupam Bogu. Po hiši pustim ležati večino stvari. Umazano perilo je ena stvar s katero skušam ostati na tekočem in če lahko tudi kuhinjo enkrat dnevno očistim.

Mislim da je najboljša stvar katero smo naredili, da ko sem imela samo mlajše okoli sebe, da je prišla na pomoč študentka iz univerze. To je bila velika pomoč. Prav tako je to dalo otrokom nekaj česar so se veselili in mojim občutkom krivde pomagalo, ker nisem bila zmožna narediti stvari katere sem želela z njimi narediti.

Skušala sem obdržati stvari v teku. Enkrat sem bila med četrtim in petim mesecem in sem živela precej običajno življenje, ločeno od nenehnega bruhanja. Četudi sovražim bruhanje na javnih mestih ali med počitnicami, sem tudi to naredila tako, da lahko kot družina gremo kamorkoli. Nisem želela, da bi dobili vtis da noseča mami pomeni da se oni devet mesecev dolgočasijo.

Kar se tiče odnosa med možem in ženo, sva čas preživljala skupaj na kavču. Tudi čas za 'spalnico' je bil izzivajoč. Spominjam se da sem rekla: „V redu, toda naj najprej bruham.“ Ali: „V redu, toda ne mislim da se še za kaj.“ Včasih sva planirala samo enkrat tedensko. Zame je teden minil prehitro in prepočasi za mojega moža! Toda to je bilo samo obdobje.

Ohranjati upanje je najboljša stvar. Veliko berem svojo Biblijo, predvsem Psalme. Pridobila sem si tudi veliko sočutja in se skušala vživeti v ljudi, ki imajo opraviti s

kroničnimi boleznimi in bolečino. Nenazadnje sem vedela, da bo moja slabost odšla proč in zamenjal jo bo čudovit dojenček!

Moja najstarejša je stara 23 let in najmlajši 3 leta. Nihče od otrok nima slabih spominov na te izzivalne mesece.

SUSI LINDQUIST, Ellensburg, Washington, ZDA
radxians@elltel.net
Matt in Susi sta blagoslovljena z Amando (23), Nate (21), Kaleb (17), Katie (15), Carrie (13), Ben – posvojen (12), Soren, (6) in Haddon (3).

Odgovor za edeme (povečane akumulacije tekočine, otekline)

Sem babica začetnica v San Diegu in babica s katero delam uporablja mleko kokosovih orehov za zdravljenje edema v nosečnosti. Priporočljivo je uporabljati mlajše kokosove orehe, vendar so tudi starejši, rjavi dobri. Vsak dan popijte vodo enega do treh kokosovih orehov, glede na ostrost edema.

Pogosto jih lahko v primeru popusta kupite v Azijskih, srednje vzhodnih ali latino ameriških trgovinah. Mleko je skoraj čista tekočina, ki je znotraj kokosovega oreha. Mleko kokosovega oreha ima isto stopnjo elektrolitskega ravnotežja kot jo imamo v naši krvi. Mleko je čisto in polno naravnih sladkorjev, soli, vitaminov in kalija. Ko ga enkrat odprete morate mleko hitro popiti, ker hitro izgublja na prehranskih značilnostih.

DORA RAMIREZ, El Cajon, Kalifornia, ZDA
zerimarad@sbcglobal.net
Steven in Dora sta blagoslovljena s Steven ml. (15) in Adriana (12). Dora je babica začetnica, pomočnica nosečnicam pred in po porodu in učiteljica poroda po Bradleyevi metodi naravnega rojevanja.

Glejte Rejuvenate (ang: pomladiti se) s Sereninim DVDjem ali kupite njeno knjigo Pomladite svoje življenje" Recepti za energijo, da izveste kako se odpre kokosov oreh.

Recepti za moč

Trenutno sem noseča s svojim četrtim otrokom. Kot pri svojih prejšnjih nosečnostih imam opraviti z jutranjimi slabostmi v prvih mesecih svoje nosečnosti. Moj mož je za pomoč prosil resničnega prijatelja zdravnika in ta mu je dal naslednji recept:

Doktorjev recept za moč

- 1 žlička do 1 velika žlica pivskega kvasa (Saccharomyces cerevisiae) ali prehrambenega kvasa

- 1 žlička do 1 velika žlica melase
- 1 jajce (sveže, iz kmetije)
- Kozarec mleka

Premešajte z vilicami ali zmešajte v mešalniku.

Pijte dvakrat dnevno, dokler se simptomi ne zmanjšajo, potem enkrat dnevno.

Delovalo je! Skoraj takoj sem bila sposobna pripraviti obroke za svojo družino. Po 20 minutah od prvega popitega kozarca sem že pripravila kokošjo juho, katero sem potem brez težav pojedla. To bi mi prihranilo mnogo težav med prejšnjimi tremi nosečnostmi.

NICHOLA FILES, Carbon, Texas, ZDA
david@txol.net

Zakladi Davida in Nichole so Keliah (6), Jakin (4), Sarah (3) in še en blagoslov novembra 2008.

Upočasni se in uživaj

Zelo naporno je bilo imeti dva malčka in biti noseča s tretjim. Zadnjih 20 tednov biti popolnoma v postelji je bilo preprosto stresno! Nisem mogla stati ali sedeti več kot 10 minut hkrati sicer bi dobila krče.

Moja mati je bila takrat zelo bolna in moj dragi zlati mož je takrat zelo trdo delal da nas je preskrbel. Vse dokler ni prišel ponoči domov, nisem imela nobene pomoči. Zdravila katera sem imela za ustavitev/upočasnitev krčev so me naredila zelo bolno in šibko, kar mi je celo otežilo skrb za moja dva majhna fanta.

Vsako jutro sem pripravila preprost zajtrk in vse preusmerila jesti v dnevno sobo. Postavila sem otroška vratca, tako da so morali ostati v vidnem območju. Celo dopoldne sem preživela ležeč na moji strani kavča ter jim brala, se igrala (kolikor sem lahko) in bila mami fantoma. Imela sem veliko igrač, iger in dejavnosti da sem fante obdržala zaposlene. Škatlo z igračami smo premaknili v to sobo, tako da so lahko imeli vse svoje priljubljene stvari pri roki. Ob času za opoldanski počitek smo se vsi namestili na kavč ali na tla poleg kavča in sem jim brala dokler niso zaspali.

Conner je bil star dve leti ko sem bila noseča s svojim najmlajšim in mi je bil v velik blagoslov. Prinašal mi je plenice, napitke, prigrizke (katere sem vnaprej pripravila), ali karkoli drugega kar sem mogoče potrebovala. Bila sem presenečena v kako veliko pomoč je lahko dvoletnik in kako veliko lahko razume.

Da sem vsem poenostavila stvari, sem si pripravila prigrizke v majhne plastične vrečke. Za pijačo sem uporabljala majhne plastenke od vode. Plastične vrečke prigrizkov so jih med obroki ohranjale vesele in ko sem morala biti na nogah, sem obnovila zaloge tako hitro kot je bilo le mogoče. Preprosti obroki so mi prihranili

predolgo stanje na nogah. Za čas takoj po porodu sem pripravila zmrznjene jedi tako, da bi se samo še postavile v pečico, toda končalo se je tako da sem jih uporabila za kosilo medtem ko sem počivala v postelji. Za zajtrk in malico smo pripravljali preproste stvari kot so sadne kaše, ovseni kosmiči, mandljevo maslo, sendviči z marmelado, itd. Za kosilo smo običajno jedli nekaj kar se je kuhalo cel dan v priročnem kuhalniku ali preprosto juho ki je počasi vrela v loncu in ni bilo potrebno da bi poleg njega stala dolgo časa.

Bog nam je dal tretjega zdravega otroka in meni je bilo dano da sem več mesecev preživela s prvima dvema in tako resnično spoznala svoja prva dva otroka. Rada sta imela mamo, ki se je z njima ves dan igrala in ni skrbela če je hiša čista. Bog ima način da nam pokaže kaj je v življenju resnično pomembno in vesela sem, da me je Bog blagoslovil z razlogom za upočasnitev in uživanje z otroci.

SHANA STRODE, Charleston, Illinois, ZDA
shanans3bs@yahoo.com
Bill in Shannon imata tri sinove, Conner (9), Kasey (7) in Cody (5).

Jejte malo, a pogosto

Tekom svoje prve nosečnosti mi je bilo ves čas slabo. Nekajkrat se je končalo celo tako da sem pristala v bolnišnici, ker nisem mogla delati. Med svojo drugo nosečnostjo me je skupina žensk, katere sem našla na spletu, blagoslovila z nekaj nasveti ki so mi resnično pomagali.

Prvi nasvet je bil, naj si pripravim majhno škatlico keksov povsem poleg postelje. Takoj ko sem se zbudila, sem pojedla nekaj keksov in preden sem vstala sem nekaj minut počakala.

Vedno sem s seboj nosila pepermintove bombone ali druge življenjske rešitelje. Ob prvem znaku vznemirjenega želodca sem si enega položila v usta. Mnogi predlagajo čaj iz poprove mete, toda bombon je mnogo hitrejša pot da dobite nekaj peperminta.

Končno, mnogo izkušenih mam mi je povedalo, naj svojega trebuha nikoli ne pustim preveč praznega. Rekle so mi naj jem majhne koščke hrane, toda pogosto. Delovalo je! Bodite previdne da ne greste preko mere, sicer boste pridobile preveč teže. Vsako uro ali dve pojejte nekaj keksov, košček toasta ali nekaj prest. Suha hrana kot je to, je odlična, toda naredite karkoli deluje za vas.

Vnaprej načrtujte, tako da vas slabost nikoli ne ujame brez česarkoli za grizljanje, kot recimo med nakupovanjem, na srečanjih ali v cerkvi. Nihče ne bo postal jezen če bo v taki situaciji nosečnica za umiritev svojega želodca želodcu privoščila prigrizek.

Prav tako pijte veliko vode; to bo ohranjalo vašo želodčno kislino manj močno.

S tem ko sem upoštevala te nasvete, sem med svojo drugo, tretjo in četrto nosečnostjo imela komaj kako slabost. Uživala sem v čudovitem času rasti majhnega življenja katerega je Bog položil vame in tako sem lahko tudi bolj

uživala z ostalimi otroci.

AMANDA SEARS, Kissimmee, Florida, ZDA
kissesmomof4@msn.com
Otroci Josha in Amande so Zach (12), Easton (10), Mariah (8) in Drew (5).

Digitalni fotoaparat

Med zadnjo zelo težavno nosečnostjo sem se naučila preverjati opravljene naloge z uporabo digitalnega fotoaparata. Ko so otroci rekli, da so končali s čiščenjem pod njihovimi posteljami, sem jih prosila da vzamejo digitalni fotoaparat in naredijo sliko da mi jo pokažejo! Radi slikajo svoje lastne fotografije in rada vem ali so stvari narejene ali niso!

Poleg našega čudovitega dojenčka je bila še ena prednost moje težavne nosečnosti - da so moji otroci prevzeli kuhanje. Imeli so čudovit čas za učenje kuhanja hrane, katere nisem mogla niti povohati brez da bi bruhala.

CARRI PETERSON, Brukesville, Kentucky, ZDA
petersonclan@momys.com
Otroci Erica in Carri so Angela (15), Matthew (14), Josiah (11), Anna Grace (9), Emma Joy (7), Sara Faith (5), Nathan (3), Mercy (1,5) in Bethany Hope rojena 9. julija 2008.

Ostani trdna

Če ste kot jaz, potem ni takšne stvari kot je jutranja slabost – temveč je celodnevna slabost! Pod svojo prepono dobim zračni mehur, ki mi naredi ogabne občutke, kot da bi se mi moralo nenehno spahovati. Spoznala sem, da mi resnično pomaga če imam v želodcu ves čas nekaj. Prav tako pomaga pitje vode tudi takrat kadar ne želim piti. Prepričajte se da imate v žepu zavojček keksov ali steklenico vode v avtomobilu za čase ko prav tisti trenutek nekaj potrebujete.

Skrbite da dobite dovolj železa. To naredi veliko razliko v stopnji vaše energije. Če vidim da mi je težko iti po stopnicah, vem da ga nisem dobila dovolj.

Ob dnevih ko se ne počutim da bi sploh karkoli počela, molim za moč in potem vztrajam v svojih dnevnih opravilih. Običajno se pričnem počutiti bolje ko se začnem premikati. Včasih mi samo sprehod iz hiše odvrne moje misli od slabega počutja.

BRIDGET PISCOYA, Fairbanks, Aljaska, ZDA
dietzpiscoya@yahoo.com
John in Bridget imata 5 blagoslovov, Daniel (13), Nicholas (12), Matthew (9), Molly Kate (6), Ethan (9 mesecev) in še enega dojenčka na poti!

Moje vedenje

Vsakodnevno se Bogu zahvaljujem za svoje jutranje slabosti, četudi imam pravzaprav popoldanske slabosti. Pričnejo se ob 15. uri in se nadaljujejo ves večer. Pričakujem našega 13-tega otroka. Minulega decembra (2007) sem imela spontani splav, ko je moja mati nepričakovano preminula zaradi srčnega udara pri starosti 62 let. Z možem sva mislila da sva že zaključila in najina srca sta bila zelo žalostna, čeprav je bil najin najmlajši star šele dve leti. Tekom najinega zakonskega življenja še nikoli nismo imeli dvoletnika brez novorojenčka.

Vsak mesec sva molila k Gospodu, da nama ohrani najino naročje odprto. Junija 2008 sva prekipevala od veselja, ko sva spoznala da zopet pričakujeva. Moje popoldanske slabosti so hujše kot kdajkoli prej in z zadnjimi štirimi otroci nikoli niso popolnoma minile. Vsakokrat ko mi je ponoči še posebej slabo, mi moj mož pravi: „Draga, vesel sem zate.“ Odgovorila sem: „Odlično.“ Oba veva da je to dober znak zdrave nosečnosti.

Veliko od tega ima opravka z vedenjem. Če se čez svojo nosečnost razveseljujem, potem lahko bolje obvladujem slabost. Prav tako sem popolnoma spremenila svojo dieto in iz svoje prehrane črtala ves sladkor, belo moko in kofein. To mi je pomagalo pri energiji.

Večerjo planiram in kuham ob času za kosilo, ker je moja slabost najhujša popoldan. Ko vozim, prežvekujem koščke ledu in pijem svežo vodo z limono.

Prvih 8-10 tednov uporabljam naravno mazilo progesteron, katero mi pomaga obdržati ravnotežje med hormoni in slabostjo.

Moji otroci so čudovita pomoč. Prav tako sem čas za spanje premaknila za pol ure, tako da grem bolj zgodaj v posteljo.

Mi smo navdušeni, da nas je Gospod zopet blagoslovil.

DIANA MARTENS, Santa Rosa, Kalifornija, ZDA
trulyblessed@familink.com
Otroci Jona in Diane so: Pam, poročen z Shawn in otroka Brooklyn in Bryce, Sara poročena z Jasonom in otroka Whitely in konec marca 2009 pričakujeta drugega, Desire (19), Jonathan (18), Joshua (16), Jeremy (14), Justin (12), Bethany (9), Jared (8), Jacob (6), Joel (4), Carolyn (2) in začetek marca 2009 pričakujeta novega dojenčka.

Plastični krožniki in kuhinjske posode

Tolažim se da nosečnost pravzaprav traja samo obdobje in ko je končana lahko ponovno postanete žena in mati. Lahko je izgubiti pogled na to, ker ko se nekdo počuti slabo, je vsak dan podoben večnosti.

Za vsako nadaljnjo nosečnost iz praktičnega stališča načrtujem zamrzovanje dodatnih obrokov hrane takoj ko ugotovim da sem noseča. Prav tako upam da bom vnaprej prihranila denar da razporedim nekoga ki bo mojo hišo vsak teden ali

vsak drugi teden očistil, tako da ne bom med tem obdobjem obupavala nad stanjem v našem domu.

Prav tako si pripravim zalogo papirnatih krožnikov in plastičnih kozarcev, tako da se posoda ne kopiči. Poskušam si zapomniti da bo vse to trpljenje videti le kot oddaljen spomin, ko bom v svojih rokah držala ljubkega novorojenčka!

LAUREN WALKER, Lewisburg, Tennessee, ZDA
mrsjtwalker@gmail.com
Joshovi in Laurenijini majhni jagenjčki so Leah (4), Benjamin (3), Miriam (15 mesecev) in nov dojenček novembra 2008.

Molitve mojega moža

Tekom svoje prve nosečnosti sem imela grozne slabosti. Z mojo drugo nosečnostjo z dvojčki je bilo še celo slabše. Da sem zmogla, sem potrebovala zdravila in pogoste intravenozne infuzije in bila sem tako bedna, da nisem mogla misliti da bom lahko še kdaj imela kakega otroka in skrbela zanj.

Pri svoji trenutni nosečnosti je moj mož položil name roke, molil zame in me vsako jutro blagoslovil. Niti enkrat nisem bruhala ali bi mi postalo slabo. Nisem si mislila da je to mogoče! To je bil tak blagoslov.

Še en razlog je bila razstrupitev in umsko čiščenje v prejšnjem letu. Dodala sem post, jedla več polnozrnate hrane in več sem se naučila o čiščenju debelega črevesa in zdravju.

AMY MANACHER, Fairhope, Alabama, ZDA
amymariache@aol.com
Greg in Amy sta blagoslovljena z Anna (8), Louie (4), Sophia (4) in fantkom katerega pričakujemo novembra 2008.

Čas za razmišljanje

Pri vseh svojih petih otrocih mi je bilo v prvem tromesečju zelo slabo. Najbolje sem shajala, če sem objela čas. Sedela sem in med tem časom veliko bolj razmišljala (ker če bi vstala bi najbrž morala steči v kopalnico!) in tako sem morala gledati stvari, ki so se dogajale, iz drugega zornega kota.

Namesto da sem bila ta, ki je nenehno 'v akciji,' sem svoje otroke opazovala kako drug za drugega skrbijo, se učijo in več razmišljala o njihovih osebnostih. Brez kakršne koli izbire, kot da sem se bolj zanesla na Boga v vseh svojih potrebah, sem doživela, kako On nikoli ne odpove pri zagotovitvi obroka za mojo družino, s pomočjo mojih rok ali rok nekoga drugega, čeprav me že razmišljanje o hrani in celo biti v kuhinji naredi da se počutim resnično grozno.

Usedem se in sem nekaj časa tiho v Gospodovih rokah, medtem ko on dela čudeže v mojem trebuhu.

JACLYN STRASBURG, Appletown, Wisconsin, ZDA
ljstrasburg@yahoo.com
Otroci Lucasa in Jaclyn so Logan (8), William (7), Michael (5), Aliya (3) in Rachel (1).

Mamin dan slabosti

Ko sem postala noseča z najinim tretjim otrokom, je bil moj najstarejši star šele štiri leta in moj srednji otrok še ni bil star dve leti. Ob dnevih ko nisem mogla prenašati slabosti, smo se igrali „Mamin dan slabosti.“ S svojo blazino sem se v otroški sobi ulegla in jim rekla: „Mami se ne počuti dobro. Mi lahko pomagate da se bom bolje počutila?“ To jim je dalo priložnost, da so bili do mene skrbni in zame naredili vse prijetne stvari katere z možem narediva zanje kadar so oni bolni. Pokrijejo me s posebnimi odejami, molijo zame, mi pojejo in imajo veliko zabavo medtem ko se pretvarjajo da mi kuhajo priljubljeno hrano. Ob času ko se igra konča, se pravzaprav počutim mnogo bolje!

GENESSA LAVINE, Murrieta, Kalifornija, ZDA
gennysgarden@yahoo.com
Travis in Genessa imata tri majhne blagoslove: Gabriel (5), Amanda (3) in Molly (8 mesecev).

Odvrzi belo

Pri svojih dveh nosečnostih sem doživljala strašne jutranje slabosti in sem celih devet mesecev bruhala. Moja zadnja nosečnost je bila mnogo boljša, k čemur je pripomogla tudi sprememba najine prehrane dve leti preden sem postala noseča. Odrekla sva se beli moki, kruhu in makaronom, itd. in pričela kupovati polnozrnate makarone in mleti svojo lastno zrnje da narediva kruh, rulade, skorjo za pizzo in tako naprej. Prav tako se trudiva da jeva več sadja in zelenjave.

HILLARY CRANDALL, Denver, Kolorado, ZDA
ravendist@gmail.com
Otroci Davida in Hillary so Grace (6), Theo (4) in Hannah (2).

Iščite Gospoda

Najboljši nasvet za vsako, ki ji je med nosečnostjo slabo, je seveda iskati najprej Gospoda. To sem vedela ko mi je bilo s sinom slabo, toda nisem razumela kako iskati. Hvaležna sem, ker je naš Gospod potrpežljiv. Po strašljivem izletu v sobo za nujno medicinsko pomoč, sem cel teden počivala na postelji. Moj mož mi je pripeljal najino hčerko da jo podojim (kar je zagotovo pripomoglo, da sem se bolje počutila in zelo priporočam dojenje v dvoje za olajšanje jutranje slabosti). Potem sem imela čas za molitev! Bilo je težko in čudovito. V bolezni vam bo Gospod razodel kaj je potrebno narediti.

Prav tako zelo priporočam filter za vodo za celotno hišo.

ELIZABETH PHILLIPS, Lancaster, Ohio, ZDA
ejphilips@sbcglobal.net

Bog ima večji plan

Z možem imava 14 otrok v starosti od 23 do 2 ½ let. Izvajamo izobraževanje na domu, kar pripomore k stalni zaposlenosti in zanimivemu domačemu življenju.

Kot si lahko predstavljate osnovno dnevno delovanje naše družine ni majhna stvar. Štirje od naših otrok so zaposleni, da pomagajo podpirati družino od možganske poškodbe mojega moža pred skoraj osmimi leti. Domača opravila me ohranjajo dodatno zaposleno in vsi, vključno z mojim možem pripomoremo k dnevnim opravilom. Štirinajst nas živi v hiši s štirimi spalnicami, katere odpremo drugim kadarkoli naletimo na priložnost. Naša družina rada izvaja dar gostoljubnosti. V vsem tem je nalezljiva radost v našem domu. Najstniki, ki delajo skupaj z najinimi otroci, želijo da bi bili kot Wexel-ovi (naš priimek).

Pred nekaj leti, kot 46, skoraj 47 letna gospa se je moje telo pričelo spreminjati. Prepričana sem bila da bo Phoebe, najin šestletnik, najin zadnji. Še nikoli dotlej ni bilo več kot dvoletnega premora med otroki in doživljala sem pred-menopavzne znake. Pravzaprav, preden sem vedela da sem štirinajstič noseča, sem bila brez nekaj ciklov. Postalo je očitno in sploh nisem pomislila na karkoli drugega. Trajalo je več kot dva meseca, da sem ugotovila da zopet pričakujem, čeprav sem doživljala nekaj zelo znanih občutkov.

Dan, ko sem naredila test in je bil test potrjen, je bil neverjeten. Ponovno bomo blagoslovljeni z novim življenjem v našem domu. Videti bi morali radost, ki se je širila med najinimi otroci. Mislili boste, da je najinim otrokom nekdo rekel, da sva zadela na loteriji!

Kot družina smo veliko stvari preživeli v vsakem pogledu. Moževa možganska poškodba je pustila pritisk na naši družini, ki bi nas skoraj zmečkal. Kakorkoli, z Bogom smo se okrepili. Ko sem ob tej novici v svojem srcu razmišljala o radosti v našem domu, mi je Bog dal čudovito vizijo, ki zadeva najine zadnje tri otroke.

Ko je bil moj mož poškodovan je bil Isaac, otrok številka 12, star štiri mesece. Poškodba je bila zelo travmatična za celo družino, še posebej zame ker sem izgubila tovariša kot sem ga poznala in sem sedaj imela povsem drugačnega. Bila sem zelo osamljena. Bog je v Njegovi suverenosti vedel, da bom potrebovala Isaaca. Ko so bili vsi v posteljah in spali, sem bila sama, toda imela sem za pestovanje, ljubkovanje in dojenje ljubkega majhnega dojenčka. Z zaupanjem v Boga, da on načrtuje našo družino, je bil rezultat ta, da je Isaac pomagal mojim potrebam za katere nisem vedela da bodo prišle. To je bilo med zelo napornim obdobjem neprecenljivo.

Enajst mesecev po njegovi poškodbi sem bila ponovno noseča. Lahko si

predstavljate vse pripombe katere sem slišala od ljudi, ki ne razumejo da so Božje poti mnogo višje od naših. Na zunaj rečeno bi se nekdo spraševal o modrosti v tem, toda Bog ve mnogo bolje, kot si mi lahko sploh predstavljamo. Tako sem z vero in radostjo sprejela rast novega življenja v svojem trebuhu. Imenovali smo jo Phoebe Hope – Phoebe pomeni „svetel“, tako da je ona svetla deklica upanja.

Kot je Issac zadovoljil toliko mojih potreb, je postalo jasno, da je Bog priskrbel Phoebe za mojega moža. Ko je bil poškodovan, je bilo zanj zelo težko biti okoli hrupa in neprestanega gibanja otrok. Prisilil se je in je nekaj časa preživel z njimi, toda to zanj ni bilo lahko. Pogosto je moral oditi na počitek v kak mirnejši kraj. Ko nama je Bog priskrbel Phoebe, nama je On dal to čudovito, mirno, še vedno majhno človeško bitje. Daniel, moj mož je ležal na kavču in si položil Phoebe na prsni koš. Lahko ste ga videli kako se je topil. Phoebe je bila zanj kot terapija in mu je pomagala, da se je ponovno povezal z otroci. Kako spoštujoče pričevanje o tem kako so Božje poti visoko nad našimi!

Ko sva spoznala da pričakujeva otroka številka 14 si lahko predstavljate, da vsi odzivi niso bili pozitivni. Tokrat je bilo več neizprosnih pripomb od ljudi, ki so mislili da sva nora... „Kaj pa mislite, saj ste stara 46 let, vaš mož ne more delati,“ itd. Ko sem molila za to nosečnost in ojačala svoje lastno srce kot s pasom, mi je Bog razodel, da je ta dojenček za otroke. Najini starejši otroci so naredili veliko odrekanja in vsi otroci so šli skozi veliko dnevnih preizkušenj živeč z očetom s poškodbo na možganih. Radost, navdušenje in predvidevanje novega prihoda je prevladalo nad vsako odklonilno reakcijo. Isaac, ki je bil takrat star štiri leta je reagiral na neprecenljiv način. Z obema rokama si je objel obraz, naredil resnično velik nasmeh in potem z rokami ploskal in plesal po sobi.

Ne morem izraziti radosti opazovanja vseh njenih bratov in sester, kako se razveseljujejo ob vsakem njenem premiku, nasmehu, zvoku in gruljenju, ko je Analise prispela. V veliko zadovoljstvo mi je kot mama opazovati kako jo moji najstniški sinovi pestujejo in skrbijo zanjo. Phoebe postaja njihova velika sestra in moji starejši otroci se po napornem delu v službi igrajo in ukvarjajo s to majhno osebo. Velikokrat, ob dnevih počitka, bo kak od starejših otrok pripravil načrte za opravke ali kakšno posebno delo z Analyse. Tako je kot bi bila ona njihov otrok. Radi se stisnejo k njej in ji berejo knjigo ali se samo smejijo njenim burkam. To mamino srce napolnjuje s ponosom, medtem ko gledam kakšno ozdravljenje prinaša ta mala oseba.

Mi zaupamo v zelo velikega Boga, ki vidi vse naše potrebe in najbolje pozna način kako se z njimi srečati. Zagotovo smo dokazali da so Božje poti najboljše in da so otroci resnično blagoslov.

LAURIE WEXEL, Lilburn, Georgia, ZDA
lwexel@bellsouth.net
Rachel (23), Naomi (22), Andrew (20), Lydia (19), Sarah (18), Laurel (17), Michael (16), Jacob (14), Ruth (12), Peter (11), Mary (9), Isaac (8), Phoebe (6) in Analise (2 ½).

Nekatere od vas se mogoče spominjate branja Laurinega prejšnjega pričevanja v *Above Rubies* #59, „*Bog je večji kot naše okoliščine.*“

Študirajte Above Rubies priročnike online
Moč materinstva: http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/
Družinska jedilna miza in gostoljubnost:
http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/
Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:
http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/
Varuhi doma: http://groups.yahoo.com/group/GATE-KEEPERSoftheHOME/

Vprašanja prosim na email: LtlStoneyus@yahoo.com

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in Cdje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC in Zahod
Za naročilo knjig in CD-jev:
General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0
Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca
Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi gredo na:
C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5
Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod
PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3
Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg
Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Ženstvena ljubkost

„Resnična ženska bo komaj skrbela za izmenjavo njenih občutljivih instinktov, njeno spretnostjo prstov, njenem mnogostranskem spominu – ki ji omogoča da dela mnogo majhnih in velikih stvari v našem vsakodnevnem hišnem življenju enako dobro – njeno hitro dojemanje, njena materinska vseprisotnost, njena ljubka, ženstvena ljubkost za vsako drugo tržno stvar, ali vsak drug značaj ali zmožnost pridobljeno z gojitvijo ali učenjem. Resnična ženska je ženska in si ne želi biti ničesar drugega, razen če lahko to doda k svoji ženskosti.“

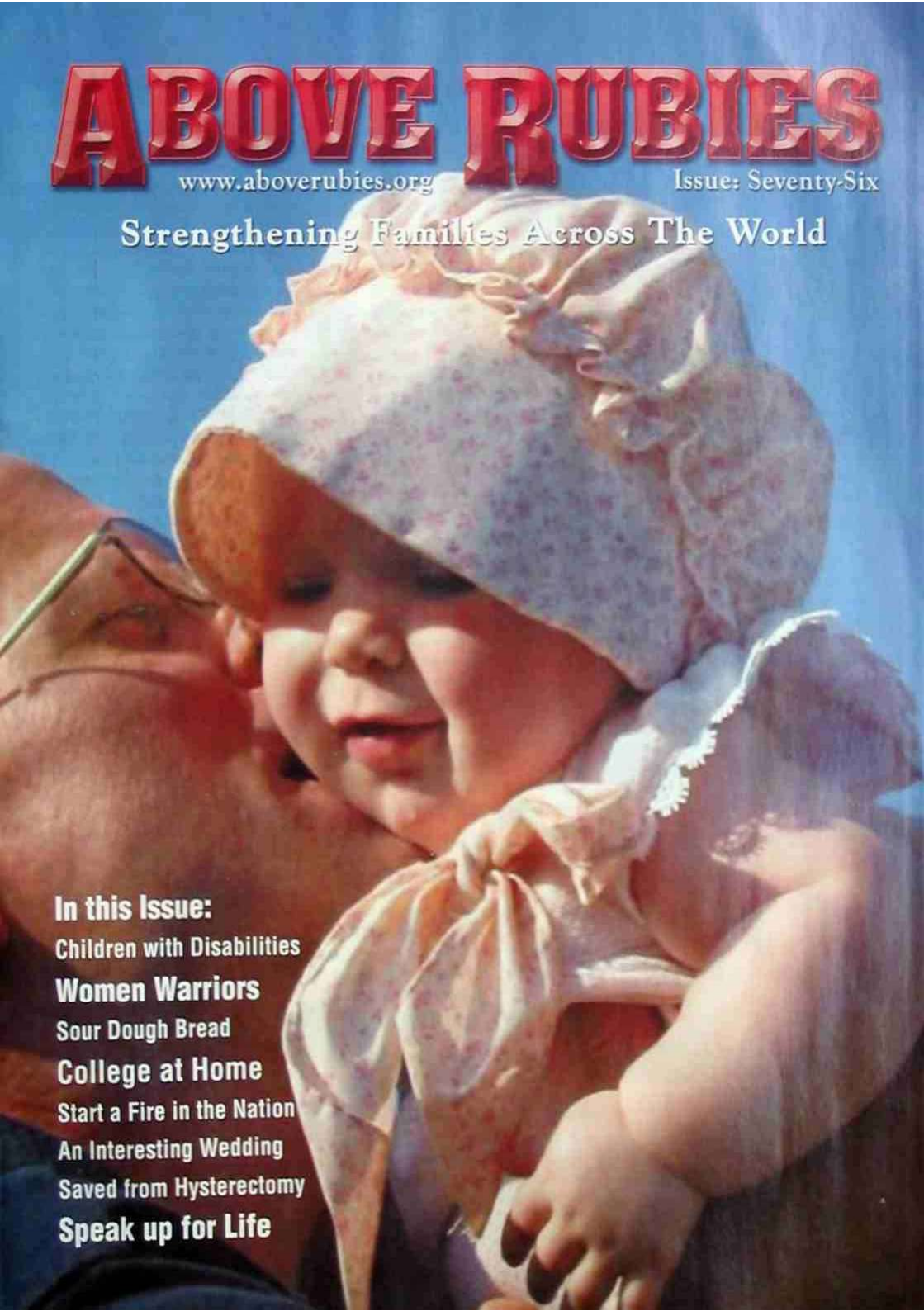
Emma Drake v „Kaj naj bi mlado življenje vedelo“ izdano 1908

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue: Seventy-Six

Strengthening Families Across The World

In this Issue:

Children with Disabilities

Women Warriors

Sour Dough Bread

College at Home

Start a Fire in the Nation

An Interesting Wedding

Saved from Hysterectomy

Speak up for Life

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com
TISK: Lithographics, Nashville, TN ZDA
NASLOVNICA: Nike Reefer s svojo majhno posvojeno hčerko, Rockhill, SC ZDA.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, avgust 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

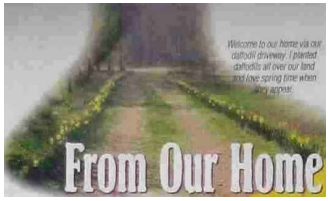
www.aboverubies.org Številka: šestinsedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom....4
Poskusi z ljubezenskim seznamom!....8
Zakaj ne jaz?....11
Prošnja za službo materinstva....14
Kako se boriti kot ženska!....16
Moj najljubši kruh....20
Blagoslovljen dom....23
Čas za fakulteto!....23
Ohranite ogenj da gori zjutraj in zvečer
Prižgite ogenj v narodu....27
Poroka mojih sanj?....31
Moj čudež z mlekom....35
Otrok številka tri je spremenil moje srce....38
Ali imate mir z Bogom....40
Osem dolgih minut....40
Rešena pred kirurško odstranitvijo maternice (histerektomijo)....42
Above Rubies YouTube kanal....45
Moja preteklost me je dohitela!....45
Ne bojte se spregovoriti!....47
Osem let kasneje....49

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Skozi kolovoz naših rumenih narcis ste dobrodošli v naš dom. Rumene narcise sem nasadila vsepovsod po našem zemljišču in rada imam pomladni čas ko se pojavijo.

Slika: Nancy z novo ameriško eskimsko psičko z imenom Lily.

Slika: Sedaj imamo nov projekt za Above Rubies – izdelavo predpasnikov! Na žalost jih nimamo dovolj da bi jih oglaševali na spletni strani, toda na voljo so na Above Rubies kampih. Nekatere Above Rubies pomočnice jih rade izdelujejo. Od leve proti desni: Hannah Ardoin (Rubies pomoč ki je z nami že 5 mesecev); Serianna Rosberg (Rubies pomoč ki izdeluje te predpasnike); najina hčerka, Mercy; vnukinja Rashida ki je Evangelinina hčerka in Meadow, Pearlijina hčerka.

Slika: Pet majhnih princes na Saharinem četrtem rojstnem dnevu - Iqara, Tiveria in Sahara Johnson, Autumn Rose Barrett in Engedi Allison.

Slika: Crusoe Johnson, Bowen Barrett in Jireh Johnson trenirajo z loki in puščicami. Bratranci se dnevno igrajo drug z drugim.

Slika: Sprašujem se kako daleč bodo lahko šli s tem splavom? Arrow, Crusoe in Jireh Johnson. Upam da uživate ob slikah najinih vnukov.

Slika: Katera bi bila rada pomočnica pri Above Rubies? Našo pomočnico Hannah Ardoin so Campbellovi vnuki zvezali in ugrabili!

Slika: Sharar Johnson z nogami na drevesu pri njihovem domu. Prav tako na svojem hrbtu nosi uteži. Fantje vedno trenirajo in na tem drevesu počno veliko razburljivih stvari. Da se otrdijo pozimi pogosto spijo zunaj, celo pri dveh stopinjah.

Zelo nam je žal da tokratna revija zamuja. Ker Above Rubies živi samo od donacij njenih bralcev, smo čakali na denar preden gremo v tiskanje. Hvala Gospodu, Bog je vedno zvest in zopet smo pri tiskanju. To revijo tiskamo doslej že 32 let in Bog nikoli ni odpovedal podpore skozi Njegove ljudi tekom vseh teh let.

Življenje je napolnjeno z dnevnimi izzivi, toda Bog je dober. Ne glede s čim se soočimo, ima Bog vedno vse pod nadzorom in On je večji kot naše težave. Mi nikoli nismo prikrajšani od Njegove zvestobe. Že to leto smo se srečali z mnogimi izzivi, toda tudi z mnogimi radostmi. Radosti in težave se skupaj zlivajo v našo življenjsko pot, kajne? Zagotovo naredijo življenje zanimivo. Mi nenehno kličemo k Bogu za Njegovo modrost in smo hkrati polni zahvaljevanja za Njegovo ljubezen in dobroto.

Kaj se trenutno v naši družini dogaja? V tem trenutku se trudim napisati ta uvodnik z zlomljeno ramo, nekaj kar naj ne bi počela. Moje največje razočaranje je, da je to čas za sajenje vrta, toda v tem trenutku sem rahlo ovirana.

Zelo smo navdušeni da je Bog našo družino blagoslovil s še dvema dragocenima življenjema. Evangeline v juniju pričakuje desetega otroka in Serene je prav tako navdušena da je ponovno noseča. Rok ima meseca novembra. Veselimo se vsakega novega dojenčka ki je dodan naši družini. Vsak je nova priložnost za Boga da ga uporabi in privede ljubezen in resnico v ta svet.

Družinska praznovanja so ena od mojih priljubljenih stvari v življenju. Vedno delam izgovore da jih lahko načrtujem. Pred kratkim smo se zbrali da se spomnimo naše dediščine. Minilo je leto dni odkar je preminil moj oče in deset let odkar je moja mati odšla v blaženost. Otroci lahko hitro pozabijo svoje prastare starše in mi v njihovih srcih želimo obdržati spomine nanje žive. Vsaka oseba, otrok in vnuk mora vstati in deliti spomine. Prav tako imam kviz o njihovih prastarih starših po obeh straneh družine in za vsako vprašanje katerega odgovorijo dobijo zavojček kikirikijev.

Nosila sem obleko katero mi je naredila moja mama. Bila je dobra šivilja in rada je imela obleke. Moja sestra Kate je prišla noseč bluzo in ljubko broško najine matere in pod njo črno volneno majico najinega očeta. Prav tako je otrokom nudila učenje in jim razkazala poročno obleko najine matere katero je nosila leta 1940 na poročni dan skupaj z opremo ki jo je naredila z zamotanim vezenjem biserov po njenem načrtu. Kate je prav tako šla mimo z rožnatim volnenim puloverjem, ki ima še vedno njen svež vonj.

Nedavno smo uživali ob še enem večeru pesmi. To počnemo od časa do časa. Vsi vnuki se morajo na pamet naučiti in povedati pesem. Tam je dobro občinstvo zaradi mnogih vnukov in to da govorijo pred ljudmi je zanje odlično učenje. Otroci imajo to radi in mi uživamo v poslušanju. Zlatolasa Meadow vedno recitira pesem katero napiše sama. Te večere zaključimo s piškotki ki so jih otroci sami naredili.

Pred kratkim, med šolanjem na domu, sem svoji hčerki Mercy brala govor Fredericka Douglasa. Ta mož je bil eden vodilnih temnopoltih borcev proti suženjstvu v zgodnjih 1800-ih. Med branjem tega govora o suženjstvu sem čutila

da naj bi bilo to namenjeno našemu narodu danes. Kot narod stojimo krivi pred Bogom za skoraj petdeset milijonov dojenčkov splavljenih od primera Roe proti Wade (op. prev.: Leta 1973 je sodišče v ZDA odločilo da ženska lahko splavi iz kakršnega koli vzroka do točke ko je zarodek sam sposoben za življenje izven maternice z umetno pomočjo – okoli sedmega meseca, to je 24. do 28. teden od oploditve). Dejansko bi število otrok ki so bili od takrat abortirani izbrisali prebivalstvo držav Arizone, Kolorada, Idaha, Iowa, Kansasa, Michigana, Minnesote, Montane, Nebraske, Severne Dakote, Oklahome, Južne Dakote, Utaha, Wisconsina in Wyominga – petnajstih držav tega naroda! In celo to je neskončno majhno če primerjamo z milijonom tistih ki so bili splavljeni s pomočjo tabletke in z njimi povezanih kontracepcijskih sredstev. In sedaj naša vlada dovoljuje splav delnega rojstva (op. prev.: živega dojenčka, starosti 20-26 tednov gledano od trenutka spočetja, izvlečejo iz maminega telesa in medtem ko ima glavo še v telesu ga ubijejo s poškodovanjem možganov in vratne hrbtenice) in raziskovanje matičnih celic. Ko narod preneha ceniti življenje stojimo na tveganih tleh pred Bogom.

Frederick Douglas je izjavil: „Ob času kot je ta, je potrebno žgoče železo in ne prepričevalni dokazi. O! Če bi imel zmožnost da lahko dosežem narodovo uho, bi danes izlil ognjen tok pekočega zasmeha, pogubnega očitka, izsuševalnih pikrih opazk in nepopustljive graje. Ker kar je potrebno ni luč, temveč ogenj; ne nežen tuš, temveč neurje. Mi potrebujemo nevihto, tornado in potres. Občutki naroda morajo oživeti; narodna vest mora biti vzpodbujena, dostojnost naroda mora biti vznemirjena, hinavščina naroda mora biti razkrita; in njegovi zločini zoper Boga in človeštvo morajo biti razglašeni in javno obtoženi.“

Moliti moramo da na narod pade duh kesanja. Seveda se mora pričeti s cerkvijo. Sodba se prične naprej v hiši Gospodovi. Toda celo pred cerkvijo pride nazaj k vsakemu posamezniku. Vsi naj bi hodili pred Gospodom z duhom kesanja, jokajoč k Bogu za Njegovo milost.

Tak blagoslov je imeti Above Rubies studio prav poleg Pearlinega doma. Nič več nas ne zadržuje s snemanjem in novi CD vam bo kmalu na voljo. Tokrat je posnet posebej za očete. Ta CD z mogočno maziljenimi pesmimi bo v vzpodbudo vsakemu očetu v narodu! Glasbeni slog tega albuma je Country in Blue Grass.

Srce našega Boga Očeta je za srca očetov da se obrnejo k otrokom. Kot očetje rastejo v njihovi od Boga dani vlogi in sprejemajo njihovo maziljenje da zaščitijo, zagotovijo in vzgojijo bogaboječe otroke, tako bo narod ojačan. Narod je lahko močan samo toliko kot so njegovi očetje. Ker so se očetje predolgo odrekali svoji vlogi. Čas je da sprejmeno svojo usodo da pripravijo pot za Gospodov prihod.

Trije očetje pojejo vsak po tri pesmi. Prvi je Charlie Barrett, mož najine hčerke Pearl, ki režira vse *Above Rubies* albume. Charlie je pevec countryja, pisec pesmi in producent.

Tukaj je prvi verz in napev ene od Charlijevih pesmi: *Oče nosi me*.

Šest dni naj bi delal, sem v Knjigi prebral
in verjamem da naj bi moje življenje počivalo v Gospodovih rokah,
toda delo zahteva in prometni zastoji nagibajo k spremembi moj celoten pogled,
ko pridem domov sem imel vse kar sem lahko prenesel.

Potem zaslišim: „Oče nesi me!“
Potem vem da sem tam kjer moram biti
ko zaslišim: „Oče nesi me!“
in čeprav se počutim utrujenega, najdem nov zagon
ko zaslišim: „Oče nesi me!“

Ne morem se upreti da ne bi delila še nekaj besed druge Charlijeve pesmi: *Najbogatejši mož na svetu*.

Nekoč sem prosil Gospoda za privilegij in bogastvo,
mislil sem da vem kaj naredi moškega srečnega,
toda nekaj časa sem se bojeval in priplazili so se dvomi
in potem sem neke noči prišel do razumevanja.

In postal sem najbogatejši mož na svetu ko sem zagledal čudež rojstva
Bog mi je dal dragocen biser z velikimi modrimi očmi in zlatimi kodri
in ko sem strmel nad Njegovim ročnim delom
sem vedel da sem najbogatejši mož na svetu.

Potem sem prosil Gospoda za vse zaklade katere lahko držim
tako da bi svoji družini lahko dal vse najboljše
in ponovno, ko so časi postali težki, sem čutil da je moja vera postala slabotna
toda ponovno sem spoznal kako sem bil blagoslovljen.

In postal sem najbogatejši mož na svetu ker sem zagledal čudež rojstva
napolnjen sem bil s ponosom in radostjo ko mi je Bog dal fanta dojenčka.
in ko sem strmel nad Njegovim ročnim delom
sem vedel da sem najbogatejši mož na svetu.

Brian Henningston je oče desetih otrok, trije od njih so poročeni in doslej imata tri vnuke. On je poljedelec v Illinoisu, ki se seli med svojim domom v koruznih poljih osrednjega Illinoisa in Tennesseejem kjer piše družinsko usmerjeno Country glasbo. Blagoslovljeni smo da imamo Briana in Debby za soseda tukaj na Primm Springsu. Z veseljem boste brali čudovito zgodbo na strani 22, ki je Briana navdihnila da je napisal njegovo pesem *Star osem minut*.

Bill Benell, oče, pevec in glasbenik je odigral zapleteno vlogo pri nastanku tega albuma in najinih prejšnjih *Above Rubies* albumih. K temu je prispeval tri ganljive pesmi.

Kaj pa deseta pesem? Meadow Barrett poje pesem ki vas spravi v jok o tem kako je prehitro odrasla.

Prepričajte se da si za svojega moža naročite ta CD, ter za vašega očeta. Ne povejte svojemu možu! Tudi ve si boste ta album predvajale cel dan. Mogoče boste prav tako kupile enega zase in za svoje otroke. Imejte enega za doma in enega za v avtomobil. Poslušajte Serenina in Pearlijina glasova v ozadju polnem harmonij.

Medtem ko krepite družinsko življenje naj vas Bog blagoslavlja. Zapomnite si, družina je bila prva ustanova katero je Bog predpisal. Neodvisno od vašega odnosa z Bogom naj bo to vaša prva prioriteta. Ne slabite svoje družine z dajanjem več in več vidikov državi in drugim organizacijam. Izogibajte se tekanju naokoli in vpletanju v karkoli drugega kot v vaš dom. Z deskami zbijte lopute in ohranite gorenje domačih ognjev. Ko mi krepimo družine, mi krepimo narod.

NANCY CAMPBELL, ustanoviteljica in urednica
Primm Springs, Tennessee, ZDA

Poskusi z ljubezenskim seznamom!

Mati Tereza je rekla: „Ni bistvo v tem koliko narediš, temveč koliko ljubezni vložiš v to kar delaš.“ To mi je dalo misliti. Me ženske smo znane po našem strašljivem seznamu opravil „nikoli dovršenemu v treh dneh če me pustite pri miru.“ Kaj če bi se namesto izdelave seznama kaj vse je potrebno narediti, na začetku dneva malce obrnile? Kaj če bi ob koncu dneva naredile seznam vseh „neopaženih“ dejanj ljubezni? Verjamem da bi nam ta seznam več povedal koliko je bil ta dan dejansko produktiven.

Še vedno si moramo izdelati seznam opravil „ZA NAREDITI.“ Ta nas ohranja osredotočene, na poti in dovršitvi tistih stvari za katere smo odgovorne. Mogoče bi lahko na vrhu tega seznama po besedi „narediti“ dodale besede „ob Božjem času.“ Darovanje našega časa Bogu da ga uporabi kot On želi, je čudovito dejanje slavljenja. Nocoj bom naredila svoj seznam in spodbujam vas da ga tudi ve naredite. Mislim da boste presenečene ko boste videle kako veliko ljubezni ste vložile v vaša današnja početja. Podobno, če nimate veliko za dodati na seznam LJUBEZNI, temveč je veliko opravljenega iz seznama ZA NAREDITI, ohranite to v mislih ko boste pisale seznam za naslednji dan. Mogoče bo „ljubezni malce več“ na vrhu tega seznama.

Zamislite si sledeče... ne bo veliko stresa, obljubim:

- poljubiti in obvezati nevidne rane
- malčku sedemkrat prebrati njegovo priljubljeno knjigo
- držati svoj jezik medtem ko fantje po izkopavanju vseh cvetličnih čebulic stopajo po hiši umazani od blata
- službovati nad straniščnim pogrebom ljubljene zlate ribice
- zapeti pesem in se smejati vsakokrat ko je zamenjana plenica – to bi bilo sedemindvajsetkrat
- ljubeče ujčkati in pomiriti malčke z bolečimi zobmi
- vso noč preživeti s čiščenjem bruhanja ker so se otroci odločili da si bodo mikrobe delili drug z drugim
- narediti očetu priljubljeno kosilo
- blago razčesati hčerkine zmršene lase
- nežno, mirno pomiriti avtističnega sina ko se njegova razočaranja pričnо stopnjevati
- izpolniti zahtevo svojega moža ki je videti nepomembna
- obvladovati dnevne lekcije, čeprav se počutite duševno iztrošena
- zmanjšati dnevne učne ure spoznavajoč da je pritisk glede te matematične predstave previsok
- ljubeče pobrati čemernega dojenčka ki bi resnično moral počivati dlje, vedoč da bo še dolg večer.
- si vzeti dodaten čas za pripravo zdravega kosila namesto odpiranja škatle s konzervirano hrano.
- pozabite na to da ste potrebna tuša in da imate neprijeten vonj sladkega okusa novega dojenčka
- prositi za odpuščanje potem ko ste prehitro zaskrbljeni nad preveč otročjim obnašanjem večjih otrok
- kadar se zgodi prekršitev Božjih ali hišnih pravil, disciplinirajte pravično, ljubeče in čvrsto
- igrajte se igro namesto da preživite teh nekaj dragocenih „prostih“ minut s knjigo
- pojdite proč od računalnika kadar želite „srfati“ malce dlje, vedoč da je bilo dovolj
- specite piškotke s čokoladnimi koščki in dovoli da vsakdo dobi žlico testa
- pričnite boj z blazinami
- pozorno poslušajte starejšega sina kako vam razlaga kako nekaj deluje za kar imate sicer malo ali nič zanimanja

- odprite ušesa in zaprite usta kadar starejša hči želi „govoriti“
- hvaležno sprejmite šopek regrata (ali močvirske trave)
- kadar želite cel dan ostati v domači halji, se odpeljite do kake na domu šolajoče družine
- plešite z Očarljivim Princem ali Pepelko
- hvaležno sprejmite čaj ali čajno pecivo postreženo v plastičnih posodah podobne vodi in stare piškote
- berite knjigo dovolj starim otrokom ki si jo lahko sami berejo
- naredite koruzo pokovko za družinski filmski večer
- vedro pomagajte pri znanstvenem projektu vedoč da na koncu čaka velik nered
- odpeljite posebnega otroka na poseben olimpijski dogodek in navijajte za vse
- smejite se ko želite jokati

ROBIN McKAY, Graham, Washington, ZDA
mckaycountry@comcast.net, http://setyourhearttoseekgod.blogspot.com/
Otroci Chucka in Robin so: Brianne (17), Jesse (15), Jacob (12), Faith (6), Jelena (4) in Nate (2).

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klici žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja.

„Vaša pisma predanosti so pijača sveže vode vsaki žejni duši.“

„Balzam moji duši.“

„Vaše predanosti so dragulj.“

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Above Rubies e-poštni seznami

Pridite in se pridružite preko 2.600 ženam, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/

Informacije: Jillian Stonesifer LtStoney@aol.com

Zakaj ne jaz?

Mati govori o sprejemanju teh ki imajo otroke s posebnimi potrebami

Blagoslovi Kevina in Jodi so: Erika (12), Elijah (10), Nicolas (8), Leah (7), Jacob 4, Sarah (2) in Trinity (1).

Ljudje me pogosto sprašujejo kako uspemo ostati duševno zdravi v našem živahnem gospodinjstvu devetih in moj odgovor je vedno isti: „Je veliko dela, toda je tudi veliko zabave!“ Na tej točki me običajno pogledajo z mešanico naklonjenosti in nejevere, ki se jim riše na njihovih obrazih, jaz pa se samo smehljam in odpravim dalje. Če jih dejstvo da imamo sedem otrok med desetimi meseci in dvanajstimi leti ne šokira dovolj, skoraj vedno ostanejo brez besed ko spoznajo da imajo vsi trije fantje avtizem.

Dolgo nazaj sem brala pesem „Dobrodošli v Holandiji,“ ki opisuje izkušnjo novopečene matere ki je rodila dojenčka s posebnimi potrebami, medtem ko je pričakovala „normalnega“ otroka. Četudi se me je globoko dotaknila, si takrat nisem mogla predstavljati sebe v vlogi matere. Bila sem stara devetnajst let, poročena in že noseča z svojim drugim otrokom. Le malo sem vedela da se bo v nekaj kratkih letih moje življenje dramatično spremenilo ko so moje sinove enega za drugim diagnosticirali za različnimi oblikami avtizma in moje hčerke z drugimi nevrološkimi motnjami. Nisem se počutila kot „Holandija,“ temveč namesto tega bolj kot „Dobrodošli na Marsu.“

Najina najstarejša hčerka je bila kot malček poškodovana pri cepljenju in je izkusila krče, izjemno visoke temperature in nedelovanje imunskega sistema. Ko je postajala starejša so se njeni simptomi pokazali kot motnja pomanjkljive pozornosti, bojazni in obsedeno-prisilno obnašanje. Ona je bistra in živahna dvanajstletnica, ki še vedno trpi za temi težavami katere so lahko občasno vseobsegajoče. Elijah je sedaj star deset let in čeprav je zelo inteligenten ima visoko delujoč avtizem. Je zelo zgovoren, toda njegovo skromno izgovorjavo je občasno težko razumeti. Prav tako trpi za obsedenim-prisilnim obnašanjem ter trzljajem obraznih mišic katere je videti da ne more nadzorovati. Nicolas ima prav tako avtizem in je najresneje prizadet. Star je osem let in še vedno ne govori. Čeprav poskuša sem in tja povedati besedo ali dve, mu njegova huda apraksija (op. prev.: ne more formulirati in izvesti nekega giba) otežuje spregovoriti to kar ima v mislih. Četudi je težka komunikacija zanj naporna, je vesel in ljubeč fant z ostrim umom!

Leah je najina draga sedemletnica in hvaležni smo da nima tolikšne stopnje težav kot ostali, toda še vedno se sooča z nevrološkim stanjem imenovanim motnje obdelave čutnih informacij. Ljudje s tem stanjem imajo težavo s svojimi odzivi na

vhodne čutne informacije. To je stanje živčnega sistema ki osebi otežuje uravnavanje svojega obnašanja kadar je soočena z vsakodnevnimi stvarmi s katerimi se vsi srečujemo. Luči so videti presvetle, oblačila se zdijo pretesna, zvoki prehrupni in običajni dnevni nered je lahko ogromen. Prav tako imajo vsi fantje motnje obdelave čutnih informacij, kajti to je ena izmed definiranih značilnosti avtizma. Jakob je star štiri leta in njegov avtizem je padel v zmerno stopnjo, kar pomeni da se glede resnosti nahaja nekje med Elijahom in Nicolasom. Dobro govori, toda njegov jezik je pogosto skriptiran in ponavljajoč. Rad ima glasbo in ima odličen spomin za podrobnosti.

Tekom let smo rasli v spoznanju in po veliko molitvah in biomedicinskih detoksikacij smo lahko srečni da povemo da se naši najmlajši dve dekleti doslej razvijata tipično. Sta naravni, necepljeni in zdravi. Sarah je stara dve leti in glede na svojo starost govori precej bolje kot vrstniki za kar smo vsi hvaležni. Majhna Trinity je stara deset mesecev, toda je miren in vesel dojenček. Podobno kot Sarah ne trpi za katerimikoli groznimi izpuščaji, nervoznostjo ali nekontroliranimi živčnostmi katere doživljajo drugi. Včasih še vedno ne morem razumeti da pri tej starosti spi sedem ali osem ur dnevno. Drugi že leta niso tako dobro spali.

Spoznala sem da večina sveta misli da smo popolnoma neumni ko počnemo to kar počnemo. Brez izjeme me ljudje vedno sprašujejo čemu na svetu imam še vedno otroke ko pa je tako veliko stvari „narobe“ z najinimi ostalimi otroci. Preganjanje je zaradi šolanja na domu in rojevanja na domu. Preganjanje je zaradi ne-cepljenja najinih otrok s strupi preoblečenimi v preobleko „imunizacije.“ Preganjanje je zaradi naravnega življenja ker je „drugačno in drago“ in potem je prav gotovo preganjanje ker imate v tem svetu več kot štiri otroke. Žalostno povedano toda najhujše preganjanje s katerim smo se soočili je bilo ker sem še naprej rojevala otroke s posebnimi potrebami. To je v mojih ustih pustilo grenak priokus in me to tako spominja na evgeničen odnos (op. prev.: da bi vsi ljudje bili enaki, imeli enake gene, enake lastnosti, bili polni, naprimer Hitler in arijska rasa z modrimi očmi...) ki so ga mnogi prevzeli v preteklosti. Na žalost je ta duh dandanes zelo zelo živ in ljudje to nenehno dokazujejo s tem da mi govorijo „kako čutijo“ glede nas.

Če sem slišati grenka, to ni moj namen. Služenje Jezusu je še vedno glavni cilj mojega življenja čeprav je imelo moje potovanje mnogo ovinkov in obratov. Dolgo nazaj sem molila za odgovor kakšno bo moje služenje. Čutila sem se od Gospoda poklicano da zanj naredim nekaj velikega, toda zgrožena sem bila nad tem v kakšno posebno služenje sem se vpletla. Nekoč sem verjela da me je Gospod poklical v delo proti splavom – za življenje (ang: pro-life), toda vrata so se zaprla. Čeprav se mi je lomilo srce, sem vedela da ima Bog zame nekaj drugega. Ravno ob tistem času ko sem izvedela da ne bom prostovoljka v nosečniškem centru je Nicolas pričel kazati znake posebnih potreb in še dva druga otroka sta postajala vedno bolj bolna. Vse to je bila potrditev, da je bilo moje mesto na domu.

Drug za drugim je bilo mojih prvih pet otrok diagnosticiranih z različnimi nevrološkimi motnjami. Počasi je postalo očitno da bom služila otrokom s

posebnimi potrebami. Namesto da bi se zahvaljevala Bogu, sem jokala in se pritoževala da mi je On dal tako težko breme. „Zakaj jaz, Gospod?“ Spraševala sem in spraševala. Odgovor je bil vedno isti: „Zakaj NE ti?“

Pritisnila sem naprej, navzlic številnim izzivom s katerimi smo se soočali glede otrok in njihovih zdravljenj. Potrebno je bilo nekaj časa, toda navsezadnje sem spoznala da je Bog vedel da bom lahko obvladovala breme. Vedel je da bom zrasla v močno zagovornico s strastjo za otroke s posebnimi potrebami.

Navkljub utrudljivim dnevom s katerimi se soočamo, svoj počitek najdem v Jezusu. Mogoče dobim malo fizičnega spanja, toda samo sebe dnevno opominjala da On nosi moje breme in me vidi celotno. Pogosto imamo opraviti z bolečimi pripombami od sicer dobro mislečih posameznikov, toda naučila sva se da to odvrževa iz najinih hrbtov. Najbolj pogost komentar je: „Čemu si ne vzamete počitek in nimate več otrok?“ Predvidevam da smo preplavljeni s standardi tega sveta. Toda mi smo bogati na poteh katere oni nikoli ne bodo razumeli. Mi imamo Gospoda, mi imamo vedno dobro hrano in v naši hiši je veliko ljubezni.

Odločitev zaupati Bogu na področju plodnosti ni bila lahka. Stara sem šele trideset let; običajno imam bolečine ker imam fibromialgijo (op. prev.: skupek znakov in simptomov, ki so opredeljeni kot kronične bolečine v mišicah in drugem opornem sistemu - kosti, sklepi,vezi. Za bolezen so značilne bolečine in zbadanje po vsem telesu.) in imam že sedem otrok! Pogosto se sprašujem koliko otrok bova še imela! Zadnjikrat ko sem v mislih delala te izračune, je Bog spregovoril mojemu srcu in rekel: „Jaz lahko storim karkoli, Jodi. Lahko ti dam še pet zdravih deklet kot sta Sarah in Trinity, če Jaz to hočem.“ Da Gospod, vem da Ti lahko... „Ali pa ti lahko dam še nekaj fantov in tokrat mogoče ne bodo avtistični.“ Da Gospod, prav tako vem da Ti, če tako želiš, lahko narediš čudež. In zadnja stvar katero mi je On rekel je bila: „Ti otroci so Moj dar tebi. Nihče na svetu ni popoln, toda še vedno lahko najdeš zadovoljstvo, če sprejmeš to kar imam Jaz zate in se naučiš počivati v Meni.“

Po tem kratkem in močnem pogovoru z Gospodom moje srce ni bilo več obteženo. Pričela sem verjeti da ima On resnično vse pod nadzorom. Spoznala sem da je moja predanost Gospodu in imeti vero v Njegovo zmožnost skrbeti za našo družino največja stvar katero lahko naredim. Nič več se ne sprašujem: „Zakaj Gospod?“ Namesto tega vem, da so najini otroci čudoviti blagoslovi ne glede na to kaj misli svet. Tako sem vesela da me je Bog izbral da sem njihova mati!

JODI BROCK, Phoenix, Arizona, ZDA
jodibrock@yahoo.com

Jodi je ustanoviteljica AutismHelp4u.com. Če imate otroka z avtizmom vam bo ta spletna stran predstavljala veliko vrednost.

Prošnja za službo materinstva

Če bi se morala prijaviti na natečaj za službo materinstva, nikoli ne bi dobila službe. Nikoli ne bi bila zaprošena da pridem na pogovor za službo. Moja prošnja bi takoj po prejetju zadela koš za smeti. Nihče v njegovi ali njeni zdravi pameti me ne bi imel sposobne za to službo. Na tem področju sem popolnoma brez izkušenj ali treninga in nimam ne znanja ne sposobnosti.

Nadalje, če bi raziskovala opis službe, bi našla naslednje potrebne zahteve za to službo:

- deluje nepretrgano z malo ali brez spanja v daljših časovnih obdobjih
- učinkovito se sooča z neredom in zmedo; ima talent za pogovor z več kot eno osebo hkrati, pogosto o različnih temah in z menjavajočimi se decibelnimi jakostmi in je zmožna razrešiti vsako težavo v času ki bo v zadovoljstvo vsem vpletenim strankam
- izkušnje z večopravilnostjo do visokih skrajnosti
- ima instinkt za pozornost do minutnih podrobnosti
- sposobnost da prepreči razdejanje v trenutku ko ga opazi (ali še prej)
- ustvarjalno finančno sposobnost; izkušnje v uspešnem posredovanju s posamezniki na vsaki stopnji inteligenčne skale
- kreativno oblikuje garderobe posameznikov
- medicinske izkušnje z triažo (op. prev.: razvrstitev bolnikov glede na stopnjo obolelosti)
- igralka ki se hitro menja.

Četudi nisem mogla verjeti da ustrezam seznamu, je bil paket s prednostmi za ta položaj tako nepremagljiv da me je potegnilo vanj.

Pričelo se je ko sem prejela vso to pozornost s prvo nosečnostjo. Dovoljeno mi je bilo da sem bila usmerjena vase in služila sebi na vsakem nivoju – verjetno ker bo to povsem zadnjič v mojem življenju in se ne bo nikoli več zgodilo! Razvajali so me, ckrljali, tuširali z blagoslovi in prvič v svojem življenju nisem skrbela glede pridobivanja telesne teže. Lahko sem si brez občutkov krivde kupila nove obleke in moja garderoba ni nič več ustrezala moji novi zaobljeni postavi. Lahko sem bila čemerna in nihče ni bil prizadet; lahko sem bila čudaška in ti okoli mene so se samo pretkano smehljali. Imela sem celo dober izgovor da sem si na delu vzela prosto.

To so bile samo kratkotrajne prednosti. Dolgotrajne prednosti so bile celo bolj donosne dokler ni minila mučilna bolečina prvega dne na delu. Vonj novorojenčka je zasužnjil preko opisljivega. Potegnil me je noter in zasužnjil vsak delček moje pozornosti. Tu ni bilo vprašanja če želim vsak dan služiti kapricam tega popolno nemočnega zavitka velikosti roke do popolne izločitve od vsakogar in česarkoli na tem svetu. Drobceni odzivi tega otroka v odgovor na moje služenje so vpoklicali tako strastna čustva da sem jih hotela izkričati v svet.

Svojega potomca sem pri smehljanju, hoji in govoru nenehno spodbujala da si prizadeva za večjo dovršenost. Potem ko sem bila nekaj časa na delu bi občasno zavrtela nekaj teh dovršitev nazaj – z izjemo smehljanja.

Četudi je bil opis službe materinstva daleč nad mojim spoznanjem, talenti in zmožnostmi, je Bog izbral da me izstreli na položaj – ne samo enkrat, temveč devetkrat! Njegov podjetniški plan je bil zagotovo daleč nad tistim katerega bi sama sestavila! Kadarkoli sem mislila da sem opravilo obvladovala, mi je On dal novega majhnega nadležneža da izostri moje veščine.

Naučila sem se da niso vse barve otroške plenice dragocene v materinem pogledu, temveč da je dragocen vsak otrok. Spoznala sem da ne glede kako marljivo sem si prizadevala da bi jih enako vzgojila, ima vsak od njih prirojeno osebnost katero je potrebno oblikovati. Večinoma sem odkrila, da če se zanašam na Gospoda, da On usmerja izplen tega izziva materinstva, da je potem vse v redu. On je bil najbolj dragocen svetovalec katerega sem kdajkoli imela. Našla sem nov pomen za: „Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.“ (Pismo Filemonu 4,13)

Vedno znova in znova mi je Bog razodeval, da sem se zmožna srečati z izzivi materinstva. Ko nisem mogla videti sadov svojega dela, je On poslal nekoga ki mi je pokazal pozitivne rezultate moje marljivosti.

Večina mojih otrok je odraslih, toda celo danes, ko to najmanj pričakujem, bo Gospod poslal nekoga da pričuje, da sem uspešno zaključila predme postavljeno opravilo. Mogoče nisem zadostila zahtevam za prevzem materinske službe, toda Gospod me je naučil da sem se prilegala potrebam. Ugibam da je On imel prav!

DARLENE STERN, Kewaskum, Wisconsin, ZDA
hesed2@verizon.net
Blagoslovi Davida in Darlene so: Jim (30), Josh (28), Jon (27), Amanda (24), Jacob (22), Ana (20), Alyssa (18), Angela (16) in Amelia (7). Darlene prav tako vzreja čredo mlečnih koz in prideluje vso njihovo hrano.

Kako se boriti kot ženska!

Če živim, se bom boril, kadarkoli moram, dokler je potrebno, dokler ne bo sovražnik premagan in madež naroda opran in očiščen.

~ Charles de Gaulle, 1954

Kralji, možje, fantje... Toda vsake toliko se rodi ženska ki se rada bojuje! Še vedno je jok za bitko v njenih venah kot poskus vladanja na bojevnikovem konju! Lahko tvegam in rečem, TI si ta ženska! Ti nisi mišljena da bi bila obrzdana. Ti si se rodila za bitko! In akcijska beseda za bitko je „jok."

Vedno znova in znova Psalmi govorijo o joku h Gospodu. Toda počakajte! Ali nam niso celo življenje govorili naj nehamo jokati? „Obrni se od svojih jokajočih del!" ali „Prenehaj s svojim govoričenjem ali pa ti bom dal nekaj za čemer boš jokala!" Danes vas osvobajam teh vzvišenih gestapo glasov! Pojdite naprej. Izjokajte svoje srce in ne prenehajte s svojim govoričenjem! Toda ne drznite si jokati zase! Ne, niti kapljice!

Ali ste jokajoč dojenček ali jokajoča bojevnica?

Solze predstavljajo najmočnejše orožje na svetu in to orožje je bilo dano tebi – ženski! V Jeremiju 9,17-21 (CHR) beremo: „Tako pravi Gospod nad vojskami: 'Pazite in pokličite žene žalovalke, da pridejo,... naj zaženejo žalovanje o nas, da bi nam kapljale solze iz oči in s trepalnic naših tekla voda... poslušajte torej, žene, besedo Gospodovo in uho vaše naj sprejme besedo Njegovih ust, in učite žalovati hčere svoje in druga drugo peti žalostinke.'"

Me se moramo naučiti to orožje pravilno uporabljati ker smo v vojni – v vojni ki besni proti normalnosti, ki zasmehuje Boga in proti tiraniji ter nepravičnosti. Me se borimo za naše domove in naše otroke. Kdo je rekel da me nismo mišljene za boj? Besede starodavnih prerokov jokajo k nam: „Varujte trdnjave, zastražite pot, utrdite si ledja s pasom, silno pokrepčajte svojo moč!" (Nahum 2,1) Te besede se tičejo tudi nas. Trdnjava je naš dom in cesta nam kaže našo pot.

Študije razkrivajo da ženske mesečno jokajo pet do petdesetkrat, toda moški mogoče samo enkrat mesečno. Če. Nekateri moški nikoli ne jokajo. Živali cvilijo in ječijo, toda ne morejo jokati! Solze so edinstvene ženski in solze premaknejo Boga k bitki! Rodile smo se da bi jokale, torej smo bile rojene za boj! Izbira je: ali bomo jokale kot dojenčki ali jokale kot bojevnice?

Kako jokati kot bojevnica?

Korak 1

Naj vaš obraz sije med bojevanjem!

Bojevnice jokajo solze z namenom. Njihova srca so nastavljena na spoznanje da sam Bog vidi njihove solze in deluje v njihov prid. Obnašanje obupanke je nasprotno od joka bojevnice. Jokajoča bojevnica joka z energijo, namenom in srcem polnim pričakovanj. To spreminja značaj njenega srca da podeli upanje, da, celo radost. Lahko smo radostne med točenjem solz. Bog se joka in smeje.

Ne onesnažite ozračja z jemanjem poguma, slabimi razpoloženji, porazom in potrtostjo – to je sovražnikovo ozemlje. Božje ozemlje so solze z namenom da opravijo nemogoče.

Korak 2

Čutite Božje srce!

Popoln zločin je da vaše solze tratite za nič! To je trošenje streliva! Naše solze morajo zadeti tarčo – vsakokrat točno v sredino tarče! Solze postanejo preplavljajoč ventil tega kar čutimo. Za nas je nujno da čutimo srčni utrip Boga ali pa se bo naših solz polastilo samo pomilovanje - sovražnikov dokončni cilj za naš dar.

Korak 3

Osvobodite svoje solze!

Jeremija 9,20 (CHR) nam govori o: „Učite žalovati hčere svoje in druga drugo peti žalostinke.“ Prosim? Mislila sem da me želimo da se one smejejo! Da, me naj bi živele življenje smeha, toda kot je izjavila Golda Meir (četrta izraelska premierka): „Tisti ki ne znajo jokati s svojim celotnim srcem se tudi ne znajo smejati.“ Zakaj? Bog ve da bo ženska jokala. On jo je ustvaril da naredi toliko več kot druga bitja. On ve da jo je potrebno naučiti za kaj jokati in kako jokati, sicer bo jokala zaradi bedastih majhnih stvari ki nimajo vrednosti ali še slabše, ki so uničevalne.

Me moramo naprej predati zapuščino svojim otrokom da kadar gre nekaj narobe ni čas za jokanje nad nami samimi, temveč jokanje za tem kar Bog želi. Tisti, ki sejejo s solzami, žanjejo z vriskanjem. (Psalm 126,5) Golda Meir je morala poznati svoje Sveto pismo. Kaj bomo me naučile svoje hčere?

Spominjam se da sem slišala zgodbo ki je prišla od Watchmana Nee, o ženski ki je opazila drugo žensko obilno jokati. Odšla je k njej in namesto običajnega: „Kaj je narobe, draga?“ jo je vprašala: „Za koga jokaš?“ Ali je jokala zase ali so bile njene solze za nekoga drugega? Pogosto vse naše solze porabimo zase in tako ne ostane nič kar bi izlite v posredovanju za druge.

Korak 4

Zaobrnite svoje orožje!

Ne moremo si privoščiti zapravljanja en solze jokajoč za samo pomilovanjem! To je tako kot bi imeli mogočno orožje s cevjo usmerjeno v nas. Konča se z eksplozijo v naš lasten obraz. Čudovit ženski obraz lahko v nekaj sekundah spremeni v skaženost! Mikavno je jokati zase, toda še preden se zaveste, tlesk, ima sovražnik vaš um. In potem gre življenje in materinstvo prav tako kot vaš obraz! Ta citat je resničen: „Največje orožje v rokah zatiralca je um zatiranega!“ Niti ne skušajte iti tja. Bojevnica nosi svoje solze kot nakit; druge solze so kot kislina na vaš obraz.

Korak 5

Naj Bog izbira vaše bitke!

Lahko ste skušana da uporabljate vaše solze vsakič ko se vaše srce zlomi ali vam nekdo pove svoje težave. Resnična bojevnica se mora soočiti z bitkami ki so ji še posebej namenjene. Drvenje k vsaki bitki kaže slabo strategijo in slabi bojevnico. Ne sprejmite kakršne koli bitke – dopustite naj jih Bog izbere.

Korak 6

Ne zapravljajte svojih solz!

So časi ko naravno več jokate. Kdo ve kaj se dogaja v vaših možganih ko postanete noseča? Me se smejimo več in jokamo več in polovico časa niti ne vemo čemu. Toda ne zapravite teh obdobij kadar se počutite bolj čustvena in usmiljena. Uporabite jih da čutite bolečino drugih in posredujte zanje.

Izbrane bojevnice sveta porabljajo neverjetne količine časa uporabljajoč svoje orožje pod zelo neudobnimi okoliščinami. Kljub katerikoli situaciji s katero se soočijo, postanejo smrtne grožnje sovražniku! Tovarišice bojevnice, če se one lahko naučijo premagati samo pomilovanje nad okoliščinami med uporabo človeškega orožja zavoljo države, potem zagotovo me lahko gremo nad samo sebe in se bojujemo za srce Gospodovo. Poučite se, molite in spoznajte kje se dela krivičnost – potem izjokajte z priprošnjami. Pripravljeni, pozor, ogenj – solze s poslanstvom!

Kdo bi pomislil da smo ustvarjene kot ostrostrelke za Boga! Ko se naše solze mešajo z Božjimi, solzne kaplje bomb eksplodirajo nad vsem kar je nepravično! Puritanski možje so molili za ta dar, toda Bog ga je dal nam. Me se moramo zbuditi in žalovati. Kitajci pravijo da „Kadar se speča ženska zbudi, se gore premikajo.“

Gore v naši generaciji potrebujejo premikanje.

Trgovina z ljudmi:

Približno osemsto do devetsto tisoč človeških bitij je letno preko mednarodnih meja vključenih v trgovino z ljudmi.

Suženjstvo:

Groba ocena je da je dandanes okoli sedemindvajset milijonov sužnjev, več kot v vseh štiristo letih preko atlantske trgovine s sužnji. Mednarodni urad za delo ocenjuje da sužnji proizvedejo letno dvaintrideset bilijonov dolarjev. Suženjstvo sedaj tekmuje z drogami in nedovoljenim orožjem za najvišje mesto med nedovoljenimi dejavnostmi na tem planetu.

Splavi:

To ne samo da poganja gornja trgovanja, temveč vsakih štiriindvajset sekund ubije nedolžno življenje. Ali jokate solze posredovanja nad tem grozo vzbujajočim izgubljanjem življenj?

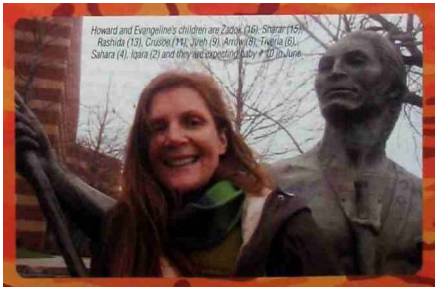
Podkupljive vlade:

Ni nam potrebno pogledati v oddaljeno preteklost da bi videli diktatorje ki stiskajo ljudi v Burmi, delih Afrike in Bližnjem vzhodu.

Me kot ženske lahko premikamo te gore! Prosim? Kaj lahko jaz storim brez da postanem odvetnik ali brez preskoka iz doma proč od svojih lastnih otrok da pomagam sirotam? Brez da grem na Tajsko in vzpostavim reševalno ustanovo? Ve lahko kadarkoli naredite najboljšo stvar! Jokajte. Psalm 34,17 (CHR) pravi: „Ko kličejo pravični, jih sliši Gospod.“ Moja lastna babica (ki je bila v svojih poznih letih slepa) je dan in noč jokala za prihajajoče generacije naše družine. Stotine tisočev ljudi je prišlo da spozna Gospoda zato ker si je preprosto nadela svoje orožje. Ana je jokala in svet je dobil Samuela. Marija je jokala in Jezusove noge so bile maziljene. Estera je jokala in Božji narod je prejel pravico.

Me lahko nagnemo nebeške posode. Ko se solze posredovanja srečajo z Božjimi imajo moč da spremenijo družbo in prihajajoče generacije, da spremenijo vlade in osvobodijo ljudi in narode ujete v neverjetnih okoliščinah. To je pravica in na ta način se bori ženska!

Vedno vaša prijateljica – Vangi
p.s. Celo življenje joka ne posuši teh žlez!

Evangeline JOHNSON, Primm Springs, Tennessee, ZDA
Otroci Howarda in Evangeline so: Zadok (16), Sharar (15), Rashida (13), Crusoe (11), Jireh (9), Andrew (8), Tiveria (6), Sahara (4), Iqara (2) in desetega pričakujeta junija 2009.

Moj najljubši kruh

V življenju je zelo malo preprostih stvari. Včasih sem sklonjena pod težo bremena kako priti skozi posamezen dan. Moj cilj je poenostaviti in narediti manj odvečnih opravil namesto več. Zatorej če se vam recept za doma, na roke narejen, naraven, sočen, kisel, starodaven polnozrnat kruh, s popolno strukturo sredice in vlažnostjo, ki se nikoli ne drobi in se reže na tanke rezine za sendviče, sliši kot zamotano in težavno delo, tedaj ponovno premislite!

Enkrat tedensko, ali dvakrat ko se vaša družina navadi tega kruha, lahko porabite dvajset minut od mletja do karkoli osušenega in čistega. Meni je potrebno več možganskega prostora da se spomnim kupiti kruh v trgovini kot narediti kruh! In okus, če imate radi pravi kruh, je neprekosljiv.

Nimam prostora kopati v zamotanost te prehranske trdnjave, toda ena misel za razmislek je, da razen če je vaš kruh narejen s kislim testom ali kalčki, je obložen z fitati ki naredijo vaš kruh zelo težaven za prebavo. Ti se vežejo z določenimi vitamini in minerali v vašem telesu in odidejo ven v vaš seč. Fuj! Prebavljivost hranil v zrnu je še en razlog za uživanje kruha s kislim testom. Poleg tega je slasten, značilnega okusa, mnogo ljudem z alergijo na žitarice gre prav dobro s pravim kruhom iz kislega testa.

Ta recept je narejen z dvemi žiti. Večinoma iz rži in nekaj pire. Moj razlog za izbiro teh dveh žit je naslednji. Rž je najcenejše žito za nakup v večji količini, kar je plus za veliko družino na skromnem proračunu. Rž se prav tako ponaša z več vlakni kot katerokoli drugo žito kar ga dela prijaznega debelemu črevesju. Rž, tako bogata z vlaknino, naredi glikemičen indeks tega kruha manjši kot kruh iz drugih žit. (op. prev.: število običajno med 0 in 100, ki živila razvršča glede na to, kako zaužitje določenega živila vpliva na dvig krvnega sladkorja v primerjavi z referenčnim živilom npr. raztopino glukoze ki ima indeks 100. Višji kot je glikemični indeks, hitreje pride do dviga koncentracije glukoze v krvi, posledično do hitrega dviga inzulina, čemur sledi večja pretvorba v trigliceride ki se shranjujejo v maščobne celice in hiter padec krvnega sladkorja.)

Dejstvo da kislost upočasnjuje hitrost s katero se ta energijska hrana spreminja v sladkor v krvnem obtoku, pomeni da je blagodejno za tiste ki se trudijo opazovati svoj dotok ogljikovih hidratov. Seveda, če ste stari nad trideset let in nimate metabolizem hitrega Gonzalesa, ne sezite po več kot dveh koščkih pri enem obroku. Običajno pojem en velik kos napršen s hladnim stisnjenim oljem ali surovim maslom. Moji otroci ki potrošijo več karbonatov za energijo pojedo takrat ko so resnično lačni skoraj pet koščkov naenkrat.

Moj razlog za izbiro pire je, ker je bogata z beljakovinami in je nehibridno starodavno žito. Prav tako daje mešanico okusne luknjičaste strukture. Ta recept je prirejen za ti dve žiti in njihova razmerja. Pred skoraj štirimi leti je bilo potrebno celo poletje poskusov da sem prišla do te mešanice.

Poskusite najprej s prav temi zrni v njihovem točnem razmerju kot je napisano. Če vam je ljubša samo pšenica ali druga žita, se počutite prosti in poskušajte. Najbrž boste morali spremeniti razmerja vode in moke ali vlažnost mešanice. Ključ tega recepta je narediti zfelo vlažen kruh. Če to dosežete, boste poželi super mehke hlebce in ne trde opeke.

SERENE ALLISON, Primm Springs, Tennessee, ZDA

Slika: Seren pripravlja kislo testo z lesenim valjarjem.

Kruh iz kislega testa

Sestavine:

- 2 l doma vzgojenega rženega kislega testa za starter
- 7 skodelic* (1,66l) ržene moke (sveže zmlete če je možno)
- 7 skodelic* (1,66l) pirine moke (sveže zmlete če je možno)
- 3 čajne žličke soli
- 1,5 l vode – lahko več ali manj, kot je potrebno. Pomembna stvar je da dobite pravilno lepljivost, vlažnost, kot gostota skuhanih ovsenih kosmičev.

  * 1 skodelica je približno 0,25 l

Postopek:

1.Vse sestavine v vrstnem redu dajte v velik lonec ali skledo in gnetite z velikim lesenim kuhinjskim valjarjem (ali kuhalnico ali drugim orodjem) z vlečenjem valjarja proti sebi in porivanjem proč od sebe – okoli pet oziroma deset minut za tiste ki si želijo posebno oblikovne roke. V lepljivo mešanico lahko daste celo svoje roke in gnetete ter jih, ko končate, dobro operete. Te mešanice ne morete gnesti na pultu. Mišljeno je da je videti in čutiti kot lepljiva snov.

2. Da preverite pravilno gostoto preverite sredi gnetenja, rajši kot na začetku ker ko se bodo vlakna glutena pričela povezovati med seboj, bo postalo gosto.

3. Položite v z maslom namaščen pekač da vzhaja. Za dobro vzhajanje svoj kruh vzhajam najmanj sedem ur. Včasih boste dobili želeno višino po samo štirih urah toda fitati ne bodo odstranjeni dokler ne mine sedem ur. Kruh delam zjutraj in ga pečem za večerjo ali ga naredim zvečer in spečem za zajtrk.

4. Pecite eno uro pri 176ºC.

5. Če želite iti celo pot, lahko daste ponev vode pod pekač kar vlaži vaš kruh in pecite vaš kruh v lončenih posodah. Dalo vam bo najbolj odlično skorjo.

6. Da to lepljivo, pocasto mešanico prestavite v posode, navlažite skledico za žita, jo potopite v mešanico in iztresete na vaše pekače. Vsak pekač naj bo velikodušno napolnjen do polovice. Navlažite roke in kruh sploščite s plosko mokro dlanjo.

Kislo testo - starter

Postopek:

1. V sterilizirano posodo (izlijte čeznjo vrelo vodo da se sterilizira) dodajte eno skodelico (0,25l) ržene moke in eno skodelico čiste vode. Imejte to na kuhinjskem pultu prekrito s tkanino ki diha. Sedem dni zaporedoma vsak dan prestavite v novo sterilizirano posodo in dodajte eno dodatno skodelico ržene moke in eno dodatno skodelico vode. Menjajte posode da se prepričate da ne ujamete slabih bakterij med privlačevanjem vaših divjih kvasovk iz zraka.

2. Po sedmih dneh naj bi bil vaš starter peneč in gobast, lepo naj bi dišal in bil kislega okusa. Če ste ujeli vaše kvasovke, postavite vaš nov starter v čist dom – plastično ali stekleno posodo ki bo držala tri litre tekočine. Nikoli ne uporabljajte kovine. Sedaj ni več potrebe po menjavi posod.

3. To je sedaj družinski ljubljenček. Enkrat na mesec ga vzemite ven in očistite njegov dom. Dnevno ga hranite z eno skodelico moke in eno skodelico vode. Pokrijte s tkanino ki diha – sama uporabljam mrežasto plastično vrečko. Te so čudovite ker dovoljujejo zrak in hkrati ne pustijo blizu mrčesu.

4. Ko vaš starter hranite in mešate lahko uporabljate samo plastične ali lesene pripomočke. Brez kovine prosim ali pa boste ubili vašega novega ljubljenčka.

5. Uporabite vaš starter in pecite ko je vaš starter ponovno narasel. Vedno pustite najmanj eno skodelico da raste v svoji starter hišici. Če ste ujeli dober starter naj bi se vaš kruh lepo dvigoval in ter bo visok in nikoli ne bo kot opeka.

Dobrodošli nasveti

1. Če zaradi kakega razloga niste pustili skodelice, temveč samo žličko starterja, potem ga hranite z žličko moke in žličko vode. Po nekaj urah ga hranite z dvema žličkama obojega in potem še čez nekaj ur ponovno s štirimi žličkami obojega dokler ponovno nimate skodelice in potem nadaljujte kot običajno.

2. Včasih boste želeli peči prej kot zraste vaš starter. V tem primeru če imate liter starterja ga lahko hranite z litrom moke in litrom vode vsak dan. Ključ je da vašemu starterju ne daste več hrane kot je prostornina vašega starterja. Preveč ga boste oslabili in bo umrl.

3. S svojo materjo sva našega ljubljenčka obdržali živega skoraj štiri leta odkar sem prvič naredila starter. Dobra ideja je da nekaj vašega starterja delite s prijateljicami. Če odidete ali ga pozabite hraniti ga boste lahko nekaj dobile nazaj od nje. Mama me je rešila v več primerih.

4. Če zaradi kakega razloga ne morete ujeti starterja (v nekaterih prostorih divje kvasovke mogoče niso tako plodne), naročite enega. Hranite ga kot je pojasnjeno. Če želite da bo ta recept za kruh uspešen, ga hranite samo z rženo moko.

Na Above Rubies YouTube kanalu http://www.youtube.com/aboverubiestennessee lahko opazujete kako Serene izdeluje njen kruh iz kislega testa.

Blagoslovljen dom

„Blagoslovljen je ta dom v katerem novoporočeni par posveti svoje duše Kristusu. Blagoslovljeno naj bo družinsko Sveto pismo v katerega so bila pravkar vpisana njuna imena. Blagoslovljene ure jutranje in večerne molitve. Blagoslovljeni Božji angeli ki se zvrstijo krilo ob krilu na domom in delajo baldahin luči in ljubezni ter blaženosti.“

T. De Witt Talmage

Čas za fakulteto!

Kako si to lahko privoščimo?

Najti nadomestek za fakulteto je za mnogo družin te dni nujno potrebno – in to zaradi več kot enega razloga. Finančno govoreč je fakulteta izven dosega mnogih. Na primer, ob koncu leta 2008 je državni center za javno politiko in višjo izobrazbo izdal poročilo '*Measuring Up 2008*' (Merjenje do 2008) - Izčrpno poročilo o dostopnosti fakultet po zveznih državah ZDA. Na žalost, toda ne presenetljivo, je devetinštirideset držav na pregledu padlo in tako je postalo jasno da je fakulteta resnično nedostopna za velik del ameriške populacije. Poročilo je prav tako pokazalo da so se šolnine za fakulteto od leta 1982 več kot trikrat povečale – znesek ki je usklajen glede na inflacijo in pelje k izračunu fakultetnih stroškov po finančni pomoči (šolnine in dotacije) in so bile množene k spodnjemu znesku.

Finančni stroški fakultete so samo vrh ledene gore. Svobodomiselni profesorji so na slabem glasu ker namerno zlorabljajo dovzetne ume njihovih študentov da jih pohujšajo z brezbožnim mišljenjem in opravičilom za greh. Dodatno, študentje na univerzitetnem zemljišču (ang. campus) so izpostavljeni življenjskim stilom ki so v direktnem nasprotju svetopisemskim standardom. Življenje v študentskih domovih je pogosto preveč prevzemajoče za mlado osebo da bi nadaljevala z iskanjem bogaboječega življenjskega stila po nenehnem izpostavljanju pokvarjenim vplivom od njihovih kolegov. Blagoslov je, ko študentu ni potrebno skrbeti glede takšnih potencialnih opustoševalnih motenj temveč se lahko namesto tega osredotoči na študij kot tudi na druge Bogu čast izkazujoče iskanje.

Razmišljanje izven okvirov

Na domu šolajoči so sebe postavili tako da razmišljajo izven šolskih okvirov da se izognejo pastem današnjih šolskih sistemov – ne glede ali na osnovni ali srednji ali fakultetni stopnji. Za razliko od milijonov ki so obtičali v šolskem sistemu, so na domu šolajoči starši in študentje odprti za fakultetne izbire ki vključujejo online tečaje in učenje na daljavo. Kakorkoli, mnogo družin še vedno svoje otroke izobražuje na način tega sveta, z na stopnje razdeljenimi, dejstva poudarjajočim

pristopom. Slučajno ima ta sistem „šolanja“ nedaven pojav z datumom nastanka v zgodnjih letih dvajsetega stoletja.

Na obratu dvajsetega stoletja so bili tovarnarski mogočniki kot sta Henry Ford in John D. Rockefeller Sr. v veliki meri odgovorni za investiranje v sistem izobraževanja ki bo proizvedel generacijo študentov ki se nikoli niso naučili razmišljati o svojem življenju, temveč so bili prvenstveno trenirani da delajo v tovarnah in izvajajo služabniška opravila. Diplomantje iz na novoustanovljenih javnih šol so bili pazljivo naučeni kaj misliti, toda ne tudi kako misliti. Še en vidik te nove metode šolanja je podpiral združitev učbenikov v izobrazbo, nasprotno od študentov ki so se učili iz klasičnih del kot so to imele prejšnje generacije že stoletja. Več o tej negativni revoluciji v ameriškem izobraževanju si lahko preberete v knjigi avtorja Johna Taylorja Gatta knjigi Podtalna zgodovina ameriškega šolanja.

Model izobraževanja katerega se poslužuje mnogo doma šolajočih datira učenju dvajsetega stoletja – razdeljenemu na stopnje. Učenci se v tem modelu osredotočajo naenkrat samo na eno temo, izpopolnjujejo samo eno „enoto“ preden se premaknejo k naslednji. Ta pristop k učenju ima precej vzporednic temu o ustanovnih očetih Amerike - nekaj velikih umov in večinoma bogaboječih posameznikov v Ameriški zgodovini.

Izobraževanje na način ustanovnih očetov

Lahko se sprašujete kako so lahko možje kot Thomas Jefferson, James Madison in James Monroe diplomirali na univerzi pri starosti ko večina mladih ljudi šele zaključi srednjo šolo. Odgovor je precej preprost: univerza leta 1700 še ni obstajala. To dejstvo je nevljudno sprejeto od fakultetnih uradnikov da sta prvi dve leti univerze malce več kot ponoven pregled srednje šole. Ustanovni očetje so se lahko vkrcali na univerzitetna učenja pri isti starosti kot sedaj Ameriški dijaki pričenjajo s srednjo šolo.

Na primer, Thomas Jefferson je diplomiral na Univerzi William & Mary pri starosti osemnajstih let po samo dveh letih študija, ker se je zgodaj v svojem šolanju naučil kako misliti. Jefferson je pričel s študijem klasičnih jezikov preden je bil star deset let; njegova izobrazba vsebuje zlasti slovnico, logiko in prepričljivo javno govorjenje ali „retoriko.“ Kasneje je študiral z Georgom Wythe, pravnim zastopnikom ki je preživljal čas kot mentor mnogim mladim možem kot je bil Jefferson. Jefferson kot bodoči pisec Deklaracije neodvisnosti preprosto ni bil naučen kako dobiti dobro oceno. Namesto tega se je naučil kako razviti inovativne zamisli o življenju, družbi in vladi. Uporaba podobnega pristopa kot ustanovni očetje ki študentom omogoča da zaključijo diplomo kmalu po srednji šoli se je končala.

CollegePlus!

Program za učenje na daljavo

Od začetka v letu 2005 je CollegePlus! pomagal stotinam študentov prislužiti BA - (bachelor's degree - diplomo dodiplomskega študija) v povprečju v dveh letih za manj kot 10.000 € uporabljajoč CLEC teste (College Level Examination Program – serija 90 minutnih testov ki preverijo znanje na različnih področjih in jih univerze priznavajo), izpite DANTES (zelo podobno CLEP) in online tečaje skozi vrsto področnih pooblaščenih univerz. Učencem nič več ni potrebno preživeti nekaj let med opečnatimi in z malto ometanimi univerzitetnimi zemljišči.

Študentje so prav tako spodbujeni, čeprav ni zahtevano, da si prizadevajo postati stažisti glede na njihovo področje študija. Na ta način si pridobijo izkušnje iz prve roke kot tudi možnost da si ustvarijo mapo z opisi svojih del (portfelj) da pridobijo univerzitetno oceno. Osebje diplomskih svetovalcev na CollegePlus! prav tako pomaga študentom pri odločitvah in sestavijo osebni diplomski načrt in časovni razpored. Kot dodatek College Plus! druži študente z izkušenimi inštruktorji ki jih pazljivo vodijo skozi proces prislužitve diplome s tem da zagotavljajo bogaboječe mentorstvo in odgovornost vključujoč poučne študentske napotke in študijske smernice za vsak posamezen test.

Učenje na daljavo brez CollegePlus!

Za tiste študente ki se čutijo na svoji poti zaupne lahko svojo akreditirano diplomo zaključijo brez pomoči osebja CollegePlus! Katerokoli pot izberete za vašega otroka je šolanje na domu skozi čas po srednji šoli dobrodošla izbira težkemu in po možnosti škodljivemu sistemu v katerega je večina študentov prisiljena vstopiti če želijo pridobiti svojo diplomo.

SHAWN COHEN, referent za stike z javnostjo, Canyon Lake, Texas, ZDA
shawnc@collegeplus.org

Za več informacij pojdite na www.collegeplus.org/rubies, tel: 830-885-5432

To lahko naredim sama na domu!

Konec septembra 2007, pri starosti sedemnajstih let, v svojem zadnjem letu srednje šole, sem pričela z univerzitetnim študijem na domu. Ker sem bila že celotno svojo šolsko kariero šolana na domu, nisem imela namena zaključiti diplomo skozi tradicionalne oblike obiskovanja učnih ur v univerzitetni učilnici ali preživeti štiri leta ali več na univerzitetnem zemljišču.

Sedaj, petnajst mesecev kasneje imam 87 kreditnih točk. Sem pod 9.200 EUR in sem na dobri poti k zaključku svoje BA iz angleščine.

Upam da jo bom v celoti zaključila to poletje, eno leto po srednješolski maturi. Skozi oster pristop k univerzi nisem samo prihranila dragoceni čas, temveč niti jaz niti moji starši nismo šli v kakršnekoli dolgove na račun moje univerzitetne izobrazbe.

Svojo mati Sylvio sem prosila za pojasnitev njenih občutkov ko sem pričela s svojim univerzitetnim študijem na domu. Univerza je lahko videti preplavljajoča tolikim staršem, toda učenje na daljavo je mojo mamo zadovoljilo.

Mamin izkupiček

V mojih mislih ni bilo dvoma da je Gospod vodil Christino k učenju na daljavo ko se je vpisala na CollegePlus! Bila sem navdušena in vznemirjena nad možnostmi in hvaležna sem bila da bo živela doma. Rahlo sem bila zaskrbljena, misleč, da je „ne bom imela priložnosti videti“, ker bo tako vneto študirala. Kakorkoli, videla sem jo več kot sem mislila da jo bom in to je bilo obdobje ko sem se na višji stopnji naučila spoštovati njen urnik.

Moje predvidevanje je bilo in je še, da je ona mlada dama pri starosti osemnajstih let, ki ima svoje interese in odgovornosti dodane k njenemu siceršnjemu življenju z ostalo družino. Vedno mi je pripravljena pomagati na kakršen koli način. Ima srce služabnice, toda naučila sem se da tega ne izkoriščam.

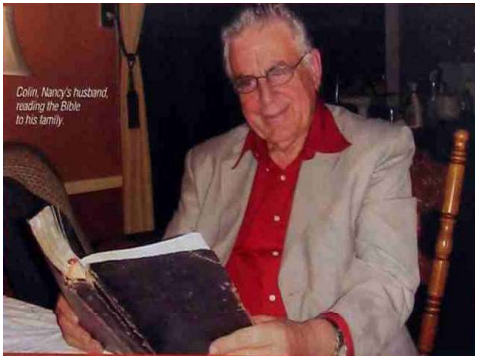
Razen tega, če bi bila Christina proč na univerzi, ne bi bila tukaj da bi ohranila svoje odnose z nami. V tem obdobju jo imam rada doma in dalo nama je priložnost da se kot mati in hčerka še bolj zbližava!

Glede same diplome sem imela nekaj skrbi glede njene pravne veljavnosti. Imeti najboljše uradno priznanje dandanašnji veliko pomeni diplomskim šolam in potencialnim delodajalcem. Kakorkoli, po pogovoru s predstavniki CollegePlus! na našem državnem shodu na domu šolajočih in svojem lastnem raziskovanju, sem lahko videla da je področno priznanje katerega nudi univerza najbolj sprejeto na visokih šolah in podjetjih po ZDA in po svetu. Ker CollegePlus! študentje tipično diplomirajo na posamičnih različnih krajevno pooblaščenih univerzah imajo isto možnost kot katerikoli drugi študent, da si prizadevajo za univerzitetno diplomo na univerzi po svoji izbiri in/ali je najet preko delojemalca ki zahteva diplomo.

CHRISTINA IN SYLVIA DRISCOLL, Athens, Ohio, ZDA
christinadriscoll@truevine.net

Ohranite ogenj da gori zjutraj in zvečer
Prižgite ogenj v narodu

Slika: Colin, Nancyjin mož bere Biblijo svoji družini.

Ob minulem božiču mi je moja draga prijateljica podarila izvod štiristote obletnice Ženevskega Svetega pisma (op. prev.: angleški prevod z dodatnimi sprotnimi napotitvami na druga mesta, opombami in s krepkimi besedami polnimi energije, prvi strojno natisnjen). Bila sem navdušena. To je velik zaklad.

To Sveto pismo je bilo natisnjeno leta 1599 in takrat je prvič prišlo v roke običajnih ljudi. Vplivalo je na Anglijo, Škotsko in konec koncev tudi Ameriko. Ob času ko je to Sveto postalo dostopno, je bila Anglija v neciviliziranem stanju. Ljudje so bili malodušni in potrti, toda ko je Božja Beseda prodrla v njihova srca in mišljenje, se je obnašanje spremenilo. Samo osemindvajset let po prvem tisku je bilo rečeno da Anglija postaja kot „ljudje iz Knjige."

Dr. Marshall Foster, ustanovitelj in predsednik inštituta Mayflower pravi: „Nobeno pretiravanje ni če rečemo da je bila Ženevska Biblija osrednji pobudnik ki je Anglijo, Škotsko in Ameriko pognal ven iz suženjskega fevdalizma v višine krščanske civilizacije." Širil se je blagoslov samouprave, proste iniciative, izobraževanja, kreposti, zaščite žensk in otrok in bogaboječe kulture. Sprožil je veliko misijonarsko gibanje, ekonomske blagoslove in politično ter versko svobodo.

Mi imamo sedaj Božjo Besedo v naših rokah že več kot 400 let. Večina domov ima več kot samo eno Sveto pismo. Mi imamo v našem domu preko 30 Svetih pisem (vključujoč različne prevode). Mednarodno združenje Gideon je Sveto pismo položilo v vsak motel in hotel v tem narodu. Vendarle sedaj, namesto da bi videli naraščanje v bogaboječnosti zaradi blagoslova ker imamo Božjo Besedo tako brezplačno na voljo, vidimo upadanje v bogaboječih krepostih. Trenutno mišljenje, celo v večini cerkvah, je bolj humanistično kot bogaboječe. Kako je to mogoče? Ali je to zato ker čeprav imamo Božjo Besedo je ne beremo več?

Ljudje hodijo v cerkev da slišijo Božjo Besedo, čeprav dovolj čudno, je mogoče dandanes ne slišijo vedno. Nedavno sem bila na sestrinem domu in na televiziji poslušala popularnega pridigarja ki ima v cerkvi okoli trideset tisoč vernikov. V svoji roki ni držal Svetega pisma, niti ni omenil Svetega pisma. Bil je čudovit, spodbuden govor, toda to je bilo vse.

Navkljub temu ni cerkev ta na katero naj bi se mi zanašali. Temveč je to dom. To kar se dogaja na domu vpliva na naše otroke in posledično na narod. Verjamem da se potrebujemo v naših domovih vrniti nazaj k branju Svetega pisma in skupni družinski molitvi. To naj bi bila vsak dan prioriteta številka ena. To naj bi bilo bolj pomembno od šolanja, športa in vseh dodatnih aktivnosti v učnem načrtu, katere so se dandanes polastile naših življenj.

Bila sem zelo zavzeta za branje mojega novega Ženevskega Svetega pisma kot obliko molitve ki naj bi se uporabljala v zasebnih domovih vsako JUTRO IN VEČER. Jutranja in večerna molitev sta bili napisani kot vodilo za družinsko skupno molitev v njihovih domovih.

Te molitve niso bile majhne „blagoslovi me“, temveč so bile dolge. Branje jutranje molitve je trajalo več kot pet minut in preko pet minut branje večerne molitve.

Moja iskrena prošnja je da bi se družine vrnile k temeljnim blagoslovom za njihove domove in konec koncev tudi narod. Ta temelj je svetopisemski princip jutranjega in večernega družinskega oltarja. To je načelo katerega je postavil Bog v časih skrinje zaveze in divjine. Duhovnikom je bilo zapovedano da ohranjajo ogenj da nenehno gori na oltarju. Bog jim je zapovedal: „Nikoli naj ne ugasne.“ (Levitik – Tretja Mojzesova knjiga 6,13). V čem je skrivnost ohranjanja gorenja? Vsako jutro in vsak večer so morali očistiti pepel in dodati več lesa. Na ta način so ohranjali gorenje. To govori o očiščenju nesnage in odpadkov v našem življenju in biti deležen sveže mane iz Božje Besede. Enkrat dnevno ni dovolj da se ohrani gorenje ognja v naših srcih in našem družinskem življenju. Mi to potrebujemo zjutraj in zvečer.

Toda to ni bilo vse. Duhovniki so morali ohranjati nenehno gorenje svetilk na sedmeroramem svečniku (op. prev.: Eksodus, druga Mojzesova knjiga 25,31-40). Kako so to naredili? S prirezovanjem stenja in dolivanjem olivnega olja vsako jutro in večer. Mi moramo priti skupaj kot družina v molitvi, jutranji in večerni ter jokati h Gospodu za Njegovo modrost in maziljenje. Olje ponazarja Svetega Duha. Oh, kako moramo biti nenehno napolnjeni s Svetim Duhom da ohranimo Božjo ljubezen in da Njegova prisotnost napolnjuje naš dom. Prav tako potrebujemo maziljenje Svetega Duha da nam razjasni Božjo Besedo.

Vsak teden so za to določeni duhovniki spekli 12 hlebcev kruha od katerih je vsak predstavljal en Izraelov rod. Hlebci (ki ponazarjajo vzdrževanje in živo Besedo) so bili položeni na Mizo obličja ki je bila na desni strani križeve roke (šotor je bil v obliki križa) in templja, sedmerorami svečnik je bil na levi. Luči templja so sijale na kruh, spominjajoč nas kako je Sveti Duh ta ki v nas razodeva Božjo Besedo.

Prav tako so morali duhovniki vsak večer in jutro zažgati kadilo. Kadilo govori o molitvi, priprošnji, hvali in slavljenju. V Razodetju 8,3 (CHR) preberemo da: „*In mu je bilo dano mnogo kadil* (angelu)*, da jih daruje z molitvami vseh svetih na oltarju zlatem pred prestolom“*. Kadilo je bilo darovano na oltarju, kar govori o žrtvovanju. Vem da je čas za vsakodnevno jutranjo in večerno skupno družinsko molitev lahko videti kot žrtvovanje, toda izplen ne-molitve je še večje žrtvovanje.

Verjamem da je v naših domovih v teh časih največje pomanjkanje molitve. To je šibka točka. To je razpoka v temelju. Jezus je rekel: „*Dom moj naj se imenuje dom molitve.*“ (Evangelij po Mateju 21,13, CHR) Ali naši domovi resnično pripadajo Bogu? Če je to resnično Božji dom, bo dom molitve. Ali vaš dom smatrate za dom molitve? Molitev naj bi bila spontani del naših življenj skozi dan. Kakorkoli, prav tako je pomembno vzpostaviti dogovor o terminu.

Brez dnevnega razodetja Božje Besede se nagibamo k človeškemu mišljenju. Izaija 55,8-9 nam govori da naše misli niso Božje misli. Njegove poti so višje kot naše misli in poti. Če ne iščemo nenehno njegovo mišljenje in Njegove misli, se bomo naravno obrnili na napačno pot. Spoznala sem, da potrebujem dnevno Božjo Besedo da me ta ohrani skladno.

Sprašujete kako naj s tem uspem v našem domu? Življenje je zelo zaposleno. Tako veliko se dogaja. Vsakdo gre sem in tja. Da, preobrnilo bo vaše družinsko življenje. Potrebno bo odrekanje. Potrebno bo spremeniti vaš življenjski slog. Morali boste odrezati stvari za katere mislite da so pomembne. Toda niso tako pomembne kot da dajemo Bogu prvo mesto v našem domu. Te niso tako pomembne kot ohranjanje gorenja ognja v vaših srcih in srcih vaših otrok. Te niso tako pomembne kot je ohranjanje olja Svetega Duha da napolnjuje naša srca. Te niso tako pomembne kot ohranjanje kadilnih žrtvovanj z molitvijo in priprošnjami katere napolnjujejo vaš dom s tem čudovitim sladkim vonjem.

Spominjam se ko je moja sestra na svojem domu šla skozi zelo težavne čase. Soočila se je s težkimi bitkami in posledično preživela veliko časa v molitvi. Ko so ljudje prišli v njen dom so rekli: „Lahko čutim Božjo prisotnost.“ Še vedno se sooča z bitkami, toda molitev je privedla Gospodovo prisotnost. Tudi vi se lahko soočate z bitkami v vašem domu. Bodite ohrabreni. Prisotnost Boga ki prihaja skozi molitev bo prekosila težave bitke.

Vsako jutro in večer so morali duhovniki na oltarju prav tako darovati jagnje. Odrekanje bo nujno.

Sprašujem se kako dolgo bomo mi nadaljevali kot krščanska družina v našem viharju aktivnosti. Šport, poučevanje, učenje in zabava, vse se zdi bolj pomembno kot načelo katerega je Bog postavil za nas. Verjamem da če bi vsaka družina ki priznava ime Boga, prišla nazaj k temu temelju v svojih domovih, bi doživeli preobrat v narodu. Dokler mi vse drugo postavljamo pred tem, mi s svojimi dejanji kažemo da je Bog zelo nizko na seznamu v naših življenjih. Mi našim otrokom kažemo da Bog nima prvega mesta v naših srcih ali v naših domovih. Pred našimi otroci smo mi hinavci. Mi govorimo da je On Gospod naših življenj, toda mi niti nimamo časa preživeti dvakrat dnevno v Njegovi prisotnosti, kličoč k Njemu in prisluhniti Njegovemu nasvetu.

Mogoče se vam zdi preveč preplavljajoče da bi vse to naenkrat izvršili. Zakaj se ne bi pričeli zbirati skupaj vsaj enkrat dnevno. Mogoče je najboljši čas ob koncu večernega obroka. Naredite to kot navado da ob koncu vsakega dneva skupaj zberete celotno družino in pustite ob strani vse druge aktivnosti in opravila. Skupaj

pri koncu večernega obroka odprite Božjo Besedo in potem skupaj molite.

Ker smo zjutraj zaposleni in mora vsak oditi po različnih službah, nam moj mož Colin bere Božjo Besedo in moli. Kakorkoli, zvečer si vzamemo več časa. Naše branje ni predolgo, toda o tem se pogovarjamo in Colin zastavlja vprašanja. Mi potem za mizo molimo tako da vsaka oseba moli. Mi imamo pogosto okoli naše mize deset do dvanajst sedečih, tako da to zagotovo naredi dobro molitveno srečanje. Mi molimo za trenutne potrebe, toda tudi za narod, za Izrael, za preganjano cerkev in druge narode katere Bog položi na naša srca.

Predstavljajte si da bi vsaka Bogaboječa družina pričela skupaj moliti za svoj narod ob koncu vsakega obroka! Kakšna mogočna moč kadil bi se dvigala pred Prestol. To ne bi samo obdržalo goreči ogenj Boga v naših družinah, toda prav tako bi pričelo z ognjem v narodu. E. M. Bound piše: „Kakor mi cenimo in postavimo molitev, tako mi cenimo in postavimo Boga. Dati molitvi drugo mesto je postaviti Boga na drugo mesto v življenjskih zadevah..."

Družine so tiste, ki bodo privedle Boga ponovno v naš narod; družine ki vedo kaj pravi Bog v Svoji Besedi in ne da se pustijo vplivati s človeškim mišljenjem našega dne; družine ki vedo kako moliti za ogenj Boga v njihove duše in nazaj v narod. In prosim, ne prezirajte molitve majhnih otrok. Ko molite naokoli mize naj otroci ne bodo izpuščeni. Bog sliši molitve majhnih otrok ne glede kako slabotne so.

Pred kratkim sem v Eksodusu (Druga Mojzesova knjiga) 25,30 (CHR) prebrala: *„In položi na mizo hlebe obličja, ki naj bodo pred obličjem Mojim neprestano."* Sedaj sem položila veliko Sveto pismo z velikimi črkami na sredino naše jedilnice z dvema svečama na vsaki strani tako da imam lahko kruh (Božjo Besedo) nenehno na mizi. Videti je čudovito, toda prav tako doda posebno vzdušje v jedilnici. In vsakokrat ko grem mimo prejmem majhno podporo. Naj boste poznani kot družina „iz Knjige" in naj bomo mi kot narod znani kot „ljudje iz Knjige."

NANCY CAMPBELL

Več o jutranjem in dnevnem načelu si preberite v:

Ogenj naj gori neprenehoma - Levitik (Tretja Mojzesova knjiga) 6,8-13 (CHR)

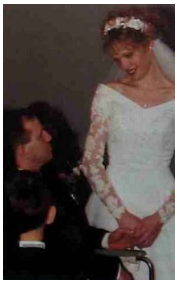
Svetilka naj gori neprenehoma - Eksodus (Druga Mojzesova knjiga) 27,20-21 (CHR)

Kadilo naj gori neprenehoma - Eksodus (Druga Mojzesova knjiga) 30,7-9 (CHR)

Večerno in jutranjo darovanje - Eksodus (Druga Mojzesova knjiga) 29,38-42 (CHR)

Poroka mojih sanj?

V zadnji številki Above Rubies smo natisnili čudovite zgodbe o dvorjenju z drugačnostjo. Spodnje pričevanje ni prišlo pravočasno, toda nisem se mogla upreti temu da ga ne bi natisnila v tej številki. Smejali se boste in jokali!

V mladih letih sem bila ohrabrena da molim za svojega moža. Ko sem bila stara trinajst let sem si naredila molitveni seznam, popoln s posebnimi podrobnostmi glede videza, osebnosti in prav tako zaščite in duhovne rasti za svojega bodočega moža. Zanj sem verno molila kdorkoli ali kjerkoli je že bil. Sanjala sem o poroki pri osemnajstih ali devetnajstih letih. Kakorkoli, medtem ko sem imela petindvajset let sem se pričela spraševati če se bo moj zakonski stan sploh kdaj spremenil od tega da bi bila stara devica.

Bila sem stara petindvajset let in primerno neporočeno dekle, mnogi so bili ženitni posredniki z dobrimi nameni. Pravzaprav, jaz naj bi se novembra srečala s fantom pridigarjem (in odtlej srečno živela). Toda, medtem ko je bilo vse to v delu je prijatelj mojega očeta, pastor iz Severne Virginije konec tedna štirinajstega oktobra pridigal prebujensko srečanje v naši cerkvi. Vedel je, da samski moški v eni izmed njegovih cerkva, kuloarski politik, potrebuje ženo. Prav to kar sem potrebovala – še en poželjivec da premeša lonec! Vso pot brcajoč in kričeč sem jih poslala domov s sliko in e-mail naslovom da si izmenjava e-naslov s „popolnim ženinom“ in upala sem da se bodo informacije izgubile in pozabile. Ravno nasprotno. Teden dni kasneje sem prejela uvodno e-sporočilo od Douga.

Sedaj sem bila v dilemi. Samo čez štiri tedne, teden dni pred dnevom zahvalnosti, sem imela že dolgo v naprej pripravljeno srečanje s fantom pridigarjem. In sedaj naj bi se po dnevu zahvalnosti srečala z Dougom. Poslala sem zelo hladen in zdolgočasen odgovor upajoč da ga bo splašilo pred morebitnim razmerjem. Ni bil splašen. Odgovoril je še z večjim zadovoljstvom! Čemu bi Bog dovolil da ostanem samska do petindvajsetega leta starosti in me potem nenadoma bega z dvemi skrivnostno odprtimi vrati skozi katera naj bi vstopila?

Molila sem kot že nekaj časa nisem molila. Na eni strani imam mladega pridigarja, odrešenega v rosni mladosti in vzgojenega v vzornem pastorjevem domu. Na drugi strani je bil Doug ki je odrasel v domu kjer sta se njegova starša ločila ko mu je bilo komaj osem let. Odraščal je v majhni mestni podeželski šoli kjer so bile droge, alkohol in prešuštvovanje običajni. Četudi je bil veličastno odrešen pri osemnajstih letih je bil kmalu po pričetku fakultete ponovno obkrožen z zabavami in svobodnimi spolni odnosi in ni imel pojma o tem da naj bi duhovno rasel. Zagotovo, pismo ni bilo takšne vrste od dobrega majhnega kristjana s katerim naj bi se dekle poročilo!

Po dveh tednih pošiljanja sporočil sem ter tja so najina sporočila postajala vedno bolj pogosta in prijazna. Pričela sem zaznavati nekaj neverjetnega v tem kuloarskem politiku iz Washingtona, DC. Gospod ga je rešil pred alkoholom, drogami in pohotnim življenjem – celo preden je bil po Svetem Duhu prepričan da ostane čist. In čeprav ni imel nobene formalne izobrazbe v služenju, so ga njegove izkušnje v poslovnem svetu, kombinirane z nesebičnim žrtvovanjem in nenehnim krščanskim življenjem laika v cerkvi zadnjih nekaj let delale pastorja kar bo nekega dne postal. Zagotovo so moje molitve za svojega bodočega moža odigrale vlogo v pojasnjevanju žive meje zaščite kot tudi duhovne rasti tega moža. Moja stopala so zagotovo delala korake proti odprtim vratom na vzhodni obali.

Petek pred dnevom zahvalnosti je bil nad menoj in moje zbegano srce je bilo v mukah! Bog me je pripravljal na lekcijo popolnega zaupanja in odvisnosti od Njega. Po srečanju s prvim snubcem, mi je Bog kristalno jasno pokazal da on „ni tisti“. Nekaj dni kasneje sem se vkrcala na letalo družbe United Jet. Skupaj sva preživela pet dni – seveda pod nadzorstvom. Do takrat ko sem se vrnila domov mi je Bog v mojem srcu potrdil da je to ta mož.

Toda bila sva 1770 kilometrov narazen. Pošiljanje e-sporočil je postala najina življenjska pot. Teden dni po mojem prihodu me je Doug neuradno seznanil da se bom poročila z njim! Mojega očeta je prosil za mojo roko devetindvajsetega decembra in bila sva uradno zaročena – omamen čudežni diamantni prstan in vse! Praznovala sva tako da sva nekaj prijateljev in družino peljala na kegljanje in takrat ko sem na svojega moža skušala narediti vtis o svojih kegljaških veščinah katerih nisem imela, sem padla plosko na hrbet. Na srečo me ni prosil da mu vrnem prstan.

Določila sva datum na triindvajsetega marca – štiri dni po mojem šestindvajsetem rojstnem dnevu. Preden sva se poročila sva skupaj preživela dvanajst dni! Na srečo sva imela na voljo mobilna telefona z brezplačnimi klici.

Čudežna skrb v pripravi na najino poroko bi napolnila poglavja knjige. Z najinim pomanjkanjem časa in sredstev je Bog posredoval in poskrbel za vse potrebe da zagotovi sijajno slovesnost.

V sredo dvajsetega marca, dan po mojem rojstnem dnevu sem prvič srečala svojo taščo. Priletela je zgodaj da bi lahko pričela z izdelavo najine torte. Doug je prispel v četrtek. V petek, na dan spoznavanja, mu je sledilo še več prijateljev in družinskih članov.

Najin spoznavni dan je bil čudovit! Vse je bilo popolno. Bil je idealen pričetek poroke mojih sanj. Delala sem za veliko, zasebno fotografsko podjetje in dober prijatelj je lahko zagotovil profesionalne fotografije, kar so bile še ene izmed mojih sanj. Bil je prisoten na najinem spoznavnem dnevu in spoznavni večerji. Posnel je čudovite, odkritosrčne slike v ravno pravšnjih trenutkih, vključno s tisto ko sem tiho in na skrivnem, vsaj tako sem mislila, dala svojemu dragemu preko sobe znak „ljubim te“. Če je bilo vse doslej tako dobro, sem komaj čakala na pravi dogodek!

Poroka je bila načrtovana v nedeljo ob trinajstih. Najin predporočni urnik je bil

zajtrk z vsemi dekleti ob pol osmih, srečanje pri frizerju ob devetih, nevestina priprava ob desetih, slikanje ob enajstih. Zbudila sem se in našla svojo mati in sestre kako trpijo zaradi manjšega primera gripe, toda nič alarmantnega. Kmalu po grobem prebujanju sem prejela telefonski klic zaročenca, ki je bil slaboten in tako bolan da je komaj govoril z menoj. Trpel je za hujšim primerom iste gripe in je bil dehidriran ter bruhal s svetlobno hitrostjo.

Odpovedala sem načrte glede zajtrka. Okoli pol osme ure ko sem bila na poti do frizerja me je klicala moja tašča da mi pove da se ljubezen mojega življenja nahaja v sobi za nujno medinsko pomoč. Odpovedala sem frizerja in takoj pohitela v bolnišnico. Ker sem pričakovala da ga bom našla dehidriranega in zaradi bolezni slabotnega sem bila šokirana ko sem vstopila v njegovo sobo za nujno medicinsko pomoč samo nekaj ur pred najino načrtovano slovesnostjo in ga našla praktično nezavestnega ne vedoč da sem z njim v sobi. Moj močan in mogočen zaščitnik je ležal v postelji brez da bi se lahko premikal ali govoril.

Lahko si predstavljate poplavo solz in paniko ko sem stala ob njegovi strani. Imela sva tristo petdeset gostov iz celotne Amerike v pričakovanju najine združitve v samo nekaj urah. Ali lahko morebiti najine plane premakneva na jutri? Naslednji teden? To bi komaj verjela.

Po štirih dozah slane vode da ga rehidrira in večih dozah zdravil proti bruhanju ga je zdravnik odpustil malo čez poldan. Komaj je hodil. Šlo je za minute. Imela sva manj kot uro časa preden bodo gosti pričeli prihajati. Doug je bil stabilen, toda nezmožen stati na nogah ali se pogovarjati. S svojimi rdečimi očmi sem bila komaj slika vesele neveste, malce ličila, brez visoke pričeske in brez omotičnega veselja neveste na njen poročni dan. Ob enih ko naj bi zaigrali Pachelbel Canon v D duru je moj oče objavil da so vsi vabljeni na najin sprejem, medtem ko ženin okreva. V nekaj urah bomo ponovno ocenili položaj. Medtem ko je potekala poročna zabava in so prijatelji uživali ljubek sprejem ter sočutno govorili glede preobrata dogodkov za nesrečni par, je nevesta krčevito ihtela medtem ko je ženin okreval.

Ob treh je se Doug počutil dovolj močnega da preživi slovesnost. Ljudem na sprejemu so oznanili da se bo poroka pričela ob šestnajsti uri. Navijalke, lak za lase in ličilo so leteli name medtem ko so moje osebne spremljevalke in družice hitele da prekrijejo krvavo rdeče oči in objokana lica! Kaj se je v resnici zgodilo? Ali se je po vsem tem neredu moja poroka pravzaprav zgodila? Je Doug preživel slovesnost? Se bo s triurno zamudo še kdo vrnil? Imela sem svoje dvome. Toda bili smo pripravljeni. Nekaj trenutkov preden se je pričela slovesnost mi je nekdo povedal da je dvorana polna. Vsi razen dveh prvotnih povabljenih so se vrnili na poroko!

Medtem ko je družica pričela stopati po cerkveni ladji so gorele sveče, bližnji sorodniki so se usedli, moževa priča, pastor in zaročenec so stali na odru. Poročna koračnica je pričela igrati. Vrata so se odprla in moj oče me je spremljal v ospredje dvorane. Vse oči so bile na meni, medtem ko so bile moje oči na Dougu z udrtimi očmi, bledim obrazom in pepelnato sivimi ustnicami. Ali bo lahko zdržal slovesnost? Glasba se je ustavila. Stala sem pred svojim možem. Stopil je navzdol po stopnicah, me prijel za roko in pokleknila sva v molitvi. Ko se je premaknil sem ga čutila reči naj se prva vrsta izprazni – in niti trenutek prezgodaj. Ko se je molitev zaključila in pričela naslednja pesem je ženin ponovno ležal brez zavesti v prednji vrsti. Sledile so razburjene aktivnosti. Glasba se je nadaljevala in sedaj se je ponavljala. Množica je sedela v šokirani tišini. Stala sem v solzah dvoma.

Dougove oči so ponovno pričele mežikati. Premagal me je smeh ko je počasi ponovno prihajal k zavesti. Množica se mi je kmalu pridružila v glasnem smejanju in potem v aplavzu ko so pripeljali v dvorano invalidski voziček za bolehnega ženina da bo lahko zaključil s slovesnostjo. Neverjetno, bil je zmožen zdržati do konca. Celo hodil je do sveče enosti in potem do klečalnika kjer sva molila.

Toda namig na slovesnost ni bil brez pripetljaja. Nosilec prstanov je bil prisiljen oditi skozi stranska vrata na ploščad in kmalu se mu je pridružila še moževa priča. Oba sta imela isto gripo.

Izrekla sva najin končni „Da“ in bila sva proglašena za moža in ženo. Doug je vstal iz svojega vozička in ob oltarju izvedel resnični poročni poljub zardeli nevesti in množica je izbruhnila v obilnem aplavzu! Množici sva bila predstavljena kot gospod in gospa Doug Robertson. Ženin je padel nazaj v svoj invalidski voziček in med odhodom iz dvorane sva bila spremljana z nenehnim navdušenim spodbujanjem, vzdihi olajšanja in smeha veselih gledalcev. Petinštirideset minut sva se pozdravljala z množico ko sem stala v popolni izčrpanosti z možem ki je z vrtoglavico sedel na svojem invalidskem vozičku.

Slika: Dougova in Jamiejina blagoslova sta Kent (5) in Azeibele (3)

Ko se končno nisva mogla več rokovati z dobro želečimi so mu pomagali prek parkirišča do župnišča kjer se je zrušil še preden sem lahko zaprla prodajalno in se spremenila iz žareče neveste v okrašeno pestunjo. Po skledi piščančje juhe z rezanci je še enkrat ponovno zlezel v krčevit spanec. Odločila sem se da svojega bolehnega ženina odvedem v tiho hotelsko sobo nekaj blokov proč od doma in mu tako dam možnost za spanje v miru in da bi lahko čim prej okreval. Prijatelj mi je pomagal da sva ga spravila v sobo kjer se je zrušil tako hitro kot se je lahko in prespal preostanek noči, medtem ko sem sama trpela za migreno ki je bila rezultat ur ihtenja, sama in v neveri glede dnevnih dogodkov.

Potem ko sem ujela nekaj raztresenih trenutkov spanja na stolu v sobi, sem se zgodaj zbudila in stuširala upajoč da me bo vroča voda na moj obraz obnovila. Kmalu zatem sem bila spodbujena da zavzamem sedež v bolnišnici s svojim še vedno zelo dehidriranim možem. Po štirih urah in štirih vrečkah tekočine je bil odpuščen, tokrat z malce več barve in skladnosti. Cerkev je za naju priredila „ponoven sprejem“ po večernem služenju, po katerem sva bila končno zmožna nadaljevati z najinim medenim tednom.

Ob koncu tedna sva se preselila v Falls Church v Virginiji. Naslednjo nedeljo sva se pridružila cerkvi v Severni Virginiji, kjer je pastor ki je odgovoren za mojo poroko vzgajal mojega moža za služenje in kjer sva služila štiri leta. Septembra 2006 nama je Gospod dovolil da sva pričela s cerkvijo na zahodni strani Omahe v Nebraski. Bog nadaljuje z izvajanjem velikih stvari in ko mu skupaj služiva dokazuje samega sebe mogočnega.

Ne glede na katastrofalni poročni dan je Bog dober. On je ljubeč Bog in daje slavo kadar jo potrebujemo. On je odgovoril na moje skoraj dvajsetletne molitve za mojega moža. Pravzaprav, On mi je nadvse obilno dal vse karkoli sem prosila ali mislila. Komaj kdaj mine dan da se ne zahvalim Bogu da me je naredil za tako blagoslovljeno ženo.

JAMIE ROBERTSON, Omaha, Nebraska ZDA
pastorswife@westomahabaptistchurch.org

Moj čudež z mlekom

Slika: James in Leanne sta blagoslovljena z Erin (14), Liam (13), Ryan (10), Grace in Brianna (2 leti stari dvojčici) in Alice (6 mesecev).

Na začetki leta 1996 sva se z možem Jamesom pravkar preselila v najino prvo hišo. Imela sva dva otroka stara tri mesece in enaindvajset mesecev. Takrat James ni bil zaposlen, ker je okreval po operaciji na hrbtu in živela sva samo od socialne pomoči (Centerlink).

Nenadoma je šlo vse narobe. Videti je bilo kot da slabe stvari padajo iz neba in nič nisva mogla narediti da bi to preprečila. Najprej je Centerlink izgubil vse najine podatke in so nama ustavili izplačevanje. Mesec dni sploh nisva imela prihodka. James je opravil nekaj dela za svojega prijatelja vodovodarja, toda ko se je delo končalo, je njegov prijatelj odšel na enomesečne počitnice v Queensland in mu preden je odšel pozabil izplačati!

Nato je odpovedal avtomatski menjalnik v najinem avtomobilu. In tako nisva imela ne denarja, ne avtomobila in nobenih namenov popraviti avtomobil. Eden od mojih bratov je bil dovolj prijazen da nama posodi svoj avtomobil, dokler ne popravimo

najinega, toda samo nekaj dni kasneje se je vanj od zadaj zaletel tovornjak. Še en nedelujoč avtomobil! Hvaležna sem da je še en moj brat, ki je avtomehanik, prišel zaradi avtomatskega menjalnika in se ponudil da nama posodi denar zanj ter da nama zamenja pokvarjenega. Nekega večera sta James in moj brat Terry odvlekla najin avtomobil na Terryjevo delovno mesto in ga popravljala do zgodnjih jutranjih ur.

Z majhnim naporom da pokažem svojo hvaležnost sem se odločila da bratu, ko bosta končno prispela domov, pripravim malico. Odločila sem se za lazanjo. Pričela sem z belo omako in ugotovila da nimam mleka. To je bila samo majhna stvar, toda meni se je zdela kot zadnja bilka. Najina dva dojenčka sta spala, nisem imela avtomobila in deževalo je. Ni bilo nobene možnosti da grem v trgovino po mleko. Odločena da dokončam kar sem se lotila sem se odločila da grem k sosednji hiši prositi sosedo ali mi lahko posodi nekaj mleka. Bila sem precej v zadregi, ker sem bila v ulici nova, še nikoli jih nisem srečala. Bili so zelo prijazni in posodili so mi nekaj mleka tako da je bila lazanja dokončana.

Naslednjega dne sem vzela svoja dva otroka k moji prijateljici Lyn. Vprašala me je kako nam gre (slabo vprašanje na tej točki). Povedala sem ji vse kar se je dogajalo. Po poslušanju mojega stokanja mi je Lyn dala prebrati članek iz revije. Bil je v reviji *Above Rubies* in pisalo je o parih ki so šli skozi podobne okoliščine. Zahvalila sem se ji za revijo in jo odnesla domov in takoj pričela z branjem članka.

Potem ko sem prebrala članek sem pričela prelistavati preostanek revije. Prišla sem do članka o vsakodnevnih čudežih. Članek se mi je zdel precej zabaven. Pisalo je o vseh vrstah vsakodnevnih stvari za katere so ljudje molili in so jih prejeli od Boga. Enega katerega se še vedno spominjam je napisala Nancy Campbell* ki je živela na deželi brez prevoznega sredstva. Pripravljala je čaj za svojo družino, ko je ugotovila da potrebuje zeleno solato. Ni bilo nobene možnosti da odide v mesto ponjo, zato je molila: „Gospod, resnično potrebujem zeleno solato. Ali mi lahko prosim pošlješ eno?“ V zelo kratkem času je mimo njene hiše pripeljal tovornjak, odskočil in solata je izletela iz zadnjega dela tovornjaka! To se mi je zdelo precej zabavno.

Nenadoma sem se spomnila da še vedno nimam mleka. „Halo,“ sem mislila, „tudi sama bom temu dala zagon!“ Molila sem da mi Bog pošlje nekaj mleka. Kakorkoli, prav na sredini moje molitve sem spoznala da pravzaprav lahko kupim mleko. Imela sem ravno toliko denarja. Najinih otrok ni bilo doma in lahko sem se sprehodila do trgovine. Prav tako sem nekje v svojem spominu vedela da je v Svetem pismu rečeno da ne smem preizkušati Boga. Prenehala sem z molitvijo in rekla: Oprosti Gospod. Pozabi na to molitev. Sama si bom kupila mleko.“

Nisem šla takoj po mleko. Namesto tega sem očistila spalnico in sem se počutila strašno žalostno za vse moje nadloge. Kmalu za tem sem pred našim domom zaslišala ustavljanje tovornjaka, korake ki so prihajali po naših stopnicah in trkanje na vrata. Odprla sem vrata in tam našla stoječega moškega z dvema litroma mleka v svoji roki.

„Tukaj je vaše mleko,“je rekel.

„Kaj?“ sem osupnila.

„Nekdo je plačal vaše mleko, da vam ga dostavljamo naslednjih sedem tednov!, je odgovoril.

„Kdo?“

„Ne vem, jaz ga samo dostavljam!“

Nisem mogla verjeti. Vzela sem mleko od njega in ga poslušala ko mi je govoril kdaj in kako mi bo dostavljeno. Odšla sem noter in nenadoma se nisem mogla prenehati smejati. Smejala sem se in smejala in ko sem se smejala so vse skrbi ki so me zadnjih nekaj tednov uničevale, izginile. Vedela sem da je Bog slišal moje molitve in da bo vse v redu.

Mojega moža ni bilo doma in nekomu sem morala povedati in tako sem poklicala svojo mamo. Bila je zelo presenečena. „To je čudež!“ je rekla. „Doslej v naši družini še ni bilo čudeža!“ je rekla. Prav tako je rekla da mora biti nekaj posebnega glede sedmih tednov ko mi bodo dostavljali mleko. „Morali bomo počakati sedem tednov in bomo videli,“ sem odgovorila.

Naslednjih sedem tednov je Bog nadaljeval z našo oskrbo. Celo ni mi bilo potrebno moliti za stvari. Kar prikazale so se! Nekega dne sem zapuščala hišo in spoznala da nam je zmanjkalo krompirja, toda nisem imela denarja da bi ga kupila. Ko sva se tega večera vrnila je na zadnjih vratih slonela velika vreča krompirja, kot tudi velika vreča korenja.

Nekoč drugič so na obisk prihajali obiskovalci. Možgane mi je prešinila misel da bi bilo dobro imeti nekaj zavitkov namesto samo sendviče. Tokrat sem imela denar, toda nisem se mogla motiti da bi odšla ponje. V petih minutah je na vrata prispela moja prijateljica z ogromno vrečo zavitkov – dovolj da se cel teden hranimo z njimi! Karkoli sem mislila, je Bog priskrbel, celo nad mojimi predstavami.

Končno se je sedem tednov končalo in uganite kaj? To je bil isti teden ko je moj mož pričel z novo službo za poln delovni čas! Kakšna čudovita stvar! Vedno sem verjela v Boga in vedno sem molila k Njemu, toda nikoli nisem resnično pričakovala da me On sliši, da naredi karkoli fizičnega v mojem življenju. Sedaj sem vedela da me je Bog slišal in skrbel zame.

Kakšna čudovita stvar je misliti da bo Bog nebes, ki je ustvaril vesolje, tako skrbel da mi pošlje mleko!

LEANNE MORRISSY, Bendigo, Viktorija, Avstralija
jalmaco1@skymesh.com.au
James in Leanne sta blagoslovljena z Erinom (14), Liam (13), Ryan (10), Grace in Brianna (dveletni dvojčici) in Alice (6 mesecev).

* Ta dogodek se je zgodil ko smo živeli v Severnem Palmerstonu na Novi Zelandiji, Nancy

Otrok številka tri je spremenil moje srce

Slika: Doug in Lisa z njuno ljubko družino. K (13), Hudson (10), Adeline (8), Isaiah (4) in Haven (17 mesecev).

Bila sem noseča s svojim drugim otrokom, ko mi je prijateljica posodila knjigo „*Moč materinstva*. "Ti hitro bereš, preberi tole in mi povej kaj si misliš," je rekla. Ubogljivo sem z očmi preletela knjigo, toda odgovorila sem ji: „Hvala, ne hvala, imam materinski sistem." Vidite, prebrala sem knjigo o ritmu in kako narediti da otrok čez noč spi – človeško mišljenje o vzgoji. Togo sem se držala tega urnika ki je vseboval tudi jokanje dojenčka, češ da ga bo to naučilo spanja.

Moj prvi otrok, Kaiser je pri treh tednih spal celo noč. Toda takrat je bil tudi popolnoma odstavljen, toda veliko je jokal da je to sprejel. Poglavje v knjigi *Moč materinstva* z naslovom „*Matere vzgajajo*" me je omrežil. Prepričana sem bila da je metoda po urniku metoda s katero bom skrbela za vse svoje otroke.

V tem poglavju sem prebrala iz Izaija 66,11-13 *„da se nasesate in nasitite iz prsi njenih tolažb, da se nasrkate in okrepite iz naročja njene slave. Kajti tako govori Gospod: Glej, napeljal bom k njej mir kakor reko, slavo narodov kakor poplavljajoč hudournik, in boste sesali, v naročju vas bodo nosili, na kolenih ljubkovali. Kakor mati tolaži svojega otroka, vas bom jaz tolažil, v Jeruzalemu boste potolaženi."* Nancy sledi z besedami: „Dojenje je … popolno materinstvo ki se sreča z vsako otrokovo potrebo... da zadovolji, navduši in tolaži." Nisem bila spodbujena. Ta pot materinstva ni bila zame!

Bog nam je dal dojenčka številka tri, mojega majhnega rdečelasega Hudsona. Dala sem ga na urnik in pri šestih tednih je spal celo noč in samega sebe pomirjeval s sesanjem palca. Uspela sem ga dojiti, dokler ni bil star petnajst mesecev. Urnik je bil tako preprost; z dojenčkom številka tri ne bo težav.

Prispel je dojenček številka tri, moja prva majhna deklica, Adeline. Pri prvih treh mesecih njenega življenja sem jo skušala spraviti v urnik. Toda ni se pustila! Pričela je z NESPANJEM! V dnevu dolgem štiriindvajset ur ni spala več kot petinštirideset minut. Hotela je spati z menoj! Velik ne-ne glede na knjigo. Pričela sem razmišljati. Kaj se je zgodilo? Zakaj to ni delovalo?

Zaradi pomanjkanja spanja sem bila videti grozno, toda Bog je končno pridobil mojo pozornost. Da si rešim duševno zdravje, sem zaključila z urnikom in pričela dojiti takrat ko me je potrebovala. Čudo vseh čudes, pričela je bolje spati, čeprav dokler ni bila stara pet let, ni prespala cele noči!

Pričela sem preučevati Sveto pismo in iskati Božjo modrost. Bog me je pripeljal nazaj na vrstice Izaija 66,11-13 in dojela sem! Minila so tri leta odkar sem zadnjič

prebrala te vrstice, toda končno sem jih razumela. Lepota materinstva z nudenjem svojih prsi da tolažijo, hranijo in vzgajajo je prineslo mir moji duši. Počivala sem in počivam.

Prepozno spoznanje je vedno dvajset/dvajset. XX Pri vzgoji prvih dveh otrok sem bila sebična in nadzorujoča. Nisem želela izgubiti spanca! Knjiga je govorila o tem da naj otroka pustimo jokati. Počasi sem postala otopela od njegovega joka in moje srce se je spremenilo v kamen. Celo moj mož je dvignil jokajočega otroka in ga pestoval ter tolažil, toda jaz sem pravila: „Ne, knjiga pravi...“

Po Addie sem pritiskala na moža da naredi vazektomijo. Temu ni bil naklonjen in želel si je več otrok, toda ker sem bila taka razvalina, je privolil. Nekaj dni pred posvetovanjem sem ponovno brala Izaija 66. Bog tega ni uporabil samo za to da spremeni moje negovanje temveč da me odpre k možnosti imeti več otrok. Sestanek sva odpovedala in pravzaprav pričela s preučevanjem priročnika *Bodite plodni in se množite*.

Pričela sva razumevati Božji plan za družine, medtem ko sva šla skozi vsako poglavje. Jokala sem za otroki katere sem zgrešila z nadzorom svoje maternice. Pričela sem razumevati svoje pomanjkanje podrejenosti Bogu in svojemu možu. Moj mož je pričel razumevati svojo vlogo v vodenju hiše. On ima sedaj vizijo spremeniti svet skozi bogaboječe otroke.

Od takrat je Bog v naš dom dodal še dva blagoslova. Pri enem letu se Haven še vedno močno doji, podnevi in ponoči. Ona spi v posteljici ki je pripeta k najini, čez dan pa je privita k meni v Ergo nosilcu (op. prev.: nahrbtnik za otroka ki se nosi spredaj). Addie in Isaiah sta se oba dojila skoraj do treh let starosti in sta se odstavila šele potem ko sem postala noseča. Vzgoja na ta način je tako čudovita podoba Božje ljubezni! Ali je vedno lahko? NE! Z vsakim otrokom se naučim več o umiranju same sebe. Toda ker vem da moja prsa tolažijo moje malčke, mi to prinaša veliko miru. Sedaj ima tudi moj mož možnost da tolaži in pestuje svoje malčke!

LISA FALK, Plainville, Illinois, ZDA
dltalk@adams.net

Tudi sama sem pri svojih otrocih pričela z urnikom. Vse do četrtega otroka, ki se je upiral urniku in ni hotel ponoči spati dokler se ni potolažil pri prsih. Potem sem tudi sama spremenila svoj način vzgoje v Izaija 66. Nancy

Moja največja skrb ni ali je Bog na naši strani.
Moja največja skrb je biti na strani Boga.
~Abraham Lincoln

Ali imate mir z Bogom

Najpomembnejša stvar na tem svetu je, da imate mir z Bogom, vašim Stvarnikom in Odrešenikom.

Miru ne morete imeti, dokler je greh v vašem življenju. Bog je oddvojen od greha in da bi bil pravičen do Sebe je moral On obsoditi greh. Toda On ljubi grešnike. On je poslal Svojega edinega ljubljenega Sina, Gospoda Jezus Kristusa, da umre za tvoje grehe in da namesto tebe prevzame sodbo za tvoje grehe nase. Pismo Rimljanom 5,8 pravi: „Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.“

Spoznaj in priznaj svoj greh. Zahvali se Jezusu, ker je umrl zate. On je čisto, neomadeževano Božje Jagnje, ki je prelilo svojo dragoceno kri v odkupitev naših grehov. Pismo Hebrejcem 9,22 (CHR) pravi: „brez prelitja krvi se ne zgodi odpuščenje.“

Spusti se k Njegovim nogam s kesanjem in sprejmi Njegovo veliko odrešenje. To je tvoja pot k miru.

Osem dolgih minut

Zgornjo ilustracijo je naslikala umetnica Hannah Robinson Keagle (Sarahijina sestra) ko je bila Pearl stara okoli dva meseca.

Pričakovanje moje hčerke Sarah da bi imela svojo lastno hčerko se je končalo po dveh letih spontanih splavov, jahanju na čustvenih valovih lebdečih upanj in potapljajočih se skrbi.

Dolg porod ni bil nobeno presenečenje zdravniku ali Sarah. Na nekaj zadnjih sestankih je bilo govora o carskem rezu. Prvo materino rojevanje dojenčka ki ima glavo pravilno obrnjeno navzdol, toda obraz proti trebuhu, ni bilo videti obetavno. Dojenček je bil obrnjen nazaj, s svojo hrbtenico pri mamini hrbtenici, kar povzroči zelo dolg in zelo boleč porod. Porod je bil načrtovan na domu s hojo in počivanjem dokler je mogoče. In plan je deloval. Preden je odšla v porodnišnico je Sarah preživela prvih 20 ur popadkov doma. Dovolj je napredovala da pokaže da ima lahko svojega dojenčka brez operacije, toda dolgi popadki so že vzeli svojo ceno. Dogovorjeno je bilo da potrebuje pomoč da preživi veliko ur intenzivnih popadkov ki so še vedno ležali pred njo in po prihodu v porodnišnico so ji takoj svetovali epiduralno inekcijo.

Več kot 20 ur kasneje, s šestimi zdravstvenimi sestrami, njeno materjo in možem ob njeni postelji (kot tudi taščo ki je delala svoje najboljše) je moja Sarah rodila svojega prvega otroka in Pearl je prvič vstopila v svet v veselje prisotne družbe.

Punčka! Dojenčica! Bilo je hihitanje in solze. Po njeni očetovi strani je bila v povprečju eno dekle na generacijo – bila je resnično poseben dar. Bila sem hvaležna in presenečena da vseh nas devet bolniško osebje ni pospremilo iz nadstropja zaradi kaljenja miru.

Toda v nekaj sekundah se je radost raztopila v zaskrbljenost. Namesto da nov zavojček položijo na materina prsa, je zdravnik milostno obrnil svoj hrbet k Sarah in se postavil med majhnega modrega dojenčka brez življenja in materino zaskrbljeno strmenje. Brez besed, samo z usmerjenim očesnim pogledom in gibom prsta sem dala ukaz svojim mlajšim dekletom da takoj zapustijo sobo. Razbrale so smrtni izraz na mojem obrazu in izpraznile sobo. Soba je bila čutiti tiho. Napetost in strah sta hitro nadomestila razburjenje ko smo čakali da Pearl zadiha ali pokaže kakršenkoli znak življenja. Skrb nas je prevzela enega za drugim. Kot so novi obrazi vstopali v sobo, smo tisti ki smo jo najbolj ljubili ostali nemočni, moleč skozi tihe solze in s pridušenim dihom.

S svojo glavo nagnjeno nazaj in očmi uprtimi v nebesa se je novi oče držal ob steni ki mu je pomagala stati. Naše molitve so morale Bogu zveneti kot razburjena mešanica joka za pomoč, zahtev in kljubovanja in so se pomešale v eno ko smo se soočili z neverjetnim. Moja hčerka se je obrnila k meni z grozo napolnjenimi očmi, tresoč svojo roko: „Ne.“ Vse kar je lahko izustila je bilo: „Mami!“ V njenih prosečih očeh polnih solza sem razbrala upanje, obup in vprašanje. Ta preprosta beseda je bila sočasno prevedena kot: „Pomoč! Ti si moja mama; ti vedno narediš da so vse stvari v redu. Ti si naredila TO vse v redu. Naredi da se to ne zgodi. Hočem svojega otroka!“ Skrb je osušila moje solze. Vse kar sem lahko svoji hčerki ponudila, je bil moj objem ko smo čakali in večnost je obstala v zraku.

Potem se je zgodilo; najprej se je po sobi zaslišal majhen glasek, ne glasnejši od majcene miške in je bil takoj poudarjen z našo živčno navdušenostjo. Zdravniki, ki so želeli slišati več kot le slaboten glasek so nas utišali. Ponovno smo začutili tišino in tokrat smo z upanjem ki je odrinilo vsak strah čakali na še en znak življenja. Ta znak je prišel polnih osem minut po njenem rojstvu – najdaljših osem minut katerih je naša družina kdajkoli morala preživeti.

In mi smo prisrčno sprejeli našega desetega vnuka; našo dragoceno majhno Pearl.

RHONDA ROBINSON, Atwood, Illinois, ZDA
mothering_9@msn.com

Avtoričin dodatek: Danes je Pearl Genevieve Taylor živahna dve in pol letnica. Ne trpi za nikakršnimi trajnimi posledicami njenega travmatičnega vstopa. Živi srečno v Tuscoli, Illinois s svojo materjo Sarah, njenim očetom Travisom in enoletno sestrico Izabello Rose.

To je zgodba ki pripada pesmi 'Stara osem minut' na novem CDju za moške, Najbogatejši mož na svetu.

Rešena pred kirurško odstranitvijo maternice (histerektomijo)

Slika: Donovi in Rosejini otroci: Jeffrey (16), Miriam (14), Anna (10), Susie (6) in Laura (5).

Pričakujoč svojega prvega otroka sem bila zelo vesela in radostna bodoča mamica. Resnično sem bila v pričakovanju – polna upanja in veseleč se otrokovega prihoda. Otroka sva spočela v Gvineji v Afriki, kjer sva bila z možem prostovoljca na ladji Mercy Ship „Anastasis." Sedaj, vesela da sva doma na Novi Zelandiji z dobro medicinsko oskrbo, sva se veselila da bova pestovala ta majhen blagoslov od Gospoda.

Torej, zakaj me je tako privlačil članek v reviji *Above Rubies* 'Vse o maternici in kirurški odstranitvi maternice?'

Moja nosečnost je lepo napredovala. Počutila sem se krepko in zdravo, celo občasno sem delala v lokalni bolnišnici. Zgodnja diagnoza Thrombocytopenia (zmanjšano število krvnih ploščic ali trombocitov kar lahko povzroči krvne strdke) ni napovedovala kakršnihkoli težav med nosečnostjo ali na porodu ker so bile moje vrednosti videti v redu. Še ena majhna skrb se je pokazala na ultrazvoku; videti je bilo da ima otrok rahlo krajše roke kot običajno. Zavrnila sva ponujeno amniocintezo (punkcijo plodne vode), ker se nisva čutila da bi bilo to vredno tveganja. Kakorkoli, navdušena sva bila da ima najin otrok rok na božični dan!

Rada sem bila noseča. Pogovarjala sem se in pela svojemu dojenčku ter molila zanj. Molila sem da bo dobrodošel v ta svet. Našla sem slike svojega moža v mladih letih in si slikala svojega dojenčka s podobnim videzom. Predstavljala sem si ga kot mladega fanta ki jadra z Donom, ali s teniškim loparjem v svoji roki.

Dva tedna pred rokom sem dobila popadke. Popadki so dobro potekali in do takrat ko sem prispela v bolnišnico je bil dojenček že dobro na poti. Dve uri kasneje, po običajnem in naravnem porodu se je rodil najin sin. Vzela sem ga v svoje roke in mu izrekla dobrodošlico v ta svet z besedami: „Dobrodošel dojenček." Med „Dobrodošel" in „dojenček" sem videla in vedela da ima Downov sindrom.

Prispel je pediater in temeljito pregledal dojenčka. Gledajoč direktno vame je izjavil besede katere nisem želela slišati: „Prav imaš, Rose. Ima Downov sindrom. Zelo mi je žal." Hvaležna za njegovo iskrenost in direktnost, toda zelo zavestna šoka mojega moža, sem prosila Dona da pokliče družinske člane in jim pove da je prispel dojenček in naj zagotovo, s kateremkoli bo govoril, pove o Downovem sindromu. Nisem si želela nobenega nepripravljenega obiskovalca.

Nisva imela časa o čemerkoli razpravljati, ker sem pričela krvaveti! Kmalu je bilo očitno da bom morala iti na zdravljenje v operacijsko dvorano. Najin mali dojenček je bil odnešen v zgornjo otroško sobo, kjer je prejel veliko ljubezni in pozornosti s strani bolnišničnega osebja, katerega član sem bila nekoč. Ta ogromna dobrodošlica in gorečnost katere je bil deležen v svojih prvih oseminštiridesetih urah je bil odgovor na mojo nosečniško molitev zanj.

Sprva se je operativna procedura zdela uspešna, toda moj porodničar je bil zaskrbljen ker se je krvavitev ponovno pričela in je moje stanje postalo nestabilno. Iz porodniške sem bila preseljena na glavni oddelek kjer sem imela pozornost mojega porodničarja, specialistov intenzivne nege, hematologa, anestezista in sester intenzivne nege. Toda moje stanje se je poslabšalo.

Ko je prispela določena babica da pazi name (in me niti ni prepoznala dokler ji nisem povedala kdo sem in kako sva pred poroko skupaj delali) se mi je posvetilo da sem resno bolna.

Sedaj je bilo pozno popoldne, precej ur po mojem jutranjem porodu ob deveti uri. Kot babica sem vedela da je največja verjetnost za rešitev mojega življenja kirurška odstranitev maternice. Misel da bi istega dne kot sem rodila dojenčka imela še kirurško odstranitev maternice je bila zame prevelika. Nisem si mogla predstavljati imeti pomanjkljive vere, poguma in moči da se soočim z vsakim dnem, vedoč da je bil moj edini otrok tako drugačen od tega za katerega sem upala in sanjala o njem.

Tiho sem prosila Boga naj mi dovoli umreti in iti v nebesa da pobegnem od te bridkosti in bolečine. Precej jasno in preprosto mi je On odgovoril: „Ne.“

Vsakemu zdravniku ali sestri ki so skrbeli zame sem povedala: „Nočem imeti kirurške odstranitve maternice.“ Nek zdravnik je z velikimi črkami zabeležil v moj zdravstveni karton: „Rose je nepopustljiva in noče kirurške odstranitve maternice.“ Medtem ko se je ta čudovita skupina medicinskega in bolnišničnega osebja bojevala za stabilizacijo moje krvavitve, se je zvesta skupina prijateljev in družine borila v molitvi.

Moje telo je bilo slabotno in izčrpano. Toda duhovno sem se počutila močno. Če Bog ni bil pripravljen da me sprejme v Svoj nebeški dom, potem ni bilo nobene možnosti da bi bila oropana možnosti imeti več otrok! Spomnila sem se članka katerega sem prebrala v reviji *Above Rubies.* Ko sem ležala tam sem se tiho odpovedala vsaki besedi „histerektomija,“ ki je bila nad menoj izgovorjena.

Drugič so me odpeljali v operacijsko dvorano. Na vsesplošno olajšanje se je krvavitev umirila. Moji starši ki so bili ves dan v bolnišnici so se domov odpeljali na polurni oddih. Ravno so prispeli domov, ko je zazvonil telefon in jih pozval nazaj v bolnišnico – ponovno sem krvavela. Zdelo se je da je ostala edina možnost – vrnitev v operacijsko dvorano in zvezati maternične žile, eno naenkrat, toda neizogibno bo sledila kirurška odstranitev maternice.

Moj porodničar je telefoniral kolegu porodničarju zahtevajoč pomoč. Ta kirurg je nedavno bral prekomorsko revijo ki je navajala primer ustavitve krvavitve s

postopkom katerega je izvedlo rentgensko osebje. Tega na Novi Zelandiji še nikoli niso preizkusili. Takrat je bilo že sredi noči in vse razen nujne medicinske pomoči in rentgena je bilo zaprto. Ali bo takšno specialistično osebje vstopilo?

Osebje je prišlo, nekateri naravnost iz pred-božične zabave! To jih očitno ni motilo in njihovo prisrčno razpoloženje je ustrezalo njihovim zabavnim oblačilom. Glede na podrobnosti na tej stopnji mi je moj porodničar dal čudovit komentar opisujoč čevlje s šilasto peto, obleke na zabavi in pričeske. Prav tako mi je opisal kaj se dogaja z menoj. V mojo zgornjo nogo so vstavili cevko in jo vdevali proti moji maternici. Vbrizgano barvilo je bilo podobno zelo barvastim jedrskim eksplozivom! Tiho, nežno in vešče je radiolog kmalu našel krvno žilo ki je povzročala težave in vstavil zelo tanko kepasto napravo.

Končno se je krvavenje ustavilo! Naslednjih nekaj ur sem preživela na intenzivni negi in prejemala krvne transfuzije da izboljšajo moje krvno sliko. Prejela sem najmanj petinšestdeset doz krvnih izdelkov, kar je okoli dvajset litrov, štirikrat toliko krvi kot jo ima človek običajno v telesu. (Hvala vam vsem ki darujete kri!) Prav tako sem hvaležna neverjetni skupini zdravnikov, babic in zdravniških sester, katere je vodil zelo hraber porodničar, ki namesto da bi izbral varno pot zgodnje kirurške odstranitve maternice, je bil voljan rešiti mojo maternico.

Najbolj pa sem in bom vedno zelo hvaležna milostljivemu in ljubeznivemu Nebeškemu Očetu, ki nas ljubi in odgovarja na naše molitve za rešitev mojega življenja, kot tudi za mojo zmožnost da prinesem novo življenje na ta svet. Kot babica smatram dejstvo, da sem to krvavitev preživela z nedotaknjeno maternico, kot čudež. Poznala sem ženske ki so prejele tretjino krvi kot sem jo jaz in so se morale podvreči kirurški odstranitvi maternice.

Jeffrey, najin prvorojeni je čudovit sin in zelo ga imamo radi. On v naša življenja prinaša daleč več radosti kot skrbi in mi ne bi želeli biti brez njega. Sedaj ima štiri sestre. Po vseh težavah skozi katere so šli zdravniki da so rešili mojo maternico, sem verjela da bo dana v dobro uporabo! Moj porodničar pravi da sem odgovorna za večino njegovih sivih las, toda on mi je pomagal v skrbi za moje nosečnosti do svoje upokojitve. Pri svojem drugem otroku sem imela mejno poporodno krvavitev, toda nikoli ni bilo ponovno potrebno krvnih transfuzij ali posebnih postopkov.

Vsaka nadaljnja nosečnost se je srečala z raznolikimi odzivi družine in prijateljev, ki so bili zelo zaskrbljeni glede možnosti zanositve še enega otroka z okvaro in seveda so bili v skrbi za moje zdravje. To me je naučilo da je pomembno podpirati in spodbujati vsako nosečnico, ne glede na njene okoliščine. Ko je enkrat novo življenje spočeto, potrebuje nego in dobrodošlico in ne izogibanje ali zavrnitev.

Kot se je moja družina večala, tako so se večale moje delovne obveznosti. Ponovno sem iskala zavetje in spodbudo v reviji *Above Rubies*. Pet otrok ni veliko v primerjavi z mnogimi katerih pričevanja berem, toda borim se da najdem odgovor za tiste ki so mi rekli da sta dva ali trije otroci vsi kolikor naj bi jih imela, do dneva ko sem brala članek Laurie Wexel v *Above Rubies* številka 59 „Bog je večji kot naše okoliščine.“ Laurie ki ima moža invalida je opisovala kratko vizijo

tistih ki so jo kritizirali ker si je naložila tako veliko breme. Videla je da je to breme zelo vredno truda, zato ker ima na daljši rok pravzaprav skupino zelo skrbnih pomočnikov.

Moje hčerke vse rade pomagajo in so razvile veščine in pobudo v mladih letih. Docela nepričakovano je vsakokrat ko sem imela dojenčka tudi Jeffery delal velike korake k večji samostojnosti. Ko sem bila preveč zaposlena da mu pomagam pri opravilu, se ga je lotil sam. Ali mi moja starejša dekleta odrekajo pomoč ko imam majhne dojenčke? Niti malo! Želijo si da jih imam še več!

ROSE MACLEAN ©, Auckland, Nova Zelandija (čeprav se sedaj vkrcavajo na leto dni dolge delovne počitnice/avanturo po Novi Zelandiji s karavanom.)
donrosemac@hotmail.com

Above Rubies YouTube kanal

http://www.youtube.com/aboverubiestennessee

Vidite lahko kako...

- Serene pripravlja kisel kruh
- Pearl govori o novi knjigi o prehrani ki sta jo napisali Pearl in Serene, poleg tega si lahko ogledate kako narediti zdravo čokolado.
- Colin in Nancy delita svoje vizije.
- Intervju z Charlijem in Brianom o novem albumu za očete „Najbogatejši mož na svetu.“ Videli ju boste pri delu v studiu.

Moja preteklost me je dohitela!

Ko mi je moja sedemnajstletna hčerka povedala, da se je odločila imeti splav, sem močno molila. S petnajstimi leti je zbežala proč. Nekega jutra sem se zgodaj zbudila ko je bila še tema. Da ne bi svojega moža motila sem odšla pod tuš da bi molila. Moj razum je besnel. Razmišljala sem o vseh strašnih stvareh pred njo, ker sem tudi sama pobegnila, ko sem bila mlada. To me je trgalo odznotraj.

Bog je v moje srce spustil verz. Pregovori 3,5-6 (NIV): *„Zaupaj v Gospoda z vsem svojim srcem, na svojo razumnost pa se ne zanašaj. Na vseh svojih poteh spoznavaj Njega in On bo uravnal tvoje steze.“* Spoznala sem, da se zanašam na svoje lastno razumevanje in izkušnjo s tem da sem obsedeno zaskrbljena glede tega položaja. Bog me je spodbudil da mu zaupam.

Nekoč sem imela splav. Takrat mi to ni pomenilo nič. V družbi je bilo to sprejemljivo. Potem ko je bilo opravljeno o tem celo nisem več razmišljala. Pač,

vlada je to odobrila!

Ko je bila moja najstarejša hčerka stara tri leta se je prebudila iz sanj in mi povedala o prijateljici katero je srečala z imenom Sarah, ki je letela nad mestom. Svojo punčko je imenovala Sarah in od takrat dalje je bilo ime „Sarah“ njeno priljubljeno ime za karkoli. Postala je dragocen član naše družine. Potem ko so pričeli prihajati moji naslednji otroci, so prav tako pričeli govoriti o „Sarah“ in tudi svoje punčke so poimenovali Sarah. Ob priložnostih ko sem molila sem videla otroško senco v veži, toda ko sem pogledala tja, tam ni bilo nikogar. Moj duh je bil vznemirjen, ker sem vedela da sem nekoga videla. Bila je kot senca nekoga.

Bila sem na ženskem Above Rubies kampu in ženska je govorila o splavu in pritegnilo je mojo pozornost na to kar sem storila. Otrok je bil resničen, toda glede tega otroka sem bila otopela. Kar nisem storila ne obstaja. Ali pač?

Ta dekleta so molila z menoj in mi pomagala spoznati moj greh in mi narediti mir z svojim splavljenim otrokom s priznanjem da sem ga ubila in prositi odpuščanja. Rekle so, da je pomembno poimenovati svojega otroka. Svojemu dojenčku sem dala ime Sarah. Od tega trenutka dalje moji otroci niso več govorili o „Sarah“ in od takrat dalje nisem več videla mimo leteče otrokove sence.

Zaradi tega sem čutila potrebo svoji sedemnajst letni hčerki, ko je prišla k meni in mi povedala da namerava narediti splav, razložiti da je splav pravzaprav umor. Hudič je skušal ubiti še enega otroka in morala sem spregovoriti. Vedela sem da je to občutljiva tema in verjetno ni želela slišati tega kar sem ji nameravala povedati, toda ta otrok je bil moj vnuk, eden od potomcev - in to je bila vojna!

Ljudje morajo to vedeti samo zato ker če ne morete videti življenja v sebi, še ne pomeni da ne obstaja. Od trenutka zanositve je dojenček živ. Mi moramo sprejeti odgovornost za izbiro katero naredimo in sprejeti posledice. To ni otrokova krivda. Splav ni opcija o kateri bi premišljevali.

Če razmišljate o splavu, prosim razmislite o tem da ubijete dojenčka in da boste žalovali zaradi izgube tega življenja. Splav ne reši težav – ustvari še hujše. Spominjam se sanj da bom imela splav. Povsem legalen je bil do starosti devetih mesecev, toda zakon je zahteval da pogledate otroku, katerega splavljate, v oči in mu rečete na svidenje preden ga ubijete. Če bi bil to pogoj za splav ali bi šli skozi vse to?

Sedaj pa dobra novica – moja hčerka je obdržala svojega dojenčka in imam čudovito desetmesečno vnukinjo.

MARY COUPER, Pambula, New South Wales, Avstralija
mcoyspy777@msn.com

Ne bojte se spregovoriti!

„Toda KAKO je umrla, mami?“ sem ponovno vprašala svojo mamico. Strta mi je namreč zaupala da je umrla mlada dama v naši skupnosti, samo nekaj let starejša od mene. Kaj več moja mami ni želela spregovoriti, toda njeno nasprotovanje je samo še spodbujalo mojo radovednost. Ta družina je imela samo dva otroka, sina in hčerko in sedaj so ostali brez hčerke.

Moja mati ni mislila da potrebujem vedeti razlog njene smrti, temveč da mi zadošča da vem da je umrla. Šokirana sem bila z nezadostnim prikazom dejstev ker sem samo nekaj tednov nazaj poleg nje sedela na večerji „Mladih kmetov in podeželskih deklet.“ Smejala se je, bila je prisrčna in zgovorna. Zakaj? Kako?

Nisem želela da bi me imeli za norca. Moji starši so nas vedno ščitili in mislila sem da je to samo še en primer. „Mami, ko bom dovolj stara bom lahko vse vedela? Imam petnajst let, delam in še vedno mi prikrivaš stvari.“

Moja mati se je obotavljala, vzdihovala, naredila globok vzdih in mi povedala da razlog njenega upiranja ni da me zaščiti, temveč da zaradi čenč užaloščeni materi ne želi povzročiti še več trpljenja. Hitro sem ji obljubila da ne bom nikomur povedala. Oči moje matere so se napolnile s solzami in skoraj davila se je ko je povedala: „Imela je splav in nekaj ni šlo kot bi moralo.“

„Kaj je splav?“ sem jo vprašala. In tako se je ta dan povečalo moje razumevanje. Ko je moja mati jokala, je iz mene izvlekla še eno obljubo: „Če se kadarkoli znajdeš v težki situaciji, NE GLEDE KAJ JE TO, ali boš prosim prišla in mi povedala?“ Bolečina ko izvem da si nekaj narobe naredila ni nič v primerjavi z bolečino da bi te izgubila, vedoč da bi ti lahko pomagala.“ Obljubila sem ji.

Takrat in tekom let sem hrepenela za svojim prijateljem, ker ni bilo potrebno da bi se zgodilo. Prav tako sem hrepenela za dojenčkom. Nad mojim razumevanjem je bilo, čemu bi kdorkoli hotel ubiti majhnega dojenčka.

Dve leti kasneje sem obiskovala tečaj za Karitansko sestro (op. prev.: skupnost deklet ki spodbujajo zdravje in zagotavljajo dobro oskrbo in vodstvo družinam da se lahko otroci razvijajo). Moja sestra je k meni pripeljala svojo prijateljico ki je bila zelo čedna, zelo mlada in noseča. Njen fant je priskrbel zanjo 'zdravilo-strup' da ga vzame in ravno glede tega je bila zaskrbljena. Močno sem govorila proti temu da vzame 'zdravilo-strup,' ki ima več neznank kot dojenček ki raste v njej. To 'zdravilo-strup' lahko ubije njo, dojenčka pa ne. Nekako, celo z zelo malo Božjega spoznanja sem ji povedala da se stvari ne bodo izšle. S Heather sva ji obljubili da ji bova pomagali kolikor ji bova lahko. Hvala Bogu je poslušala in ni vzela tega 'zdravila-strupa.' Donosila je dojenčka in končala s poroko z očetovim otrokom. Skupaj sta spoznala Kristusa in sta tako hvaležna da jima je bilo prihranjeno da bi uničila njunega lastnega majhnega fantka. Vsa slava Bogu!

Leta so minila in obljubo sem izsilila iz svojih otrok, prav tako kot jo je moja mati od mene. Obe moji hčerki sta bili koristni v ohranjanju življenj dojenčkov, ko so bile

njihove prijateljice pregovorjene da je splav edina rešitev. Njihovim prijateljicam je bilo povedano da jih bosta spremljala sramota in poguba če bodo svojim otrokom dale življenje. Namesto tega je bila resnica ravno nasprotna. Namesto krivde so nedolžne glede umora in za vedno proste obžalovanja!

Namesto sramote imajo svoj ponos v svojem otroku in njihovi vlogi matere! Namesto razvaline so si izgradile osebnost, močno in pogumno v svojih življenjih. Čemu je tako da v paniki verjamemo v laž namesto resnici? Je to zato ker je prva takojšnja in je za drugo potreben čas?

Blagoslovljena sem bila s pričevanjem ženske ki je prišla na enega izmed naših *Above Rubies* kampov v zahodni Avstraliji. Ta ženska še nikoli doslej ni bila na takšnem kampu. Prvi večer smo vse prinesle lastne jedi, ker je bila kuhinja do zajtrka naslednje jutro zaklenjena. Naš pribor in posode smo lahko samo splaknile ker so bile tekočina za pomivanje posode in prtički za brisanje posode vsi zaklenjeni. Ta ženska je rekla da je prinesla oboje. Kakšno reakcijo je to sprožilo. Kdo bi prinesel takšne stvari na ženski kamp? Takoj je bila omotana v srca vseh in četudi je prišla sama je bila zelo priljubljena.

Priznala je da ni imela veliko zabave odkar je bila „Na domu za poredna dekleta.“ Njeni starši so jo poslali proč med njenim 'hišnim zaporom' zaradi zadrege ker se njihova hči ni poročila. V tem okolju se ni počutila drugačne od drugih deklet ker so bile vse na isti ladji. Isti občutek sprejetosti in zabave je bilo čutiti na tem kampu, ki ji je privedel nazaj spomine in napolnil njeno srce z zahvaljevanjem.

Povedala nam je da je končala tako da je obdržala otroka proti želji svoje matere, toda njen oče je stal za njeno odločitvijo. Majhna deklica katero je obdržala je odrasla in predala svoje srce Gospodu in potem je še svojo mater privedla h Gospodu. Kako smo se razveseljevale z njo. Bog je tako dober.

Ne izpustite nobene priložnosti da spregovorite v prid nerojenega. Mi ne vemo koliko življenj je rešenih z našimi besedami.

VAL STARES, Avstralska Direktorica Above Rubies, Cangura, Queensland, Avstralija
admin@aboverubies.org.au

Osem let kasneje

Slika: Pastor Danny Nalliah z majhno deklico katero je pomagal rešeiti pred splavom. Kako čudovito!

Pred približno devetimi leti sem prejel nalogo od Gospoda da pričnem a posvetovalnim centrom za nosečnice v Melbournu. Med tem časom sem bil na obisku iz Avstralije v ZDA da spregovorim pred ameriškim kongresom o preganjanju kristjanov v Saudski Arabiji. S svojo družino smo se pravkar preselili iz Saudove Arabije v Avstralijo. Izviramo iz Šri Lanke.

Med enem izmed mojih sestankov z ameriškim kongresnikom sem opazoval pogovor o uzakonitvi splavov v pozni nosečnosti. Popolnoma sem bil šokiran ko sem slišal o postopku in jokal sem k Bogu rekoč: „Gospod, kako mi lahko rešimo te otroke.“ Slava Gospodu, danes imamo v Melbournu posvetovalni center znan kot Options Plus Care.

Kmalu po tem sem se posvetoval s prvim parom. Povedala sta mi da želita imeti splav. Rekla sta mi da nista pripravljena na dojenčka in da sta se že odločila. Molil sem: „Prosim pomagaj rešiti tega otroka.“ S parom sem se pričel pogovarjati s tem malim kar sem vedel in kar sem se naučil na obisku v posvetovalnem centru v ZDA.

Z njima sem se pogovarjal dve uri. Pripravil sem ju da sta si gledala DVD katerega sem pridobil v ZDA. Nekaj dni kasneje sem od njiju dobil telefonski klic rekoč da sta se odločila da tega otroka obdržita. Bil sem tako navdušen. Nisem mogel verjeti.

„Rešuj te ki so nepravično obsojeni na smrt, ne stoj ob strani in ne dopusti da umro. Ne poskušaj se izogniti odgovornosti rekoč da nisi vedel za to. Ker Bog pozna vsa srca in On te vidi. On nenehno straži tvojo dušo in On ve da si vedel! In On bo sodil vse ljudi glede na to kar so storili.“

Pregovori 24,11-12

Pred kratkim sem obiskal Zlato plažo v Queenslandu v Avstraliji da služim pri cerkvenem obredu. Tukaj me je pričakovalo presenečenje. Mati te dojenčice je deklico pripeljala k meni da me spozna z njo. Ko sem videl deklico ki je sedaj stara osem let in živi zelo srečno s svojimi starši sem bil tako vesel in navdušen.

Milijon dolarjev ne more kupiti radosti videti življenje ki je bilo dano temu otroku.

DANNY NALLIAH, Catch the Fire Ministres, Melbourne, Avstralija
optionspluscare@optionspluscare.org.au, http://optionspluscare.org.au

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

- Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
- Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
- Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE? Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 32 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au, Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA

Box 152, New Bothwell MB R0A 1C0
Melisa Kauenhofen: ceducate@mts.net, tel: 204-388-6015, mobilni: 204-355-7682

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620, Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com, Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz, Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: lisathorpeclan@bigpond.com

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408
Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

JUŽNA AFRIKA

PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues:linnie@aboverubies.co.za, Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD

Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com, Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Dan za dnem on nadaljuje z iskanjem,
pada na svoja kolena in moli k Bogu,
najde odgovore katere je iskal,
čaka v svojem lastnem dvorišču.

Iz pesmi *Njegovo lastno dvorišče*

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue: Seventy-Seven

Strengthening Families Across The World

In this Issue:

Marriage Restoration
Finding Contentment
Coping with Teenagers
Blessings of Motherhood
A Simple Life
Let's have a Laugh
Adoption Miracle

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: http://aboverubies.czamolitev.org/

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz Pregovorov 31,10 (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES
PO BOX 681687
FRANKLIN, TN 37068-1687 USA
tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell
POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com
TISK: Lithographics, Nashville, TN ZDA
NASLOVNICA: Ponosni ribič. Bratranca Bowen Barrett (10) in Arden Allison (11) po vrnitvi iz ene njunih mnogih ekspedicij. Slika: Tiffany Hepworth.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, oktober 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org Številka: sedeminsedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom....4
Nagibanje k moji lastni deski....8
Kako najti zadovoljstvo....11
Neparne nogavice....13
Možje in cerkev....15
Treniranje najstnikov....17
Končno predana!....25
Preprostost... stanje srca....26
Ohranjena tekom materinstva....29
Čas za smejanje....35
Razkrita prevara....46
Milost....48
Hiša življenja....49
Ozdravljeno srce in možgani....49
Ali imate mir z Bogom....51
Čudovita stvar....52
Vizija starša....54

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Harry Campbell preseneča svojo sestrično Autumn Rose z krastačo. Ne vem čemu je presenečena saj majhni vnuki vedno lovijo žabe in krastače. Vedno slišim: „Babica ali mi lahko tole dvigneš?“ in potem moram dvigniti sod ali koš za smeti da pogleda ali se pod njim skrivajo žabe. Vision, fotografiran pod to sliko, ima v svoji roki vedno majhno žabo.

Slika: Vision je po dokončanju svoje hiše zaspal. Ker vsak dan uporabljamo mnogo poštnih škatel jih je naokoli vedno dovolj.

Slika: Evangeline s Saber Truth.

Slika: Saber Truth Johnson star okoli tri ure igra svojo prvo igro šaha. Stric Rocky in Johnsonovi fantje so njegovo rojstvo praznovali z nekaj igrami šaha. Trenutno vsi vadijo za prihajajoči šahovski turnir z vsemi vnuki na posestvu ob zaključku poletja. Stric Rocky daje za prvo nagrado 100$! Vendar menim da bo Saber še premlad da se udeleži tega turnirja.

Slika: Nancy in Hannah na njeni dekliščini. Okrasili smo v vijolični in beli ker sta to njeni poročni barvi.

Slika: Arden drži zeleno kačo katero je našel. Njegovi bratranci vsi čakajo na vrsto da jo bodo lahko prijeli. Otroci vedno najdejo nove živali in insekte – sladkovodne želve, močerade in tako naprej.

Slika: Deset krstov! Pred kratkim je bilo deset bratrancev in sestričen krščenih v rečici. Bil je čudovit trenutek ko so vsi tako hrabro priznali svojo vero v Kristusa. Vsakokrat ko je kdo prišel iz reke smo mu zapeli: „Odločil sem se da sledim Jezusu, brez obračanja nazaj, brez obračanja nazaj.“ Od leve proti desni: „Meadow Barrett, Mercy Campbell, Rashida Johnson, Arrow Johnson, Cedar Allison, Chalice Allison, Crusoe Allison, Arden Allison, Jireh Johnson in Sharar Johnson.

Slika: Gabriel (Gaby Campbell) najina osemnajst letna vnukinja ki je pred kratkim odšla v biblično šolo v Sydney v Avstralijo in njena ljubka sestra Josephine (JoJo).

S Colinom sva bila oba rojena in vzgojena na Novi Zelandiji, toda v ZDA živiva že osemnajst let. To nama je sedaj dom. Vsi najini otroci in vnuki živijo blizu nas, kar je tak blagoslov. Osemindvajset od najinih dvaintridesetih vnukov je bilo rojenih v Ameriki. Trenutno eden od najinih sinov s snaho in otroci za nekaj mesecev živi skupaj z nami, medtem ko iščejo hišo. To pomeni da petindvajset vnukov živi tukaj na posestvu in večino od njih vidiva vsak dan. To so zagotovo najini največji zakladi.

Naučila sva se da imava rada ameriške zabave. Ne morem si predstavljati življenja brez praznovanja dneva zahvalnosti in dneva neodvisnosti. Pred kratkim smo uživali še en vznemirljiv četrti julij in smo sedaj, za ta dan, vzpostavili naše lastne običaje. Ob času kosila gremo na dom naših dragih prijateljev ki žive v bližini kjer poteka praznovanje dneva Neodvisnosti za skupnost Primm Springsa na istem mestu že od leta 1923! Najini prijatelji so lastniki posestva že štiriintrideset od teh let in nikoli niso zamudili leto praznovanja! V navadi je pečenje rib zaradi katerih se je v zgodnjih dneh skupaj zbrala vsa skupnost da ulovi ribe in jih pripravi za jed! Sedaj v teh modernih časih ribe kupimo že pripravljene!

Vsako leto je prisotnih od sto do dvesto ljudi. Pričnemo z govorom zaobljube lojalnosti ZDA, pojemo narodno himno in poslušamo govor o našem narodu in tistih ki so se zanj tako pogumno borili. Potem uživamo ob pečenih ribah, sedeč ob čudoviti rečici v senci dreves in jemo obložene krožnike iz velike premične jedilne mize s hrano.

Ko se vrnemo domov za večer pripravimo naš raženj in ognjemet. Pridejo vse družine in mnogi prijatelji. Za otroke imamo tekme v teku, veliko pojedino in ognjemet. Ker smo zunaj na deželi in imamo veliko dvorišče je najbolj smiselno ognjemet izstreliti s puško. Sijaj tega leta je boljši kot kdajkoli prej. Prijatelji so prinesli ognjemet ki je napolnil nebo z osupljivimi barvami. Bilo je spoštovanje vzbujajoče.

Šestnajstega junija je Evangeline rodila svojega desetega otroka, majhnega fantka, katerega sta poimenovala Saber Truth. Imela je čudovito rojstvo. Ob šestih zjutraj sem v svoji pisarni delala ko me je poklical Howard in rekel: „Bi rada videla rojstvo?“ V dveh minutah sem bila pri njej.“ Ko sem prispela je bila pod tušem in očitno že v popadkih. Prišla je v vežo, se usedla na zofo in dojenček je prišel ven z nekaj potiski! Popolno rojstvo. Bog je tako dober. Toda težko jo je obdržati v postelji. Že takoj naslednji dan je bila v vrtu!

Pearl in Serene trdo delata na njuni novi knjigi o prehrani. Kot že dobro veste je njuna življenjska strast preučevati zdravje in sposobnosti. Preučevali sta vsako metodo in poskusili sta veliko različnih načinov jela. Po letih raziskovanja in izkušenj verjameta da sta našli dokončno pot za matere da ne samo da jedo

zdravo in preprosto kuhajo, temveč da so tudi vitke in lepe. To je obširna knjiga ne samo glede prehrane, temveč tudi o hranjenju vaše družine na najbolj učinkovite načine za treniranje uravnovešanja svojih hormonov, da dosežejo boljše navade – in polna je njunih lastnih, preizkušenih receptov. Pripravljena bo do naslednje izdaje *Above Rubies*.

Videti je da je nekaj posebnega glede vsake nove skupine *Above Rubies* pomočnic ki prihajajo k nam. To skupino smo poimenovali romantična skupina! Imamo dve bodoči nevesti in eno novo dvorjenje katerega je pričel prijazen mlad moški v naši družbi. Diana iz Slovenije bo odšla v Avstralijo kjer se bo poročila oktobra. Prejšnji teden smo imeli dekliščino za Hannah ki je bila z nami zadnjih osem mesecev. Odhaja da se dvanajstega avgusta poroči z Ericom v Kentuckyju. Bila je tako čudovita noč. Pričeli smo s čudovitimi posladki, večina od njih je bilo zelo zdravih, toda prijetnih. Vsak je prinesel svoj priljubljen recept in Hannah napisal posebno sporočilo za poroko katerega bomo dali v njej namenjeno knjigo.

Kot je običajno z vsakim dogodkom katerega imamo na našem domu, imamo vedno gledališki program. Hannah se je počutila tako počaščeno ko sta ji Serene in Pearl osebno zapeli pesem 'Hvaležna' iz njenega albuma 'Pomiri me'. Tri naše Above Rubies pomočnice, Tiffany, Diana in Mariela so ji kot trio zapele zabavno pesem in Meadow se jim je prav tako priključila. Oh da, prav tako smo imeli obisk Smoochy McTwain (najine snahe Monique ki je pred kratkim pričela s pisanjem Blue Grass pesmi) in je napisala posebno pesem za Hannah. Med temi prizori smo naredili poročne telegrame za Hannah in Erica (tako da smo izstrigli besede iz revij) in vsak je prebral svoje poročno sporočilo katerega je prinesel s seboj. Všeč mi je pesem katero je prebrala moja sestra Kate...

MIDVA narediva vsak kraj za dom kamorkoli greva,
MIDVA najdeva radost v vsaki vrsti vremena;
Ali če je zemlja oblečena v cvetenje ali sneg,
če vabi poletni dan ali pihajo pusti vetrovi;
kaj je pomembno če sva MIDVA skupaj?
MIDVA bova naredila v najinem svetu najino vreme!

Serenina spodbuda je bila: „Uživaj v vseh stvareh ki jih imaš pri svojem možu rada. Osredotoči, opazuj in dopolnjuj ga v teh stvareh kadar si osamljena ali celo izpostavljena. Ne godrnjaj in ne poskušaj spremeniti stvari ki te glede njega motijo ali v svoji glavi pojdi preko njih. Vsakdo ima napake. Namesto tega se spomni njegovih vrlin in sprosti se v svojem od Boga poslanem čudovitem možu iz nebes ki je še vedno človek!“ Dober nasvet.

Kajne, mi mnogokrat pozabimo namen našega starševstva? Mi garamo od enega dne do drugega s tem kaj vse mora biti narejeno in ne vidimo prihodnje slike. Dobro je priti nazaj k Božji Besedi, da nas spomni kaj naj bi počeli.

Psalm 127,4-5 pravi: „Kakor puščice v junakovi roki, takšni so sinovi iz mladosti. Blagor možu, ki je napolnil svoj tul z njimi! Ne bodo osramočeni, ko bodo govorili s sovražniki pri vratih.“

Bog o naših otrocih govori v zvezi z vojno. To življenje je boj med Božjim kraljestvom in kraljestvom satana. Naše otroke vzgajamo da bodo bojevniki za Božje kraljestvo da bodo vedeli kako se soočiti z bitko in za Boga ostati trdni.

Pred kratkim sem v tem družinskem psalmu opazila nekaj pomembnega. Mi naše otroke treniramo da **govorijo**. Ste opazili to? Mi naj bi vzgojili otroke ki bodo govorili s sovražnikih pri vratih. V bibličnih časih so bila vrata v mesto več kot samo vstopna pot. To je bil najbolj živahen kraj v mestu. Tukaj so starešine vladale in usmerjale zadeve mesta. Tukaj so sodniki in častniki sodili dnevne zadeve ljudi. To so bila vrata kjer so stražarji stražili in varovali mesto.

In tu je kraj kjer Bog želi da naši otroci govore - na pomembnih delih mesta, države in naroda. Želi da vzgojimo otroke ki bodo zmožni razglasiti Njegovo resnico v vratih – na visokih mestih kjer se sprejemajo odločitve in zakoni. Mi živimo v obdobju kjer „Pravica je potisnjena nazaj, pravičnost mora stati od daleč, kajti resnica se je spotaknila na trgu, poštenost nima moči, da bi prišla.“ (Izaija 59,14) V tej uri zgodovine je potrebno da vzgajamo otroke ki bodo vedeli več kot le nekaj zgodb iz nedeljske šole (op. prev.: verouka), temveč otroke ki bodo razumeli Božjo resnico, ki bodo imeli bistroumnost in bodo vedeli kako izvršiti resnico. Potrebno je da vzgojimo otroke ki se ne bodo bali govoriti Božjo resnico, četudi se bodo soočili z nasprotovanjem in preganjanjem. Psalmist je rekel: „Govoriti hočem o pričevanjih tvojih tudi pred kralji, in ne bode me sram.“ (Psalm 119,46 CHR)

Resnice ni vedno lahko objaviti. Ljudje pogosto pri resnici uberejo srednjo pot ker se bojijo preganjanj. Toda mi ne vzgajamo slabičev – mi vzgajamo bojevnike. Mi vzgajamo otroke ki se ne bojijo soočiti se s sovražnikom. Mi potrebujemo vojake kot je molil C.T. Studd:

Gospod, pošlji nam može z levjim srcem
z dobrimi, srčnimi navadami,
ki ne bodo nikoli pobegnili pred satanovimi pištolami
kot zajci in kunci!

Nekateri prevodi Psalma 127,5 pravijo: „Boriti se s sovražniki pri vratih.“ Naše „puščice“ morajo vedeti kako se boriti za svojo vero in resnico.

Mogoče boste vprašali: „Kako naj naše otroke treniramo da govorijo?“ Mogoče bi bila apologetika (op. prev: Apologeti so se imenovali prvi krščanski pisci okoli leta 120-220, ki so svojo vero branili pred kritiki in jo priporočali navzven drugim) del vsakega učnega načrta na domu šolajočih otrok. Naši otroci se morajo naučiti kako dati odgovor za resnico ki je v njih (Prvo Petrovo pismo 3,15). Seveda, težko bo pripraviti otroke da bodo nosilci resnice če ne bomo tudi sami glasniki resnice. Mi se ne smemo bati govoriti Božjo večno resnico, četudi nasprotujejo sedanjim kulturnim normam. Ideologija naše družbe glede družine ne deluje. Preveč je srčnih bolečin v zakonih in družinskem življenju. Zakoni nenehno razpadajo. Božja pot, četudi različna od človeških poti je pot v uspeh če smo ji le poslušni. Mi se nikoli ne smemo sramovati resnice. Naši svetovalci nas nikoli ne smejo prestrašiti.

Mi lahko govorimo z zaupanjem ker vemo za pot ki deluje!

Mi moramo biti kot apostol Pavel ki je v sinagogi in na tržnicah hrabro govoril, pričeval, dokazoval, prepričeval ljudi o resnici. Psalmist in Pavel sta oba priznala: „Veroval sem, zato sem govoril.“ (Psalm 116,10 in Drugo pismo Korinčanom 4,13). Kaj verjamete? To o čemer govorite. Česa vaše otroke učite da verjamejo? Kakšno je hrepenenje njihovega srca? To je to o čemer bodo govorili. Ne besedne igre, temveč prepričanja!

Nikoli ne pozabi – tišina je kapitulacija, toda izgovarjanje resnice lahko spremeni usodo naroda.

Vaš otroke vzgojite da bodo bojevniki za Gospoda. Vzgojite jih da bodo poznali resnico. Pripravite jih da bodo govorili resnico – maziljeno, brez popuščanja, brez izmikanja besedam – na tržnicah in na visokih mestih.

Naj bo vaš dom napolnjen z Gospodovimi blagoslovi.

NANCY CAMPBELL, ustanoviteljica in urednica
Primm Springs, Tennessee, ZDA

Reference:

Hrabro govorjenje, oporekanje in prepričevanje:

Preberi Apostolska dela 4,13; 29-31; 9,27; 13,43; 46; 14,3; 17,17; 18,4; 13,26; 19,8; 26; 28,23; Pismo Efežanom 6,18-19; Pismo Filipljanom 1,20; 2 Pismo Korinčanom 5,11; Pregovori 28,1.

Govori pred kralji in vladarji:

Psalmi 119,46; Pregovori 22,29; Apostolska dela 4,8; 24,10-12; 24-27; 26,1-32.

Vedno pripravljeni govoriti, celo tistim ki nasprotujejo:

Ezekiel 33,8-9; Pregovori 22,29; Apostolska dela 4,8; 24,10-12; 24-27; 26,1-32.

Nagibanje k moji lastni deski

Slika: Jilissa (5)

Slika: Michelle in njen herojski mož na romantičnih družinskih počitnicah v Mehiki. Cam in Michelle sta blagoslovljena z desetimi otroci: Bryson (18), Jacinda (16), Dalton (15), Brielle (12), Logan (10, Havenne (8), Gideon (7), Jilissa (5), Tresa Leigh (3), Drayden (2) in novorojenček januarja 2010. Otroci ki so odšli prej – Jewel (1998), Mark (2003) in Jilea in Emmalene (2009).

Zame je bilo lahko videti da sem nedolžna. Težava je bila tako očitno njegova – njegov temperament in njegova nagnjenja sestavljena z njegovimi preprostimi

družinskimi veščinami. Z mojim obiljem izobrazbe in prekašajočim besednjakom sem bila vsako situacijo sposobna narediti takšno kakršno sem potrebovala. Konec koncev nisem bila jaz tista s problemom, jaz sem bila junakinja! Skrb za dom in otroke in vztrajanje v zakonu kjer je bil on duhovno 'spodaj' je povzročilo da sem bila predmet sočutja vsem. Konec koncev, bila sem v tako strašnem položaju, za nameček pa še s prihajajočimi otroci! Bila sem duhovna zvezda predstave! Njegove težave so bile javne da so jih lahko videli drugi. Moje so bile skrite in pritajene, nevidne vsem razen njemu.

Trajalo je leta da sem šla preko tega, da vidim da sem bila v najinem zakonu sama enak ali mogoče še celo slabši grešnik. Kakšna misel! Preden sem prišla do tega odkritja sem svojega moža zapustila z blagoslovi vseh – cerkve, družine in prijateljev. Z dvanajstimi škatlami in štirimi malčki za seboj sem odšla na vlak in upala sem da se nikoli ne bom vrnila. Sovražila sem njega in kakšno je postalo moje življenje.

Pravkar sem v spontanem splavu izgubila najinega petega otroka in on je še vedno tičal v svojih nagnjenjih, ki so seveda vsebovali strujo laži in neprimernega obnašanja. Nobena oseba pri zdravi pameti ne bi pričakovala da bi v takem okolju vzgajala otroke. Oh, kako goreče sem molila da mu Gospod vzame njegovo življenje! Čeprav sem ves ta čas pogrešala svojo lastno desko, ki mi je popolnoma zaslepila moje oči.

On se je vsaj trudil da postane boljši in je v svoji moči počel vse da uredi in se spremeni. Vse kar sem lahko mislila je bilo kako strašno napako sem naredila ko sem se poročila z njim. Ker sem vedela da nimam realnih možnosti za razvezo sem se počutila kot da mi je Gospod usmeril pištolo v mojo glavo. Prisiljena sem bila ostati v zakonu v katerem nisem želela biti. Zagotovo sem mu to tudi dala vedeti, celo takrat ko sem prišla nazaj domov da 'poskušava urediti stvari.' Čutila sem kot da jaz sama na sebi nimam ničesar za postoriti medtem ko mora on zrasti, se očistiti in se spremeniti ali še kaj drugega! To vedenje zaničevanja je prežemalo najino celotno razmerje in mu je storilo nemogoče da bi se sploh kdajkoli počutil ljubečega in spoštovanega.

Čeprav je bil on dvojen heroj, zmožen da premaga svoje boje brez kakršne koli pomoči ali podpore svoje žene. Namesto da bi se vkalupil, kot bi najbrž storil vsak slabotnejši moški, je moj mož proti vsem pričakovanjem premagal vse! Še celo takrat od mene ni prejel spoštovanja katerega je zaslužil. Bila sem tako grenka zaradi žalovanja in nemira katerega je povzročil najini družini. To so bila leta trpljenja in bolečine katerih ne bom kar tako dala proč in jih pozabila! Moje feministično ozadje se je bojevalo z mojo vero, kot se je bojevalo tudi proti učenjem katera sem prejemala od *Above Rubies* in drugih svetovalcev. Imela sem prav in v to sem bila prepričana! Tudi ko se je spremenil, še vedno nikoli ni bil dovolj dober! On je naredil tako veliko škode!

Ko si je moj mož predrznil pasti v katerega koli od njegovih starih vzorcev, četudi samo za kratke trenutke, sem ga urno treščila navzdol pod nivo zmelje. Moja mama je temu rekla 'iti za vratno žilo' in čutila sem da je to popolnoma zaslužil. Če

bi samo lahko prej videla s kakšnim učenjem sem bila pravzaprav blagoslovljena. Bila sem tako zaposlena s kazanjem prsta proč od sebe in pridobivanjem naklonjenosti od dobro mislečih kristjanov da sem zanemarila z delom na zelo potrebnih delih same sebe ki so bili v strašno slabem stanju.

Ali si lahko za eno minuto predstavljate kako težko je delati na nečem, ne glede na nagnjenje, s popolnoma nobeno pomočjo okrog sebe? Kaj pa življenje v zakonu kjer tvoj zakonec brani sebe tako da te poniža tako nizko kolikor je le mogoče? In da se vrhu tega v svojem lastnem domu počutiš neljubljenega, nezaželenega, celo osovraženega in popolnoma ne spoštovanega? Natančno s tem se je on srečal, brez koščka moje naklonjenosti. Prav tako sem imela obilno podporo od najine skupnosti!

Šele kasneje sem se naučila in sprejela dejstvo da mi je bil moj mož pravzaprav dan kot darilo prav iz roke Boga Samega. Če bi se le bo njega vedla kot bi se morala, kako mnogo krajša bi bila leta bolečine! Moj ponos in pomanjkanje notranjega premišljevanja sta mi preprečila da delam na sebi. Medtem je moj mož prizadevno in ljubeče izklesal svoja področja. Kopala sem v svojo notranjost in nepotrpežljivo in jezno čakala vedno pričakujoč od njega najslabše.

Ko sem končno prišla do razumevanja moje ženske vloge, še posebej v zakonu, sem pričela videti moje resne grehe. Seveda, zvesta sem bila v pobožnostih, kot tudi v spalnici. Rodila sem otroke katere mi je naklonil Bog in še celo šolala sem jih na domu. Odpovedala sem se obetajoči profesionalni karieri in se naučila peči. Kakorkoli, na izpitu za ženo sem bedno padla.

Morala sem se naučiti in verjeti da moja vloga podrejene žene ki daje svojemu možu spoštovanje in vodstvo, daje slavo Bogu. Nepomembno je bilo s katerim moškim sem se poročila, moja vloga žene je biblično določena in zelo jasna. Oh, jaz, kako sem padla, padla, padla! Nenehno sem ošabno pozabljala na vse moje lastne grehe. Morala bi mu pomagati, ga podpirati, ljubiti in mu pustiti vodstvo! To je bila Božja volja zame! Vsa ta leta sem domnevala da je Bog vedel, kot tudi vsi drugi da je bil moj mož nesposoben. Kasneje sem spoznala da Bog vse može kliče da vodijo in da so spoštovani in so podprti s pomočjo njihovih žena.

Si predstavljate koliko prej bi se lahko zgodilo ozdravljenje če bi prenehala gledati na njegov greh in se namesto tega osredotočila na svojega lastnega! Mogoče bi lahko imeli leta v katerih sedaj uživamo desetletje prej! Kakšna misel! Pustim ji da gre z mojim lastnim grehom proč!

Hvala Bogu da je moj dragi mož vztrajal in da sva se oba spremenila, žalovala in pokesala. Danes stojimo skupaj, močni in v ljubezni, z desetimi čudovitimi otroci in čudovito zgodbo za pričevanje da premaga nekaj najtežjih življenjskih izzivov. Naša zgodba se trenutno razširja in upam da se bo knjiga zaključila leta 2010.

Naj vam kobilice ali celo vaš lastni greh ne uničijo let vašega zakona. Sedaj glejte kaj lahko naredite da obnovite mir in radost katero Bog želi za vaš zakon in družino. Osredotočite se na svojo lastno vlogo in hodite v poslušnosti temu in blagoslov bo sledil. Bog je zaupanja vreden da vam izpolni obljube. In verjemite

mi; če smo mi lahko to preživeli in končali v ljubezni, z radostjo in mirom je to dosegljivo vsem!

MICHELLE KAUENHOFEN, Winnipeg, Manitoba, Kanada
ceducate@mts.net

Michelle je direktorica Above Rubies v Kanadi. Kanadčani prosim stopite v stik z njo za vsa vaša naročila in revije. Tel: 204-355-7682.

Kako najti zadovoljstvo

Slika: Cyril in Rhonda imata dva otroka: Gabrijela (7) in Daniel (3½) in še enega na poti.

Vedno sem hrepenela da bom našla moža ki bo izpolnil mojo potrebo osamelosti. Po srečanju in poroki z mojim zakonskim tovarišem na Havajih, sva se ustalila da bi imela v Kaliforniji srečno življenje. „Odslej vedno srečna.“ Res? Dobro, večino dni. Toda sedaj je pride nova zaskrbljenost. Kaj se je zgodilo z vsemi mojimi samskimi prijateljicami?

Nenadoma vse moje samske prijateljice niso več preživljale časa z menoj kot bi si želela. Kmalu nama je Bog privedel več poročenih parov da se druživa z njimi, čeprav se še vedno nisem čutila izpolnjene. Glede na te nove prijatelje midva še nisva prispela. Imeti bi morala sanjski dom in z njim gredo otroci. Moj mož se še ni bil pripravljen ustaliti v dom in videti sva bila odvečna ali izven kraja.

Ko sva bila nekaj časa poročena naju je Bog blagoslovil z otrokom - četudi mi je bilo rečeno da sem neplodna – s čudovito hčerko Gabriello in tremi leti kasneje s sinom Danielom. Sprva sem bila zasuta s delom za dojenčka. Ponovno je bilo videti da so moje stare prijateljice ki niso imele otrok prenehale prihajati na obisk. Če z njimi ne morem govoriti ob desetih ponoči o njihovih težavah v razmerjih, ugibam da nisem bila dovolj dobra da bi jim bila prijateljica po njihovih merilih. Toda ponovno mi je Bog pripeljal nekaj novih in čudovitih prijateljic da z njimi preživim čas. Te prijateljice so imele otroke kot sem jih imela sama. Mislila sem da sem končno prispela dokler...

Te prijateljice so pričele dobivati njihovega tretjega, četrtega in petega otroka in sama po dveh otrocih še vedno nisem mogla zanositi. Ali je z menoj nekaj narobe? Čemu žalost v srcu? Imam dva čudovita otroka in sijajnega moža čeprav sem mislila da potrebujem več. Na drugi strani je bila ena prijateljica zadovoljna z enim otrokom, toda ni bila zadovoljna z njenim življenjskim položajem. Mislila je da potrebuje veliko večjo hišo za njeno majhno družino.

Potem je tukaj prijateljica z dvema otrokoma, psom in vrtno ograjo toda sedaj ne morejo napolniti proračuna in si mora ona najti službo. Druga prijateljica je poročena z dvema otrokoma toda želi da se njen mož drugače vede.

Nenadoma sem spoznala da mi je Bog v moje življenje ponovno privedel samske prijateljice in so mi lahko služile bolj kot katerekoli druge. Ena izmed njih je

najbolje povedala. „Da, želim se poročiti, toda tega ne želim narediti za malika. Moja pozornost mora biti na Bogu.“

To mi je dalo misliti! Imela sem moža in dva otroka in še vedno sem si jih želela več. Nisem bila zadovoljna. Ali delam malika iz tega da imam otroke prav tako kot imajo moje prijateljice hišo za malika ali kot imajo samske prijateljice poroko za malika? Še nikoli se nisem počutila tako obsojeno.

Trava je na drugi strani vedno bolj zelena. Pred kratkim mi je neka ženska rekla da je sita ljudi ki nanjo zviška gledajo zato ker je bila samska. Skoraj sem se zasmejala ko je to rekla, ker se v mojem krogu mam ki so ostale doma vedno pritožujejo da so site ljudi ki zviška gledajo nanje zato ker so ostale doma s svojimi otroci!

Potem sem tam pred kratim brala članek o zaposleni mami ki je bila nevoščljiva na svojo sosedo ki je ostala doma in otroke šolala na domu, da je spoznala da njeno življenje ni bilo to kar je bilo videti na zunaj. Potem je na domu šolajoča mati ki zavida ženski ki se oblači v elegantna oblačila in dejansko ima denar za frizerko in pedikerko.

Moj pastor je povedal zgodbo o človeku ki si je želel nove čevlje toda ko je na čez cesto zagledal človeka brez nog je bil hvaležen za čevlje ki jih je imel! Videti je da je naša človeška narava nezadovoljna. Mogoče nam vse te reklame, oglasni panoji in filmi govorijo da nismo popolni razen če imamo telo kot Barbie, možgane kot Hillary Clinton, nove avtomobile, 'sanjski' dom, vse te nove računalniške igračke in seznama ni nikoli konec.

Kam je odšla naša družba? Je ta duhovna zadrega edinstvena naši družbi in času ali je bilo že od nekdaj tako? Biblija ima veliko povedati o zadovoljstvu kar meni govori da je to nekaj za kar je Bog vedel da bomo tu trpeli:

„Če pa imamo hrane in odeje, bodimo s tem zadovoljni.“ (Prvo pismo Timoteju 6,8 CHR)

„Je pa velik dobiček pobožnost, združena z zadovoljnostjo.“ (Prvo pismo Timoteju 6,6 CHR)

„Tega ne pravim, ker bi mi česa manjkalo, saj sem se navadil, da sem zadovoljen v vsakršnem položaju. Znam biti reven in znam biti v obilju. Na vse mogoče sem se navadil: Db. Vpeljan sem v skrivnost vsakega in vseh (položajev). biti sit in biti lačen, biti v obilju in biti v pomanjkanju. Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.“ (Pismo Filipljanom 4,11-13)

„Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.“ (Psalm 23,1)

„Jaz pa bom v pravičnosti gledal tvoje obličje, ko se prebudim, se bom sitil ob tvoji podobi.“ (Psalm 17,15)

„Bodite zadovoljni s svojo plačo.“ (Evangelij po Luku 3,14)

Zaključek je da so v tem času recesije ameriške 'sanje' lahko to – sanje za mnoge. Ali je bila vedno resničnost s katero pričnemo? Mi smo bili še bolj blagoslovljeni

kot drugi v državah tretjega sveta.

Za kaj si se Bogu v zadnjem času zahvalil? Bogu se lahko zahvalim za veliko stvari, toda najpomembnejša stvar za katero sem hvaležna je da imam dnevno oseben in živ odnos z Njim – vedoč da je On tukaj v časih negotovosti in celo takrat kadar stvari ne gredo tako kot si želim da bi šle. On je Bog miru. S tem da sem Židinja ki verjame v Jezusa me mnogo Židov vpraša: „Če je Jezus Mesija, čemu ni On prinesel miru?“ Odgovor je preprost. On je prinesel mir za tistega ki ga hoče. Njegov mir ki leži na srcu, vedoč da ne glede kje si, je Bog na delu. Mir in zadovoljstvo gresta z roko v roki. Ko mi pričnemo gledati druge in kaj vse imajo, bomo hitro izgubili naš mir. Mogoče je zato ena od desetih Božjih zapovedi: „Ne želi.“

RHONDA GORDON, Los Angeles, Kalifornija, ZDA,
jewess4jesus@ca.rr.com

p.s. Med pisanjem tega članka imam pričevanje. Doživela sem več PCOS (op. prev: sindrom policističnih jajčnikov) in občasno sem imela menstruacije na vsake dva do štiri mesece, poleg tega sem imela ciste na obeh svojih jajčnikih. Četudi je moja srčna želja da bi imela več otrok želim biti zadovoljna s tem kar imam in ne s tem česar ne morem imeti.

Čudežno se je Bog odločil da mi konec koncev izpolni željo mojega srca. V mesecu decembru pričakujeva novega dojenčka. Osupljiva stvar je da je starešina naše skupnosti molil zame in me mazilil z oljem za ozdravitev mojih jajčnikov in cist en teden preden sem dejansko spočela. To je kar nam Biblija govori naj delamo! Prav tako sem uporabljala naravna zelišča (če želite povprašajte o teh zeliščih) in skušala biti na zelo presni prehrani. Vem da je samo Bog tisti ki je v moje telo nastavil dojenčka. „Vsak dober dar in vsako popolno darilo prihaja od zgoraj, od Očeta luči, pri katerem ni spremembe ne sence menjave.“ (Jakobovo pismo 1,17).

Neparne nogavice

Ste kdaj dali v pralni stroj deset nogavic in potem ko so bili posušene (ali iz sušilnega stroja), ste dobili samo devet nogavic? Kam so šle? Tukaj je nekaj predlogov za neparne nogavice:

Sobotne nogavice

Neparnim nogavicam v naši družini pravimo 'sobotne nogavice.' Po disciplini šolskih uniform med tednom je ob koncu tedna sobota dan ko nosimo barvne, bolj običajne obleke in neparne nogavice.

Stari čevlji

Ali gre vaša družina na kampiranje ali je en otrok udeležen vseh oblik blatnih in

mokrih zabav? Neparne nogavice gredo zelo dobro s starimi čevlji.

Prijetno dišeča torba

Kaj pa ljubke tanke mrežaste nogavice ki so vam jih dali ko se je dojenčica pridružila vaši družini? Po brezskrbni in prijetni hoji v parku pridete domov in njeno majhno nogo najdete popolnoma slečeno. Ne izgubite upanja, še vedno vam je ostala ena lepa nogavica katero lahko napolnite z lavando ali vato pokapljano z nekaj kapljicami eteričnega olja. Odprti konec sešijte ali zvežite skupaj, po možnosti s končkom traku ki ima sentimentalno vrednost na primer: košček traku ki je ostal od poročne obleke ali košček ki priveže poseben omot ali pripnite majhen ljubek gumb na šivanje. To naredi ljubko prijetno dišečo vrečko katero položimo med obleke v vaši omari ali srce razgrevajoče darilo za babico ki živi daleč proč od vas.

Božično drevo

Barvne nogavice brez para so lahko okrašene z gumbi, zvončki, trakovi in bleščicami – karkoli si želite. Okrašen z drugimi barvnimi nogavicami naredi edinstveno okrasje za božično drevo. Še eno uporabno, toda posebno darilo za babico.

Lutka iz nogavic

Moker dan med šolskimi počitnicami! Kaj lahko storimo? Skupaj z neparnimi nogavicami zberite majhne koščke volne, traku, niti ali blaga, gumbe vseh vrst in oblik, barvne ščetke za čiščenje pipe in karkoli drugega kar bi bilo lahko uporabno za izdelavo lutke iz nogavic. Medtem ko izdelujejo njihovega posebnega nogavičnega prijatelja se lahko otroci naučijo šivati gumbe. Ko zvečer oče pride domov ga lahko zabavajo z lutkovno zabavo ki lahko vključuje glasbo in ples.

Čistilec čevljev

Velike, neparne odrasle nogavice lahko dajo lep lesk vašim čevljem.

Vrečka za frnikole

Velike nogavice, na vrhu sešite lahko naredijo čudovite vrečke za frnikole.

Hramba za čebulice

Kje hranite tiste male čebulice izkopane na vrtu ob koncu poletja ki morajo biti shranjene v suhem, temnem toda zračnem mestu? Hranite jih v starih nogavicah ki so lahko s kljukicami za perilo obešene na pomožno vrv v temnem kotu vaše garaže ali na podstrehi.

Žoge za tenis

Stare teniške žoge prav tako lahko shranite v stari očetovi neparni nogavici namesto da jih pustite ležati okoli vrta. Ob koncu igre predšolski otroci uživajo v tekmovanju drug z drugim koliko žogic lahko napolnijo v vsako nogavico. Ta aktivnost pomaga učiti čistočo in varnost.

Dodatna toplota

Na hladen zimski dan greste ven? Neparne nogavice pod vašimi volnenimi lahko dodajo dodatno toploto.

Nogavice za v posteljo

Neparne nogavice uporabljajte kot nogavice za v posteljo – lahko celo kombinirate barve da ustrezajo vaši pižami.

Uporaba starih nogavic je omejena samo z vašo domišljijo. Prihodnjič ko je v košu za perilo nogavica brez para ne obupajte – mislite kreativno.

PATRICIA FRITH, Aranda, ACT, Avstralija
findafaith@netsped.com.au
Patricia in njen mož Erik imata po petintridesetih letih tri otroke, dvanajst vnukov in veliko nogavic brez parov.

Možje in cerkev

Pred poroko sem verjela da bova z možem skupaj odpeljala otroke in šla v cerkev. Sanjala sem da bova otroke pustila v njihovo nedeljsko šolo ter sama odšla v najino nedeljsko skupino za zakonce. V resničnosti je bil moj mož gasilec z ponorelim urnikom. Ko sva se poročila ni prav nič maral za cerkev.

Med tem časom je na meni sovražnik uporabil močno orožje. To orožje je bilo STRAH. Brala sem vse statistike kako: „Če mož ne gre v cerkev je verjetnost, da bodo vaši otroci - ko bodo nekoč odrasli - obiskovali cerkev, zelo majhna.“ Bila sem tako preplašena pred tem, da sem poskušala z vsemi načini da bi moj mož šel v cerkev in nedeljsko šolo (ko ni bil v službi). Uganili ste, trudila sem se. Sramota, krivda in manipulacija so bila moja 'orodja' da bi s svojem možem naredila kar sem hotela da naredi. Ni potrebno povedati da sva bila oba nesrečna.

Če ne bi šel v cerkev ali nedeljsko šolo potem je zagotovo naslednja najboljša stvar preučevanje Biblije za zakonce, kajne? Napačno! Obiskoval jo je kratko obdobje da bi mi ugodil in potem je pričel z izgovori. Pravzaprav lahko povem da resnično ni hotel iti. Končala sem z občutki grenkobe, jeze in zamere proti njemu.

Po letih letih tega nesrečnega kroga je Gospod tega imel dovolj! Soočil me je z mojimi strahovi, neodpuščanji in pomanjkanju zaupanja Vanj. Povedal mi je da naj nič več ne skrbim za Steva. V cerkev naj grem zaradi svojih otrok in zaradi svoje lastne koristi. Bog bo poskrbel za Steva.

„Toda kaj pa otroci?“ sem vprašala. „Kaj pa vse te statistike ki pravijo da bodo moji otroci najbrž padli proč če njihov oče ne obiskuje nedeljske šole ali cerkve?“ Gospod me je spomnil da je On večji kot vse statistike. Čeprav sem imela še eno težavo. „Toda to ni pošteno! On gre počivati, medtem ko vse te otroke sama pripravljam za v cerkev. To je težko delo, Gospod, da ne omenim da ko končno prispemo v cerkev moram vsakomur reči kam naj gre. Velikokrat sem izčrpana in

odmaknjena medtem ko sedim da bi slavila.

Čutila sem da mi je Gospod rekel: Da, to ni pravično in to je težko delo. To je tvoje žrtvovanje zame. Prenehaj se pritoževati in godrnjati glede tega in spoznaj da je TO tvoje dejanje slavljenja."

Od tega dne dalje sem Bogu zaupala da poskrbi za Steva in sama zvesto vzamem otroke v cerkev. Po mnogih letih je Bog spremenil njegovo srce. Sedaj, če ne dela, je redno prisoten. On pride na lastno pobudo, ne ker ga skrbi da me bo razočaral. Odkar sem Steva prepustila Gospodu, ga je On spremenil v smereh katere si nikoli ne bi mogla zamisliti. On skokovito raste v Gospodu! Samo Bog lahko to naredi! Steve je še vedno tip osebe katerega ne zanimajo skupinska biblična proučevanja, toda sedaj čisto sam bere celotno Biblijo in jo ima rad.

Ko vstopim v cerkev sem lahko nervozna in vznemirjena in skušam slaviti potem ko sem morala disciplinirati enega ali dva otroka, toda Gospod ve da je zame resnična žrtev že sploh priti tja!

Poznam nekaj mamic katere ne gredo redno v cerkev, če sploh kdaj gredo, ker čakajo na svojega moža da bo duhovni vodja in bo družino odvedel tja. Ne čakajte! Vaši otroci morajo videti da je cerkev pomembna. Oni morajo iti na kraj kjer učne ure ojačajo to kar ste jih učili doma. Spodbujam vas da greste k Bogu s svojimi razlogi in izgovori. Bodite iskreni z Njim in naj vam On spregovori. On bo dal moč da naredite kar je za narediti. Garantiram vam eno stvar. Če vaš otrok ne bo videl niti enega predanega starša ki želi iti v cerkev, čemu bi bili kdajkoli spodbujeni da bi šli kot odrasli po lastnem nagibu?

Bodite vzpodbujeni, Bog želi da vaš mož „ne opusti srečanj z drugimi verniki," toda On to želi narediti na Svoj način, ki je vedno pravilen način. On snubi vašega moža k Sebi in duhovna hoja vašega moža JE Zanj prioriteta. Zapomnite si, Bog vašega moža ne bo snubil na isti način kot je snubil vas.

Vsakdo se uči drugače. Vi skrbite za vašo duhovnost in naj Bog poskrbi za njegovo. Prednost tega je TRAJAJOČ mir, radost in obnovljen občutek ljubezni in milosti do vašega moža. Spori zapustijo dom in Bog prične NJEGOVO delo.

STACIE BROWN,The Dalles, Oregon, ZDA
sbfirefighter@embarqmail.com
Steve in Stacie sta blagoslovljena z Joshua (10), Marcus (8), Jessica (6), Andrew (4), Jacob (2) in Lily (3 mesece). Steve je dala dovoljenje za objavo tega pričevanja.

Staciejin blog je na spletni strani: www.afirefighterswife.blogspot.com

Treniranje najstnikov

Najino starševsko potovanje

Kot mlada mati sem bila zelo v strahu da bi imela najstnike. Preden sem sama imela otroke sem bila učiteljica v šoli in sem to starostno skupino videla v akciji. Tudi sama sem bila kot najstnica mala nadloga in bala sem se te iste usode za svoje lastne otroke.

Midva z možem nisva sprejela Kristusa vse dokler nisva bila že dobro na poti najinega starševskega potovanja. Doslej, s petimi otroci, je bil Bog vedno prisoten v najinih življenjih. Toda midva tega še nisva vedela! Medtem ko je bila moja največja želja da najamem varuško za poln delovni čas, me je On vodil da bi bila mati ki je ostala na domu. Prav tako naju je vodil da na domu šolava najine otroke povsem od začetka. Moj najstarejši otrok in edina hčerka Sydney je pravkar zaključila s srednjo šolo! Midva čutiva da je biti doma z njimi od jutra do noči izpolnitev zapovedi iz pisem: „Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vso močjo! Te besede, ki ti jih danes zapovedujem, naj bodo v tvojem srcu. Ponavljaj jih svojim sinovom in govori o njih, ko bivaš v svoji hiši in ko hodiš po poti, ko legaš in ko vstajaš!“ (Deuteronomij, Peta Mojzesova knjiga 6,5-7)

Nična toleranca

Že od rosnih let imava visoka pričakovanja glede obnašanja najinih otrok. Moj mož temu pravi taktika nične tolerance, toda to sva vedno uravnotežila s kupi ljubezni in spodbude. Že od mladosti jih učiva da so spoštljivi do drugih. Pogosto sem presenečena ko vidim otroke kako v javnosti predrzno odgovarjajo svojim otrokom, govorijo grde besede in se tepejo z brati in sestrami brez da bi starši posegli vmes in ustavili njihovo obnašanje! Na žalost se mnogim staršem zdi to kot bedasto otroško obnašanje katerega je potrebno prezreti. Toda če vas otroci ne spoštujejo že ko so majhni, vas prav tako ne bodo ko bodo postali večji! Moja dva najstarejša sinova (starosti petnajst in trinajst let) sta sedaj velika 192 cm in 182 cm. Pri roki imam dva uglajena mlada moška, na robu odraslosti.

Družinska povezanost

Mi skušamo izvajati družinsko usmerjene dejavnosti. Če ne moremo sodelovati kot družina, bodisi v slavljenju, brezdelju ali zabavi, na splošno tega ne naredimo. To ohranja družino povezano in spodbuja nas da odstranimo motnje v naših življenjih. Kakorkoli, ko otroci postanejo bolj zreli jih spodbujava da raziščejo nekatera področja osebnega zanimanja kot služenje v dramski igri, okrasitev tort, karate in klavir, da jih samo nekaj naštejem. Skozi te aktivnosti mi zgradimo njihovo samozaupanje. Konec koncev so kot otroci v pripravi da postanejo odrasli!

Biblija najstnikov ne prepoznava kot ločeno skupino in tudi mi jih ne! Najini najstniki so izpostavljeni mnogim bogaboječim odraslim ki služijo v cerkvenih

služenjih kot so drama, služenje pri hrani, audio-vizualno delo ob nedeljah, vodenje fantovskih in dekliških klubov in tako naprej. Da si zaslužijo te zunanje priložnosti morajo najini otroci naprej demonstrirati vodenje na domu.

Očetov zgled

Velik del učenja najinih sinov je bil čudovit način mojega moža kako ravna z menoj. Moj mož čuti da je učenje najinih sedmih fantov kako se vesti do dame, odločilno za njihov razvoj. Že od zgodnjih let (približno treh let) jih uči da odpro vrata dami preden gredo sami skoznje, da ne udarijo deklet, naj gredo dekleta prva in tako naprej.

Moj mož ima vedno vlogo vzornika kako biti moški na način s kakršnim ravna z menoj. On fantom pogosto izpostavlja stvari katere s katerimi mi služi, da žrtvuje svoje lastne potrebe in mi pokaže svojo ljubezen. Včasih celo vpraša fante kam oni misli da bi me odpeljal na tedenski večerni zmenek! Precej zabavno je slišati njihove ideje. Majhni fantje morda odgovore: „Odpelji mamo v McDonald," medtem ko veliki fantje mogoče predlagajo naj me odpelje na nakupovanje novih potrebščin in potem ven na okusno večerjo ali sprehod! Vidim lahko kako veliki fantje postajajo občutljivi na to kaj bi ženska mogoče želela početi!

Ne prezrite težav

Mi rade volje priznamo da smo storili mnogo napak tekom našega starševskega popotovanja, toda mi vedno skušamo hitro izgladiti izbokline na cesti. Mi čutimo da je pometanje težav pod preprogo samo iskanje težav kasneje ko nekdo preprogo dvigne! Že od takrat ko so bili otroci zelo mladi sva čutila da je pomembno ustaviti napačno vedenje, odpeljati otroka vstran in mu pomagati razumeti kaj so naredili narobe, vključno z disciplíniranjem če so mlajši od desetih let in prelomijo obljubo.

Grajanje starejših otrok je prav tako pomembno, čeprav lahko traja veliko dlje! Mnogokrat se zgodi da moj mož otroka odpelje ven na pogovor na samem z očetom, mogoče na sladoled v avtu kjer se pogovorita o zadevi. Mnogokrat dolgo v noč delam z najstniki ki potrebujejo čas za pogovor.

Iščite modrost

Moder svetovalec starejše ženske (v vlogi Pisma Titu 2,3-5) je bistven v mojem potovanju matere. Mnogo sem se naučila od drugih mater ki so otroke uspešno vzgojile do odraslosti. Spodbujam vas da se ozrete k tem okoli vas ki imajo otroke ki se primerno obnašajo in jim zastavite mnogo vprašanj! Starševstvo je naše od Boga navdihnjeno služenje na tej točki naših življenj. Mi verjamemo da naslednja stvar ki pride po našem odnosu z naših Gospodom je naš odnos z soprogom ali soprogo in blizu temu je na tretjem mestu odnos z našimi otroci. Kot dodatek Božjim usmeritvam za starševstvo v Bibliji in reviji *Above Rubies* vam bodo v pomoč nekateri primopočki ki so nam pomagali na najinem starševskem potovanju:

- „*Čuvanje src naših otrok*" in „*Pripravljanje sinov da prežive družino z enim*

samim prihodkom“ avtorja Steve in Terry Maxwell

- „*Past socializacije*“ in „*Izobraževanje na domu z zaupnostjo*“ avtorjev Ricka in Marylin Boyer
- „*Družinsko vodena vera*“ in „*Kakšen mora biti če se želi poročiti z mojo hčerko*“ avtorja Voddie Bauchama.
- „*Ustvarjena za Njegovo pomočnico*“ in „*Ni večje radosti*“ avtorjev Michael in Debi Pearl.
- „*Toliko več*“ avtoric The Botkin Sisters Vision Forum Ministry, visionforum.com

SUSAN HALLADAY, Winnipeg, Manitoba, Kanada
rsmanyblessings@hotmail.com

Nova najstnica pripoveduje svojo zgodbo

Ni nam bilo dovoljeno videti veliko filmov, kot so jih mogoče smeli drugi... ker sta najina starša mislili da so nekateri od njih neprimerni.

Najina starša sta več časa preživela z nami da sta nas trenirala v vljudnem vedenju v javnosti in to od nas še vedno pričakujeta sedaj ko smo najstniki.

Denarja katerega smo zaslužili pri priložnostnih delih nam ni bilo dovoljeno zapravljati za karkoli bi si želeli. Dovoliti so nam morali starši. Veliko ljudi nima dovolj denarja ko se poročijo in izselijo, tako da svojega hranim za avtomobil, hišo,...

Veliko več časa preživim s svojimi starši kot z drugimi otroci in pogovarjamo se o bolj resnih stvareh.

Ker smo šolani na domu, opravimo svoje delo in ne zapravljamo toliko časa kot v javnih šolah.

Ker sem veliko več okoli svojih bratov in sester imamo med seboj dobre odnose.

S spoštovanjem poslala **RAYN HALLADAY**, trinajst let
Winnipeg, Manitoba, Kanada

Mladi odrasli

Moj mož je najinim otrokom vedno govoril da v svoji hiši nikoli ne bo toleriral „najstnikov.“ Najine mladoletnike imenujeva „mlade odrasle.“ To jim daje boljšo podobo tega kar se pričakuje od njih. Prav tako jim daje vedeti da mi ne dopuščamo najstniškega obnašanja, govorjenja za hrbtom ali popivanja.

Midva najine otroke spodbujava da svoj čas in energijo prostovoljno nudijo da pomagajo drugim. Oni delijo doma izdelane vizitke starejšim meščanom v naši soseski na katerih je napisano da ponujajo brezplačno pomoč in usluge. Že dolgo je kar so se naši mlajši sosedje naučili o njihovem trdem in vzornem delu in najine

otroke proti plačilu najamejo da očistijo hišo, vrt ali pazijo na njihove otroke.

Trije od najinih otrok so že odrasli in vsi živijo za Gospoda Jezusa Kristusa. Vsi so prostovoljci v različnih služenjih. Naslednji trije se približujejo 'mladim odraslim' letom in pripravljena sva da vse skupaj ponovno pričnemo.

SHERI HEPWORTH, Auburn Hills, Michigan, ZDA
sheri_hepworth@hotmail.com
Otroci Davida in Sheri so: David (26), Carmella (25), Tiffany (23), Katren (13), Caeley (11) in Samuel (9).

Tiffany trenutno živi z nami in pomaga pri služenju Above Rubies. Ona je zagotovo pričevanje treniranja kako imeti dobre delovne navade.

Pričnite pri majhnih

Spoznala sem da je najboljši način za treniranje najinih najstnikov v hišnih opravilih in splošni pripravljenosti za pomoč že od takrat ko so še mladi. Če čakamo da so naši otroci dovolj stari da se nauče kako pravilno pomagati, smo predolgo čakali. Mi moramo izkoristiti to pripravljenost in radost pomaganja ko so še zelo mladi in jih medtem tuširati z veliko pohvalami.

Treniranje mladih kuharjev

Skoraj vedno kadar kuham ali pečem imam ob sebi v kuhinji vsaj enega otroka. Na ta način svoje otroke treniram da se nauče kako kuhati, tako fante kot dekleta. Hočem da tudi moj sin ve kako kuhati, tako da bo v blagoslov svoji ženi in da bo lahko skrbel sam zase dokler bo samski. Spoznala sem da je učenje kako si pripraviti hrano za zajtrk odlično mesto za pričetek. Takrat ko so bili moji otroci še najstniki (sedaj imam tri najstnike) se vsak dan menjajo pri pripravi zajtrka. Prav tako na mizo ne položijo hladnega kruha. Pripravljajo omlete, vaflje (oblate), palačinke, pečena jajca, narastke in popečene kruhke, vse od začetka pripravijo sami.

Treniranje kariere

Želiva da imajo najini mladostniki različne vrste veščin in raziščejo različne poklicne možnosti. Sama sem neodvisna oblikovalka spletnih strani ki honorarno dela od doma in sem jim pomagala naučiti se o načrtovanju spletnih strani kot tudi kako uporabljati različna programska orodja za grafično oblikovanje in fotografijo. Spoznali smo da je spletna stran www.lynda.com zelo uporabna na tem področju. Dopušča vam da za majhno naročnino dostopate do video predavanj stotin različnih vrst programov.

Prav tako svoje otroke najamem da zame opravijo manjša grafična opravila. Moja dvanajstletna hčerka je zame in torej za stranko naredila okoli štirideset animiranih gumbov in za to zaslužila nekaj dodatnega denarja. Moj štirinajstletni sin in šestnajstletna hčerka pogosto fotografirata in snemata posnetke zame da jih uporabim na svoji lastni spletni strani. Prav tako sta mi v pomoč pri izdelovanju

grafike kadar sem v časovni stiski. To jim omogoča stik z veščinami resničnega življenja in jim omogoča zaslužek denarja medtem ko meni lajšajo mojo lastno časovno stisko.

Prav tako sem svojo šestnajstletno hčerko naučila kako uporabljati QuickBooks da nama z očetom pomaga pri dnevnem vodenju računovodstva in hkrati zasluži nekaj dodatnega denarja.

Vedenje

Najboljše treniranje in učenje bo šlo v nič če svojim staršem ne bomo dali dobrega zgleda na teh področjih na katerih jih skušamo vzgajati. Če imamo osoren odnos do naših opravil, bodo naši opomini naj se ne pritožujejo padli na gluha ušesa vsaj kar se tiče najinih najstnikov.

Zelo sem pazljiva in obzirna da preprosto ne 'uporabljam' svojih starejših otrok kot svoje osebne delovne konje, temveč z njimi raje komuniciram da jih ne bom prosila da opravijo česar sama nočem storiti. Nočem da se počutijo kot da je njihov namen v našem domu olajšati moja opravila. V našem domu skušam opravila dodeliti najmlajšim otrokom ki so sposobni opravilo izvršiti, da svoje otroke obranim pred tem da bi se počutili da preveč delajo in so preobremenjeni s svojimi mlajšimi bratci in sestricami.

Slika: Martin in Kimberly sta radostna starša Ruth (16), Judah (14), Anastasia (12), Esther (11) in Isobel (10).

Pogovor srca s srcem

Uživam v skupnem delu s svojimi otroci, še posebej s svojimi najstniki, ker nam to pomaga da drug drugega bolje spoznamo. Pogosto imamo velike srčne pogovore sredi dovrševanja skupnega opravila. Prav tako včasih uživamo nagrado skupaj opravljenega dela. Za dela, kjer nisem obljubila neke vrste nagrade bom včasih tega otroka pogostila z nečem posebnim in nepričakovanim: izlet do bližnje pekarne, par uhanov ali kaj drugega kar jim je všeč.

KIMBERLY EDDY, Fostoria, Michigan, ZDA
kimberly@joyfulmomma.org

Obiščite Kimberlyjin Blog „Avanture materinstva“ na strani www.joyfullmama.org in za Above Rubies bralce lahko prejmete trideset odstotkov popusta v njeni prodajalni s knjigami ko pri končnem plačilu vtipkate kodo za kupon: AR2009.

Soba brez knjig je kakor telo brez duše.“

-Marcus T. Cicero

Bližnja razmerja

„Najino razmerje je tisto ki mi odpira oči in srce da slišim kaj mi ima moja mami za povedati," je izjavila osemnajst letna hčerka Kelli ko sva svoje nasvete delili z skupino mlajših mater.

Kaj je to kar dela razliko med mladostniki ki poslušajo svoje starše in tistimi ki zavračajo njihove vrednote, prepričanja in celo vero? Ključ je v trdnem, veselem in zdravem razmerju. Ko sem Kelli slišala govoriti sem se Bogu zahvalila za vsak spečen sladkorni piškotek, vsako poglavje na glas prebrane knjige Ana z zelene domačije (op. prev: v slovenščini izdala MD) in vsak nakupovalni izlet v katerem sva uživali.

Spominjam se mladega moža, katerega so vprašali čemu se ni uprl, odgovoriti: „Kako naj se uprem proti moškemu ki me s seboj vzame na ribolov?"

Mladi odrasli potrebujejo bližnje odnose, veliko zabave in potrebujejo modrost ki prihaja od staršev. Vse to skupaj postavite v paket srečne družine in njihovo treniranje vam bo radosten rezultat.

CINDY KIRKPATRICK, Appleton, Wisconsin, ZDA
cindykirkpatrick@new.rr.com
Otroci Johna in Cindy so: Kelli ki je poročena, Andy (23), in David (21).

Delitev bolečine

Blagoslovljena sem bila s čudovitimi starši, ne samo zato ker sta kristjana temveč tudi zato ker sta živeča Kristusa v tem svetu. In zanju se je pričelo z živečim Kristusom njunim otrokom.

Ko sem bila stara dvanajst let se je moja družina preselila iz gorate Aljaske na ravnine in vročino Nort Porta na Floridi. To je bilo takrat ko sem imela svoje najbolj pomembno srečanje z materinim razmerjem do Boga.

Nekega dne ko sem morala pretežni del dneva biti v postelji z zobobolom katerega je povzročila vročina, sem v razočaranju vpila nad svojo mamo. Povedala sem ji da sovražim Florido. Sovražila sem vse v zvezi s tem. Hotela sem samo oditi na Aljasko. Spominjam se kako sem bila presenečena ko moja mama ni primaširala v spalnico da bi me udarila četudi sem bila stara dvanajst let. Z najinima staršema nikoli nismo govorili na ta način.

Vendarle me je moja mama pogledala in videla mimo moje nespoštljivosti, mimo moje jeze in videla izgubljeno majhno deklico ki še ni našla miru ki presega razumevanje. Pritegnila me je v svoje roke in mi šepetala besede tolažbe. Posadila me je in mi povedala zgodbo o preselitvi iz New Yorka na Aljasko proč od njene družine ki jo je tako zelo ljubila in proč od zelo visokih hrastov in javorjev njene mladosti. Povedala mi je o njenih lastnih bolečinah in vprašanjih, kako se ji je Bog nežno odzval s tem da ji je pokazal razloge za njen čas bivanja tam.

Ko je končala se je nasmejala: „Ne samo to, deklica Tashi, dal mi je tudi ljubezen

do Aljaskinih prostranstev. Čuvala sem v nebo dvigajoče se gore, cvetenje rdečih rož in vonj slanega oceanskega zraku prav tako kot sem hranila spomine na obarvane jeseni mojega otroštva.“ Potem mi je povedala: „Pojdi in moli in prosi Boga da se ti razodene. On se bo. On te ne bo pustil trpeče in hrepeneče.“

In tako sem odšla. Spoznala sem razliko med samo verjeti v Jezusa in imeti v sebi Svetega Duha. Božja Beseda mi je postala živa, prav tako kot se zdi da je že vedno živa mojim staršem. Besede so plesale v mojih mislih. Vse vrstice katere sem poznala od svojega otroštva so postale živeče dihajoče resnice. Kako sem tistega dne slavila Boga za modrost svoje matere!

In imela je prav. Skupaj sva se naučili da ljubiva Florido – pripekajočo vročino in goste pahljačaste palme, ponoči cvetoč jasmin in visokoleteče oblake in sapo zajemajoče sončne zahode. Moje telo se je prilagodilo in medtem ko nikoli nisem mogla preživeti preveč časa na soncu sem se naučila piti veliko vode in skrbeti da sem v senci. Leta kasneje, ko sem preživljala čas v mnogih tropskih državah pri misijonarskem delu sem slavila Boga za te stvari katere sem se naučila pri obvladovanju izjemne vročine.

Ko premišljujem o 'ključu' v naših medsebojnih delovanjih tekom svojih najstniških let verjamem da je bila to starševska prozornost glede njihove lastne duhovne hoje z Bogom. Vedela sem kadar je moja mati trpela. In videla sem kako je Bog v njeno srce znova in znova prinesel mir.

NATASHA METZLER, La Colline, Haiti
natashametzler@hotmail.com
Amos in Natasha načrtujeta da se jeseni vrneta nazaj v Lowville v New Yorku.

Vedno me ujamejo

Medtem ko v našem domu še nimamo najstnikov želim povedati nekaj o svojih lastnih adolescentih letih. Moji starši so redno molili da če se njihovi otroci otroci zapletejo v kakršnokoli neposlušno vedenje brez njihovega vedenja da bomo ujeti. Bog je zvesto odgovarjal na to molitev ker se spominjam da sem bila vsakokrat zasačena! Neizbežno me je moj greh našel in jaz sem požela posledice tega kar sem posejala. Kot rezultat moji starši niso imeli veliko težav z mojim odraščanjem

CATHERINE EWING, Flagstaff, Arizona, ZDA
mac_eoghain@yahoo.com
Otroci Stephena in Catherine so Fiona (5), Conor (3) in oktobra 2009 pričakujejo dojenčka.

Očetovo dovoljenje

Moja petnajstletnica je želela sodelovati pri volilnem boju za senatorja McCaina na predsedniških volitvah leta 2008 v Koloradu. Še nikoli ni bila sama proč od naju razen na obisku njene babice v Kaliforniji – to bi bil njen prvi trenutek ko bi bila

sama proč od naju. Na kratko sem s svojim možem govorila o njenem odhodu in ni bil za to.

Vprašala me je kaj je odgovoril in odgovorila sem ji naj moli in prosi Boga da spregovori srcu njenega očeta. Pripovedovala sem ji o kraljici Esteri in kako je pristopila k svojemu možu s prošnjo in ona lahko stori podobno.

Počakala je na pravi trenutek in pristopila k njemu z vsemi podrobnostmi in telefonsko številko skupine s katero je želela oditi. Po tem ko je govoril s skupino ji je dovolil da gre. Bila je zelo blagoslovljena in medtem ko je pomagala v politični areni se je imela lepo. Ta izkušnja jo je vodila da je hodila v pohodu 'za življenje' (ang: pro life) in drugih aktivnostih. To je bilo zanjo tudi urjenje kako pristopiti k svojemu bodočemu možu.

PRISCILLA GUADARRAMA, Round Rock, Texas, ZDA
prolificmama@yahoo.com
Otroci Elijaha in Priscile so Alexis (15), Leah (12), Bella (10), Joshua (8), Evangeline (6), Victorie (3), Salem (20 mesecev) in dojenček septembra 2009.

Ali želite biti vsak teden sveže navdihnjena v svoji pomembni karieri materinstva?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klicu žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja!

„Vaša spodbuda je kot voda tistemu ki bi sicer od žeje umrl.“

Vaša e-sporočila so kot kompas ki kaže k resničnemu severu ko sem vsa zgarana in zmedena.“

„Vi me vedno opominjate da je moje delo na domu pomembno in da sem potrebna mojemu svetu!“

„V našem zaposlenem maminem življenjskem slogu je dobro naše roke dati na kratke, lahko berljive in razumljive študije ki se zelo vtisnejo v nas in nam dajejo veliko hrane za premišljevanje.“

„Čutim da so te predanosti napisane 'prav zame'!“

„Hvala ker nas spomnite da je ta klic materinstva res nekaj čudovitega... krona katero nosimo s spoštovanjem in dostojanstvom. Hvala ker mi pomagate da se ne počutim tako nemočno.“

„Ne preživim veliko časa za računalnikom in vedno skušam hitro narediti in se vrniti nazaj k 'realnemu življenju', toda ko vidim vaša e-sporočila se posebej potrudim da jih preberem (in ponovno preberem).“

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite.

Končno predana!

S svojim možem sva se zaljubila in se poročila. Nisem bila kristjanka in če sedaj s tremi lastnimi hčerkami pogledam nazaj sem prestrašena če bi se moji otroci nekega dne poročili z nekristjanom. Toda Gospod je tako milosten in tako dober.

Imela sva čudovito obdobje medenih tednov. Potem je življenje postalo težko. Postala sem jezna in zamerljiva. Zaslužila sem več denarja kot moj mož in prišla sem iz družine ki je imela veliko denarja in imela sem določena pričakovanja kako naj bi stvari potekale. Medtem ko sem upravljala knjigarno je mož poučeval v osnovni šoli. Najin prvi dom sva kupila le kot 'prvi dom.' Mislila sem da potrebujem več da me bo osrečilo.

Potem sva naredila naslednji korak in se odločila postati noseča, popolnoma po mojem urniku in vse je bilo videti popolno. Čeprav ni bilo. Razšla sva se in komaj kaj govorila. Po rojstvu najine prve hčerke je Gospod mojega moža prepričal da gre ponovno v Božjo Besedo in v prijateljstvo z drugimi verniki in to je tudi storil. Najino hčerko je vedno vzel s seboj – moja zamera je postala globlja, moje srce obteženo in bila sem tako jezna nanj ker me je ob nedeljah zjutraj zapuščal.

Ker sem bila zaposlena v knjigarni sem domov prinesla New Age knjige, čarovniške knjige in vse kar je sodilo med religijo in ni bilo krščansko. Moj dragi mož nikoli ni postal razburjen ali jezen. On je še naprej delal to kar mu je Gospod zapovedal naj počne in veliko je molil!

Ko je bila rojena najina druga hčerka (komaj sva govorila, kako sem torej postala noseča?) je bila rojena popolnoma zdrava, toda pri desetih mesecih se je okužila z respiratornim sincicijskim virusom (RSV), ki je njena pljuča močno poškodoval. Vsak prehlad katerega je dobila je pomenil noč v bolnišnici na razpršilcu in steroidih. Bilo je izčrpljujoče.

Nekega dne sem se onesvestila. Bila sem v otroški bolnišnici v Minneapolisu in jokala. Nato je prišla medicinska sestra in rekla: „Ne skrbi Gospod ima načrte za to deklico.“ Skoraj bi jo udarila. Če slišim še eno samo stvar o Bogu sem nameravala kričati. Jokajoč, s spremstvom Lilyanne sem odšla v kopalnico. Še naprej sem mislila da vse kar potrebujemo da pomagamo Lilyanne je več denarja in boljši zdravniki. Mislila sem da to lahko nadziram. Toda, žal, nisem mogla. Nihče ne more nadzirati kadar otrok dobi virus. Še najmanj pa človek.

Prosila sem Gospoda da razodene Samega Sebe. Molila sem da če je On resničen naj pride ven iz skrivališča in naj ozdravi Lilyanne. Jokala sem in jokala in predala Lilyanne, svoj zakon in sebe Njemu. Toda to sem naredila s seznamom izjav 'če, potem', kar ni bila popolna izročitev. Toda uganite kaj? Gospod se je prikazal vsak dan ko sem prosila. Vodil me je do pravih ljudi s katerimi bi se pogovarjala, prinesel mi je Njegovo Besedo, katero sem skrivaj brala kadar moj mož ni gledal. On je ozdravil Lilyanne. On je ozdravil moj zakon. On me je

privedel na kolena pred svojim možem. On je obnovil mojo dušo. Popolnoma sem se predala Njemu kaka dva tedna po srečanju z Njim v bolnišnični dnevni sobi. Pustila sem službo. Pričela sem živeti na proračunu. Počasi, z otroškimi koraki in včasih velikimi napredki sem hotela nič manj kot postati dobra žena, pomočnica in mati!

Priti h Kristusu in tako dramatično spremeniti moj svet ni bilo lahko. Moje hčerke vse ljubijo Gospoda in želijo služiti Njemu. Še vedno si ne morem pomagati da ne bi jokala medtem ko v cerkvi med cerkvenim služenjem pojejo hvalnice. Kdo sem jaz da imam to v svojem življenju? Kdo sem jaz da bodo moji otroci poznali Gospoda in bodo lahko prosto brali Njegovo Besedo in molili? Zakaj sem tako blagoslovljena da sem Njegova?

Letos bova z možem praznovala osemnajsto obletnico poroke. Poročena sva bila sedem let v neenakopravnem jarmu in sedaj že enajst let uživava v hoji s Kristusom. Moje srce se topi ob Gospodovi zvestobi. Rada imam najino majhno hišo z eno kopalnico! Uživam ob šolanju na domu najinih treh otrok, čeprav moj mož uči v javni šoli. Rada sem mama ki je ostala na domu! Hvaležna sem da je bil moj mož dovolj močan da mi je pomagal hoditi h križu.

STACIE WENNDT, St. Louis Park, Minnesota, ZDA
bswenndt@msn.com
Otroci Blair in Stacie so Jordan (15), Lilyanne (12) in Miranda (8).

Preprostost... stanje srca

Slika: Stephen in Marisa Larson sta blagoslovljena z Dionne (16), Isaac (9), Gabriella (8), Meadow (6), Kateri (4) in Alexandra (1,5)

Ko sem se usedla na stopnice naše enosobne koče in opazovala najine otroke kako plezajo na drevesa in preganjajo skupino nepoboljšljivih koz iz jase, sem se našla kako se sprašujem kaj si Bog misli o meni. Devet mesecev noseča sva z možem pravkar preko dežele preselila najino rastočo skupino otrok in psa. Zapustili smo naš prijeten velik dom v Wisconsinu in iskali preprostost in svež pričetek. Znoj je tekel po mojem obrazu pri skoraj 37ºC. Ozrla sem se naokoli na staro vrtno lopo ki naj bi bila naš dom in se glasno nasmejala. Kdo bi si mislil da bi lopo imenoval luksuz? Pozabi klime, dostop do interneta in telefon. Mi govorimo o prevozu vode in teku s kahlico z lopatico sredi noči globoko v gozd!

Najina pot k preprostosti se je pričela pred približno desetimi leti, kmalu potem ko sva se z mojim krasnim možem poročila na še en pripekajoč dan avgusta leta 1998. Kot mlada in idealistična mladoporočenca sva se zavedala privlačnosti tega

sveta in zahrbtnim željam imeti več. Preživela sva dolge noči sedeč zunaj opazujoč plamene z načrti kako bova vzgajala najine otroke, za čem bo najina družina stala in kako bova lahko prinesla Kristusovo luč v svet.

Četudi sva želela živeti življenje radikalne predanosti Jezusu nisva bila prepričana kako najine ideje vplesti v vsakdanje življenje. Kupila sva mlin za žito in svoje roke preizkusila pri izdelavi kruha. Po rojstvu najinega prvega otroka sva vztrajala samo na nekaj lesenih igračah ali igračah iz tkanine (kar sva spoznala da je skoraj nemogoče), uporabljala sva bombažne plenice (dokler se ni pralnica napolnila) in prenehala gledati televizijo. Medtem ko je bilo občasno življenje videti preprostejše pa je posel in materializem tega hitro korakajočega sveta nenehno udarjal na vrata najinih src.

Sčasoma sva spremenila najin življenjski stil, obrezala presežek in iskala Boga za odgovor najinemu boju ohranitve preprostega življenja. Medtem ko sva doživela Njegove blagoslove sva se še naprej počutila nemirna in še enkrat sva objela vsako miselnost ki se nama je izmikala. Po treh selitvah in štirih otrocih smo se znašli v čudovitem novem domu na osmih hektarih. To bo zagotovo prostor preprostosti za katerim smo hrepeneli.

Štiri leta kasneje s porodom na domu sva spoznala da življenje na deželi naredi življenje na poti malce daljše. Čeprav bi se lahko on-line našle odlične kupčije in večja hiša to pomeni več skladiščenja za stvari katere pridobimo toda jih resnično ne potrebujemo. Iskala sva Boga in čutila klic da zapustiva vse in živiva samo s tem kar je resnično potrebno. Moja čudovita družina se je strinjala da se lahko preselimo v kočo. Ko je moj mož čudežno priposestvoval neverjetno službo v sosednjem mestu, sva zaupno čutila da Bog odpira vrata za radikalne podvige.

Imela sva dvoriščno razprodajo ter kar je ostalo natovorila v najin družinski avto. Za seboj sva pustila čudovito cerkveno skupnost, družino in prijatelje in naredila skok vere v neznano. Najina klima naprava je odpovedala in osemindvajset ur kasneje smo prispeli na 'svež pričetek' ne da bi se počutili vsaj malo sveži!

Tri mesece življenja v majhni koči nas je naučilo mnogih lekcij – velike kače se lahko stisnejo na tesna mesta, otroci lahko spijo ob očetovem smrčanju, toda mama opolnoči ne more spati četudi otroci spijo pri očetovem smrčanju in 36,6ºC. Kozji iztrebki so videti zelo podobni majhnim skalam, mravljišča niso najboljši hribi za igranje z avtomobilčki, tuširanje je neprecenljivo, mokri robčki so bistveni in ujeda je hotela odnesti našega dveletnega sina! Prav tako smo se naučili da je življenje v enosobni koči daleč od preprostega – izginile so vse romantične predstave o majhni hišici na preriji!

Ko se je rojstvo šestega otroka hitro približevalo smo se s pomočjo prijaznosti novih prijateljev preselili v majhno hišo na vrhu hriba s sijajnim razgledom. Listi so se spreminjali in bleščeče barve so odsevale naš občutek spremembe. Po letih iskanja je postalo očitno da je preprostost končno postala zgradba našega življenja. Naš dojenček je bil rojen na domu, obkrožen z ljubeznijo naše neverjetne babice. Ko sva se peljala domov z najinim novim dojenčkom je bilo

moje srce polno in sonce je sijalo.

Kasneje tega dne je moj mož prišel z novico da zato ker naša hiša v Wisconsinu ni bila prodana, se moramo preseliti nazaj. Med našim šestmesečnim bivanjem v Virginiji smo uporabljali naše rezerve in nič več si nismo mogli privoščiti dveh hipotek. Četudi je bila moja misel o vrnitvi k našim prijateljem in družini v kmečko deželo privlačna, je bilo težko požreti zapuščanje našega novega življenja in našega težko pridobljenega občutka preprostosti. Molila sva kot še nikoli dotlej da bi se naša hiša prodala in bila sva prepričana da naju je Bog vodil v Virginijo. Vprašanja so napolnila moj um. Ali sva napačno slišala Boga? Ali najina vera ni bila dovolj močna? Po mnogih solzah in srce trgajočih razgovorih sva rekla na svidenje in v zelenem ter deževnem jutru smo se obrnili nazaj proti našemu domu v Wisconsinu.

Ko sedaj sedim na znanem preddverju moje velike hiše v sredini zime ki ji ni videti konca in opazujem svoje malčke kako se igrajo v snegu sem se še enkrat vprašala kaj si Bog misli o meni. Predstavljala sem si Ga da se smeje ob dejstvu da je bilo potrebnih deset let, tri selitve, vključno s selitvijo preko dežele in tri mesece brez tekoče vode v enosobni koči da končno nauči te počasi se učeče učence da preprostost ne leži v velikosti naše hiše, izdelavi našega vozila ne glede na to da mi namakamo našo žito! XX.

Preprostost je predmet srca. Naučila sem se da kjerkoli smo, če iščemo Boga z iskrenostjo in z našim celotnim srcem, Ga bomo našli. Njega je moč najti v preprostih stvareh. Preproste odločitve in izbire katere vsak dan delamo nas lahko pritegnejo bliže k Njemu. Sedaj sem hvaležna za vsak blagoslov ki nam je dan in se dnevno trudim biti dobra oskrbnica. Ob tistih dnevih ko se stari nemirni občutki vrnejo nazaj samo sebe spomnim da ta svet ni moj dom in da sem samo popotnica ki potuje skozenj.

Všeč mi je kar je pred tisočimi leti rekel Sveti Avguštin: „Naša srca so nemirna, O Bog, dokler se ne spočijejo v tebi.“ Sedaj vem da preprostost ni mesto temveč preprostost zadeva srce.

p.s. Še vedno se vsakokrat ko potegnem vodo na stranišču zahvaljujem Bogu!

MARISA LARSON, Beldenville, Wisconsin, ZDA
s_t_larson@hotmail.com

Ali je lahko svoboda naroda dovolj varna če smo odstranili njihove edine čvrste temelje, prepričanje v mislih ljudi da je ta svoboda dana od Boga? Da naj ne bi bili prekršeni temveč z Njegovo jezo? Resnično drhtim za mojo državo ko odsevam da je Bog pravičen: da Njegova pravičnost ne more večno spati.“

Thomas Jefferson

Ohranjena tekom materinstva

„Jaz ne bom imela več kot dveh otrok. Ne želim da se moja postava uniči.“ „Imam svojo kariero. Imam bolj pomembne stvari kot ostati doma z otroci.“ „Ne želim dojiti svojega dojenčka; nočem imeti povešenih dojk.“ Pripombe kar prihajajo – ženske ki skušajo sebe obvarovati pred rojevanjem ali vsakim dodatnim žrtvovanjem k njeni ženskosti.

Toda ali to deluje v resničnosti? Vedno me izzovejo Jezusove besede v Evangeliju po Marku 8,35 „Kajti kdorkoli hoče življenje svoje ohraniti, ga izgubi, kdor pa izgubi življenje svoje zaradi mene in evangelija, ta ga ohrani.“ To je večni zakon da ko hočemo rešiti svoje življenje končamo tako da ga izgubimo.

Kaj pa ta ljubka obljuba v Prvem pismu Timoteju 2,15 NAS „Ženska pa bo ohranjena skozi rojevanje otrok če bodo nadaljevali v veri in ljubezni in svetosti s samoomejevanjem.“ Vsaka ženska želi biti ohranjena. Želi da je njeno telo ohranjeno v dobrem zdravju, da je njena postava v obliki in želi biti ohranjena miselno in duhovno.

Ta svetovni sistem nas hrani z lažmi. Ven izliva razloge čemu ženska ne bi imela preveč otrok. Toda Božja Beseda pravi da bomo ohranjene skozi sprejemanje materinstva in vzgajanje otrok! Žensko telo je bilo v ta namen ustvarjeno in njene ženske funkcije hirajo če niso več uporabljene. Beseda 'ohranjena' v Prvem pismu Timoteju 2,15 je grška beseda sozo. To pomeni: „zaščiten, osvobojen, obnovljen, rešen in ohranjen.“ Zagotovo želim biti ohranjena v svoji ženskosti, ve ne? Pa odkrijmo nekaj poti kjer smo ohranjene.

Ohranjene smo fizično

Rak jajčnikov

Rak jajčnikov je dandanes v porastu. Dvaindvajset tisoč ženskam vsako leto diagnosticirajo rak in petnajst tisoč jih zaradi tega raka umre. Eden od razlogov je da ženska preseka z rojevanjem otrok. Nosečnost in dojenje zagotavljata odločilen čas počitka za jajčnike. Zaradi omejevanja njihovih družin ima dandanašnji večina žensk tekom svojega življenja ovulacijo štiristo petdeset krat namesto samo sto petdesetkrat.

Članek imenovan „Termin nosečnosti in tveganje raka jajčnikov[1]“ izjavlja: „Akumulirana očitnost epidemioloških študij predlaga da je tveganje raka na jajčnikih močno povezano s številom ovulacij tekom ženskega plodnega življenja.[2]“ Nosečniški hormoni so koristni jajčnikom. Pomagajo očistiti pred rakave celice pred povrhnjico jajčnikov. Ker imajo starejše ženske nakopičenih več celic

1 David C. Whiteman, Victor Siskind, David M. Purdie and Adèle C. Green. Timing of Pregnancy and the Risk of Epithelial Ovarian Cancer. Population and Clinical Sciences Division, Queensland Institute of Medical Research, PQueensland 4029, Australia.

2 Banks, Emily; Beral, Valerie1; Reeves, Gillian. The epidemiology of epithelial ovarian cancer. A review. Int. J. Gynecol. Cancer, 7: 425-438, 1997 in Risch H.A. Hormonal etiology of epithelial ovarian cancer, with a hypothesis concerning the role of androgens and progesterone. J. Natl. Cancer Inst., 90: 1774-1786, 1998

kot mlajše ženske je nosečnost pri višji starosti prav tako blagoslov.[3] Študija narejena na primerih odkriva da ima ženska pri starosti trideset let ali več ob času njenega zadnjega rojstva približno polovično tveganje napram ženski ki je z rojevanjem zaključila pred petindvajsetim letom. Druga študija odkriva šestdeset odstotno povečano tveganje za rakom na jajčnikih med ženskami ki so svojega zadnjega otroka rodile pred petindvajsetim letom v primerjavi z žensko ki je rodila pri višji starosti.[4] Več otrok ko ima mati, manj je tveganja za rakom na jajčnikih. Ženska ki je svojega prvega otroka rodila pred starostjo dvaindvajsetih let ima manj možnosti za razvoj raka na jajčnikih kar ponovno potrjuje Biblijo ki pravi: „Kakor puščice v junakovi roki, takšni so sinovi iz mladosti.“ (Psalm 127,4) Zanimivo, matere ki rodijo dvojčke ali več hkratnih otrok zmanjšajo svoje tveganje za razvoj raka na jajčnikih bolj kot z enojno nosečnostjo.[5]

Rak na prsih

Rak na prsih je najbolj pogosta zlobnost pri ženskah. Z vsakim menstruacijskim ciklom celice v prsih zrastejo in se delijo in zaradi tega obstaja možnost nakopičenih mutacij ki lahko pripeljejo do raka na prsih. Zaradi tega dlje kot mati doji, manj je verjetnosti za rakom na prsih. V Mednarodni reviji epidemiologov trdijo da lahko dojenje zmanjša možnost za rakom na prsih za do trideset odstotkov.[6]

David Bjerkliev Times Magazine piše: „Analiza skoraj petdesetih študij ki so vključile 150.000 žensk v tridesetih državah je pokazala da število otrok ki jih ženska vzgoji in čas dojenja lahko pomagata določiti njihovo možnost razvoja raka na prsih. Ženska ki ima šest ali sedem otrok in vsakega od njih doji dve leti ima manj kot pol možnost za razvoj raka kot tiste ki imajo dva ali tri otroke in jih dojijo samo dva meseca.“[7]

Kaj pa vaša postava? Dojenje pomaga da prej pridete nazaj v obliko s tem da vas privede nazaj do velikosti šestega tedna po porodu. In medtem ko dojite dnevno porabite do petsto kalorij! Kaj ni to dobro? Rada sem imela vsa ta leta dojenja dojenčkov. Ni mi bilo potrebno skrbeti za to kaj jem in še vedno sem ostala suha!

Humani hormonski gonadotropin (hCG)

Ali vam je med nosečnostjo slabo? To je hormon hCG katerega proizvaja posteljica da ohranja zgodnje stopnje nosečnosti. Ne obupajte: poskusite se nasmehniti ker je to pravzaprav blagoslov. Ko se z jutranjimi slabostmi počutite

3 Fathalla M.F. Incessant ovulation--a factor in ovarian neoplasia? Lancet 2: 163 1971 in Adami H.O., Hsieh C.C., Lambe M., Trichopoulos D., Leon D., Persson I., Ekbom A., Janson P.O. Parity, age at first childbirth, and risk of ovarian cancer. Lancet, 344: 1250-1254, 1994 in Rodriguez G.C., Walmer D.K., Cline M., Krigman H., Lessey B.A., Whitaker R.S., Dodge R., Hughes C.L. Effect of Progestin on the Ovarian Epithelium of Macaques: Cancer Prevention Through Apoptosis? J.Soc. Gynecol. Investig., 5: 271-276, 1998

4 Titus-Ernstoff. Perez K., Cramer D.W., Harlow B.L., Baron J. A., in Greenberg E.R., Menstrual and reproductive factors in relation to ovarian cancer risk. Br. J. Cancer, 84: 714-721, 2001.

5 Whiteman D.C., Michael M. F. G., Cook L., Cramer D.W., Hartge P., Marchbanks P., Nasca P., Ness R.B., Purdie D., Risch H. Multiple Births and Risk of Epithelial Ovarian Cancer. J. Natl, Cancer Inst. 92: 1172-1177, 2000 in Thomas, H.V.; Murphy, M.F.; Key, T.J.; Fentiman, I.S.; Allen, D.S.; Kinlen, L.J. Pregnancy and menstrual hormone levels in mothers of twins compared to mothers of singletons. Ann. Hum. Biol, 25, 69-75, 1998

6 WESTPORT, Jun 24 (Reuters Health) - International Journal of Epidemiology.

7 Your Health David Bjerklie, Time Magazine, July 29, 2002

ušivo, se spomnite da vas ta hormon pomaga ščititi pred rakom. Johana Vanegas, M.D. raziskovalka v Fox Chase je odkrila da podgane ki so izpostavljene hCG za več kot samo obdobje 21 dni – (trajanje podganje nosečnosti) so mnogo manj dovzetne za razvoj raka na prsih kadar so izpostavljene znanim rakastim oblikam.

Estriol

Estriol je zaščitni estrogenski hormon. To je eden izmed treh estrogenov katere proizvaja telo - estron, estradiol in estriol. Med nosečnostjo telo proizvaja več kot tisočkrat več estriola da zaščiti mater in razvijajočega dojenčka.

V neki določeni študiji so znanstveniki primerjali nivoje estriola med nosečnostjo z razširjenostjo raka na prsih štirideset let kasneje. Rezultati so odkrili da od petnajst tisoč žensk ki so vstopile v raziskavo imajo tiste z visokimi nivoji estriola, relativno z drugimi estrogeni med nosečnostjo, manjše tveganje za rakom. Kot se relativni nivo estriola med nosečnostjo povečuje tako upada tveganje za razvoj raka štirideset let kasneje. Pravzaprav imajo ženske z najvišjimi nivoji estriola med nosečnostjo oseminpetdeset odstotkov manj tveganja za rakom na prsih v primerjavi z ženskami ki imajo v krvi najnižje vrednosti estriola.[8]

Estriol se je prav tako pokazal da izboljšuje EAE, MS in kolagensko povzročen artritis.[9] Prav tako so prednosti za zdravje srca, gostoto kosti in po-menopavzno zdravje.

Proti staranju

Estriol, ta čudoviti nosečniški hormon ima tudi lastnosti proti staranju. Proizvajalci estriol sedaj uporabljajo v obraznih mazilih za zmanjšanje gub, ohranjanje čvrste kože, elastičnosti in vlažnosti. To je še en dokaz da smo tekom materinstva ohranjene. Vsaka nosečnost vam pomaga proti vaši starosti. To mi je všeč, kaj pa vam?

Adrenalna utrujenost

Nosečnost pomaga zdraviti adrenalno utrujenost. Poznam mlado mati ki je trpela za napadi panike ker je v svojem življenju šla skozi resne preizkušnje. Boji se postati ponovno noseča vedoč da noče kombinirati travmatične napade panike z nosečnostjo. Pravzaprav je po mnogo raziskovanja prebrala da je adrenalna iztrošenost med nosečnostjo lahko odstranjena. V veri je stopila naprej, postala noseča in od takrat dalje ni več imela napadov panike. Knjiga *Adrenalna utrujenost - stresni sindrom 21. stoletja* na strani 252 citira: „Nosečnost pomaga adrenalni utrujenosti zato ker zarodek proizvaja večjo količino naravnih adrenalnih hormonov kot je njihova količina pri ne noseči ženski.“

Oksitocin

Bog je do mater tako zelo dober. On ji ne da otroka in ji reče: „Tukaj si; sedaj boš

8 Pentii K. Siiteri, Robert I. Sholtz, Piera M. Cirillo, Richard D. Cohen, Roberta E. Christianson, Barbara J. van den Berg, William R. Hopper, and Barbara A. Cohn, Prospective study of estrogens during pregnancy and risk of breast cancer, Public Health Institute, Berkeley, CA.

9 Samantha S. Soldan, Ana Isabel Alvarez Retuerto, Nancy L. Sicotte, and Rhonda R. Voskuhl, Immune Modulation in Multiple Sclerosis Patients Treated with the Pregnancy Hormone Estriol

zmogla sama.“ Namesto tega ji On daje njena dva hormona ki ji pomagata pri njeni vlogi matere. Tako oksitocin in prolaktin se proizvajata pri noseči in doječi ženski. Oksitocin poznamo pod različnimi imeni – 'ljubezenski' hormon, 'ljubkovalni' hormon in 'vezalni' hormon. Rada ga imenujem 'pomiritveni' hormon. Ko mati dojenčka pristavi k prsim in teče mleko, ona doživlja pomiritvene občutke ki prihajajo nadnjo. Pogosto bo na delu zaspala! To je za mati tako čudovito darilo, še posebno ko ima veliko majhnih otrok. Ko sem pričela z avanturo matere nisem bila mirna in sproščena oseba – pravzaprav prav nasprotno. Toda ko sem svoje dojenčke tekom let dojila sem bila nenehno pomirjena s temi od Boga danimi hormoni in moja osebnost se je spremenila. Moje hčerke mu namesto oksitocin pravijo 'sproščevalec'.

Draga mlada mati katero osebno poznam je rodila svojega tretjega otroka ko je njen mož imel nesrečo z zelo hudimi poškodbami glave. Njegovo življenje je bilo v kočljivem položaju. Dobro želeče prijateljice so ji svetovale naj odstavi dojenčka ker bo zanjo preveč se s tem soočiti še posebej ker se je morala vsak dan eno uro in pol voziti da je obiskala svojega moža. Toda njena modra mati ji je svetovala naj še naprej doji. Vsak dan tekom dolgih težkih mesecev je svojega doječega dojenčka vzela s seboj v bolnišnico. Izkazalo se je da je bil to njen največji blagoslov. Hormon oksitocin ji je pomagal zmanjšati stres med to kritično preizkušnjo.

Oksitocin se prav tako sprošča pri ljubljenju, dotikanju in celo kadar skupaj jeste. Prepričana sem da bomo videli veliko več miru in zadovoljstva če bodo družine skupaj sedele in se družile med njihovimi družinskimi obroki. Zanimivo je da študije razodevajo manj zlorab na domu v družinah kjer dojijo. In malo doječih mater trpi za poporodno depresijo.

Oksitocin prav tako povzroča krčenje maternice kar preprečuje tveganje krvavenja in pospešuje vračanje maternice v svojo prvotno obliko in velikost.

Prolaktin

Prolaktin ki je vpleten v proizvodnjo mleka ima prav tako pomirjujoč in miren vpliv na mati. Prolaktin se povečuje s spodbujevanjem sesanja. Bolj kot mati doji svojega dojenčka, več prolaktina se proizvaja in bolj materinsko se počuti. Zanimiva študija razkriva da ko so prolaktin vbrizgali v petelina je le ta postal podoben koklji ki vali jajca in je majhne piščančke zbiral pod svoja krila. Raziskovalci na živalih v divjini so pokazali da se bo mati med dojenjem borila do smrti če bi se kak vsiljivec skušal dotakniti njenega mladiča. Toda ko je odstavljen je mlada žival prepuščena da se bori sama zase. Ta hormon mati poveže z dojenčkom in povzroči da postane zelo materinska in zaščitniška.

Bioidentična terapija s hormoni

Dandanašnji veliko žensk uporablja bioidentične hormone (ne kemijsko HRT) da uravnovesi svoje hormone, da poveča pomanjkanje poželenja, da se počuti dobro in ustavlja staranje. Kaj so ti hormoni? To so isti hormoni katerih nivo se pri noseči ženski neverjetno poveča – HGH (rastni hormon), estrogeni, progesteroni ki se

stokratno povečajo in koristni testeseroni ki se povečajo za okoli dvajset odstotkov. Vsakokrat ko ženska postane noseča ima vse te koristi in blagoslovi se nadaljujejo skozi njeno življenje.

Progesteron

Prepričana sem da želite vedeti še za nekaj dodatnih plusov katere prejmete od progesterona ki takrat ko ste noseča poskoči za stokrat. Ne samo da vas varuje pred rakom na prsih, temveč vas varuje tudi pred s srcem povezanimi težavami in prav tako pospešuje delovanje in vzdrževanje možganov. Progesteron pomaga lajšati bojazni in depresije s tema da narašča vaša proizvodnje GABA (Gamma-aminobutirna kislina), nevronskega transporterja ki povzroča da se počutite mirne in sproščene. GABA je pogosto imenovana tudi 'povzročitelj spanja'!

Če vse to ni dovolj, progesteron prav tako izboljšuje imunski sistem, gradi kosti, izboljšuje sluh, ščiti pred boleznimi in zmanjšuje alergije, preobčutljivost črevesja, bolеč sindrom mehurja in zadrževanje vode.[10]

Multipla skleroza (MS)

Prolaktin prav tako spodbuja spontano nastajanje myelina, maščobne substance ki ponovno izgrajuje zaščitni plašč okoli živčnih celic. Ta proces lahko popravi okvarjene živčne celice odgovorne za MS. Študija na Hotchkissovem možganskem inštitutu je primerjala breje in ne breje miši iste starostne skupine. Spoznali so da imajo breje miši dvakrat več celic ki proizvajajo myelin kot ne breje miši in tekom brejosti še naprej proizvajajo nove celice. To je še en razlog zakaj gre med nosečnostjo MS v slabljenje.[11]

Diabetes

Diabetična mati ki svojega otroka doji potrebuje manj inzulina kot mati ki otroka hrani po steklenički.

Revmatoidni artritis (RA)

Pri petinsedemdeset odstotki žensk ki imajo RA gre med nosečnostjo ta bolezen v mirovanje.

Ohranjene smo čustveno

Kot smo se že naučile Bog daje pomirjujoče hormone doječim materam kar jim pomaga zniževati nivo stresa.

S tem da imamo otroke nas prav tako osvobaja pred vase usmerjenim življenjem. Preden smo imeli otroke smo imeli čas ko smo bili zaljubljeni vase. Nekateri mlajši ljudje si dnevno vzamejo vsaj pol ure da si nadenejo ličilo. Počakajte da pridejo otroci. Kmalu se naučijo to narediti v dveh minutah ali še manj!

Mi vsi smo nagnjeni k samopomilovanju in sebičnosti, toda medtem ko mi služimo otrokom oni naše mišljenje odstranijo iz nas samih. To je zdravo. Me se čustveno

10 Uzzi reiss and Yfat Reiss Gendell, „The Natural Superwoman," strani 112-117
11 Dr Samuel Weiss in Dr V Wee Yaong, Hotchkiss brain institute

veliko bolje počutimo kadar skrbimo za druge. Pogosto ljudje ki so depresivni in polni samopomilovanja pridejo do mene. Spodbudim jih da razmišljajo o nečem kar lahko storijo za nekoga drugega. S tem da sem počela nekaj za nekoga drugega sem bila sama ozdravljena bolezni ter usmerjenostjo svojega uma samo vase. Ponovno pridemo nazaj do večnega zakona katerega je dal Jezus: „Kdor bo skušal rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa ga bo izgubil, ga bo rešil.“ (Evangelij po Luku 17,33)

Opazovala sem ženske popolnoma prevzete z njihovimi težavami, strahovi in fobijami, toda ko so se poročile in so se pridružili otroci so kmalu pozabile vse njihovih majhne osebne težave. Kako čudovito da smo lahko ohranjene pred samo pomilovanjem, samo pritoževanjem, samovšečnostjo, samozadovoljstvom, samo razveseljevanjem, sebičnostjo, samo razvajanjem, domišljavostjo, trmoglavostjo, služenju samemu sebi, samo prevzetnostjo in vase usmerjenim življenjem. Ne obstaja večja osvoboditev!

Me se lahko radostimo da nas materinstvo osvobaja pred duševno slabostjo. Zavoljo otrok ne smemo pasti v čustveni stres. Me moramo biti močne in jemati pogum, se učiti samoobvladovanja in discipliniranega življenja. In kdo je blagoslovljen v tem. Ti in jaz.

Vedno sem prevzeta nad Drugim pismom Korinčanom 5,15. „Za vse pa je umrl zato, da tisti, ki živijo, ne bi živeli več zase, ampak za tistega, ki je zanje umrl in bil obujen.“ in prav tako z Evangelijem po Janezu 12,24 „Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sámo; če pa umre, obrodi obilo sadu.“

Ohranjene smo duševno

Miselna zveza pisma v Prvem pismu Timoteju 2,13-15 je, da bomo rešeni pred prevaro. Verz 14 NEB (New English Bible) pravi: „Ni bil Adam tisti ki je zapeljal; ženska je bila tista ki je obrodila zapeljanost, padla v greh. Čeprav bo rešena skozi materinstvo....“ Več žensk ki se odmaknejo od namena za katerega so bile ustvarjene, bolj so nagnjene da bodo padle v zapeljanost. Sprejemanje materinstva nas ohranja v popolni Božji volji. Sprejemanje otrok – ravnanje nas ohranja hodeče v vsakem namenu za katerega smo bile ustvarjene.

Tisoče žena je bilo izvabljenih iz doma tako da humanisti in feministke skušajo najti svojo izpolnitev v njihovi karieri zunaj doma. Zavedene so bile da mislijo da je vzgajanje otrok manj pomembno opravilo, medtem ko je vse skupaj največje poslanstvo dano njim. Mnogo žensk po seminarju pride k meni in reče: „Hvala vam ker ste mi dala dovoljenje da sem to kar hočem biti!“

Bog ni naredil dveh Adamov da bi šla iz hiše in zapustila otroke. On je naredil Adama in Evo. On je načrtoval mamo da je v srcu doma ter sprejemna in vzgaja otroke.

Feministke so zavedle ženske da verjamejo da je materinstvo drugorazredno, čeprav so bile one same zavedene. One pravzaprav uničujejo ženskost. One

trdijo da lahko ženska svoj položaj najde samo v tem kar počne moški, medtem ko ženski ni potrebno početi tega kar počno moški da najde svojo vrednost. Ona najde svojo vrednost v Bogu ki jo je ustvaril da je – ženska! Dano ji je bilo čudovito darilo spočetja življenja, da raste v njenem trebuhu in da hrani, rodi in trenira to življenje.

Vsako novo življenje katerega ženska spočne je večna duša ki bo vedno živela.

Materinstvo je večna kariera in ne neko zemeljsko prizadevanje katero bo nekega dne pustila za seboj. Resnično, ko me sprejmemo materinstvo smo rešene pred prevaro.

NANCY CAMPBELL

p.s. Če imate pričevanje da ste tekom nosečnosti ozdravljena bolezni, hormonske neuravnovešenosti ali česarkoli drugega, bi rada to slišala od vas. Svoje pričevanje pošljite po elektronski pošti s priponko in vpisano zadevo: PRESERVED (ohranjena) na naslov nancy@aboverubies.org. Natipkajte samo en presledek med stavki.

Čas za smejanje

Vsi smo že slišali za frazo: „Smeh je najboljši zdravnik.“ To ni pregovor starih žen. Je znanstveno dokazan. Smejanje ščiti srce, sprošča telo, nas osvobaja stresa, sprošča endorfine in dviguje imunski sistem ki izboljšuje odpornost na bolezni. Slišati je kot da lahko opravimo z dozo smejanja, kajne? Moja mati mi je povedala o moškem za katerega je brala da so mu diagnosticirali rak. Odločil se je da če ima samo še tri tedne življenja, da jih bo naredil srečne. Prosil je ljudi da mu najdejo vse zabavne filme kar jih lahko najdejo. Tako se je smejal, da se je prismejal nazaj v zdravje! Mi poznamo rek: „Eno jabolko na dan odžene zdravnika stran,“ toda nedavno sem prebrala da „nas Dnevna doza smejanja obvaruje srčnega infarkta.“

Sledi nekaj od stotih zgodbic katere so poslali naše bralci o smešnih stvareh katere so se zgodile njihovim otrokom na njihovih domovih. Smejanje doma je nalezljivo – bolj kot kašelj, prehlad in vročina. Spominjam se branja knjige na letalu med Los Angelesom in Novo Zelandijo. Nekateri pripetljaji si bili tako smešni da se nisem mogla zadržati in sem se na glas zasmejala. Ljudje okoli mene so se tudi pričeli smejati četudi niso vedeli čemu se smejim. Naj smeh napolni vaš dom. Nancy.

Bolje da pokličem mamo!

Ko sva bila z možem sva bila poročena okoli mesec dni sva pričela vabiti družine v najin dom na kosilo. Kot druga najstarejša iz družine dvanajstih sem bila glavna kuharica v najinem domu. Sedaj ko sem vse skušala narediti sama, sem odkrila popolnoma nov svet! Pogosto sem klicala mamo samo da 'preverim' glede tega ali onega recepta.

Ena od prvih družin katere smo povabili so bili dragi prijatelji iz cerkve. Bila sem v maniji da bi bilo zagotovo vse skuhano do popolnosti. Ali je bil zrezek preveč pečen? Kaj če je kruh na pol pečen? Ali naj bi ponovno predgrela pečico? Ker svoje matere s tolikimi klici nisem želela spraviti ob pamet sem preiskala internet da bi našla kakršenkoli podatek katerega sem potrebovala.

Kasneje tega večera, po večerji (da, zrezek je bil preveč pečen, toda 'srednje zapečeni' možje so bili več kot odpustljivi) je mati družine prosila ali nam lahko pokaže resnično zanimiv video katerega je videla na internetu. Michael je odhitel po prenosni računalnik in prva stvar katero je draga ženska videla ko ga je prižgala so bile nekatera zelo (skrajno) podrobna navodila kako speči PEČEN KROMPIR! Soba je izbruhnila v smeh in spremenila sem se v zelo temno rdečo barvo.

Mogoče bom prihodnjič preprosto poklicala svojo mati...

REBEKAH THOMAS, Foxborough, Massachusetts, ZDA
develiaspetto@gmail.com
Michael in Rebeka sta se poročila 21. februarja 2009 in decembra vneto pričakujeta nov dodatek njuni družini.

Dober prodajalec

Ko sva se poročila je moj mož prodajal opeke in medtem ko je spal jih je nekaj skušal prodati meni. Kasneje je imel službo v pisarni in je moral napisati mnogo pisem. Neke noči, ko je v postelji že napol v snu molil, je svojo molitev namesto z 'Amen' zaključil z 'Vaš vdani Martin Stolk.'

TIENKE STOLK, Boskoop, Nizozemska
tienke@stolk.it
Otroci Martina in Tienke so Jedidja (7), Arnon Esli (5), Sara Helene (3) in nov dojenček z rokom v oktobru 2009.

Bar s sokom

Moja triletna hčerka Cara je bila osupla ko me je videla dojiti novo dojenčico Katrino. Nekega dne, ko sva se pestovali in dojili, me je vprašala: „Mama, je to mleko?“ Po nekaj premišljevanja je vprašala: „In ali je na drugi strani grozdni sok?“

MICHELLE HOWE, Athens, Michigan, ZDA
howesthat@sbcglobal.net

Opazuj in moli

Ko je bil moj sin star okoli štiri leta je bil, preden se je pričelo cerkveno služenje, prijateljico v sobi za molitev. Medtem ko je molila je opazoval njeno hojo. Spencer

jo je ustavil da bi jo vprašal: „Zakaj moliš z odprtimi očmi?“ Da ga pomiri mu je rekla: „Torej... Biblija uči naj opazujemo in molimo.“ Potem je segla po njegovi roki in ga prosila: „Ali si želiš moliti z menoj?“ Usedel se je in odgovoril: „Ne hvala. Jaz bom samo gledal.“

CHARISSE DULANEY, Mount Airy, Severna Karolina, ZDA
risse_d@earthlink.net
Otroci Glenna in Charisse so Spencer (13), Brooklyn (11) in Alyssa (9).

Ukradene spodnjice!

Pred nekaj leti ko smo z mlajšimi otroci skupaj prebirali knjigo Geneze smo prišli do zgodbe ko se je Jakob preselil proč od Labana. Moja majhna deklica me je med branjem prekinila in z najbolj začudenim glasom vprašala: „Ali je Jakob svojemu tastu ukradel spodnjice?“ Pravkar sem brala Genezo (1. Mojzesovo knjigo) 31,20 „Jakob je ukanil Aramejca Labana tako, da mu ni dal slutiti, da hoče zbežati.“ (op. prev: ne vedoč-unawares <–> underwear-spodnjice)

SHERI HEPWORTH, Aubrun Hills, Michigan, ZDA
sheri_hepworth@hotmail.com
Otroci Davida in Sheri so David (26), Carmella (25), Tiffany (23), Katren (13), Caeley (11) in Samuel (9).

Mogočen mož hrabrosti

Bile je sredi noči. Ležala sem poleg svojega moža in dojila sedemnajst mesečnega dojenčka. Zunaj je zalajal pes in zbudil najino triletno hčerko v drugi sobi. Zajokala je: „Mami, pes laja“… spet in spet kot počno mali otroci. Nežno sem potrepljala svojega moža po rami in rekla: „Dragi, pes laja in zbudil je Marianno.“

Takoj se je zbudil, odletel iz postelje in skočil z na široko odprtimi očmi v obrambni nogometni položaj pripravljen da prevzame svet, toda ni imel nobene ideje kaj naj bi sploh storil. Morala sem mu povedati kar sem mu pravkar rekla in odšel je potolažiti Marianno ter psu zapovedal tišino. Seveda, Marianna je končala z nama v postelji z na široko odprtimi očmi.

Še vedno z gromkim smehom uživamo kako hitro je poletel iz postelje da zgrabi svet brez da bi vedel zakaj!

STEPHANIE BLAIR, Winchester, Virginia, ZDA
tbramfan13@aol.com
Otroci Tima in Stephanie so Marah (15), Mikalya (10), Miranda (7), Marianna (3) in London (17 mesecev).

Jaz sem privezanka!

Ko smo se peljali nazaj iz Massachusettsa si je petletna Nadia odpela varnostni

pas na stolčku. Vsakokrat sem ji nekaj rekla, toda to je pogovor ki je presegel mero...
Mama: „Nadia! Ali si se ponovno odpela iz svojega stolčka?“

Nadia: „Pravkar ti pomagam da popraviš.“

Mama: „Nadia, kar naprej ti govorim da pusti pri miru. To ni igrača; to je zato da te varuje. Morala bom govoriti s policistom Powellom tako da se bo lahko pogovoril s teboj glede varnosti varnostnega pasu. Povedala mu bom da si neprivezanka.“

Nadia: „Toda mama, jaz sem samo preprosta privezanka!“ (op. prev: privezanka – ang. hooker - cipa)

SHANNON ZAICHENKO, Chesapeake, Virginia, ZDA
zaichenko@msn.com
Dmitri in Shannon sta blagoslovljena da imata Nadia (5) in Deema (2).

Mamino kuhanje potrebuje pomoč

Moj mož David pogosto otroke prosi da blagoslovijo obroke hrane. Ko je bil pred kratkim k molitvi pozvan najin štiriletnik se je Gospodu zelo iskreno zahvalil za tiste ki so 'popravili' hrano.

BECKY COMBS, Girard, Pennsylvania, ZDA
dcombsfamily@bellsouth.net
Otroci Davida in Becky so Erica (22), Andrew (13), Emily (9), Paul Isaac (4) in Caleb (4 mesece).

Popkovine

Moja najstarejša je bila stara dve leti in pol ko se je rodil njen majhen bratec. Bila je popolnoma navdušena nad njegovim štrcljem popkovine. Opazovala je kako je otemnel, otrdel v majhen temen izrastek in končno odpadel. Nekega večera je medtem ko je jedla pico z ogabnostjo pogledala njen košček pice. Ko je bila vprašana kaj je narobe je pokazala na črne olive in rekla: „Jaz tega ne jem!“ Nismo mogli razumeti njeno nenadno nenaklonjenost njej nekoč tako priljubljenega preliva vse dokler ni pojasnila – bila je prepričana da so to štrclji popkovine!

JULI MARCELLUS, Richmond, Virginia, ZDA
jfmarcellus@yahoo.com
Otroci Dwighta in Juli so Abby (8), Jack Grayson (5) in Kit (15 mesecev).

Napačna vodovodna napeljava!

Ko sem odšla v sobo za počitek je vstopil moj triletni sin. Ko je videl da nimam iste anatomije kot jo ima on, je nežno dal svojo roko na mojo nogo in rekel: „Že v redu mami, Jezus ti bo pomagal to popraviti!“

RENEE FURMAN, Buckly, Washington, ZDA
renee.furman@yahoo.com
David in Renee imata dva sinova: Tayor (14) in Zachary (11).

Janini vici

Tukaj je samo nekaj zabavnih stvari katere so rekli moji otroci...

Z svojimi petimi otroci starosti šest, štiri, dve in novorojenima dvojčkoma sem odšla po nakupih ko me ustavi ženska in reče: „Ko gledam vašo družino mi v trebuhu postane kar slabo," in k temu je moja hčerka dodala: „Steci v stranišče in to naredi tam!"

Svoje otroke šolam na domu in ko so me nekega dne v trgovini vprašali čemu niso otroci v šoli sem jim razložila da se šolajo na domu. „Oh", je rekla ženska mežikajoč proti meni, „vi pa morate imeti odlično učiteljico," nakar ji moj sin odgovori, „Ne, ona je samo moja mami!"

Ko je moja petletna hčerka prišla v kuhinjo je rekla da strada. Odgovorila sem ji: „Jaz pa mislim da ne stradaš." Rekla je: „Da, stradam. Jezus je pojedel vso mojo hrano in popil vso mojo pijačo" (Jezus dobesedno živi v njej!)

Kot pastor naše cerkve je moj mož imel novorojenega sina da bi zanj molil in ga blagoslovil. Pravkar je začel moliti, ko je moj triletnik precej glasno komentiral: „Ali se ta dojenček poskuša dojiti na očetu ali kaj?"

Ko je prenehala gledati najini identični dvojčici je ženska vprašala mojega triletnega sina kako ju loči. „Oh, to je preprosto," je rekel, „ta ima nasmeh na obrazu in ta ga nima.!

Da smo ju lahko ločili smo imeli okoli dvojčičinih nog verižici. Imeli smo zeleno na eni in rumeno na drugi. Na obisku je bila moja tašča in je komentirala kako lepo sta videti in potem je pričela spraševati: „Zakaj verižici nista iste barve? Ko je vprašanje slišal moj šestletnik je odgovoril: „Babica, to ni videti precej bistro." Hvala Bogu se je babica skupaj z nami smejala!

JANINE FERRIER, Arkona, Ontario, Kanada
ja9ferrier@yahoo.ca
Blagoslovi Jonathana in Janine so Kaleb (6), Lydia (5), Malachy (3) in Rachael in Rebecca (1).

Oprostite!

Z mojo afro-ameriško prijateljico sva najina dojenčka rodili približno ob istem času. Nekaj kasneje sva se odločili da greva v park na sprehod da uživava z najinima dojenčkoma in pustili sva da se malčki in predšolski otroci igrajo na igrišču v parku (takrat je bilo v Michiganu ledeno mrzlo). Marlene je imela oba dojenčka v dvojnem vozičku, jaz pa sem imela dva mlada malčka v drugem vozičku in okoli naju sva imela polno jato malčkov.

Starejši gospod je prišel okoli in Marlene vprašal isto staro vprašanje: „Ali so vsi vaši?“ Preden je lahko odgovorila je njen štiriletni sin zelo direktno rekel: „Samo črni, gospod.“

Ubogi mož je zardel in ostal brez besed!

KIMBERLY EDDY, Fostoria, Michigan, ZDA
kimberly@joyfulmomma.org
Martin in Kimberly sta radostna starša Ruth (16), Judah (14), Anastasia (12), Esther (11) in Isobel (10).

Možgani ali osuševanje (ang: brain or drain)

Ko je bil moj sin star okoli pet let smo sedeli pri jedilni mizi ko je nenadoma vprašal: „Čemu imamo možgane?“ Izbrala sem dovršeno zgodbo kako nas je Bog naredil posebne s posebnimi deli za posebna opravila in kako nam možgani ne pomagajo samo misliti, temveč da počnemo vse zabavne stvari katere radi počnemo kot je smejanje, skakanje – in tako naprej. Moj sin me je nekako začudeno pogledal in rekel: „Mami jaz sem spraševal o BRAINS! (op. prev.: možganih) Teh stvareh v katerih je voda in teče v obcestnem jarku (ang: drain).“

ROBYN CARTON, Brisbane, Queensland, Avstralija
grskcarton@ourbrisbane.com
Otroka Geoffa in Robyn sta Sam (15) in Katie (13).

Luknja v avtomobilu!

Na obisku je bila moja mama katero otroci kličejo Mia. Ko je odhajala je odprla sončno streho njenega avtomobila. Kmalu zatem je prišla moja tašča in moja hčerka je prepričano rekla: „Mia ima luknjo v njenem avtomobilu. Morala bi jo popraviti.“

DEBRA WALLASE, Rochester, New York, ZDA
debrawallace@gmail.com
Jason in Sebra sta blagoslovljena z Matthew (6), Christian (5), Melody (3) in Caleb (7 mesecev). Matthew in Christian sta posvojena in zaradi spontanega splava sta tri izgubila.

Kdo je resničen?

Z Benom sva bila skupaj v kuhinji. On je pral posodo in jaz sem pekla zadnjo palačinko. Trije ali štirje otroci so za mizo jedli ko je Ben, ki vedno skuša najti 'zakonito' pot za šaljenje, rekel svoji majhni sestri: „Liz ali si že kdaj slišala zgodbo o tem kako je Ben naredil duplikat? Jaz sem njegov duplikat.“

Liz, ki je bila že tolikokrat osmešena je odgovorila: „Sedaj VEM da je to izmišljena zgodba.“

Den je rekel: „Ne, resnično. Jaz sem Benov duplikat. Jaz opravim vse delo medtem ko pravi Ben cel dan bere knjige.“ To nas je vse spodbudilo. Abby je rekla: „Jaz sem Abbyjin duplikat. Prava Abby je v postelji.“

Jaz sem rekla: „Jaz sem mamin duplikat. Resnična mami je zunaj na sprehodu po Appalaški poti z vsemi resničnimi otroci.

Še naprej smo nadaljevali z našimi idejami kaj naše 'resnične' osebe počno medtem ko 'duplikati' ostajajo doma in opravljajo delo. Toda ta zabavna sprememba je zame postala blagoslov ko je Ben rekel: „Toda ko je čas za molitveno srečanje vse 'resnične' osebe pridejo nazaj in gredo na molitveno srečanje.“

CATHY NEWTON, Lunenburg, Ontario, Kanada
keeper_at_home1986@yahoo.com
Otroci Toma in Cath so Natanael (21), Josiah (19), Sarah (17), Elijah (14), Benjamin (13), Abigail (10), Elizabeth (6), John (4), Timothy (3) in Samuel (14 mesecev).

Povedano direktno

Medtem ko smo bili z mojimi sorodniki v avtomobilu na poti v živalski vrt smo se pogovarjali o novem prijatelju mojega triletnega Tya z imenom Westin. Moja tašča je rekla: „Ty, to je krasno da si si naredil novega prijatelja.“ Ty je odgovoril: „Ne, nisem ga jaz naredil. Bog ga je naredil!“

TRACIE DELICH, Brooklyn Center, Minnesota, ZDA
lucasandtracie@hotmail.com
Blagoslovi Lucasa in Tracie so Ty (4), Clay (3) in Blake (1).

Uboga kredenca

Nekega večera ko je bil Jenny star okoli šest mesecev sem jo dala na tla in povedala trinajstletnemu Mattu naj pazi nanjo medtem ko bom zlikala obleko. Zaslišala sem zamolkel udarec in Jenny se je pričela jokati.

„Kaj se je zgodilo?“ sem rekla.

„Padla je in se je udarila v glavo,“ je odgovoril Matt.

„Torej, naredi nekaj,“ sem rekla zaposlena s šivanjem. „Pogladi jo tam kjer se je udarila.“ Jenny je še naprej jokala. Obrnila sem se okoli in tam je Jenny zapuščena jokajoč sedela na tleh medtem ko je bil Matt na svojih kolenih in iskreno drgnil rob kredence.

„Matt, KAJ počneš?“

„Ti si REKLA: Drgni kjer se je udarila.“ Bil je resen.

DORCAS SMUCKER, Harrisburg, Oregon, ZDA

dorcassmucker@gmail.com
Otroci Paula in Dorcas so Matt (23), Amy (20), Emily (18), Ben (15), Steven (14) in Jenny (10).

Žaba v mojem grlu

Prijatelj najinega petletnega sina mu je rekel: „Žabo imam v svojem grlu.“ Moj sin še nikoli ni slišal tega izraza in je prosil če lahko vidi. Matthew je odprl usta tako da bi lahko pogledal. Kasneje mi je Brock povedal: „Tam je bila resnično žaba, ker je smrdelo kot žaba!“

SHERRI WIEBE, Moorefield, Ontario, Kanada
jmrc@cyg.net
Otroci Jacka in Sherrie so Destiney (12), Brock (10), Madison (7) in Carter (4).

Hrana v puščavi

Ko je bila Julija v prvem razredu sem ji dala standardizirane teste da bi videla kako ji gre v šoli. Eno od vprašanj je bilo: „Kje bi najbolj verjetno našel hrano?“ Poleg pa so bile predstavljene tri sličice: ocean, hribi in puščava. Označila je 'puščavo' in potem ko smo naše teste poslali nazaj sem jo o tem povprašala. Odgovorila je: „Bog je vse tiste Izraelce hranil v puščavi tako da tam lahko dobiš dovolj hrane!“

LAURA PALACIOS, Southlake, Texas, ZDA
laurapalacios@netzero.net
Otroci Ernesta in Laure so Emily (11), Julia (9) in Joseph (8).

Babičini kozarci

Ko sem svojo najstarejšo hčerko učila brati se je trudila da bi razumela osnovne pojme o glasovih, čeprav se jih je obupno želela naučiti. Končno, po obisku pri mojih sorodnikih mi je povedala da je ugotovila kaj je narobe: „Mama, vem v čem je problem. Nimam nobenih bralnih kozarcev kot jih ima babica!“

KIMBERLY EDDY, Fostoria, Michigan, ZDA
kimberly@joyfulmomma.org
Slika: Martin in Kimberly sta radostna starša Ruth (16), Judah (14), Anastasia (12), Esther (11) in Isobel (10).

Pozabljeno umivanje zob!

Pred nekaj leti je bilo na novicah ob šestih zjutraj poziv za vrnitev zobnih past. Očitno so zobne paste določenih proizvajalcev mogoče lahko v sebi imele nevarne kemikalije, kar bi bilo lahko nevarno ali celo usodno za potrošnike. Navedli so celo spletno stran kjer so bile naštete blagovne znamke in veliko

številk da lahko vsakogar preveri svojo zobno pasto.

Moj mož je najinim otrokom svetoval naj najdejo in prinesejo svoje zobne paste iz svojih kopalnic in jih prinesejo k njemu da jih bo lahko glede na spletno stran preveril. Najini dve hčerki sta se hitro odzvali z njunima pastama, katerima je ne tako hitro sledil njun brat Austin.

Ko je moj mož na računalnik tipkal da preveri varnost prve paste je Austin svojo položil na mizo poleg tipkovnice in rekel: „Tukaj je moja zobna pasta ati. Hmm, ati, ali te ta pasta te lahko ubije?“ Nakar je moj mož odgovoril: „Da sin, to je možno.“

Prestrašen in brez razmišljanja je Austin hitro odgovoril z velikim olajšanjem: „Dobro, potem je to dobra stvar da si svojih zob ne čistim vsak dan!“

TINA BLESSITT, London, Kentucky, ZDA
blessitts@yahoo.com
Otroci Alana in Tine so Aaron (22), Ashley (18), Ally (15) in Austin (13).

Živčnost

Pred štirimi leti smo odšli na družinske počitnice v Marlborough Sounds na Novi Zelandiji. Večino časa je bilo hladno in deževno. Ko smo končno našli primerno mesto smo skočili vanj da bi plavali. Bena je hitro zeblo in pričel se je tresti. Še vedno se smejimo ko se spomnimo kako je vprašal: „Mama, zakaj se moja usta kar naprej odpirajo in zapirajo?“

BRONWYN KERR, Marlborough, Nova Zelandija
bronwyn@paradice.net.cz
Otroci Davida in Bronwyn so Ben (8), Sam (5) in Jamie (3).

Oče ne bo pozabil

V avtomobil sem naložila štiri otroke in se po obvozu in enosmernem prometu peljala do mestne knjižnice. Parkirali smo in ko sem Benjamina dvignila iz njegovega otroškega sedeža sem zaznala sladek maslen vonj otroškega kakca ki se je priplazil za njegov hrbet.

V pehanju zapuščanja hiše sem ga pozabila zaviti v dodatno zunanje oblačilo. Obrisala sem ga kolikor sem ga uspela in se prepričevala da nihče ne bo videl njegove zapacane obleke saj ga bom imela v oprtu preko rame. Odšla sem na stran potnikov da ven spustim še ostale otroke in vprašala: „Kje je torba za v knjižnico?“ Ugotovitev da je še vedno doma pri vratih me je zadela! Brez naših knjig katere je potrebno vrniti je bilo brez pomena nadaljevati.

S svojo obljubo da se bomo odpeljali domov, vzeli torbo in prišli takoj nazaj smo se ponovno pripeli. Medtem ko smo avto odpeljali iz parkirnega prostora se je oglasil mlad glas iz zadnjih sedežev: „Kajne da oče nikoli ne bi pozabil torbo za knjižnico?“

KRISTIN SHOCKLEY, Salisbury, Maryland, ZDA
two_pogs@verizon.net
Otroci Briana in Kristin so Gavin (6), Maddie (4), Owen (2) in Benjamin (8 mesecev).

Kateri Miami?

Štiriletna Madelynn potem ko je slišala o spremembi načrtov...

Mami: „Oče te bo takrat odpeljal v Miami na tvoj zdravniški pregled.“

Oče: „Tako je bučka, odpeljal te bom v Miami.“

Madelynn: „Tako... ali bomo šli k tvoji mami ali mamini mami?“

MICHELLE SMITH, Naples, Florida, ZDA
mickeyade@embarqmail.com
Glenn in Michelle sta poročena petnajst let in tukaj na zemlji blagoslovljena s tremi otroci: Madelynn (10), Jacob (8) in Graham (3), tremi v nebesi in tega avgusta 2009 pričakujeta še en blagoslov, dojenčico z imenom Claire.

Zaščitniški mož

Z možem sva iz najinega medenega meseca prispela domov v najin majhen šolski apartma. Čudovita poročna darila so bila lepo razmeščena po kuhinjskem pultu. Kuhala sem kosilo ko je krznena majhna miška hitela čez pult. Zavpila sem. Moj mož, zaščitnik samic je zagrabil svojo zračno puško in razglasil: „Pojdi nazaj, dobil jo bom.“ Ko sem stekla je nameril puško in sledil miški čez kuhinjski pult. Končno sem zavpila: „Ne, najina poročna darila!“ Na srečo je to mojega moža dovolj dolgo zamotilo da je miška ušla in moja čudovita poročna darila so bila še vedno v enem kosu. Še vedno navdušen nad svojo prvo 'zaščitniško' dolžnostjo moža je izjavil: „Skoraj bi jo dobil!“

MELISSA SCHULTZ, Fort Collins, Kolorado
missaann628@yahoo.com
Otroci Johna in Melisse so: Christopher (5), Lily (2) in Dalton (2 meseca).

Pomešani roki!

Nekega popoldneva sem se ukvarjala (s še enim strojem) umazanega perila ko je štiriletni Max prišel k vratom pralnice in vprašal: „Mami ali lahko naredim nekaj pudinga za nocojšnji večerni posladek?“ (Takrat je bil star štiri ali pet let).

Rahlo vznemirjena sem rekla: „Ne ta trenutek Max. Sem rahlo zaposlena.“ Z njegovo običajno vztrajnostjo je odgovoril: „Toda dobil bom enega od bratov da mi pomaga.“ (to je pomenilo enega od treh starejših bratov starosti od sedem do dvanajst let).

Dobro, sem si mislila, je že novačil Brendana ali Scotta. Ni težav! „Da, Max. Lahko

narediš enega če ti bo tvoj brat pomagal. Pazi da boš sledil navodilom.“

„Bova, mami,“ je bil njegov ščebetav odgovor. Počakal je name da sem segla in mu podala škatlo s pudingom kar sem storila s trenutkom prebliska kako je že odrasel.

Obrnila sem se nazaj k ogromni grmadi oblek ki se mi je posmehovala iz sušilnega stroja in vrnil se je v kuhinjo z izbranim pudingom v roki.

Za trenutek je med zlaganjem nogavic in spodnjega perila... in še več nogavic in spodnjega perila vladal mir. Iz kuhinje je bilo slišati šepetanje, potem se je Max vrnil v pralnico s posodo. „Ali naj uporabimo to?“

Bežno sem preko svoje rame pogledala in prikimala v pritrjevanju. „Da, ta bo verjetno prave velikosti.“ Veselo se je nasmehnil in se vrnil v kuhinjo.

Po še nekaj tišine in potem nekaj šepetanja se je Max vrnil k vratom. „Mami ali naj za umešanje pudinga uporabiva mešalnik?“ V svoji roki je imel ročni mešalnik. Za trenutek je mojo glavo pretresla misel o masi za puding razlite po vsej kuhinji. Z glavo sem odkimala. „Ne, dragi, zmešajte na roko. Trajalo bo samo dobro minuto. Puding se hitro zmeša.“

Zaključila sem s kupom perila, pobrala koš in odšla v svojo kuhinjo. Visoko na pultu sta sedela moja dva najmlajša sinova starosti pet in sedem let in mešala posodo s pudingom 'na roke.'

Preden sem karkoli lahko vprašala sem samo nemočno gledala. „Max... kaj počneta.?“ Nedolžna kot sta lahko sta me pogledala s svojimi velikimi zeleno rjavimi očmi in se nasmehnila: „Mami, rekla si mi naj zmešava z roko.“

Obupano sem stresla svojo glavo in svoje oči povzdignila k nebesom. Nenadoma mi je prišlo na misel in sem vprašala: „Max... ali si si opral svoje roke?“ Prikrit pogled med obema mi je povedal vse kar sem želela vedeti in zapomnila sem si da bom poleg večerje naredila drug posladek.

MISH BESHORE, Fleetwood, Pennsylvania, ZDA
mishbloom@hotmail.com
Otroci Jasona in Mish so Scott (13), Brendan (12), Lucas (8) in Max (7).

Molitev za Costco

Thad rad moli s slastjo in zadovoljstvom! Občasno smo morali prekiniti njegove dolge molitve med našim družinskim časom za slavljenje. Pred kratkim smo bili rahlo zbegani čemu tako zvesto moli za 'misijonarje pri Costko', veliki blagovni hiši. „Prosim daj jim moč in pomagaj jim da bodo poslušni,“ je molil skoraj vsak dan. Večji otroci so takrat odprli svoje oči in se drug drugemu nasmehnili ter se mu hihitali. Bog je moral na njegovo majhno srce položiti nekaj posebnega za ljudi pri Costco.

Nekega dne ko so se otroci igrali z zemljevidom sveta nad našo kuhinjsko mizo je nekdo rekel da je našel Mehiko. „Tam je! Tam je Costco!“ je Thad ponosno izjavil.

Nenadoma je vse imelo smisel, še posebej ker jim je nekaj tednov prej moj mož pripovedoval o stopnjevanju preganjanja proti vernikom v Mehiki... ali naj rečem v Costco!

MELODY TEN KLEY, Portland, Oregon, ZDA
mtkenley@juno.com
Otroci Shona in Melody so: Clara (10), Timothy (8), Audrey (6), Thad (4) in Caleb (20 mesecev).

Razkrita prevara

Odrasla sem v slabem posvetnem domu z dvema bratoma v Birminghamu, Michigan (1959-1975). Bila sem zelo nezadovoljna s idejami s katerimi sem zrasla – da je vsak in vse prišlo iz nič in da je vse nastalo po naključju.

Pri trinajstih letih sem bila izpostavljena New Age gibanju in tem napačnim učenjem sledila do starosti skoraj osemindvajsetih let. Takoj po dopolnitvi petnajstih let sem zapustila dom in tri leta živela na Havajih v ašramih (skupnostih ljudi ki sledijo jogi in vzhodnjaškim religijam). Potem sem dve leti živela v Indiji in sledila gurujem. Od dvajsetega do osemindvajsetega leta sem si prizadevala za tem kar sem mislila da je dobro življenje, uživala v športu in potovanju, zime preživljala v Aspenu z zimskimi športi in poleti srfala v Hood Riverju v državi Oregon in na Maui na Havajih. Med obiskom babice novembra 1987 v Teksasu sta me dva mormonska misijonarja povabila da pridem in slišim njihovo predstavitev. Ker sem želela biti poučena o njihovi veri sem pred razgovorom odšla v krščansko knjigarno na ulici Corpus Christi da raziščem njihova učenja. Še nikoli doslej nisem bila v krščanski knjigarni zato sem zaprosila za pomoč in vodena sem bila do kultnega oddelka. Končala sem s celodnevnim branjem šest dni zapovrstjo. Pričela sem s knjigo mormonov in nadaljevala s knjigami o New Age in potem končala z *Eksplozijo kultov* Davida Hunta. Naučila sem se da je vse kar sem doslej verjela laž.

Osebje v knjigarni je vedelo da nisem vernica in zagotovo so zame molili. Veselo so mi dovolili da sem sedela in brala v njihovi trgovini šest zaporednih dni. Šesti dan sem prišla do vere v Jezusa Kristusa, prav tam v knjigarni in kupila sem si svojo prvo Biblijo. Prav tako sem rekla Gospodu: „Svojo novo vero bom delila namesto da bi jo obdržala skrito.“

Srečala sem dva mlada LDS misijonarja (op. prev.: Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni - mormona) in jima povedala da morata prebrati te knjige v knjigarni ki njihov mormonizem razlagajo iz bibličnega stališča. Nista bila zainteresirana.

Odpeljala sem se domov v Aspen v Kolorado jokajoč za radostjo iskanja resnice in objokovala svojih osemindvajset zapravljenih let. Kasneje sem spoznala v Pismu Rimljanom 8,28 „Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k

dobremu..., namreč njim, ki so bili poklicani po Njegovem načrtu.“

Gospod je mojo slabo preteklost uporabil da mi naloži breme za izgubljene, še posebno da dosežem te najbolj nedosegljive v Indiji in jugovzhodni Aziji. Oni niso 'tisti ubogi ljudje tam,' oni so moji ljudje, ker sem tudi jaz verjela kar oni verjamejo in nekoč živela tako kot oni živijo.

Ko sem prispela v Aspen, sem našla cerkev in bila krščena. Ko sem prišla do vere se je moj pogled na svet pričel spreminjati, toda imela sem še vedno iste prijatelje in isti življenjski slog. Dve leti kasneje sem hodila na zmenke z nevernikom, padla v greh, spočela in prejela ljubeče svetovanje v kriznem centru za nosečnice. Shawn se je rodil avgusta 1990. Pokesala sem se svojega greha in pričela živeti za Gospoda in svojega sina. Moja cerkev (Island Hope of Pea, Maui) mi je pomagala in moji krščanski prijatelji so bili moja družina.

Leta 1991 sem pričela z branjem Above Rubies in to je moje mišljenje popolnoma obrnilo in bilo popolnoma življenje spreminjajoče. Pomislila sem: „Čemu ničesar od tega ne učijo v cerkvah?“

Ko je bil Shawn star šestnajst mesecev sem se preselila nazaj v Aspen; Havaji so predragi za ubogo samsko mati. Ko je bil Shawn star pet let sem se preselila v Kolorado Springs tako da je lahko odrasel v normalnem mestu in ne v zimskem letovišču in lahko sem imela boljšo podporo za šolanje na domu. Svojega prvega srečanja Above Rubies sem se udeležila novembra 1996. Bilo je nebeško. Zadnji dan srečanja je Nancy vprašala če kdo potrebuje molitev in prišla sem naprej. Molila je da me Bog blagoslovi z Bogaboječim možem z očetovskim srcem in zagotovi očeta za Shawna. Ko je molila sem imela malo vere zato ker sem Boga prosila za to že sedem let in do sedaj sem bila že zelo brez poguma.

Pet dni kasneje je bila molitev uslišana. Tekom kosila na prijateljičinem domu sem Po Božji previdnosti srečala Spika. Sprva se nisem nameravala udeležiti, toda gostiteljica me je povlekla naprej ko sem se ustavila da ji nekaj oddam. Spike je bil vpleten v kreacijsko znanstveno evangeliziranje kar je bilo blizu mojemu srcu. Dvorila sva si v čistosti, se poročila, Spike je posvojil Shawna in je bil vedno skrben oče. Gospod mi je dal venec namesto pepela, olje veselja namesto žalovanja (Izaija 61,3).

Skupaj imava sina (Thaddeus, sedaj starega skoraj deset let) in tri spontane splave. Menopavza je prišla zgodaj, pri triinštiridesetih. Imava čudovitih enajst let zakona. Shad je maturiral s šolanjem na domu in je star devetnajst let in služi Gospodu pri Gospel for Asia v Dallasu v Teksasu. Pravkar je zaključil enoletno šolanje apostolstva in se je sedaj s polnim delovnim časom pridružil osebju.

Do danes sem se udeležila osem *Above Rubies* srečanj (doslej!) Če boste odšle na seminar boste dobile najbolj čudovite prijateljice. Prav tako smo imeli super zabavo ko smo bili pred tremi leti prostovoljci v Campbellovi hiši.

TERI PSARRIS, Gig Harbor, Washington, ZDA (selijo se v Dallas, Teksas)
teripsarris@gmail.com

Teri je lokalna prostovoljka za Gospel of Asia in rada deli sporočilo v majhnih skupnostih in cerkvah. Terijin mož Spike je bivši enžinir v ameriškem vojaškem vesoljskem programu – v ta program je vstopil kot ateist in privrženec evolucije in ven prišel kot privrženec kreacije sveta in kristjan. Že petnajst let je zagovornik dokazov da je Bog ustvaril vesolje. Above Rubies bralci lahko gledajo njegov DVD o kreaciji in astronomiji brezplačno na strani: http://www.creationastronomy.com/aboverubies/

Milost

Danes...

se je pojavila nova zora. Sonce je vstalo v svoji osupljivi polnosti.
Ščebetanje rdečega kardinalčka je izbruhnilo oznanjujoč namig od Boga predpisane izjave od začetkov časov -
Še en dan!
Vanj se zbudimo, dihamo...
To je milost!

Včeraj...

smo se borili z našo slabostjo, v borbi z našo voljo in Njegovo, bojevanje mesa in duha. Borili smo se z našo lastno sebičnostjo in mogoče smo izgubili. Ostra izgovorjena beseda, stara poškodba ali rana prinesena na svetlo in neprijazen dvom je izzival naša srca. Napačna nagnjenja so pokazala svoje ostudne glave. Nepotrpežljivost in razdražljivost sta vijugali svojo pot v našega duha in nevidno sta ukradla radost stvarnosti. Oblak teže je prišel nad nas, grozno nepremagljiv in bili smo celo obupani. Bojevali smo se z bolečim telesom, kljuvajočim glavobolom, vztrajno bolečino kronične bolezni in celo preprostim prehladom. Trpeli smo zaradi hladnega zakona in zdelo se je da je osamljenost naš edini tovariš. Mučili smo se z vročičnimi otroci, trmastim sinom ali hčerko. Bojevali smo se z uničujočimi sanjami, dozdevno neskončnimi črnimi luknjami odvisnosti
in mislili smo da tega ne bomo mogli več prenašati.

Vendarle pride noč...

in z njo nekdanji prikaz veličastva, svetlikajočega sijaja in opomnjeni smo na vsevednega Edinega ki poganja te svetlikajoče čudeže po nebu in jih vse kliče po imenu.

To jutro...

smo prišli ponovno in pokleknili ali preprosto odkolovratili iz naše spalnice v kuhinjo, dvignili svoj glas in mu povedali VSE.
Edini, starodavni 'JAZ SEM' ki je namestil planete in zavrtel galaksije v vesolje s veliko natančnostjo, On ki vse drži z močjo Svoje besede, naš Odrešenik,
ki nas je poklical po imenu in nagnil svoje uho in prisluhnil našemu joku!

To je milost!

~Kate Marchiniak~

Hiša življenja

„Nihče doslej ni vlomil v 'hišo življenja' ne da bi bil nedolžen ali nekaznovan. V trenutku ko se zgodi spočetje, tisti trenutek je tam življenje; in ne glede ali zločin zgodi v šestih urah, šestih tednih ali šestih mesecih, greh ima v vseh primerih enako ogromnost. Umor je v nakani, ne v samem dejanju. Kadar se želite sami znebiti malega življenja če je le mogoče sta zagrešili umor tako gotovo kot če bi umorjen otrok mrtev ležal v vaših rokah.

Iz knjige „Kaj bi mlada žena morala vedeti avtorice Emma, F. Angell Drake, M.D.

Ozdravljeno srce in možgani

Sončnega popoldneva konec meseca marca smo na telefonski tajnici prejeli nepričakovano sporočilo. Prijazen glas na drugi strani nam je povedal da kliče zato da nam pove o otroku ki potrebuje stalno družino – dveletni deklici s posebnimi potrebami po imenu Ongie. Medtem ko sva poslušala sta najini srci poskočili. S svojim možem sva nekoč upala da bova posvojila otroka ali skupino bratov ali sestric s posebnimi potrebami, toda sedaj sva bila v postopku da postaneva rejnika in nekaj tednov proč od tega da prejmeva najino licenco. Mogoče bi lahko posvojila in potem uredila rejniško oskrbo ker najin končni cilj rejniške oskrbe je bila pravzaprav posvojitev. Molila sva za Ongie in se odločila da tega telefonskega klica ne moreva prezreti.

Naslednja stvar ki se je zgodila se je tako jasno spomnim, kot bi se zgodila včeraj. Sedela sem za računalniško mizo z vročo telefonsko slušalko v pri svojem levem očesu in pisalom v svoji desni roki. Ongiejin sveže natisnjena biografija je ležala pred menoj. Zadržala sem dih ko sem čakala da zaslišim zvok socialne delavke. Ko je govorila sem si zapisala besede katere se bodo za vedno vtisnile v moj spomin. stisnjeni možgani in schizencephaly. Prva je poškodba lobanje in drugo je razpoka v možganih. Besede opisujoč zanemarjanje pred in po porodno so naskočile moja ušesa. Naslikana je bila slika otroka ki se bo v svojem življenju soočil z mnogimi ovirami katere verjetno nikoli ne bo premagal. Preprosto vedela sem da obstaja nekaj boljšega za tega dragocenega otroka.

Naslednji mesec je bil vihar aktivnosti. Pričela sva v veri, verujoč da bo Ongie najina hčerka. Potrebnih je bilo nekaj preiskav, nekaj obiskov, nekaj osnutkov načrtov in izrečenih molitev. Naučila sem se vsega kar sem lahko o nevrološkem razvoju in pripadajočimi stvarmi. 26. aprila 2007, na deseto obletnico najine poroke sva bila uradno izbrana kot stalna družina za malo Ongie. Natančno teden

dni kasneje je bila najina čudovita hčerka doma.

Četudi sva Ongie prej nekajkrat obiskala na njenem rejniškem domu še nikoli ni bila v najinem domu. Predstavljajte si ga greste na izlet z vašimi novimi prijatelji in zaspite v avtomobilu. Ko se zbudite se najdete na kraju ki ga še nikoli niste videli na domu kjer ni nič vam znanega. Povedo vam da so ti prijatelji sedaj vaša nova družina. Resnično ne veste kaj pomeni družina ker se je v vašem življenju tako pogosto menjala. Vaša nova družina pojasnjuje da je to tuje mesto z nepoznanimi znaki, vonji in zvoki vaš dom. Ali si želite ostati? Se počutite mirni? Ta huda izkušnja je bila zastrašujoča za najino majhno deklico.

Strah za Ongie ni bil nič novega. Njeni strahovi so se nenehno odražali skozi jezo medtem ko je bila v rejniški oskrbi. Opozorjena sva bila na nasilno besnenje katero lahko pride iz tega drobnega telesa. Prav tako sva bila opozorjena da ima Ongie zaradi schizencephaly zelo malo vpliva na svoja čustva. To ni bila edina stvar na katero sva bila pripravljena. Ongiejine možganske nenormalnosti so se odražale skozi celoto motoričnih zamud, težavami z ravnotežjem in vidno šibkostjo. Medtem ko najina hčerka ni bila videti tako zelo nemočna kot otrok katerega so nama opisali, sva videla očitne znake njene nevrološke nenormalnosti. Prav tako sva verjela da Ongie kaže znake globokih duševnih in čustvenih ran, katere se bodo če ne bodo zaceljene gnojile in ovirale da bi v obilju živela njeno življenje.

V Evangeliju po Janezu 10,10 je Jezus rekel da da je prišel zato da bi imeli življenje in tega imeli v izobilju. Scott in jaz sva verjela da nama je bila Ongie dana da doživiva življenje v obilju. Taka sva pričela Ongie govoriti Božjo resnico skozi pesmi, Pisma in molitev. Prav tako sva uporabljala zdravo prehranjevanje, glasbo, svež zrak, umetnost, knjige in telovadbo. Skupaj s temi stvarmi sva dala Ongie vzgojo katero je kot dojenček pogrešala. Kopala sva jo, oblačila, ljubkovala, pestovala in pomirjala. Tako čudovito kot se vse to lahko sliši so bili tedni ki so sledili Ongiejini vrnitvi domov najbolj izzivajoči kar sem jih lahko doživela. Božja ljubezen je bila Ongie nova in zato ji je ni bilo lahko sprejeti. Postalo je zelo očitno da bodo največje bitke pred nami duhovne. Kot rezultat sva se zelo zanašala na Boga da preživi in potapljala najinega novega otroka v molitvi.

Čas je tekel naprej, Ongie se je ustalila in pričela delati spremembe ki se nikjer drugje niso pojavile. Prve spremembe ki so se pojavile so bile čustvene. Ongie je počasi popuščala z jezo in pričela sprejemati najino ljubezen. Ob času ko je bila Ongiejina posvojitev dokončna je bila Ongie z nama tri mesece in je že bila nova stvaritev. Vodena sva bila da ji ime spremeniva v Abigailo, kar pomeni 'Radost mojega očeta'. Točno to je najina hčerka postala; radost njenim staršem in vsem ki jo srečajo.

Vsak mesec je prinesel novo rast. Kot je Abby pridobila nadzor nad njenimi čustvi je prav tako dobila nadzor nad fizično in duševno močjo. Videti je bilo da je bila več stvari s katerimi sva imela opravka glede preteklosti najinega otroka kot pa z nevrologijo. Odločil sem se da povprašam našega pediatra ki je izjavil da bo sledila MRI ki bo razjasnila stvari.

MRI je bila marca 2009 skoraj dve leti kasneje kot sva prvič slišala o Abby. Ko sem položila hčerkino umirjeno telo na bolniška nosila na koleščkih sem izrekla tiho molitev za njeno varnost in za dober novice ki bodo sledile. Potem sva s Scottom odšla v čakalnico kjer sva nadaljevala z molitvijo. Nekako na polovici našega čakanja je zdravnica ki je nadzorovala MRI prišla da se pogovori z nama. Moje srce je pričelo hitreje biti, toda ko je pričela govoriti sem bila opomnjena na Božjo moč. Zdravnica je spraševala o Abbyjinem stanju in priznala da ne more najti tega kar je iskala.

Očitno zapisi o Abbyjini zadnji MRI še niso prispeli in zdravnica je bila zmedena nad tem kar je videla. Po svojih najboljših močeh sem se trudila pojasniti stanje njene schizencephaly in prav tako vse ostalo kar sem vedela o njenih možganih. Zdravnica je odšla proč osupla.

Naslednjih sedem dni je počasi minevalo. Misli o MRI so tekle skozi moje misli ko sem sedela na stolu pred sestankom. Željno sem pričakovala to srečanje ter se spraševala kakšni bodo rezultati. Ko se je pediatrinja usedla, se nasmehnila je rekla: „Dobrno, to je zelo zanimivo.“

Resnično je bilo. Schizencephaly in stisnjeni možgani niso bili najdeni na Abbyjinem MRI. Sledil je navdušen pogovor med nama. Končno je zdravnica priznala: „Mi verjamemo v Boga ki zdravi.“

V naših molitvah sva prosila za ozdravljenje Abbyjinega srca in da bi njeni mali možgani delovali kar najbolje. Iskreno povedano nikoli nisem verjela da bo prejela fizično ozdravljenje kot ga je. To je pri Gospodu čudovita stvar. On nas rad preseneča z več kot mi lahko prosimo ali si predstavljamo!

TEREASA MANSFIELD, Beamsville, Ontario, Kanada
tereasa.mansfield@gmail.com
Blagoslovi Scota in Terease so Gabriel (8), Abby (4) in Sam (3).

Tereasin blog je na strani senoritaincanada.blogspot.com

Ali imate mir z Bogom

Najpomembnejša stvar na tem svetu je, da imate mir z Bogom, vašim Stvarnikom in Odrešenikom.

Miru ne morete imeti, dokler je greh v vašem življenju. Bog je oddvojen od greha in da bi bil pravičen do Sebe je moral On obsoditi greh. Toda On ljubi grešnike. On je poslal Svojega edinega ljubljenega Sina, Gospoda Jezus Kristusa, da umre za tvoje grehe in da namesto tebe prevzame sodbo za tvoje grehe nase. Pismo Rimljanom 5,8 pravi: „Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.“

Spoznaj in priznaj svoj greh. Zahvali se Jezusu, ker je umrl zate. On je čisto, neomadeževano Božje Jagnje, ki je prelilo svojo dragoceno kri v odkupitev naših grehov. Pismo Hebrejcem 9,22 (CHR) pravi: „brez prelitja krvi se ne zgodi

odpuščenje.“

Spusti se k Njegovim nogam s kesanjem in sprejmi Njegovo veliko odrešenje. To je tvoja pot k miru.

Čudovita stvar

Biti mati je čudovita stvar,
moj posteljni zvonec, ta nikoli ne potrebuje zvoniti,
vsak dan sem zbujena z sijočimi, vedrimi obrazi,
in kmalu smo okoli mize kjer vsi zavzamemo mesta.

Naši obroki so sezonski z obiljem žlobudranja,
sadje in masleni kolački letijo iz pladnja,
so zgodbe katere si povemo in tudi biblijski verzi,
mi čaščeče molimo – ni vedno živalski vrt!

Dan je tako številen vseh stvari;
Najprej opravki, potem delo za šolo, potem vaja pesmi,
kuhanje in čiščenje in tudi branje knjig,
mama z majčkenimi otroki ima polno dela!

Slišala sem da so se težavni časi končali tako hitro kot so se začeli,
Torej bom čuvala te dni, jih hranila v srcu svojem,
mali otroci rastejo – čas hitro mineva,
delo matere bo kmalu preteklost.

Bodite vedre in hvaležne za vsak dan katerega prejmete,
Večje radosti kjerkoli kot tukaj zagotovo ni!
Ko delaš skozi svoje opravke naj Bog sliši tvoje petje
Ker biti mati je čudovita stvar!

Lora Nolan, Wasilla, ZDA

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno

stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 32 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA
PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687
Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net
Tel. 1 877 729 9861 ***(med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka)***

AVSTRALIJA
PO Box 5604, Manly, QLD 4179
Val Stares: admin@aboverubies.org.au
Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA

Box 152, New Bothwell MB R0A 1C0
Melisa Kauenhofen: ceducate@mts.net
tel: 204-388-6015, mobilni: 204-355-7682

MALEZIJA
No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620
Petaling Jaya, Selangor
Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com
Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui
Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352
Lisa Thorpe: lisathorpeclan@bigpond.com

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*
Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408

Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

JUŽNA AFRIKA
PO Box 3916, Durbanville 7551
Linnie and Christo Lues:linnie@aboverubies.co.za
Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK
PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand
Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD
Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA
6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA
John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com
Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.
* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.
Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Vizija starša

Pomislite o možnosti vzgoje množice mož in žena katerih telesa nikoli niso bilo zastrupljena z izprijenim popuščanjem, katerih umi so bili že od njihove mladosti razsvetljeni in napolnjeni s temelji Božanske resnice in katerih srca so že od njihovih najzgodnejših dni navdihnjena z Kristusovo ljubeznijo in imajo v lasti ENO NAJVIŠJO AMBICIJO da dajejo čast Očetu, strmoglavijo hudiča, uničijo greh in rešijo svet!

~ William Both